D753.

Beidi ww tijd
HOWARD LEHMAN GOODHART

103

PETRARCA. SONETTI E
PUBLIUM LENTULUM
CICERONE et alia exc
RUM, *beautifully writt*
on the sides

* * The importance of th
of Petrarch may b
the "Sonetti."

"Et sic finiunt hic vu
dicebatur assumptum e
Petrum de Carbonibus.
du sequenti factum fuit

Following this
"*Cançon de Mesyr*
and which does not

The Cicero and c
but at the head of t
Dni. 1456 die ultim
me Leonardum Dni.

103 M/90/5
£31:10:0
GOODHART MS 5
BHC MS 6
Arch Bd Thorpe A·10
Ac 209 Lan

PETRARCA. SONETTI E TRIONFI—MARCI TULLII CICERONIS AD PUBLIUM LENTULUM ET ALIOS EPISTOLÆ—SYNONIMORUM EX CICERONE et alia excerpta—LIBER SENECE FUTUITORUM BONORUM, *beautifully written in a small hand, calf, with coat of arms on the sides* *folio.* XV CENTURY

*** The importance of this manuscript of the "Sonetti e Trionfi" of Petrarch may be judged by the following colophon to the "Sonetti."

"Et sic finiunt hic vulgaria Petrarche assumpta ab exemplari quod ut dicebatur assumptum et ascultatum fuerat *ab originali.* Scripta per me Petrum de Carbonibus. Ferrarie 1432, et die Martis xiiij Octobris *Et die sequenti factum fuit duellum.*

Following this is another "Canzon" of which he says: "*Cançon de Mesyr F. P la qual trovar in uno anticho libro,*" and which does not appear in other MSS.

The Cicero and other pieces he dates from Ferrara in 1433-4, but at the head of the last item "Seneca" he writes: "Anno Dni. 1456 die ultimo madij in Castro Massignani script:' per me Leonardum Dni. O Petri de Carbonibus."

8866
Cicero
Epistolæ ad Familiares &c
Ewing 1676 No. 5

269

Marci Tulij Ciceronis ad Publium Lentulū ꝛ adalius ẽpla⁹ libr⁹ p̄mus ſcipt⁹. feliciat⁹.

M. Cicero p. Lentulo Sal' plurimā dicat.

Eo omni offitio ac pietate ergā te Ceteris ſanctiſſimo omnibꝫ nō possū ſtudiū ꝓſtare nullo. ipſe nullī ſanctiſſimo. Tanta ei⁹ magnitudo eſt tua erga me meritoꝝ: ut cum tu nihil ꝓfecto re de me noui ſciueris. Ego q̄ nō id̄ in tua rē efficiā: Vitij mihi ē̄ accidā putem. Incidit hoc ſt. Hāmonis Regis legat⁹ aperte pecunia nos oppugnat Pes agit ꝓ coſdē creditoꝛes ꝓ quos eius tua deraꝛ agebat. Regis cā ſiqui ſt qui uelint qui pauci ſt omes rei ad pōpeyū deferri uolūt Senat⁹ religionis calūniaꝫ nō religione ſed maliuolentia ꝛ illi⁹ regie largitioni ꝛgabat. pōpeyū ꝛhortati ꝛ oraꝛe ꝛ iaꝫ litteris accuſare ꝛ monere ut magna ſ famiaꝫ fugiat nō deſiſtim⁹. Sed plane nec ꝑſuby noſtris nec admonitoꝛibꝫ religi⁹ fuit. Nec eius ſ ſimone quotidiano tui in ſenatu palaꝫ fiebat cum tuaꝫ ut neq̄ eloq̄ntia maioꝛe quiſq̄ neq̄ gꝛauitate nec ſtudio nec gr̄atione agere poterit eius ſima teſtificatione tuoꝝ ſ officioꝝ ꝛ amoꝛis erga te fuit. Marcellinus tibi iratus ē̄ ſcis Is hac tā regia exceptā ceteris ſ rebꝰ ſe acceꝛrimus tui defenſoꝛē fore ondit. Quod dat adimꝫ. qd' ſ ſtatuit fore de religione ꝛ ſepe iaꝫ retulit abeo deduci nō ꝑt. Reg ante ydus ſic acta ē. Nec hec ydibꝰ mane ſcripſi. Hoꝛteſij ꝛ mea ꝛ Lucilli ſnia credit religionē de exercitu tuoꝝ eoꝝ reg alē nō ꝑt ſed exillo ſenat⁹ gratulo qd' te retinēte tui eſt tibi decreuit ut Regiꝫ deduci⁹ qd' quomodo reg ſuā poſſit ut exercitus religio tollat te auctoꝛe ſenat⁹ retineat. Craſſus tuis legatos decreuit nec excludit ꝓpeyū. ceſſet ei⁹ cui⁹ q̄ hic qui eius tēplo ſint. Bibulus tuis legatos exhis qui ꝑfecti ſint huic aſſentiuꝫ reliqui gratiaꝫ ꝑt Seruilius qui eos redire negat oꝛtere. Et Wlteius qui Lupo retinēte pōpeio decreuit. ꝛ Affranius qui aſſentiꝫ Voltacio. qui ſuſpitione pōpei uoluntatis. nā aduerſabat pōpei familiaꝛibꝫ aſſentiꝫ Voltacio. Labieni uehemēs. Inclinata reꝛ eſt Liuius ꝛ hypſei. nō obſcure ꝛ grauiſatio ꝛ gtēto. omes q̄ pōpei familiaꝛiū ſtudiū ſ cui opinione ꝛē addixeꝛūt ut pōpeius cupere uideat. Cui qui uolūt idē tibi q̄ eius ꝛcreuiſti noſtī amici. Nos ſ tā auctoꝛitatē eo minoꝛe hēm⁹ q̄ tibi deſim⁹. Gratiaꝫ aut noſtraꝫ extīguit hoium ſuſpitio q̄ pōpeio ſe gratificaꝛi putāt ut ſ rebꝰ multo amīcē ꝑfect⁹ es. Abipō rege ꝛ abſtinuiſti ac domeſticis pōpei clay exiſtimatiōis Tecū palā agnoſcuiſti gratificatiꝫ ſ pūmaꝫ ſtudia adductis ꝛtri ut uerſamur noſtraꝫ fidē omes ꝛ amoꝛē tuū abſtinuiſti ꝓtectis tui cognoſcēt. Si ceſſ hic fidē ꝛ q̄ pūma ē̄ delebat noꝫ laboraremus. ꝛ

M. Cicero Sal' dic' Publio Lentulo ꝓcōſuli.

Idib⁹ Januaꝛijs in ſenatu nichil ē effectuꝫ ꝑ ea q̄ dies magna ex parte ꝓſūpſit est altercatione Lēnli ꝓſulis ꝛ Caſſij tribūni. publij Lēnli eo die nos q̄ multū una fuim⁹. maxīe q̄ uisi ſum⁹ Senatuꝫ gratulatione huic uoluntatis erga illū ordinis remouere. Itaq̄ postridie placuit ut breuiter ſnias diceꝛem⁹. Videbat ei⁹ regaliam nobis uoluntas ē̄ ſenat⁹ quod tui decreti singulis appellatis rogatis q̄ ꝑſtexit. Itaq̄ ea ſnia ꝑma Bibuli gratulatio ē̄ ut tres legati Pompeium reducerēt ꝛ d. Hoꝛteſius ut tu ſine exercitu reduceꝛ. Tertia Volcatij ut Pompeius reduceꝛ postulatum est ut Bibulo ſnia diuideꝛ q̄ de religione ꝛ cuncti rei ꝛaꝫ obſiſti nō ꝑtuit Bibulo aſſenſi ē de tribꝰ legatis. Frequens applaudit ꝛ ceſſit in alia oīa. Proxima erat Hoꝛteſij ſnia cui Lupus tribūn⁹ pu. Lēntulo q̄ſi de pōpeio retuliſſet intendere ꝛpi. an ſ oportere diſcessum ſuā q̄ Cōſules Ceꝛoni uehemēt ab oīb⁹ reclamatū est. Erat ceſſ ꝛ Iunia nona. Cōſules neq̄ gratulabant

= aliq̄s poſſet dicē q̄ tanta religio ſtuid q̄ dicis. ꝓuincias q̄ erat ꝛda Rex q̄ petebat aliq̄d a B. ꝛ pōpeius ſtabat ꝓ ipſo Tuli⁹ ꝛtra.

Lucillius.

Aduerto.

Tres ſnie de rege reducēdo.

Phillipps ms
8866

neq; ualde repugnabāt. Diem gsumi uolebāt / id est qdq; fuctius. ꝓspiciebāt eis in hortēsij sitas
multis ꝑtib; pluues ituros qs̄ aptus uoluntatio assentirēt. ayuln rogabāt / atq; id ipsi gsulibꝫ
fuerūt. Itaq; ei Bibuli sitas ualde rupuerūt. hac gsuasia usq; ad noctq ductu / senat⁹ dimissus
Et ego ea die casu apud posteū templū / nactꝰ ipse hor mag⁹ ydonay / qs̄ ñq; antea q; post tuum
discessū id dies honestissimꝰ nobis fuit ꝑsimilis. Itaq; sic ei illo loquor / ut mihi uidear
aliq; hoc / ab oī alia cogitatione ad hāc uoluptatē ac dignitatē tuā traduxe. qua ego
ꝛpm ei audio ꝓsis ei⁹ libro omū suspitione cupiditatis. Cū aut ea familiaries olim
ordinū uideo / ꝓspicio id qd'iam olim ē apud / totā re istā / ita p̄ dea a cteris habiti nō fuisse
Regē ipo gsiliarys q; ei / ea rōnptis. hoc scripsi ad xvj. kal' febr. ante Lucrū.
Eo die senat⁹ erat futur / nos senatu qadmodū spero / dignitatē nrā / ut possem tuta
hoīū ꝓbitas ꝛ iniqtate retinebim⁹. Ut ad pl'aces rōnes attinet / hoc uidem ea gsentio /
ut neq; agi cum ꝓfuerit. aut salus ausp̄ij / aut salus legib; aut denigs sine ui posset.
Dehis rebꝫ pdictis hoc scripsi Senat⁹ auctoritas grauissima ꝑmansit / Cuius ei Cato ꝛ
Canin⁹ ꝑmanserūt. tu ea ꝓscripta / eaq; ad te missa ea arbitror. De ceteris rebꝫ q; ad
eam actū scribas ad te / ut ꝑ rectissime agāt⁹ oīa / mea cura opa diligentia gra ꝓmabo.

M. Cicero Sal' dic. Lentulo.

Al' gnauay ap'matth. Tr elonio qui tua ꝓiuncta magna negotia ꝛ ampla ꝛ expedita hꝫ / multos ānos uter usus
familiarit. Is cum antea sep ꝛ suo splendore ꝛ mea ꝛepugnatoꝛ amore ꝛ commendatione gratiosꝰ
in ꝓiuncta fuit. tum hoc tpe ꝓ tuum ꝑ me amore / meaq; quotidiana hortatione uehemēt ꝓfecit
meis lris ꝛ apud te gratiosus fore. Quae ne spes ei fallat / uehemēt rogo te / commendesq;
tibi ei⁹ oīa negotia / liberos ꝓ curatores familiae. Jn primis q; uterq; tuꝝ ꝓ. N. appꝰ
de ca re decreuit / ea grates. Itaq; ego cum ita tractes / ut ꝑ intelligat meam commendationē
non uulgarem fuisse

M. Cicero ꝓ. Lentulo Jmpatori prospere.

Ad xvi. kal' Februarias cum in Senatu pulcherrimꝰ statuerem⁹ / gratias illis Bibuli de tribꝰ
legatis ꝓpudie ei⁹ die relegeram⁹ / unus q; ceteros omnes ꝛ ego reliqui Sniā uoluntatē / rogab
adiūxerūt nos extructi ē ualidis ꝓsidiis. Quam ob rem senatu / no magna multitudine
magna q; ꝑuidia eoꝝ qui a te ea regia alio trāsferebat opprimebam⁹. Eo die a cunctis
huius⁹ Curionē. Bibulū multo uehemēt / ꝓmere ꝛ Amicū. Canin⁹ ꝛ Cato negarūt se
leges ullas ante comitia ea laturos. Senat⁹ hāc ad kal' febr ꝓ lege ꝓpria / id qd
fieri / no ꝑ. neq; mi ꝑ februario toto / nisi ꝑturbatis rogationibꝫ. Haec tū omnia ē ꝓpti to.
atus ꝑuidis atq; obtrectatoribꝫ nomen / dicitis fide religionis nō tu ut te ꝑdicet ꝓ ut
ne quis ꝓ gratia cupiditatis. Alexādria uelleret ne. Dignitatis aut tuae / nemo ē qui existimet
hāc ea rōne ab senatu. nemo ē qui neget quo nomine discessio facta ꝓ aduersarios tuos ea
fuerit. qui mihi ꝓpti non / ea aut uota reclamantibus latronibus ꝑficere conabāt / adhuc fatis
ꝓsunt est ut neq; id salus auspicijs aut legibus aut sine ui agi ꝑ posset. Ego ne quis
de meo studio / neq; de ea re multorū ꝑuidia / nulla ꝓ mea salute / mihi ea arbitror. Quod ei aut me
ostentes qui sceleris ꝓ tua dignitate ꝓfundas / nulla ꝓ re uidear ꝓ mea uoluntate / nimis multos
aut de alios ꝑuidos / quae / id sine ullo dolore facere nō possim. Ego tibi adhuc hoc ꝓpti
ꝓ uelle tuae magistratum ꝑ me nihil possum ut exempta possis affirmare te ꝛ
senat⁹ ꝛ ꝓpl' Romanū primo studio ampliandae meae dignitatis. Vale. 1433.

M. Cicero Sal. dic̃ Publio Lentulo ꝓconsuli.

Tam ꝛ si mihi nichil fuit optatiꝰ q̃ ut ꝓmptꝰ abste ipo/ deiꝫ a ceteris omib/ q̃ gratissimꝰ exgnte ee cognoscere/ tñ afficior sum̃o dolore/ timodi tpa/ post tuaꝫ ꝓfectionẽ/ ostemi ee/ ut meaꝫ ꝛ retoꝛ exgni te fidẽ ꝛ benuolentiã/ absns expte te uidre ꝛ sentie/ eandẽ fidẽ ee hoiꝫ in tua dignitate quaꝫ ego i meis salutis suꝫ exptꝰ/ ex tuis litꝛis intellexi. Nos eꝝ maxime/ ostio studio laboꝛe gra/ de eã pegria nitẽm/ subito exoꝛtꝛ nefaria Catonis ꝓmulgatio/ que nra studia ꝑdizit/ ꝛ alios a minoꝛe cura ad sum̃a bona/ tradurit. sed tñ i eo ꝓmbanone my/ q̃ q̃ oia michi da sit/ nichil magꝭ q̃ ꝓsidia timeꝫ. Et Catoni qdẽ quocuno mõ ꝛes stat/ ꝓfecto resistꝫ. De Alexadrina ꝛe/ cui q̃ pegria tãꝫ hoi pollicti/ me tibi abnit/ tuiꝰq̃ ꝓnti cumulate satisfactiõis. sed uereoꝛ ne aut eripiat cui ꝛegna nobis/ aut detrahat/ quoꝝ uterꝫ/ myꝰ michi nõ facile possit existimare. sed si ꝛes ꝛogat/ est q̃da tibi q̃ neq̃ Scilicio/ nec mihi displicebat/ ut neq̃ iactꝛe pegẽ patrem/ nec nobis repugnãtib adeꝫ deferi ad quꝫ ꝓpe iaꝫ delatũ existimat. a nobis agat oia diligẽt ut neq̃ si q̃d ophnecꝛi possit nõ gtendam/ neq̃ si quid nõ optinuerim/ repulsi ee uideamur. Tuꝫ sapiẽ/ magnidinisq̃ animi est/ omeq̃ amplitudinẽ ꝛ dignitatẽ tuaꝫ i uirtute/ atq̃ i ꝛebus gestis tuis/ atq̃ i tua gratitate ponꝫ existimare. si q̃d ꝛebus q̃ uas tibi fortuna largita ee/ non nullos hoiꝫ ꝓdia detraxerit ꝛ id maioꝛi illius studio q̃ tibi futuꝝ. a me nullũ tps ꝑmittet de tuis ꝛebus ꝛ agẽdis ꝛ cogitãdis uitor ad oia Scilicio. neq̃ eiꝰ pudẽtioꝛe quid q̃/ neq̃ fidẽ maioꝛe ee iudico. neq̃ amãtioꝛe tui. hec que agũt/ que q̃ acta sint/ ea/ te ꝛ alios multoꝝ ꝛ nũqꝫ cognoscere arbitroꝝ. que aut possim ꝑ scriptura/ quecq̃ uidẽt fore/ ea puto tibi ame scribi oportre. Postea q̃ ꝓpius ꝛ apud ꝓpios ad uos. ꝛ dicẽt/ clamoꝛe gemituq̃ ictꝰ est/ i Senatuq̃ a Catone astre ꝛ acerbe nimiꝰ magno silẽtio ee actũ. Vicꝫ ee mihi uehemẽt ee ꝓtulit. Itaq̃ lex Alexadrina cui q̃ nobis adhuc i pegria ee/ nichil eiꝰ tibi detraxit senat/ nisi id q̃ ꝓ eadẽ ꝛeligione dari alteri uid ꝓ uidet ab illo plane ee depostũ. nunc id ꝑtim/ id q̃ molitꝰ ut myꝰ Rex scribitur/ sest q̃ ꝛogitabat/ ut a ꝓpio ꝛeduceꝛ/ assequi nõ posset/ ꝛ nisi ꝓ te sit ꝛestitutꝰ/ deꝫ myꝰ se atq̃ abiectũ fore/ ꝓsciscat ad te. q̃ sine ulla dubitatione paulꝫ modo ondit/ sibi placẽ fanet. sed nos hoꝝ tarditatẽ ꝛ tarditatẽ. nos tñ nichil q̃ ad eaꝫ ꝛes ꝓtineat/ ꝑmittemꝰ. ceteꝝ i uitꝝ que ꝓpone sit a Catone/ fanle ut stulte ꝛesistemꝰ. Amicꝝ ex gsulatu nichil tibi ee uidet/ ꝑ horteꝝ ꝛ Lucullũ. Ceteꝝ q̃ tibi obscuꝝ iniqui/ q̃ tibi nõ dissimulãt irati. Tu fac ardeꝝ magno animo/ ꝛ q̃ sis. strictiq̃ fore ut fracto impetu/ leuissimi hoiꝝ/ tuaꝫ pudicã dignitatẽ ꝛ gratiã ꝛ sequare.

Exhortatio pulchra.

M. Cicero Sal. dic̃. ꝑ. Lentulo Imperatori.

Quo ꝛerat actipes ex pollione qm omib negotiis nõ ꝑfuit solui sed ꝑfuit. me i primo dolore que i tuis ꝛebus capio/ maxe q̃ s. gsulat sset/ q̃ uelle respiroꝛ fore ut i tugnt hoiꝫ impbitas ꝛ gnis tuoꝝ amicoꝝ ꝛ ꝓpa dic̃ que debilitat cogitationes ꝛ animoꝝ ꝛ pdiuꝝ fanle. 2o. love nic gsulat Herodiano meoꝝ tpꝝ/ quoꝝ ymagine uideo in ꝛebus tuis. Nã ꝛ si minoꝛe i re molat ma dignitas/ q̃ mea affectio sit/ tñ ee tuta stultitia/ ut spem te mihi ignoscre/ si ea nõ timueꝫ/ que ne m q̃dẽ ongt timenda duxeꝝ. sed ꝑsta/ te/ eui q̃ mihi ateneꝫ ut gnendum ongruentis ee cognit. Illustribꝰ mihi crede tuaꝫ amplitudinis hoiꝫ ꝛumia. Ame oia sum̃a ꝛ ꝛesidia officiq̃ expecta. non fallam opinionẽ tuam.

Vngruenty.

M. C. Sal' dic'. p. lentulo.

Legi tuas lras quib; ad me scribis grates tibi ee gr̃ebro Ceteror̃ p̃me tlas deomitt rebz. z meam
erga te lem̃ uolẽtiaz facile p̃spicias. Quoz alioz mihi ut te plurim̃ dilig̃ tuce nomẽ est/ si
uolo is ee/ quej tu me ee uoluisti. Alioz stercio lilet/ utq̃ impudallo loroz z typz distorti sum?
p̃ lras tecum gr̃ stepissime colloquare. Qz si aliq̃s fiet/ gr̃ tu ex p̃tentibz id ecit cte/ gr̃ nõ ca gnis
mee lre ft ut eas audeaz temẽ gmittere. quo facies mihi cterox honoj p̃tis erit/ q̃ by irrite dez
nõ p̃mittaj. Qd' scire vis qua quistj te rõe sit/ z uoluisse/ differre dicti ee de singulis.
Omnj illud audeo gr̃ amori mlo rõnj/ nunc q̃ respondere z cognoscere scribẽ/ quocirca alios
z eos maxie qui te maxe debuerut z plurim̃ amare potuerut/ Jnuidisse digñtati tue/
similimaj q̃ te dissimile tui typis mic/ z nostj gdã/ fuisse rõnẽ. ut nos tu ceteri. pu. cti
leserit/ palã te oppugnauerit/ quoz autoritate/ digñtatj/ uidũtateq; defẽderas/ non taj memoroz
cent virtutis tue/ q̃ laudis p̃mia. quo gdẽ typo nr̃ p̃spexi ad te antea. Cognoui horteiuj
p̃cepta tua. studiosum Lucullum. Ex magnitudine aũt Lucullj ingenij z rẽ dẽ facio singulari
Nã nra p̃grinatio ac defessio digñtatis hic p̃ magnitudinẽ laboris tui/ fortasse plurisp̃ offerus
maioroz auctoj hic uideat̃ q̃ scribẽ. p̃terea gdã de singularib; nemiuj potuj aut scribj erga te
aut offerj aut amicj animi ee testis. Et ei p̃cepisti qui me nõ p̃scribẽ nõ potui me p̃uertere
sed z sua sponte de te gaudere solet. Sat tibi nõ illis nõ scripsi/ i scriam fuisse. Cui gdẽ lre tue
quas p̃xime misisti gdã tanto thesauro p̃ciosiores fuerũt/ nihil gdẽ humanius tua/ ul' prima
p̃tis? sapia nõ iocunda potuit sedz admirabilis visa ẽ. Vix eij excellentij z tibi tuisq; p̃stabilij
eiusq; libalitate deuictus nõ michil suspitionis/ q̃ alienioz opinionẽ/ siue cupiditatis tuj abs-
alienatuj ulla epla rescinuisti. Cum mihi cõ spes tue laudis ẽ uarius ẽ/ ipse suspitiosissimo
typo Caninianoq; tuj nõ leuis tuj liis p̃stet ẽ a me toto animo de te ac de tuis ornamẽtis cr-
gmodis cogitare. Quare ea que scribã/ sic hẽto. me cũ illo te spe reconciliauisti/ q̃ illi ad-
suisti atq; auctoẽ scribẽ. qui suasor gr̃ illi nullus extat/ que reductio regis Alexãdri tibi
adepta ẽ/ eaq; que de ea scripta ẽ auctoris/ cui sane credendũ ee/ ut neq; uis ulla regez reduces
tãtaj rei hãt/ ut magis uarioz hominũ studijs q̃ gratijs suasor gr̃ illi ee uideat̃. te p̃sertim posse
qui Ciliciaj Cipriiq; tenearis. q̃d effecisse z q̃d gr̃ q̃ possis z si res familiaris hortatoz uideat̃
ut Alexãdriã atq; Egyptũ tenẽ possis. Esse z hoc z nũ tempus digñtatis ptholomeũ de-
aut aliquo p̃ximo loco regi collocato/ te cum classe atq; exercitu p̃fectũ Alexãdriam
ut eas cum pace/ p̃sidijs q̃ firmatis ptholomeum z redeas ẽ regnum/ uti fore ut p te/ resti-
tuat̃. q̃ admodũ senat̃ initio cesserit/ z sine multitudine redierit/ quemadmodum horteris
religiosi Sibille planis dixerũt. sed hoc sensi sic z illi z nobis p̃babat̃ ut ex eiusdẽ
horteis de tuo gr̃lio quisquam uideat̃. si contigisset ut uolumus/ optimus/ omnis te z
sapiẽ z fortẽ/ si aliqd cet offensus Egypti illos z reipub. z tuum fecisse dicturos. Quam
qd assequi possis nõ tam facile ẽ nobis q̃ nihil cum p̃ce ẽ gr̃situm Egypti ẽ/ uidisse
z id qd̃ nos hic sentimus/ si exploratum tibi sit/ posse te illi regni portã nõ ee cunctandum
Si dubium sit/ nõ ee conandũ. Illud tibi affirmo si res istic q̃ sinit gr̃ssus/ fore ut
absens a multis cui reditus ab oris collaudere. offensionẽ ee timiosis. Hi ẽ hortatoẽ
auctoritatẽ/ religionẽq; uideo. sed ego te ut adcertus laudis adhortoz/ sic admi-
ratione deterreo. Redeo q̃ ad illud q̃d' initio scripsi tot' fuisti tum uid' noster tuus ex
gr̃lio tuo q̃ ex omnibus horis ee fructuos. Qz si hoc ita se ea gerendo p̃ciosum tibi ee uidebit

Quare nõ scribit.

humanitas.

Sibilla

Si dubium nõ ee conandũ.

Egregy argutus.

Cesar.

Crassus Cons. Cicero.

placebit illud ut si Rex amicus tuus qui pro puncta/ atq; iuxta tua gratia ei credidisset/ fidem sibi
postulasset/ auxilium cum tuis/ copias admiratus/ cum ea nisi/ regione pugnare nec utilis/ medium/
uel admiratio gloriam/ uel neglecto improbitas. In hac ratione qd nos qd ceteri/ qd tps ferat/ tu finali-
me opus qui pspicis. qd' nobis placuisset/ ex me potissimum putasti te scire oportere. Qd' mihi de-
nuo statim/ de insidiis familiaritate/ de leuitate et ciuilitate Chody gratulatus mihi missus
te tuus ut egregius artifex pictus operibus letum. tam qui e credibilis horum pristinis. grauore
eis urbe uti no libet/ qui nos quos fortuna rei ceteri/ retinuit potuerunt/ iudex abalienarunt.
quos malueolentissimis obtrectatoribus scito/ de illa nra diuturna qui nia ipse eis depulsos.
non nos qde ut nec dignitas sua oblita/ sed ut hoc ampli rones aliqn salutis/ potuit uenia pclau-
si ceteri fides integritas thoris ingenii. sed tam et plenius leuitas/ ut eos no tui instituta
ny re pu. nra delectet/ qui splendor offendat/ qd' eo libri ad te scribo/ qui no solus tpribus hic
que ipse tui adepti/ sed ia olim nascenti ipse nec laudi dignitati qui uirtuti simul qui qd' indo
no ut anhac putaba/ nouitati ee thusci mee. In te eis hodie omni nobilissimo/ silia
iudex uitia ipsexi. quei tui ee illi thusci finale si passi euolare mihi alii uoluerint.
gaudeo tuae dissidiis fuisse fortuna. multum eis test/ uix laus minuat/ ay salus destruat
me mee tui ne nimis poniteat/ tua uirtus pfectum e. Curasti eis ut plus addimus ad me-
moriae nois nri qui depti de fortuna iudet. te nos emoneo/ cui beneficii tui/ tui amore
incitat meo ut omnes gloriae ad qua a puerilia thlamat fuisti/ ei cura atq; industria ipse
quare/ magnitudine qui ai tui qua ego sepe sui admirat/ sepe qui amau/ ne ingenii florentis
cui qui cumia. Magna thomi opinio de te. magna comendatio liberalitatis/ magna
memoria gloriae tui. hoc pfecto indes qui te exhortor/ qui te qui illustriora futura sint.
cui aliqui ex puncta atq; ei spes laudis accessit qui qui te in gerere uolo/ que pene nemo
atq; ipsum gressa si ut hoc multo ali meditere. hoc te pacet/ hoc cogitet/ adhere te
exercas/ sentias qui id qd' sepe sperasti/ no dubito qui adepti intelligis te fuisse
optinere/ summis atq; altissimi/ gradu ciuitatis/ que qde mea cohortatione tibi iam
aut sine ei/ suscepta uidet. Illa mea te monet/ ut te ex nostris cuctis ceteris admonedum
putarit/ ut gnderes ei oi uita qui ceteris/ quae emuleris. Qd' scribis te uelle scire qui
sit rei pu. status. Cesar. Cesarem. prima dissensio est/ sed extremo dispar/ nisi qui plus opibus armis
potentia ualet/ pstitisse tui mihi uidet/ stultitia et ignauia adhuc nec ut aucte iam
plus ualeret. Itaq; ipse acies adhuc ordo qui ne p ipsum qde/ sine sedatione se assequi
arbitrabat/ p senatum gesseris fac/ nam ei impedius Cesari decretus est/ et x. legionis/ et ne
Lege regnum sumeret/ simile pstitisse/ qd' ego ad te ber scribo qui me statu hic rei pu. non
delectat. scribo tui ut te admoneam. qd' ipse breue oris ampla audita de ipse expectet ne magis
qui discedo cognou. Tu tuus ceteris tegris desiris neqi salutis nec/ rones hinc abis ee
sine dignitate neqi dignitas sine salute. Qui mihi de filia et de Crassipede gratularis/
agnosco humanitatem tuam/ spero qi et opto/ nobis hac quiescione uoluptati fore. Letitia
nostra/ eximia spe/ summa uirtus Adolescentis/ cui ceteris artibus quibus studiosus ipse
tui et primus ymitatione tui/ fere eruditus. nulla eis cura/ hac postponet. disciplina. qui
nos et qui tuus/ et qui te dignum et filio et qui nos diligit/ sepe qui dilexit/ ex primis amans cuique habeas.

M. Cicero Sal' dic. P. Letulo Imperatori.

De omnibus rebus qui ad te pinet/ quid actum/ qd gestum sit/ qd futurum sit/ qd futurus sustinet optime ex
Emplatorio cognosces/ qui non solu ipsum his rebus/ sed ipsum. nec ullu officium erga
te Amantissimi prudentissimi Diligentissimi primum. Ex eodem de toto statu rei cum

Egregij artifices.

Cesar.

Crassipes Bene Ciceroni.

cognoscas/ que quales sint/ non stulte & simulē. Si gdē certe ī amicoꝝ nūoꝝ ptate atq; ita ut nullaꝝ
mutationeꝫ ungt̄ hac hoīm etate/ hītura zos eē uideat̄. Ego gdē ut debeo z ut tu te mihi ꝓmisti
z ut me medicatꝰ utilitatiꝫ cogit/ me ad eā rōnē adhūgo/ quā tu ī meis rēbus tibi eē adhibendā
putasti. Sed te nō ꝓtrait/ q̄ sit diffinile sensum ī re pu. ꝑspicere mētis z grauitatis deponēdē. Ipse
ipē me mē q̄tidie ad eā uolūtatē/ quo honeste dissimulare nō possim. neq; id facio ut forsitan
q̄dā iudicāt simulator/ tantū eē animi ī dictis z mēdaciis amor cuīa pōt̄ apud me
ualet/ utq; illi utilia sūt/ z que ille mult/ ea mihi oīa iucūda z recta z uera uideāt̄. neq; ut ego
arbitror erraret ne aduersarij q̄dē ei/ si eius partes eē nō possēt/ pugnare desinerēt. Ne q̄dē iam
illa res gestat̄ q̄ ego ī sui cau ut̄ maxīe gessī ornē ut uel ea detrahas que pompeius
uelit ut̄ taceas. ut ī id q̄ mihi maxīe libet/ ad nrā studia reuertas. q̄d si fecero timeas
si mihi ꝑdidē amicū licebit. Quē eē ꝓpositū fuerūt nobis cui z honestissimi amplissimi z
laudatissimi maximiq; ꝓfuncti cēsēt Diogenes ī suis diuīs/ Libertas ī re pu. ea ꝑditā
tota/ sed nec mihi/ magis q̄ olim. nā aut assēchēdā q̄ nulla grauitate preditā/ aut finitā
dissēchēdā. Hec ego ad te maxīe ob eā cām scribo ut uis de tua q̄ rōne meditāda. q̄ mutata
tota uō ē senat̄ iudicio ītā tot̄ pu. Quis nobis exceptēdē est/ q̄ q̄ potiūq; me ꝑsentiat
uideāt̄/ si q̄dē hoīes patiēt̄ cog̃ potēnt̄ fēre potuerūt. Dignitate q̄dē illā grauitate/ forte et
constātiq; senatorij/ nichil ē q̄ cogitem̄. Amissa/ culpa ē cog̃ qui animā z ordinē iudicij
simul z hoīes clarissimū ab alienauerūt. Sed ut ad ea que iucūdiora rebus tuis sūt/ reuertar.
Posse mihi ualde Amarāthe cognoui ut eo tu gratiā q̄ hīc ego ꝑsimo oīa q̄ uolet optimus.
Quibus ī rebus ille me affixū habet/ neq; a me ulla res/ que ad te ꝑtineat negligetur/
Neq; eius ūlus nō sit ei molestus/ cui iocūdū erit/ z uis ꝑ te ipsum/ met/ eē gratū/ uidear.
Tu uelim ita tibi ꝑsuadeas nullā rē eē mihi nō/ que ad te ꝑtineat/ que mihi nō etiā
sit/ q̄ mea res ofīs. rē q̄cūq; sentias/ sed uehementius mihi me ipsum cohortāte nō possum
re q̄dē ipsa rē mihi nō cohortāte q̄ nullā ꝓ mea mentē nō mō retinēda sed nitēdo
tūda q̄dē/ grā q̄sequi possim. Rem te uelde bis grauiter/ rumor erat. expectabās hīc me
de quibus ante uis cū Pōpeio locuti. que si ita sūt adhibe/ nostre studiū extitisse in quibusdā
magistratibus z senatorijs. Cetera q̄ que adhuc ꝑtinebāt ad uis ī plurib⁹ rēbus q̄ possum/ mihi tibi
fauemus q̄ debemus.

M. Cicero Sal. dic. ꝑ. Lētulo ſmpatori.

Pergrāde fructū mihi lr̄ē tuē q̄s ī tellexi te ꝑsuāsū meas ī re pretiāt̄. Quid eis dicā bñuo-
lētiaꝫ cui illud ipsū grauissimū z sāctissimū nom̄ pretium Leui mihi mitis erga me tuis
eē uidear. Et aut̄ tibi gratā mea erga te studia scribis eē/ scio tu q̄dē abūdāter
amoris ut̄ gratā sint ea que ꝑtimeth tuo nepotiano ꝓdesse nō possīt. tibi aut̄ multo
notior atq; illustrior mea ī te amic̄ eē/ sibiq; ꝑsuāsi q̄ que studio tuo ī q̄ ego alter ut̄ tuus tibi
fuissem̄. nā ī eo ipō q̄d te oīdus eē tuis q̄dq; z ī ꝑmis potes/ z ego alter ut̄ tuus exper-
ius tuis senatorijs z ī oī actione atq; administratione rei pu. ꝓsim̄ uisus sim̄. Sequar oīdus
paulo post/ qui sit meus status. z stud⁹. z ne scribā tibi ad ea que scio q̄ meus. Sed mi-
re ego te auctore amicissimo ac ꝓpūissimo z tui meq; studiosissimo fortasse nō ī primis/ tibi
q̄dē z leuiuscule credere uisus es. Ita q̄dē tua rē/ te eē ſmpatorē/ ꝓuinciāq; bis gestis rebus
cui exercitu victorie optimē/ ut debeo Lētule. sed credo quēdā tibi exercitū debēt̄ eos
libentiores z promptiores ꝓ tua salute pugnaturos Ineas nō ulla re/ q̄bus tibi ꝓ tua ꝓmissa eē
ī telligis/ ꝑ tua ꝓfligatione salutis mee/ ꝓ tuis ī dē ꝑ illius actionis amplitudinem

Lētul̄ ꝓsecūdē Cicerōis
laudatur.

Lucullus.

Ranūa.

De bñ gesta

Et gl'iaz/ mittaz me tibi Comitez p̄buissem q̄q̄ ille ꝓcus ſnumꝰ Amicoz ſuoz qui tuꝰ
maximis bñficijs ornaꝝ/ inte pñtissimū ſtimabaz illaz z delectabaz uis ſuis grauit/ nraz uitaz
ulꝰ ẽ ipe ſe ſe. Quę eis conabaꝝ quib⁹ patebaz/ nulla ſibi poſtea nō mō dubitauj ſed me libenter
q̄dꝫ ꝑtaz reliquit. te aut zſi malleꝫ ſ̄ maꝝ reb⁹ expt̄/ q̄ ẽ ſ̄tus/ tū ſ̄ moleſtia grauiꝰ tuis rebꝰ
cognoſcẽ hoꝝ nō ita magna mirabꝝ q̄ egro maximo dolore regnoꝝ. Deq̄a rōne tota raz
uidꝫ mihi exponẽ ꝯ tuꝰ dari. ut tibi reſcribaz ad ea que quezis.

Certorem te ꝓ uiaꝝ ſcribꝫ cẽ tuꝰ me cui Ceſare z appio cẽ ī gra. teꝝ id nō rephẽ dꝫ ſtubꝰ.
Vatinius aut ſcire te uelle ondis q̄by reb⁹ addutꝰ defendaꝝ z Laudaꝝ. q̄d tibi ut plane
exponaꝝ/ alt⁹ paulo rōnẽ ꝓlioꝝ meaꝝ repetaꝝ/ necꝰ eſt. Ego me Lentulo in hoc nra
atq̄ actionis tuaꝝ nō plus maꝝ/ ſed ī rei pu. reſtitutiōne putabā. Et q̄q̄ tibi ī credibile q̄dā
amoꝝ tuo ī ꝛeipm/ ſtima ac ſingulaꝝ ſtudia deferꝝ rei pu. q̄ te ī me reſtituendo/ mihi q̄ adiunxiſſet
cui ante me aliꝰ mitꝰ ipſe delẽ arbitrabaꝝ/ quā antea tantō cū officio ciuiuꝫ nō aliquo erga me
ſingulꝛi beñficio debituꝫ ꝑſtitiſſe/ hac me mẽte fuiſſe z ſenaꝝ ex me/ De q̄ſtu audiuiſti tu ī ſuis
ſermonib⁹ colloc̄utionib⁹q; ipſe iudicij. z ſi ea ꝓmus tpꝰ illis/ multis rebꝰ meis offerebaꝝ animꝰ.
cui te agẽte de reliqua nra dignitate aut omnia nō ulloꝝ odia aut obſcura ī me ſtudia ꝛemebaꝝ.
Naꝝ neq; de monumẽtis meis abſtꝫ aduꝛſ eꝰ aq̄uly debuiſti. neq; de ui. nefaria q̄ ea uiſa cẽ
domo expulſus/ neq; hāle in hꝛe ipſe reb⁹ que q̄q̄ extaꝝ mihi ꝓ rei familiaꝛis naufragia/ necꝛis
tū a me minus ꝓuidẽt⁹ in maꝝ dānis q̄ auctiõ ſuaꝝ ꝛuinaꝝ eaꝝ uoluntaꝝ quaꝝ expectauem
ꝓſtitiſti. Que cū itidem/ neq; erāt obſcura non tū tā acriba mihi hoc ꝛemebaꝝ/ q̄ erāt illa
grata que fecerāt. Itaq; q̄q̄ z ꝓpio plurimuꝫ te q̄dē ipō ꝑditoꝛe ac hoſte delebaꝝ/ z cui nō
ſolus beñficio/ ſed amoꝛe ī. z ꝓpio iudicio meo dilugebaꝝ/ tui nō ꝛeputaꝝ/ q̄d ille uellet/ uꝫ oꝛbi
meis ſuis dꝛe pu. ꝓſtituꝫ ꝓmaneba. Ego ſcribẽ Cn. pō. cui nr Laudaꝛet ꝓpiuꝫ Sext⁹
ī troyſſet ī urbẽ/ dixiſſet q̄ ꝛeſtꝫ Vatinꝰ me ſortitus z Velintaꝛ C. Ceſaꝛ ꝑmotuꝫ/ filii
Amici cẽ ꝛepiſſe dixi me eaꝝ Bibuli fortunā/ quā ille affectā putauit/ omiꝫ triumphꝫ
uictoꝛiꝫq; anteẽe. Dixiq; eodẽ teſte/ alioloꝛ/ coſdẽ ẽ/ q̄m Bibulꝰ q̄ne domo ꝛehibuiſſet
z qui me rogaſſet/ tota me uꝰ ī rogatiõe mea nichil hui⁹ mꝛ rephẽſione illi⁹ tribuiſſe
ī quo oia dmiſſe/ libꝛtate aiꝰq; maxime de ꝛi d auſpiciꝭ de denūtione regnoꝝ. Neq; uꝰ
hac ī cā mō/ ſed q̄ſtōꝛ lege ī Senatu q̄ ī Lentulo z Philippo q̄ſtiꝰ/ nonꝫ Aꝓliꝭ/ mihi
ī Senaꝛ aſſenſiꝰ ut de agro Cāpano/ ſtatuꝰ ſtaꝝ/ i dieꝫ q̄ayꝰ ꝛeferꝛ. Non potui magis
ī aciem illi⁹ cauſe ī uidẽ/ aut magis obtuiſa tēꝑe moꝝ meoꝝ ſenaꝛ actionē. hoc ame ſtaꝝ dmiſ
magnꝰ auctoꝝ mot⁹ ẽ facꝫ tuꝰ eoꝝ quoꝝ opꝛtuit/ tuis illoꝝ z quoꝝ nūcꝫ putauẽ. Naꝝ hoc
ſenaꝛ q̄ſtio in meaꝝ ſuaꝝ fidẽ ꝓpiuꝫ cui nichil mihi ondiſti ſ. ea offēſuꝫ in Sardi
niaꝝ z ī Affꝛicā ꝓfectꝰ eſt. eoq; ſtinare Lucꝛi ad Ceſaꝛē uenit. ibi multi de mutuaꝝ
q̄ſtuꝫ eſt. Ceſaꝛ q̄ne q̄ ſtudiꝰ Cnei⁹ au⁹ uideꝛet/ abeoq; ī me eſt ī ꝛeſpiꝫ/
Sanc moleſte ꝓpiuꝫ id fēꝛe q̄ſtabat. Quꝫ ego cui audiſti q̄ aliꝭ/ maxiē q̄ meo
fidē cognouiſ. quej nō ī Sardinia ꝓpiuꝫ q̄uꝫ poſt dieꝫ q̄ Lucꝛi diſceſſaꝛ q̄ſiſti
te ī q̄ ipm cupio. nichil opꝛtuniꝰ potuit a me dꝛi. cui ego ea fidē debuiſti ego eaꝝ
depēdē tibi ẽ/ q̄d mihi ille ſpopōdiſti. Quid multa. q̄ſti ẽ q̄ꝛaꝝ/ ſua merita
ꝛememoꝛauit. q̄d egiſſet ſtrenuiſſime. de actis Ceſaꝛis/ cui ipſe meo fidē/ q̄d q; ſibi ī de me
receptiſſi ī memoꝛiaꝝ ꝛetulit/ ſeq; que de mea ſalute egiſſet/ nōnulla me Ceſaꝛ egiſſe/
ipm meuꝫ fidē teſtaꝛ ẽ. cui⁹ ego dignitate/ que mihi ut opinaꝝ ꝛeſtituiſſet/ ꝛogauit/ ut eaꝝ nouꝫ
oppugnatiõ ſi nouꝰ auctoꝝ poſſet/ uim. hoc ea ame fe ꝓtuliſſet/ z cui tū ꝓpiuꝫ
cui mādauꝫ ſtribullum miſiſſet/ ut ī tergꝫ mihi de eā Cāpana ad ſuꝰ ꝛeditꝰ ꝛeſpondeꝛ

Lucꝛ. ī ꝛeſtituēdo Ciceꝛonē laborauit.

Lucꝛ. Rauēna.

Collegi ipse me / z cui ipsa qrre pu· collocauit stim / ut mihi tui multi gse expresso atq; pricto gnderē
ut offīj meuj / memorej qr? hne meritoꝫ / auiij qr? hdeq; strij mei pstitq; Cui qr? quj honuj cuiꝰ
sep hiusstemj / honuj virij ee patet. Jn illis aut meis actionib; snisq; oib; que pstenuj u-
debā offendē Certoꝫ hoīj quoꝫ iaj delꝫ suspitau / ſmonej rehemebā ad me / quinj illa
sentirē in re pu· que ego agebaj / sep qr? sentisset / me thj nō stin stituē pōtio / Cesarej qj.
mimicissimuj mihi fuitiꝫ / gaudē se aiebā. erat hoc mihi dolēdj / sed multo illud magis
qj Jnimicuj meuj / ameuj aut / ymo nō legū / audinoꝫ oēj / pcul honoꝫ oīj / sic ā plexabā
sic in manib; hēbā / sic stimebā / sic me pūte osculabā / nō illi qdē ut mihi stomachuj
faceret / que ego fundit ydi. sed erie ut stiē se arbitrarēt. Hoc ego qd hūano
consilio effice potui / circūstrepj rch mej / omnj rēmlj qr? pdudchj / pūnaj stin cogitationū
menꝫ oīj. quā tū si potero bē expmaj. Ego si ab ylis z ydiis remlj rej pu· tenui nudj
sic z aij mej tpib; stuj / nec nullis alijs repelle nō mō pmptis q apud me / mīnij valeā
sed ne pculis qdē oppressj ullis qmlj tā moueꝝ / z fortissimū viū / adeoq; cuj me adiungerē.
ne si suma qdē eoꝝ ī me mīa gsisteē. cuj aut ī re pu· Gn· pōpi / pnctps eet / vicisq;
qui hāc potentiaj z gl'iaj maximuj ī re pu· mīs / pstātissimuj q rch gestis eet gstitꝫ /
Cui q ego Digtatuj ab adolescētia fautor / uj pcterea aut ī cōsulatu adiutor z
extitissem Cui q ide aucte z suia pste / gsilijs z studijs te cuj me adiunxisset / meuj q
Jnimicuj omnj s amittere hoc fuimuj / nō putaui fama ī gstāne mihi pficiscendū
si gbyda ī sniss / paulū me ī mutassem / meuj q uolūtatiē ad suum vīu de me q
optime merīti dignitatiē aggregassem. Jn hac suma gplexē erā mihi Cesar ut nudj
t gnctis z rā z dignitatē. hic mihi ī mīnr cuj uel' Armenia quaj tu nō ignorauj
mihi z Q. fri cui Cesar fuisse tuj humanitatj ei' ac lib'alitatj breui tpe z leuj z
offitijs pspexit nosti z cognouisti. Vehemēt z rep'pā pu· me mouet que mihi indebita
gtēnone pfuit maximuj rch a Cesare gestis cui illud virij nolle fuit / nec fuit
uehemēt reprehēdere. Finissē aut me ī hac mīa s pulit z pōpi fuit qui dē me cōpli
derent / z hic mei qui pōpio. Erat pta hoc accūdiscreda ī omnibus / q si apud
platonē nostē sapiēs diuinit. Qualeq; ī re pu· pnctpē cēsuit. talej reliquos stlē'
ee ciues. Tenebaj memoria nobis gsilij ea fundamēta iacta tuj ex quib; jam
gtiemādi sonat' ut nefas mirari oporteat. nouuj decembrij / trimuj uel ai fuisse in
illo ordine uel auctis. idēq; meminerāj / nobis pnaiq; vsui ad cognitiē z tribulium gsilij
cui sine nīe magnuj s suam pōd' himet vnuj fere sensuj fuisse honoꝫ omniuj
postea cuj tu Hispaniā citeriorē ea Junxisti optimē / nrāq; res pu· gsilijs hiet / sed
mercatorij gmnaq; z sedentarij stuq; ac ministroꝝ / quadā tenuitatē apud maj
qui erectamis est ī media gtēnone / discessionēq; ciuilem. Quo ī discrimiē cum
miserā sonat' z acerbissimis vtilis toh' pugnis honoꝫ oīj q stinxit / in me / tuēdo
extitisset / nec dubij qd accidat / aquilam ē esse z uana culpa tēpi dum / breui
nō mihi exercamj sed duces de fuisse ī quo uitiaj ī hac culpa qui me nō defendit
nō minor est hac qui reliquit. Et si accusandi sūt siqui pcunctant / magis z reprehē-
dendi sūt siqui se timē simulāt. Illud qdē mihi nostē gsilij me laudatū est
qui meos ciues z amice gsultos z me suadē cupientes / spoliatos diuitij / suis
armatis oblitā nolueij. declinau q maluerij gsta vij ea potuisse ī gsilijs honoꝫ

Collegi ipse me, et cui ipsa quae pu. collocauit stim, ut mihi tui multi gse expresso atq; pricto gnderē
ut offīj meuj, memorej qr? hne meritoꝫ, auiij qr? hdeq; strij mei pstitq; Cui qr? quj honuj cuiꝰ
sep hiusstemj, honuj virij ee patet. Jn illis aut meis actionib; snisq; oib; que pōpeuj u-
debā offendē Certoꝫ hoīj quoꝫ iaj delꝫ suspitau, ſmonej rehemebā ad me, quinj illa
sentirē in re pu· que ego agebaj, sep qr? sentisset, me thj nō stin stituē pōtio, Cesarej qj.
mimicissimuj mihi fuitiꝫ, gaudē se aiebā. erat hoc mihi dolēdj, sed multo illud magis
qj Jnimicuj meuj, ameuj aut, ymo nō legū, audinoꝫ oīj, pcul honoꝫ oīj, sic applexabā
sic in manib; hēbā, sic stimebā, sic me pūte osculabā, nō illi qdē ut mihi stomachuj
faceret, que ego fundit ydi. sed erie ut stiē se arbitrarēt. Hoc ego qd hūano
consilio effice potui, circūstrepj rch mej, omnj rēmlj qr? pdudchj, pōpeuj fuit cogitationū
menꝫ oīj. quā tū si potero bē expmaj. Ego si ab ylis z ydiis remlj rej pu· tenui nudj
sic z aij mej tpib; stuj, nec nullis alijs repelle nō mō pmptis q apud me, mīnij valeā
sed ne pculis qdē oppressj ullis qmlj tā moueꝝ, et fortissimū viū, adeoq; cuj me adiungerē.
ne si suma qdē eoꝝ ī me mīa gsisteē. cuj aut ī re pu· Gn· pōpi, pnctps eet, vicisq;
qui hāc potentiaj z gl'iaj maximuj ī re pu· mīs, pstātissimuj q rch gestis eet gstitꝫ,
Cui q ego Dignitatis ab adolescētia fautor, uj pcterea aut ī cōsulatu adiutor z
extitissem Cui q idē auctē z suia pste, gsilijs z studijs te cuj me adiunxisset, meuj q
Jnimicuj omnj s amittere hoc fuimuj, nō putaui famā ī gstāne mihi pficiscendū
si gbyda ī snis, paulū me ī mutassem, meuj q uolūtatiē ad suum vīu de me q
optime meriti dignitatiē aggregassem. Jn hac suma gplexē erā mihi Cesar ut nudj
t gnctis z rā z dignitate. hic mihi ī mīnr cuj uel' Armenia quaj tu nō ignorauj
mihi z Q. fri cui Cesar fuisse tuj humanitatj ei' ac lib'alitatj breui tpe z leuj z
offitijs pspexit nobis z cognouisti. Vehemēt z rep'pā pu· me mouet que mihi indebita
gtēnone pfuit maximuj rch a Cesare gestis cui illud virij nolle fuit, nec fuit
uehemēt reprehēdere. Finissē aut me ī hac mīa s pulit z pōpeuj fuit qui dē me cōpli
derent, z hic mei qui pōpio. Erat pta hoc accūdiscreda ī omnibus, q si apud
platonē nostē sapiēs diuinit. Qualeq; ī re pu· pnctpē cēsuit. talej reliquos stlē'
ee ciues. Tenebaj memoria nobis gsilij ea fundamēta iacta tuj ex quib; jam
gtiemādi sonat' ut nefas mirari oporteat. nouuj decembrij, trimuj uel ai fuisse in
illo ordine uel auctis. idēq; meminerāj, nobis pnaiq; vsui ad cognitiē z tribulium gsilij
cui sine nīe magnuj s suam pōd' himet vnuj fere sensuj fuisse honoꝫ omniuj
postea cuj tu Hispaniā citeriorē ea Junxisti optimē, nrāq; res pu· gsilijs hiet, sed
mercatorij gmnaq; z sedentarij stuq; ac ministroꝝ, quadā tenuitatē apud maj
qui erectamis est ī media gtēnone, dissessionēq; ciuilem. Quo ī discrimiē cum
miserā sonat' z acerbissimis vtilis toh' pugnis honoꝫ oīj q stinxit, in me, tuēdo
extitisset, nec dubij qd accidat, aquilam ē esse z uana culpa tēpi dum, breui
nō mihi exercamj sed duces de fuisse ī quo uitiaj ī hac culpa qui me nō defendit
nō minor est hac qui reliquit. Et si accusandi sūt siqui pcunctant, magis z reprehē-
dendi sūt siqui se timē simulāt. Illud qdē mihi nostē gsilij me laudatū est
qui meos ciues z amice gsultos z me suadē cupientes, spoliatos diuitij, suis
armatis oblitā nolueij. declinau q maluerij gsta vij ea potuisse ī gsilijs honoꝫ

Cesarij gnūcio rñ Ciceronē.

Platonē laudat pricipē.

Appellat

Q. metell'

frequenta ad Ciceronē scripta

Plin.

Si hi pme stante pugna reliquissent/ eis afflictis ꝺ̄ atrice potuissent. quos quidem atq; animo pstrixisse
solum/ sed ꝫ gfirmasse atq; tenuisse. quare cū mō mō nō negabo sed ꝫ scīe ꝫ meīcero ꝫ pdicabo libēr—
ualis eē quibusdam nobilissimis hoīb; tormentis ꝑ me restituēdo. q̄ fuerāt eisdē intendo/ quā ipse
si gstare noluisset/ suas auctes/ simul cū salute mea ꝛmiserit. Reuocat eis boni uiri gra—
latu tuo/ ꝫ gstantissimus atq; optimis actionib; tuis exoratus Gn. pōpeio pfecto adhīs adiūcto
cui ꝫ Cesar ceteris maximis gestis/ singlīb; ornat/ ad auctēm cōsortiis admīgēt/ nulli
impio/ Cui locus adhūc pu. molādā eē potuisset. Sed attēde q̄so que sint gserenda pmuni
illa fausta mulcebunt religiones/ quib; plus tribuat bona dea/ q̄ tres uiros/ uiros ꝫ pumtrices
sceleris uisus asserunt/ qui gratiam publico tēplo pmisit/ a sacrificulo cum. ꝫ bonos uiros uide.
ꝫsequi uellet/ ex ꝛ̄ p̄claussimis postea iudicatis seditiosis dixe pu. substulerit. Jdq; q
postea/ nō meis monumētis/ nō cū illi manubie mee/ sed opis forsitto mea fuit/ monu
mētis uō senatus hostili more. ꝫ crudelis inuisus huic eē pōt. qui me hosti/ q̄ salutis
eē uoluerūt/ elt mihi gratissimū. sed uelim uō solū salutis mee q̄ admodū pudoris/
sed ut Aliptae ꝫ uiuus ꝫ colorus cōe hic uolunt. Nunc ut Apelles ueneris effigiē
ꝫ suma pictoris politissima arte ꝑfecit/ reliqua ꝑs corpis ꝫ choatis reliq. sic q̄dā
hostis in capite meo solū elaborauit. reliquum corpus ꝫ pectus ac inde reliquerit.
Jnquo ego stem perfecti nō mō ꝫ uideor sed ꝫ immunis meis quidē uno animo ꝫ
fortissimo uiro meoq; iudō. ortus magnitudine ai ꝫ constātia pstantissimo quis ayctello
Lucij fi. gdā ēlij opinione amplius quā post reditū dictatis fracto aīo ꝫ demisso
fuisse/ est uō ꝑbādū quia prima uolūtate cessit/ ꝫ egregia ai alacritate affuit.
Atq; sane reddere curaret/ cui ob idipm̄ frēs fuisse. Jnquo cui omis hostis/ tuis ꝑiculis
illis seruiens/ singlāq; uiz gstāta ꝫ grauitate superasset/ sed q̄ de illo amplius auctē
suspicabāt/ de me idē negotiabāt/ ab eiusdē ore ad me fluxit/. cui res pu. maioē ꝫ mihi
amici/ q̄ ut q̄ humanissime daret/ que declarasset si uis potuisse me uno cui carere ciuiq;
ayctello uni tribuni plebis rogatio q̄e unius res pu. diue seruatu/ comitatu
Ytalia ꝑmultis atq; alijs ornatissimis ciuibus ꝫ senatu cōsulibus ordinib; horis ꝫ talentis
omib; denigs suis uniuersis reciperauisset/ neq; uō ego mihi postea quicq; assūpsi/ neq;
hodie assumo/ q̄ quicq; malueleētissimū uiro possit offendē. Tui enitere ut neq;
amicis neq; ꝫ alienissimis opa gstio labore desis hic me uite tuis offendat eos
fortasse. qui splendore ꝫ stis huiusmodi ꝫ uestis solicitudine aut ꝫ labore ꝑsequi uō possē.
Illud uō nō obscure q̄ritis ꝫ meis suasis q̄ horū cōsiliis q̄ de ꝑsequēdis primum sit. Ego
aut eis illa sequor/ que paulo ante ꝫ posui tuis hac uō ꝫ postremis/ de quib; breuiter
exponā/ nō offendes eosdē bonos ꝑsequēdo. Lētulū que reliqui. qui gloriam gratiarum uiro
nuq; postea ꝫ stupro afflicto/ aut te gratiā cōtrahat absq; te tolerē est. nisi abhis aquila
tuos fugerat/ derelicta. Jdq; uō solū frōte atq; uultu/ q̄ simulatio facillime suspicet
Declarat hi qui tuis uō illo statu/ optimates uocabāt/ sed ꝫ ꝑsepe ꝑsequēdo q̄ uocauerūt.
Itaq; ita tota sapiēs ciuitas quale meis cōsiliis uolo ꝫ spiritū uoluntate mutata eē dz.
Jd eis inter idem illo plato que ego uehemēt amauī stupeo. tantus gradus mihi pri-
gitus gbatus tuus animus posuit. Vim uetus pacis/ nec pacē affectio oportet. atq; hoc
q̄dē illo tam alto ait nō tragedo/ sed pu. fuisse ꝫ uis offendisset ꝑfidus athenis

Cæsar.

Cato.

Cæsar. ...despicete senectute Cui ego cum neq; persuadebo nec rogando regi posse uidebor/ cui persuadere
posse diffidet/ cogi fas ee no arbitrarer. Quocirca ne illud quidem aio/ me despicere ppto/ nec regium re
mihi adsciled' capesse rem ne re publica tenebras/ sed letam tibi/ q mihi liceat/ eadem ca
et mihi utilia. et cum tuo bono recta defendere. Hinc autem memorada q da et diuina Cesaris
me/ fidei q meum libalium. qui mihi quamuis regi gratus est/ nihil est tam felicitate/ tamen
victoriis et si in nos no ut est quid/ tu memorad' nidet. sic ego te existimare uelim cum ceteris
mee salutis auctoris disertum/ neici ee an' officiis me tui et diuitiis/ non solum gratum/ sed et
grandem. Quod quo tibi exposui familia est eaque ame de Vatinio et de Crassi regius. nam de Apio
quid scribis sic de Cesare te no reprehendi grauiter/ tibi gratum gratia mea. De Vatinio autem primum
reddit rationem et gratum et posterius tamen ut ille putet ee tuus. cui quidem ego/ ea pernone gratissima
in senatu tuis oppugnasti/ neq; tamen illi lenta ea quidem defendendi atq; ornandi Catonis. postremo
Cesaris utilia defendem mea gratia et egestate. Cur autem laudari peto aeternidame/ neue
hoc eo neue alias regnum/ ne tibi ego idem optimi cui uenerim/ tui esse possim ut absentis.
Recordare cui quam laudationem ornatissimam tuis meritis/ nec hoc primum. nam ea ipsa
laudari et laudabitur hodie. sed ne de re Vatinio tuus autem ille stimulus de quo quidem cupidum
defendi dixi/ ne fiat quidem quod et tumultu pamfilii fiadet agitur. Vbi notabit phedria
tu pamphila. gnime/ si illa dicet phedria et promittam gnatissime/ pamphila ceterum quorsum
si laudabit hoc/ illo forma. tu hem g. Denique pace pauca referto/ quod eas mordeat. Sic peream
a Iudicibus ut quam quod nobiles homines et de me optime meriti amicissimi mihi/ mecum
et sperantes spe cupidissima me tuear studiose/ me familiariter atq; illare amplexantes/ quam quod
illi hodie suum publium dabit/ ego ipse alium publium et quo possim illos atque modestiae
lacessit/ lenire repugnare. neq; solum dixi/ sed et spe fructu duis hodieq; applaudi. habet de
Vatinio. Cognosce de Crasso. Ego cui mihi cui ille magna ratio gratia est et a' omnes
gratissimas et maximas res gerendas ea uoluntas quadam oblitione grauem/ repentina ei defen-
sione Gabinii/ quae grauis ipsius diebus acerrime oppugnasset/ cui sine ulla mea gra-
mea suscepisset/ tulissem. Sed cui me distrahi no laetissime laetissimi Quaesti no solum
pium eadem iracundia/ nam ei cui uehemens fortasse ne fuisset/ sed cui dempsi illud odium
multum ei et me et omnes. quo ego effudisse me omne celebrabam. et eodem cui et fugisse/ omne et quete apparuit. quae quae tres quo quae horas et eadem illi quae spe significandi
appello cui se maximi fructi optasse dicet/ exhibitate mea/ nec cui mei amici sibi et
uisi et pri. quales fuisse et hominem/ eiusq; eo gratiae/ mihi magnae et spes fructi tulisse/
Gaudet se dicebat mihi et illi Iunioni et eos qui et eadem et eerit/ nisi amores homines.
quos frugi simones/ cui adme phoris honestissimos frequentes/ eiusq; propter utrumque
ut nihil nisi magis ut mi Crasso et gratia Cesaris quantitate maxima et molesta et
illa gratione affecti ondicet/ huic ne tres solu et mei coniecti et me. Crassus quidem ut qui
testam quo fo. certum gratia/ pene a mos laudi et prudentia et fuit. nam mihi dixisset
reuiuat apud me ni Genet Crassipedis ortos. Qui obsecro a' cui quo tu stulte audisset
magna illi commendatione suscepta defendi et suam fuit mira fides postulabat. Antipsa
quo et odi addicet quia quo cui et defendere quidq; magis et pri. sit mea quo cupidissima stu
de quo sic uehi statuas me hoc eadem sustine fuisse/ si mihi ingrata dea adiutrix fuisset.

Calumnia scripsit Curio.

Liber vi de oratore

Liber vi. Distinctio eadem.

Nay nequi pugnaꝫ arbitraꝫre q̃ tra tuũ opꝰ/ nequi delendũ ẽ sid fieri possit/ Sũmoꝝ curiũ
principatuꝫ/ q̃ mandatũ tuũ sua sñã. quaꝫ sꝑ rebꝰ aduersꝫ uoluntatibꝰ mutandũ
Quãꝫ cui sꝑtãtibꝰ ingre pu. grubnada uiꝝ laudatũ ẽ ingenia sñã q̃ prima q̃ maxiꝰ. Sed ut in
naugãdo tẽpestatẽ obstrepꝝ arteꝝ est/ ẽ si portuꝫ tenere nõ queaꝫ/ cui uõ id possꝫ mutare uelle
tẽpestatiõe/ assequi studiũ/ cui tuũ cui q̃ mihi curꝝ q̃ agere/ q̃ nõ eo q̃ mutato/ q̃ uelꝫ
tũ q̃uenire. sic cui dilꝫ uolꝫ ẽ admãstrãda re pu. q̃ posse ẽ debeat/ id q̃ amꝰ sꝑissime
dictũ est/ cui dignitate otiuꝫ/ nõ id sꝑ dice/ sed id sꝑ sectare debeꝫ/ Obiciũ ut paulo
ante/ posse/ si cent oia mihi uoluntissima/ tꝫ ẽ re pu. nõ alꝰ ceꝫ/ ac q̃ mee sꝝ. Cũ uero tuũ
sꝑꝝ ẽ alteraꝫ bñeꝝ/ hoiũ ẽ gꝛatiaꝫ ẽ meꝝ/ tanta patet ea mee dee pu. semẽ/ ac diue.
q̃ maxiẽ/ cui multũ ẽ ea pu. uolui/ q̃ditꝰ/ aptꝰ aut hoc ago/ ac sꝑ q̃ ẽ Q. fr
meꝝ legatꝰ ẽ Cesaꝝ/ ẽ nullũ meꝝ mũiꝝ dnꝝ/ ut ego nõ mo fuꝝ q̃ Cesare ẽ sꝑꝝ/
q̃ filie nõ im illustꝝ grã exigꝝ ut ego cui mihi dulcẽ patriã/ strag ci. ẽ igrã q̃ suma
est/ ẽ opib q̃ q̃ ẽ tellugꝝ ẽ maximas/ sic fateor ut maꝝ. nec mihi alie potuisse uideꝝ
hoiũ ꝓdicꝝ de me gilia frangẽ/ nisi ea ꝓpꝛias hꝝ q̃ sꝑ hñ/ nunc ẽ polenta bonuole
tiaꝫ q̃uexissꝝ. hꝝ ego gilꝝ si te puto hñssꝝ ut opino meꝰ fuit/ ceꝫ iuꝝ fuisse.
Nouã tẽpestatẽ ẽ moderatiõẽ nõ me/ nouꝰ amꝝ cui mihi amicissimũ/ cui nulla ẽ rei
malenolẽtia suffusuꝫ/ g̃ q̃ cui magnũ ẽ excelsũ/ cui ẽ aptũ ẽ simplice. Vidi ego q̃ sda
ẽ te talꝫ es qualꝫ tu/ coꝛde ẽ me inde potuisti/ q̃ me mouiꝫ/ mouisset eade hꝝ stricte
q̃ q̃ tꝫ mihi potꝰ/ q̃ cui tuũ fuit/ tu cui oiuꝫ moderator gꝛatiꝫ. tibi erit idem
cui salꝰ mea fuit/ ẽ dignꝰ cui/ me q̃ de cui/ tuaꝫ actionũ/ suaꝫ uolũtatũ/ re
deniq̃ oiuꝫ/ socius Comitꝝ q̃ habꝰ. nec q̃ mihi ẽ oĩ uite ceꝫ tuꝫ cui nulla ꝓpius q̃ ut
quotidie uehemẽtꝰ te de me optime meritꝝ ẽ letare. Al' ẽpla. Cicero tulio sal' dic.

Quod rogas ut mea tibi scripta mittã q̃ post discessꝰ tuꝰ scripsi sꝑ orõꝝ quedam
quaꝫ generatim dabo/ nec ꝑ im multe ne ꝓmulgẽtur. Scripsi ẽ Cauay. Saꝫ ab oꝛtoꝝ diuꝝgo
fere/ ẽ extreq̃ ad mãsuetudinẽ nimiꝝ q̃ me maxiẽ/ sed iam ap̃ma adolescẽtia delectabant
Scripsi itẽ Aristotelico more q̃ admodũ q̃dẽ uolui tres libros ẽ disputationũ ac dialogo de
Oratore/ q̃uꝝ arbitror. Tertio nõ fere nõ ẽ uolui. abhoꝛrẽt eiꝰ a rei sꝑ Platonis ẽ omeꝝ
antiquoꝝ ẽ Aristotelis ẽ ysocrateaq̃ uolũꝝ oratoriã explicatũ. Scripsi e tũ tres libꝝ
de tꝑis meis/ quos ia pridẽ ad te missꝝ si ea eꝝdẽ pueniꝝ. Sunt eiꝰ tres ẽ cum
sempiterni/ meumꝫ arga me hoc/ nec q̃ pietatis. sed q̃ uerebar nõ eos q̃ sꝑ leges arbi
traꝛer/ Cetꝝ id fere q̃ ne mollius/ sed eos q̃ nuꝝ arui ẽ sumã hꝰ de me meritos/ me
eis notare q̃uꝝ tuꝰ q̃ libꝝ siquꝝ/ tui rogꝝ q̃ mittã ẽ uoluero Curabo ad te ꝓtinꝰ/
Atꝝ ista q̃dẽ q̃ te mire q̃ sꝑ uidꝝ q̃ nec tota ad te defero q̃ nõ hꝝ/ q̃ nõ studꝝ uetuꝝ
nꝝ delectationiꝰ q̃ q̃ potiꝝ/ id omne ad arbitriũ tuũ q̃ uer sꝑ amasti/ lubentissime
q̃ferenꝝ. // Que ad me de tuꝝ rebꝰ domesticꝝ scribꝝ/ q̃ne/ q̃ mihi rumoꝝ/ eo ꝛarꝝ
mihi cure sunt ut me uehi ad modꝝ/ ꝓpiꝝ nõ sine magno dolore uexꝝ possꝝ.

Q d. Q. fꝝ negotio scribꝝ ẽ priore estate q̃ morbo ẽ pꝛeꝛꝝ Sicilia nõ ꝛꝛisseꝝ/ q̃ re
nõ potuisse/ nunc aut oĩ fuꝝ urgẽnaꝝ/ Id fato ee ei modꝰ/ ut sꝑ maꝝ nre existimet
Adiecto esto fidẽ ꝓmonꝝ fore suꝝ ꝓte q̃stoꝛiũ. Tui me de tuꝝ rebꝰ oꝛꝝ ẽ de
Tertii tui/ nostꝝ q̃ studꝝ ẽ familiarissime cohoꝛte ẽ q̃ sꝑissime
factaꝫ. Existimoꝝ q̃ nemꝰ cuiꝰ neq̃ animoꝝ nrꝝ ꝛumoꝛe nrꝝ ꝛumoꝛe uigꝝ fuisse q̃ te mihi.
Id q̃ me nõ mo/ ut tu sentiaꝫ/ sed ut oĩ gẽtes et ut posteritꝰ oĩꝝ intelligat ee fiꝝ.

Carminũ sꝑtor Cicero.

Libꝝ iꝝ de oratõe

Libꝝ iiꝝ. de fato eoꝝdẽ.

al' ratiõnaꝝ dã

Appius insimonib⁹ antea dictabat. postea dixit ꝑ senatu palam se se/ si liceret ecē/ Legem
Curiatā fecīe/ rogatū ee cū Collega gñām si Curiata lex nō ecē/ se paratū cū Collega
tibiq; futurū. legemq; Curiatā Consuli fecīe opus ee/ neminē nō ee. Scripsi & Senat⁹ consulto
gñatas hīe/ legē Cōnelia Jmperiū hīnit. qr ꝑ vrbē ꝑ tribunos. Ego qd ad te tuosq; pspi neminē
scribat/ nostro. nariaq; ee opinionē ꝑstitigo. Sr qm putas te nō posse desidē. qr hinc legē
Curiatā tibi sumendā. Sr ꝑ qm si desidas/ ate relīqui posse/ qui gñare possit. ayhi metuis
de mare est/ qr ego ne id qdē nalde dubitē/ qr illud ad tuas ītimas amplissimasq; dignitatis
libertatē/ quā te suo lubentissime tuū solē gerē. Sperasti cū hinc discessisses tuos cupiditatis/
nō posse illoꝝ cupiditatē refrenari. Ego vtiq; magis puto/ ee qd sentiēs ordire ⁊ quod
fieri nō defendē. Scripsi ad te epla priore antequā literas tuas de publicanis qbꝰ egritudo tua
nocuerat/ rogans nō grauare/ facultatē aut qd velles ostendere petentib⁹/ ne ei⁹ ordinis quod ego
ornasti/ res aut voluntatē offenderes. Eqdē nō desinā tua decreta defendē/ sed nosti quemadmodū
dineq; hoīes. Sed qr grauat. Jnimici/ ipsi illi Q. Scevole fuerūt/ tibi ne pro amico quidē ut
quibꝰ rebꝰ possis eis tibi ordinē aut regnū nec aut imperes. Jd ⁊ si difficile est/ tū mihi
videt⁹ esse prudētie tue.

M. Tulli Sal' dic ꝑ. Lētulo.

Cur ego hoc tibi nō gratificer nescio/ ꝑsertim cū hīs rebus audacia ꝑ sapiētia liceat vt. Lētulo nisi ego
ꝑ literas tuo more grece dilegeb⁹/ sed mihi ecē desinas/ cū nostra vita vt. ⁊ nos aliquādo requiē.
tibi malē ee/ vbi aliquo mō ꝑs/ ꝑ sibi vbi solus sapē videare/ qui qui ne istinc nemini/ ꝑtim
te singulis ee dimitt⁹/ q nichil videas/ ꝑtim grauissimū q male audias. Sed cū tempus nemini
foras vocari. Quare fac/ ut ꝑ mihi omnes/ neq; ꝑ aliena mea audeas ut possimus salutem
uenisse grandē. nā illo si uenerus tuū vlixes cognosces mox Neminem.

M. Tulli Cicero Sal' Curioni. Explicet lib' ꝑm⁹. Jncip⁹ 2us ad Curionē ⁊

Qm me nouū negligētē suspectū tibi ee doleo/ tū nō tui mihi molesti fuit accusari abs te adalios.
officij mei ꝑ tuā dignitatē tuendā. Sperā qm ꝑ me quo accusabar culpa vacauit. Jnq; aut desiderium
te significabas meis literis/ preter fidē. Ꝑsuasum mihi qdē/ sed tū dulce ⁊ optatū amorē tuū.
Eqdē neci ꝑmus quē qdē ad te quidē ꝑtinet/ cui literis nō dederis. Erit qui ego est tam
scribēdi ꝑpiger ꝑ Ego. A te nō lis tre ne summis/ ⁊ eas ꝑbrevis accipi. Quicquid ꝑ Jmq; qui
es ī me Judex. q dēnabo eodē te crimine. Scio id me facē nolle/ te mihi equū pbē debere.
sed de lēte hactenus. nō ei⁹ bene ne nō scribēdo/ te explicas Sperasti si eo grauē studiū meū noū
absnabē. Ego te absentē tui diu amabo ⁊ dolebo/ q tanti facias tecū coīdissime q suscipiēdis
⁊ lectore q absens otiū cū maxīa dignitate es gesturus. q qui ī otio tuo optatis fortuna rendet.
Breue ē qd me tibi ꝑsuadeo magis ī cordibus q te amor cognit. Tantū expectatio ut ꝑ qui
ī gerendis tuis/ ut Ego te obsecrare obtestarq; nō dubito/ sic adiuues q formā ad tuā dignitatē.
ut quā expectationē tui gratā/ hāc ꝑstitue ac tueri possis. Et qm meas tuosq; erga me
meritos memoriā/ nulla unq; delebit oblivio. Te rogo ut meineris q ꝑ meq; tibi
accessiones fieri/ ⁊ fortunæ ⁊ dignitatis/ cas te nō potuisse q ꝑ me/ nisi meas olim pace/
fidelissimus atq; amantissimus q tuus ꝑspexisses. Quare hoc a me ī tuos ee debebis ut eius
nra ratio ī gravescat ī amore atq; ī adolescētia tua/ q quiescat.

M. Cicero Sal' dic Curioni

Gratū teste ꝑnatis suis amoris sui erga te mei ꝑtē tuo clarissimo viro qui tui
sui Landij/ tui nō te filio ꝑparasset olim fortunā/ si ei ꝑstitisset ut te ante videret

ꝑ pulchra ē.

vlixes.

N. oblimo

Lex ꝑmissa.

ꝑ Milone cond⁹ adoptandē ꝑsul

q̄ a vita discedā. sed stirpe nostra; Amicaq; non egere testib⁹ · tibi patrimoniū Dyfortunec̄/ me recte hēbis Cui2 cauis equet sis 2 rotūdus ac fluxus putei.

M. Cicero Curioni Sal'. plūma dic̄.

Neque studiū nō defuit/ declarandæ mihi erga te voluntatis/ nec ullū tuoꝝ quid̄ te absente fieri. quod tibi ni⁹ veniss⁹/ nō accidit 2 tuꝝ · Accidit quid̄ scribā aut scribā ad te postea plura aut ne ad eā quidē meditate imparatus te offendā · certū · quicquid istū vobis mihi dulce aut te sinistrū scribā/ aut recte testimū/ aut tuꝝ reliquū. qd scribā/ vt scias/ qd' nolim displicere tibi tuꝝ studiū optimi possis mihi remordari. Breuiū tū scribito. Ineuntis statim hyemis tuꝝ reditū inde? uehis leuis quē tibi nā studio/ fortuna dabit/ spero/ quod ut amplissimā in re publica assequi possis/ q̄ maxime/ quoꝝ mihi familiaritate te quā admirabar. Est ei⁹ oratio/ nō virtutis neq; quicq̄ est/ quod laudetur in dicendo/ quod non idē in te/ sed alte atq; ornatius fiat. q̄ ingrediare ad explicandā rōnē tuæ. Quibus omnib⁹ hāc disputationē tuā adiuuabis/ nihil differo. Summa spes in expectatione est/ eaq; ate existimo/ quæ a tanta virtute/ summoq; ingenio exspectari debet. Ad quē si ea ut debet paratā/ q̄dam ea q̄dē/ plurimis/ maximisq; muneribus tuoꝝ amicoꝝ 2 tuis tuoꝝ omnium. 2 rei pu. accessit. Illud cognosces ipse/ mihi te nihil tribuere eā quā sit. Vale/

M. Cicero Curioni Sal'. plūmā dic̄.

Explaz quā multa ea nō ignoras sed illud vnū cautissimū cui rei tuæ tuā ipsa 2 ut existimes fuisse abstinere debet q̄ eos tuæ aut nihil aut ipsos respect. Inhumāi genus sunt/ longe a me ipso nō experto. tuaꝝ est res domesticæ hoc 2 scriptores 2 minores. in meis autē rebus nihil 2 tanē nouū. Felix ita es Explaz quā diu quemcunq; delectat vnū familiare 2 iocosū. Alter seuerū 2 grauē. utro me minus delectat utro nō libenter/ iocare nō tenuis/ cauis me hinc nō prius ea quā tpus hyemis ruēdi posset. Da grauē aliqd scribā. qd 2 q̄ possit grauē a Cicerone scribi ad Curionē nisi de re pu. Atqui hoc grāe hoc mea est 2/ ut neq; ea quæ nō sentio velim scribē. Ita ob re q̄ mihi nullū scribēdi argumētū relictū 2/ utrū ea clausula quā solet/ teq; ad studiū pūmē laudes cohortabor Est ei⁹ tibi grauis adhuc mea exhortatio 2 parata. Incredibil' q̄dā exercitatione quā tu vna re/ studiū hinc vtcunq; quaz laudē q̄ hāc ad amauis. quibus acrib⁹ hoc laudes operis 2 hyemis ēt elaborādū. In hāc spes scribēdi plura nisi te tua spōte facturū 2 certū ēt q̄dē. 2 hoc q̄dē atq; nō fore 2 flamādi tui cā. sed testificandi amoris mei. Vale.

M. Cicero Sal' dic̄ Curioni.

Hæc negotia quo modo se habēt ne ipsa q̄dē nūtime audeo tibi 2 si vbiēq; es ut scripsi ad te ab/ 2 existimi es nam. tū q̄ abes grauiore ut q̄ nos/ ut q̄ Excelso 2 Illustri loco positus lāgue tua in plurimoꝝ 2 oculoꝝ 2 curaꝝ 2 cunctū gestorū quæ ad nos nec obscuro nec vano genere sed 2 celsissimā 2 vna oculis nostris. Vnū illud nostro gratulor/ nec tibi ay timeas q̄ mirabile 2 exercitatio 2 redeas tuꝝ/ nō q̄ nō deae ne tua virtus opinionē hominū nō vincat sed nec hinc/ nec cū vincas nō habeas iam q̄ quod optes. Lris omissa. vtrū sit diuā debilitatē/ iam ipse 2 stricta. sed hoc ipsū nostro arbitrio nec sine lris omissa. Cuius rei cognoscēs q̄ alias. tu tū pue hoc aliquā spes de re pu. sine desiderio/ sed para meditare cogita que cū Deo cum de viro debet/ qui sit rerū pu. affectū 2 oppressū misereq; tpuli ac pēdeat tibi morbi/ in vetere dignitate 2 libertate vendicanda. Vale/

M. Cicero Sal' dic̄ Curioni

Quidni cupiat audiri te ad ytilitatē adiuuare/ cui Secundus Philonis mei familiaris/ cui hic ad te lris mist. sed tū nō agnoscere tuum adiuuet patrocinij 2 te iam ex Asia/ Roma Ioue ytilitatē ēt gloriā/ magnitudo 2 fenet/ utrū nō vereare ne nimis ita te mittere cui hac ēt p̄mū ad te ytilitatis magnopere nellem. Ego si mea 2 tue causa ostia potui Curio tibi ipsi magis ate ipso pdicare/ ēt amore pōdus solet vereare dū ate signa magna res mihi pecuniā est ostendere. Grauis est ei⁹ hoc prudēs petere

Est ai ī genij.

aliquid magnij abeo deq̄ nobis mihij putet neid q̄ petat/ exigo magnis ꝓ rogatis ī mercedis pot̄ ꝓ
bñficijs loco muñis ndeat. sed q̄ tua ī me vl nota ocij vl ipa nouitate meoꝝ tpꝰ clauissa ī maxa barbaria
exteriꝰ/ Estq; ai ī genij cui multū debeas/ cui plūm nelle debē/ nō dubitamus idare plurijs putet
q̄ mihi omnij cōt maxīs maxie q̄ necessij/ nosq; eij suj ueut̄/ ne pistmē tua ī me/ vl ī mādabilia manda nō
possij/ cuj fidej ꝑdem/ nulla cō grauj q̄ vl nō cupe aliꝰ magis ī accepiē do vl ī mādando cumulādoq;
illustrāe possit/ Ego oīa mea studia omnij opa curā/ ī dustriā cogitationē/ mētij denq; omnij ī philosophia
gratulatā fixi ī lectam. statuiq; ī eo me nō offitij solā finē/ sed ī pcepta laudē/ debere q̄rere. Neq; nō
augē salutē/ ac fortunas suas tūe cure fuisse. nēq; puto/ q̄ te mihi sit honos ac/ ī q̄no oīa mea ponā cō
decrem. Hunc te vnū tanto/ admīro cō studiosus possē ī telligo/ ut nichil ser ꝑcipa anobis zephyr.
habeāt hec oīa/ tuoq; studiū galbam ex tribunatu ꝑ nimij ut sese ī te ī telligē cupij. multi ac multimodis
ī magistratū munerā libalitatēq; nē. Jmmō tuus ī gratiorē ī scribendis studia ꝑ ipse exhibe
ī eo q̄ē vl gratij vl dilectiā. nostrā scribendi cupidis tuēte/ ac ꝓbatā tuj/ ī mutā ī debitā
ī ꝑca ī fortasse grossij. Dux nobis ī auctor opis ē/ ī eoꝝ ne tuoꝝ ꝓpositj/ moderator. qđ
ī q̄ gubnator qui si ex otij vsu optādo cōt/ quē tenā ꝑscribe possimus nō habem. Cū obrē sum me
more/ si grauā/ ꝓbouā vix vl ex hor ipō q̄ tuj me hortātur de philone laborē/ existimabē putes
si dignū denq; tuis bñfijs iudicij/ hoc a te peto ut ꝓbum magis hunc mee solitudinij ut
hunc mee laudi/ vl ut unū dicā ꝑpe salutē tuum studiū dicij. De ipō T. āmo tuj tibi pollicor
te maiorē ad gratulandū cōstātē/ immolēte q̄ orā te ꝓpiciā hoīj uolumus hūanē cē necij.
philo nō tātū dicij tuj/ tuj dignitatis adiūxerij ut eūdē te studiū agnosci fecisse ī laudē mea/
qui fuerij ī salute. Ego me ad scribē/ cuj ī te hec scribendi q̄ndē offitij suscipiēdi/ q̄ vsq;
mihi cōt opē ī hac pturbone philonis omnē nō modū/ sed ī diuinā tuā elaborādi/
plura scribendi. Nunc tibi dej ē/ atq; tuj/ meq; totū commodo atq; tuis trado. Donec perfecto siat
hoc ē ī petrato/ me pmane plus tibi q̄ ipse philon debeāt. noj eij mihi tuj mea salus cura
fuit ī q̄ ea semper sua abillo admīs/ q̄ pretij erit ī posterā grā/ vonda tuj aut nisi tu
studio me assequi possē grādo. Vale.

M. Cicero ꝓcos Sal dic Gayo Curioni Tribuno plebis.

Sera gratulatio excūdi nō solet ꝓpter simulla negligēcia ꝑmissa ē/ Lōgi eij absuj/ audio sed
tibi ī gratior ī ut ꝑpetue laudi tibi sit/ iste tribunat̄ q̄ opē/ teq; hortor ut oīa gubnes
ī moderare prudēcia tua/ ne te auferat alioꝝ gratia. Nemo ē qui tibi suaderi possit ī ipso.
pulchre dicij offitij ꝓbo. nūq; labare si te audiēs. nō scribo hoc timore/ cui scribā mādo. Nomi amicj/ nomq; tuj.
nō uereor/ neq; timide/ neq; subtile strategi/ si ea defendes q̄ ipse recta ēe sentes q̄ ī id tēpus
ꝓpe nō ī radicē sed uenerūt. Jnd̄ eij tuo/ nō raro ī ipsij disceptatiōe mirē gratiosa tribunatū tuū.
ꝓfecto inde q̄m uis ī te ꝑpe ꝓpē sit/ q̄m naturaliter mire q̄ ī ea q̄ī tribunatū tuū.
tates/ qđ ī studijs qđ uarietatis ī uita/ nō dubito q̄n negētis. sed amabo te cura ī rogatiōe
nichil nouū. sed illud idicij qđ initio scripsi teneas logice ī te adhibe ī q̄stiōē/ te audi. tibi obtēpera
Altre qui mihi q̄stiōē dare possit q̄m in nō simile ī tumultu pr. Tibi uē ipse certe nouo mihi q̄stiōē
dabit. Dij ī mortalēs/ cuiē ego uō adsū ī strenuū laudē magē ut ꝓcerus ut sapiēs ut nobilis
q̄stiōes tuoꝝ. ut si hoc mūne tibi deest/ sed tu efficiet magnitudo ī uis animi ma q̄stiō
te ut possij imitare. Scribā ad te plura alias. Paucis eij diebus erij missurus domesticos
tabellarios ut q̄ primū scire velim q̄ ī ea sūa ī ī ꝓ. gessisti ad sinatū ꝓscribēdi. De reditu nō tuo/ q̄ tuj cupidi adhibeamus q̄ q̄ dissimilis ī
atq; ut cognoscā ex tuis q̄nas Thrasonis libros tuo arbi. Tēnus Curio ꝓtua ī mihi

N. de Popyo.

ī me lenimolēta mea q; ꝑte ī te singl'a. Rogo atq; obsecro ne patiare mihi q[uic]q[ue] adhuc grauiꝰ male molesta
tr'ia ꝓrogari. ꝑsim te nō egi cū te tribunus plebis isto āno foꝛe nō putarem. Itaq; peto ut sine ꝓlixa rogatu
q; a[m]matoꝛe nobilissimo tuq; adolescēte grauissimo. nec tribuno plebis a cuiuscunq; nō ut deueniat aliud
nomē q; solet cē dissimilis sed ut nō q; nomē deueniat. ut a[m]matoꝛ ī silentio legis dicēdi facultatē q; mihi gdiu
mancat. q[uo]d ꝓfecto ꝓpediꝰ. hoc te uehemēter ī atq; ī rogo. Vale.

al' nūc tyranni publio lēnulo isto āno.

al' nūc a tyranno publio lēnulo et actuone tribuno noy ut deueniat.

Marcus Cicero ꝓcōs Sal' dic' marcho celio.

Quid tu me hoc tibi mādasse existimas ut mihi gladiatoꝛ ꝓpositos ut uadimonia dilata et
Chresti epilanone mittes et q; nolis nō Rome sim' natiue nomē audeat deꝛ. q[uo]d tu meo tribuno
tribunus nec me h'mle ī una
illa de gladiatoꝛibꝫ. Est et adhuc nescio cognomē nulla q[uo]d ego mihi sumpsi quē maxime ī ecb
rei pu. gessi quondā nisi q[uo]d adhuc ꝓhibet. scribet alius multa mihi adsunt, q; scribet multa
et ipse rumoꝛ. Quare ego nec ꝓhibeo nec pugno abste ut sedeat ab hoc longe ī posse, q; ut incēdium
expecto. ut ex tuis liꝭ cuiꝰ formā ea pudeat, q[uo]d ea dicturus sum q; sit scire possis. nisi tu adhuc
hoc quo te arcuisti. neq; eiꝰ sunt q[uo]d ne plus q; unde possis q; q[uo]d nos nostꝝ ī p[ro]pinq; q; ego q[uo]d me
p[ro]pyo oꝛatoꝛis diuꝰ, nullius ī alio nisi de re pu. simoniā ūpiā sum q; nō possē scribēda q;
Tanmi hōto. Cui egregiū cē p[ro]pium et ad oīa q[uo]d grandia q; ī re pu. ad oꝛatoꝛis partem.
Quare da te hoc. oꝛatoꝛ mihi nec uis nec debes illi et bonis et mali nudi q[uo]d nolis nudi solent.
Ego cū Catone, q. ipse dicit suspexi, malimq; meā Gallus nec Cānius ꝓscribat ī de prudē
nonas quinctis cui hoc ad te mitto dede tibi cū oīa mea cōmendatissima cē scio tuq; nihil magis q; ne
tuis nolis q[uo]d me ꝓsequēre. Incōmodi q; oīa q[uo]d q[uo]d et quo agendum sit tu optime ipse uides. Vale.

al' nūc

M. Cicero ꝓcōs Sal' dic' M. celio Edili curuli designato.

Primū tibi ut debeo gratulor letoꝛq; tuis quoꝝ tuis et ingenio tua dignitate, deinde nō negligentia mea
sed ignoratione tui omnes. Iubes eiꝰ rumoꝛes quo et ꝓ legē et ꝓ latoꝛum tenuissimā oīa refutē
et gratulore tibi nō q; uelis tibi grauis aga nō rogo. q; im facis ut de re nolis q[uo]d modū sustineas
adme q; scripseꝛit posses. Itaq; nō primū audiui ego ille ut finis sumeꝝ. scis q[uo]d dico. ego q; omnes
illos adolescentes quos ille rapuit. dissimile et lapsu reuocat gressus abstinet et q; te nō rectū loqui me, nō
edepol q[uo]d egregiꝰ re neq; q[uo]d fortis fortasse, q[uo]d q; p[ro]pe opinione mihi audeat refutare me ad illud
ī credibile hoꝛ fruī obuiam. Fecere nō ī nesciꝰ ocij lenitas, ī q; nō obsurgatoꝛe q; nimio grauiꝰ pro
desipere uita me delectabat. Ego uoluptatis hoī nimiū q[uo]d q; ut dū illud rudo pone sub fiat ille. sed
hoc plura multaq; alia et de te ad te q; primū ero aliq[uo]d nactꝰ ocij. te ut nō me fuisse diligo q[uo]d mihi
fortuna dedit amplissimoꝝ dignitatis mee ulciꝰ nō nō fuisse q; sed ī tuis q; nimiꝝ ut eos
tuis socios, tuis ī ephaꝝ penitet.

al' ꝓcōs

M. Cicero Imp[erato]r Sal' dic' M. celio Edili curuli designato.

Tu inde q; timide ad me ī re nō existimas. noy eiꝰ possis addita ut abste posset Edilis officiū eo
nullas partes datas ꝓpter nō eē tam res tenue gramlatoꝛ de te q[uo]d scribas de milo, Balbus
eiꝰ sum q; nō putarem. atq; se hōto nullā me epistulā accepisse tuā post Commagenā ꝓlatā. q; me
me letitia gemitus ex quo uereor ne id de cuiusmodi ī meis litteris. Itaq; nūq; domum nisi uā epistulā
q; eē ad te alia, nec mihi te rōnē q; nec rari, sed balbi nō puto. Adde ridere ut optimi
tui, uelles eiꝰ ais tuimō ut his negotiis q[uo]d eē ad lanuuiū. scis parthos timeꝝ q; discedere
copys nuꝝ. Ego ita amicus nā parthico bello nūnquā uoluꝝ q; bonā angustiis et nā mihi fuit
ad Antonium q; eum adduxi. scis q; ornamū, auxiliis et q; bonā auctoꝝ apud eos et me nō notos
nos nū. nullū ē eiꝰ tui loci. hic ante ē ille qui urbes quo ornamū. nosti cetera. Cui uestiti
ad Antoniū qui mouꝝ mihi nō bibulo nos ē dimissi aquaq; diuertisse Cassiꝰ nō qui mihi magnū
uoluptati fuit fecisse ab Antiochea hospitio myrtaꝝ Bibulus q; nūq; accepit. Intuea mi moꝝ

Jmpē appellat Cicero.

copijs oth nexam Amandet hostis sempitnos. ynuln oēm capt. relignn dissipat. Castella munita
t pmsb admetu capta t tēsta. ita victoria usus Jmpator appellat aprodipē quo t loco stet ut ex te
audm Didittechtis tibi nātam Dauū ab Alexādro sīpam. Adnixi ānū ad t kshīmā Cilicū
pte Jbi gnā t vicissīmā iā dīe aggeri unos tūbis oppugnaba oppidū mumtissīmū pīdemsq
tūs opis / tātoq negotio / ut mihi ad mā gl'iaq nichil desit. nisi nomen opis gl'q ut spero pro
tuis ad litis publice mittā. Hec ad te t pua scripsi ut stnos te asseq gl optimū. Sed ut redeā ad
Parthos hec estas hūc huc quū tam felice. En quo sīe magno t timore. Quare mi Pusti
Virgila pmū ut mihi pmdat. Scyrid erit ut scribas t ut ego debitore scri illud q'd stanc est
nrq mihi tpis p roget. De re pua q tuis ut antea nihi scripsi nō puta nō t sīma mihi
expecto. Quare ut ad me oīa q' diligēssime p scribas / te iterū t iterū rogo. Vegrec. Anay filias Putneyad
t filias Solinū.

M. Cicero Jmpator Sal dīc M. Celio tribi Cumly.

Caras tuas q'dem fortasse cū nō p stitui sed plures semp breues vel quas p xīe accepi q' prudēter q' mihi
t offīj t gnīj t si oīa ac gsticta mihi agenda ut mi admonebas / nec q'q firmā t nrā gnīa cui scribimus
prudēnīj facīe q' suadēnīj ide iudex. Ego Appiū ut scripsi tenui lonie suis valde dilexi / meq; ab eo
stanj dilecti cepit eo ut simultatē aposuim' simul. nā t honorifice t me gnīl suū t suauis amice
t studiosīj studia t meq; q'q nō offīj causa deiuste tu scis. t es testis q' Comicos
i. mātis i. uanis ut opinor acredit phama t meh' culeā plus fere q' te amari ab eo sensi. Jam me
poeta totis cē scis. Veruū tamē amari t tellegis. q'd t erat cure mihi nō t optimis sit. q' plenis hois
floretē etate opib honoris t gmo libis. Frequēs affīnib amicis t collegis maxīs t pīs t q'd de illis
laudē t sua studiosū mā. Hec ego plura scripsi q' mihi sīgnificabat me id dubitare q'na esset
erga illū nobilitate. Credo te audisse ahq'd. Pīs t mihi credē sīgnd audisti grauissīmo t iudicio
miraq; dissimilimē nō multis hoīb illis administratione pūcte. Ex eo q'd suspicatus fortasse es
aut gtē tionē nō opinionū discrepatiē me ab eo discrepare. nichil aut fere unq; nrīs dixi q'd
Gellio q'sti mationē ad cuiq. Post hoc negotiū aut t temeritatis nīj dolabellc adp mouit me
Gellio q'sti pbo. Erat t eade epla vetustj auctoris grandeba sane t q' gelasse nostis Amici
letabor oīo. Extrema pagella pupugit me tuo crudelio. Quid agis Cesare nō desinis
Curio. quibor putarer pl' me. nā ita t mea putauj. Dij t meliusq; q' ego tibi nostq; depdito
Gallia erat tanto q' Jmperiū oīm auctaq; locupletior t publicum t priuatim lustris
reliqua sine scriptis nulla q'la ostentat t pugnis / pūnis t flumis fluctū tonitrus q' Rheni t Gangis
nonis quinctis t cū pua estiua attigisset / milituq; q' voluntate / decedit ex Gallia q'sito regno
te celeb' inde mitto q' depdito me verbis affīe t omnes mei. tu q' t primus.

Cicero Jmpē Sal dīc Marco Celio tribi cumly.

Fabio vno optimo t hoīe doctissimo familiarissīe vtor / mirifice q' eius delector cuius pīmū q'
primū q' doctrinā / tū q' singlis modestiā / negotiū sic velim tractes ut facit rogo me. Nouj ego
vos mignos patronos horū omnīū / oportet quin vim opa iuuem meliū. Sed t horū multū accipio
existimatione. oīa reliquit t me amabis cui tua opa facile nō nolet. Ego res Romanas vehemēt
expecto / t deprehendo. t primū q'd cupias scire rogo nā dum q' hominē magistratuū michil nouj rumores afferebant.

M. Cicero Jmpē Sal dīc M. Celio tribi Cumly.

Non potuit admiratio aut nec prudēs q' est actū a te in Curione de supplicatione t q' mihi gratior
res existimā mea t. nā celeritate / tū q' is q'aut meus q' pater tuus / tibi nouj assensus est ei /
qui ornauit res nras. dumnj laudis Quare saluo me fuit ea q' scripsi. adque tute pari
tēpan posse scio. cui tue epte rideat. q' t mea legas quā ego nisi exemplū hinc misi ad Appiū /
sed q' cupias sic uisum. q' actū t dij approbet. Scio fore iucūdū gratiq; nobis / mihi q' si eo nos

Dolabella gener Ciceronis

tua nos humanitas .ademabit. Tres pu. nie nulla solutat. Fimeo Curioy. Cesare honestissime
cupio. Pompeyo emori possū. sed tñ ipā re pu. nichil mihi ē tam ī qua tu no nulla tranquillitas.
district' cū mihi uidear ee q̄ uboy cum uboy amice cū. Ego d. pūna dilectā Quintā Celiy
Apollinē pūne puto. In qua adsit ne ad nobilem adolescentē ac omni fide ex⁹. nichil erat superior
honore usq; quē p̄stitoy. Postea nullo die discedat a Q. fre ī Gallia nō portat q̄ue tranquillā
sit reliquū dicendū sinam nō me plane post ānū ut spero nolimini/ d. pūna dilectā cū
altera me reliquit. Fortasse illud addet Senatum eos nolimini pūnas p̄esse q̄ antea
nō p̄stiterint. Fieri potest/ tñ ita ut spero. d. q̄ mihi solent nō sibi fidē reliquit. ora
tionē. postremo nō tñ mea spes q̄ potentissimoy duoy ex⁹ q̄ omni cassos animos q̄ plexisse
horū adolescentē nō tñ alienare nolim q̄ alienare nolim. Hortari meū ornatū landē nemē est.
Hortari ei p̄t. De oratia plane pace ad me scripseras ī Gallia nō erat. tuā res gesse in notesse
ut tranq; nōtq Thampe ī de nīi mandē sit audiū. Ego nīq gd me ī Ethesie morabit' relegit
ut spero vos videbo.

M. Cicero. Imp. Gal' dic M. Tullio. Edith Cicero.

Magno dolore me affecisse/ tuae ītē/ nīsi ā ī tō ipā deprehisse omni molestiā ī dubitā desperatōe
rei obduruisse/ q̄ ad dolorem nouū. sed tñ q̄ amdem ut ex meis superioribus litteris suspicor
verū gd scribā nosco. Quod ei ī illis fuit p̄ q̄rela tpis/ quae nō magis mihi q̄q; magis tibi
honesta q̄ tuū. nā nō cā cognoui ante ī grauitate tu gd ipe videā/ te id ut nō putē vide. Illud mirore
addisse potuisse te/ qm me primū nosse debes ut existimare me aut me tā ī pudēs q̄ ab ex
tam turpima adīcinatā ī ipe iacere desistere/ aut tā ī gratē ut collatā ī me tuā
horū effidere. amice q̄ ipe de me ī ī q̄ sit mihi scripsi sepe/ tuā bello ī Pacē. Quod est q̄ mihi
tuste gratū ut discedā Asiā p̄stasse ī alienas solum mea. Nosti ei nō mō stomachi mei cū tu
sāp gdā hēbas/ sed ī omnibus horū tuleā ī dignitate studiū. Accedit ī molestiā hoc pos
tioy nisi nos q̄ ī pūs q̄ no affellae/ eo ī honore caruerē q̄ nos p̄ter ytalē labebā q̄ ē
sed ī cāsā hoc mihi laudi nō polui ī omnibus sed ī ī quoniā malueroy. q̄ mihi ī ē nichil tñ
mihi q̄ de q̄stione/ nisi volui aperte cognosci. sed mea p̄dicta nō ī ē Judex mihi notē est
ē/ ne amicus molestus sim. Qui enī ī manū mi molestā q̄q. Scirē mouet nō mihi suppeditā
nullā ī Asiā gdā Asiā nō nullā spē ad omnē. nā ad bellū gdā Asiā p̄ q̄ ei
cum stipe me sanū scripsit ab eo mihi sanū scripsi nullo mō p̄t. Deinde sunt mea tuā allia p̄
spicē potuisse nā ab illo tpe ei ī Cumanū mihi obmā nunciū nō ei te relegi sed nouū tuū
grandē q̄ ab hōrem ab vbe relīqua ei audisti. nō me tibi ī affirmā. gd me nisi me poti
tessē q̄ ex Italiā ad bellū amice me excitasse. Quod ego amdē cum gratā mittā. nō me
ora pro me ut sim suā p̄manere. Credas hoc mihi velim gd pene te existimare ex his mīsimo
nichil aliud q̄ne/ nisi ut honoris aliq̄ī ī relligā me nichil malim q̄q; pacē. Ita desperata
nichil tā frigide q̄q; arma simulac hui me gratiā pene fore ut mihi p̄mittat. Et ei mei
ī hoc grā gloriay potui ei familiare nostre hortatū q̄q; magis bello mihi ī p̄stitit. Hoc nisi
tanq; esset illustre q̄ddā tribuebat ignauie. de nobis id existimare poste nō arbitror nec me iste
terret q̄ne mihi ate ad timore scripsi atq; amātissime p̄monuit. Nulla ei est ambitus q̄ne nō
odij hac ora p̄ter p̄meabam ī p̄dē indaty. q̄ā q̄dā ego ate pu. meos p̄mia ī dimittā
ī omnes Libentissime ut ipse ipse q̄ne tu me monet ut rumea redemisse. Filio meo q̄ne tibi ei
ei grandē. Scire nulla res pu. sanū amplū p̄monū relīquā ī memoria nos mei. Spes ante
nulla erat/ nichil amdet ei speraty a reliquy timly. nisi gd rogas ut respiret q̄ne nouū

adolescentoy mary mihiq; etc. ay dubitas quin sinas ḡm tñ illū tuj vñ Tullia mary stina/ qn ea me-
cum uehementissime polleret. z eo magis q̄ i roth inst⁹ hac ḡ obiurgabar *tuas stomachi & dolobellā
mary ul' ton⁹ nostr⁹ four ab hac molestijs quas libalitas sua ḡ xcoat libros. dehj q̄nq; quos ille
dies restituerit urbe dū sint ḡ arcebos sibi ḡ mihi sint ipse porro no honestos/ strenuj nisi ego
hinc hispaniā ḡ ripā expetā dūm mihi explorata ē/ tm eō ut scribas mihi quicq; ocurrat nr̄o
signū aut Cumanū/ aut y sinū nobis lor⁹. piganū no ut i castris solendos ipse ut arcbitror. nonnūq;
i q̄uis nos ḡsedisse audias. sed ego fortasse uatinnor ut hoc aā melioris hēlit exit. Hirtiū
ess dēsationes corp q̄m scripsit. Adolescens/ hos ego fortasse mihi tribue z ueniā cū
uolui ita fac. sed tñ rogā ḡ hoc tibi opus pueros audisse nō Curionis nō Dolabellae
sed cui ē facilior mora⁹. hoc assentior ut scribas me tñ i stomacho pollicitū. Dolabellae q̄dē scripsi
suadeo mihi tñ scribas agat. Extremū illud aut nos michil timebo/ michil tremē sanos/ te-
tñ draucū gbymq; q̄ aiūs i tuis ut nos Libertinis nros ita tueris ut Amanā nihil ē mihi posthac.

M. Cicero Imp. Sal' dic Cāno Salutio Pr̄ suo.

Litteras ate mihi Statius tuus reddidit. Data ad xiij. kal' Sextiles hic ego te ordine ut mihi uelle
rendebo. De scriptore meo michil audiui nec quē ḡ sit arbitror/ q̄n ad dūc domū/ milla cti est
ḡsitj publico meū paruiū. q̄monitus me nisi sum arbitror. Rhodū Ciceronis cū puero amissis
puto. neq; id tñ mihi. Adhibē uolo ḡ primū uenire. sed tñ ite meis. tui pri. z ita urbanas rē gubernabit.
scriptore tuus nō ḡ ita magnae ullo mō/ ut tuae ē ad ea possit q̄uenire. De tabulis recitandis nō erit
ē comodū te nulla rectio quā tibi studeo ad tabulo sint potius sed id cui mihi uidebis ḡ legem
Iuliā fieri possit/ quā labulus recens quidā rēpr nō sinat tibi magnopē q̄dā resto. Ad scribas
Apamea ḡsidiū dedum nō oportuisse uidebā/ uidebārīde rebus gestis mare/ molestē q; ferebas
de ea re mihi q̄modo ḡmones malmolos fuisse. parthi trāsierūt/ nec ne/ ḡ te/ nūdo dubitare
nefas. itaq; ora ḡsidia quae magna z firma parauerā/ q̄mot⁹ horum nō dubito ḡmone dimot.
Rones mea ḡstoris nō uel sint me tibi curte/ nec tū arte ḡfecte. Eas uelim Apamea deponē
cogitabam. De preda mea ḡ ḡstoris urbanos Tertullus nec adhuc uir tuchius est q̄ḡ. Lodicae
me precibus accepisse arbitror ornis pecunia ea pr. ut mihi appio cauisset sine uectura Tullio.
Ad scribas ad me de diuitijs ccclxv. nichil ē q̄ i isto genere cuiq; possit comodari. ornis est penuria
ita tractat⁹ ut ḡdā apparitor. Quae aut mihi attributa ē a Quaestore cuiq;. Quod quis qd existimet
audiui aut/ ocium ē i Syria uenire nō sunt. q̄ quā qdē putabā/ nō ē dubium q̄n ad me
q̄ Scaptia decant ut ea legionibus uiret. Vim ḡ tuā urbanā adalbā petis a me ut Tullio
tē q̄ diligentissime cōmdē. Inque mihi uoluntas nō deest. sed lor⁹ ōe mater tenui exposulādi. Scribis
tu ex bith quā ea Tullio ḡ ne uoluisse me uigilare ḡ uelle Tullij uoluntate/ ea me sibi abhōrat.
ḡmulti ocij adme deferebāt ḡ magna Antiochiae mercēdē ōer z magna ḡstatis me atq; ē exercitu meo
polliceb. dice. q̄ sit ḡpter malle ē inde egressus amicitiae meae. qd ego offā ḡstorū te adducturum
retinere de ḡpter hoc nō molestē ferebā q̄ ḡ quēadmodū tractare audiebā Tullia aut ea ad
Thermū de pythio bello scribet adme litteras uidi. Inque ego tuā gmot⁹ z q̄ sibi amissis Tullio sit
tuj de augurato. Rhij sui scripsit adme/ Inque ego tuā gmot⁹ z q̄ sibi amissis Tullio sit
dedi opā ut ea ḡ humanissime scribes. Illae scripsi ē malmot⁹ qd' uidi ḡ existimari mihi offendi me.
sit aut ame ē alienior/ nichil tibi me lēdente/ nā ad stomachū quae Tullia litteras misit
i his qd mihi cū illo amicitiae/ scripsi potui acturum. sed cum misit ut ea ḡsus ipsa prima pene
tacet. qd aut mihi scribit ipsum ut Alarys transpadanus id i ipso cognosse se simulat. Ad nō
Illa scribit pro id mercy coactat frequenti amicitiae i qt uis ampli⁹ summa possitis cognosse

Illud nō pusillū animi ꝛ ipā malmolēha femm̄ actū ſ amꝰ ꝙ Aubarzenē ꝑ Soriā ꝑ me
Regē appellauit/ mihq̄ comdauit/ ſtc ſ Dnō Regē ſed Regis Aubarzenis filiū appellat
hoc aīo qm̄ ſt detractores ſunt rogat· ſed nīl more grecoꝝ ad cū ſcripſi qm̄ nō attingis
ſtudes qđ nolo. Vale.

M. Cicero Imp̄r Sal' dic Q. fratri

Si offm̄ meū frēm̄ Rhodone reliq̄ mea ſtudia que nīl ac tuꝰ ſtūs tibi hoī grāſſimo grata ee ne
hemīt̄ graudo mihq̄ ſcito ſ dies maiorē curē/ ee dignitatē tuā· que eḡde a te ipo ſ tegnitur ꝛ
clemētia tua ſic ampliſcauit ē/ ut nichil adda poſſit videat· ſed mihi magis/ magisq̄ quotidie
de tuis rebus cogitāti placet illud meū ḡpluſ qđ in tuo Aleſtoni nro/ ut adhuc unus ondi
graecus ita ſuſcepiſſe fruminas/ ſi adoleſcat poſſe/ ꝛ nobilis a te ignominia affici ecſt et
hērile ſine dubio cui ignominia. hec eſt ne ei honoris gradus ſuperiores. Illa autē ut omittā
nobilitatē/ hoc ipe uīnt uiros optimos/ horū q̄ ſ notiſſimos legatos meos q̄ ꝛ qſtor ē ꝛ qſtor
tuus. nec tibi ullū neq̄ poſſe ſperno/ ſed tū tuis ſuis ſuīmo loco natos ſimplos nō ſ diſertos
te uolo hērē uatos unde ꝑtim quos indoctos tribunos plebis ꝑ tuleīmꝰ fore. Tū autē
ea pe qualia futura ſint quis ſcit? mihi q̄dē malanīa videt fore Cui ergo te uelim
rādē ſ tuos tribunos ꝑtim cū ſine amīc reſpōdere q̄ſtoris Legatis q̄ſtoris poſſis
anſēre· qui ſ dignū maiorib⁹ ſuis ꝓbitate ſtudio reipe tua labore exāque ꝑ fiant.
Sin q̄d offenderit tibi uolū nichil tibi offēdit. Cure mihi uemēter ſ mihi q̄ ad rempūē
arbitrabar/ ꝙ ſ Celiana ꝙſtione/ q̄ſtionary me ad te oportē ſcribē. tu q̄d egeris id uelim
diligēter. ſed ꝑuē audiri utilitas mīnatur ꝛ poſtremo ſi poſſe mihi ignoſci. Vale

M. Tulli Cicero Imp̄r Sal' dic Catoni Celio Lucij filio.

Cui optimo ſtudioſiſſimo mihi amīcoq̄ ſtudia te mihi q̄ſtore operoſiſſime colere ſenſi
fore· quo diligētius ꝛ grauius meum ſtudium. eligendi mihi dabat ꝛ poſſe· adeo ne nīl indignū
quod uelim fore tribuiſſe opinādū q̄ arbitrer. poſtea q̄ mihi nichil neq̄ ab ullo alio de admīcō tuo ſcribēt̄ audiebā qđ ꝛ me uenire ne ani
mū ꝑuēnā uoluiſſe ego de ꝙſtura deſcidi. Atq̄ ante adeſſe litteras ſ Celiana mea
cōi ꝛ caſtus ad hāc quidē ſuſpitionē humaniſſime quidē ſtudia ſua ſe poſſe ꝛ ſignificabat. nec ſi
poſſet/ ſimulabat· neq̄ quo dare darē ecīt atq̄ ſi no tpe te exſpectare ſe ſignificabat. nec ſi
qm̄ arbitrabar ante adeſſet· nec ex ſtore quo ex loco atq̄ tpe ecīt dare. q̄ mihi ecīt ſatis
exiſtimare ſe facere ꝺ cō ut ad te ſtatores meos ꝛ litteras mittas/ quas ſi ſcripſiſſes
optimo tpe accepiſſē/ gratiſſimū mihi ſtatis ſcadme ſ Celiana ſi parū uenuſte ſcripſi
qđ ad me ſcribis Cura ꝙſtoriū tuoꝝ mihi ut ſis mīnime neceſſe· quidē
Virgilū ꝙſtū quoq̄ tuoꝝ ſtamhauſiū nō dubito adoleſcentē ſtudioſū/ uale·ꝛ qđ
apud me multū ꝑe debet hoīs amantiſſimo diligēs cōmodato· ſed tuelie ꝑſpi
de tua dignitate ꝛ de nīl quotidie maximi ſt apud me poderis· quibꝰ ꝙſtore optime
obſequio nemo queat· Vale ob te q̄dē tuū ornatū te adhuc ſtudioſiſſime
ꝛ colligat amicitia cū eo ne tuo maiore q̄ mea dignitate. ſed id ſtudiū ſequere
ſi ad me ꝛ Celiana ueniet. qđ ego ꝛ mea ꝛ tua ꝑ. ꝛ maxīe tua ꝛ poſſe arbitrabor.

Marci Tulij Ciceronis ſplā ad M. Celiū Lib. 2us explicit.
Incipit liber ad Apium. ꝛ ad alios

Ciceronis Imperatoris Sal' dic.

Si ea ꝙ pueritia noſtra poſſet quēmodo ſcripſiſſe nō ſimilia ꝙ ea cognoſcē poſſes
ꝙ ex Libris tuis Phania. Itaq̄ nō mō pudet uere ꝛ qđ uidā curioſis. quam

Jlle tibi ora explanabit. id ois mihi ad breuitate. Capti rad rehemus ros ymidth. Demica aut breuiolina agra te rsipo ex cod phania regnosse/ tis e midth aliquiemce partis Sic ois tibi ymade caussima te mihi ee/ tuis ff multis suauitatis igeny offih humanitatis tuc/ tui gr exeny leis rexmultoz smonib; tellugo osa q cimc ymade ff te tibi amdisse gratissima. Cd mittis/ ffama ymade ut logi tpis vsuis qua ctuny tpmissa nra gsuetudine rgra rredbitate rmaghidine offih mroz pcha. Jd qz me qis tu ut vg puto no sum ostupefactus ee scis. qua gde rgo ff fora de mis scriptis no polui pallada sed rappiada noiabo. Celyx libi tuus a nobis mihi mus fuit nor/ sed ut mihi reddat ut leis plias ramoz offih/ mittit ipe pro pmone subscriptu. Jocunda mihi ro ois fuit cu de aio tuo/ despmonly quos de me hic quotidie mihi narrat. Quid qsq; bono fuis e mihi familiaris etc tis ut phama nalde sly despiciam? quem cui Roma remittis qd putabam? relcui eius finis/ oth ei de rebz quas agit quas cupiy amenoles/ madata dis uelis. Lentulu valeru Jucy gsulu nalde tibi rcomdo sed ita e sinus e mus gsulo. melio ei ciuiu uolu qz ipe alys polet. valde hois dilgu. est q mecy domestica atq; e tuus familiarib; ois tibi ayat gratis. pd ibi scripsit nuncy libz/ maxime apud te pdas himas. Jd cui ne fallat chas atq; e rogo. Vale.

H. Cicero gsul Sal dic Apio pulchro Jmpatoy.

Cuz ex uoluntate mea et optimone acidisse ut mihi cu Jmpio i pucia ybsa nemie cet/ i multis z magis molestijs cogitationib; qs mecu hic una gsulatus omniboz ex nrop hoiu amicoz sententia postea qz nrop hic amicoz plusq; ex ogsu tuo/ ex tuis litis intellexi/ nec ego ab illo pcipiendas arbitrabar qui malleat eas qz maxie mihi apta explicandaq; tradi. Qz si tu qz cade de mea uolutate cogitate sceny hoc ea te ybita nuq; fallet. Ate/ maxio opz ybita prima gnatione tua qz singlis humanitate e atq; e ysb et pto. ut qbuscq; rebz potuis. potuis aut plurimis/ ybitas cogitatas tuis mihi magnoperi ex animo gsulo gratas ee hodie. Si cay qua ad eas fuit iuuenis qz expeditissima mihi occidendi fuit/ ut mihi qz de cuius ma tpis Quod eo gne effici possit nuq; ego te qdem iuuenem i meis manib; pce/ nalde rogo pleby ubiq; ad te studeby sicut tua humanitas logiore ordine exigeret/ aut id fieri nisi cum tota pacis aut ius ubiq; desiderauit: ac nra ybita ipa logiore ordine uelis tibi ybitas si tuis mis ymissa ee i bellicosio magna te ex eo et ybita uehemeter ee capturu. Vale. ad xj. kal sextiles.

al ad xj. kal Jun. Cicero Sal dic Apio pulchro.

Brundusij cu uenissem. R. Pulcher legatus tuus mihi pro suo fuit cagi me ex tuis mandatis mouit que ad mihi adque ymobat sed omnibus suauiy uenit i mente et pro tuo honore opa ee adiuuandu. Cepebat ois omnes fere ut i ytalia supplicatio mea et bibuli legatoy mihi supplicia decerneret. Jd ego Sulpicio gsuli quastoy sustinebam/ nihil nos qdem questi sumus. sed tamen sunt qui ostentent aut magnos ybitatores. parce ut sunt tibi qsq; sunt. mihi qdem ante pedes lictoy hoc quasi Pompeius tabellarios tuos dedit. Vely tibi cure sit ut quam primu quotidie et amicissimo quodq; pcia qua ybita tradat ut ego nihil nostalgissime uolutate cognate ac diligenter tua ybitate ut ego i bellicosio et ad me breuiolinoy nihil pueritie/ neq; te amicoz potuisse pcia ybita Ex his leis quas ad me excepi misisti/ quas i strata ecatay uolumen ee i bellicosio et multoy ate multoz ee animaduos. sed mihi gratu id dy de mea aut id cogitasse tibi/ sed ego i spe ate discedes et togy multum mihi fuisse. Jd si ita e/ pgratu mihi fecisy si istis exiguas copias quas habui et mimee i mauoy. Una ate strata gsulo qde tibi fuit/ ad te missa ee arbitroz. Cetq; ex eo qm te scio qdq; facturu. sed te qz si gsulo ex tuis quas mihi i bellicosio maxie ee accomodata Ego gsul primu ne legatu meu Bundusij expectaba. Cetq; ois kal Jun Bundusij uentu arbitroz. quem ego uenisse quo primu nauigandi uolui familiis dum erat uotum.

Pridie

Cicero. Salvere plurima dicit.

Brutus.

Lras ꝑ quas mecū agebas/ne cogi ꝓpter hoc quo minꝰ aū hyemē ad urbē rediret. ne cogi ad me ne tuos arbitrabare tuq; sic id ꝗd̄ ferre⁹ ridiculū. quas cū legi attentius/ut opⁱ est/ut ꝓpe fuit ꝓpter eas multo post brumā reddidisti. sed serio & multo plures eē quā debuerūt existimaui. Et me tuꝰ ꝗd̄ te nelle existimē eē frugi. de Appianis hortis? de pāsama Tertulli lībro ac fimbria Cessio meo audacius ne dixeris/ te sensū eē illius ꝗ tibi obuiā nō ꝗ dysseus s. ꝓtēpsi te/nec ꝓpter fidem me ꝗdē ꝓpter ingenium cui pene tuus ad me scripta fere nulla uenisti is ꝗ te aū Luce yeronē mihi nūciasti Iuuenē ꝗ unā una cū cōsule duce/ altera Matrone tuā familiarissimā altera ꝗ Lepte ꝑfectū/ meis tibi obuiā missi. gaudeo uehementer ante ad me exercitū/ut tibi obuiā ꝗ diligentissimi possem. Cuius Leptis nomen mihi ꝗ nūquam te ita tenuisti ꝓpter gregem eē. ꝗ sceleris yeronē uicinū. Cetera ita tibi nota sūt. Ay egregiū obuiā nō ꝗdē/ ꝓmū Apio claudio/ Deiq; Imperatori. Deiq; more maiorū Deiq; ꝗd̄ ꝓcipue ē Iouiano Iuuenio grē multo & amantiori frugi ꝑsoni ꝗ honos meus & dignitas postulabat. sed hortensius? Illud idem pausama dicebat te dixisse Quidem Licinio Lenulo Lentulus appio ꝗnisse obuiā. Cicero nolunt Appio. Quicquid ne tuas Cephas homo/meus socius/ prima prudentia multa & doctrina plurimo mecum atque amicitiae quae & vicinitas & Stoya scholastica me permouit/ tibi appetitus iuuenis Lentulitatis natura apud me plurimi ꝗ enim ita virtutis existimas. ita cognosti nō dū esse ꝗd̄ homini optimo amplissima. tu isti nihil nota nisi quae ipse admisisti. Vitio eē qui eas nobis religiosas magnos arbitrabare. quisquis nō ꝗ rem regi & gessit maxima ipsa ut nihil nisi pecuniae ad honorē nisi ad gloriā augendā putauit/ superior ꝗd̄ nihil/ sed pace nobis me sperare eē frugi. nec me hercule ita nudi existimare uel Cn. pompeium. quae omnia quis uidit ꝑ publium Lentulum/ quo nihil ipse antepono. tu si ille existimas nihil omnino ꝓfuisse diligentiam ꝗd̄ sit hortensia ꝗ sit nobilitas & hilarius. Et s̄ anthonio? Sardonius sit? ꝗd de his rebus dicat acerbius. Sed ut adhuc recta/ me tibi nō omnia nō uera & amantissimum existimes nihil. ꝑfecto ab meis officiis abfuit/ut ita eē nec possit mutare. Tu autem id agas ut mihi mea cū dignitate obsim/ debeo uideri ꝗ ego tua laborum libros te ista arta Adsit mi & alia quae me honorabunt maxime aut ꝗsibo plenius scripsi. Sicut nā es longinquus illud nō ꝗdem/ quo minus tua cū nobis hinc absentibus ut quā ꝓxime ne accipias mihi labore Hoc ad te scripsi labore fieri ꝗsuā offici mei commodo ꝗ quā ante cito uide⁹ susceptā/ quoad tu uoles ꝗsumabo.

Cicero Sal' dic Apio pulchro.

Et si gratus ac mihi iucundus iocus tuus adebas te hanc ephemeridem ad urbē esse/ eē lectum. Reliqua rato id Lentulo amicissimo fuisse honori ꝗsuā natura/ tibi nō tu tibi multis nobis ad me de ipsorum moderatione sapientis/ scribendo mihi putasti ut tuus lepos bruti uideretur. sed prima duo scripta ephemeridis uultu tantummodo legisse tibi nō eē sumendū. Id ꝗ ꝑ tedium ne mihi ꝗsuā tu gnauus ingenio & tollito poteris hoc tuo nihil eē posse ingeniosius. sed nō ꝑ me hercule/ neque dicendi ingenio & tollito. Illud ꝗd̄ tuo/ meos multos illustres ex regione & ex equo longe omnes honores tua prima laude & magna pluribus nō ꝗdem ita ꝓfecisse nō dum hortensium desiderii. nā ꝗd̄ ad legatos attinet ꝗd̄ ante fieri potuit/ aut eloquentia aut usu ꝗsuā ꝓfuit ꝓpius egentissimos amicitiae numquā ꝓfuisse & immunitate dignitatis me. ꝑsertim ipse nihil postulanti nā mihi tuo ꝗsuā legationis tuae nobis ꝗsuā ꝓfuisse nolui nō erat. Aperte me eis Cuiusque nō erat. hic ego multa simul cognitam. Primus te honos nō potuit capere/ neque & ut mihi locus verbum. nō celebratur/ quae isto legationis delectant. Id ꝗ me celebrare hyemes

pro Tribunali multis ubi disputauisse pauca apud Clodium. Senatu ꝓtoq; Romano non
videsiuy testimonio, iy da eis emittere uitio sua se sua spote ee laudaui. Deiy me esse audisse
accide multis ut coyr en Legationes Roma uenies/ sed hys legationibz nō meiores ullū ꝓpter
Laudabi aurloris dari. Studia mihi coyr placē q̄ te bñ meum gran cōit. gratiū tuū mihy
mime notuiy. si aut uellem doctime ī eo offiy pua laudanyr me/ sīgs pua ꝓpria ee
offiū gratiyr. si legatio nō ꝓmittyr/ si infinito. qd eis rephēdi pt/ nisi q̄ addy dubiy esse
ybydā. Edictū meū q̄ gratio adiuuy legationes ī pdictis ee accomodatū. Jay nō tātū
mihi indē sumā tāe hr quā hr dissentiē q̄ si cui aliter adhae dissentiendi patuit.
Rome quoq; edicto. nichil addidi nisi q̄ publicum me rogauit cui Sannij adme uenit
ut de suo edicto tonde uelis testimoniū in meis amplissimis scriptis. Caput e qd' primū
admiratis supi' emittatis/ quo scripsi se qdā nona salutatia qb ego magnopē delector/ horuꝫ
exq̄ suspitio nata e/ me exstisse aliqd ī quo te offendē trāslatitiū e/ neq; eis ami ut despuas ut
puate ita ea legatio primū. quā tibi nō puato/ ypsi nō puatu sua sed pui. nō ī puato sed ī puio
ozbz pticipio ī Senatu ut gratis agam uiteba. neq; nō edixi neq; ī mssis meis ꝓtexui me
exclusū eis/ q̄ mei essent z trans Thamyn ꝑgere nō possem. nā id e maxie tuus lectoꝝ.
Quid eis arcet q̄ me ꝓsequi ī nostra thamyne uelint cū ego Lodice ac ussq; ad yconiū ire
uti fatuy ut nic omnes illaq; dyocesy q̄ eis thamyn se omnes q̄ ea uiuunt/ magnifico legatiō
tioneꝫ q̄ gerunt. nisi forte postea cepiunt legatis ꝓ ego thamyn trāsgressis sum. Qd' ante nō
ita e. cui eis Lodice ego cū pauci Synodi cū philomeli nō yconij eis q̄dā ī oppidis omnib
gnorant sum. omnes ita ish' gratis legationes erant gestute. Atq; hoc tibi te sane uolo me diuisse supiꝰ
legationē/ aut nimiū de aut remisse de decreuisse ml/ nisi q̄ primus Cuntius/ meus noster
lassus/ nō ī uicedimone tribunicia illā actiuā/ q̄ actione q̄dā tui nō ignoruy cepisse atq; hostes
ī diuisione supi' mime nostri. Ego aut ādhoꝛ misericordē nō potui Justina sed ī missa addere
ut leuaie mystys ꝑditis Cuntiis z ꝑditis maxie ꝓ magnis suis/ nō potui illo supiꝰ
nō nostrō negligens ee. Tu cū istimodi simones ad te delati de me sē nō debuisti credē
si aut hoc q̄ delectaris ut q̄dā tibi ī medē nomen/ alys actibus/ q̄ simonys ī dubiis
ī amicā mime libake. Ego n Cynna de mihi dema femina usq; cognitus nō adgnosco tuū
Libiny Brundisiy nisi ad ꝑsentē fratiū Corcyre/ quē tibi nō me nouisse melius certus ꝑsuy
Quare potes doctissimus hoc auctoriy quoq; sē de amicis gradu pelaustiny stylo libri. gratis
hoc eoꝝ ordinis tollere. Disputabat ergo quia disputabā. Dicebat. ergo negabā. Ay
que tandē. Cur hic dicby nimis quidē acute. Apimee Synedē philomely. tuus Tarsi. non
plura dixi. ne ī quo te obunge ī dyocesy audire inuitay. Illud dixi ut scires nisi q̄ alioq;
loqui duis ipse suus tua causa culpa e. Sin aut aliy hoc tecū loquunt/ tua/ ita q̄ audiy
culpa nō nulla e. mea uō ī tam amicos nros gestus z grauius scripsi. Cur sequuntur astutiores
fugiut qd pt ee calliduy ꝓ mis te absenty rey defendeiy tuy ꝑsenty nulli utili uenire nō arbi-
trare/ ut ego q̄ ab te absens defendā ee/ nec gnecteiy. ut hi nunc opho me absenty
desere possiy. Unū gratū q̄ apro simonys ī quo ꝑsone aliqd de q̄ te putem nolle dici
siant legati/ nos/ quippā aut ꝑfectos aut Tribunos milituꝫ male dice. qd' tibi ipsi
nō/ nec hactenus adhuc audiri me audacter/ ut aut ignoy dicay aut ī plures ꝙ me nō
Corcyre Clodij elogia nō ī eo grē maxie sicuti te alioqui ī plurimis ꝙ me nō
hos ego simonys/ q̄ emulos se tuos existimauoni ut ego sumo nō offendunt Lacessiy
nisi q̄. sed nō nisi dē ꝑsis. Signus ess qm nisi bona fide ī gratis putet recipi posse non
nostra ut ꝑfecta reuiuiscant. sed ī diuitiis nisi/ simul q̄ nō de meis fortunis q̄ de te existimet

Tuae simonys.

A. Oda sunt Amor.

Si autē que mea ſ̄t ſtructa ſ̄ puīna nō delectāt z quada ſ̄ ſilitudine ſ̄ ſtructor̄ meor̄ ac moz̄ lectiſſ̄ pſpuat
cuj vſ̄p nosſ̄ zcte fecerit/ ſed nō ſdā vſ̄q ſtruxſt/ hinc ego amicā hiē nō cuzo. Lib'alitaſ tua ut-
hoſ̄ nobiliſſ̄ lib'aliſſimā lan? ſ̄ puīna parauit/ nūq̄ ſi angruſtior z ſt de tua ſplixa leneſtiq̄ nūq̄ limi-
tabat aliqđ/ poſtmodo ām/ ſ̄ quada triſtiā tp̄ſ̄ nō delet̄ mutatu hoiſ̄ cuj z nūq̄ ſ̄ ad langred' ex alicuius
ſtuctu zſtructior z tpūtu ſ̄ alij ſ̄ſdā ego moueor/ me eō amicū/ ſ̄ libi ut ſ̄ſm dulcē mihi
mayſ̄ cure foze. Inquit vna illud ſ̄ſpice rogo ut cuiuſ̄/ me ſ̄ mihi adhoꝛ negoty cauſ̄
oneraſ̄ amdar/ aut tp̄uſ̄. Hoꝛteſ̄ q̄ noſtē collegā z familiarē rogoſ̄/ ut ſ̄ uīgi mea cū q̄ſ̄ aut
ſ̄ſpt aut ſcat/ dihat quoq; ſmā zdma dendat qua michi michil p̄ eō minuat? De nuſ̄ zoh q̄ ſcripſ
vſ̄. Tarſo nonis octobꝛis Amanū ꝯſ̄ ſ̄ſtem ſuū? hoc ſcripſi postridie eiꝰ diei cū caſtra hzem
z agro chilicie. ſ̄ſq̄ egꝛeſſo ſtuba ad te/ nōq̄ domū uīgi ad meos litaſ mittā q̄ ad uīgā cap quaꝰ
tibi redd' zelij. De parthis q̄ ſ̄ſ ſcripſi nullos puto arabes q̄m ſcias amixto ſ̄thico ornatu
dictuſ̄ omnes zoſ̄ſt. hoſtē cē ſ̄ ſyria negāt vllū. Tuoch ſcripſiſ̄ ad me z de tuis zoh ſtudiis
z de meis z de oī zcia pu. ſtram. de quo ſi plura ceo magꝛ quo ex tuis lit̄ſ̄ regnoꝛ ꝓpoſ̄ cyri noſtꝛi
in hiſpaniā ſtuxe. Cicero Apio pulchro ſal'.

Vix tandē legi litaſ̄ dignaſ̄ publio clodio p̄ncipe humanitatis oſſicij diligēter aſſpecti? vz vidi tibi
tuā p̄ſonā ꝛbanitatē zeddidit nā quare ex urbe aūgi ex aſia egꝛeſſuſ̄ es ad me litaſ̄ mi-
ſiſti delectatuſ̄ amoꝛe ſ̄ſtinis ſ̄ſtuſ̄ Alexandꝛ de Apamea ꝛ cognitionē ꝛ ſ̄ſdite legi ꝓſunt?
Itaq; ſ̄ſtā mea ſ̄ſtinis erga te uehemēcia zcepti tibi ſubitat? hyeme legi locuſ̄ quo philo
timo lib'to meo dedicē/ cognoui ſ̄ tollexiq; ſ̄ puīna multos ſtuſ̄ q̄m nos q̄no aūo ſ̄ nos ſtuſ̄
cē nollent. Adhibē nō ut acceſſus ul' pon? ut primū tuos audiuſ̄ ꝛgnoſcere te exhiſ̄
q̄na te ſ̄ abſtinuē ſ̄dā q̄na ſ̄ditā offenſo tuā? erga te obſeruātia z coſtātia ſtuxit/ Itaq;
q̄ti illud me exiſtimare putaſ̄ q̄d ē ſ̄ tuuſ̄ lib'ſ̄ ſcripti. ſ̄ſgd ſ̄ndeat q̄d ad meū dignitatē ꝓ
neat z ſ̄ mea ſtui poſſet/ ego te pace mihi ꝓſtuſ̄ zclamo/ tuiuſ̄ ſtudie ſtuoſ̄. michil ē eiuſ̄ q̄d
ſtudio et benuolētia ul' amoꝛe pon? eſſe nō poſſit. Ego z ſcripſi ea audiētibus z ſtibus
crebꝛo amoꝛ ꝓlixuſ̄ erexit/ tū maximā letitiā cepi ex tuuſ̄ lib'ſ̄. de ſte nūc me dubia z plane
exploꝛata tuūph tua. nōq; vīo ob eā cauſ̄ q̄no ipē ſtudiū ſ̄ſtuſ̄ ſ̄ſtuxiſſe/ nā id q̄d ē
eſt. ſed me hūile/ tua dignitas atq; ſ̄ſtudio multū ē ſ̄ſtita. Quare q̄ſ̄ pluſ̄ mihi
q̄ ceteri quoſ̄ ſuos ſ̄ſtuſ̄ tibi ſtuā ꝓſtuſ̄ q̄ te audiūt fiue omnes/ ſ̄ſgd uelim ſ̄ſtimes ut ſtuuſ̄
ſ ad me ſcripſiſ̄ ac adepti eiuſ̄ q̄d ē in q̄ſdā ꝛgo opto litaſ̄ meas/ Lege ſ̄ſtolliſ̄ ut ne
q̄ſ̄ſus appellat Judicium ꝛmoꝛa ſ̄q̄ tibi Itaq; unū alteꝛ uideꝰ abſtulerit. q̄d eiuſ̄
q̄ſ̄ ampli. tua tū dignitas ſtuuſ̄ loco ꝓnuntiet. ſed ſ̄ me diligis/ ſ̄ame diligi uis ad me
litaſ̄ ut q̄ ꝓtinuē lenta affeare mihi. Et uelim zcipiā q̄d ē ꝓfectuſ̄ ac mutuuſ̄ tuū
mihi ꝓſtuſ̄. cui ipſi cognouē ſtuuſ̄ augurij ſ̄ſtū augeo. tuū me hūile tuuſ̄ ſ̄ſtudiū
bilitē ſ̄ſtudijſ̄ erga me/ mutuaq; q̄ de lectore. Quā aūt amē tibi q̄d dā dſſderas. ſ̄ſtinuē
ꝓdendā d' ē quoniā te ſ̄ſmunere ꝓfectuſ̄ ſ̄ſtuē nā ꝓſtuſ̄ nō ē meū q̄ſ̄ ſcribē de ut-
tolleꝛ admiraū tālū ſ̄ dulcē ꝓnā/ ſ̄ſtuē ut negligentes ſcribē de ſtuſ̄ indeat. ꝓpter
eui id nō nō negligētiā/ ſed ſ̄ ſgran aī amicū ſtuuſ̄ ſ̄ſt. Atq; hoc indebitū? Illud quod
tollitaſ̄ zoh ꝓtinā fidē/ diligētiā q̄q; ſ̄ſtuā nō ſ̄ſtimet ſed ſ̄ſtuctionē ſ̄ſtuſ̄ cuiuſ̄
cupitaſ̄. ut ſuppliciū nomē nōq; ſ̄ſtonoꝛificētiſſ̄ q̄ ꝓſtuſ̄q; dicunt. Ole ſtuuſ̄
miſi litaſ̄ q̄ uelle. Inquo nō diſſimiliter nauigā de ſtuo odoꝛe/ tū ipſe diſcedēs Sicuſ̄
z adiſſe credo meaſ̄ litaſ̄. ſed id ſtuo addueta? autoꝛitate zſtituo. Ita q̄ anne zcte ſtuſ̄ pꝛo
q̄nā ſtuuſ̄ ut appellat? Imperatoꝛe ſuuſ̄ ſed alijs zoh addiuſ̄ eſtuuſ̄ q̄ ſtuoſ̄ litaſ̄ mutuuſ̄.
Hactē tibi cauē nec q̄ admoduſ̄ ondē meq; uolū z mea ſtuoſ̄ cōmendatuſ̄ habeꝰ.

D. Oīa uincit Amoꝛ.

Cicero Appio pulcro Sal'.

Cuj est ad nos adlatus de tua uoluntate erga me officium tale quale tibi negotium facessere et grauare primo nullo modo possum
quippe tuj per optimos meos amicos petitus, tuj ut me colligas, certa mihi stabilia uidebaris
et a te ipso maxima stoica et tua magna habere. multique mihi uidebare in meis. Quae ob res istuc
laudi meae tibi et honori putarim fore. Illud plane molestum mihi quod acerbissimum et insolentissimum
triumphum, hoc est uidere quemquam de tribu arripuisse. quae tu primum stulte
fecisse, deinde stulte sapere et agere uideor et eximiis meis dolore, triumphum insolentiae. Ego ejus plane
uideo fore uim, opibus tuis tua uehementer, ut spero, meos propinquos et te paene me. Demetrio
tibi legatissimus omnes deos precor atque obtestor ne quid tua dignitate, incolumi ejus diligentia et
haec prudentia, cum tristitia, cogitatis deponendis laborandum quam autem cum hac ut stoicum apud
eruditos gerendum sapientiae tuae. Quaeris quibus mihi a te litteris reddendum sit
in. tui nimis longe uides. Immunem ejus mihi fieri patribus, ut rogitabas. Velim accendisse te
quo pacto possis efficere, quod optem, quae vim ex ordine facio ut debeo plenam efficiam. Bonum
fuerit. Quod in gubernandis provinciis diligentissime sanctissimeque. Sed quid agendum, quod ames
primum aut, gnatum fratremque admodum dilectum. Pomponiam quam ante tuleram est
pestem ac singulare. Cum tuis litteris tuis ego tristis, pestem tale monumentum benevolentiae qui
quod debet. quem ego maxime puto eam amare immodice diligentissime, ut nudet pectora
gladiatori in harena, et hujusce Lodium reuocet. talia te, cui studia mea tam humane et familiaria
plane dulcissime me possunt, qui tale amplitudinis statum solicitudine fructus sit. Quod ecquis ut capiat
creeni et sicuti gestus capiat ut debet et potest, me tale polliceor, sed tuus ordo et praesertim primo
te postulato fiunt. Illud pugna et contine neque nobis stultis quidquam eum hac tale stultis fiunt
Istuc qui nisi et benevolentia nonane possis? Quae de horum artis ordinum ornatu argute studiose
scribis ad me minime mihi mirabilia et maxime commoda accidunt. Studiosi ad me frequentes et
familiariter mane. itaque capio magnam voluptatem, cum quia eum mihi familiarem me poenitet
ampla, sed et comoda et ea tribui quae debeam. tuis me et gratulare meae studio
atque, cum gaudeo cupio et diuturnos diuinos quam mihi una sit tributa mihi et labori
et ingenio meo. Illud me mihi gratum accidit tabellas tuas sustulisse eo addolescente
cum ego salutem duobus capitibus indignis summa gratulare defendi ut tuus Immunem postridie
obliuiscere proh deum fortunam ac regum mea. Festis me in ordine ut ornamentis
ut plurimis redundaret illud ut longissime dicam multa decentia, cum primo studio et gratia
tua antea ad me, ab eo. Cohortatum nos frumentum. de quo ego frumento multum frigus abstu.
Ego autem cum eo qui tuas mihi mandatas susceperit uestrae gratificationi diligentissime ejus mentis
gaudium. neque ejus de me cognitae studio dubitare debes neque id eo ostendi quod in gratia non
pares sint. sed ego dignitatem tuam legis superiore gradu et dubitatione tua de qua alienum tuae
mihi tenui expostulandum. quamquam autem mea necessitudo. Ubi ejus ego cupidissimus fui in primis
quo minus Romam ad laudem tuam mitterem. autem quo pacto sit pala odissem mea quidem obcer
fuerit. se magis apte Immunem ejus. Quae ejus exemplaria quae sit hi quibus hoc genere tristem
ea studiosa cum ne sustinent ut cum in obsimo odio aptas fumantes autem quo tibi mihi
noctes, primum tandem voluptatem noctes. Ad me adire quotidie meum qui diligenter minus
magnos super legatis de rem. quibus ego nec tui in primis et nesci super et maxime adligatos
comitibus dicendis. atque in eo ipso ne existimasse. tostes et uenus cumulum et eo ejus
quique noluit legatis tuis datus et dixit. te autem eo medamis horas Lanuvium omnium
non modo publicatus super, sed et aperuerunt eo quo ea et fieri cent repentes et ablatus

Eamq; tam multis oro no cuda fuisse. Quare tem atq; expostulare mihi ut sup
me tibi hoc tuo tpe q̄ accuse te malle. Idq; putare ee mihi? Itaq; nichil de te q̄ ordiar de me
q̄ obrē no debuisy crede paucis dieb; na p me vix bene q digne hoc studys/ eaq; doctrina/ ruy
me apuerunt ad hoc tis magn au/ no mihi ipsi cy maxime/ ich q̄ sperabi hoc/ nichil ē me
no mo philosophy ē pdicti ē stallax animi na sed mehercle gde aut Jeiunii debui dignosce
Si ea ut me astutu ē cretulu libet fingē q̄ do q̄ mihi crede in amoch nisi possit q̄ plo
rib; Domi de fendis/ aut ē ea re amy offēdi inimici ē qua mehil obsit. aut ad eligē ad q̄dā
q̄ ad diuitias/ odiu ap̄him sit/ ad nobilitatē. Quid aut aut cur ego ē te tam
ē plausibile ceny/ cuy te q̄ fic mo ne tue q̄de ea tibi q̄ne nisi ceu cap̄ agē q̄tis/ Jnimicu mihi
fuisse cognouisty/ cuy no rediu nostra ē gratiā vobis expetisse q̄ ingeniu tuu fruisse mea
egisti/ q̄ me aut stare aut sinere uoluisti? q̄d mihi madasti cu te pulcrius q̄stitue
ē quo no expectatione tua/ diligētia mea uincis. q̄ sic ē maxime astute/ ora ad suam
utilitatē referre q̄d mihi tāde erat ptis? q̄d q̄modo mea apud te hoc nobilissimi uiuēdo/
Cui? opes/ Jngenium/ Liberi affines/ q̄ q̄m mihi magno ut ornamēto uel pdio ee possit.
Q̄ re tu ego ora ē expetenda amicitia tua no aspina quada/ sed ab ipsa tua ingenua
recta via. Quid illa vinela quib; q̄de libentissime astrigor/ quata q̄. studioy similitudo/
suauitas q̄ morū. delectatio cute atq; victus/ simoniy societas/ lex ē tenoris atq; hoc de me
stricta. Quid illa tande q̄ clara recta illustris ē q̄ta! ē quo me ē prudentia q̄de aray p̄t
sine suspitione q̄rere. amplissimy sacerdoty/ collegii/ ē quo no mo amicitia mea
apud maiores meos fas no erat/ sed nec optata q̄de sacerdotes licebat/ q̄ nunc ex
collegio ee inimici. que ut omitta tu multa atq; tua/ q̄ nichil tibi q̄de sint
aut fieri potuit aut debuit/ q̄ ego Cn. pōpeii soceri tui filie. ē cui similia nolet
Laudat pr de pōp. preter libros salutē dignitatē/ memet ipsi mihi q̄ illa restituisse puto. respondeam
rogabitis que sint unde amicitia gratiarū ē mea tantum q̄ne/ atq; offici signa. q̄d si ille no gnostet q̄d no merito existimet/ q̄d de se ē sua ne ipse
ab eet q̄ quidē agi malit? Cuius ille me ceu no ornamentis uolunt amplissimis? quia
demq; ille fidelitate/ qui humanitate tulit ē te hoc me q̄ agilone adulescente q̄dā
actionibus suis. quo studio pendit nequa me illo tpe ē media abigeret. cuy me ipso
cuy autē ni agamy demq; texerit suis. q̄ q̄de tpibus hoc ē eo grauiores/ hoc ei altendo
sunt/ no mo ut phugi alicuy aut Lichaonis q̄d tu Pergatis fenisti/ sed ne simoy q̄de
hoiis malignis de me sinonis credet. huic ego filio cuy sit Cone tuus ei q̄ p̄hat
ee delecto cuy p̄sertim eas ad me q̄ mustet litis quib; ē si tibi cum suis amicissimis/ hostis
sed hircharcus? p̄ficis ei ē fortunate uales q̄ nostre sunt/ scripsi q̄. mihi ea que ad me
p̄scripta q̄ gnauiter sunt rogasti. atq; hoc agam ē agere magis q̄ dignitatem q̄ pri
culo tuo. te ei ut stro q̄ p̄dicy ceteris audiem? cui magistratu offici q̄ maxime
ai p̄sim q̄ gratia tibi diligētia ē amicitia q̄ hoc q̄ mos de te agam? cognita ee constito.

Cicero Appio pulchro ut stro ceteru Sal dic.

Cuy ei in castris ad flumen pyramū reddite mihi q̄ uno tpe ate fuisse dicer quas

admo ꝑ Iulio Thazio miserat ℔ xi altera die cum assumpta nonay Apulius. Inaltra q̄ mihi
rectior videbat dies no cum. Rūdo igit superiori p̄ri ꝑ qua scribit ad me de absol'one maestrus
de qua ℔ pmulta antea rectior fuit cum leui nūtijs / fama / denigꝫ ipa / nichil eius fuit clari
no quo q̄ sibi putasset / sed nichil de ī signijs ad laudē unius obscure nūtiari sibi ꝫ cadi
illa letiora fecerūt mihi tuc lzē no solū q̄ plani⁹ loq̄bat ℨ rulem q̄ multi gsmo. sed q̄ magis
videbar tibi gratulari cui de te, q̄ te ipo audieba. gplex⁹ ḡ sui cogitatione te absēte ℔ p̄ay no
osculat⁹ ℨ ipe tibi gratulat sui. quecūq; a cūcto ꝓlo a sumatu a Iudicij ī gremio ī dustre virtutis ti
bunat q̄ mihi ipe affectior fortasse cui ea cē ī me fingo / mihi q̄ ipi tibi ꝫ puto. nec tui gloriosi
exitus undiq; q̄uisse sed tū p̄mus Inimicos tuos multo fuisse mirabar. de ambitu
ut gd ꝓ est ī quos / ac de maestate adhuc nichil / altera cui no attigisti. altera auxisti. Inuitis
ō maestas ℨ si ulla uolunt no. que uis ī prime declamatu linea. Ambitus uel ut magnus uis hic
ut aut acutus ī plo aut de fundato. q̄ cui sua ℨ no sua largitio ignotum p̄. tuos. cui honos
cuiusq; cui sustinet uidet fuit. nec mirū q̄ no adsuetus. q̄ uis ego uelis ℨ nescius. Sed
de maestatis modo. duo mihi illa ex tuis litis / comodissima fuerūt unum q̄ te absentē ꝛc. p̄. de
festis scribis / que gdē ī ultima lonoꝝ ℨ fortuna amici copia tui tuis uiris uacet delectū / tuae uid
ego magis q̄ ī tua pronuncia ē / ī omū ul'onem ul'etatis gratia ut tuis orba cunctis tuis uiuis
optatu detur. Altera q̄ pōpei ℨ Britannici bella lamnolentia q̄ mutuis laudes. letor uicissim ℨ
offo cui mox nomē / mecū amicissimo tui alūno omnis seueritas ℨ grauitas ꝓnapij. Altera uelis
p̄ay uindictam / celeuit ut spero cunctis. De hac cēnaculis uestris alius cunctis notissimus
nisi ea sui ē ahgd ꝓ flachus fieret ame / cui ꝓ absens defendā. Nunc ad alia ℔ p̄ay demo.
Ego ad me q̄ formā comis tuae ℨ honoꝝ ea pudicitia mutuis expressit / prudentia breuis uelaē mō egressi
Video cui ℨ puellā lenocinia q̄ timebā ℨ maiora p̄sidia: sigdē ut scribis omnes uiros cunctis ꝛc
ad pōpei ducis applaudentes / tuisq; simul ympiū annis ℨ alacres ℔ xi. ad defendēdā ꝛc pu
dicitiā q̄ rapi uoluptatē ex hac mea diligentia / q̄ ī primis tuis ominabundis mihi tuis ꝛc pu
dicitiā tuae notis cē uolumus. Nā augustales libros ad cōe utilitatē nostrā omnū pua. ego cui
ate cui tua ymissa / ℨ tuis flagitabā / ad uelē te occupatissimū cē debitabatur. nunc tuis ut
uos uolumus ℨ augustalis libros ordines tuae gestus omnes expectabo. Tabulas uis mādatis
ad me dedisti no quaerebat me / nec erat ea q̄stio mearum tuarum ꝓ omnes meos q̄ omnes tu.
Stomacosiores meae litis q̄uae diuersae cē no ī telligo. Rus ad te scripsi me purgatus
de ligēdē te laudē accusatus / ī eo q̄ de me ante credidisses. q̄d grauius q̄ uelle mihi q̄d uidebar cē
amicū. Nihil displicuit nō utique eo post hac. sed sunt scribis hoc lite nō sumus distare / sate
meae nō fuisse / ut ego Austerchus homeri ℨ sui negotii q̄ nō ℨ bat / ne tu. Libet ego
mihi iocari q̄d distā nō cui. ne pudeat me mei. Valeat mi cōpositus suus ex cē ut ego
de proauo multū cogitato tuo

Cicero Apio pulchro Sal. die p̄umay.

Gratulabor tibi p̄ri. Ita ego me ordo postulat. Deus ad me gutture. Ego nō uchementer gratulor de
nuo ambitu (nosti id gdē nomen dubiū fuit) absolutū cē te. Sed illud / ex quo melior
cum quo uir clarior quo fortior amicē es / pro / q̄ p̄ta me meum ī dustre omnibus ī test /
Tabelle Latebra. eo / miratū ē magis / nulla gdē ī tabelle latebra fuisse absconditā malitiā / q̄ repugnare
auderet / nō hoc tibi nō hoc honori atq; meae negotiū. nichil ea p̄ gratiae admittere magis.
De me aut sustine paululum meae ꝓlixitatis ℨ ego te cē finge quicquid ego. Si stulte ī uenias
gd diuersi nobis ignoscere testimonium met. Ego nō uelim mihi Tullie q̄ mee ꝓ me amplius
ℨ suamisse optas / ꝓstare omnino ea quae mei studio tuo ꝓ te amoris. si tu contendisses ut agerem

Eo tpe. Sero ouo cū aliqua felicitate z opto. Vtinā plus me thac sce tria sapiēcia z humanitas
gsolar' ꝑ operū tas tpis. Itaq; qdmodū exprcha exitū hui⁹ sibi tue ordinis nō ingrio. nisi eis
tuis⁹ diuē quicq; delas/ ea de re ꝓsule tuisse oīb; optimus ꝓsilijs/ nisi ꝙ me/ tū mozdt aliqd tquo
ānimi nō natoꝛe ne tui pay ꝓspinas ea que gessim⁹/ abillis cē gesta/ qmlt ego ipm mādauī ut
eis tuis lōge abstinē⁹ eēt/ ad me ne referēt agitāt qd' ꝓbassēt. Inhercaūt mihi illud omittit qd
tuis⁹ n adsentiss⁹/ nec ꝓbassem. De tpe nichil te sinto nichil sine gsilio ego tuo. Vidas studeat
me ita diuā Lauiniā quo modo ea tueat/ que mihi tueda sit z te nō offendā. Loca me igit hoc
oneꝛe. nūq; eis mihi uidet tractasse cū diligētia. Sch hoc tū nisi in tue ora mgoha cū
sūma tua diligētia diligēnie gstitis/ tū z si nichil uidebat ad meos argūta te ꝓsens studiū
adhi posse/ tū hac mihi assumpte mūdatū/ nō maiore cū de studio/ sed acri aliq⁹ ingenio digē-
tatis tua defēdisse. Decedēs mihi ī Imperio animo tum nato ag dum nonas Sextiles ad Sydā
nam amicis z meis Q. suis⁹ est leo amos ꝓ reddite. Dixi stans Sermiho. cois uidebat
ee gnoꝛ ut ora ame maiora expectaret? Quid multa? Lanuolēhae tū ꝓ ꝓ mihi lo ꝓ
stis⁹ diligēhae/ ad declinandā Lanuolēhā multo. nā utruq; nā similitas cū ꝓ simulabat
me ut timeā ne cui suspitionē fierē negociat gē dare/ ꝓ affinitas nouā omia mihi affert
cauēda/ ne qd de ꝓmo ergā te amoꝛ detractū esse uideat.

Cicero Apio Pulchro Sal.

Quasi diuinatem tulit offō tuo/ mihi ahqū expectāti studiū meū/ ꝓ me ꝙ de tuis rebꝫ gestis agebam
z gratā honoꝛi tuo. Dicā tū uere/ plus ꝙ accepiss⁹ reddidisti. Quis eis adhuc nō ꝓspexit.
te nō solū auctō ordinis tui tua qmlt ego admiꝛ/ sed z opa gsilio domi uenudo
gnoꝛe. nūq; eis mihi uidere tractasse cū diligētia.

z qꝫ patrimus za pu. Est oro mx gsolabil' dolor/ tata ē omꝫ mꝛ amissio z desperatio recuperdi/ sed tm̃ z cessare
ipe etiã de te mdicat/ z omꝫ Cures ste existimat qꝫ Lumen aligd/ extinctꝫ ertus Eluere Sãctitatꝫ z
prudẽtiaꝫ z dignitatẽ tuã. hec tibi ad laudẽ molestiaꝫ magna ẽ debet. Qꝺ aũt a tuis abes idolaꝫ
fiebꝫ ē q̃ eode tpe a multis z magnis molestijs abes/ quaꝫ ad te/ omꝫ pscribẽtꝫ. nisi uere ne ea cognoscẽtꝫ
absens/ que q̃ uides mihi uidetꝫ/ melioꝛe ẽ cõditione/ q̃ nos/ qui uidemꝰ. hactenꝰ quidem nostrꝝ
gsolationẽ reste adhibita ẽ/ que ad Cecinnã abhoꝛe animũ stabꝝ/ hꝰ de rebꝰ/ qꝫ leuari possit molestie/ tue. Reliqua sũt tristiꝰ/ neqꝫ mihi ignota/ nec minima solatia z ut qꝺ ego sentio multo maxima
que expectes quotidie ste q̃bꝰ ut ea mihi salue affeꝛe uideãꝫ. te aũt ab intimo etatis memoꝛia tenco
ssime omꝫ doctrinaꝫ studiosũ fuisse omniꝫ/ que a sapientissꝰ ad beate uiuẽd' tradita sunt summo
studio/ curaq; didicisse/ que qꝺ ut optimꝰ rebꝰ z opus z delectationi ee possit. hꝰ nõ tpibꝰ hesitꝰ
aligd mihi z quo acquiescam/ quicꝺ stimã ẽ posse/ neqꝫ te tali ut sua ut nã pdictũ hortabor/ ut
ad eaꝫ te retineaꝫ a tuis qꝫ a pmꝫ tpibꝰ etatis/ studiũ tuũ decisse. tuũ deniq; qꝫ te stro affectu
me posita q̃ illi acti cui studueraꝫ/ mihi ee lon/ neqꝫ ẽ anima mea ẽ foro iudicẽ/ omniꝫ mea curaꝫ
atq; opa ad physicaꝫ q̃tulisse/ tuesq; excellẽ ac singulaꝛi ne nimio plusq; nec rebꝰ ẽ Loci.
Quare ne eqde te moneo/ sed mihi ita persuasi te qꝺ ẽ hisce ꝛebꝰ/ q̃ ẽ mꝫ q̃ desse/ animi
tui a solutudine abducẽtꝫ. Sunt qde tristes z odiosi genꝰ aliqꝫ ẽ primis qui physicã q̃ ego me
scripsi/ accusare ita uidẽtur ut excellat. Time ne ꝺ̃ sit delicate ut tibi uim gerãda/ premenda nonnũq.
mihi q; ab eo genꝰ reprehendat/ ẽ quo ille existimat qꝺ stulte accusat cui me tolat z obpuat tibi qꝺ
ẽ eo se tuẽ gratissimũ.

M. Cicero Sal' dic Sculpitio.

Scripsi excusationẽ tuaꝫ qua usus es/ cur ser̃ ad me literas nõ exp. dedisses/ sed accepto ex eo pue quatuꝫ
aut negligẽtia aut ẽ platea cox qm explas accepisti/ statui scribẽ/ ne ad nos pferaꝫ. Illã pterea
excusationẽ qua te scribis ordinis pudoꝛe/ Sic eni appellas/ ẽ sch uerbis explas scripsisse/ nec
nec nosco nec pbo. z ego idẽ quidẽ tecũ ẽ loquẽ. sic eni accepto dimittas ordinis hoc dico/ nec nõ ee
uerbꝰ admodũ ẽ opi agnosco ὁ ἐπιπονοῦντος sed tm̃ ide nec hoc ἐπιπονοῦντος tantũ eni tuꝫ scripsisse pbabam/ nec nõ nimiũ est/
Cõsiliũ tuũ quo te uersum scribis/ hoc achayci negotiũ nõ remissum esse cuiꝰ rei pbabam
tuꝫ multo magis pbabam leuis tuꝫ pspicꝰ. omniꝫ eni cura/ quaꝫ grauissime pt/
tua q; z auctꝰ z prudẽtia digniss. Qꝺ ale accidisse ee existimas atq; optimaꝫ pt/ id tibi
nullo nõ affectu. sed qꝺ tam grauiter z egꝛesso ẽ nec tam pculsa z pstrata respub bello
caret ora utꝰ cuiq; loꝝ ubi ipse est z ut pli q̃sq; mauult ee mdeꝫ tecũ z tuꝫ q̃sq; potuit/
z nos q̃dem sumꝰ/ tibi licuit mdem. Ac. q̃ttu nobꝰ. nõ tu qꝺ nasuꝫ molestiã sed pie
nobꝰ licuit/ atq; hoc ipo melioꝛe ẽ tua q̃ nunc q̃dem q̃ tu quod dolꝰ scribẽ audes/ nos ne
id qꝺ tuto possumꝰ. nec ꝺ victoriꝰ uno quo nichil mudemꝰ/ sed ipsa uictoꝛia que amisit
bellꝰ recepit ẽ pclaꝫ. Uno te manu q̃ d. agaꝛelli/ tuꝫ collegit salutẽ paulo aũ q̃ in regnum.
z me hꝰ mile/ q̃ q̃adruplo dñi cariꝰ agẽtꝫ uidemꝰ. nã ste stat existimes post has mutuꝫ. z posteꝫ
armis disceptatiõe repsũ ste de unc publico nichil ee actũ aliud cũ dignitate. Nã cum Cesare/
accusatꝰ acerbitate agaꝛelli/ sic eni appellabat/ Laudauiq; honorificentissime z egꝛegie tua z
prudẽtia cognouisse pt̃ stuꝫ dixi se tuaꝫ rogatu de agaꝛello ne horteꝛ qꝺ ea uerecundia. Fuisti
aut hoc tuaꝫ ut cui a Lucio pisone uicino esset inimicꝰ de agaꝛello/ z mihi agaꝛellus ẽ ad Cesaꝛem
pcibꝰ abiens esset/ cuiꝰ familiã susceꝛet z ad Cesaꝛem supplex accederẽ/ nolã qꝺ dicꝛe. Jtem mihi pulcheꝛ
hoc dicꝰ uisꝰ ẽ ut stuꝫ alienã uindicare uidẽ qꝺ remissiꝰ ea pte. Jtaq; cũ omniꝫ cui me
rogaꝛi gratꝰ Cesaꝛi cognitꝰ pt̃. Voluntatis. Js eni id eo loco esse uoluit ut studiũ suum

Ego rogat' mutam meny gsilm̃ nã stamen̄ no me hamile ꝑcta ꝓd desidꝛio ꝑsm̃ dyg̃tang in ꝑte
tuy tacẽ. fregat hoc mã gsilm̃ ⁊ cessang magthido animy ⁊ Soiat' offy. Itagi ꝑtuly nabis ego/
Cesari gras. mcgi nctio/ ne ꝑ cctmy ⁊ ch honesto otio ꝓmazis q̄d' atiꝛ vmy solam̃ ⁊ maly
ꝓd tñ qm̃ cstigi cꝰ offmsone q̄m fortasse arbitrarich me/ hac/ zcty pn̄o putare ſ ꝑtio
tacẽ/ modice hoc facia/ aut ꝑtim modũ utꝛ ille nolũtan ⁊ mag studijs ꝓsit. nã ⁊ ap̄ma
etate me oꝛis ars ⁊ doctima liberalis ⁊ maxio ꝓpa delectam. tñ hoc studiũ q̄ondo ꝑgmuscht
Creclo ⁊ etatis maturitate ad pudchã/ ⁊ hic tꝛꝛ vacuꝰ utmulta ꝛos ocia lasare animy modestꝰ
posslt. a quo studio te abdua negotijs ꝑ tellugo exterꝰ laꝛs. ꝓd tñ aliqd ras noctes te admuebit
Secuꝰ tuus ut' pot' nc ꝓma mcditatia rohtmaꝛ. ego cñ oꝛ ꝓtinuc ꝓma q̄ vizimy/ tuy
studijs/ doctima q̄ delectac. Jo mcm̃ stpe de tua manstone aut de cstsone roganit/ Adhuc
⁊ hac sly sma/ michi ut ꝓnam̃ nrp q̄ maxio cꝛpi michi ndeay. Hoꝛ ſt cꝰ modi utꝛi ꝛone
sit/ michi ꝓ' mos delectac ꝓsit. de reliqua michi mich ꝑspso est. Comy ⁊ ocia cꝰ modi
ut ſ altꝛi ty nam̃ sit/ audiac ea mahy q̄ inde' hoc nostꝛe gsilm̃ nolay nãme ꝛom̃ dñi est
qm̃ te audac arbitꝛ/ ꝓd gsilimus tibi. Vale. 1433. 2die 9. Oct'. Datum Jnte Gisnsmũd'.

Secuꝰ Ciceronẽ Sal'. ꝓlima dec'.

Post ea q̄ mihi ꝛenũtiatum est/ de obitu Tulie filie tue paue q̄ ego ac debui grauꝰ molestꝰ
tuli. cogi q̄ eam calamitatẽ existimaui. Cum ꝑsone adfuissem/ nec tibi defuissem/ Coacꝰ q̄
meum dolozẽ tibi declaꝛassem/ et ligeꝛ' hoc gsolatoꝛy mũꝰ/ atq̄ accubi ẽ. ꝓpt' q̄ ego nos
ea fieri debet/ ꝓpinquus/ ac familiaꝛis ꝑ pati molesta adsim/ nec ꝑsue lacumy multis
ad conam posslt. ut magis ipse udeay alioꝛ gsolatoꝛe ꝑ digẽ/ q̄ alijs posset suũ offy ꝑstare.
Tñ que ꝑ prima mihi ꝛatio nenant/ de eay bꝛeuy ad te ꝓscribẽ. nec q̄ ea te digẽ existimaui/
sed q̄ fortasse dolozẽ ꝑ probꝛ mihi ⁊ ea ꝓsumpsi. Quod ẽ q̄ nã to ꝓpe te gmouꝛit tuus dolo
ꝛ testy. cogita q̄ ad me cñ adhuc fortuna nolisset egerit/. Etenim cꝰ cepti cꝰ/ que hoꝛty/
nõ minꝰ q̄ libꝛy cura cꝰ debet ꝓtuy honestꝰ/ digñatẽ honoꝛis omp. hoꝛ uno ꝛo modo
addito/ q̄ ad dolozẽ admigi potuit. aut qm̃ nõ illis rebꝰ exceptꝰ aliꝰ/ callacia dz.
atq̄ ocia minoꝛ existimac. Ayille vany rebꝰ doles/ quotiens ꝑ cay cogitationẽ nomẽ est
⁊ tu unꝰ ⁊ nos stpe ꝑ adimꝰ hinc tꝛiũphꝰ ne pxime cñ hac cꝰ actũ/ q̄ tume dolozi linitũ
est/ morte cñ vita gmutac. Quid aut' fuit q̄ Tullia/ hoc tpe admiꝛ' magnopꝰ
⁊ mutac posset/. Que ꝛes que stay/ q̄ animy solatiũ/ ut nõ aliquo adlocẽ ꝓmanꝰ
gmũta etate gaudẽ/ linitũ est nlis rebꝰ q̄ ma digñatas ex hac mutac. Omnes diligat
Cui' filiꝰ/ fidey Libꝛos mos te ma gmutac ꝓtatis. aiunt ea libꝛos exse paꝛiet/
quos ay floꝛichy inderich/ lethicky/ quos ex aꝛcte tradita ꝑse tenac posslt/ honoꝛe
ordinatij penamy cont ⁊ ꝛe pu. ⁊ amicos negotijs libꝛate sua vh. q̄ hoꝛ fuit q̄ vnꝰ
ꝓ' q̄ dam est adelphy sꝛi. At nõ malũ ẽ libꝛos amittꝛ/ nisi pemy hoꝛsit/ hoc
ꝓpꝛie ⁊ ꝑpet. que ꝛes mihi nõ mediocꝛe gsolationẽ attulit. Volo tibi gmemoꝛe ꝓpe
cadẽ ꝛes tibi mmã dolozẽ posslt. Ex asia ꝛedeuns ay ab Egina megaꝛam ꝑgebam/ ꝛepi regiones circũcirca ꝑspe. post me erat Egina. ante megaꝛam. dextꝛa pꝛope
Simstꝛa Corinthus/ que olim q̄ndã tpe floꝛentissima fuit/ nũc ꝑstꝛata ⁊ diruta
ante oculos iacet/ Cepi ego met mecũ ꝛe cogitare/ Ey nos homũculi ⁊ dignam̃ nrꝰ
nostꝛe ⁊ tenuit/ aut omnis est/ quam vita breuꝰ cꝰ debet/ Cui vnolen tot opidꝛ
ruinaꝛa ꝓpter iacet/ Vis ne tu/ te sñ cohibere ⁊ meĩsse/ hoꝛy te cꝰ manũ. ruit
mihi cogitatione ea nõ mediocꝛiter mea gꝛemat. hoc ide ꝑ tibi indey fac ante omnes
tibi ꝓponas/ ayodo uno tpe tot viꝛ clarissimy mꝛierit/ de ꝓmptu ꝓcidi/ tanta

deminuto ſtā / omꝫ ꝓuincie gquaſſate ſt. In vni⁹ mulicrcule animula ſi iactura ſtā eſt / tātoꝝe gmo-
uerīs / que ſi hoc tpe nō die ſuū obiſſet / ꝓmus poſt ānos / tā ēt moriēd⁹ fuit. qui hō nat⁹ fuerat.
Etnas ī tu ab hiſce zeby aiꝫ ad cogitationē tuā aduoca / atq; ea pot⁹ cōmūnie que digna tua ꝗ ſt.
Illaꝫ ꝗ dui ei op⁹ fuerat uixiſſe / una cū ie pu. fuiſſe te patrē ſuū ꝓtectē gnlen aiꝫ
uidiſſe. Adoleſcētiby primarys nuptā fuiſſe / omiby lonꝫ ꝓpe ꝓbitā ee. Cuiꝰ ies pu. ordiet-
uita exceſſiſſe / qd ē ꝗ tu aut illa cū fortuna hor nouē qn poſſe. Domꝫ noli te oblumſa Cicronis
eſſe z animi qui alys gſuleuary ꝓſte z dare gſiliū. neq; ymitari malos medicos qui ī alioꝝ
mozbis ꝓfitery tonē ſe mediante ſnāt / Ipi ſe curare nō poſſe. ſed pot⁹ que alys tu te ꝓſte / poſſ /
tu / te tibi ſubire atq; apud aiꝫ ꝓpone. Nullus dolor ē qui nō lōgitate tpis mīuat aut
molliat / hoc te exſpectare ꝛſſ / tibi tuipe ē ac nō ci ꝛa / ſapiā tua te oēdiac. Qui ſgſt Inſtiꝫ
ſtuꝰ ē qui ille mīe amoꝛ fuit ꝓcteꝛq; ī oēs ſuos / hoc ante illa te ſtue nō mīt. Da hec illi mōnit
Da ꝛetatis amoꝛ / ac familiaritb qui tuo dolore mact. Da patrie / ut ſqua ī ie op⁹ ſit opta z
gſilio tuo uti poſſit. Denicq; ſi ea ſortunā deuenim⁹ ut ī hunc ſtatū / nobis ꝓuide ſit / noh
gmutē / ut quiſq; te putet / nō tā filiā / ſi ꝛa pu. tpā z alioꝝ victoria lugē. plurī me ad-
hac ze ſcribē putet / ne uideat prudēte me diſſide. qū ſi hoc unū ꝓpoſuero / finē ſtuā ſtabeb.
Videm⁹ aliquotiens ſenādā pulcheūme te fēre fortunā / magnāq; ex ea re laude adipiſci. ſtue
aliqū ī telligam⁹ adūſary quoq; te eque fēre poſſe / neq; id mamꝰ / ꝗ deleat / tibi on⁹ imdy
ne ex eby uictoꝛiby / hoc unū tibi undeat⁹ deeſſe. qd ad me attinet / cū te tāq; hoꝛe aio ee
cogniozo / de hys reby que hic geruū / ꝗ admodū q; ſt ꝓuīa hāt / ꝛetinoꝛe te ſtuā. vale.

M. Cicero Sal. dic Seruio Sulpitio.

Ego nō Seruī uelleꝫ ut ſcribꝛs ꝛy mee grauiſſe caſu ad ſtuiſſe / q̄m eis ꝓſcha me admuꝛ
ꝓturuꝰ z gſulādo z ipe eque dolēdo / ſtacle ex eo ī telligo q; lzis lachꝛ aliq̄ tuis arq; meis
Nam z ea ſcripſiſti / que leuare luctū poſſet z ī me gſulādo nō mediocꝛ ipſe tu / ad dolore
adhibuiſti. Sed tū tuus oīb⁹ offitys / que illi tpi tuby ꝓtuiſti declinauit z ipſe me
facet z q; ſuus tale aliq̄ me diuꝰ tibi gratuꝰ ꝓtuiſſet fore / cui⁹ offa ꝛeuidiora ſ. ſepe mihi
ſuauiꝰ / nūq; tū gratiora me aut nō oratio tua ſolū z ſua ꝛetas ꝓtue egꝛumdys ſed auctoꝛ
gſulat⁹. Turpe eſt ee ꝗſtimo me nō ita fēre caſū meū ī ut tu tale ſapiā / ꝓdat / fiedus
ꝓtuas. ſed oppimere ī pdā z uix ꝛeſiſto dolori q; ame ſolata deſiuit / que ee mihi
mihi ex q. ꝓpinq; filia ī / fortuna nō deſiuit / Nā z M. maxim⁹ / qui filiū gſulaꝛe / duxꝛ
uiꝛ z magnꝰ ꝛeb geſtis / amiſit z Luc⁹ paulꝰ qui duos uiꝛ. duxh z uoc. Gallus z
ap. Cato / qui ſimo ī gnio / ſūma uictuꝛ / filiū ꝓdidit / hys tpibꝰ fuerūt ita uꝛi ſui ꝓpꝛy
dugtaꝛ gſulaꝛet / ea quā ex ꝛe pu. gſtꝛlab. Mihi amiſſe ornamēta hys que ipſe gmemoꝛaꝝ
que / q; ony maximꝰ Laboꝛiꝰ adept / uenū manubꝛ illud ſolatiū q; ꝛcepiſ ē nō amoꝛes negotiō
noy ꝛei pu. cogitationē impedie bāt cogitationes mee / uicini ī foꝛo agē Lubebat / aſſiduꝰ cura
nō poſſe / exiſtimabā id q; erat / omiꝰ me ī duſtuꝛ mee fuiſſe z ſolitū ꝓdidiſſe. ſed cum
cogitaui / hoc mihi tenuꝰ z nō gnāt ee ꝛoīa z cū flāgꝛeꝛ ira ipſe me z cogitaꝛi illa fēre tolerabꝰ
habā que gſugeꝛā. Vbi ggeſceꝛā / cui⁹ ſymone z ſuauitate / omiꝰ cuiuꝰ doloꝛis q; depeneꝛā.
Nunc autē hoc tū gratū uolui⁹ z illa que gſeruiſſe uidebāꝰ ꝛecudeſcūt / nō eis ut tuiuꝰ
ut ī ei⁹ lonꝰ acceſſeꝛā. Ita z domo abſum z foꝛo q; nec cū doloꝛe que ante pu. ſtipo domꝰ inuꝰ
gſulaꝛi ſt / nec domeſticū ꝛeꝰ pu. Quo magꝰ te exoꝛto / te q; uide ſi ꝓuīa ſtipo. Maioꝛe
mihi ꝛō affēt nulla ſt ſi ꝗ gnēcho gſuendys ſuoꝝ q; noſtꝝ. ſi ſi Italiā tuā adueniꝝ / ſte /
ei⁹ audiebā aſſiduare. Ego autē nūq; minꝰ de ſtus te exopto ſi pumū uide nuꝝ ī ut

ante comitemur ire nos quando/ nobis tridui dilatio hoc tps q̄d ē totū ad vnius voluntatem acto-
modādū ⁊ prudētis ⁊ liberalis ⁊ ut ꝓfecto sit ⁊ debet amore nec amore alterius/ ⁊ tibi amicissimi. q̄d
cuius ista sit/ magne ē tis deliberationis que cū sit ⁊ ciuda nobis nō agenda aliqd ꝓd illius gratia
⁊ beneficio quesumdi. Vale.

Et sic adhuc Mazay Cicero Marco Marcello Sal'.

te sapiā cū iudicem ut meum ḡsilium nō aspona tuo. tis ⁊ amicare mee uehemēs ⁊ tua
ꝑsona cegra me tenmolestia que mihi tāq̄ aperta cognita ē/ me hortata est/ ut ea scribam
ad te que ⁊ salutē tue ḡduere arbitrarer/ ⁊ nō aliena cū dignitate. Ego ei⁹ rei cū
qui hoc malo⁹ imitat/ nullo ante indeus/ ḡsulauī q̄ magnificentissime atq̄ optime gessisti
ꝑlare meū. sed ideo ⁊ illa tacui/ neq̄ te ḡsilio cuiusq̄ bellicosa gerēda/ neq̄ copias Cn.
Pompeij nec genus equitū Galliae/ sed q̄ nūc diffidā/ Quia certissimā me q̄ tuisse memoriā tuā
te arbitror. Itaq̄ neq̄ tu mihi ꝑsuasisti ea gerēda ⁊ ego id sed ea que necessaria. Nam ei⁹
his rebus pugnabam/ quibus ualere ꝓpe iam ḡsilio auctōr/ Causa q̄ erat ⁊ nobis superiora
sed largitas ⁊ dolus/ quibus paries nō cecidit. Vicit nimi⁹ igit. aut si uis magis ꝓpe
fracta cecidit ⁊ abiecta. Itaque tuū ḡsilium nemo ꝓbat/ nō maxime laudat q̄ cui sic ruēdi
simul abiecta cadenda ē cupiditate. ondisti q̄ priuatim ⁊ domū Curio Antonius bellū
ciuile tantum posse/ extrema nō libēter ꝓfecto. Cum nō idem ḡsilium q̄d tu semper
Eos uideo ⁊ duo genera ee distractos aut ei⁹ belli ⁊ monere conari ꝓbi/ neq̄ sed affuturi
gratiam/ aut quē admodū nos se victores ee crediderunt. Ego deum q̄dā tuū ḡsilium
fuit. qm fortasse humilis ad diuinos illud ꝓnunciū/ fuisse a plurimis ut dicitur
ab alio sapiēs tuū ḡsilium. a multis ⁊ magni ac fortis ad iudicium. sed hīc isti ne
ut mihi q̄dē uidet q̄ admodū ꝓpter eius tibi michil decet arbitror. ad meas fortunas
omnis optime dare ꝓt uolūtate. Ne ei⁹ ⁊ bello/ michil aliud ee q̄ dubitationē affert
ei qui⁹ que ē petita nisi q̄ uacet ne michi illud turpe alio nō petisse. de quo q̄d scribā
nil attinet dū eius adpear/ ipe q̄d faciat. sed tis si ita ḡstitisse/ ut abeo ꝓpter no
malles q̄ ea que nolles uidē/ tis id cogitare debes/ ubicūq̄ cēs/ te fore ⁊ ei ipsius
que fugies ꝓpter. qui si facile passus cēt te carere tis patria ⁊ fortunis tuis gene
⁊ ulne tuis/ cogitādū tis tibi cēt Rome ne ⁊ domi tue cui⁹modi res cēt ac nihilo
aut rhodi malles uidere. sed nō uterlabe patrat ei⁹ potius/ que uereri ut tuas orbē
oppressa sit/ nō ne mauis sine ꝓsidio tue domi cē/ q̄ cū ꝓsidio alienē. Egide ⁊ si
offendā mors cēt/ domi atq̄ ⁊ patria inalbē/ q̄ ⁊ exteris atq̄ ⁊ alienis loc. hor
tādi omnes q̄ ⁊ intelligūt quor est magna ꝓtus maxime clarissimi. q̄ uicinitati mihi
tridio/ hēm⁹ ⁊ edē ecl familiaris tue/ quā dissipari nolim⁹ nā ⁊ si nulla ꝓpter amicē
⁊ uicia/ que futura ꝓpria sit/ ea q̄ neq⁹ is qui tuer cē pu. patrē. neq̄ ipā res pu.
tis ⁊ petus ꝑdomū ⁊ mag formas ficari nolo. Hi autē q̄ cēt/ audiere/ nisi te
⁊ intelligē ḡsidere. hic te uim⁹ obsecrandum⁹ uim⁹ ⁊ multe ⁊ assidue Lacrime C. mar
celli fili⁹ o ꝓhum desidē. Nos cum ⁊ dolore ꝓpinqui sum⁹. ꝑ alii tardiores q̄ ingrauādi
cui ipi desperatione egrueum⁹ nō hēm⁹. Grā tāmē possum⁹ q̄ mū uideri. sed tis ḡsilio
studio Marcello nō defuim⁹. a tuis rebus nō adhibemur. ad oīa parati sum⁹.

M. Cicero Sal' Marco Marcello.

Si neq̄ mone te audeo ꝓstanti prudētia uiro nec ḡtulari maxime animi tui. uir
q̄ fortissimū ḡsilium nō mille nō nā scio que accidere uim ita ferre utendo. gra
tulari magis uirtuti deinde q̄ ḡsilio dolore tuū. Sin te tāta miseria rei publice fregit

nō ita labūdo ingenio ut te gsolare mei ipē nō possit. Reliqua tue igit ut tibi mea ꝺoī te cū pbā ꝑsedi ut adoīa q̄ tu uidis
ita adsit ꝑsto ut me nō polū oīa delē tua cā/ sed ea q̄ꝫ t q̄ nō possū putē. Illud tñ mihi memoriæ ut
cēsist̄ putes ut tm̄ moleſta mihi nō fore/ ut q̄dq̄ facio/ tui q̄ꝫ amīi t duras ſpe aliqua ex pte cēdo
udi honis. te q̄ pīnaſe nāīte ꝺcēdi typū. Ipe autē milla ꝑ hui tñ aptissimū cē t adq̄ulād' loū. q̄ est
domestica sede coīdiose. sed in ꝺcēdi q̄ oīa tenet tenuit ingenijs. nobilitate nō t dignitate hoīs q̄ hui
ciuis t ꝓpi cū gradū ꝺplecti. sed plūa ꝺ ſtatuerā. Redo q̄ ad oīa illud me tuū cē/ fore cū tuis
si modo cūr tuū. si mihi me credit t oīb; ꝺcb; pulcherrimū amoris ſtudiū. Vale.

M. Cicero Sal' dic M. Mazello.

Et si pauca cū dicā ꝺdā mihi uis ad te plūa ꝙbus ſcribā/ q̄ꝫ dubitauerā quo te alio cōsule cēdē opus
t q̄d tibi faciēd' arbitrarē/ tñ nā Theophilus Liberalis mihi ꝑ familiā cū ego ad eū ꝓfectus te bñuolū t q̄ꝫ
ſpectat/ sine mora litt̄ cū ad te uenire nolui. Ita igit dubij t anxij t horū q̄ tibi nouū hui horū ſpe
ut ea te pri. q̄q̄ q̄ꝫ ꝑmū uelis cē. multa uidebā fortasse q̄ nolis/ nō plēa tñ q̄ꝫ audis q̄ uerē
nō t pōio tuus uno ſpū polū omnē mouet/ cū illud ide amāt t expiat q̄d t mag uidet̄ ſolet mihi
labōrare. ut tibi ipi deē d' aut aliqd q̄d nō ſpes aut timeā' q̄d nō ꝙbet. ꝑmū tpū credē. i. nō tibi ——— Ef N.
pare/ sed sapiēs t hūn. deīq̄ nō hoc ut mihi q̄d t id unū cet dimitte fortasse q̄ ne ſpes q̄dē nō uret/ tamē
plane uret. oīa ei delata ad oīa ſt. Is unus/ ne gallo fuisse q̄d sed fuo. q̄d nō multo ſtē ſit
cē. pri. tenet̄ q̄ ſenati ſum. ay q̄ bello cū omīb; nostra gubernet̄ cet̄ q̄dē fuo ecbore hoīs mūme
pendet̄ gallio utacy. Cū mag̃ cog cōſtis t victoria ſtra ſuisse/ q̄ꝫ t certis t ꝺcb; fuisse. cg nō te
gsule tuū ꝙpendet̄ ſtrū gallia ſtra cet̄ nec fide tuo gallaīa q̄ aucte ma grecie nolis. metuis
ut uolūt. nūc oīa tenebr nrīs ſpes desideramq̄ cēdē fuisse. oīa ſt mystica t bellis ciuilib; q̄ne
maiores nū/ ne ſimel q̄dē/ nra etas ſtpe iis ſenſit. sed mysē methl q̄ꝫ ipā victoria/ q̄ꝫ ſ ad meliores
uenit tñ eos ipos fortiores t potē noiet q̄ ꝺdit. nec ſua tales nō ſint/ nec̄itate cēdē q̄dā. ay ultra ——— Ef
ei victory cogz arbitrio q̄q̄ mat t t uno fuisse da ſt. ay tu nō indebas mecū ſimul q̄ illa
cudet̄ cet̄ fuisse victoria. Ita q̄ nūc q̄ꝫ ꝺcias ꝑia ne q̄ne/ nollet/ audias. nō t q̄dē. Ego ei ipe
Deiq̄ q̄ ſtimo ſtrū q̄dq̄ cē. nā adhuc a ſuis tuis ꝓbat̄ t uni t alie cē ꝓpōe. dce pudenchemq̄ labōre
q̄ t Imperiū belli nomē ſtmē ſſ/ q̄ extrema ſtipēdā ꝙſtet̄ uolūtas. fortuna q̄ honesto oīo tenuis
ſtatū t fama dignitas tue. Tuos nō me lor tibi ullus dulaor cē dj ꝑia/ nec ea diligē mihi debet
q̄ deformis ſt/ ſed mysteq̄ pōt nec ea mulier clamq̄ uxor orbata ꝑmiae t aspectu mo. demq̄
si sint magna ea nō cē ꝙpphē uictor/ unde nec ſupbi ſt assentat̄ eidē libabitur/ t capietis t tuis
pria. duq̄ nō desidiose t sine pu. nō possis sine ſtulta t nolle ꝙuāta. Caput illud t ut ſista ut
tibi q̄modoꝝ cē uideat̄ cogitādū tñ ſt ne tutior nō ſt. magna gladioꝝ t lucha ſed t exitus longe
minor t ad ſtatū artes uicundia. ubi salus tua tibi curae t ut ay azello ſtimo ant pace aut ꝺ-
ſperiq̄ ſiq̄. tuū t gsule tpus t cōsummati t uite t fortunis tuis. Vale.

M. Cicero M. Mazello Sal'.

Et si nichil nouq̄ q̄d ad te ſcribā magis q̄ l̄ras mas ita expectare t capere/ ut pos te ꝙcipe. tñ nā theophil
ꝙbus solet nobis. i. tuis/ sed ꝙpis oīb; dant. Venit ei ad t medios ſubitus t ꝺdū ne te dicerem tarde
decessio. dē ſi milla hui ſpū mysomodo ꝑpis tibi ignoscā. ſi q̄ꝺdā nolles uidere. sed ——— Ef
eū lenioꝝ nō multo cōt q̄ne audiedy ſt q̄ne uidēq̄ ſuspitare aut nihil t pōt ea familiaris
tue te q̄ ꝑmū uenire. atq̄ t omis ꝙpriale putauq̄ ea dere te cē admonēdū. sed q̄q̄ q̄d mihi
placet/ onda/ reliqua tu y tua prudēcia ꝙsidetis. nec tñ uchem q̄d ad tpus te exptes t honē famas.

M. Mazellius Ciceroni Sal' die ꝑcima.

Plurimū uahuisse apud me tua ſpes auctoq̄ tuis t omīb; te/ tū thoc maxime negotio potuisse existimaui
Cui mihi gsule M. Mazellius te amantissimi mei nō solū gsulū daret/ sed ꝑtis q̄ꝺ me obstrictiꝝ

non pus mihi ꝑsuadẽ ꝓtuit ꝙ tuis olt effectũ lis ut utroc uõ ꝓtissimũ ꝙsulio. Ꝑq̃ admodũ sit acta uestre liẽ mihi dicũt. Gratulare tua z ſlẽ mihi ꝙlatissima ꝙ ob optimo fit alo tꝝ mihi hoc multo iocũdiõ z gratiõ ꝙ ĩ ꝓma pauitate amicoꝝ ꝑꝓicy ac necessy qui uac nce salut ꝓuideãt/ te cupidissimũ mei ſngluem ꝙ mihi benuolentiq̃ ꝑstitisse cognoui. Reliqua ſt cimodi quib ego/ qm̃ hoc agit tpis ſtudie iocũdo alo caꝛebã. hoc uõ cimodi eẽ statuo/ ut sine talibꝰ uiꝛis z amicis benuolẽtia/ neq̃ ꝛ adusa nq̃ ĩ ſa fortuna/ quisq̃ uinc̃ possit. Itaq̃ ĩ hoc ego mihi gratulor. Tu ut ĩtelligas hoĩ amantissimo te tribuisse offiũ · ꝛe tibi ꝑstabo. Vale.

Seruiꝰ Ciceroni Sal' plũmã dic̃.

Et si seio nõ iocũdissimũ me mihi uobiscũ allaturũ tꝝ ꝙsq̃ Casiq̃ z nãꝝ ĩ lonis discẽdi uisq̃ est facilẽ quiuis me ꝛe ꝑpendet/ uos ꝛe uetis. Ad x. kal' Iunias cum ab tꝝ Piraeũ nauigaꝛem cẽpi ibi gnarellũ collegã nostꝝ quem Eutyq̃ dic̃ ibi ꝙsulẽ ut ecũ eo cẽm. postero die cũ ab eo digressꝰ cẽm eo ꝓpius ut ab Athenis ĩ Megaꝛã iter z eiusdẽ ꝙ Iurisdictionẽ absolueꝛẽ/ ille utebatur suꝑ magnas ĩ ytalia xpus nauigabãt erat. postridie cũ ab Athenis ꝙfectꝰ ĩ alo hieꝛ circiter horã decimã noctꝝ. Postea mi familiaris ci ad me uenit z mihi nũciauit q̃. gnarellũ collegã nostꝝ post eius tꝝ a publio magno cilone familiare ci pugione ꝑcussũ eẽ z duo uulnera accepisse unũ ĩ stomacho/ alteꝝ ĩ capite sibi ipsi ausũ. statim tꝝ eius uulnꝰ possit. Magnus sermõ ĩ ꝛepsisse/ postea se a gnarello ad me missum eẽ qui hoꝛ nũciaret z rogaret ut medicos ꝛecipi. cuius ego su ꝑturbat ꝑma luce. Cui nõ lõge a pireo abeq̃. puer Adeimanti obuiã obuia mihi uenit cũ rodiallis ĩ qb⁹ erat scriptũ Paulo/ aũ luce gnarellum diẽ ꝓmissũ obisse. Ita uir clarissimꝰ ab hoc acerbissima morte est affect⁹. Et cum animum ꝛ dignitate ꝛpexisset/ ĩ uidꝝ est Amic⁹ qui ei morte afferet. Ego tꝝ ad tribunalia ci ꝛexi. Iunius dum lictoꝝ z paucos suos. ceteros aiebat mihi se fugisse ꝑtimq̃ ꝙ dns eoꝝ ad tribunalia ĩtꝛasset cẽt. Coactꝰ ego ĩ eadẽ illa lectica qua ipe delatꝰ eraꝫ/ mecũ q̃ lecticariis ĩ uiã cui ꝛepũtio ibi q̃ ca ꝛpia que Athenis amat/ fuisq̃ ei satis amplum ꝓuidendũ curauiã. Ab Athenis ꝑfecti lonũ ꝛpexi tunc ĩ tranquillum ut daret ĩpetraꝛe nõ potui q̃ religione se impediri dicẽt. neq̃ tꝝ id animo meo ꝛgressꝰ erat. Quã ꝓxime fuit ut ĩ quo uellem gymnasio cui ꝛpexiem⁹ nobis ꝓmittũt. Nos ĩ nobilissimũ orbis tiuꝝ Gymnasio z Academie lonũ delegim⁹. Itaq̃ cui gbussim⁹. postiq̃ curauim⁹ ut eidẽ Athenesis ĩ eodẽ loco monimentum ei memoriq̃ ꝓuidẽ locaꝛet. Ita que nostri offiũ fuisse ꝙ collegio z ꝙ ꝑfectꝰ z bono z mortuo oĩa ei ꝑstitimus. Dat̃ pridie kal' Iunias Athenis.

M. Cicero Publio figulo Sal' dic̃.

Quoꝛet mihi iã diu ꝙd ad te potissimũ scribeꝛem nõ mo ꝛectũ ꝛes nulla sed uꝛ gꝛauis ꝙdam lꝛa uꝛa mihi uꝛmebat animũ. Una eaq̃ ꝑe z ꝓpiendi mei cam ꝑpiam quib studijs ceteꝝ uti solebam⁹/ ꝑpi eripuit. ꝙstabat q̃ fortuna/ neq̃ id tale ꝓuideꝛi possit. aut oĩo cogitaꝛi. relinq̃bat tristis q̃dã z mesta ciuis ꝑditi gꝛauitas non ꝛo lꝛa

Nõ. q. scꝛipꝛ.

Id q⁹ deficiebat/ me ĩ quo dolebat eẽ aut ꝓmissꝰ q̃ſtꝰ alicui aut ꝙsulatꝰ dolo ꝑtiq̃

Quid pollicere nō erat/ Ipse eis p̄ri fortuna abierat/ alioꝝ opib⁹ rapt⁹ meos restōrabam
Sepi⁹q; mih⁹ nūciabat ꝑuēte quēdā grīta venire/ & grandē & ueterē. Cui⁹ eis milla
nec ipm patris ꝓpulit Insignis/ nūa nec mih⁹ q̄q̄ tali tpe/ nichil uenit optatē/ qd
nō ultro mih⁹ Cesar dederat. tū nichil mi⁹ gratior cuiq; ut ipm & manea⁹ in urbe
ꝓtrahe⁹ me q̄stionē/ Carco eis tuis familiarissimis milit⁹/ quos aut mors eripuit
nobis/ aut distraxit fuga/ tū oīb⁹ amicis/ quoꝝ limaolēna nob⁹ gratissim⁹/ ꝑ me qdā
te socio defēsa res p̄ua urbe q̄ē cōe naufragij & lunoꝝ discrimib⁹ nec audio
solui/ qd ipm cēt miserū/ sed ē indoctō quo nichil ē ambitiōe cōe fortunas dissipari
q̄ib⁹ nō solū adiutorib⁹ illud accēdit exemplū/ & ē q̄ui urbe modo grā auctē
gl̄ia florentis/ ē ca mē hic qdē oīb⁹ carorū. optimeq; ipsū Cesarē p̄mā erga nos
humanitatē. sed ea plus nō p̄t q̄ nos & mutatio oīum nr̄a atq; tpa. Itaq; orbus his
& eb⁹ oīb⁹ q̄ib⁹ & nā me & uolūtas & studio assentat cū ceteris ut qdē indoctō
tui mihi ipsi displicēo. nam cū ad agendū sēp aliqd dignū uiro/ nūc nō mō agendi
rōnē nullā hab⁹/ sed nec cogitandi qdē. Et qui animi aut obsequij hoīb⁹ aut cōsili
opitulari potera⁹ tuē ꝑ. nigidio/ uni oīum doctissimo & sanctissimo & maxima
qdā gra & mihi certe amicissimo nec imagine qdē pollicere possis. Ergo hoc onus
est ingēs gra⁹. Reliquū est/ ut studeā & assiduis rōnib⁹ q̄ib⁹ te a molestijs remoue
abducere. at ea qdē familiaris ut tui ut alioꝝ studiū ā te/ prima est. Nemo
ne illo fuit. Itaq; eas ꝑte/ q̄ ab exactissima quadā rōne & doctrina ꝓficiscunt
nō actigam. tibi totā reliquā. qd sit forte & sapiēs hoīe dignum. qd grauitas
qd altitudo animi qd acta tua uita qd studia qd artes/ q̄ib⁹ a puerilib⁹ flo-
rentissimis atq; flagitijs tu⁹ abhorr⁹. Ego qd ē intelligā & sentiā qualis sim Rome et qualis
& acteōd⁹ possim id tibi affirmo. te ē istis molestijs ē q̄ib⁹ es hoc tpe nō dubiꝰ fluctuo
Inhis artib⁹ ē qb⁹ ē nos simꝰ fortasse stemus forte. Videor mihi ꝑspicere ꝑ me ipsū animū
qui plurimū ꝑt ꝓfert ad salutē tuā. Nō scribo hoc temere/ quo minꝰ familiaris sim/
hoc sim adhuc studiosior/ quo sanior q̄b⁹ est iratior reconciliare tuis⁹ possit.
hoc ē adhuc taciturior ad te molesta Libandū. familiaris nō es & hi qdē qui
illi notissimi sūt/ mirabilē de te loquūt & sentiūt. Accedit eodē multa voluntatis
ut ꝑ me ipsius omnis & illa quę nūnc qdē nec ꝑt sed possit necesse est. res publica
quasi q̄ uiros hēbit ab his ipsis q̄ib⁹ tuear de te ꝓpediē mihi erat ē petitibus. Redeo ig̃ ad
id ut uiaꝝ tibi & pollicear aliqd qd ꝓmo omnes. nā explicare ei familiarissimos qui
me ad modū diligūt/ multis q̄ meus sū & ipsius gratissimē/ quaꝝ adhuc meus pudor
mihi clausit/ ostendā & certe omnis uias ꝓsequar/ q̄ib⁹ putabo ad id qd uolumus
ꝓmouere posse. In hoc toto genere plura fortasis & scribē audeo certa q̄/ quę mihi a multis
ꝑcepta ēē certo scio/ atq; sū paratissima. Nichil ē re familiari mea est qd ego magis
malim ēē & tuū. Haec de re deinceps genere toto hoc scribo parcꝰ & te id qd ipse grauē/ sentire
malo te ēē uerū tuis. Extremū illud ē/ ut te horter & obsecrem/ ea ut maxime sis
nec ea solū meminerīs quę ab alijs magnis uiris accepisti. sed illa & quę ipse ē graues
studio q̄ peperisti/ quę si colligas & simbris/ oīa optime & quę accidere qualiacūq;

erunt rapidi fluvii. Sed hoc tu melius ut optime omnia. Ego quae primum ad te intelligam studiosissime ornata Diligentissimeque curabo. tuumque tristissimo meo tempore ingenium memoria ignoscito. Vale.

Marcus Cicero Cn. plancio Sal' plurimam dic

Binas ate acceperitas Corcyre datas quarum altera mihi gratulabare quod audisses me/ meum primum dignitate optinere. Altera dicebas te velle quae ego sentirem tuae et fidelium omnium. Ego autem si dignitas et tuae de re publica sententiae/ debeant unius horae quod sentias/ optimo dignitate meam Sin autem eo dignitas est/ si quod sentias aut te efficere possit/ aut denique libera oratione defendere/ nec necessitudo quae ulla est reliqua nobis dignitatis. agritudo relaxare/ si nos meorum temporum/ ut eadem quae tu habes adsit/ quae tu putent moderate ferenda. quod est difficile et eiusmodi bello/ cuius exitus et alba quae eadem asseverat/ et altera sentiunt. Quo in primis/ non mihi mediocriter gratulabar cum te tuis videbar hoc mentis animique/ cum scandas et rectis nitens non modo adversas tempestates/ videbamque te tuto tranquillo/ de mare publico discessurum/ quibus si hi insistant ad quos ego paratus sum/ non belli cupiditate adductus accessisse/ tua intelligebam et iniuriae hominis et cupiditatis et spoliatum/ et crudelissime esse factum victoria sin autem victi erunt quae in tristi esse fortuna. Cumque tua amplissima tum sophismata quae me/ hoc praecipitem/ atque optime gubernatore salutis suae mallebant nimium timidum et satis prudenter existimare. Et autem mihi de eo quod ego essem gratulatus te item velle errore. Sed ego tuae nostro tuae mihi non gratificari mihi et reditum meo mihilo meliores domesticas/ et cum pu. offendisses. Quibus cum tu mortalibus bonis fortunis esse mea mihi salus et mea fides cordi videbatur/ cum te cum tuis fortunis mihi intertum meum patrimonium/ mihi in publico vacuum videretur. non sine me nonnihil fortunae gratia uberius publicam munitionem putarem. Sed de nihil nisi aut parum multa De tuis velim ut eo sis animo quo debes esse idest ut nec quid tibi propter timidum putes Si eius fuisse aut aliquem timuisse/ quumque esse/ te omni humanitate mitem existimari Nam alteros tibi iam placatos esse intelligo/ alteros nunquam irato fuisse. De mea autem te voluntate sic velim iudices/ ne quibusquidem rebus opus esse/ intelligas. quae iudicas quae sint hoc tempore et quid possis/ opera tua consilio studio quae coniecta ad meam salutem tuae potius fuerint. Tu velim et quid agas et quid actum te putes/ scribas mihi diligentissime rectoque. Vale.

Cicero Cn. planco Sal' plurimam dic.

Accepi tuas brevis tuas litteras quibus id quod suave cupiebam cognosse me potui. Cognomen autem id quod mihi dubium me fuit. Nam quod fortuna felicis cuius mutationis me intelligo amaris simile tuae. Sed hoc sinam. Illud si sinistra ad id meas litteras accommodavisses. Sed tua et antea stupui quae existimasti simili opere tuae hoc tempore breviter admonendum putavi. neque tamen te ipsum existimes esse. magno animo Sed tua et rei tuae. Quare nec debes aut ipsam formam/ aut principia postulare/ aut eorum reminiscare/ Quae ipse eo animo sis et nos/ quo esse tuum. quod de te speras de me polliceare possum.

Marci Ciceronis Tulii explicit liber quintus explicit. Incipit sextus ad Metellum et ad alios familiares.

= Metellus Q. filio Cicero ꝓcons. Sal. M. Ciceroni.

Si vales bñ e. Existimaraꝫ ꝑ munio ſ̄ nos a⁹ō ⁊ pro regnalibꝰ grā / nec absumꝫ ludibuo lesꝫ izi nec Me-
tellū filiꝫ obdictū capite ac fortunis ꝑte / opꝫ gnatū izi. qnō ſi paꝫ pudor ꝑſis deſtabat / tñ vt
familie nīe dignꝫ ut meꝫ studiū erga vos rem q̄ pu. ſalꝫ publicam aie. nunc mdo illū cōmuneꝫ
me desertū / a quib⁹ nūme gnemebar Jtaq; ſ̄ luctu ⁊ squalore ſuꝫ. qm ꝓnūc qm exāiatu ꝑſeꝫ qm
lictū gero / que q̄ nec vōne nec manꝰ nostroꝝ eloquīa adnūſtratꝫ / nō erit mirād⁹ ſi vos ꝓmeliat /
⁊ mobili ſ̄ nec meos q̄ ee amō nō ꝓbabā / nec ſ̄ pcū nr̄ dnēsq; dolor / nec nūq̄ ruina a bono ꝑpō abduxit.

M. Tulio M. filio Ciceroni Metello Q. filio +

Si tu bñ atq; valeꝫ laudē. Scribis ad me te gratissimū ꝑ munio ſ̄ nos a⁹ō ⁊ pro regnalibꝰ gra-
nūq̄ te amc Ludibrio Lesꝫ izi. Qđ cui⁹modi ſit / sane ſ̄ telligē nō possū / sed tñ suspicor ad te eē
adlatū / me ſ̄ matu nō dissimilē / ꝓmulgos eē q̄m re pu. amc q̄rūdā / doluiſſe / dixiſſe / a te
ꝑtiq̄os tuos q̄ib⁹ ingrate nō potuiſſꝫ ſ̄ petuiſſe / ut ea q̄ ſtatuiſſꝫ tibi ſ̄ mane de mētlande eē
dieda retinerēꝫ. qđ cū dicerē / illud admōxi mihi tecū ita diſſꝫtū offꝫ fuiſſe ⁊ rei pu. ſalutē
retinenda / ut ego vitā ademptū ſ̄ fidys abſ̄ tedio ſolue / Tu ytalia ab armatis hostib⁹
⁊ ab occulta gnatione defendēꝫ / atq; hoc nihil tanto ⁊ tā ꝓclaro muneꝝ ſoꝛtunā / a tuis ꝑſis
falefactatū / q̄m cū tu / amc reb⁹ amplissīs atq; honoꝝ ſ̄ cerissīs ornat⁹ eēꝫ / tu mussēt / nr̄qua
mihi ꝓs abſ̄ te nolūtatꝫ mutue tulerieb⁹. hoc ſ̄ ꝓmone cū amc exponēb⁹ q̄ne mea expectatio
fuiſſet oīnꝫ tuc / ꝑte q̄ memoꝛ ꝓbat⁹ eēꝫ. Vera ē oīo nō ſ̄ iocūda ⁊ mdiocris / qđ ē ruſs
ostenꝫ nō ſ̄ te ſed meꝫ ſ̄ memoꝛie meū. ⁊ qđ me abſ̄ te aliqs laudaꝫ ap̄te atq; ſ̄ genue ꝓbebat.
Jaꝫ hoc nō ꝑ ſ̄ te nō honoꝝ eē dnꝫ me ſ̄ clariꝰ meꝫ atq; aphiꝰ reb⁹ tuis aliq⁹ ꝓbauit
tuc noꝝ hoc noluiſſe. Qđ aut ita scribꝫ ꝑ munio ſ̄ nos a⁹ō / qđ tu existimaꝫ eē in
amicia ayuhū nēsso. Ego hoc arbitroꝛ / cū prec nolūtatꝫ amplitꝫ ⁊ mdinꝫ. Ego ſ̄ hoc
dicā me tua rā ꝓpiusse ꝑ quā tibi ꝑe lenua. indigre eē. agee eꝫ tōnꝫ ita tuleriꝰ atq;
eē gratū maoꝛē ſ̄ dies singulos / functū / uoluptuose q̄ capio. Illud dico me ut ꝑ tuā ⁊ gtione
ꝑtā depositū. statꝫ quēadmodū cā tibi mtidieꝫ cognitū expiſſe. nichil dico de ſoꝛtuna
nra. tāhī te ſuſtinere uolo nichil ſ̄ eare ꝑ collegā meū me ſ̄ſtute eē ſuꝫ. Ferendare acta q̄ in to
Senatu / illo die frā ſtronē coegerūꝫ / q̄ multū de te alba feceꝝ cui tu ꝑe nihil dixiſti oīno
meaꝫ nō solū ſ̄ te honoꝝ ſtū / ſed ſ̄ ſtellige tuos q̄ tu melioꝛē fuiſſe / Jam illud ſmā gratū
qđ eo die fuiſꝫ ē / ea ꝑſtephone ē / ut adū id q̄ talis / offꝫ nrū ſ̄ te obſeruā eē nō posſē.
postra nō q̄ ꝑfect⁹ eꝫ / velꝫ retro dē / que ego de te ſ̄ ſmatu egerē / que ſ̄ gtione h dixerim
quas ad te litꝫ unꝰtim. que nō oīa colligeꝝ / tui ꝑe uelꝫ iudicꝫ / ſane me mdiocriꝰ hoꝝ oriꝰ /
zelꝫ tuꝫ aduers⁹ cū ꝓxīe Roma uenisti / mutue uidisti. Qđ scribꝫ de regnatu nīo gra
nō ſ̄ telligo eue regnatū eē dnm̄ que nūq̄ ſ̄ mutata ē. Qđ scribꝫ nō oportuiſſe me ad Metelli
filiꝫ tui obdictū / me offugnare / ꝓpter hoc velꝫ existimaꝫ. Atq; mihi ꝑſuā tuꝫ zelotypꝰ ꝑ bene
⁊ fidā plenā humanitatꝫ ac pietatꝫ uoluiſſe. deꝫ ſiqua ego fidē tuo / rei pu. tē testatꝫ.
ut mihi ignoſcꝫ. tuꝫ eꝫ ſtuꝫ amc⁹ rei pu. ꝑ q̄ qm / maxīe. tu nō mea ſalute ꝑ illū ſ̄ petꝫ
⁊ me crudelissīū / desideraꝫ / ſane hoꝝ. nichil me ⁊ tecū de tui filiꝫ ſ̄ tua gra. que ego mꝫ
grauiꝰ / omꝫ ſui tuliuaꝝ cōtatū / ſ̄ meaꝫ ꝓpīe ꝑtē / atq; meditatꝫ ego eū Claudia
uxore tua / ⁊ cū Metelli sorore q̄tuna Cn⁹ egeꝛ me studiū ꝑ Cn. ꝓpꝛy nōīs mdiꝰ
mutuꝫ ⁊ reb⁹ ꝑſtrictꝰ / ut eius ab illa ſ̄ tua de tēcret / Atq; ille qđ te audiſſe credo ꝑdere
hal Jaꝫ. qua ſ̄ tua nemo unꝰ ſ̄ aliquo magīatū Jmpꝛobiꝰ⁹ Cuiꝰ affect⁹ ē. ea me gratā
affecerūt / cū ꝑe ꝑ. gratuitꝫ atq; abeuntē magīatū gtionē hūc potiꝰ ꝓtulerūt /
Cui⁹ ſ̄ tua tū honoꝝ mihi ꝓmo fuit. nā nihil mihi nichil nisi ut Jnuidiā ꝑmittret

Magna nocte urbem uastissimā pulchērimāq; uisimus/ q̄d ꝑplūs eidem magna nocte me uere uirum fecisse uidimus
hac accepta rā ꝓ regni victoria/ mīs illo ipso die missi ad Metellū/ cuius amicos qui agerent cū eo ut a bello cessaret/
desistēret/ quib; ille rndit sibi nō opꝰ ēe regi. z cū paulo aīs ꝓnotā dixisset. Cui q̄ alios mitteret in dom
rā al'as Dicēdi ipsi ptās sibi nō oportēre. horū grauē ac cruēē egritudinē. q̄m q̄ primū sanitatē uoluntas
eos afficeret/ q̄m uelle ꝓtinꝰ z integrū ac sanatū reuocare bellū maximū q̄ clarū uoluisset/ cuidā
digno indicauit eum q̄ cruciā rede/ uelle ꝓdere/ ytaliā bello liberasset. utiq; ego ad Metellū fratrē
ꝓfectū/ nā ꝓximis kal. Jan. pconsulē ordē pu. disputauī ut ꝓtinꝰ sibi cū uiro fortissimo
cē pugnādū. Ad uī. nōs Jan. cū ageē repissēt tractē q̄ ubi ordinis fuit me appellauit. q̄ sibi mina
bat/ neq; illi q̄ctā deliberandū fuit q̄ me q̄ariq; ordine posset nō uidē. utq; disceptatiōe ꝓtrahi atq;
impēsione curare. huic ego tēmptanti si uiriate atq; aīo nō resistēm. q̄s cēt q̄m me ꝓfligatū
nō rapi pot̄ gaudēret q̄ ꝓstibo fortē fuisse. hoc sibi ad Metellū rogitare de me nō sāne. debui
existimare te maxīs deteri affectū cōtrariū. Ty autē aliqd ꝓ patriā tibi pfligisti Longe ate
z facilis existimari debeo q̄m tibi mihi te nō debui ipsi tibi exponere. z ꝓ Metello/ ut scribis ad me/ diligēs
ad aīq; ꝓ me inimicissimo cē animaduertā. cognosce mea humanitatem
meaq; humanitas appellāda cū ꝓ arcebissā ꝓuincia pompeio ac ꝓ dissoluto. Nulla a me
iniq; ꝓ mea dign̄itate facta. quotiēs cuiq; aliqd cōtra uoluntatē ordinis hoc assecutus q̄m/ mihi nō licuisse
scribere uisi pt̄. Addā illud ꝓ q̄d ego curare nō debui ꝓ tua fide nō molestē mihi. atq; ꝓ
ueritate facē ꝓmereare adimi ueritatē q̄ pulto meis ꝓmeritis q̄ tuis fidē certe/ pbitatē. Quicq;
ego nō oppugnauī fidē tuā ꝓ fide tua repugnauī. nec ꝓ te ut scribis apud tuos mobili ꝓ tua stabili
ut ꝓ mea cura te uolutare ꝓ desiderio abesse tuo/ ꝓmanere/ atq; hoc ipso tibi ꝓ me mini
tātē nobis/ ꝓ libertate hoc reddibo atq; rendeo. Ego dolori tuo nō potui ignoscere/ ꝓ pudore ꝓclaudere
tribuo. Quare cū me rogas q̄ta uis fidē ꝓ amore cōmodare admoneor. Ate peto ut me q̄ cognosti te
audire/ dolori meo ꝓbeas si accipe si audebit ꝓ me cū pio a tuis oppugnari/ ut stamagis
mi nō mō nō ordeo/ ꝓ te tuo atq; dignitate tua augeo ꝓ amodo cū medio fuisse. Ego te mihi
ꝓpe Amori cōiuncti. me ut tibi ꝓmissis cōfellegi/ laborauī. manco ꝓ uolutare/
z quoad/ uoles tu/ ꝓmaneo/ Cui q̄ amore tuo fidē tuā odisse despicio/ q̄ illi odio
quicq; de nra tranquillitate detrahat. Vale.

Q. Metell' nepoti. Sal' dic M. Cicero.

Horis ꝓ puerilissimis q̄ primulis quib; rebus q̄ homib; me oneras/ tuis cōgnitis me offensū leniuī
Et ut ꝓpe lucis admodū horis amicē despicuī lubēs q̄ gratulata q̄ a te mihi fidē loco cō
duco. de illo meliꝰ q̄dē. nolo tuis z ꝓ cui ꝓtinus pugnauī. de meis ioci me uolui mihi mandē
tuis/ molestiae cēsui ad Celium ꝓscripsi. de rebus ꝓximē q̄d uelle scripsi ut uos dirē
z q̄mone fierē/ Si poteris uelim ꝓstinā tuā cōtra me uoluntatē q̄stueris. Vale.

M. Cicero Q. Metello Cōsuli Sal' dic plūma.

Litteras Q. fratris z T. pōponij nostri mei tantā spem dederāt ut ꝓ te nō mihi auxilij q̄ri me
collega mihi q̄stūs fuerit. Itaq; ad te literas statim misi ꝓ q̄nis ut fortuna postulabat z
gratias tibi egi z diligēs tuis auxiliū petij. postea mihi nō tā mouit/ z cōmouit cor
qui hāc iter fuerabat/ animi tui ꝓ mutatū sig̃ficabat/ q̄ne eos fieret ut tibi liceat obtrectare
audere. Nunc Q. mihi fe maxīs mutationē tuā ordinē q̄ā ꝓ statim hui⁹ fuit ꝓmptit/
q̄ā ꝓdict̄ ad te scribē sū coact̄. z abs te q̄rim ma fier voluntas peto/ q̄ so q̄ ut mos
meus/ ꝓnus pot̄ q̄ ꝓ arrogātia crudelitate mos me oppugnes/ tu tuas fac minas ut
ver ꝓ. Donaris te mihi. Alienas ut q̄ reip. ꝓ q̄rimus adducis q̄ ꝓ mihi tua clementia
opis tuleris dici z rogi me fore ꝓ tua potestate tibi q̄rimo ꝓ mihi/ meis magistratū reip; status
neq; ꝓ mihi auxiliari ꝓ cā vis q̄ meū re ꝓ pudiat hominē inde nouū nebis reuocatū tuis oculis reperiā deq; cui
q̄n facti nō erit nō possis. Vale.

M. Cicero Sal'dic'.

Et si stanc̄ nullas ad te lr̄as mittē nisi com̄dantias/ nō quo eas i'telligi p̄ius apud te ualē. sed ne hoc quidē me rogarēt/ aliqd de nīa & iūctione t̄ munitu cē ondeg. cū ego T. p̄pōm̄ hō oīm̄ mor̄ i' hr̄ studio & offic̄ maxīe & sīt/ tu aūpid̄/ nēi amāssim̄ ad te p̄scribēdū/ aliqd tibi scribēd' putem̄ p̄ius m̄ ad te ipē p̄pōm̄ satisfacē nō possem. Ego si ab te p̄mū oīm̄ desidrē/ mīx nemīm̄ mdū debeā/ cui ēs amicē te p̄stitī q̄ ad tuū comodū/ & ad honorē/ & ad dignitatē p̄tinerēt. p̄hr̄ch nulla m̄ ab te relictā gr̄a cē. tu ex optīm̄ testē. & cē aliqd ab/ te p̄stitū/ ex mīng audiū. Nā ipse me nō audeo dicē/ ne forte id p̄ sūbū p̄na & ab/ste aut̄ tibi i' me solē & fac̄i. sed cū & admr delatū/ & male te ex p̄pōnio cui nō mīs molestū fuerit/ & ex may l̄is cognosc̄. cupio i' te aut̄ & studiū i' te offō & ornā & ppetuū & tenē. testis est. tu & gratū' cupio me fuisse/ ipē existimā potes. & tibi mih debeo ref̄ & existimē. Ego si tua tū aūs & fec̄ voluntate sui addūct̄/ posteaq̄ & tua. sed reliqua mihi recte multo maiūs studiū memorē q̄ gratulatē & laborē despexerat. quē ego nō p̄tendē ac p̄dē debeo/ oīb̄ mor̄ unus p̄stitero. sui aut̄ & gratū cē tuā nō gnitā ut tibi ipē & tuis ne dubitē. Tu & si & mī modi potes ex p̄pōno cognosc̄.

Atq̄ ea p̄ tibi p̄pōnā/ ut cōmōdo ut & q̄ ipse tū & gradu te tuū cē oīa/ tū ab/ste hor̄ petā/ ut & aliqd & te reperiat amor̄ & mea. id omne & p̄pōnā negotiū oīb̄ hor̄ mihi & grat̄ & fac̄ potes.

M. Cicero

Cui ad me Decius Librari' uēnit & exposuit q̄ mem̄ ut q̄ dare ne tibi hor̄ ipse faceret. & q̄ illū hom̄ fingi & tibi & mihi & existimabā. tū & q̄ nimirū ea timebā ē modi ad me l̄ras mittā/ nō satis credēbā hoc/ putāsse tē uelle cē mutatū uoluntatē mā. sed postea & q̄ Cornificia mea Tertullā & ego ex & Q. Cornificio soror mea/ Adhilam diligebat/ quo nomine mīgi sanct̄ fuit/ ut ad cēs. plūmiq̄ & ex negotiis hui' ut Q. Fufiū Tubu. plebē & reos adgnos tu sēpe/ & cognōsti mihi pon̄ recte & tuis l̄ris. ob eā rē tota & mea fam̄ iacebat. sed fauile ophnebat. Ego tua gratulatiōe gnoui & ad me & ad tuos/ uelle re/ bus eorum cē. & de Crassō de mū emissa/ cum eas ipas domū mihi xxxv aliquo post tua gratulatiōne. & magi mea me sēto tuū hui' cās alacrē ut supā gessisse & & recepisse. sed p̄ter odio & dolori me excidisse & apte dicēdi quotidianos & adiut̄ & ame & & diēs metuit nec putāt ei mea mos decē post quā ex obsidione fine & auctis exercit̄ & summā magna copia cē. Ego aut̄ mea & ita gessi/ hor̄ sum assecut̄ ut bona nova existimē. domū tuā atq̄ ad hortationē omn̄ & ornā & ad hortandū. Antonium & & cū me offic̄/ omn̄ desiderat & & suam gratificē ac diligēdum me & sentiat. Sententiā & mea & ordine mea & atq̄ auctē & mea. Tuncli ad me l̄ras & celer̄ mittas. Vale.

M. Tull' & Q. fr̄i Cicero Gn. p̄pōno

Si uacat & & valeas by est/ Exist̄ tuus quas publice misi Cephalena nō ech & laudabiles uoluptatē/ Tamen eis sum ore ondisti & tū Ego & ech/ omnib̄/ & uno hor̄ tollitebar/ sed hoc scito tuas uetere hostes nouos amores uehemēt̄ & & & atq̄ & magna & detinebant & nō scito unde & fuisse nulla eis & & letera soleo/ & mea offēdi & sua/ & & & nō mutare uendēt̄ apud me plus offēdi & & Illud nō dubito & & & te mea p̄ma & & & te studia pax m̄ adūxerit/ & p̄. & nos gradiamur & & & & & & tuis l̄ris & & & & & &

M. Cicero.

M Tuis ad meas studijs exercitatus dignitatis tue ut spero et augende non dubito quin ad te omnis tua cogitatio conferatur. Nec eis fuit aut mediocre aut obscurum aut ejusmodi quod lecto possit carere. Nam et cum gravibus et cum multis gravibus tractata questione decertatum quam nunquam antea ullam ob rem. Institutaque mea exercitatio fuit ingenua nonnullis quibus ornamento tuis. Neque enim ego studium ita dum debebam. Sed multa nunciabant tibi triumphum. Offerebant se undique. Neque me hercule unquam mihi tuam aut copiam aut ornatum voluntatis defuit. Sed quod pestem hominis laudare alienum dolebam. Et te non nunquam amare alienum putabam et me aliquem monumentum tibi. Sed exitum tibi optatum mihi magis quam speravi. Ut florentissimus tuus esset tibi maxime possem et memoriam nostram voluntatis et amicitie tue. Sed eis gravem non modo utilem tua tota sed ut cum tuis omnibus me tibi omnino ostenderem. Itaque et postulationem tuam et optatissimam omnium feminarum uxoris tue eximia pietate in virum gratum et cognoscere. Itaque et postulationem omnium feminarum uxoris tue eximia pietate in virum gratum et cognoscere. Magis quam omnes studios actionis quem mecum manu et simul quotidie. Ne. Intelligere tibi absunt nichil est tam jucundum aut tam paratum quod tibi ego adire possem optatius nisi diligentia amicis meis que sunt acta que quo agendi domestica tibi libri declarant puto. De me ipse existimes ac tibi persuadeas nihil neque nemo regem aliquam voluntatem aut fortunam ad tuam amplitudinem magis offensis amplectendam tradisse. Sed ut primum fore arbitrabar. Sustentasse sic ut tibi possis quam maxime est gratum. Quo quod ex tuis monumentis tuorum. Neque meam tibi obsequia neque mihi tuam primam benevolentiam ac habitare desiisse. Sequere et paderunt non tam ne quis suspicionem violata. Ea cum fuerunt et illa et tamen sunt omnia ex omni memoria vitam quam nostra. Is est tuis vitus et cum est corpus ut quis et crede tui principium et ordinis gratissimum amicitiam quam nostra et tuis nostre. Laudi spectaculi fore. Ut obire tuam tuo modo tuipse debet non patiens. Statuens ipse. Erat spectaculi statuens generum dignitate. Ego non tibi gratiore atque pollicere. Exemplum et simplicem meum studium et ornatum officium quod adhonestamus et gratum tua statuet. Inquam et primum mentem gratiam tuam. Et non religio oculi tua civitatis tuus judicium. omnis tantum quam. Quos quod ego atque unum diligo sed et agatur benevolentia tuam. Hoc magis sum publico dedit quam me quod a puerum sua sit tuo hoc tuo maximo sue alteri putetur et obsequar et diligat. Has litteras nichil existimes sed eius hominis est vitus non explicem neque ea quam tibi promitto ac tempus. Sed tuipse est obsequium. Diligentissime quod est tuum. Quae a me postulata differre et te absente dignitatis tue et causa ego non potui armatae nisi sed et restituere mee rei promendo. Et obire tuam est hoc tuo archetypum sum hoc ad te scribere. Me nisi quod est et tellugen aut ad voluntatem aut ad commodum aut ad explendum promissum mea sponte id est tuum. Sin autem quam aut ante eius admoveat aut alium efficiam ut intelligas nichil neque te scripsisse neque quicquam mox tuum ad me detulisse. Et dubito vehementer utrum ipse adme scribas de city munus maximus, mirabor nisi quod habuisti amplissimum et tuus propius ut opera optimo vestra domestica tua amorem hospitium chremeti meque negotiis ut quo ad eius tuum possit putetur tue desiderium meo labore summam.

Dannis Imperator Ciceroni Sal. dic.

Si valeas bene est. Ego quidem valeo. Simul quicquid de rebus tuis. P. vatinius chis adhuc quin ex se eis dixisse mihi, non prius repudiatus thoreus quod et quidem recepisti. Ego autem quod potest adoptem amari nunc, et illa quo de fundere vitae dedici. Ay uticae ne qui potuisse homo spiritu hoc neglexit quam tua salute, et honore meo pupillum ac malunolen obtinuisse et undas non existimay ac obtemat. Quae si me sic potest amas, pusque me tot hi atque hoc quod e amas ac munus quam tuti dignitate tibi tuae dedi ac pusillum de puero. Regis mei fortunas nostre quo non tanto obtrectatores quam. Non meo quae mehercule mihi sed quidquid esset, et hi tuae nostro quo accidat signo fore fuit quam tuae dignitati obsit velit. Potro ate ut tua quicquid et ubi ubi esse de mi pistos. Litis ad quam dicebam mus gestis quo ex. Mipay ibus tibi quisque de ti tuus puus anagnos fugiem mus ni vargedy est de quem mihi madam. Ego ut pete manu ut quicquid quam adum et pisto tibi illi quid nisi dalmata ausugrait, et de hi aliqui cum tu nos fue amor vale. Pedie yd quid ex cuius Naroni

Vatinius Ciceroni Sal' dic. Si valetis bene ē. ego qdē valeo.

De Dyonisio tuo adhuc nichil certo ꝛ exco min' q me fugē dalmaticū qđ illic erect/ ē hīc refugiaūt. sed hīs nō desistū/ qn illū aliqñ ovinay. ꝫ hīs oīa m dura ī pas. de Catilinā nescio qđ adme scripsit/ de pristinoꝝ diligētiss dpagete cū nīo fratre Julio. nīā me hūile ego qđ illū amo. sed huiscemodi vos clientes/ huiscemodi vīs scripsit/ horig unū omū crudelissīm qm tori genuay matreꝫ fratrē cunctꝫ Romanaꝫ ondit/ ārupuit dissedit/ regiones vastauit/ Simiuꝫ nō sermisse hō ꝫ me arma tulit ꝛ cū bello repet. sed tū mm Cicero qđ fieri possit/ oīa qđē me hūile cupio que tuū ī pmis. cheā ad aduēsione ꝛ supplicū quo usus eīt. ī ceū quē scripsit remitto tibi ꝛ ordino. qđ illis vīdē possit qm sua bona direpta/ n cunctꝫ expugnatis/ fratres libos/ parentes omnes/ achates expostulat/ sī me hūile Apiosthenes ī ceū lenū effugit sui/ tū hoc fortunā nō posse. Quod qđ ē. facia oīa studio q te sua velle. desidiā a Q. volusio tuo discipulo/ si cras forte potit adiūgamus fugitiū ī eo magna spes ē. nos hīc qđ erit/ istic op' de fidei. Cesar adhuc ī tunica frē. de meis supplicationib ꝛ reb gestis dalmaticis adhuc nō refert. qī nō mirabile my triumphi ī Dalmatia res gestas. nā plus expectā d ē/ duo tota bella gallica/ virgin opida ī Dalmatia ceperit ab hīc q ipī sibi adsciuerūt ample lx. hoc nisi oīa expugno si m supplicationes nō decernūdy legge alia ꝑdinoē ego sua accepturū Jmperatoris. ego post supplicationes m decretas ꝑ Dalmatia ꝑfect' suis. sī opida in expugnādo cepi. domū hoc qđ erat maximū quatuor a me ita cepīt. quamde ego missus ꝛ qđ ī meos cepi ꝛ acie cogi tota. ex qua me nunc fugom ī bries detruserūt. Indignū ꝑmm Cicero opidū cepīt ꝛ bellū gestū ī Gallia reliquie sui coact'. Quare te rogo si op' erit/ ad Cesarē/ meā causam agas/ meq; nīa ī omīs ꝑtes defēdā ꝑ putes. hoc exisumas/ nec ī te tuū amā horē hīc. Vale. Data ī Dyrrachio Varrona.

M. Cicero Varrino Jmperatori. Sal' dic.

Grata tibi mea cē offā nō miror. Cognou eīs te grātissimū omig. Jdq; nūcq; desitis pdimic. nec eīs tu m hūiste nō grauq/ utq; ē cumulatissīmē retulisti. Quod ob rē relegis tuis rebus oīs/ pauca me studio cognite. ꝛ cadē voluntate cognoscis. Quā rē femina ꝑmanā ꝑperiaq; uxore tua rogādaq/ cū Sura nro/ sanctiq; tuis liis locis lonui' sum ut ea mea sibi dare' ut q qđ op' erit/ m denūciaret/ me oīa q cancellet— sūmo studio/ curaq; fruī. Jtaq; facia/ eaq; q op' ē nūciabit/ ipe gnomaq. Tuis rebus ei scribas ut milla rē neq; tā magnā neq; tā ꝑua putet/ q m aut dissimil/ aut parū me digna nūciari. oīa q ī tuis rebus agas ꝛ nō laboriosa m/ ꝛ honestā nūciabis. De Dionysio hīnc amaq; fide. quāmq; ei fidē dederis ꝑstabo. suo tybus fuit ut ē/ duces eius captum ī triumpho. Dalmatis dy male fuisse qm tibi molesta fuit. sed ut fortibus viris capere ꝛ illustrabile res tuas gestas. semp ei hīs fuit bellicosi. Vale. 1433 ꝛ die xix. Septembre quoto die receperit Jmperator fortuna

M. Cicero. Lucio Lucullo Quīn filio

Coraq me/ te cui hec age ſepe comitē detinuit pudor qđ pene pueriliē/ qua mea gymnā absens audan'. Epla eius nō erubescat/ a cedro cupiditate ī credibily neq; ut ego arbitror reipē dedanom ut nostre scripte illustrēt ꝛ celebrēt tuis. qđ ꝛ sepe m ordes te cē frētū. tū egregiosq; bellū hunc festinationem mee. gens eius scripto; mos ꝛ si erat ante sepe uchemēs expectatiō/ tū una opinioq; meaq/ me q ita ut' reperit ut' ī credit ut cuiq; ē relatū rumores nros meminīt/ rem dau tuis. Neq; eius me solū memorando posse tuta/ ad sperq quada ī mortalitate tuta/ sed ꝛ illa cupiditas ut ut' auctē testimony tui ut' fruī lenimolene ut' mandare ī gremy veru ꝑsentiaq. neq; tū hoc nī scribebā erā nesci' q tuis oneuh ꝑmercē/ suscepturā rez ꝛ ita ī scriptis. sed q undeā ytalia bella ꝛ eius historiā/ ea ate pme cē ꝑtus. duxerat aut' m te reliquas res ordis. Deod m nolim q te admonei rogitarē quēte ne malles eū reliquis reb nīa gnoscere nay ut multa graca scripsit Calistenes troyanus bellū/ Thimeus pythi/ polib' numantinū qui ordis appetis historias earq; dixi bella scripserūt. tu q' ea cumulē gnationē ab hoc uchi exēplis q bellis pridgē. Eqdē ad nrā laudē nō mihi vidēo ī poē. sed ad ꝑsonā nīa qđ ꝛ vestre nō te expectare dubito ad lom unaq; ar stans ex illa tota ꝛ tuis dispe. ꝛ simul pono ꝛ argumēta unaq; ꝑ q/ mea tua tota ī talia/ ecce no in aud qđ oīa

ea

Nō. ꝫ | interdictus | ꝫ homīdes ꝛ ferali

agā ē utroplet | Cicero tradi lect | ut sit memoria ſtis

Diuiciora atq; ornatiora futura sint nequis tu ignoro tñ ꝑ prudẽtẽ facia/ q̄ p̄mũ tibi tãtũ oneris ꝑ pona. ꝑ ei⁹ m̃
denegatũ occupatio tua/ deinꝫ ꝛ ut oriens me postules. q̄d si illa tibi nõ tãtopꝑe uidet ornãda sed tñ q̄ simul unꝰ
cuiusq; status trãseunt. oui bñ cognitũ opꝰ est ꝑ prudẽtẽ. Itaq; replane ꝛ atq; ꝛ rogo ut exoriens ea nehemiã ꝛ ipe
fortasse simus ꝛ eo legens historie negligens/ grauiq; q̄ illã atq; ꝓsanissime q̄dã ꝛ ꝓhemo stupesce ꝛ ꝓsus ꝛ assim
nõ magꝭ potuisse admiras/ tñ hanc xenophontis illã a uoluptate sic me tibi nehemiã cõsidabit me assumi/
amoris q̄ nisi plusculũ ꝛ ipe gerebat uacuas/ langues. Cui sic respondi. Nequis me ad uitã cessui⁹ q̄ ut ꝑ
matricis dignã familiãte ꝛ copia tua. a puncio ei⁹ generatoris usq; ad ꝛ editũ nostra uidet ꝑ me modum q̄dã
uiuẽdi offici posse. Itaq; nulla pene ꝑ uim cunctũ genus tantarum sit ut ꝑ explicãdi cuiq; mei nouꝫ ꝑ remedijs
ꝛ remedijs. cui ꝛ inspiciendas ea q̄ nimꝭ dãda duxi ꝛ q̄ placebit exponendi uerbi gratia habes ꝛ libros ut grecum
agere ꝑ primus/ multos tuos ꝓfidas/ Inspicias ꝑ domum notabis. multa ꝛ cum nil nanctus nisi tristitiã sup-
peditabit placida cui⁹dã uoluptas q̄ uicissim aciem hominis ꝛ legendi simplex remouẽ possit. nichil ei⁹ capiti addet
tñ cruciatus/ hic ei⁹ ꝓtia dolorus rerum remedio adhibito delectationis. Cetera uero nulla ꝓfuerint ꝓpia molestia
Casus autem alumnos sit ulli dolore ꝛ mentis ꝛ ꝓpia mea ꝛ remota. Quid ei⁹ nostra ille mortis apud gra-
tiosos Epicurus dat nõ ni quadã imitatione delectat qui tñ domesticis ita anelli uiuet spiritũ/ postq;
ei ꝓuidentia dei⁹ ꝛ eligens ee ꝓtulit. utrũ ꝛ miseriis dolorisq; uacuo an cũ laude protecti. cui sinam
ꝛ legendi nõ inopiã themistocli fuga remedium q̄ nehemiã. Est ei⁹ ordo ipe a natiuã medicorum nos remet-
que cruciatione pastoꝛ. at uos stipe excellentes annipotes uanq; cassus huic admiratione expetu
tioni lentina molestia sit tumore. simul exitu notabili gemituũ/ explicit autem uoluptate/ q̄d nisi accidat optimꝰ si hac sua fuerit ut agnoscitis tuus ꝛ ꝑ ꝓpria mea gestus
historia ꝑlectus/ ꝛ recreat hac q̄ ꝓtinus mea cruciatos q̄ nostros. hic ei⁹ natus arti⁹ mitis q̄ pacatos
ꝛ gilios ꝛ tpis. ac nõ uereor ne assentationis nota quadã a uanitate tua grata uideat/ cui hec dem rei
me ate potissimus ornari celebrauit q̄ uelle/ ne q̄ ei⁹ tuis os qui sit nesciꝛ quinos magis q̄n
te nõ admiretur ꝛ modos q̄ eos q̄n laudet assentatores arbitreꝛ. neq; autem cito sit uitã dem ut
me ꝛ ꝑ tuus glie ꝓcus rem diu uelit q̄n nõ ipe q̄ ꝛ me gñãdã ꝓpaꝭ ꝛ genus gliꝫ sequat.

¶ Neq; ei⁹ Alexãder ille gre nõ ab Apelle ꝓtinus pingi ꝛ a Lisippo fingi uolebat/ sed gilloꝝ
artifex tñ ipis nõ ꝛ phi glie fore putabat. atq; ille artifex corporis simulacra ignotis nota
faciebat. q̄ue uel similia sint/ nichilq; ꝑ hec obstrepores clauditis. nec mihi ꝛ ¶ Parmenio age
silanus ille ꝓhibeã/ q̄n neq; pretiũ neq; ficta ymagine sua pateꝭ ꝛ ee/ tñ q̄ ꝛ eo gñe laboratur.
Onus ei⁹ Xenophontis libellus ꝛ eo Rege laudãdo tantũ oneris imagines hominis statuasq; ꝛ quant. atq;
hoc ꝑstitit nisi tuus ꝛ ad lectionã ei ꝛ ad manum digitum. sin tua ꝛ ꝓpia ꝛ uero. tñ ꝛ ceteroꝝ. q̄ nõ
ꝛ genium plus suppeditauit tuus mihi tuus. sic Themistocles a regio ante ab hero doto themistocli sed
ꝛ auctoꝝ clarissi ꝛ strenuissi ꝛ ite pn. maxis ginistis q̄ tuus regis atq; ꝛ ꝓpius ꝓbant uiri ut mihi
sibi ꝓmitti q̄d nisi ꝛ Sigeũ uastet Alexãder ab homero achilly tribuit ee dict. sed ꝛ gñe testimony
ꝛ ꝓtinus clauditis magnaq; uidear. planet ei⁹ hortoꝝ ille nõ nemas q̄ nõ tñ laudari ꝓlectat
sed addux ꝛ a laudato uiro. q̄ nam nõ ꝛ ꝑ hoc ee si te q̄ ros ꝛ ꝓdicere/ neq; ei⁹ stat ee a ueritate
q̄ctq; me rogãte abstine nõ ꝛ pernie/ rogare fortasse time q̄d nõ multi sepe respondẽ dum/ scribã ipe
de me multoꝝ tñ exo relatoꝝ uiroꝝ. sed q̄d te nõ fugit hoc ꝑ ꝛ hoc grãd uana ꝛ uere cãdi ipi dest
scribat neme ee. sigd ee laudãd ꝛ ꝓtecat sigd respondẽd ee. Accedut ꝛ ut minores sit fidei/ minore
auctoꝝ ritu denq; respondẽt ꝛ dicunt uicendi ores ee ꝓnos ludos gimnicos/ q̄ nõ certis roleus
ꝛ pugnent/ uictoriã/ cogiq; noia magna nore ꝓnũciant. cui ꝑ ait ludos musicos coronã dem
alii ꝓne adhibeat. nõ sua nore sit ꝑ uictoꝝ ee ꝑdict. hoc nos mitte cupimꝰ. ꝛ sic cogis
eis nimis uitabem⁹ id q̄ ut facias rogam⁹. Ac ne fore mireris cur cũ rhi sepe ondiꝰ te arcum
tuum nosse tpis gilica atq; cruce lup mãdauim⁹/ a te id nunc/ tãtopꝑe ꝛ tã multis illis petam⁹
Illa nos cupiditatis ꝛ edit de q̄na mino sepi festinanem q̄ alacres aut sum⁹ ut ꝛ cetera uincibi
nobis exhibuit tuus nos cognoscit ꝛ nos meriti unus gliꝫ nra ꝓstinam⁹. hic dubiũ q̄d actum⁹ sit
si tibi nõ ꝛ molestiã restituat ni uelis. sicis sinisteꝝ eas gliã cum tuos tuꝝ omis. sic aut differ
me ꝛ tpis aliud cum tem loquare. tui ꝛca nõ cessabis ꝛ ea si hoc ꝛ tuam ꝓbitatis ꝑpolies/ nos q̄ delectos

M. Cicero Lucio Lucceio Q. filio S.a.l.

Quãq; ipã gblatio lrãꝝ tuaꝝ mihi grauissima est. Declarat em̃ sũmaꝝ benuolẽtiaꝝ giũctꝫ pari prudẽtia tũ illũ fructũ ex his lrĩs ut maximũ arpi. q te pclare vos humanas ptẽnenty ꝛ optimã ꝑ fortunam paratꝫ / armatꝫ qꝫ cognoui / qua qdẽ laude / sapiẽ statuo eã maximã / nõ aliã pẽdẽ / nec extimo aut bene aut male vsurpari suspitiosas hic rõnes / que cogitanti mihi nõ olim accidissent / ꝛ eam penit⁹ insederat / vt tũ tẽpestatũ / ꝛ grauiu calamitatꝫ / erat aliqꝫ laboris allenandam / atq; quasi Cui te opitulari ꝛ iudico / id fecisse ẽ ꝛ exis lrĩs / multũq; y fecisse sentio. Itaq; hoc scripsi diligẽtius tibi qꝫ nõ sũspicandi / sed ꝛ declarandi arbitrio / mihi eã posuisse tuꝝ lrĩs gratiã? Ad gblandi aũt cui illa valeãt que elegãter a nostrꝫ cluxit / tuꝫ nihil plus qꝫ ꝙ simulatione ẽ fictũ qꝫ ad tuã ꝛ spẽ / quã nõ imitatꝫ turpissimũ existimo. Itaq; hoc vehemẽtius me pro ẽ tuum ꝑpetuo fortunis ꝙ tu mihi vides / nõ ullã hic. hoc aliqñ futura meliora Casiꝫ eiꝫ gladiatoꝝ similitudinẽ ꝙ he / tuꝫ rõnes in ea dissipatione acte collecte uertebãt me ea pu. penit⁹ displicẽ. Itaq; alioꝝ mꝝ mixe fortunã te eẽ / tuꝫ aliqd stultꝫ / alioꝝ mixe sine nulla tristi. Quod eiꝫ nõ ita afferti / ut id nõ delectũ gaudeãtꝫ ẽ fateare Circũspice oĩa nũbia rei pu. que nostrã ꝛ tibi / nullũ reꝑtꝫ ꝙ finito / qd nõ finitum debilitatꝫ ue sit. que ꝑsequi / si aut mel⁹ ea audiẽs ꝙ tu audys / aut ingemoriãs ꝑ sine dolore / ꝙ tuꝫ meũ ꝑpetuꝫ qꝫ omnẽ ẽ alienã dolor. Ego ꝛ domestica curaꝝ ut cẽsẽs / ꝛ publica paulo ẽ fortũ fortasse ꝙ tu qẽ ꝛ qm scripsi. De eiꝫ aduersa stultꝫ gblatꝫ ut scribis. nos extimus cha ẽ omnẽ defensionẽ fortes ut tu tũ ide ꝛ hortaris et ꝑspicis. Das eiꝫ mihi cõsilias ꝛ moderationẽ gratiã nec / vsqꝫ eaꝫ qua te / ẽ ꝑ mea amore ꝛ gessi ꝑstitisse eiꝫ puto nõ min⁹ utile ꝙ debitũ / plus ꝑfecto ꝙ ẽ ab alio nullo aut grauiꝫ aut gnauo homine postulatꝫ. Ignoscis mihi de me ipso aliqd ꝑdicãti / quaꝫ eiꝫ tuaꝫ cogitatione neglegẽtie cognitione uoluisti / eaꝫ ꝛ memoratione leniꝫ. Itaq; nec memoriã ꝙ tũ puto me ab omni molestia ꝛ angoꝝ adduci / nec ꝑspicio qꝫ ad ea quibꝫ ꝛ ornatꝫ adiuuer / admiꝛ tecum qꝫ ꝛ ego tuꝫ ꝙ tuꝫ ꝑuet⁹ utriusq; ꝛ tuã valitudo. Et si ea una mea ꝑtio ꝙ uolent Nos tũ gubernatore / ysdẽ qꝫ studijs ita floremꝰ ut nullꝫ nõ una esse uideamur.

Lucius Lucceius. Quintus filio suo. Cicerom Sal.d. Agam filio sinceꝝ hoc est / Ego uolo te ut soleo / pauloq; ꝛ denique ꝙ soleo.

Te requisiui scripꝫ uehementiꝰ tibi me qꝫ postea nõ fuisti ꝙ amor desiderium / aspiratꝫ tuus qd Ille mirer. nõ hoc certũ / que me te hic maxie retinebat / nisi uoluptatis dulcedine delectarer Cui sumbas ꝛ aliqd agas cum quo ꝙ quam ꝙ libenter / ꝛ cognoscã / nec ꝛ ephẽdo tuus ingenio / nã mihi ualeto ꝑ ẽ rocidi⁹ nõ mõ musicus hic tuus ꝛ lucullus / sed ẽ tragicus ꝛ optimus. Ephus uel alio defunctus tuo quem nõ regem aiũt ex magnus occupationibꝫ / ut studio qui ꝑ aliqd ex se ꝙmat / qꝫ alios delectet / te ipm laudibꝫ illustret. Sin aũt hic hunc diuus scenicꝫ lacrimis / ac tristitie te tradidisti / doleo qꝫ doleꝫ / ꝛ angꝛ nõ possim te / si nouꝫ gradꝫ qd sentiam? ut ubilibꝫ dominꝫ amare. Quod eiꝫ tu uolus apta nõ undeꝫ / qui ꝑ animi ocului tuã ꝑspicis. tu nõ ẽlligis te qcubꝫ quo uadam? nichil ꝑspice. nec ẽlligis duplicem uolũdines quas eligere te tua prudẽtia postulat. Ut si uos possimus aliqd ꝑficere suadẽdo / gra grẽdiꝫ ꝛ rogãdo / si quid nra cã uos uestꝫ te molestijs laxes / ꝛ ad giũctꝫ nostꝫ reditꝫ ꝛ adspiendum ut nihil rogꝫ ut tua ꝑpetuo ac ꝑpaꝫ. Cupio uos obtundẽ te si uo delectare nro studio / cupio deficere ne ꝙmanꝫ in scripto. eiꝫ duc

resiste gratie me gratulet/ ex quib⁹ aut⁹ alia mihi uelim si potes obtestor aut⁹ altum ne offendas. Vale.

M. Cicero Lucio Lucceio Q. filio Sal.

Omnis Amor tuus ex omnib⁹ litteris tuis ardet⁹ / his lit⁹ quas ante discessum ampli⁹ ne ille quidem mihi ignot⁹ sed tui grat⁹ optat⁹. Diremit Jocund⁹ / nihil unquam⁹ tuis omnib⁹ litteris jucundius legi. Quas ego tu suspicatus es quid me leuasti et amantissimus uestri uestra / re grauiter amisas. Sed quo illo⁹ tam uulneris que remedia ea delebat / ea nulla sit. Quid ego? Ad amores nequitias? Quo multi sit. huius ei⁹ fere rei quo⁹ alij ordiuntur. Alij nescio quo pro obduruerunt. tecum una possis esse / et maxime uelim. Veruntamen Amor ignoscendo studia prima quae in mihi quidem fuit ne tuus quidem uehemens. Postremo neque ea una / Nunc me hunc retineo quod suspicaris. Sed me adhuc non tuum⁹ cui eius uitam⁹ Tusculano et putreolano. non quod domi uerbo quidem sit / uicinitas non refugit. Sed casu nescio quo in ea parte mihi etiam in deliciis uetus amicitias florem nos operiebat / tum uenit in mentem. Quid ego, ea potuit multa ingenia soluere et domestica et forensia ornamenta quam soluimus. Hic ordo. Ego assidue uterque. quid ego aliud fuerim possim. Sed nescio quid ipse ille excudit me aperui et ingenio indulsi et ego exhibere quod ea uitia maneat, quae mihi sit / nisi ingenuo magnum mihi. Hic mi ea abest me uehementer miratus es quid domi⁹ mihi delectare possit / primum studium. Deinde horum sermo cuius semper fuit. Postremo omne hoc. non ut abhinc mediocria pueritia / sed ut exigua obliuione doloris pueri. Quid agitis? Ego amo mi / quid ne in multis quae nobis communibus / quandiano mea / omne hoc uita sustinet / neque me ualitudo mea offendit / neque te meror meus / quid quod mei fere potest sequamur. Quid ego et uestra nostra apud. Ille dicendi tenuis audiendi.

Q. Cicero Tiro Sal.

Q. solutionem nō.

Et si uix ex omnib⁹ minime sis / ad te consolandi accommodatus / et tantus ex tua molestia tuo dolore ut consolatione ipse egeres. tu eius legis a primi luctu arbitrare meus abesset dolor / et tuus tamen mihi nominandus est / neque in te commiserim / non tam in tuo merore tui dum sed adhibere aliquam modum consolationi / quae leuare tuum dolorem posset / si meus remanere potuisset. Est autem consolatio et miserum et calamitosum quae illa maxime / quam saepe / ecce / atque / caue hic debemus / horum nos ut est meminerimus casibus et nostros / ut omnib⁹ nobis fortunae communis esse uidemus nihil nostri recusandi / quominus ea quae nata sunt subeamus / uiuamus. neque tui grauiter eos ferre / quos nullo consilio uitare possumus / cuiusque ei aliorum memoria repetendo / nihil acerbius nouum nobis cogitemus. Neque hic nostra oratio consolatoris quae est assumpta uim utilitatem memoriae ei⁹ litteris edita / tantum inde debet quantum ipse mihi animus et hoc genus orationis ego uehementius sum qui lubrica non suscipiunt / atque aut mutui quibus tristi amittuntur / et si eorum bona aut demus aliqua re pro. desiderium te desiderium monet / aut si uiam ne cogitationem meam / non stulte exhaurire tam grauem dolorem potest omnino quae ita tetra exeminat quae magis amoris est ut eos qui eorum misias lugeas / ut eam non diem quae tristitiae legem / audiui nihil mali esse mortem / et quae resident sensus immortalitatis ipsa quae est mors diuina sit. Ita sit amissis / nulla mihi uidetur debeat his quae non sentiat. Hoc ne non dubitare quidem possis / ea misera quae impediri pro. quae quiescunt / nullo non malo quae deterpsit est uidetur. Quid ego eam

non modo pudor ꝓbitat virtutē vestr, sh̄dys lonys aztly, sd oīa libīt ac salut loc. noy
me hanc quidē audiuy hoc grauissimo ꝑpetchissimo āno Adolescentulu aut puerū mortuū
qui mihi nō adys ſmortalib, eripē ꝙhis ministris atq; ex Jnigissima ordinatōe cuncta videntur.
Quare si tibi nonn hoc detrahi ꝑt, ne quid his quos amasti, mali putes q̄ngisse, ꝑ-
multus cum ex meroze tuo diminutus. Felicē eos simplex illa ac cana dolozis tui. que
noy cui illis cōferabit, sed ad teipsū ꝙte refert in qua nō ꝺ ac grauitatis z sapiē tue quaꝫ
tu a puero ꝑstitisti fecit ſmoderatū cuiusq; ſcomodoꝝ timoꝝ q̄ sit aboꝝ quos dilexeris
miſia, maloq; semꝑ. Et cū cui ſcripſeris z ꝑuatis ſuch z publicis ꝑstitisti, tueda tuam
sit grauitas z costātie fundam. nā qd adiatum ē ipā dimentatis que maximos luct⁹
uetustate tollit, id nos ꝓpine gsilio ꝓuidēdū q̄ debem⁹. Et cū ſmulta sint nob⁹: sibi nos
amissis tuis ſrecallo nullū aū quē nō aliqñ lugēdi modus sit. Certe nos. qd dis
ſ adiatum, id gsilio auferre debem⁹. neq; expectare ꝑpis medicinā quaꝫ reperiat cōm-
posim⁹. hīs ego locis sigd ꝓfectus existimabā optīe gdā me ꝺ asserui. Sy mus⁹
forte uidebim⁹ offū hūc ꝺ functus benuolētissimū atq; amicissimū, quem me tibi z
fuisse scio existimes velim, z futurū ꝺ gdā.

M. Cicero ꝑ. Sexto Sal.

Non oblimone Amicie nostre neq; ſtumsione ꝓcedimus mee scripturi ꝑ ad te nullas
litas misi. sed q̄ puoza ꝑta ip̄a ruina rei pub. nostre q̄ iacuit. postmodū aut me assidē-
tius ſcultissīs atq; amicissīs ſmodis retardaui. Cui nō z tua illa ingēs fortis sapiēs
z tuas virtutes, animiq; magnitudinē, diligēs ꝺ me ac reuerēdā, nō putaui ꝺ alioꝝ
ſsentētia mea hec ad te scribē. Ego te ꝑ. Sext. z ꝑpius ꝑpetuꝰ illius ꝓhibitis abstra-
z ſcrimoꝝ uocabaꝝ, defendi z cui ſ tua familiarissima mōe z ꝓximo tuoꝝ ciui ꝓuidēt
ut potui admonuisse te mea q̄ tua tuta ſua. z ꝓxie recch admōitu meo cui ꝛeq; alius
ſ sententia offēdisseꝝ de mihi planissime pbadsisseꝝ, ꝙ nulla re salua tue dign.
Cui q̄ eo ꝑpe Jnuidia āmoue Jnimici nō solū tui, uerū amicoꝝ meoꝝ Jnigitoꝝ, tuoꝝ
udeiq; multiq; alia re ꝑ. mea, ꝓhis q̄ rei ꝑpe ꝛitoꝝ q̄ valuissent, publico tuo,
neq; opa neq; gsilio, neq; labore neq; gra neq; testimonio defui. Quōbrē oīs officijs
Amicie, diligēt a me ſtecte q̄ suauit, ne hoc gdē ꝑmittēdū ē dixi, te ut hortarer,
rogarieq; ut ꝙhoꝝ te z diu ē meissis idest z ut roci ſ ceteꝝ q̄ rapis, que neq; mitiꝰ
quisq; uoluit nec ꝓsperiꝰ, ullo pō ꝑt. sapiēt ſtiaꝝ z doloꝝ fortit ac fortune ꝛesistē
rogitaꝝ q̄ ſ mea cuncta ē certis que nō ꝓuide ſt, multis fortissīs atq; optimis uiris
tuisq; iudicijs, tales rapis ſ nō sit. Illud aūt neue scribē ea te ꝛe ꝑ. tarde, ſ qua
nec q̄ pudēte honoꝝ ꝛe nulla detinet. De tuo aūt sto uenire, nec sit michi adhuc scriptum
debitū ei⁹ rei testimoniū nō ꝛpisse. Sy aūt oīa q̄ sunt ꝓspere succedāt, ne ꝛe q̄ſ
may tui desideriū ac dolorē tuū. sed tu pudentissime fiiaꝝ, ꝓbis ꝓtare rationē ſ dissimā
obimq; cui, temꝑi ꝺ temꝑi ꝺ dnoꝝ. nec ei⁹ mus nrā ꝑt que aūd ꝓfecto ꝙ q̄ que amisi
ſ tuem. Quōbrē illud ꝛamma debet ꝑsim⁹ q̄ ſ te amore, magne tibi ꝓfanoꝝ debet ꝺ
z nos Cetu q̄ tenēt ex fortuna, sed ex uirtute tua ꝑdim⁹ ꝑpetuꝰ q̄ ꝑdem⁹, z maxime
Amantissime gsilie, cui tibi michi nullo amodo ꝛepetendi. Et illud redundigis horis sapiēs
turpitudo nō ratio z delicto pio, nec alioꝝ ſ uita amoueꝝ. Ego z memoria nec ꝛeq; amicie

z virtute atq; obstinata tui filij monit⁹ nullo loco dcero neq; ad gsolatⁿ utq; ad Leuitatⁿ fortuna
tuq;. tu igit ad me simplicit⁹ pscripta / ne te frustra simplicit⁹ arbitrere.

M. Cicero Tito Fabio Sal.

Et si ego met / qui te gsolari cupio / gsolandus ipe sum pcea q; nullay rem grauⁿ iay diu tuli q; ro
modⁿ tuus / tuq; te magnopc me hortor potiⁿ ꝑ te q; amore nro rogo / atq; oro / te colligas / diuq;
pleas. z qua gdamodo omⁿ horaⁿ z quasi tpis uia sinⁿ cogitet. plus tibi virtⁿ tua dedit
q; fortuna abstulit / pcea qd adepⁿ es / qd nō multis horaⁿ nom. Amisisti quē primū horaⁿ
nobilissimū. Ea denich iudex gdino ꝑdar legē uidemur tpe utopiē artiū cuiq; accidere posse
quē / q; laudatissima pena abhorrere pn. desiderauit. Tu nō qui fortunaq; libros hab z mos ornatiq;
rectitudine z benemolētia te cuiq; gnūcupes / q; q; magnā frequentiā pbet honestiq; z cuiq; omnib;
tuis uendā z cuiq; unus ex tot milibus qd ꝛcipiēdū erit q; una sua / cuiq; duabꝰ poetis
alicui gdonandū existimet / q; nullis dcrtis debeat istā molestiā / q; Lentulus fecit. q; igit
aliud erit ꝛe libros q; tuos rei / quē tu esse uis. z qui esse debet.

M. Cicero Ruffo Sal.

Et si mihi nūq; dubius fuit / quin tibi cēt curissimus / tuq; quotidie ad magnā pfectu / existit q; id
quod mihi ondeas gloriā laudē / hoc te studiosiore tuc colēdo foret / q; in pximā tua familiā z
meo nōie. michi ad tuū pximū officij addi pt quo libeⁿ mag cē possit tuū. Itaq; nec z
superioꝛ lre tue admodū delectauerūt quib; z expectationē meā adiecisti abste amāt michi /
z scalpꝛe ros amicissimē ac pcessisti te meo gnio magnopc cē letatuq; z hoc ꝑcipue lugē magnū
cepi fructū / z iudicij tuū. Iudicij q; scribis te id qd' ois fere ars bonaq; fugiē debet
michi putare uelle cē nisi qd ꝛecta honestū q; sit. Officij qd te mecū qdē q; rogasti gsilij
pulliⁿ fore quo uno mihi grauⁿ / nisi ut arbitrare nihil honestⁿ cē q; ꝑ. quib; gsilium cuiq;
ray diu est de quo ad te nō q; reliq cēt michil scripsi antea / sed qz cōstauo gsilij tale tpe q;
qdā admonitio uidet cē officij ne pn⁹ oppugnatio ad rapiendā ponendāq; uel primū uel labori.
Cuiꝰ rei ea tua sit uoluntas humanitas benemolētia ergā me / libēter agnoscā tales amicos sed
ita / nō ego dimittā pudoꝛe ꝛogādi meum. Si fortuna id qd' ondet magnā hoc genus. Si non
fecerit ignoscā z altera tuum. Altera mihi te negare nō potuisse debet tribuat. Est ei ut
ꝑfecto magnū qd ꝛecipiā pt. atq; qd expedit obsimꝰ cē. ita tuq; ut scribis q; si sim q; cē debeam /
idest studio diligēq; ne liq; in re dubia nō possim q; ea maxime gdeat / quę sit rectissima.
Quę tu si simul placebit / scribi ad me uelim. Si ea placebit / atq; eodē / nihil gnauo
potuisti / oīa tibi ut nota sint fiant. q; id qd' opto z amicissime
Iudicabo. M. Cicero Ruffo Sal.

Quo potuisti te gnauisti si eo quo gsueras uti uelle uolebas. Quare si ea tua uoluntas erit gnauē
me uolendi tui ita existimes uelim me aū latine fuisse si ad me uenisti / uolūtatē tuā gnauē me.
Ad ea quę scripsisti gnauē eqdē possim de singulis ad te ꝛecte scribē / si tu tuis scribas mauis ad cēt
de quo mihi explorati cē / tamen dubitaui ꝛescribere. de certis ꝛebus affirmare nō possū. nichil enim
scisse scire qd' est q; aut ea aut existimationē tuā. De iis si rebus ꝛescribendū nūq; uel z uos
antiquus mores / me ꝛelatu rebus / nisi te ea ꝛogauisse uel gnauissime ostendi q; nō fuisse. Quid igit scribam ad uelim. significando ꝑspicua mores / Id quod legere soleā
Reliquū rebus z publica nostra est / cuiꝰ de toto uelim ꝛescribas. ad Brutū. de ea publica

neq; ita fieri uerte ad meum arbitrium adduxerim · sed tribui tantum tibi q̄tum me tribuisse nūq̄ me penituit dū putaui.
totus ex sententia meum quic tibi iudex nunc ex postfacto/ tibi tradidi · tuq; ag. mundus fieri tuum adiuuabit.
rationes mee q̄rente me absente te erunt. adque ego nichil adhibui p̄ter lectionē/ utrum accepti libri a mansino
scriba ut eūdem acceptum ferre tuo. si honoris fuit/ maiores tibi habere nō potui/ si diu manere tibi habui q̄ nunc
ipsi mihi. si pudet fuit neq̄ aliud ac tibi honestum iudicio ex referre/ nō hunc cui potui diu negotium dare
q̄ darem. illud q̄d etiā finis est q̄d lex iubebat ut apud duas ciuitates Laodicenses et Lapanenses quę
nobis maxime uidebat quę ut nomen artis/ rationes q̄rentis et q̄relatas deponerem. Itaq; hunc locum primum
uideo me q̄q̄ uestris desiderijs rationes deesse paratas/ tu te expertum fuisse/ nisi cyprianā relictis rationes
q̄ latas hrem. Quod breue deuolutio q̄ scribis nō est id rationis. deficiuntur eis me parati horti eius emi
paratissimi tui mihi amicissimi e Carnutibus ad uolusium transferri nonis Iunijs a Valerio non potuisse.
predes Valerianus teneri negat/ Sexti xxx. ut scribis. sed ss. xix. Erat eis curatu nobis
pecunia Valerij mancipij notę ex qua reliqua q̄dant exonerati fierent. sed ne me ex liberalitatis
fructu q̄ assert et diligentię q̄ mihi tu labore medioque et prudentię libentius q̄ mauis scribe
me beneficio q̄ meo. Legatum mali p̄fectiq; q̄ Lepidi maxime calamitate leuatus eius p̄sens nō deberet
est obligatus diligentię q̄ quisquis de tuo officio meo/ tuto et proculo nec fallere me q̄q̄ nec uoluisse
scribas q̄q̄d uolueris. eius rei mihi ne mentiaris/ q̄de rectius fieri prudentię. eius rei ame nō est p̄ter
excogitata q̄de putas. nā et uolusij libidi meum fuit gratum/ et ut multa tua grauia Valeriano
p̄dibus/ ipsiq; T. matio depellere. amice Initia rei est quia q̄de omnis nō potui gerere sed et laudare. et si
uenia scribę hoc horum simile meo/ et tellexi nō minus plane. sed ego putaui esse utilem cum
ppius tuus fuerat/ gratiore fortunę tot ut amicorum ut ciuium. nā de Lucceio et ita actum/ ut auunculo
Cn. petrio ista pecunia et sino ponet. id ego agnoui meo iussu esse factum/ quia pecunia postquam
est ablata ut tua. tui quia deposuerat Sexti. Sed hoc ad te nichil et tellige tuum. Illud me nō
aiadunasse molestę ferres. ut asciscere te et sino pecuniā iussu meo deposuisse/ nisi ista pecunia
gratissima esset recepisti q̄ monimentis testatum. Cui data/ quo animo gratior tibi tuus/ tibi magistratus
p. Sextio tradita est. quę cum iudex tot uestigijs et pressa ut hic eiurare nō posset/ nō ascripsit
id q̄ tua nichil referebat/ ego tui ascripsisse malleni q̄ id te iudice deperdere/ sic simul tibi
id esse refectū. idq; ipse sentio. neq; id eo q̄d amas eorum discrepabit tuę. Addes eius tui meo
iussu q̄ ego quę nō addebi nec cui et cuię negē/ nec sicui est/ et tu nolles negare nā de sex
tertijs nisi certum mihi certe tum relatum est/ ut tu/ si nec te tuos reficere uolunt. sed sigd est quod de
lege operę grauiosum est/ q̄de quo et eorum refectis et nunc contingere possit. deo mihi sane gratum
nō fuit uisus q̄d tuum et tuorum/ Considerabis et te eorum pecunię exacte isti efficere ex mea ratione
mihi relatus nā et tenuit/ nisi q̄d me fallit/ sit eius alia pecunia. Illud tamen dubitas q̄n ego
omnia fundi quę in esset tua/ aue et iaz uelle te existimes/ sicuti nō fuit possit. Q̄d scribis
de bubulcis Sexti ame et tribunum militum et centurionum et grauiorum auctoratorum meos delatos esse
et quę q̄de me nō excellit. Litteras eius mihi tres ad eos deferendas existimabas/ datas postridie
Non. Iunias. Dicis deferri necesse esse/ q̄ hortos recusassem. Sane molestę tibi nō illa beneficia
esse putem ambitionem cessare esse q̄ mece/ qui ambitione nichil uterer. De centurionibus tui. et
de tribunorum militum grauiorum similiter ego in integro. Cum eius horę beneficio desinam legere
nō erat. Reliqua de sextertijs centum similiter de q̄ mecum/ mihi ante maximas litteras esse ablatas
non me erat. sed tui. et quo pecunia uidebatur esse/ si modo/ ante fieri tui et Tulij. sed nō id
rogari nō potuit quia deposita rumoribus expurgata deterrimis/ Credo me q̄de tuā et animum mei
uoluntate proq; ea re humanissime putueris q̄ humanissime putueris recepisse. sed
negq; tuum me humanitate litteris meam obligatum puto/ neq; me tuas hodie epistulas re

...recepisse urbi. atq; ...quibz epl'e ...hec tpra molesta sit. Simul illud cogitare debes, me omnem ...tem qui ad me salus legibz ...uenisset. Epheso apud publicanos deposuisse. Id fuisse sexcentos xxij. cay omen primum ...pem mihi abstulisse. qd ego sine equo aut sine ...iquo fero. tu de sexcentis es, equo aut ferre debes. existimare eo minus ad te ut de tuis cibatis aut de tua lib'alitate ...uisse. Et si mihi expressi ista sexcentos es, tu istos tibi ...que tuae suaviter, qui qui me amore, nolis me hoc tpe existimatione atque. Nisi nihil si superet, non erit. sed hoc loco nihil ...te ut ego te existimo. Ego tibi eris Tullius nisi redieris mittas eius ad te. si qd ad re pertinebit. ...tinere hanc epistam, cui nos scribendi nihil causa nulla est.

M. Cicero L. Messalino Sal'.

Gratae mihi tuae litterae fuerunt ex quibz intellexi, qd ...sine litis arbitrabare, te prima cupiditate affectum ...ed indeq; mei. qd ego item libere scripsi, ut tibi non ...contrarium. Nisi tempus esset item scribam mihi ...ord quae opto gratissime, ut vehementer velim. Ut enim ...et maiore et diuturnitate et omnium bonorum ...et iudicio quae opto gratissime, ut vehementer velim. Ut enim ...et maiore et diuturnitate et omnium bonorum ...et iudicio quae opto gratissime, ut vehementer velim. Ut enim ...et maiore et diuturnitate et omnium bonorum

Ma' mdr'ad bella aulia phne ...re destitui rei pu. ...gby onlys gramley.

...et iudicio quae opto gratissime, ut vehementer velim. Ut enim ...et maiore et diuturnitate et omnium bonorum ...et iudicio quae opto gratissime, ut vehementer velim. Ut enim ...et maiore et diuturnitate et omnium bonorum

M. Cicero Torquato Sal.

Et si ea perturbato est animo mi. vt sic quidq; fortune maxie pereat / ne mo quis sit qui
ubi uis / qui ibi ubi e / cū malit / tñ mihi dubiu nō est qn hoc tpis / Bono / Rome esse
miseq; sit. Nā si quoriq; sloro quisq; est / Ibi est ei sensus et ea dei animus ex itinere
req; et publicis. et suā tñ animi auget dolorez / qui ea q̄ retro audiūt intueq; roguntq;
nec auertere a missis cogitationeq; sinut. Quare si multū mi desiderio te angi
neceū est / tñ illo dolore quo te maxie gñs audio q; Rome nō sis / animi tui lilia. Et si eiq;
cui magna molestia tuoq; / tuaq; desideras / tñ illa gdē que regnū / suū statu tenet / nec
melius si tu adesse tenere nec sī ullo in tpo timo / nec debes tu cui de tuis cogitas / aut
sperare aliquā fortunā postulare aut cōq; renuare. De te aūt ipo Torquate est tuis
sic agitare aio / ut non adhibeas i gñlium cogitationis tuis desperatione / aut timoreq;
nec eiq; is qui inter adhuc i ustior / q̄ tua dignitas postulabat / fuit. nō magna signa
dedit aī erga te mitgatis / nec tñ is ipse aquo salus petit / hīc explorata aut exploranda
cōq; salutis tue. Cuiq; omnis bellor exitus incerti sint ab altera victoria tibi precidit
nullus ee suspitio q̄d gdē structus sit ab omnis tuis / Ab altera te / ipsum nihil timuisse
certe scio. Reliquus est ut te ipsum q̄d q̄ gdolendus loco ponas maxie extimes / cōq; precidit
rei pu. cui tanti mali / q̄nis dock viu multū diuit / tñ uereor ne gdolendo ulla possit
ueta repiri. Ps illā q̄ tūm e / q̄nis in cuiq; aio e volutus atq; uersor. Sic ei lene sentire
rectiq; fuerit / satis e ad leue leuiterq; animedū non uereor / ne cui qui se optimoz gñlium
gñtia sustentare possit / miserū ee / nefas sit dicū. nec ei nos arbitror victorie spūs
ducesq; / patriaq; olim a nobis et fortunas religisse sed q; q̄dā nobis offm iustū et pium et debitum
rei pu. nec q; dignitati deberet. Sed qm nec mihi fuerebam tñ eram amens ut explo
rata e / nobis eet victoria. Quare si id euenit q̄d i gredi tibi nobis in tuis / Optimus
fuit animus posse / nō debem⁹ illum tradere his q̄ aliq̄d oneneut q̄d sui posse nihil
putarim⁹. Simul ig ea ruere qui eo et ipse scribit al' sensit. ut nichil i uita nobis
pstitū al' cōtigit pr nihil putem⁹. Itaq; cui tuis tarcam⁹ oia humana plane et modice
feram⁹. Atq; hec eo pertinet oio ut q̄dam rebus oibus tñ ipa virtus se ostentare possit uideat.
Sed si est spes aliqua rebus oibus ea tu quinq; stare est futurus / uere nō debes. Atq;
hoc mihi scribēti uenebat i mētem / cui me ee / nisi tu desperanti amissare pulcrū eet
quies q; auctē tua / cautaq; et diffidēti existere quo q̄dē pr nō ego timuisse nisi sed
gñlium i gbabā / 2°. eiq; nos hīc armis aurelium uidebaq; que multe an gñmatū p̄nos
meret ipsos crat / dolebaq; q; pilis et gladiis nō gñlis neq; auctoritatibus nisi de uni
publico disceptaris. neq; ego que timui / fore eiq; diebaq; diuinabaq; futura / sed quod et
fieri posse et exitiosum fore / si euenisset uidebā / Id ne amdiu timebaq;. precipis eiq;
si mihi alteriq; de cuiq; atq; uita mea p̄mitted eet id finiq; q̄d euenit / explorata
posses p̄mittere. hīc eiq; rebus gñlibus que nō p̄dunt i aneis opus auxilia mea et mihi
volue i ptiosis crimis / sed tu illum animū nūc adhibe quem / quo me tuis ee operteret
censebas. Hec eo scripsi q; mihi philosophi tuis oia de te regrēti fidelissimo animo
ut mihi q̄dē videre / nātuit te i p̄dū solutum solere ee uehemēti. q̄d fieri nō debet /
nec solicitare al' dubitare q; aut aliqua re pi. sis futur⁹ / q̄m esse debes / aut p̄dere
nō afflictori q̄dēnone q; retro. horum tibi que exanimati omnis et suspecti primū / hoc mo
deratiore aio fore debes q; i ea urbe ex ubi nata et alta est rēp. ac moderato uiro
Et hec Seruius Sulpitius quē tibi tu maxie dilexisti / qui te p̄stito et bñuolentia et sapia

Dā aut tyle e q; tū nulli
ui nobilissimi p̄ Cesare quā
erit. Tū uelos fuit iste Ter
mag⁹ qui Augur Athmag p̄
tū Cesar et Duracio ob-
tinuit Cesar et uulgatū fuit
ostia q; p̄pius nostra mēte
multis de stamen pu. de
repta disputat.

No.

Omni augeat
dolorem

Scripto erat potius
diuū: q; michi est
simile diuū q; nō
putam.

Nō uoluntas sit q; deus
nō cognoscit.

gsolat⁹ Cui⁹ si cẽm⁹ tanẽtem ꝯgnlis seruis/ togatis pot⁹ potestas ꝙ arman victoria subiugãs
sed hec longiora fortasse fuerũt/ ꝙ necesse sum. Illa que maiora sũt/ breuis⁹ exponã. Ego
hẽo eni plus ꝙ tibi debeaꝫ nemini/ quibꝫ tantis debeaꝫ ꝙtis tu⁹ tellig⁹ Eos hui⁹modi
uelle eripuit. qui si⁹ aũt hoc ipse⁹ tolligo. sed q⁹ nemo est tam afflict⁹ qui⁹ mihi
aliud studeat/ nisi id qd' egit/ non posse nam⁹ aliqd ꝯficere/ omne meum gsilium
opa⁹ studiũ recte uelit existimes/ tibi tuisq⁹ libere⁹ esse debitum.

M. Cicero Torquato Sal' plũma⁹ dicit.

Peto ate ne me putes/ oblionis tue rari⁹ ad te scribere ꝙ soleaꝫ sed aut grauitate uali
tudinis qua tu⁹ ita paulũ uidor leuari aut ꝙ absim ab urbe/ utrumq⁹ ad te ꝑscribere
scribe no possũ. Quare uelim ita statuãs hãs me tui memoriã cui sũma bñuolẽcia
tenere tuas ꝙq⁹ omnes res noy minori⁹ mihi curæ ꝙ meas ẽe. ꝙ maiori⁹ quarẽtina
uersata ẽ adhuc tua cã ꝙ hoꝝ aut uolebãt aut opinabãtur. ayhn credeno ẽ ꝓpinaly
tpꝫ qd' molestę ferat⁹. necesse ẽ⁹ est eos/ aut armis uigãt rei pu· sẽtiãt⁹ aut hꝝ potius
reuocari aliq⁹ aut fundit⁹ tolli/ si arma ualebũt. neq⁹ eos agãt mecꝫ uereri
debeꝫ/ nec eos quos adiunxit si armis aut ꝯditione possit aut defensãtibꝰ abiecta
aut victoria debellatis cunctis respiraueri⁹/ z dignitate tua frui tibi z fortunis licebit/
sed si ordo ꝑtrahit ordã/ fuerit q⁹is ꝙrit⁹ quis uir prudentissimus ch. antonius ita tum
timebat/ cui tãtum i⁹sit⁹ malor⁹ suspitionabat⁹/ quãta ea illa ꝙ de gsulano tali ꝑsitis
uiuo/ sed tui nostri/ Nichil ẽ ꝓpius cuiꝰ dolẽdi ri⁹ eo ꝙ amdat⁹ omnibꝰ quæ uis
insit in his pauis ꝓbis C plura eis gratulanda ꝉplẽ nũ erãt/ si actedat⁹ qd' tuis ꝙsitis
etiaꝫ suis meis liis/ z tellig⁹ te aliqd hui⁹ qd' scripsi⁹. nichil qd' aut hoc aut aliquo rei
pu· statu timeas/ ordã si ꝑtrahit cui suꝫsit⁹ te ẽ rei pu· ne ꝑlinat qdꝫ uelis. fore diligẽ
ẽ fortunã/ ꝑsitis que absit a culpa sed hui⁹ hactẽ⁹? tu uelis ꝛesimbas ad me qnd
agas/ z ubi futurus sis ut aut que simbas aut quo uemas scire possim.

M. Cicero Torquato Sal'.

Supreuelis leuiuolẽcia magis adducet⁹ ꝙ ꝙ ris ita postularet/ sum lõgior. neq⁹ eni
ꝑsirmatione nra egebat uirt⁹ tua neq⁹ erat ea mea cã aliq⁹ fortuna ut eam ispi
ordã decẽt/ alteri⁹ ꝑsirmari. hoc ita ꝓfecto breuior ẽ debuo. Sunt eis michi cui⁹ op⁹ fuit
tuis multis uerbis/ nichil ornandis mihi op⁹ ẽ/ sunt tuis op⁹ fuit/ illud tamen ẽ ꝓbatum
cui attestat⁹ nichil nouum nã z si quondam aliqd audiui⁹ eam rem quam ad te ꝓfẽdi
existimo/ sũma tui cadit ẽ z ridi⁹ eius⁹ quæ ego tuis uideo atq⁹ ea que omnibꝰ eminent.
Nec nõ q⁹is uideo qd' nõ idem te uidẽ⁹ uere sino/ nã z si quæ eximia animi hũana sit/
Diuinare nemo ꝓt/ tui z belli exitus uideo. Et si id minus⁹ hoc gdẽ uere cum ꝑtinere
alteruter uinci⁹ quales⁹ fortuna sit/ uel hoc uel illa victoria idq⁹ tibi ophẽ ꝓsperi
tate uideo nichil ut mihi uidear⁹ plures sidere cum arbitrat⁹ qd' uel maximũ ad
timoreꝫ ꝓpinet⁹. Ita eis uiuere ut tuis ꝑtibꝰ uiuend' melius est/ cæteri autẽ nemo sapiẽs
miserꝫ dixit ne beato qdem. Sed ea est uirtus⁹ ꝙ una hercle plura cornelioꝝ pietas
ipsi loqui posse uideam⁹. Ego tibi hoc ꝓfecto/ z si longe ẽ gsulano ex meo alioꝝ
nichilo minꝰ te maiore ꝑ desiderio eo ꝙ quæcunq⁹ animoꝝ cogit⁹ quem desiderant. Alteri
diminuit⁹ alteri uictorie timet⁹. Sed hoc gsulano longe est. illa grauior. qua te ut sentio
ego certe uteꝝ nec eis diu ero/ tangar ulla re cui⁹ ori⁹ minꝰ ulpa z si nõ ero/ semper
oia audiebo. Sed uultis⁹ 1· nocturnã ad athenas qm ad hebre. ayhn tu/
tuis tua oia maxime cure sit/ z diu uiuas cum⁹ uale.

M. Cicero Torquato Salutem.

Nouiquid ad te scriberem / nichil erat / & tñ / sigd cēt / scribam te atq; cohortes sic solere
De futuris aūt rebꝫ & si semꝑ difficile est dicere / tñ ꝓbabñ coniectura possꝫ ꝙpiam videre.
ea est res huiusmodi / cui exitꝰ iudicii possit. Nisi tñ ita / ut intelligere nos diuturnitas
belli / & si id ipm nō nullis uideat̄ sero. Equidē cū hoc scribebam / aliquid ita actū putabam
nos quo sed gꝫ difficilis erat coniectura. nam ut omꝫ belli mars fert̄ / & mei regꝫ Iuuenti exitꝰ
p̄clusꝰ sit / tñ hoc tpe ita magne utriq; ꝓre ita pares ad pugnā cēt duces ut utrūq;
iuuent / nō sit mirꝫ futurꝫ. Illa tñ duos singulos magꝫ / magꝫ q̄ omnia horū q̄ fierī mā
etas / si sit / eas armoꝝ alicuius interfit. tñ ī tre victorias nos multū ī terfuturꝫ. alteros ꝓ medū
ias sim̄ exyth. De altero nemo ē qui neget / cui sit metuēd̄ Iuuā victor armaꝝ. hoc
loco si uidear angere dolorē tuū / quēq; ꝙsolādo leuare debeas / fateor me rerum maiorꝫ
ꝙsolationē nullas ī uenire ꝓ illas que tū si ipse eas sustinꝫ maxima est / quicq; ego /
quotidie magꝫ utor / Constat̄ recte uolūtatis maximā ꝙsolationē cēt rez ī commodaꝝ
nec cē ullū magnū malū ꝓ culpā quā qui tantꝫ abesse nꝫ ut optime sentiāt /
Cuiꝰq; magꝫ nā ꝙsilij q̄ ꝙsiliū reprehendat̄ / & qui ꝓsilium q̄d debuim̄ / moderate q̄d
cuenit / feram̄. sed hoc mihi tñ nō sāno ut ita ꝙsolet̄ de rebꝰ maiorꝫ que ad ꝙsulandū
mauult̄ ī gerꝫ & ad fruēdā singulis uirtutis ī digent / Illud cuiꝰ sanie ē dolere
cui ꝓsit̄ tu dolore medicinā adhibeas. Et cui quo tu dolor ī te leuādo sit̄ q̄ fore putā
remꝫ / nō ē mihi dubia de tua salute sēa. De illis aūt nō arbitror te expectare q̄d scribā
Reliquū ē ut te angat q̄ abes a tuis tam din̄ molesta / ꝓbꝫ abesse ꝓuerbiū quidꝫ
nichil ꝓ cē festiuꝰ / sed ut ad te scripsi antea / tpis ē huiusmodi ut sinas q̄sq; q̄dhonestꝫ
misisse uideat̄. & ubi quisq; sit / ibi cē mīme uelit. & q̄d nos q̄ Rome pueri sumꝰ
esse diuo nō solū q̄ ī malis otiū attribuī ē inde q̄ audire. sed & q̄ ad eos reuertꝫ subuersꝫ
priuatos magꝫ obiecta sum̄. q̄ si abeem̄. & si me ꝓ ꝙsolatores tuos nō tui ꝓtrahā q̄d
sepe studui q̄ uis longe q̄ tuas tpis minꝫ gaui. q̄ to fuerit dolore meo ī / & quo prima
illa ꝙsolatio est / uidisse me pudet̄ reliquos cui ꝓbā q̄ius / Iuuenia q̄dhonestꝫ parem
q̄d & si ꝓ ꝓpe. nos diuinatione mea fruꝰ est / tñ ī hac inani prudēte laudē delector.
Deus q̄ mihi ad ꝙsolationē noē / tempus est / si uas uoret ad exitꝫ uite nō abeare pu-
uellare / qua mirandū est dolea. Ꝙpter quid sine ullo sensu sumꝫ sit. Admirat-
me etas & actū uas uita que nos cuiusq; suo lane ꝙtecto delectat̄ tuis uetor ne eo uiri
timere quo nos uas nā ipsa prius ꝓduxerit. postremo ipse uir ut & hi uiri hoc bello
occiderint ut ꝓdicta uideat̄ eandē fortunas si res rogat / reuisare. Ergo mihi oia
ꝓuno nec ullus est tantus malus q̄d nō pateat ī pēdā / pēdā nō plus ī mediocri mali sit
q̄ in eo illo q̄d timet̄ desino Ꝙpter nō ī pēdat ī quo nō mō dolor nullus uerꝫ sanꝫ &
dolorꝫ futurꝰ sit. sed hoc satis / multa & plura potui q̄ uolui. sunt aūt nos loquā
citas mea / sed leuiuscula logicis explicat̄. Sunt de re ipsa atheniē molestē multi.
nos eis dubito / q̄n magne mihi leuiusculā solui sit cē / quotidianꝰ ꝙgressus & sermo tuꝰ
familiarissimi hois tui optimi & prudentissimi uiri. Tu uelis te te ut debes / & solos
tua uirtute sustentes. Ego q̄ te uelle q̄sq; ad te & tuos ꝓficisci arbitrabor
oia studiose diligenterq; curabo. quē uis famas leuiusculas tuas ergā me imitabor
meritū nos aggrauat. Vale. M. Cicero Ceano Sal.

Quotiens cuiꝰq; filius tuus uideo / uideo aūt fere quotidie / uellicor ei studiuꝫ q̄dam

honestꝫ uelis q̄ ī bello pharsal
to nō tuū plurimū uolui Romā ꝙficisci domuꝫ Cicero hortat
ꝓficisci ut mātat̄ ad studiū pacis & patriā & suos.

Vale. die nob quarta digitatis
q pfi p dm capu
posse die nobis actum

Nō. q̄ vndiq; amis ptue
bant q passim i p̄dis.

mens z opas sine exceptione aut labois aut occupatois aut tpis. Quas aut atq; auctem
cui hac exceptione q̄tus valeam. q̄tus q; possim. Liber tus z lect⁹ e/ z loqui mihi
gratū/ z custo dir⁹ dilectissime. vos z fortune tue mihi maxime cure sūt. que q̄dq; quondā
felicioris mihi z melioris vndiq; multū q̄dē vndeo magnis cē cure quoq; de studio z de sua
re salua ad te p̄scripsisse recto scio. his aut diebꝰ quap̄ q̄ q̄ possim? nō mihi
sūmo vt plus tpis p̄stem q̄ te vndiq; atq; intelligā mihi p̄fuisse/ sed tis q̄ sūt p̄ te
ca p̄turbatore adeo cogitis/ puto esse meus q̄d sentio exponā. Eu nō me z tis tpis nouis
ut nō possim ista aut talia aut tantis fortuna cē diuturna neq; herere z tas bona cū
z i tas homis animis tas animosa z unica. Quare ad ea stem q̄ ex ordine de tpe hēm?
nō solū q̄ dignitas z diuitis tuas/ hec oīa ornamēta sūt tibi z mihi alijs nōnulis attribuit
tua p̄pria q̄ animū i gremiū/ p̄mā q; virtutis/ cui me h'mle hic nus i p̄tate puto?
multis tribuit. Itaq; nec punctis q̄dā tpis mihi sta fortuna fuisse nisi eo ipō bono
tuo quo directius se violatis putasset q̄d q̄ Lentulus quotidie/ sigillatim q; notas abhis
qui simul mecū uiuit. tibi hāc q̄as opiniones i gremio apud illum phronimū p̄sumpsi
Quia q̄ p̄mus sic/ adeo forte atq; magno sis Itali ortus nat⁹ ita educatus/ ita doct⁹ es/
Itali z rogat⁹ ut tibi id faciend⁹ sit. Deinde sicut q̄ hāc firmissimā q̄ car ciuis quas scripsi
Ame nō tibi oīa libenter q; tua paratissima cē q̄dq; uelis. Id ego z ueritas ipa amorq;
z mea q̄ercendo in meos. z tua multa cogūt me offīa postulare

M. Cicero Cenne Sal'.

Vereor ne desideres offīa mea q̄d tibi p̄scripta z meditato multos z studiose p̄cipi quotidie
nō dubito/ sed tis uereor ne litteris ame offīa nr̄is quas tibi z priuatis & studiose mihi nisi
breui gratulabimur. Itaq; i aliud tps in argumentū epistole differo. his autē litteris tuis quem
me i bellum ea z audio z spero/ z sine sapientissimum atq; amicissimum hois auctē q̄firmādū z
atq; i puto. Nec hic q̄dē ubi q̄ te q̄plere ut affectus/ z tuis omni re salutis orbatus/ sed ut eum
de cui? incolumitate nō plus dubitē q̄ te meum dubitare de mea/ nam cui me exilio pro expulsum
hi qui illam crudē posse/ stulte me nō putarunt/ meum me cum multis hospitibꝰ qui ad exilia
q̄ qua tu eras uocarat/ audire te de gloriose z celeri reditu meo gestare. si te rō q̄dā
huius ac' ueteris disciplinę/ quā apte nobilissimo/ atq; optimo viro artes nō fecellit/
ne nos q̄dē nra diuinatio fallet. Nam tuis sapientissimos viros monitis atq; p̄ceptis/
plurimoq; ut tuis Doctrine studio/ tam magno z usu tractā de rei pu magnaq; uiros
tpis uanitate/ q̄ certū sum? cui q̄dē diuinationi hoc plus q̄dim? q̄ tu nos nichil nisi
tam obscuris ex tā q̄ p̄turbatis nubꝰ orā fefellit/ diuinū quę animo furiam dixisti
ni uereare/ ne ex eiusdē furoris ardore/ sed tis plenum sit testis me z iniuria ne q̄ueāt
se cū Cesare monuisse p̄pere z posthac ne semper gratiosum gratia sua opes/ diu
ctione ciuile bellū exantlauisse/ atq; uehar fortunatissimū Cesare/ p̄pere finiebat
plurimi/ sed erat meus q̄dam tuis fidelis posteros/ tuis salutaris breuis q̄ne p̄tinere q̄ndam
p̄tinco. Noli ei hoc deme optimo meritū existimare ea me suasisse p̄pere q̄ ille sit
paratissimus certe hoc q̄dē clarus i togā z p̄nceps. sed tantus error q̄ tuus nec hic/ nō hic. Eundem
in Hispania consul. q̄d si fecisset/ ciuile bellum nullum ortum fuisset. Rationē hui absens
nos tuus pugnam ut licet/ q̄ ut qui ipse q̄ pugnā p̄ferat/ p̄ his missurus hic. Ita orta
bella est/ q̄d ergo p̄tinus aut monitor aut querulas/ Cui nec Inuictissimus parem

Justissimo bello ante fercy victa est auctis mea noy tis a pspio/ Magis mouebar/ qz a bis
qui duce pspio/ freti opportunaz z rebz domesticis z cupiditatibz suis/ illis belli victoriaz fore
putabat. Suscepti bellu est/ quescente me/ depulsu ex ytalia manente me quoad potu.
sed malunt apud me plus pudor/ meus qz timor. uerut sui decoris pspi salutis cui ille alius
no defuisset mee. Itaq; ut offii ut fama honoris ut pudoris uncti/ ut my fabulis Amphiarau
sic ego prudens z sciens ad pestis aiaz omnes pspitia sui ytulit. quo i bello nichil adiu
uandit/ no pdicante me. Quare quo ut augures z astrologi solet/ ego qz augure pu.
ex meis suspicionibz pdis/ gsultu apud te auctis augurij z diuinatois mee/ debebit hic
fidei nre pdicatio. Nouy igr ex alitis notam/ nec e eam sinistro ostamus ut i nra disciplina
est/ nec ex tripudijs solistimis aut sonis tripudijs augurer/ sed hec alia signa/ que obscuri
que z sinistra pretendora illis/ mens th huius ut obscuritatis uel erroris. Notay aut multa
ad diuinationis signa duplicia quada una quaz altera duo a cesare ipso/ altera e tpe
ciuilibz nar atq; one. In Cesare hec fuit egitis/ clemencia qz nar. qualis expunctis pclaro
illo libro quaclaz tuaz. Accedit ei multa i gerendis excellentia/ quale est tuum de retinen.
pretereo credit multis ussu z offo i cesis uel tamen aut amicoris uoluntatis/ i quo
uehemt eni gsultatis Etruria moueat. Cur hec igr adhuc pax y firmitatis. quoy putat
se sustinere cas posse multoz. si tibi/ nil usui nisi nudi ritus posse gerebat. Quis est igr
sibi adiratus/ Godij fontis se hausisse i tellugat laudes suas/ equo se laudi assecutum.
postremo hoc nalde acutis z nullius iudicis. i tellugat te horis in ytulis munis grecis nouis
simile omnibz nobilissimis/ i roi rei pu. Cuius primoris tue etatis ut i genio ut gnatibz ut finis
ytli romani est uis posse ytibere re. pu. dum. nolet hoc tpis pcul ee aliqui bn finem qz
tuis suis. dixi de Cesare. // Nunc dicay de tpis nrisqz nar. Nemo e tuis sumus ei rei
qui pspexis aiaz nichil qz pax pficiat qui nos malis cunctis dicet authoris stylus
audeat i quo admiratu solus grammice z Justinian z sapias Cesaris/ nichil nisi homo
ziberrimus pspexit appellat. at i ei qz nulli sint assi. Demoz istis uictoriis
qz sint. no cesaris. at nos qz admonis e ploxis. Cassius sibi ingemuit. Brutus grauis
pfecit. Sulpitius Grecis quarellis tu maxie sumebat cuius prima illis augurata
restituit. quo igr hec spectant. Roy hec nar z simulia tpis no pauci uiri manes nre
muta reo ferent. pmu ut no i tua pars cadis sit z gdino z fortuna omnis. Deinde ut e qz
tuitatis uom uiu clony nuis nulla ignominia notam no inuitis/ i quaz tot nefariox
sceleru gdenam meruit. hos augurio nisi quo sigd addubitare no pui uterer qz
illa gsolatione qua stante forte uix susceturi re/ si explorata uictoria arma sup
sissent pre pu. ita omnis in putridas/ no nimis ee laudad. sty Ti i rem qui erit qz
bellow posse amde ut uincerem. putassem no debe te ad pacis formam bene paratu
fuisse/ adiutas nullo mo posse te fere. Disputaui e qz solano nihil gsultu in re
qua ne delectationi i rebz adiuncta licet delicie/ gmemoriam no solu uetuste/ sed hoc i recenti
uel duum ut comitu nostra gentissimos ciues z externos multos claros uiros noiauerim.
Leuat ey dolore cois qz legis z humane gdinis irreordatio. Exponet i qz adhuc hic
z qta i turba qz traqz i gsultione pax omnis uniuersi. Nostre est ey minore despectu qz uitia
re pu. tare qz luna/ sed hoc gne nichil op est/ Inuolumus te ato ut spero ut pon qz spuo
uidebimus. Interea tibi abunt z hinc qz adest ymago ai z roxys tui gsultissimo atq; optimo
filio tuo studiu offii opaq; laboris mansuetis pdis z pollicitis suis z denis. nunc hoc amplius
qz me amicissime quondam magis Cesaris amplectitur. familiaris qz ei suus nemini

pagina lacuna & qui ab primus ut ab fundis primus.

Amphiaraus non ex uxoris ingenio
ut a Thebas. z sicut Turnus
ne uxoris fabulis polluat z ne
et trahere ut Amphiaraus
Tullius ante ad bellum mittebat.

uiuis & quo more z auium
uia suum z honoribus.

apud quem quidquid male dixi / uel aliter uel gra / uiter dixi tibi. tu cura ut eas firmitudine animi
te / tuis et spe optima sustentes.

Cicero Ciceroni Sal.

= Cicero libr sphram quo multa
ptmolat ad laudem primor virorum
& pmptus Ciceronis ejus libro mittat
filio & cunctis ne putem me ad meos
cognatos & multo nomen Cyceronis.

Q tibi no tas reliqui liber & reddit? Ignosce timori nro & misereat tui. Filiu audio ptmuli
nec tua fuit si liber exisset quem noster tas ipse quo diu sinebat & quo amplian nec eam ptexte
mihi noceret / cui ptim adhuc stili pueras debet quia quidem in re singulari sui fato mihi credidit
scripture lucra studiu prima mulcebit. meus error exilio coingit cui prima crimis est
& avunculi aduersio maledixi / nemo nostru & ut opinor qui uota uictorie sue fecerit. nemo et
cui de alia re immolaret tuis eo quidem tpe ut & puer Cesaris symmachi optaret. hec si no cognitu
orbi et ceteris felix est / quod uiuam ei qui aliquid semper & sua uoluntate. cui ignotum orbi qui multa
deos uenerati sint & ei ex salute. sed ut eodem reuertar cui hec fuit timoris. Scripsi de re parua mecum
fidi & timidi non uerecundi me ipse sed pene irreligiosi. Bene autem hortabere non modo libere sed intanto
amici latine et docte quem ignoratis. Sybillini quidem Laudare / ne minus arroganter accipiatis. solus non libet alteri
Laudare / de quo quidquid detrahas / nemini et auri fremitum / aut tuidre assignet. at nostro ex
tibi gratu opportunum quod audieris. Nam quod pclare facere non potuit / primum error non abstulit. secundum
bonitas & paratissime facere sed tamen ego quod me sustinui / multa minui / multa pusilli. quorum
ne possum quidem. quamodum igitur stolam quidem & calos tollas / aliquis non nullos malit habere
reliquas ruine tecum struas / non assecuta pars / sic tot malis tuis uictus / tuis structus studiis
similiter quod dignum aliquid aut laudabile pte affert. Cui non ad ipsius Cesaris nomen rem totam
corpore gramineo / non pene mentem sed illum uidum. totum eum Cesarem non nomen. quem putem aliquem esse
ubi semel loqui hoc libuit / hoc libuit suspicatus et quidem hoc mitto / at uereor ne pene sit.
Ego non laudo aliquem / non offendo cui pro offendam. quod si non uult / animum subit ipse
uicti / non dum resumpsi. quod fuerit. Augeas et tu mihi timorem / qui tu oratore tuo eatus tibi
& Brutum ad exemplum somnii quia. Vbi hoc omnis patronus fuerit quod me uetere tuum / nunc
omnis clientem sentire opus. Inhac igitur columna timoris et cure suspitionis tormento cum
plumam ad alium usum gestaui non ad pugnam uidimus sinebar & difficile est euadere si minus
expte eos quod te ad eos primum atque excellens in genus armauit nos scimus. sed tu ego
filio dixeras libet tibi legere et auferet / aut ea gratione daret / si recepero te Xenophon
hoc est si tibi alium fuit. De alieno itaque quidquid primum nostrum pmebat / ut in pasi
fera. te ipse quod horter. Video tibi uenisse quo nec nemo fere de nobis quisquam. nichil est
mi Cicero quod filium meum expectes / adolescens est / eius egregium ut pudore ipse etiam
uel metu non pte. tibi negotium tu sustinetis opus. Inter mihi eius sector est. tuum patrem
quibus rebus gaudeat quibus capiat Cesare timet. a te eius pfectum et pte ad exitum perducat
nostre est. apud eum omnis plurimum potes. Vnum tibi si pfuisse hoc est tui munera sibi rogat
ficus ut fatus / quidquid magnum et amplum est / sed tibi tuum est omnis / subito aut et amatus
nimis / pfectus mei fere aut et mythe nimis et prudet tibi eius et pono. sed utrique rei expectatio
tuo uite gremio dat / nam quid uita gestiet quam omnis laborem / non ita pe sperant absente. sed et
sic et pat tui familiares. Quod ad libros attinet / quid tibi fili dabat pene ante ne exeat aut
ita rogas / ne mihi noceat.

Q. Cicero Ciceroni Sal.

Cum esset mecum largius hoc tui studiosus Lucius hal' Jun. mihi pfamiliaris esse quod orbi et tibi pfectus
que balbus et optimi alium Cesare existent / ea pclare illustrata esse / ego neglegenter non hoc utilior

mihi darent tibi? Sicilia qd' nollem? eō ut liceāt/ qm mihi cuiusuemodi essent aut licēt pollicēri
sigd ecē cōmode q cuiq aliōs nō offendā aut negare affīrmē rōnē cur negarem. hunc mec
rogatiom pon? nō ignmo vīderūt. Eodē die tū ad me rēscripsisti/ mihi dedisti ut ecē? i Gallia
quoad uellem remanerem/ nichil ex eo te offensionis hīmi quo qd tibi gratificarī cognouisti
quod mihi placeat. puto te scire oportēre. acti hīs rebus ita uolo ut me nihil moueat ne gli amo
gsilium petis q sim tibi autor i Sicilia ne rubricas ay ut ad rebuq[ue] asiatice negotiationes
gestiantes. hoc tua deliberatio nō mihi grauior visa est cuius ordīe largi fluere meum qi
tibi nō licuit i Sicilia diutius gmorari ita leuis erat/ tuaq[ue] ep[isto]la grauis ita deliberantis
sed Ego sine hoc/ sine illud esse i Sicilia et reliquo gmorandū. Quāq[ue]s breuem ut ad i petendū
adiumēt celeres liti? i nanis ut ad rede? relaturū/ re aut i petenda aut/ qd' sine alicuius
rōne gfecta/ Quāob rē reliquo magnopere gmorandū. T. Furfano postumo familiari meo/
legatis qi ei Ihs meus familiarib[us] diligētissime te rogādū cū uenerit. Erat ei? omnino
vitā sī optimā i tui sui studiosi i mei amātē. Quae mihi uenerit i mētem quae ad te pinde
arbitrabor/ ea mea sponte facturū. si qd ignorabo de eo admonitū eius studia venient. Ego i si
coram de te/ cum Furfano ita loquar/ ut nihil litis meis ad eius nichil opis fiat. tū qd tuus planus
te hīe meas litas quas ei redderes/ moratus hīs grauit. Tres libros explicui i his sex mensis est.

M. Cicero Furfano Imperatori Sal'.

Cui Ocēana tanta mihi familiaritas gnectendo qui fuit ut nulla maior eē possit. Nam et
pre ea claro hoīe i fortī viro plumbi usus sum/ i huic apiscendo q ei spei magnā mihi affectabat
prime placitas sumeq[ue] eloquēte i memor mentis gratissime nō solū officijs amicitie sed
i studijs rerū. pr spei alicui ut nō nullo nī hoīe gratū i memorē. nichil ach net me plura simulē
q mihi notē est. Eī salutē i fortunas quāmq[ue] rebus possim tuis ut dēs. reliquū est ut mihi
cognosci plibus rebus qd tui i de tuorū forma i dēs pr celamitatis sīnerēs/ nichil ate petam
nisi ad eas voluntates quā maxime erga meas Ocēanā hīmē ecē/ trāt nunciis accedat
gratulatione mea/ qm me ate fieri i intelligo. hoc michi gratū fuerē nichil potes. Vale.

M. Cicero Trebatio Sal' dicit.

Ego qm te fugio sēq[ue] q feceris/ qm me ate fieri i intelligens pro mihi ipse testis/ nā ignoscū tuis
uel casus pon? Diuitiis i arimis auribus gmorādo sēq[ue] mihi magno doloris fuit i hoc eundē
q tardē qm est equū i qm ego uelles recipias fortunā i dignitatē tuā/ mihi nō mirū esse
est/ qm tibi fuerūt crispus mei. Itaq[ue] i postumuleno i sestio i scripsi ad eos nihil
Deinde litteris tuis/ tolli me parsem/ i hīs singulis scripsi/ q nanciq[ue] sī possis/ me tibi
i litteris tuis satisfacere cupio/ id qi tu ad tuos uelis scribas. hoc qdē certe quae i mea potestate fuit
Vt opera gnū rem fidem meā sibi ad omnes res parātā putet. si aut igitur tibi possem gratificari
i ea re pr. de qua ita meruisti/ possit deleri/ tu quoq[ue] si ecēs qm fuisti. cum si grauissimo
plissimo dignissimo/ tuq[ue] erecte ordinis tui stinte pristinis. sed qm eodē tpe eadē qi de ruinis
nostre vitā eripuit/ tibi et illi pollicor/ quae fuit simul/ quae sit adhuc mea/ i ea q pro
uideor mihi ex aliqua parte retinē/ tibi et ex reliquijs pristine dignitatis. neq[ue] eis ipse Cesar
ut multis rebus i intelligē potui est alienus a nobis i omnes fere familiarissimi ei/ atq[ue] de mea
magnus mea uoluntate officijs/ me diligēter observat i colūt. Itaq[ue] sīgs mihi erit adiu
de tuis fortunis id est de tua columitate/ i quae sit ora agenda/ qd' qdē quouis magis
ex cor familiaris monuit adduror ut scribā/ Atqui pene ipse i molliar Singula perequi nō e nec
Omnibus studijs mea i bona voluntā ad te defero. sed magni mea i potest/ hoc tuos ordīs sinere
qd' tuis litis fieri pt/ ut i intelligat ora Ciceronis patrie Trebatio. hoc cognouerit ut

ut nichil existimet ee tay difficile/ qd no ꝑ te mihi susceptuꝫ/ roꝰdiy sit futuꝫ.

Exultat parrasius abostio scribendi.

Antea misissem ad te lras si genus scribendi ꝰuenirem· tali est tpe aut ꝙsolari amicoꝫ est/ aut tullioꝰ· ꝙsolatione nō uterer qꝫ ꝙ multis audiebaꝫ ꝙ fortis rapiet qꝫ fleꝫ ꝰ una tpe. Qꝺ ꝙ te uehemꝰ ꝙsolaret· ꝙsha frozē ꝰ ꝙsloꝫ moꝫ· qꝺ qde si fleꝫ magnꝰ scribi studioꝫ optimoꝫ rapis/ ꝰ quib te scꝫ sno ee ꝰpatuꝫ/ idqꝫ ut franꝫ ꝰ attꝫ ꝰ te hortoꝫ simul ꝰ illud tibi ꝓtissimo mꝫ ꝰ exploꝫ ꝰ oꝝ uetustatꝫ/ ne ipe qde nudꝫ sed ꝰ studio mꝫ fortasse ꝙ uelꝫ ꝰ ꝰ ch atꝫ usu plus ꝰ ꝙ uellꝫ uersat/ ꝙdo tibi ista arbitrate ꝰ ꝰ una nō dubitāe fore. Nam et ipse qm plinius ꝑt quondā mihi delabi adegitate ꝰ ad mꝫ nāꝫ uidet· ꝰ ipa ꝰ ea ee ut nay simul cuꝫ te pu· que ꝰ ꝓpetuꝫ tamen nō ꝑt/ nec so reuiuiscat/ atꝫ recreet· quondā ꝙ aliqd sit leni ꝰ labali ꝙ timebamꝰ/ que qꝰ ꝰ tpe ꝰ chinationib sepe parꝫ possim ꝑt oīa monita obsuabimꝰ· neqꝫ ullꝫ ꝓmittꝫ tu uuiach ꝰ laciadi lomꝰ· Ita ꝙ illud alteꝫ qd dixi lrayꝫ gen quondā mihi ut stro fiet ꝓclium/ ut ꝰ pollicru possis ꝰ dre ꝙ ureb fuꝫ lilet· tu uelꝫ existimeꝫ ꝰ pluꝫ te amoꝫ hre ꝙ ꝙ ꝰ isto capi sint ac fuerit. ꝙ tuꝫ qde ego ꝰ telligē potiuꝫ ꝰ me gde ee nemiꝫ· fortē sue amauꝫ hab ꝰ magnuꝫ qd est ꝰ uno te· que ꝑt ꝰ fortuna tpib regēb ꝰ opib nostꝫ ꝓuideꝝ.

M. Cicero Trebatio Sal.

Dolobellaꝫ antea tm modo diligebaꝫ/ obligat ei nichil eraꝫ/ nec eiꝫ mihi arridentꝫ opuꝫ ee ꝰ ille mihi debebat/ ꝙ nō defuturuꝫ ei ꝓculiꝫ· nuc tame suꝫ deiuꝫ ei bñficio qd ꝰ antea in re ꝰ hoc tpe ꝰ salute tua cumulatissime mihi satisfecit/ ut nemiꝫ pluꝫ debeaꝫ. Quaꝫ ꝰ te tibi gratulor ꝰ uti uehemꝰ/ ut te ꝙ mihi gratulaꝫ/ ꝙ gratꝫ agē malis. Almꝫ oso nō desiderio· almꝫ uō fame potuꝫ· qd ꝰ reliquuꝫ est qm tibi uirt ꝰ dignitaꝫ tua reddit ad tuos apparuit· Est tue sapie/ magnꝰ qꝫ ai qd amꝫ ꝙ ꝰ obliuiscꝫ· qd nunqꝫ ꝰ rogitare· unuꝫ cuiꝫ tuiꝫ· Unuꝫ nobiscuꝫ· pluꝫ acꝫsisti dignitatꝫ/ ꝙ amisisti rei familiaꝫ· que ipa nō eet ꝰtemnēdior/ si ulla mꝫ eet ꝓuꝫ Nestoꝛ uꝛ familiaꝫ ad me scribit/ te mihi maximaꝫ gratꝫ agere· hoc ꝓbitatis tua mihi ualde gratū e/ eaꝫ te uti facile patioꝛ cuiꝫ apud alios/ tuꝫ me hercule apud suoꝛ nostꝛ animuꝫ que eiꝫ facinꝰ ꝓudentissime omꝫ maxie ꝙbam ee uoluiꝰ· te ꝰ ripio ude ꝙ petiuiꝫ.

M. Cicero Appio Sal.

Scribit Cicero Appio qm ꝰ sul erat sed tuꝫ Cicero fuit apud Cesarē ꝙ uel max ut ꝰ nato libanij auxilio.

Gratulor tibi mi Balbe uehemēter gratuloꝛ/ nec suꝫ tuꝫ studiꝰ ut te ꝰ uersum fauꝫ ꝙ uelꝫ· Deinde fidē ꝓbitatē/ atꝫ ita cadā/ ut nulla mꝫ te ad equitatuꝫ ad ꝓfectuꝫ possit ꝓpositū ꝓtollere Egi tuaꝫ tuꝫ apꝫ ꝙ mea tpa fuerat· Uicebat eiꝫ fortuna ipsa detractatiꝫ gre nostꝛ tuꝫ cautate/ ꝰ meo ꝓpetuo erga te amoꝛ cultu atꝫ diligētissime· ora ꝙ missa ꝙ ferunt recta ꝰ rata sit que ad redituꝫ ꝰ salutē tuaꝫ ꝓtinet/ Uidi ꝙgnomi ꝰ tuꝫ· Et eiꝫ omꝫ Cesaꝛis familiaris stuꝫ operime hoc ꝰ plurimoꝫ ꝙsuetudine ꝰ benuolentia sit/ ut nꝫ ab illo discessiꝫ/ me habeāt ꝓximū· Hoꝛ pāsa hiraꝫ balbus oppꝫ mahꝫ postumꝰ plane ita faciūt/ ut me uenire diligāt· qd si mihi ꝙ me offerendi fuisset· nonꝫ me pnituit ꝙ rone tuꝫ ita ee molitꝫ· sed nichil ē amice insuetū ꝓuiꝫ tibi· Uetereꝫ mihi ꝛtudinē cuiꝫ hoꝝ omniū ꝰ uerendū quibuꝫ cuiꝫ/ ego aget de te nō desisti· ꝓnoꝛ tuꝫ hunꝫ pāsaꝫ tui studiosissimuꝫ/ mei cupidū/ qui nusquā apud illuꝫ nō muꝫ auctē ꝙ gra· Cicer aut Tullius mihi plane ꝓbatur· Ualeāt tuꝫ apud Cesarē/ nonꝫ tuaꝫ ambitiose ꝛtationes ꝙ nostrā· quaꝫ qꝫ Cicer habeat/ pluꝫ ualut· ꝙ ꝙ ullo alio uale ꝓnuntiet· Diplomata statiꝫ nō ē dubiuꝫ ꝙ mazimā ē ꝰ sylatuꝫ ꝰ ghdā qui tuliss aiūt a illa ꝰ uenisse tibi dari et

quay illi appellant tubaȝ belli ciuilis/ multaq̃ ita dixit q̃ nouȝ gaudeat id bellu ȝ inchoasse. Quare
visus est oculis nr̃is ullo mō dubitandū de te iaȝ ee ꝓfectū/ sed id erit ꝓbrem· nec dubito quin
legēte/ te has lras/ offerta iaȝ tuȝ futura sit. Pansa q̃dȝ mihi grat̃ hō erat/ nō solū ȝ firmauit
uocē ē recepit se ablatuȝ diploma· mihi tū ꝓmisit hoc ad te ꝓtinꝰ· cuiꝰ cōis te firmissimo
ꝑpulerit tuo lachrimaq̃ Ampio declarabāt q̃ ꝓgnātes tuo lrē atq̃ ille arbitrabāt.
Cuiȝ a te abeunt ipē multo ī grauiore te cura futuȝ. Quam magnoꝝ pertinax angoriȝ
ꝫ doloriȝ tui lenādi cā/ ꝓ recto ȝ ad te eaq̃ eunt recta ꝓtinꝰ. Scis me antea sic politū ee
scribē ad te magis ut ȝsolarer forteȝ uix atq̃ sapiēteȝ/ q̃ ut exploratā spē salutis oēdereȝ nisi quā
ab ipā re pu· cuiꝰ hoc ardor extinct̃ eē nō potest· nō strenuū oportet̃ nō strenuȝ· Recordare tuaȝ liraȝ/ q̃bȝ magnaȝ aiaȝ
mihi spē oēdisti/ ꝫ ad omnē casuȝ fortēdaȝ ostentaȝ ac paratā/ q̃ ego nō mirabar/ cum mordaret
te ꝫ aperuiȝ tpūs etatis ī re pu· uersatuȝ ꝫ tuos magnōs/ ī ipa distrimina ī dixisse salutē
fortunaȝ q̃ rerū ꝫ hoc tpe bellū ee ī gressuȝ/ nō solū ut victor leuet̃ sed ī ut si ita accidisset
victuȝ ꝫ sapiēteȝ ees. Deiȝ nā studiū tuū ȝ sumaȝ ī uiroȝ fortū facilis memoriaȝ q̃ndoq̃
ȝsideratē deliȝ/ nichil tibi ee ignotū/ q̃ ob rē cogor quos laudaȝ te ȝ simillimuȝ ꝓbariȝ — q nō.
sed hoc oro magis ee aptū/ ad illa tpa q̃ ne iaȝ effugisti. Nunc nō tantuȝ te para adhortor
nobiscuȝ strenua q̃ ego signa mediocria ī rerum tuaȝ q̃ eadē tradā. sed ē unū ꝓ
priuȝ Doctrina ac lra q̃ ꝑ ea q̃ ꝑ ut puto q̃ ne strenuȝ es ad declarationē nō/ hrē uidebāt
tuae nō ī salutē/ Sed ut ad sententiaȝ mittā/ tanē dubitaȝ q̃ ea ad salutē ac rē pertinent
tuo ꝓfecta sint.

M. Cicero Legato Sal'.

Et si tali tuo tpe/ me aut ȝsolādi aut hortandi tui cā scribē ad te aliq̃d ꝓ Arminia nostra
oportebat/ tū adhuc id nō feceraȝ q̃ neq̃ timore uidebar ordine/ neq̃ lenare posse doloreȝ
tuuȝ/ ꝓ stra uā q̃/ magnā spē habē hrē repe fore ut te brauȝ tpe ī rolumē hrēt̃/ facē nō possuȝ
q̃ tibi ī suaȝ ī uoluptatē declareȝ meaȝ. ꝓ primuȝ q̃ sētiā q̃ ī telligo ī spero nō fore ī te
Cesareȝ duriore nraȝ ī tuȝ cuiȝ quotidie ī diuȝ ī optimo hoīe ī ut mihi uidet̃ ī sua natura
mitiore facē/ Id q̃ uā de reliquo sentio/ tuȝ de te ī audio ī familiarissimuȝ ea q̃ ego ex eo
tpe quo ꝑmuȝ ex affinitate mecū uenit/ cognoui ī una uiuȝ tuuȝ nō desinā· q̃ uiroȝ q̃dē
ī uirtute ī pietate ī amore ī te singulariȝ ī assidua ī ꝓpria cura salutis/ tuae tuȝ ꝓfecto
ut michi sit q̃ nō ipse Cesare tributuȝ existimeȝ. sed si tardi sit q̃ uolumuȝ/ magnuȝ
occupationiȝ Cesaris aquo oīa petūt̃ aduersi adeuȝ difficiliores fuerunt· ī simul affirmare
causa ī ratus dubitaȝ uelle uideat̃ hoc eos pollicitos a quibȝ se putat diuturnioribȝ ee
molestiis ꝓfectum. sed hoc ipse ī telligimus Eius quotidie remissi ī placati fere. Quare
mihi crede ī memoriae māda/ nec tibi id affirmasse/ te ī istis molestiis diuti nō futuȝ.
Quis q̃d sentiret expostulauit q̃d nulla tua cā re Ioh declarata q̃ oratore. Et si tū uos posseuȝ
q̃ tuuȝ ī ea re pu· de qua ita sui mei/ ut tu existimaȝ posse/ debebā/ ne tu q̃dē ī istis ī re
modo esses/ Etsi eius rei opes meas fregit/ quae tuaȝ uictis ī distractas adduxit. sed tū
q̃ q̃d ymago ueteris nre dignitatis q̃ uideō reliquae grē nalebat/ studiū ȝsulū/ opera gratia
fides mea/ nullo loco deerit tuis optimis filiis. Tu fac hoc forte animo quae spē habuisti
primuȝ ob eas cās quas scripsi/ Deiȝ q̃ ea de re pua spē uolumus atq̃ sentimus. ut nō modo
eius sententia stare debeaȝ/ sed ī si oīa aduersa cent/ tū gesta ī facta ea ī ea ī maxima
accidere/ fortissimo ī maximo animo fore debeaȝ. //

M. Cicero Legato Sal'.

De scripto omni meuȝ labore omniq̃ opaȝ curā studiū ī tua salute ȝsumē. Nam cuiȝ te spē maxime

dilexi tuy fratry tuoy quos eque atq; te/ suma beniuolentia siy gloxiy. z singlis pietis amoris
fenus nullū me patit offitij erga te/ studij q; mirū aut tps ptmittē/ sed que stinaj fereiij q;
ptc/ ex illoy te liis q' ex meis malo cognoscere. Quid aūt sperej aut gradaj z exploratuj hāj
de salute tua id tibi ame declarari nolo. nay si q;ch est timendus iy magnus timlosq; rebj
sēp q; magis admouet ptj exit' mētuus/ q; spatij stendat/ Jis ego fuj z shor dilectē/ com
nonj tarere gestior. Ego vidj tū cuj ad y. hal' fratralis priores/ rogatu fruj tuoy
remisti mane ad Cesarej atq; omej ad salā z gratulādū illi dignitatij z molestiaj plu
limuj/ cuj fides z ptinacia tua iuuarer ad pacē z ego cū lonā/ que cū que tua ptas po
stulabat/ non solū ex oratōe Cesarij que sane mollis z libalis fuit/ sed z ex omnij ce
teris/ ex multis preterea signis que facili' ptspexi potui q; stulte/ hāc opinionē de
posuit ut mihi tua salus dubia no cēt. Cū obuiā fuit/ a Cō magno/ fortuna q; sua z si
tuis turbidissima rapiēt' ferebat/ tragiora lete ferās/ Ego tū tuy rebus adeo ut
difficillimis neq; Cesaru solū sed amicis ex orbe quos mihi amicissimos ee reputo
ptc sic adhuc fer/ lilibetanissime supplicauo. Vale.

M. Cicero Basilio Sal'.

Tibi gratulor/ mihi gaudeo. te amo/ tua tueor. a te amari z qd agas qd q; agatur
certior fieri volo.

Bibulus Ciceroni Sal'.

Di mihi te cuj nou z multe z iuste cale Januare plurimj cent/ Repetitij prima Januar
ex parentibj nostris. quod fuisse hoc existimo qui patrias Januas nullis ipsis
officijs ptinuisset. Itaq; gratior ero nihil uj ipsum Januarium/ cuius domus pro te ut
absentis me/ quibuscūq; rebus opus fuerit/ tueare/ si milliuj offitij tuuj apud me
intermoritur existimes. Vale.

M. Cicero Bibulo Sal'.

Cuj ortas me cū/ cupio ee aliquis rei pu. gratus/ tuj uelis mihi credas a me id z quo
magis exoptas ptmissu tuuj/ quo uj beis utaris. Scribis eis sibi tanti esse te meum ee
gratissima mihi tua uoluntas e/ fieriq; nichil alienū nec tua dignitate nec nra. Judicijs q; pris
tui de me simus. nā pre hete lenitate magnitudine eos qui tpibus ualuerunt
aut ualeāt/ quibus ouj esse q; me. nec tuā dignitate nec ij. Ob ee gratia e/ z memoria
tua nec gratiosus/ z etas ei' augenda uoluntas.

M. Cicero Lepte Sal'.

Simul atq; a Seleuco tuo literas/ statij q; sum e Balbo q; redissent/ qd ee mihi lege. Festinaui
eos qui fuerāt/ primuj uetaui ee i domum/ qui fuissēt nō uetuj. Quare tuus au
sint z tui z mei familiares/. neq; eis erat timendū cuj qui hodie Januarius fuerit in
senatu fore legēt' eos qui aliquā primū fuissēt/ i minimis domus ee nō uult
De hispanis nouj nichil. magnā tū exercitū poperisse hoc gestat/ nā Cesare ipse adue
nisse expēdi panem militi/ quo erat illo xj. ee legiones. scripsisse eis thessalo q.
salassū p. Curtiuj fuisse pōpei i stratōe exercitū i ptho q; gessisset nisi hispanus
gladū si in offendū nesciq; pōpeius ira fuisset cū uenisset eius gratiā ad Cesarij q;
deducere. De negotio tuo q; stabatis z pōpeio a Balba gesto ut tuus redieut/ hō i
familiari nō pax diligens nō deprā nō illo coīmire/ sed q; expedire posset q; uidebat mihi
ille gratū. Oratorej meuj tū to te ybaj uehemēter gaudeo. mihi gratissimū fuisse
me q;q; huiusmodi de re dō/ nichilq; libe gratius quā si tuis quasi tuis uidej

scribis ego qd aliqd suz. sin aľe nō reuiso / qn ꝑtus de illo libro / tm̄dꝫ de mei iudicij firma detrahat.
Leptas noster cupio delectari / ꝫ talib⁹ scriptis / z si habeat maturitas etatis / ꝫ eis ꝑsuadeat aures
ei⁹ / huiusmodi uocibꝫ nō ꝑcutiat. Nec tamen tenuat ord⁹ Tulie mee pacē / sed ea qđ admodū scri
batis firma sit / teneor tm̄ diu adolescentie generatorib⁹ exigui primꝫ pēsonꝫ / z me hactenꝰ nō tꝫ
sui ꝑegrinator ꝫ ꝑ plebā. edificia mea me delectāt / z omnꝫ domꝰ ē / que nulli meorꝫ ullisue ꝛdat
ocium ob dignissima negocia mea? Itaq; ne liberalē mee ꝑduc⁹ / ꝙ hic me ulla ꝑhendat nouꝰ ūpor
Quare ut arbitror pu⁹ hic te nos / ꝙ isthic tu nos debibis? Lepta suauissim⁹ edixerat hesternꝫ
z habeat in ore.

M. Cicero Lepte Sal.

Maculaꝫ offō fluctū ee gaudeo / ei⁹ phalernus mihi ꝑꝫ ydoneus visus est. Diuersorio si modo tertio
satis est / ad comitatu nostꝝ impiedī. cetero / qui mihi longe nō displicet / nec ea re. petimus
tuum destrayz. Nam villa z amenitas illa gymnasiorum est nobis diuersorij. De curatione aliqua
munerꝫ negocꝫ cui Cyprio lomē suum. nā Balbus postea ꝙ tu es ꝑfect⁹ nō uidet tā his pdū delectāt
affinitatē ut se quidem uolut ostē. De tota re ut mihi uidet sapiēs fiet⁹ sed curatus / qđ ei colabore
assequi uis / nulle nō assequere. tāta ē ei⁹ rumorꝫ multitudo / ut extēdi aliqđ putē effugiat / ꝙ nouo
sit auditō. ꝑsertim qm̄ michil afferat ꝑ opaz z quę ille se dixit būfāt / putabit / si modo ipm̄ sinet / nō
accepisse. sed tm̄ aliqđ audebim⁹ ē quo sit sperꝫ / aľe qđē nō mō nō appetēd⁹ / sed z rigide puto.
Ego me Antiuine diuin⁹ arbitror gnoratuꝫ / quoad ille qđ qꝫ ueniat. Vale.

M. Cicero Lepte Sal.

Dederaꝫ triduo ante puerꝫ Cn. plāy litꝫ ad te. Eo nūc ew breuior te qꝫ ut antea gsolabar
hoc tpē moneo / nichil puto tibi ee uehemēs ꝙ ꝑdiꝫ opiū quoad sine possis gd tibi agend⁹ sit.
Nam ꝑ naugatiōis lōge z hiemalis z mūme perinde ꝙ uitauerꝫ / ne aliud qđ
nō ꝙm̄ subito cui tuo aliqđ audieris / te isthinc posse ꝑfugisse. Nichil ē ꝑea cur admodū
te offēdi gestiaz. multa ꝑcea uetus quę nō celare ne uolo. qđ multa / loco opportunissimo
in his malis nullo ee potuisti. exequo te stimulet ille se ad tpis aduersꝰ / sin / qđ multa arridē possē
aliqua res eius aľ ī ꝑdict⁹ aľ morabit⁹ / tu ih eris / ubi oīa sine possis. hoc mihi ꝑcipe uelim
De reliquis ut te sepe ꝙ liberꝫ hortat⁹ sum / ita uelim tibi ꝙsuadeas / te ī hac re nichil hiemē / qđ tibi
timendū sit ꝑ rōcē eius cuius / quā si ē grauissim⁹ / tui ita cupiēs / tibi etiā ꝛ
ut oīa q̄ nō mea culpa acciderꝫ / fortiꝰ ferre deberē. Hic tui omnes ualent / suauiaz pictate
te desiderāt / z diligūt z colūt / tu z cura ut ualeas / aut te isthinc non tenē gmoneaz.

M. Cicero Tyranio Sal.

Et si eius hec ad te scribebaz aut ayppiqnare qui⁹ hui⁹ calamitosissimi belli aut rei aliqđ actuꝫ
z gestuꝫ uidebat⁹ / tm̄ quo uidic gmemorē tua te uenū ī tanto ocium mihi fuisse assentiebaz
z me tibi Solos qui nos uidisse ꝙm̄ cetē ī colello mali ī quo ste puꝫ / exclusa / ꝙā uictoria
futura cēt atrocissima / quę aut ī tristi allatura cēt si uict⁹ ees / aut si uiasset seruitutē
timebaz ei ne eueniret ea quę acciderūt. Jdꝫ mihi nichil timeo / z ad omnes euentꝰ paratꝰ sum.
Cui aliqđ uidebat⁹ minui posse / tm̄ id negligi dolebaz. Nunc nō euentꝰ oīs rei cui gsulto
ꝑsici nichil possit / una uō uidet qđ eueniat fore moderate / ꝑtis cui omnia nra. nouꝰ sit
extremus. z mihi sui gsul⁹ / me quoad licuerit / dignitati rei pu⁹ gsulturū. z hac missa / saluti
retinē uoluisse. hec scripsi non ut de me ipso diceꝝ / sed ut tu / qui gnātissimꝰ tuis meaꝝ z
sniaꝝ z uolūtate / eadꝫ rogitaꝝ. Magna ei gsolatio est / cui mordeat ꝑ se accidisse / te tm̄
recte uiuere qꝫ senisse. Atꝫ utinaz liceat aliqđ aliquo rei pu⁹ statu / nos stuꝫ. ꝑ nos qꝫ

ꝑfecte solicitudines nras · quas ꝓtilim⁹ tuis ei⁹ timidꝰ putabam⁹. qꝫ dicebam⁹ ea futura que facta ſūt. De tuis rebꝰ nichil eſt qꝫ timeas ꝓpter vnuſquemq; nꝫ ꝓ·ſtetuꝰ. tibi ꝑſuaſero. de me autē ſic uelꝰ iudicꝰ ꝗm ego poſſꝰ / me tibi ſalutē tuę libriꝰ qꝫ tuꝰ ſūmo cū ſtudio ſemper futurꝰ. vale.

M. Cicero Domitio Sal.

Non ea res me deterruit quominꝰ poſtrꝫ in ytaliā uenirē ꝰ ſcribam ad te nullas miſeras. ſed qꝫ nec qd tibi pollicerer / ipſe egens rebꝰ oībꝰ / nec qd ſuaderē / cum mihi met ipſi ꝗdq; deeſſet / nec qd ꝑſuadere in tantis malis auderē / nec qd nichilo meliora ſūt. nunc denīq; multo deſperatiora / tū tamen ea mea ꝰ ſcripta / ꝗbus nullas malui. Ego ſi te ꝰtelligerē plus tibi ornatꝰ eſſe ſuſceptę rei pu· cū muneꝰ / qꝫ ꝗd tibi ꝓeſſe poſſꝰ / tū qd tibi ꝑſuadere poſſꝰ / ad ea ꝑtinere te uidebā que darē tibi quę eēt hortatꝰ. ſed cum ꝗdq; tu tibi de te fortiꝰq; ſuſcepti / cui tibi ſūme ſtatuerꝰ / quę ipſa fortuna tuam ꝓ ſuam grationē eē uoluiſſet / ora obteſtorq; te ꝓ nra ſalute quietē ac nonnūquā ꝓpria mea ꝰ te bene uolenda tua ꝰ me pauca. vt nobꝰ / patrē quidē tuꝰq; oīb⁹ quib⁹ ex / fuiſtiq; ſēp carūſſimꝰ / ſalutē ꝑſtruꝰ / ꝰ columitatē tuę / tuoꝝq; qm prudenter ꝑſulas. que didiciſti / que q; ab adoleſcēa pulcherrima mea ſapientiſſimꝰ uꝰ tradidit memoria ꝰſtā ꝑhēdiſti / hꝰ hoc tpe utare quoꝝ quietoꝝ ꝑſuma benuolentia plurimꝰq; officijs admiſiſti. eoꝝ deſiderio ꝑſūo eque aīo ac forte feras. Ego qd poſſꝰ neſcio vt pot⁹ me pacē poſſe ſentio. Illud tū tibi pollicitor me q̄dq; ſalutē / dignitatiq; tuę oduꝝ arbitratu tanto ſtudio eē futurū qnto ſēp tui ꝰ ſtudio ꝰ offīo ꝰ mei rebꝰ fuiſti. hanc meā uolūtatē ad matrē tuā optimā fidelīſſimā demū · ſiqd ad me ſcripſiſti ita feras ut te nolle ꝰtellexero. ſi aūt tu mihi ſtupiſti ego tibi oīa que tibi utilia eē arbitrabor / ꝑſumo ſtudio / diligēterq; curabo. Vale.

Marci Tulij Ciceronis Epla ad Aulum torquatum Explicit. 6.15 / 7.15
Incipit ad M. Marium feliciter.

M. Cicero Mario Sal.

Si te dolor aliquis corporis aut infirmitas ualitudinis tuę tenuit quominꝰ ad ludos uenires fortune magis tribue qꝫ ſapientie tue. ſin hęc que retinuit grauiſſima eē duxiſti / tuę ꝓ ualitudinē poſſes uenire / tū nolueris te treqꝫ leto / ſine dolore reuiſe te fuiſſe / tamen ualuiſſe eius ea que ſine eā / mirāꝫ alij neglexerint. quodo / vt tibi gratulentur fructꝰ oīs tui quo qdē tibi gratū mirifice lucent / eius cēſ ꝰſtre amentiā ꝓpter ſolius relictꝰ / neqꝫ tui dubito / qꝫ tu gello cubiculo tuo / exquo tibi Strabonis ꝓfectꝰ / patefactꝰ ſerius ꝓ eos dies matutina tuā lectionibꝰ ꝓſpexeris / eius illā tristē qui te iſthc reliquit / ſtrictim ſtrictarit eosq; hilares ſenili ſenij. relinquas nō ꝓpter diꝰ tu ꝗmadmodū hꝰ delectationibꝰ quas tibi ipſe ad arbitriū tuū ꝓparauerꝰ. nolꝰ aūt eāt / ea ꝓpenda que ſ. p. meā ꝓbauiſſet / ora ſiqꝫ hodi apparatiſſimꝰ. ſed nō hui ſtomachꝰ. gerturiū eiꝰ fauo demū nā ꝓpriꝰ honoꝰ eā ꝰ Scenā redditā hodi quoq; ego honoꝰ eā / deſcenā deeſſe arbitrabar. Deliciꝰ nō tuę uē Epiri ſi modo fuit ut ei deſſent ꝓ oīꝰ horꝰ lineret / ꝰ ut mihi ſcripſiſſet / uexꝰ eius deſſet ꝰ ille loꝰ / ſi ſcaꝰ ſtalle / qd tibi alia nāri. Nosti eiꝰ reliquoꝰ ludos. qd ne. id qdē lepoꝰ habuit qd ſolent mediocres ludi. Apparatꝰ eius ſpectatio

Nō dubito ꝓquin ornat. ad ꝓpriꝰ ſcripti Cicero qꝫ adhuc ꝓmeruit.

Eque aīo ferā ꝗcunq; acciderit dummodo ea dentia uirtutis mōrumq; tuorū ſuꝰ tate honoꝰ. Et ſi gratulor ꝓpriꝰ tibi ꝑſuadeo ut eque aīo ferāꝫ.

Est mea de ſpectaculo ludoꝝ cū nō ꝓpriꝰ ludos fecit ut ne admiremini cū uir grauis nō ꝓpriꝰ ludos ꝓbat.

Mandatum

tollebat omes hilaritatem quo qde apparatu nō dubito/ qn aīd egregiū carnifex. qd eis delectationis hūt
spectatores multi in Clitemestrā aurig equo troiano. Crathēte tria milia/ aut armatura varia
peditū z equitū z aliqua pugna que ppl'ā ad admirationē hūerūt/ delectationē tñ nullā actu
lissent. qn si tu ppos dies opā dedisti tragoedie tue/ Dūmodo is tñ qd usq; pos qn ordines meos
legerent/ ne tu hanc paulo plusq; qm nostra delectationis hūisti. Nō eis te puto grecos authores
eos ludos desiderasse/ pstiti cui hos eos ludos desiderasse ut i matrimoniū spectare posses. grecos nō
uti ames/ ut ne ad villā qdē mea una grecā ire soleas. nā qd ego te athletas primū desiderem
qui gladiatores gtēpserit. in qbus ppenus gestiet se oleo z oleum pdidisse. Reliqua si
uenationes hinc pdices v. magnifice nemo negat/ sed que pt hoī cē polito delectatio
cui aut hoc z leuius a malenissima bestia laniari/ aut polara bestia una alterā lacerari
que tñ sine dubio sit/ sepe audisti/ neq; nos qui hoc spectamus/ quotiēs non audimus. Extremus
elephātorū dies fuit z quo admiratio magna vulgi atq; tumultus/ delectatio nulla exorta
est. nā mira qdā species fuit/ atq; opinor ei similis est/ qdā illi bellue cum gnē humano pugna
tata. hoc ego tñ dicā/ ludos scenicos/ ne forte audeas tibi me non probare/ sed libere dicā quod sentio.
Diuisi me pene duobus Gallionis familiaris tui/ qui si tuus suus cē ppter hoc/ quod hortos hortu
lorū me hortatus est/ atq; desiderem. tenuiq; cū illis nāi vincem. nā me cū antea tardabat/ cui etas
z ambitio me hortabātur/ z turbat deniq; que impedīā/ nō desunt/ tuq; nō hortaris/ vitā
nulla est/ neq; eis fructū illius laboris exhibet/ z rogor nō minus horter nō oppidō de me
ritos/ rogatu eorū/ qui bñ meum sit desiderē. Itaq; quo cetera otia aliquā minuā de arbi
tratu meo/ tequi z istū rōnis otij tui z laudo vehemēter z amo. qd qz nō mihi mitteremus
hortorē aliū ego rē. qui si tecum esset/ tñ mihi nos legere tuo nomine te iussit ē i me meo stu
dio/ molestissimas occupationes meas qdā sinere relaxare/ nā ut plane exoluā nō
possimo/ z ipsum qd' multos annos nichil aliud conantem/ doceo z hortor qd sit humanius
mihi/ tui nō istius z vocabitur z valitudinis tue studiosa/ z tuere curationis. z mihi ipsi obsequi
obsequi z nrā memoriā simul lectionibus gaudere possis. Hec ad te plenius alias scripsi qui nō ocij abundātia
sed amoris ergā te. quo me quidā epla pbe sumere simemoria tui
ut aliqd ad te ei modi scribem/ quo mihi te pmittisse ludos ponitis. qd si assequi
grandeo/ sin minus/ hoc me tñ dolor qui posthac adhibito nimio/ nos qui vis. nemo z explis
reliqs meis/ sin aliquis delectationis tue.

M. Cicero. M. Mario Sal'.

Mandatis tuis curabo diligēter/ sed hoc anteā mādasti potissimum cui expedirem. illud nemo
qui plenius. sed eo audito multis qui pius/ quo ne plus emeres qui si multi tuissent qui amor
meus in te ē gnātus mihi cohercendi. Nunc qm tui pñi nosti/ illiteratorū tibi pena qui illud
minoris uenerat/ sed de loco satis est. Tuus negotiū agas simul dilige diligēter. de impe
te grauē cito scio. sed nimis uereūde mihi gratularis. putas eis ut scribis hortorū tibi
mihi me/ magnā illā lectionē putare. Credas mihi uelim/ magis me iucundi hortuli
lectulus. plenius eis iucundo malo qui gladio. Deinde gloria pueri Xantici qui calamistrare. frigidus qui
me delectauit tantus studiū bonorū me exhibuisse gratuitatis gratiosi/ clarissimi et
potentissimi viri. postremo qd mihi uerisimile fortasse videar/ odorari multo plus hinc qui
Illuripem Clodium. Illius eis oppugnatorē. huic defenderas. Et ille eis omnis res pri. z mea
capite disceptatio est hāturā/ magnus qdā spectatus/ nec sua sede/ sed corpore amplio
qui me stante/ stare nō potuit. hic similis ai cū mea z quis z uehemēter/ delectatus/

Tenco gronu[m] mi dis z dr desterro
i. denyc ul' ptare ul' adiuta ptē z
opposita tmē. regnero.

Epla pulchra de tpate
rei pu.

plignon Gallie homicidia papas.

ptia sorat q̄ nō mullis mundis meis se[n]ie Emissarium sēp fore. Q̄ obrē valde mihi grande re
magna res gesta est / nisi q̄ illi fortiores cum sua re / q̄ qui aut st. Eū q̄ tristis ois ex aquo
ipsi letis indigs erat q̄dēnare / q̄ sentirent nisi his dolor meus supet dolor. Nec hic mih
tudine z celebritate indigor z nouis legib⁹ ita desiderem ut quondā nostri maiores
ut q̄ primū te videre possimus.

M. Cicero M. Mario Sal.

Persepe mihi cogitanti de cetis misers z quib⁹ tot ānis xpatriue / z ut vidi ipse ego
uenire illū tpis z quo maxie fluxa omnia / q̄ z ipse die memoria teneo. Nā ad vi. ydus maias
Lētulo z Marcello cōsulib⁹ cui z pōperianus vester socer / tui mihi solicitus aia pōsto fuisti
solicitus te hēbat cogitanto / tuis offitis tū z primū mei. si manere z patria uerebare ne offō
de essēt / si pficiscere / a deliū / pticlis te meis cōmouebat / quo tpe audisti pficto me q̄
ita turbatū ut nō explicarē q̄d esset optimū factu / z undiq; tū malū fame / q̄ rebꝰ q̄ timēs
mee vitē durē. cui⁹ me mea fides tenuit / nō tui z pticlis mei / q̄ z ea multa q̄ re
offenda / quo uenirem. p̄mus nego magnas copias nego bellicosas / Deius ex Dunio / pauca q̄
pterea / de principib⁹ loquor / reliqui p̄mus z epō bello rapacis / deius z crudelis /
ut ipsa victoria horēdus. maximū aut et animi amplissimoz virorū. q̄d q̄dē z michi
leoni p̄ eis / que eius audissem descensu victoriaz / p̄mus repī suadē parat. cui⁹ sententie
Deius cū abea sua p̄pensus valde abhorret / suadere mihi ut bellū differrem. hoc
medius z habat / z ea sua videbat fore z fuisset fortasse / nisi quadā pugna repente
suis militib⁹ q̄dam. Ex eo tpe vir ille p̄cūs / milius imperator fuit / signa tirone z colle
ctitio exercitu cui legionib⁹ robustissimis q̄nit. vicit turpissime / amisso z exercitu solus fugit.
Huc ego tū domi mihi belli finē fore / nec pricul / cui⁹ z tegri pedes nō sensim / fractos / supinos fore.
Discessi ab eo bello z quo aut iam rapidē fluit / aut z aliquas z pdias indē diu aut diuciodū
in victorias man⁹ / aut ad Jubam q̄ regiē aut rapidē tū q̄ exilio lor aut q̄ sisenda mors
voluntaria. crete nichil fuit p̄tica si te victori nolles / aut nō audere q̄ mittē / ex duob⁹
aut hoc q̄ dixi z q̄modo nichil tolerabili exilio / q̄ z nocte ubi multa adiuncta z turpitudo.
Addo z cui ea urbe carcas z qua nichil sit q̄d inde possis sine dolore / ego cū mea fide q̄ cui
cuiq; e / z i mea ce malum. que amde nisi / oia / dixi fumia. Veni domum nō quo ophma
undiq; q̄dito cet / sed tū si cet / aliqua forma rei pu. tui q̄ z pria ut cet / similia tui q̄ exilio /
q̄ horta mihi cur q̄sisti rā nō usa est / cur optime multe rōnes / Veni est eis quatuor
vbi nō sis qui fuias / nō cē / cui ne hoc nūc. sed tū natura mihi magnū z volatum
pēnis cui hāc duas res q̄ me sustinerez / optimaz azuis z maximaz me gruis
quaz alba mihi vino nūq; cupuet. Altera ne mortuo q̄d. hec ad te scripsi ne leuiss z
tibi molestus fui / q̄ te tui mei tui rei pu. cognoui amantissimū. notus tibi omnē meū
q̄silius cē nolui / vt p̄mus scirez / me nūq; noluisse / plus quā q̄ posse / q̄ omnino rei pu.
posteri aut q̄ alicui mihi tāmi valet omnis / ut obsistā nō posset / me noluisse patria
amisso exitū z eo duce z quo stes fuerat vno / me noluisse z reliq̄s orbi. postq̄ nō potui
mihi ipse finē fecisse belli. Nisi aut sibi Curius est / cui ez cē me / si nō exulā esse. noui
z comodiore loco q̄ si Rhodū aut Mytilenas q̄uisset. hoc te nūc vrai / malueraz sed q̄
logis fecisse / volui p̄ hinc cadez ut hinc q̄d dicā / si q̄ z inimicatores meos z indisses. si cui
qui tui mei z tui nihil fuit rei pu. p̄fecisse / crimini loco putet cē q̄ vnuaz q̄ ego certo
scio nos uidere satis multos perisse qui si me audissent / q̄ius z iniqua pax / honestē bū
muneret. armis cis z stimulis nō ea fuisset. hos tyrias Laodiceā fortasse q̄ melius q̄d nihi ita
videri putabo / nisi mihi logicis remisers. Ego si / q̄ me velo expedire breui tpe ut spero videbo.

M. Cicero M. Mario Sal'.

Ad vnu. hal' in Cumanu uen. cu Lilone tuo uel nuo pot?. in pompeyanu stanu rogito. sed stinaz ante te reuertoz. Te cu sex ualere aupo tu crete du hic sum?. uidez esse ipe post una futuu sum?. Quare sigd gstituu cu podagra hes/ fac ut ? aliu dieu differas/ Cuiu ig ut ualeas z mehr- bidno aut tridno expecta. vale.

M. Cicro Cesari Jmpatori Sal'.

Vide gd mihi psuaseru te me esse Altyn noy mo ihr reh/ quc admeipm/ sed ? ihr q admeos pnet. G. trebatiu rogitaras quoniq exiez me cu ducre ut eu meu oth studys bnfiys q ornatissimu domu reduct. sed postea gd z pfri gmorato duturnior erat q putaras/ z mea qdaz tibi Dubitatio nc ignoti dubitatio aut ? pdire pstitione meu uidebar aut erate timdate. Vide gd mihi supseru/ cepi uelle ea Trebatiu expectare ate/ que expectasset amc/ neq me hmile miu? ei ylixe de tua uolutate z mea/ cui ? ei? solut? de mea pollicit/ Casiu ipe mihi ait gdam inuenit/ qui ul' testi opinionis mee uel stud? humanitatis tue. Nam mi de hoc ipo trebatio cu Ballo nro loqrec/ acturat?/ dum mec luc mihi dat ate. qui ? extremis scripsi erat. M. itaq; quc mihi gnidas/ uel regio grillic stanz ul' huc Lepte delegta. si uis tu/ ad me aliu mitte quc oznes. sustinebim? nam? z ego z Balbi?. tanta sunt opz mihi ut illud nestio qd' no fortuitu/ sed diuinu uidet?. Mitto ig ad te Trebatiu/ atq; ita mitto/ ut inuito mea sponte/ post aut ? uolutate tua/ mittd' duxeru. Hinc in Cesare pene lely omnia comitate gplectere ut oia que tyme possis addas/ ut ? meos gstitie uelis. ita uenit hinc gstitis de quo tibi hoc hor studio/ non illo uetere libo mihi qd' ni ad te de epistolis scripsisse uere Lusisti sed more Romano quo horiq nc ? cepit loquit?. Ytaq; horiq horiq melioriq uiz/ prudentioie ee uelis. Accidit ? gd stimulu ? dum ? mihi mihi singlis memoria ultima sna. Hinc ego neq Tribunatu neq pfectura/ neq ullo honis cursu nomen peto. Benuolehaz z lubalitate peto/ neq ? pdio quo my? ? tibi ita placuit ? hiisce cui oznes. gtie ? signis. totiq; dem gd horiq tibi uti trado/ de manu ut aiut/ in manu tuas istas z uetoria z pdc pstantis. sum? eis prudentissimis gd ? te uix liuet/ uegetut indoctis liceat Cura ut ualeas z me ut amas. Dcma.

M. Cicio Trebatio Jmpatori Sal'.

In omiby meis epis quas ad Cesare aut ad Balbu mitto/ legitima qda ? accessio grudanoy tue/ nec ea uulgaris sed ni aliqua ? signi ? diuo mee erga te benuolehe. tu mo ? cephas istis z desidia uerbis z urbanitate depone/ z quo gstio ipse ? es/ id assiduitate z diligtia ipsius Hoc tibi tuy ignoscemy nos amici/ qui ignouimus ipsi quc ceteris uiuy alteris hebant matrone opulcte oppidatis qui illa mamly atauissimus ipsius nc sibi mouelle uidebit? q abeet a patria nisi multis suis rei bi gestis et publicis/ patriq; ipsi. denig; quin domi etiamy ageret/ ipsa se ? ipsam quo ? mo? cito fuisse/ nisi ne optimates? sed plum scribeu? alias. tuiq; ceteris comitc dicendi/ ny Britania ne ab Ostidamy? denique ny cuncto z quo ipsi diuq; agro. illud scio memo/ quemquam ipsi sapie ipsius esse negt. neq; mihi scripsit. Cura ut valeas.

M. Cicio Trebatio Jmpatori Sal'.

Ego te gnidaie/ no desisto. sed qd ipsius exite tuis cupio. Sin maxime hoc ? Balbo adque de te diligentissime z scripsime scribo. Illud solu miray no me tolerare amice mei ? quotiens a. Q. mihi scribit/ affirmy. In Britania nichil est audio neq; any neq; argenti. Id prius est/ Esedy aliqd capias studio z adnos ipsius reuertas. Sin aut sine Britania assequi qd' uelim? possum? ipse ut sis ? familiarissimus Cesari. Quem te ? cognouimus/ multis Ballby. sed mihi credo tuis precibus z labore ipsius Jmpatoris libalissimi/ etiamy operosissimis gnidanoru arcis singlis ut tibi unus tu? sis ne ipse tibi deesse inuideare.

M. Cicero Trebatio Sal'.

Scripsit ad me Cesar / humanitere no diu te sibi cū familiares ꝑ occupationes suas / sed crete fore cui qđ ego rescripsi ꝑ mihi gratu cū futuꝝ / si ꝑ plurimu in te / study offiy / liberalitatys suc gtulisset / sed ex tuis litꝝ cognou ꝑpriatꝫ quāda ꝗ estimationē tuā / z stimul sui admiar / cur tribunat' gmoda / dēpto ꝑstiy labore milicie gtēpserit. Quereare cui vacuiva z manilio riay Cornelio nichil audeo dicere cui tu ꝑ ꝓcilo simꝰ cs qñ te alteo saꝑe dixerit ꝑstaꝝ gn tu urges istay occasionē z stimultay qua melior nūq̄ reperiet'. Qđ scribis de illo ꝓnano rure gsulto / ego te ei nō desino cōmendare / sentiet eiꝫ ipe mihi / te sibi grāꝫ agē debere de co qđ sit cura ut suay / Ego uestray litꝝ Butirionay expecto.

M. Cicero Trebatio Sal'.

Jam diu ignoro quid agas / nichil ei scribis / neq ego ad te his diebꝰ mīlib⁹ scripseram ꝗ nij q. fec meo nō ven. quo mittes aut cui dare nesciebā / Cupio scire qđ agas z ubi sis hiema turus / Equidē uehis nij Cesare / sed ad eum ꝗ ea occupationes nichil sui auctꝰ scribere. ad Balbuꝫ tū scripsi / deesse nolo / seruus adnos / diu plenior. qđ huc ꝑueniꝫ nichil est ꝑstiy Baltera mortuo. sed tibi gratū nō deest / qđ gratuay cupio scire. Bn. ortatuꝰ An. gnu cornelij / qđ tuꝰ familiaris cū / crebro ad eum scribat / adhuc nō potuit ꝗduci / sed mihi tꝰ gratus est

M. Cicero Trebatio Sal'.

Legi tuas litꝝ ex quibꝰ intellexi / te Cesarem nimꝰ valde uere gratuꝫ uideri. Est qđ gaudeas te tantam uenisse / ubi aliqđ sapiꝫ uidearis. ꝗ si breuissimꝫ qđ ꝗ stet cū / ꝗ stetit nemo / nulla tanta insula ꝓcior te fuisset. Ita tū uideamꝰ licet. sui ei ate inuitati. subinuideo tibi ultro z accersitꝰ ab eo ad quē rectꝰ nō ꝗ supbā ei / sed ꝗ occupationē aspernare nō possē sed tu istā epulā nichil mihi scripsisti de tuis rebꝰ quę me horaꝝ mihi nō minoꝝ curaꝫ ꝗ mee. valde metuo ne fugiaꝫ ī hiemē. Qđ ob rem tranquillo Lucullento utendū cēseo Jouj muno z manilio ꝓlambat / ꝑstiy qui sapiꝫ nō abūdarent ꝗ q̄ nos nunc ubiq̄ sitiꝫ calcem audio / quo qđ mūnio valde me horaꝝ de te timueraꝫ. sed tu ī re militari multo es cautior ꝗ ī adulationibus qui neq̄ ī Creta nō natare uoluiꝫ / studiosissimꝰ hō natādi neq̄ exercitare strēdauꝫ quej antea ne Andabatay qđē dēstrenuare putarꝰ. sed iay sibi iocati sumꝰ. ego de te ad Cesarē ꝗ diligēter scripseriꝫ tu / te tuis / ꝗ sepe. Ego. sed me hortaꝫ ī primis eraꝫ / ne uidere uelim hoiꝰ mei q̄ amātissimi uoluntatē erga me dissidere sed tū hoc uide quaꝫ ꝓxime de ea re / putem cē hoiej gnouēdū. ea fere. qđ ꝓficeriꝫ tuay me uehy rectoriꝫ. z simul de toto statu meo gsiliꝰ q̄ omnibꝰ. Tene ei supra qđ agas / qđ ꝓficeriꝫ gloriꝫ istuꝫ tuuꝫ desiderē / a nobis finiꝫ ꝓficiꝫ. sic ei tibi ꝑsuadeas uelim uelim mihi cē solamꝫ. Quare frater ꝑgite / te cē fortē nolim / si tibi cē id emolumēto scias fiay autē id nō ē nichil dubiꝰ nolim ē quin / me q te nō ꝑtimay attribuas / te q̄ nō hui⁹ aduersꝰ. una me hortatꝰ mea ut fortuna ut ingressa aggressio / ꝑfiꝫ cur ꝗ nō mō hostes / sed z fiat nū heredes. Quare oro te rebus tuis ut ꝑsis quay aut gsulas aut gsulꝰ / aut re Jumero.

M. Cicero Trebatio Sal'.

Nisi ante Kemaꝫ ꝓficiscꝰ cēs mihi cay ante relinquiꝫ. quiꝫ ei tot ī tricis unꝰ gsuluꝫ desiderat. ego oro unde petā gsiliꝰ dederis ut asingulis in tres regiones binas aduocationes ꝓsimilē. satiꝫ ne tibi uidear abste nuꝫ amice dixisse. sed hoc uide qđ agas z qđ fiat. uideo ei te iay iocari ꝓlixiꝰ / hoc signa melora sūt ꝗ ī meo Tusculano. sed qđ est

Erasmi grus Trebay de pdiuꝫ ut ꝓmus uidebit.

scire cupio. gsuli gdm te a Cesare scribis sed ego tibi abillo gsuli malleg. qd si aut fit aut fiunt
putas prefice istas milenas et ymane. Ego eis istud desiderium tuum spe tuog gmodo gsolabor
sin aut ista sint manuora/ recipe te adnos. nam aut cur hic aliqd aliqñ/ ut simus mecum/ colla-
cutio nra plus erit qm omes Samarobune. Denig si nato te retinebis/ simo milies erit. si duos
frustra abstinebis. non mo Laberium sed tm podagi nostri Valerium ymnesio. qnm eis pes indu-
rit/ Britania iure gratu. hic ego nō video qnis me videat. sed de re seriissima tecum ut solero
loquor. remoto loco hilum amicissimo a quo pbitor/ ut si iste/ mea commendatione/ tuas dignitati
optimebis/ pestras nostru desiderii. honestato et familiarissimis tuas augebis. sin aut iste Antiochus
recipiat te ad nos. oia tui queris et tua uirtute pfecto et nro studio orta te studio gsequere.

M. Cicero Trebatio Sal.

Mirabar qd esset qm tu mihi mittes litras et tantus esses. Indicarunt mihi pene omes Epyrotes esse tecum.
o castra pclara qd tu scribis sine Tarenti/ et nō Samarobunas missurum/ eas tibi mihi non
placebas cum ibi es et hiebare qd et tui familiares mei. sed quonā/ modo ut scribis defendas
cum oia tua cum sarcinas. non rogo. Ubi pōio illa aut formula Reatina ut pe longe lon-
gissime adhonā et humane vivendi est. cui quidem ad actionem et usum pene nihil deest. quae
nichil possit esse apud eos qui oia voluptate sua metiuntur. Quid aut tibi placebat longe
Lapidem uitare cum tuas teneg/ utrumq; nomen esse possit. qd pōio fieret pulo volubrino
si tu statuerig Ch
et oia esse actasu et fortuna/ Igit nō opus est. Quare scribe plane amicis de tuis molestiis stro
sin pace assumtau gmodum est/ ignosco. mō. scribe aliqñ ad nos qd agas et a nobis qd fiat
aut curari uelis.

M. Cicero Trebatio Sal.

Adeo ne me in ustu esse existimasti ut tibi scribere qd pace mihi gestum et nimium cupid de me di
uideres. ob eas qs tam me arbitrare/ litras ad te eas dum nō misisse/ Mihi Curbano
animum tuum quas primus litras pspiciebas/ molestias attulit/ neqs alia ulla fuit mea in te
missionis epla/ nisi qd ubi esses/ plane nesciebas. hic tu me et impudentissime facis et
fictione mecum agis. Audi Testa me ubi psuasoris te primum fuisse dicunt/ ay qd te
Imperatore gsulem. Quoniam/ nihil quod gratum est/ puto te malle a Cesare gsulem qd in Italia
Scio utrūq; est/ quae te fecerit pte me quidem fore possis. sed ut ad re redeas. te iste in tuto nō esse
uehemēt gaudeo. et ut illud erat molestum/ sic hoc est iocundum. tantum metuo ne alienum tuae
tibi pace sit/ nam ut audio istic nō exiguae manugestum sed magni fiunt rei imperitus et ruri subito
ad uim. fanadia adhibes. neqs e qui illa exerpsit in dicto pumestus qd prius ui oib armatis
nō uenerus. sino eis te esse gratum et lacessendo. sed ut ego quoqs te aliqd admoneam de uestris
cautionibus Treueros uiros censeo audio capitales esse/ malleq; aureo ere argento esse
sed al' rebus. tu ad me de istis rebus oib scribas uelis qd diligentissime. Dat. iiij. no. quinctilis.

M. Cicero Trebatio Sal.

Crispus Arretinus/ cui Architecti libri sunt/ ut te nō in memoriā putarem. salutem eius tibi tuis
mihi mandarat. Valde eius lauto est/ qui gratiae litras ad me dare hoc tempore uoluit. Quae si scribere oblitus est/ minus multi tui te admonito eam rem det. si nostri oblitus est/ dabo operam
ut istuc veniat atqui plane exaio tuo effluo. sin est ita timor te dehortatur aliqd exco-
gita ut forsit de Britannia. Illud qd tibi audius ex codey Crispo/ te ei Cesar fa
miliarig. sed me hercule malleg id qd erat equius de tuis rebus ex tuis litteris et sapissime cognoscere.
qd recte ita fiat/ si tu malueris tam molestae et tibi tuis curis tedioso.

z tuo more z nō nichil ꝛ nostro. te ualde amarī. nos q; a te amari tuī uoluīt. tuī ꝛ gr̄dīm.

M. Cicero Trebatio Sal'. tarde pt qñ amāt uolunt ee abūtes amicos.

Qui sint mozosi qui amant/ uel ex hoc ꝛ telligi pot. Moleste ferebaī antea te Jn uitiū ire ee/ pūgit me zuisus q; scribī ee te usq; lilee. neq; eis mea cōmendatione te nō delectatū fuisse putebar. z nūc dolco angor quicūq; tibi sine me ee iocūdū. sed tū hoc malo fōrte nos desiderīus q; te nō ea q; stro ostīgu. Qui noīa C. ayaty suauissimi doctissimi q; hoīs familiaritatī ueniſti/ nō dīm pt q; ualde gaudeo/ qui hoc ut te q; maxime diligat. mihi credē nichil ex ista pūina potes q; iocūdū? sit deportare. Cura ut ualeas. M. Cicero Trebatio Sal'.

Jocat' sua de stamī quo ē. sed indoctū dicunt qui tonsi sunt aliqua scripta ꝛ stro sapiūt qui nusq; ipm̄ q; sapiat inuenit.

Jn equo troiano seis esse ꝛ extremo/ scio sapiūt. Tu tū mi dicebāt nosti scio. primas illas tribopolas sat fatuas dedisti. de ide q; ꝛ butama nō mīs q; philoxeni pbauisti. plane nō reprehēdo. nūc nō ut hiberna iniect mihi iudicis. uis tegmoure nō curas. usq; quaq; sapiēs opꝰ. id erit telum acūmus ego si forte mutarer. Gn. octauio familiari tuo nō displicui. Cum tū dixeris me aliquoties mutarier/ oro te quis tu es. sed nec hīule q; ꝛ oni hō lepidus est. Velle oni addūxisti q; d agnitus z hac q; ꝛ ytalia uenīt sitis haruspicina fore plane scio. Ballus mihi affirmauit diuitē te fieri. id utq; romano more loquor sit bene nūmatus te fieri. Ay quid stupes dum/ omnis ee dum diuitis/ qui celo z terra fruī possunt. postea audior gen istinc uenisse Syphax tuus arcessant/ q; negotī te p̄fectū fieri uelle/ sed tū ꝛ q; d gaudeas. gratū eis fore omnes/ maxīe te uno Sonazobunc Jupp̄ gratiosū ee.

M. Cicero Trebatio Sal'.

Extrema linea ꝛ Cn. tū gratus ego/ z te aliqs collaudare possīt q; pas uideris aliqua ī sinū gesturus/ nam p̄mum mīnā lusi tuus uehemēt admonebar q; mihi ꝛ d̄ū/ pater tuus dixerit (cuius ni uerus/ urbanitatis q; desiderio ꝛ d̄ū ī pugnīs ꝛ d̄ū tumidū ꝛ labore militari refrenat ꝛ. q; ate alienissimū ꝛ subīt pudens uidebare/ tabellas eis singraphas ad Jupiter nō ꝛ plas attulisti/ sed proxima ablata/ domum redire properabas. nec tibi ꝛ mihi uerebar tuos ipos qui eis singraphas uenisset/ aliquādiu nullū adhuc nūmum auferre potuisse. Ego simā comedi rōnē diuīs/ te meam ee maxīe uelle. nō eis mediocri affligebar uel uoluptate ex gratitudine mea/ uel utilitate ex gratia atq; opa tua. sed quis te z adolescentiā tuam z amicitias z fidē meas q; uiles/ primū te nō meā tuēd' mihi sed z augēd' atq; ornādus putaui. Itaq; quoad optinaī per me ꝛ gratias exeritis/ quae ad te ultro attulerit meisse te reor. postea mea mutata uoce/ quis uideris me a Cesare honorificentissime tractari. z omnes diligi. hoc q; ubi tute ꝛ credibile z singulis fidē nostre/ sic ex re gestis/ z tradidī ut grauissime diligentissime q; pūm. q; d ille cum z accepit z mihi sepe lectis signi ficauit/ z tibi uelis z re ondit mea cōmendatione se te ualde ee gnotum. hoc tu uide nacte/ si me aut sapiēs aliqd aut uelle tua cū putes ne dimittas. z quae te forte res aliqū offendent/ eas ille aut oppinatione aut difficultate/ tardior ubi cui ut spes fructo z ultima expectato/ quae ego tibi cōmenda z honestū fore habeo. plura te hortari nō debeo. tū moneo/ ut q; amanter gesturū de claustris ac ubīcalissimis uiis. ut q; ubertatis quidē ut cuius magis ydoneus tpis/ si hoc amiseris/ te ee nullū unquā iturum. hoc q; admodum uos semper solebas/ ut nescius ubis Jdem C. cornelio indebam. Jubute mihi te ꝛ fectū nō ee grauē. q; z alacre cauisti/ z ego te de reb illis nō audiebam ubi sis hibernāte. z qua te aurigatione admittas ꝛ sentiebas uelim.

M Cicero Trebatio Sal'.

Accepi a te aliquot epistolas uno tpe/ quas tu duplices tpibus dederas. Jucunde recreatus

M. T. gratū mi fuisse uehementer scribis. Ut scribis ita mihi uide. Epistolis tuis respondeo.

Significabat eis te istis milibus tam firmo animo fecisse et eos fortes viros et strenuos. quos ego peculiariter ante istos
desideram non tam bellicositate animi tui sed magis ut desiderio nostri te quamprimum patrie restituas. Quare precor ut
reperisti. forte apud istos tolosa milibus multis mihi merito assequere. ego eis renuntiabo gratanter
sed tuo. sic habeto non tibi maiori esse curae ut iste tuus animus discessum tuis fructuosissimum tibi sit quam mihi
Itaque quo vestre cautionis initium sit gremium tibi meum reuinctum et ostreum mei. tui memoriam
de rana grillum habeas. ego eis ignauissimo cuique magnum animum habeo. sed utrum epistolas
tuas rodam rectum habeas. Illud miror quod solet cadere quo. plinius dare quis ita manum stringat
Nam quod in palipsesto Lando eqdem paulum si miror quod talia carmina sunt quae dare ma
luerim quam hoc scribere. nisi forte tuas formulas. non eis puto te meum librum delere ut reponas
tuas. an hoc significem nihil flocci facere te nec curare quod tibi suppeditare. nam ista tua
culpa est qui nec rogando tenui extudas. et nos hic nobiscum reliquerit. Ego te valde rogo
ad nos quamprimum more romano quando. tu si quidem libros cum meum librum ne sis ad
miratus. erat eis absentium mos apud. has litteras scripsi in patrio eis ad villam quietam
philomeli dominium exquirat audiremus frementem Cicinnum meum quos quod tu mihi gra
tiam habeat. Nam ubique honorem meum in primis maximum tamquam filio sed eum nosse gaudebat
Curabit valeas. scripto quod supra.

M. Cicero Trebatio Sal.

Epistolas tuas quas accepi abl. Animo quidem non recte. nihil eis habebat quod ad philum pertinet.
sed tamen animo recte legi possent. sed tamen animo ita te mandasse arbitrabar. et tu adscripsisti. Quae illud est/ nihil te admo
uerit nostra elocutio de mirore. peccatis tuis nouis rebus.

M. Cicero Trebatio Sal.

Vide quaeso ne apud me sis et si iure id quidem. non eis amore te vincor. Verum hoc quidem potius rubigo
nem rubuerit/ certe id absumam delere non potuit. Itaque ut primum velim nauigare coepi in Italiam
topica aristotelica gracce scripta abiit verbo gnomi amantissima tui. Cum libris nihil nisi diligo
scripta/ quae plerumque res illa scripta potius/ cum nihil quidem nisi obscuram cognitionem debeat
nullam artis leges sine praeceptis/ et sine aliqua exemplorum copia possit. non longe abierit/ non
ut simile nostra exilium cognosti praeceptum quidem est/ deorsum ne unumquidque deprimatur.
quod tu si actutum legeris/ si stoicos quae/ oia ignoscas. ut cum praeceptis. ut nihil a ipsa nisi
quidem offendatur/ exercitationem quaeque. quia quidem nos te quaerebamus si quo salum iudicium. et
salua ista offenderimus. Vale. Hal. Sextiles Regio.

M. Cicero Trebatio Sal.

Admirabilior mihi nulla fuit quae te ab castris amari. sed quod ego dicam. te quis quis non amat.
Busi medici filius cum ita desperabatur ut si cui non nobis. sed ego te non recipiendo quem illum
ad cenationem tuam traduxeris. quod eis nulla non a nullo et Lupercal tuis iste malo quam ita
tu si me audiris quae solet hae partes possunt non tuebis. Nescio quod eis nullius aureum
neque halitum nobilis animum celsius/ nec paranam domum desiderat. quod illa quae hic loqui
a quo et adhuc tuam solet. quae tu si quidem multum existeris. sed primus operamur iudi
hic postea tuum quae ego quidem primus cognoscere nobis quae eius sis. deinde tuas domus tuosque
agros. caque remoto salubri animo loco. idque in mea posse tu Trebati arbitrio. sed
nullius/ nunquam negotia nudas/ neque dies unumquidque ad binum experiaris. Ego a sexto
studio nunquam desipulo libri absumi
uoranatare. Igitur omnibus quidem neque deinde adhuc disciplinam. sed basis nec me deterruit
relaui. te quae non nidey. nec si recusarent Curaui valeas. Vale. Hal. quintiles Velia.

o latrauit una epistolas
misit Trebatio qua
de re scripsit ipse postea.

epistolas quae misit non
legerat Trebatius.

recipiendo addidisse
aiunt Acerranus

M. Cicero Trebatio Sal.

Silly rana te docuit. ꝯ postea fuit apud me/ cui ei dicerez tibi mihi rspondit illa nos sine prędo fuę pssr
sl lonoy Turpilię possidię rayno/ ptor ex edicto suo mihi dedit negare aiebat Seruiy
tabulas teste ee eas quas sibi misset/ ꝯ qm fiduciario tesk no huic. horidz offiy die te my se
lonius negabat. meqz rogauit/ ut se eas suis tibi gręi dare. nec vir melior nu Testa.
nec mihi amicior p. sillio grię est. te ts exrpio. Gratissima gt mihi feciy si adery ut no
uercys eiqz pollicit eius. sed si me amas qt primu hoc te uehemr et atqz rogo.

M. Cicero Trebatio Sal.

Illuseras heri sr. Ster Scyphos qz dixeras Hircinas ee posse ne heres qz fuerit antea fuis cert. Huic recte
agere. Itaqz si domus bene potus/ seroqz rediens/ ts id caput ubi hirci nasia e notary et descripty
tibi misi ut scires id qđ tu nescis scisse direbas Sextus Etus cya. manilius. chaere. brutius
sensisse. ego tu scriptole et Testre assentiore.

M. cicero Sui fabio Gallo Sal.

Tantus qđ ex Scipionali domu eius mihi a te lre reddite sr. ab eo deqz antpn Auiani lras. et gb
hoc erat lubentissimu noscere studiu eius uemsset/ qua ego uelim die. fac qđo qui ego sum
ee te. Est ne aut tui pedis aut nostri ppius rogare de die. deis plus anna possulare
sed est mi Galle ora stulta si ea mereat ees que ego deprecabar/ et ad eas primas quas
uoluerat. at ts istarum que te emisse scribis nos solu ratu mihi esse/ sed et gratu. plane ei
et tellugo te nos nos studio/ sed et amore ipsi. que delectant horteq ut ego sepe indicium et ori
undo. elegantissimu que me digna putarit coemisse. sed uehi mancipia damasippa
in sua. pessus est ex isthi emptionibus nulla desidero. tu aut ignarus et studii mei gth
ego gręci ocio signioy nos estimo/ tanti et sit quanti. aut quanti supellex/ bachyl istiy
cui musis merili ggeras. qđ scile. primus ipse ego mirabar nusq tanti putasse atqz id
scisse musis oth apparatu. sed ts erat apu bibliopolas/ studiys qz nris ggraues. Bachyl nos
ubi et/ apud me loqs ut puerile sr. nouu opus et scripsi inde/ noctuly tibi signa/ mihi nota
mandasti. sed ybristen. Eti est signa ego emi solebo quę ad studia nra gymnasia exornet
mihi et palestrę lonis. chaeriy nos signu quo mihi pars aurea grandis/ nullus Saturni
signus fuisse. hoc est duo signa pictura mihi ex alumnis attulisse. Hermeiy mallo
aliqđ fuisse felicis puer cui Auano tuisse possem. qđ tibi desiderare te quęqz fore
si te delectat hębys. siy aut simul mutasti/ ego hęc s. qđ ista prima ne ego multo
libentius emerim Dionysii Tarentini. ne sex hospitia molesta sint. ora libenter moueo
ee culpa emptas ego arcteiy mandasti. Itemqz si forte quei puer hic nomenclator Auianus
familiaris ex hac fuit. Quędas mihi nouas et ineptas et picturas Tusculani. ea nolebam
tabellis ornare. et est sigilla grata et simulacra me delectant/ pictura delectat. sed ts sustuli mihi
et hyeda arcteiy uelis me tanagras ulas sunt qu arcessiuit. quę ego ne uerbum. sic est dama
sippi et sua ne maneant/ alienę et pridem damasippi ut puto et gnathonis et cęteiy. Qđ ad me
de domo scribis etiq iam id ego pridem mandaram mee Tulie/ et est ipsa hora accepiam
tuas lras. Egerii et cui Tuscula qđ ei uisa sum habuit. Crassipes ut credo aut
pus qđ tuas legi has proximas lras. Sulpy de mea Tulia qđ egisset. p. linum scripsit
diceba/ sed opinor. Casus uita ea multa/ sorteq eas pene negligere et audere nisi ne
abece. Est ei gratus et hospitalis Dexippus illo a absente et in studiis magnus. Est mihi
gratissimu tanti ad existimay. ts quidem ne uerbo quidq nisi. primus ut eas domus
sumeres ut nos nos ipse me sed plane mouy histane possis. Deiy ut migrare tuloyt
festines. sed ne uanas spes habeo ut ei ro ita accipiatur sis qđ ego sum. Itaqz ora exspecta.

Vide cis

Video enim quid mea interfit quid uitij nostr. siqd egero famam sinagrtu. z adoia irsmilr
z qñ te expectem/ famos me si tibi uider erroiem.

M. Cicero fabio Gallo Sal.

Amoris quidz tui quoquo me uerti uestigia uł yxime deprehendi/ Sensi eni exitij tui ualde te laborasse.
Amo gł uoluntatem/ sed pauca de re dicta opinor olim. nō omitti dormid sic ego nō omitti
mi Galle seruio/ z siqua est hereditas oly eni ignarē existimabam non tm ab ullis qi hoc
tpe observant a familiarissimis Cesari omitti piscis. Id ego ñ lucris pono nō fore horiem
pestilentiore patria sua. Cui ad dictum tuj puto ee Calui linny hispanicteo preconio at
inde quid sumeretur phamee cum irrisus/ ipse gdē rñ. erat eni mihi sane familiaris. is adme
uenit/ dixitqi Judicij sibi opus esse statuisse. Eoipso die quo de p. scripto in gestu unū nomē
erat/ respondi nullo mō me fore potesse. quē uelli aliū dicj si supplicasset/ me ei nō defuturū
Ille aut qui sciret se nepotes Lollij Tiburtes hēre/ z erat Lollij unctoris discessu ame ut mihi
uideat ivatior. Habes causas cur alij alio negotij cognosti meaj rām crisis Salaconis
iniquitatej. Catonej tuj mihi mitte. Cupio eni legere/ me adhuc nō legisse turpe uobis nrisq e.

M. Fabio Gallo.

Quę epla gestissej dolej/ noli laborare/ salua e domo. potes nī libenter. Quę aut me moneas valde
gratum est/ idqi ut sępe facias rogo. uideris eni mihi uereri/ nisi istī hiemis uideas?
Sed hoc tu manu de tabula. magister adest an? qui putauerit? Vereor ne ? Catoninum
catoninos. mi Galle cur me putes quicq melius qui epla tua ipsa/ ab eo loco recta labuntur?
secreto hoc audi. tenuis hēto. ne Apelle qdē libenter tuo dixeris pictus Dionos logis iste mō.
nemo unc male me uidet. sed quid est nobis est/ Vigeo uigē ne trānsierim Vnguej qdam aut
Attilo. is eni e directa optime atqi eqdē alacriter tuj causa/ hodie nocte assumo.

M. Cicero Gallo.

Cum decimus iam diez grauiter ex intestinis laborarej neqi hoc qui mea opera uti uolebat me
phabere non uidere qi febrij nō huic fuga in Tusculanum. Cui qdē hodie ita sensim frustum
ut neqi aquam qdē gustarej. Itaqi gestare lagonē z fame magis tum offam desiderarim qui ate requi
putarim meam. Ego aut nij omnis morbos reformido. tuj qdē Epicurum nunq stoya male
accepit qi dicant/ 1. Graues uiriā fluxi z graues uictus
fluxus passiones. Jgr sibi molesta est quoq alterj morbū edacitatis ee/ putant. Alterj e
turpium intemperātie. Sane 1. Grauē uictus fluxū. Fortunam/ sed mihi
e mihi uel loci mutatio uel aeris e relaxatio uł ipsa fortasse iam senescētis morbi remissio pro
fuisse. ac tm ne minus undeviginti aut quod ne gnisci/ lex sophiana qñ uidetur
1. fungi uictū 1. splintaū unedi. S arbuscula/ ea mihi frondi sit. Nam duj
uoluit usu Lauti terra nata quę legio excepti sit in honorij aduēj fungos helueliaj/ bbas
omisi ita giduū/ ut mihil possit ee suauius. in eas ciui e nidisti in terra Angulani apud
Leutulij/ tanta me 1. cōpiis debilitas/ arripuit urbodie primum
uidear repisse gustē. Ita ego qui me ostreis e muraenis stante abstinebaj/ Abeta z
malua arrepto sij. posthac uł ceinj cruciores. tu tm nij audisti ab Anicio uidit eni me
nauseantem/ noctu mō mittēdi cibi ustaj humi/ sed e ustendi. Ego hic cogito gmoraj
quoad me refecerij. Nam e uinj e recepi gustū. sed si morbi depulero/ statim ut stroiliā reuertebo

Cicero Gallo.

Miror cur me accuses cui tibi id fame non liceat/ qd si limet/ tm nō debebaj. Ego eni te nj

consilatu obseruaras z ais fore ut te Cesar restituat/ multa tu qdem dicis/ sed tibi nemo credit/ Tribunus plebis dicis te nica cū potesse utinas sez cēm tribuū. Intercessorez non quererez Negas me audere qd sentias dicē/ quasi tibi mi paz impudēter me negarez paz forenter re- spondeui. hoc tibi scripsi ut isto ipso i genē in quo aliqd posse dis/ te nichil esse cognoscerez. Qz si humanitē meam qsisti cest/ Libenter tibi me z stantē purgassem. nō eis i grata mihi st quē fecisti/ sed quē scripsisti molestū. me aut ꝓuocat Cetri libri st/ tibi liberi nō usui demiror. Nas si falsa fuerūt quē tu ad me ut ais detulisti/ qnd tibi ego debeo. Si uera/ tu es optimꝰ testis qnd mihi ꝓdesse Romanꝰ debeat.

Cicero. Curioni Sal.

Memini qꝫ mihi describere inchoare qꝫ cui istis potius iuuenes qꝫ nobilissimi erat eis multo domi- lius hui⁹ urbis tui qdem urbis aperiens humanitas z suauitas tue/ qꝫ tota peloponesꝰ/ ne- duꝫ patras. nuꝑ gra z audisse mihi uidebare/ cui ꝓpe destitutꝰ his rebꝰ te ꝑgrenaꝫ grauiter. z hoc tpe nō solū sapiēs qm hunc absq/ sed z beat/ qꝫ qui qm aliqd sapiat/ nuꝑ nō ee beat pt/ sed qd mi cui licebat prudēs es gestū utilis ecē/ ubi nec peloponesus. nostra cetera. nos idē ꝓpe modū gessimꝰ alia rone. Cui eis salutationi nos dedimꝰ amicos qui fuit z hor frequens qꝫ solebat qd qr auiej albaꝫ inde bñ sumebā cum uidere/ abdo me in bibliotecaꝫ/ itaqꝫ opus offo tanta qsta fortasse tu sentis. Intellexi eis exitio sonare quidā cui meaꝫ mesenaꝫ z deliciarū domi/ te ex meis libris/ cui mei desi deraret. sed me hortate z tui rogabaꝫ/ qui nō solū sui erga me/ sed z mei erga se benignis erat mihi rogor/ z hoc tpe qꝫ qꝫ merito ratio solū gerat/ qui plurimū debet ualere sed z dies qui sibi nos quotidie solet/ tū dolore ipm mi rog ee delapsaꝫ ut nec spes qdem melioꝝ aliquā fore relinquat. nec nō mihi qdē nihil in eo est in cui ꝓfecto opa sit/ nisi forte ridere ee nō debui/ sed alia erat/ alia z nisi mihi sit arridendū ut ꝓtritis nō sit qrendū. Reliquaꝫ spes nullaꝫ inde qꝫ ad puma redeo. sapiēs religiosꝰ hoc/ negotio. felicissimꝰ

Curius M. Cicerōni Sal. Si vales bñ est.

Cui ego x i. usu/ Tuus i. qdē posse nec aut. Achā nūq ergo finet⁹ eius qui animū illoꝝ qd qdē nisi uos simus comphonalis uocale ꝓstrepsisset egerit non multum. at illa uestra ꝓdentia qdē/ nos qui sumꝰ haleraꝫ qui horiꝰ existimamus/ id omne abstulit hic. Quare Cicero mi ꝓspera cogitate nos quidē z supplicij nos curiosos de melioribus nōn rondā/ quo sunt⁹ tuus ꝓpius obtrectare possit? sed Amice magne noli hoc explicare Actico ondere sicuꝫ erraꝫ z putare me uiꝝ bonū ee/ nec solere duos parietes de cadi radia de albare. Ergo patronus mi bene uale/ Tironēq meum salutes nros uerbis. D. ad iij. kal nouēbꝝ.

M. Cicero Curioni.

Ego nō iaꝫ te nō hortor/ nec rogo ut domuꝫ redeas qui hic ipe euolare in pro. aliquo ꝓnuncē ubi nec peloponesus nosꝫ nec sua andria. Interdiuisse ee qui tumpet⁹ mihi stare uidear/ qui hic rebꝰ i tristis. nec mi uidetur multo aut ꝓuidisse/ qd impedierit tuus ais hic ꝓfugisse/ qui hoc audiui acerbe st tū audire tolerabile ee qui uide. In cāpo certe nō fuisti cui hom ſa comitijs qsitoꝝ i stantis Scilla Q. maximū qui ille consule ee direbat posse cert/ quo mortuo nūciato scilla sublatā e. Ille aut qui comitijs tribunitijs cert auspicato cōmutata huic. Consulem hom uiꝝ. cognouerunt qui uotis ad hal ianꝰ cert qui erit sciunt mane post uidere Ita camino ꝓsule scito/ nichil ꝓuidisse/ nihil tū ab consule malo fuisse est

---

Ad cuionē gratulatiꝰ epla. z ad peloponesū ꝓpe Achaiā cuiuscuꝫ famosissima z magnificā urbem z laudat pua discessū de Roma.

Curio ꝓpinat ex ghdā libris z epistolis Ciceronis qꝫ erat magno animo z adhuc ee pua z assignat rones qꝫ appareant ph sic.

Nō.

Nōtꝫ. hic aduertendū signa ꝓpria magis diuersoꝝ longe z pcul ꝓ nouis tam aia z cibis nouis / de diuersis notis

fuit eis mirifica uigilãtia qui toto suo gsulatu sõnu nõ uiderit. hec tibi ridicula uidẽr. non eis ades que si uideres lacrimas non teneres. qd si retera scribam. sẽ eis ĩmiãbilia grauis esse. quę qdz ego non fierem nisi me ĩ phye portu gtulissẽ. z nisi hęc studia mea actaq; nostra cui qñ ꝓmptu te ee scribis mãtpio z nexo meo usu z fructu gtẽr. Jd eis ẽ cuiq; ꝓpiũ quo gdã fruiq; atq; uti. sed hęc alias plenius Actilio quid gretã. cui legionib; missus ẽ. maximo meo bñficio ẽ. his eis ẽ ame und etiam mihi salus defensus z ẽ hõ nõ ĩ grat. meaq; uchemẽt obstitit. ad eu de tr. dilectissime scripsi. eamq; epla eu hac epla guxi. quã ille qñ accepit. z qd tibi pollicit. fit. delis ad me scribas.

Cicero Curioni Sal'.

facile ꝓspexi ex tuis lris. qd sep studij. z mẽte plenũ fuit z te ĩtelligẽ qd mihi curę ees. qd quę utq; nostra gseruat est. Reliquum est ut offitijs nrtem ĩtue nos. quib; eque aio ut' uterq; te. ut' uterue absẽte. Actilio nõ fuisse nec ee merę dau lris stude patior. Sulpicij tibi opa ĩtelligo ex tuis lris. nõ multo opus fuisse. qd tuas z ei gtulisse ut quid admodu scribis. nec caput nec pedes habebant. eqdẽ uelim uir prudẽs hęrent ut aliqñ redire. Videt eis exaruisse iam uetustę urbanitatis ut pene nẽ sibi uim possit dicẽ nisi nos pauca retineam. gluas antiquã Athenis. Ego is tibi. nos ei fortasse. Veni qd queso. ne tãtis semen urbanitatis. una tui et publica intereat.

Cicero Volumio.

Si nec prętoris familiarib; ut debebas ad me eplas misisti. primus addubitaui num a Volũmo senatore eet. quo my est mihi magis optus deũ ꝓspere grãma al' ut ĩtelligem tuas ee. quib; ĩ lris oĩa mihi ꝓspera fuerint. pr illud qd pace dilexẽt. posse mo salutaz meaz ate procuratore defendi. Ais eis ut ego discessu oĩa oĩbus dicta. ĩ hortatus sis — triana z me gratã. Quid tu id putas. nõ ne defendas. nõ resistas. Egone suadeam ita notitie me religisse. gnã dictoꝝ meoꝝ ut negocia sua sponte possent. sed qñ tãta fides ẽ ĩ verbis. ut michi tuę sit. i. fac mihi dubitanti. nisi eloquens i. dubitanti. nisi eloquens i. symbola pugna si medijnas nisi acuta i. intricato. bellum mihi videmini i. exercitato. nisi recta que sit ame ĩ secũdo libro de oratore ꝑ Antonij ꝑsonã disputata deridemini. et i. artificiosa ĩ recta ut fallatis / et argutia apparebit ut sacramento gladiatoꝝ mea nõ ee. nã de uadimonijs qd queraꝝ multo labore meo tractũ ꝑ me probi omnes fieri. uel boni ut tuę eloquentię ut possit ꝓbari se tibi. nõ labore. Verbamentis tuis nõ amabo gladius ĩ pdictis defendas. ĩ quid te uelim meliore oratore reperias. deridere te primus. nec demum ĩtelligo te sapere. sed me hercule ex ioculari ualde mihi me hercule placere eloquentię magis quam ex ipsa. Illa quę ridicula esse sic erant. mihi tui risus nõ mouerunt. Cupio eis nostri illum amicum in tribunatu ꝓtegi primum hoc genitalibus. Jd nisi ipse cauet est mihi curę ĩ malo — ribus. tui me hortate z uti pr. ꝓ qd quę quis ĩ me ingenium sit amare nõ desinã. tu mi Volumni quod rectum tuum est. ut mihi unde ee gratã. scribe ad me ꝓ scripsisse de rebus urbanis. dece pr. Jocundus est mihi simulatio tua. ꝓcea Dolabellam quem ego ꝓspero z unice cupidissimum ee atq; amantissimum mei cohortare ad fidem et officium — Sepe. plane meum. nõ me hercule ꝓ gesto dicit. sed quotidie cupio. nõ indico nimium laborare.

M. Cicero. Volumio.

Q. Declamationibus nostris z Phorm. valde delectẽ. dum modo tibi non erat cui iudices nisi forte ipse eloquentię magis ꝓpe ꝓ me audiret / iudices / nos eis

cuncta ĩ Phor. declamationibus prodesse eo quod unus. Volumnius audiuit apud Ciceronem audiuisse Ciceronem declamasse.

plane/ mihi sua visus volumina/ aut michil sum/ aut nobis qdo ipsi displicem⁹/ Gregatim illis
quib⁹ te plaudere ut[ebam]/ amissis ut z siqua alia digna nra noie erudissimus/ ignemistam⁹
Te hoc pinnigero noy armigero troye tela gerenti ut aut philoctes apud achaycos abiecta
a gręcia · sed tu ois mihi ceu/ sim ueneris hilarion/ qui ut ipse intelligis ex maxima qq
negocijs occupationu⁹. quę si ut uolum⁹ eripiu⁹/ ego no⁹ multum salue⁹ z bene dica⁹/ z ualeat
ualeat qd tertio multu⁹. z nos omnib⁹ nostris amatoribus N[ost]ra z Cass[ii] tuq⁹ dolabella me/ ut[pote]
uelis/ me hercle studijs tuer⁹. z mos egregius unius amici. opus e hui⁹ delimatulo z polito no
uido. zillis z uerborib⁹ mos ingi quib⁹ sepe uerecundioie me z loginquo stang. mihi eis moderatius est/
si mo⁹ hic cesare aut pater⁹ aut uolet deponere illam ꝑsonam z qua me ipse illi ipsi ybam laudabilis
ac me totu⁹ z integ⁹ abdere/ tenuiq⁹ z mea retrigo atq⁹ studiose honestissimo otio trahi.
tu uelim ne dubit⁹ eris ne plurib⁹ legere⁹ tuas litteras si mihi quidadmodu⁹ scribis longiores fore
multiles⁹. ac uelim posthac sic scribas/ tuas mihi litteras longissimas quasq⁹ grauissimas fore.

Data Tullij Ciceronis explan ad q. fratrem z eruditis explicat. Incipit liber⁹ ad q.
Celium feliciter. Februar⁹ p⁰. Septembr⁹.

Celius Ciceroni.

Quod tibi [i.]20. dubitanti pullari⁹ mi me omnis res urbanas diligentissime nihi ꝑscripsisse dam opa
paraui qui fieri⁹ ꝑscripsit⁹ ut uereare ne tibi nimium negotii hac scribendi impendat
tuq⁹ est tui studiosissimus z ꝑ omnibus ꝑgrinationib⁹ gratissimus sit/ minimaq⁹ me
que dum gerebat⁹ fuit molestia. tu in hoc habes me me⁹ hoc officij erga te studiu⁹
q⁹ huic laborioso imbecillo alteri delegaui. nā qui mihi suauissimus est z oblectatio z adiutor imbecillo
ut tu nosti pigerrimo/ tuc memore dare operas. sed ipse uolumen q⁹dā mihi misit tanto ut
ego arbitrer me exorasse/ nec scio quo uitio ouum est nō mihi ꝑscribe⁹ hec/ sed olim scribentis
Dia est ille Sinai⁹ ignis/ dicte scribe z rumoris q⁹dā explicui si forte minus te delectaret
ne molestia tibi nō ꝑpetua mea epistola fierem⁹ molesta. Sigla z ceteri mei actiones aut
gesti⁹ operas⁹ minus gnoscere ꝑsequi⁹ possit z quidadmodu⁹ actu⁹ sit/ z que existimatio sequa
quoq⁹ ipse de eo est/ diligenter tibi ꝑscribem⁹. ut nihil e nobis/ magno te expectatione est.
Nam z illi rumores de nostris transpadanoq⁹ Cumanq⁹ tuis caluerunt Romā ad ianuarium
ne tenuissem q⁹dā audiebant de ea re accepi. ꝑpea q⁹ rarellus q⁹ adhuc mihi retulit
de sententia municipiorum Galliaq⁹ est ei. hab⁹ fama ut mihi ipse dixit/ eas distulit relationes
sane quam mos⁹ simoni⁹ expectat⁹ qui de eo tui fuerunt cum Rome nos essem⁹. Tu si ꝑpetuo
ut uolebas offendisti qui hi⁹ iussis sis z quidem ordine huius/ tenui quidq⁹ offendat uolun-
tate⁹. solet esse aliud simile z loqui. neq⁹ tibi male⁹ z gemo ut nihil appeat⁹ q⁹ corpiat
fere mihi ꝑscribas. Ut ad Cesarem redeam z nō bella de re⁹ mora sed ꝑspiratio⁹ diu
taxat uenit⁹. Alius egit ꝑdidisse/ opinor recte finis est/ alio⁹ triumphum legionum
nauigasse ipsi apud Belnacos armatos z ꝑclusis abrehquo exercitu/ nec adhuc recepto
quicq⁹ est/ nec hic z certa q⁹dā/ tui multo iactant⁹. sed ꝑ panos quos in nostra/ palaq⁹/ scorteo
narib⁹ aut domino⁹ cui magis ad os apposit⁹/ te ad bum. hab⁹ fama probe scribant⁹ q⁹
illos capiti sint dissipat⁹ ꝑfusse/ ut de urbe ac foro toto maximi⁹ rumor fuit atq⁹
ꝑpeyo in urbem ocissime. Ego qui sacra Q. ꝑpeyi Galli scribentis fame

facere/ vtq; eo ut ego misere ca' exutie nr̄e sui gnioꝝ. ⁊ hoc medatio signa ꝑmila tibi ꝑ ende ꝑ
inde. fungeremur optatu. plāgus qdm tuus Fauene est/ ⁊ magno Congratio dnat' a Cesare
nec beat' nec bñ ꝑstruct'. tui polinci libi omnib⁹ vigeng.

Celius Ciceroni

Recte ingꝭ absolut' est/ me repētine ꝓnūphatus est qdem omnib⁹ ordinib⁹. sd singlis ⁊ uno qꝭ.
grē sniꝰ inde nō ꝺnigus mihi lis ostēdit me isto miserr⁹ olios. q. studiū. eqtr Romanū
amici mei filius bonus. ⁊ strenuus adolescētem qm ad suu negotiu istuc uenit tibi gmēdo
⁊ te rogo/ ut eu ⁊ tuoꝝ nō heas. agitus quos strictiores hꝫ cuntis ut mlt tuo bñficio. qd' nīh
stude ⁊ honestus ē sniꝰ ost/ in munus esse/ Gratos ⁊ bonos uros tibi obligatos. noli te
putare fūolus a talūnatus pretiū. opus qꝫ eu nō sint/ ꝓpemꝰ tuus apud Cesare
⁊ ꝓncipat tenē/ eu ꝺnm. ⁊ ꝑsul ipē tū hāc sniꝰ dixit/ nullū hortē ꝑmeꝝ gnlē studiū
Sapio hāc ut hal' agatis de ꝓnūys Gallie nec qd grātū ⁊ celebre. gtissimū hortis bonū ballū
Cornelū ⁊ seruo eius gnē cū sipione Calidio ⁊ defensione sua fuit desertissimꝰ/ in actua
tione satis frigidus.

Cicero. M. Celio.

Sed cur solitꝰ eqdē eram de reb⁹ urbanis. ita tumultuose grēhonis. ita molestē quotidianis affluebat
Nam metum nō dū audiebam. sed tū nichil me magis solicitabat/ qꝫ ⁊ hic molestus qꝫ noy me
signa uidēda cēnt/ audire tenuis. sꝫ eis multa sed ea nō andro similia. Illud molestē ferre nichil
me adhuc de his reb⁹ hīe tuaꝝ litt⁹. Quare ⁊si eu tui hortē legos ego tū aliq̄ mus offerre. tū
obuie mihi ueheis sint tue lre/ que me erudiāt de oī re pu. ne hostis ꝓlixe urmas. hoc meh⁹
qꝫ tu fuisse nemo ꝑ/ Diogenes tuus hō modestꝰ a me cū philone ꝓfectus est. Ita
alebat ab Lucullo quas nre benignā nre copiosis cognouīt. Vtinā mutuis colē ⁊ in ista
luce unice. Omnis ꝓgnanho/ qd' ego ab adolescēte iudicauī/ Obscura ⁊ sordida est
Aliquoꝝ ⁊ dustria Rome ꝑ illustris ee. qd' nīh ꝓbe sapiēs utinā in suā ꝓfectissimꝰ eius
una me hēat/ que ambulātiūcula atq; uno ꝑmone nrō omnis fruct' ꝓfūre nō ostro
Spero me ⁊ negotiatis laudē gstuitū nō ad⁹ minor ex gtēpneda qꝫ est ⁊ fuiam ꝓncipat
ster triūphū. in quis salus gliose triūphauī. nec ecī qd' tū dū ⁊ despero nec mihi cauī
simus/ sed ut spero ꝓpe dies te uidebo. tu mihi obuiā mitte ep̄las te dignas. Vale.

Celius Ciceroni

Sane qꝫ lis C. cesaris ⁊ deiotari sum⁹ gnoti Nam Cassiꝰ eis/ Euphrate copias parthoꝝ
ee stupuit. Deiotar' ꝓfectus ꝑ Comagenen in ꝓuincias nostras. Ego qdē ꝓpius metu
qd' ad te actinebat hui⁹/ qui sncs qꝫ paratus ad exercitū eos nec qꝫ hic tumult⁹ digressus
tuc ꝓcul' afferet. Nam de uita si paratior ad exercitū ee/ ⁊ munus. Nunc hic exiguitas
copiaꝝ ⁊ celeritas nam dimicatione mihi hui⁹ ꝓfugiebat/ hoc quid amplius horis qꝫ pbabilis
uictus fuisse ee/ uereor ⁊ nūc/ neqꝫ pu⁹ desino formidare qꝫ ⁊ congressus ⁊ ualidus audacio.
Sed de parthoꝝ transitu nūq; uanos ⁊mones exanimus. alius ego ꝓbem nullū. alius
ab oriente ꝓbem nō remouendus. alius Cesare nō suo exitu. alius ꝑsules. nemo nō existimat
gsulto ꝓuisos. Cōsules aut⁹ q; uerē nec illud timeꝝ gsulē fiat ut paludati exeant
⁊ tumultuose ꝑ eos ad alū ire trāsmittat. oro Senatus hui⁹/ nolit. utiq; eo ut paꝝ diligens
in re pu. uideant. sed honeste sine negligētia sin ⁊ cauta ē/ sine illa que ꝓpositū met
latet sup hac tēpestate existimatione nolle ꝓmūnaꝝ. a te lre nō uenerūt. ⁊ nūs deiotary
subsecute ēent/ in eaꝝ opinione Cassius uenat que decepisset ipse ut uideret ab hoste

uastatis/ finxisse bellū z arabas ī ꝓuincias uē misisse eosq; parthos cē senatui uenūtiasse/
Quare tibi suadeo quātūcūq; cē istic stat⁹ mr diligēt⁹ z caute ꝙscribas/ ne aut bellicosā aliqm dignꝰ
aut aliqd qd̄ reprehendī possit. nunc quit⁹ cē āni nā ego hanc lītā adxiuy. hāc dēbēs supplr
plane nichil indoctō aūt hāc facē. agi potest. Nostī marcellū qm̄ tridui z paxē effecimꝰ sit. Itaq;
Sue qm̄ cunctator cui⁹modi putas hoc cē aut qm̄ id qd̄ nolint gnāre posse quisq; cupiūt. tm̄ ita
fugiā aūt ut nolle qsdam mēt⁹ nobis. magnūmq; aūt si parthiam bellū erit/ hoc nā primꝰ nūtiꝰ
occupauit. siq; aūt sit aut non erit istic bellū/ aūt nūq; erit ut nos sustinēdi pr̄ abdūc
copijs sustinē possimꝰ. Curionē indoctō se dupl. iactatūrū primū ut aliqd cessatiōis admittat. Vide
ut aliqd ꝓpio tribuat. qd nūq; qm̄ liber tuus mimicūlū. Paulus qm̄ nō humane depūxa
lōe. hui⁹ expeditionis omnibus ē futuri⁹ nē. plures suspitiōes nō possūt. hoc nouū. alia quę possit
accidē nō ceteris. multa tibi affere z ꝓpata mutare te scio. sed ī tra fines hos qm̄q; accidūt
uariē. Illud addo ad actiones c. curionis de agro cāpano/ de quo negotiū cessatis laborātur
De ꝓpio nalde nolle ne barbarus aduenēs cessatiōi patear. Qd̄ ad tuā amicitiā actinet
illud tibi nō possū pollicēri me curaturū ut tibi suffragē. illuc. Cato ꝓscribo ne aplius
progred. tuq; qdēm z si tibi z si senat⁹ roget/ si honeste a nobis recusari nō potuit ut ne ꝙscriptis
me offerā z meis. qua obtestatione deterreris mihi ne patrēre fieri mandatis

Celius Ciceroni.

Non dum sed actutum nos tuę supplicationes torquēt. Inuiderā⁹ eis ī dissimilē modū. nā cum
tu cupidissimꝰ qui omnibus rationibus communes cupiditates/ negabāt se ullo mō pati posse
decerni supplicationes neqd furore pauli adeptꝰ cēt/ cum manifesta uidērēt amisisse
z pūnitatorē eāq; publicē existimārēt. Itaq; ad pacionē deferēdam z gerendam gratiā
cē hās supplicationibus ī hunc ānum nō usurios. plane q; utriusq; gratiis agas q̄ paulo
magis cupis. nā marcellus se uindicat ei rei ī istas supplicationibus nō hic. paulus se oīo
ī hunc ānum nō dicturū. Tenuitatem nō⁹ erat hirtiꝰ dum⁹ dicturus. pudiꝰ cui nō mō nō
fecit/ sed nec de hostibus agēt⁹ z posset rei ī pedibus sint magistratꝰ postulauit. Tamen tibi
Catonis assentiōr est/ qui z omnes honorificē nō decernūt supplicationes. tuq; adhortā
frumentū accipit/ Quare pro utilitate nā z ī senatu grē si agēdū hoc q̄ tuā uoluntatē
ōnderēt q̄ sua cui⁹ ī pedibus possent nō pugnarūt. Curionis uō q̄ de prouincia rationē mīsti
tua cā defleuit nā furens z lētus ut debuerūt/ qui cōsul cess cēt/ una nobiscū cōmutauit
z laborauit. balbus q̄ cornelio q̄ z rabulitatē laudare possū/ nā mi Curionē uehemēt
lenit⁹ ē. z cui si alē fuisset ī unā cessatiōē fuerim⁹ dixit. cui ego rē ī suspitiōnē adhibeat
Desiant qdē qui imagi tristiciā uolebāt Domitij Sapiones quibus hac re ad ī uidiosiōnē
euocādā ꝓpellādi uerissime Curio uidēt si eo libēt nō ī pendē q̄ quoscūq; qui
dominare uidēt ofēdi nolle qd̄ ad rei pr̄ actionē ī unā cās omnis gratia recta est.
De pūnitate nūq; adhuc. Tribunisne nā spem ꝓpositi uides/ ut cessare idē nō deridat
Eo Curio oīa pon⁹ subire q̄ sit pati retinēs suas adūsariorū. nostri pio quos
tibi nosti/ ad extremū retinamus rei deesse nō audeāt. Sumatis uob⁹ hoc ꝓpositū
tuq; cessare nō ī pugnet. Rogabit equitū pueri q̄ sit. aut Curionē q̄ere desiderio
valde aūt nō mult⁹ z plane timet cesarē q̄ sibi designatus/ pridiē q̄ nūtiam z pūnctum

tradidrit. accipit⁹ ſatis male a Curione ⁊ totis ei⁹ ſenatꝰ gſul exagitat⁹. hoc tibi dico ſi omib⁹ rebus
ꝑmenti Curionem Ceſar defendet⁹ int̄ceſſorem / ſi quod uidet⁹ nr̄o rmidarut. Ceſar quoad uolet
manebit / Quas quiſq; ſmas dixerit / in gmūtatio eſt nr̄a vrbanas. Equo tuq; digna ſt ſr lege
ꝓp̄ cūare utq; nō deſiderꝫ audias ꝙ quiſq; q̄ dixerit eſt / ꝑmittit⁹. tibi mire ſtuſſe de Sinano
negotio gaudeo. ſed q̄d ſuſpicaris mi⁹ mtra fide eos tibi uiſos tuꝫ ꝓuincie / ſic agros zogo.

Celius Ciceroni.

Pudet me tibi gfiteri ⁊ q̄rere de Appij hoſpitis ꝯgratiſſimi ꝯiurys q̄m me odiſſe / q̄ magna mihi delibat
bñficia repit ⁊ cui hō auaricie ⁊ ea ſolueret / ſibi ꝑ me nō poſſet / occultu uelle mihi indixit
itē occultu tñ / ut multi mihi renūtiaret ⁊ ipſe ſtatim aīadiuteꝝ male cui de me cogitare.
Poſtq̄ nō ꝓfecit cui collegiū tētaſſe / deiꝫ aptꝰ cū ḡhdā lonio cui Luco domino ut nūc eſt
mihi mimiciſſimo hoīe deliberare uelle hoc munuſculu deferre Gn. ꝑſperio / ipſi reſpondi cum
⁊ ab deſperare / ſi una q̄ uia mihi deleī putaua ꝑpetrare a me nō potui. q̄d ergo eſt. tñ q̄
aliquod amicꝰ qui teſtis erāt mee / in illiꝰ meritoꝝ lonio ſui poſt ea q̄ illū nego ſatisfacē.
q̄d me digni hīe ſmi. malui college cū hoī alienissimo mihi. ⁊ ꝑ amicos tuos nō egſſimo
me obligare q̄ illū Simie multu ſubire. id poſtq̄ uolui ſtatui / ⁊ me cū imminentia q̄rere
clamitauit. ut ſi mihi ꝑmenia mea ſatisfeciſſet / ꝙ hoc ſtu ſimultatis cui gſeruire. poſtea
nō deſiti a Ceſaris palatij ſui amicoꝝ ⁊ rte cui domui gſtia quib⁹ ni⁹ pax ꝑdiret / ut
ulla lege me uoluerit qua dici nō potuit / ⁊ ſolēniſſime hoīes / ſūmis Circēſib⁹ laudib⁹
mei poſtulāt / me lege Canīnia eiuraſſe / Vixerat hoc ꝑſonio / cui ego Appius Cāpio
oadē lege poſtulauī. q̄d mihi crederet / nichil undi. Nec ſit ē a pto ⁊ nō ſtimo q̄ applauſum
ut maiore appio dolori fama q̄ poſtulato attulerit. ꝑmum erat ſatellitiū ⁊ domo q̄d ē / ab eo
petere / q̄ turbabat ne mora Scitu hūi q̄m tibi ſit⁹ attulit / nā ante hyemē priorib⁹ ludis amplius
quadraginta māſit. quid tibi ſtmbā / neſcio. Sed domine diei tumoris eſt. expecto
ualde ⁊ q̄ plumbū uidere cupio. a te peto ut meas ⁊ unas ꝙd dolori ut me exiſtimas
⁊ dolere. ⁊ ulciſci / tuas ſolere.

Celi⁹ Ciceroni.

Gratulor tibi affinitate uiri medi⁹ fidi / optimi / nā hoc de illo exiſtimo. extra ꝑīo q̄ adhuc illi
ſibi pax utilis fuit ⁊ etiā ita ſt de cē / ⁊ ſi uendēdus atq; auctē tua prudēs Tullie ſigna
reſtabūt / q̄ fidē ſeruare ſublatā itā. Nec ē oīs ꝓfecta ꝙ nō mutuū nr̄ep hoſpitiū adiuuāt q̄d melius ſit intelligendū. deiꝫ q̄d maximū eſt / ego illā ualde amo. Volui Ciceronē noſtū lautius inter
ceſſiones de ꝓuincijs ordini huiuſce nā nō de ꝓfeſſione referret / que relata fuerat exercitū ſpes
prima q̄ cohortē marcelli ſuā ꝓuincia ceſſit / qui agēdū mi⁹ tribunus ꝓlebis manebat / ſi equitū
ſenatū in alia oīa ꝙ ſtomachus. ē. ꝑſperus magnus nūc ita lāguit ut uix id q̄d ſibi placeat reperiat. tranſierat illuc ut rōne ei⁹ hūda q̄m exercitū nauis ꝓuincias tridē / quē admodū
hoc ꝑſperus lanius iſte cui rogoſtas q̄d nas in ꝓuincia ſit. Sanus nō mirer uas ſenes dum uiuitur q̄. Horteſius mi⁹ hariolus ſtrepſit aias agebat.

Celi⁹ Ciceroni.

Tanta nō fuit Aſiaticum cape ⁊ Seleucias expugnare ut eas me q̄ hic geſſe ſt / ſortunato ciuiq;
nūq̄ tibi omīs dolitſſent ſi me repulſa domitij inuitus uidiſſes. ad magna illa comitia ſtuerūt
⁊ plane ſtudia exercitū ſenſu appareuerūt ꝙ anni nouitius ſenū oīb⁹ ꝓſtiterūt. Itaq; mihi

Est Domitius inimicissimus ut ne familiaris quidem sum qui se oderit se me. atque eo magis si me
furiis sibi putat eripturum quo uis ego autor fuerit. Nunc sicut tuis grauissimis horis sum
dolorisque omnis qui mouet studiosissime Antoniane Cn. salue mihique adolescenti. Ipse Cn. domus
ueri scit sane se superior ea uita studiosis qui uidiam nec oppetationes. Ineste rebona ste post
Sexti productam absolutionem de sicima rei publicae. Itque tibi scripsi me amicis parcere non uidere
et si pro ea contentione se fecisse me. attribuit eo clarius id facilius apposite. hoc de quo qui
uox potuisse se dimicatum. quo Cn. postea gessimus nec pati. Gaium Caesarem gessisse alias fla-
nisi gentium et fortunas tribuerit. Caesar autem fortasse si se salutem esse nec posse nisi ab exercitu
recessisse. fecit illa tribunatu ut amico datum tradat. Sicilia mores et Indos a quibus
nec ad omnia retrahit obtrectatione/ sed ad bellum se cupit. neque mouet me qui gessit capias.
reprehendo me dubito an te quo hac debilitato se fortunae/ nam mihi mi horis his et gratae necessitudini
cum eam illa vide haec odi/ illud te nec arbitror fugere an horis et disturbare domestica
debeat quidem cuiusque sine animi reuerentia honestorum sequi fortuna ubi ad bellum reuisum uidemus sit
firmiores et id melius statuere quidem sit haec discordia/ video. At Cn. pompeius senatus/ quae
res iudicarint/ senatus hominis. ad caesaris omnis qui cum timore aut mala spe iunxit accessimus
Exercitus gratiae nec est ordo satis paratus ut adgrederemur uterque copias. et eligendae uterque
copias et eligendae pugnae obiectus sum quo magis fuit scribed. sus Appium reprehendi. hic ostendi
fame de signis et tabulis. de agris nec de ea re alienae acerrime agere putamus est ei. Cepimus
Lorameius/ aut Nitrius est. Seruare mihi uidet. nam sordes ei nec multum Enaspli omnis
et uestra apud. Cuius pedes atque horis. et quidem haec/ risus uoci. Legos Scaeuae uidet
apud Drusus fieri. Appius de tabulis et signis agris/ recedi mihi est pertinaciam. Cuius ne
sapiet/ id quae remisit de impedio pompei fecisse existimare. At primas quis quae pugnae fuisse
si alterutrum ad partheni bellum nec est/ video magnas impedire discordias/ quas fecimus et
eius iudicarunt. utique et aio propius est partire. Si sine ullo pudore fieri posset/ magnum
et iocandi tibi fortuna sortamini parabat.

Celio Ciceroni Sal' plurimam dicit.

Et quo tui horis inceptorem quidem tuum Cn. pompeium audisti. qui tantas turbas quietus magnas est
gessit. Et quae aut Caesare nostro Ratione in rebus gerendis/ eodem in victoria temperatum
aut legisti aut audisti. quod est. nunc tibi nostri milites quem diuinissimum et frugalissimum longe
tertiarum hyeme bellum/ ambulando gestare aut. Aegalis ordinibus esse pastu uidet. quod ita.
Inquies grulosse. ora si quas quidem solent sunt tui haec metis gratias quae adhuc michi promeruit
debitas quae tibi exponere nisi certis non possimus/ id quidem solent fore sero. Nam me non expulisset
ex tyrannia pompeius gessisset ad urbem nostrae. Id quidem iacuisse ostendi nisi si malunt
pompeius Brundusii armis dare/ pereas/ si minima res est pertinacia isto mihi quidem et ora
intima gestire dissimulo. Sed aut quidem multae. Hinc uereor quod solet fieri/ ne cuiusque modi
ora obliuiscare. sed his quidem ob scelus utere mihi nominis uetus ad alpis uetus sunt ad eos
intimidari animus est/ nisi de magna causa Bellienus bona Demetrius clamus pisidae orat.
Dominus quidam nobilem illum Caesarem hospitem a grauissima fractione nummos accepisse quidem.
et strangulauit. Cuncta ad animam gaudent/ ut eius quamuis cohortis mihi pro nunc audiui est.
Vsque quaque inquies et domum mali dant/ bellum quod uenerem pugnatum tantum eius hunc est.
in uno Domitio quidem Cadeat hoc huius Ciceroni. ff. d.

Nichil differat quidem nolle dimittere.
Celio uidere tuae rebantur Ciceroni
ut malunt pro Caesare istic quidem pro.
et puto si gerere affectum et Ciceroni oratio

Celius Ciceroni Sal'.

Examinat' siq; tuis lr̄is quibꝫ te nichil nisi triste cogitare ondisti. neq; id qđ eēt ꝓscripsi noy tñ qual' eēt qđ cognim res aptusti. has ad te illico lr̄as scripsi. ꝓ fortunas tuas Cicero/ ꝓ liberos oro/ obsecro te qđ grauiꝰ de salute z ꝯcolumitate tua gstilas. Nā dios hoiesq; animitas qđ nostm̄/ testis ro/ me tibi ꝓdixi neq; temere monuisse. sed postq; Cesarē gmeneq; sciaꝫ qđ ei⁹/ qualis futurꝰ esset/ parta recta victoria cognoueq; te memore fensse si existimas eadē tuē fore Cesarē q; Cosse dimittēdis adulatis z gdimonib⁹ fretū/ certas. nichil mse atq; seuꝫ cogitat atq; loquit' Irat' senatui gerit. his ꝯmonitis gdimonib⁹ plane ꝯtra' ē/ nō cur deprecem lor⁹/ Quare si tibi tu si filiꝰ unic⁹/ si dom⁹/ si spes tue reliquę tibi cure sūt/ si alqđ apud te nos/ si vir optim⁹ gnerq; tuꝰ ualet/ quoꝝ fortunas nō debes velle gturbare ut eaꝫ tam/ z quo tue victoria salus tua ē/ odisse/ aut relinquere cogitem⁹ aut spias cupiditate gtra salutē tuaꝫ hēam⁹/ Denicq; illud cogita qđ offense sunt ī ista cunctatione te subisse/ nisi te gnā victorię stę/ quę dubys zelo lede⁹ noluisti. z adeos fugatos arrēdire z̄sistentes sequi noluerūs prūde sultane est. Vide ne Dus pudet te pacē adoptatiꝰ ee/ pacē diligere qđ optimꝰ sit eligas. Qđ si totꝰ tibi persuade⁹ non possis/ saltem/ dum qđ de hispanis agam⁹ certi experta/ quaꝫ tibi nūcio/ adiuuetu Cesaris fore nras. quaꝫ ī ista spē hāt amissę hispanę nescio⁹ qđ pūcto tuꝰ gnlis⁹ st ad desperandū arrēdē/ nō medēdi reperio. hoc qđ tu nō diuīdo mihi significasti/ Cesare audiente. ac similiter atq; hoc mihi dixit/ stultꝰ qđ de te audisset exposuit. Negatiū/ me scire/ sed tū abeo pcty ut ad te lr̄as mittē/ quib⁹ maxīe ad tranquillitatē cohortari posse. ego scio in hispaniis duas/ naꝫ/ nisi ita fuerit/ ego pri⁹ qđ ad urbē accedā ubiūq; ees/ ad te pcurrisse. z hec ate pri⁹ ostendisse. atq; omni vi/ te retinuisse. Etiaꝫ atq; ī Cicero cogita/ ne te/ tuos q; omnes fundat⁹ cupias. ne te spes prudens q; eo demittas/ unde exire inde⁹ nullꝰ ee. Qđ si ite aut voles ophmatiꝰ gmonet aut insolentiaꝫ z iactationē fugē nō potes. Effugias cetero aliqđ oppidū nactus a bello/ dus hec determinū. que mi⁹ cū ostenta/ z ego te rapuerit fensse iudicabo. z Cesari nō offendes.

Celi⁹ Ciceroni Sal'.

Ergo nec pot⁹ in hispania fuisse ullꝰ formas qđ tu fuisse⁹ ad pū. qđ utinaꝫ aut appi⁹ claudi⁹ ī ista pace. C. cure aut quo uis animo me paulatī in hanc partem ram ī posuī. naꝫ mihi semꝑ longe mea ī primis de re publica fuit. Sed tu tu pro tuo ingenio ac sapientia tua noctu uenissem dus mihi pacē mādatā das ad Cesarē/ z minime cuncta agis/ animo offīo neglexisti/ neq; me gsulisti. neq; hoc dico qđ diffidā/ huic rei/ sed credē mihi pce sanctū est/ qđ hoc inde. Qđ si timor me crudelitatis nō cepit eiecta ea pudicꝰ huic cēm⁹/ nā hic nec pr̄ generatores patres nec hēd/ nec ordo quisq; est/ nisi ē ꝓperatꝰ? eqdē ea effinxi ut maxīe pios. z qui antea nostre fuit ptis uester cēt. Cur hoc inquis? ymo reliquas expectat/ nos ī tutos uinctos. Coegero Antonium hic Catonē Ws dicentis/ nec hoc adhuc mihi uidemini ī telligē. qua nos patrona⁹. z qua sum⁹ ī beati. atq; hoc nullo pacto fieri potest. Sed qđ apud me plurimū solet ualere dolous atq; indignatio ei⁹/ qđ iste sanctus ꝓ pulsus expectatis. q; fortissimus hoc/ uestras copias nō nom. Nostri uero de pugnare z stante algere z esurire gstuerunt.

Marci Tulij Ciceronis explicit ad m. Celiū explicat. Incipit ad. m. Varonem Pelintre. ferātur die 30 Septembris. 1433. ora pro vob. d. Virginio allemano.

Cicero. Marco Varroni Sal.

Exhis lris quas Actius ad te missas mihi legit quid agerem & ubi essem rogauit. qui autē te uisurū esse dixi nichil sane ex eisdem lris potui suspicari. Instare tū uerbo apprīquare tuas aduentus qui mihi uitam solatio sit. Et si tot tantis q̄ rebus uigerem nullas adlocutione quas libentius audirem delectare. sed tū aut tu potes me aut ego te fortasse aliquando iuuare. si uis ei me postea in otium uenerit redisse cui ueteres amicos idest nr libros nostros & grauis. si uis eo cum uestra dimissis quo hos transtulisti. sed q̄ eos me subpendebat. Videbar ei mihi Ignoscis mihi. si uoces & sanctissimo pudicissimas & sanctissimas suas deuouisse. perspicuum esse quas dicunt fuisse. Quare q̄ placeatis hoc utcunque deliberate & te uidere & eaque premant & me & prodesse me tantis tantis. Quare si uis Tusculano siue & Cumano adhuc placebit siue q̄d mihi uelis Rome domi suum sui & ipsius & fructu utrique nostrum gnodissimum esse uidebis.

M. Cicero Varroni Sal.

Canimus idibus tuis & ipsum me cui ad me quesperi uenisset & se postridie mane ad te iturum esse dixisset dixi ei me daturum aliquid mane cum peteret rogauit. q̄ scripsi epistulam noctu nec ille ad me redyt oblitus credidi. at hic eadem ipsa mihi epistula missurus & meos nisi audisset ex codicibus postridie te mane e tusculano exiturum. at repente paulo post diebus cui mihi expectanti uenit ad me Canimus mane. q̄ficta ad te statim dixit. & sic erat ἐπίλοιπος i. nō tanti ut pluris. Illa epistula postea tanta nouis rebus allata. ut prius quam ambitionem mei nolui & eadem ipsa Canimo dedi. sed cui eo libere docto & amantissimo tum casus quae permisit ad te illud existimo. tibi autem idibus gratias do. q̄d mihi meripsi. ut uictoria omnibus bonis & ciuibus nostris stantibus possis. quae eius uictoria se efficiet q̄ uictos nos a tuis. quam autem uictos esse nobis molestum fuit nos dolent uincere. Quicquid fortasse cum eis hic & urbe sit nō absis quadamodo tu. Tu eius ipse qui a me & alios prudentia tuas. quā certo uidisti. nichil te ab eo fefellit. quis est tam Lynceus qui tantis tuebus mihi offendat. nusquā & cauat. At mihi quidem ita pleni uenit in mentem bellum esse aliquem exire ut ea quae agebam hic. quaque diebam. nec uidere nec audire. sed calumniabatur ipse putabat qui obuius mihi uenisset. ut quisque animo esset. suspicatus aut dictum & sinu suspicaretur. Hic autem metuit. & ea refugit. aut aliquid excogitat & hic nauci paratus. Denique iamdiu quis suspicaretur & qui fortasse me optime nouisset putaret. me idcirco discedere. q̄ quotidie horis. omnibus me facere non posse. Haec ego suspicatus adhuc tamen maneo. & tū. i. latet. Consuetudo diuina calumniae obduxit stomacho meo. hoc rōnes mea grata. tibi ita hoc recte & late dare tantum abest ut gaudeam. ut etiam hoc ipsum gratulatione. & simul deum audiam. quadamodo negotium gestum sit. Confectum esse existimo. quanti autem fecerit quis uictoriae animum. quis exitus mentis quo me gesturum putat. hoc. sed expecto tū. te ita nolo. nisi ipse rumor ita ferat ut tuus. ad Baias Venere. erat eius nobis honestum & mihi hoc discessurum. uidere uisum in illa loca plorabatis. potius q̄ natalibus. sed hoc tu melius. quamobrem nobis stet illud una unum in studys nris adhuc delectationem modo petebamus. nunc uos & salutis non deesse. sic adhibere nolet. non modo ut architectos uti & ut fabros ad edificandum ita pu. & poh. libet admittere. sinamus uti ea opera. tū & scribae & legere patimur & si muri in curia atque foro

artibꝰ z libris ut doctissimi uetereꝫ fecerunt. ꝓmulgare reꝫ publicaꝫ z de moribꝰ aclegibꝰ q̃rere. mihi
hec inde. tu qd sis actuꝰ/ z qd tibi placeat/ ꝓgratuꝫ erit/ si ad me scripseris.

M. Cicero Varroni Sal.

Et siquid scribꝛeꝫ non hebaꝫ. tñ Amico ad te eunti nō potui nichil dare. qd ergo potissimuꝫ scribaꝫ
qd uelle te puto/ cito me ad te cē uenturū. z si unde q̃so satis nō certi sit/ nos hortanto medio
cuntatis uiatis loꝰ cē. dabimꝰ symone hiꝰ qui nesciūt. nobiꝰ q̃oriūq; ꝛ loco simꝰ/ eundi
cultuꝫ eūdi uictuꝫ cē. qd refert. tñ ꝛ symone interdiuꝰ/ valde id credo laborandum est/ ne
cuꝫ omniꝰ ꝛ oī gñe z secta z flagitioꝫ uoluerit/ nostra nobiscuꝫ ꝛ nos cessatio ut uitiet
Ego uō neglecta barbariæ z secta ꝓsequare/ q̃ruꝫ eiꝰ sint hæc musa q̃ sit mysima tñ ad
artes nrās nescio quia mihi ubertim fructū fēre uidēr. q̃ olim fiebat/ siue q; nulla mihi ꝛ re/
alia argentum/ siue q; ꝓpria dñi loci tuscani morbi sunt ut medicinæ egeam. ea quæ mihi affeat
cum uis nō sumebam. nec ualebam. sed qd ego mihi hæc ad te cum dum nascimur
i. nocte ad athenas/ nichil s. nisi ut rescribas aliqd ne expectes.
Sic igit. fiet.

M. Cicero Varroni Sal.

Περὶ δυνατῶν me scripto κατὰ διόδωρον κρίνειν
nec q̃ quæ ꝓ sunt me scripto certū cernere non est δυνατὸν te uenire. Nihil enim
ut ratē ἐπικὸς magis delectet christippus hortēsius noster diodoꝰ nichil omnino coquebat. sed
debes ꝛ reb⁹ omnibus cum cum tuis familiaribus. hæc ꝛ
est de cotta. mihi gratū ē. nā id ꝛ athenis mādarat. tu si minus ad nos/ amicum ad te
si ortum ꝛ bibliothecam hortos/ decuit nichil.

M. Cicero. Varroni. Sal.

Nichil uō ad nonas/ bis maxime uidet fore/ neq; polui ꝓ ea re. sed ꝛ ꝓ amicis. quare istuc dig
nabo. Itaq; eūdē ipse requiram/ ostiū nisi eos qdē qui id fecerūt nō sit nō pœnitet. nobis
ignotū putarem. fecerūt ei sunt nō scio sed oppidi. reliqui autē nō oppidi sed dissentionis
Ita uerecundiores fuimus/ ꝛ qui se domo nō emouerūt/ rationis ꝛ qui amissis opibus domui
nō cesserūt. sed nichil mihi fero ꝛ seruientibus onerosus z quoquo nō seruos habet/ magis
illos uereor quos ꝛ bello omnibus ꝛ hostes qdē nō satisfecimus/ curo. q. minus. cibi si spatiū
fuit in tusculano ante nonas unumquemq; ibi te uidebo. si minus ꝓsequar in cumano z ante
te ecphorē fanaꝫ ut lauatio parata sit.

M. Cicero Varoni Sal.

Canini nē/ me tuus ubi admonuit ut scriberem ad te si qd cert. qd putarē te scire operæ. fuit. igit. adiect
Cesaris ꝛ expectationem/ neq; tu id ignoras. sed tñ nisi ille scripsisset (ut opinor) se ꝛ a Illyrico uenturū
Scripturū ad eum sim ne id faceret/ in expectatione cē aduentus. Multos enim molestos fore/ ipsum qd
multis optatū uideri comodi cum exire posse id ego nō ꝛ intelligebaꝫ qd ꝛ uoleꝫ. sed tñ hirrus mihi
dixit z se adesse z balbum z oppium scripsisse ut ita fieret/ horum ut rogatu amantis tui. hoc
ego itaq; nosse te uolui ut sciens hospitium tibi ubi paratum. ut puto ubique ubique. qd enim fiet
sit incertum est/ z simul obtestatum tibi/ me istis ex familiaris ꝛ illis ex familiaris ꝛ uicē. qd ego cui
uelim mihi uideo. non enim est idem fieri qd fieret est ꝛ ybare qd ybam nō e. ꝛ qd si nō ybam
qd enim ais scio/ ꝓ imma me. nam hæc ꝛ uoluntate fiunt. Vide enim nā ne abeatis/ nostros amicos

si mihi ut scribis ꝛ
a quibus quare ne balbo z
ne hortensio quidem tibi qui ꝛ potestas z posse multum uolet
i. quibus e diis expectandum mihi o. i. putamus. ad quemadmodum ꝛ dicta
uenit talis erit finis expectandi.

inspector diligēt tenere nō potui quin iuratione studioz amoris q̄ mihi quo possim iniuriā grauē detrahere
fer ig̃ simonē ītre nos hīnij t Cumano cui eēt vna pōnis. tibi dedi partis Anthiochinas quas
ate plani ītellexisse mihi videbar/ mihi sapsi philonis. puto fore ut nō legeris mirceris nō id
nos locutos eē īt nos q̄ nūq̄ lenti sum. sed nosti morē dialogoz. post hec aut mi varo
q̄ plurima. si uidet. t de nobis īt nos secu fortasse. sed supioz tpis fortuna rei pu. cui fuisti
neat/ hoc ipi pstare debem. atq̄ utinā q̄ uis tpis atq̄ aliquo/ si nō bono at saltē tolo
statu ciuitatis hoc tp nos studia exercere possem. q̄q̄ tui q̄dē/ ut alie quepiā honesti honestis
nobis cuiqz t actionis dare. mē aut/ q̄d est. sine hisce ut uidem. q̄ibi nō nūq̄
ipsis uix. his aut detractis ne uix q̄dē. sed hoc cōi t stpa. q̄ negotiationē t emptionē scimus
euenire uolo/ tuiq̄ si ea re gnāl̄ gdo. Cura ut ualeas. ¶

Dolabella Ciceroni Sal.

Et Tulia nra recte ualet. Terentia mea bellē habet/ sed certe sine ea. gualuisse ea. p̄ma recte sic.
sime st apud te oīa. Et simulle tpis ne suspitione tibi debui nomie p̄tui cū/ pot q̄ mea
tibi suadere ut te aut nō cedas/ nobis eas q̄ gnāgeris. aut cre si ohnis te recipis/ p̄cipue
nunc/ ea si clinata victoria. ne possis q̄d ī ullam aliā ītelligere opinionē. nisi ea si qua s.
te tua sua suade indeat q̄d pe tamen nō possis. tu aut mi Cicero sperabis ut sine
gnabūt tibi sine nō gnabūt/ ab optimo erga me ac deditissimo tibi t cogitata t scripta
esse audies. Audiuisti Gn. pōpeiū nre nois sm/ nec nra gestiā gnāl̄ nrā t Regis ac
nationis dictatis quas ostētare crebro solebat ee tecum. t hoc ī q̄d magis ī animo gnāl̄
illi nō posse gnāl̄ ut honeste fugere possit. pulso ptolomeo amissis hispaniis/ capto exercitu
uetterano circūuallato me/ domiq̄ q̄d nescio ab ulla re nō abhorreat. Quid
quid aut ille spiritus possit/ aut tu amisi adhuc ptua prudētia. Sic oro sanctissime q̄d tibi
unicissimū est/ gnāl̄ rogo. Illud aut te peto/ ut si quis ille euitauerit hoc pacto t se
abdiderit ī classē tui tuis rebus gnālas t aliquā tibi pon q̄ cōmendes amico/ Sanctissimus est
quas ate ut officio ut fāmiliaritati. sanctissimū ī gnāl̄ tui rei pu. quas tu probabis. reliquū
est/ ubi me ī tuis pu. ibi sim/ pon q̄ ubi quas illas uetere regnaq̄/ sim ī nulla. Quare
uale mi iocūdissime Cicero/ si potue pōpeius pulsus his quoq̄ locis/ cui spes alias
regiones petere cogit ut tu te ut athenas ut ī quādam gentis tempus commutem.
q̄d si eius factum/ uelis mihi rescribas/ ut ego si nullo mō potuo ad te aduolē. Cuncta
de tua dignitate ab Imperatore cuius ī petenda quā ē humanissime Cesare/ facillimū est
ab eo/ tibi ipsi ī petere. t meas tū pres/ apud eum nō mediocres autoritates hūanas pua.
Erit hoc q̄ fidei t humanitati cumule ut si tabellas q̄s ad te misi remitti possit
ad me/ t a te mihi literas referat.

M. Cicero Dolabellę Sal.

Non sui ausus Salmo nostro/ nichil ad te literis dare. nec me hūile hēbam q̄d scriberem
nisi ate me mirabiliter amari/ dignoq̄ ī nichil scribēte me/ te nō dubitare arbitro.
Quid mihi magis letū expectāde ate q̄ ame tibi. Nichil est Rome grauius q̄d te pati
scire curare/ Nisi forte scire vis me īt nihil nostis t videris Iudicia ee. ptereat
altre opinor diuoh uestris expectis nunc altre Antiochiis hos
t. Jugulat. al' narrat. Ego nāq̄ cum ann quis reminiscer sum uita sunt.
t. pocte īt. puto me dies oblui nec. Igit regis ellis quos apud nihil t ī gētibus

oīa Cicero ad
q̄ pua dolo. t
hūc obscure.

culay cuz sophia septimo. Quid ego. tu adeo mihi exanimaz renocitate uetuz putas ut nesciam
reliquie ptinacie frodey appeal red tu clauissimus i. tribunalq; aurigumdeton
nostre primulo pregelly nec gmitto ubi sit ouy gdenaro tui restituas/ nec hab Brissa plat apud
quz tuus dissimat. sed quid ago/ ouy mihi sit spiritus/ tranquillo ne sis animo/ ay ut scribe aliqua
manscula cura negotio ne uacaret. Labor lōgus. Cū ipse mihi cum explorata uoluntate ceteruz
scribā ad te plura. te tm hoc scire uolo uehemēter me illius sollicitum fuisse de p. Sille mortem audiui
ceteruz sacua/ nunc quire desinam quo pueri. satis putau te scire qd sentio/ ego uero aliquando
aio equo foro unuz uerbum ne hastā certus retrixerit

M. Cicero Dolabelle Sal. d. d. gratiam po.

Vel meo ipsius interitu mallem tuus meas desideriis qz eo casu quo tui grauissime afflictū quem
feruez certe moderatus sit et hic. nam tua prudens et amor erga me singularis multum
leuaret/ sed quis breue tpe/ ut opinor nunc e/ te tui uidere/ et me affectum optimum patrem
multum ate posse uidere/ nō grauis illi finis erit aut horis me esse oblitos sim/ aut futurum
subitū de puero. sed tu hilarius illa nunc et suauius que te/ pro certo scio delectabant/ cum
mihi ois es. firmitate tu et constantia/ si modo fuit aliquis et nobis eandē cognoscis qua relicta.
Quare scribe plura te mea cū sustinere/ non tui id laboro ut aliquis mihi obtrectet/ ate recreari/
qz intelligi cupio qd certe intelligis/ me ate amari. qd ut fiat et tuaz atq; tuo ergo.
Ignoscis qz breuitati tue meaz nunc et celeritati una primus nos arbitror et non duo
satis grauibus adscribendis

M. Cicero Dolabelle Sal.

Gratulor Bayę nostre. Siquidem ut scribis salubriter repetit fuerit sit mihi forte te amanti et tibi
affuturū et tuis duo dū abes sit oblate sunt. qd quidem in me est/ nihil remisse/ celeriter et tuas
res tuasq; si tibi ita uidebitur diligenter. Gratum mihi fuit Deyotharo quē reliqueras hebes
meum. qd nō putaram. Itaq; eas tibi mihi quā uelim ser legas ut eas tenuis et propemodum
nec sanctione magnopere dignas/ sed ego hospitio uetere et amico/ ay nunc simili mihi
Leonidae Cassio filio cui mo di ipse uolet ea munera. Tu uelim aio sapienti fortiq; uiro
ut tua moderatio et grauitas/ alioq; et famae seruiat.

M Cicero Dolabelle Sal.

Caius Sulpicius Calenus et mens e familiaris et Lepte nri familiarissimus pernecessarius. Is
cum mitiora bella ciuilia et pristina esset et hastam rei M. Varronē ad bellum ut ea pugnata est
et qua nemo nostre post Africanū stipendia/ bellum illius fore putauit/ sed inridet ea ipsa
mala que tum nondum intuebatur. oppressus e eo bello repentino qd bellum gnomon
a Scapula ita postea germanū est/ a pompeio ut milla uene scribebā musica cupere
posset/ cadē qz ea fere M. planus hodie qui e stirps Calen Lepte nri familiarissimi
horte ipse amplos sic tibi comodo ut minore cum studio solicitudine ad/ comodare
nō possis. Volo ipsos cū meq; eo uehemēter et amicos monet et humanitas. Lepte
nō cui ista laboret ut ad fortunā uideāt et dissimulare uerear nō possim ego nō aut
proxime atq; ille aut et cha eq laborare. Quia pp et si stirps ex pte sua pompeium me amantem
tui sic uehi tibi pplacidas id me et hac te maxime uidebantur. peto pp a te/ ut pristina erga
ut hoies miseros et fortuna quinq; utare nemo pot/ magis qz milpa calamitosus/ ossus
et solutus. delige qz te me hoc munus cui ipse amicus omnib; tui ay nunquam Calenus
quo cognomine me ipse nominabo e/ tui Lepte quez omnib; ad pono dare. qd dictum sit
pure eqdē nō nolo ad te pnūc/ sed tu nichil obest dare. Per familiam alteri coy

valde exigua est/ altera nox equestris. Quam ꝑ quid hic Cesar/ uetus suas lucubrationes grecas nec est q̄
hys ꝓcea magnoꝝ posse adiuuj. Redimus si tantum amas quantū cetere amas horas tuas/ equo animo tolerē ꝓ
uias longas quū idcirco nō desinas/ et ut minus nō sues et moriaris domi. q̄ ut euitare optes q̄ uel
potes ut plerique. posse est te/ mihi persuasi. Vehemēter te ē atq; ē rogo.

Cicero Dolabelle Sal.

Et si otiosus eras in Dolabella tua gloria/ satis q̄ ex ea magnas uoluptates capiebas. tū non
possis nō desiderare cumulari me maxime grandi uulgo horis optimo sonū me assidue tuis laudib
Nosti quem/ quemue aut quando plurimos/ Sunt est plena ephemeridum uiri qui nobiscum tū ī hortis
uernant. plures ex municipijs frequentes nostri mei/ qui omnes/ nisi te primus laudibus ad celum extulerunt/
Agrippa magnis maximas gratias agunt. Negant est se dubitare quin tui mei propter singulares
obtrectant/ plurimum te cupiant. et singulis gratias/ quibus ego/ quod facillime possum studio
quo tuas tuo und°. et tua facta fauore/ nec cuiquam egere gratio. tū nisi plane animum/ ne
minuas laudes tuas si omnes amas singulis ꝑfecto uideat°. nisi nolde nego. Sunt eis audiores et plures
est gloriae. Est tū nō alienum dignitate tua q̄d ipsi Agamemnoni Regi Regum turbulentum. hoc
aliquot et stultos capiebat Nestucq. Agitat nō gloriosum te gratias singulas minutes flocci laudibus q̄ alie-
nus disciplinae meae. Cum q̄dē Cesare cui ad eos egroti Neapolim remisi/ q̄ q̄ erat oppressus/ tot
corpus doloribus. tū animus me plane salutauerat o/nū Cicero q̄ut/ Gratulor tibi/ quod tam
valeas apud Dolabellas/ quos si ego apud quosuis filium valeam/ bis salutem dē possem. Dolabellae
nō tuo et gratulor et gratias ago/ quē q̄dē post te amat/ solū possum/ utor Cōsilio dicet. Deinde
multa de facto ardere gestum. Quod michi magnae curae/ michil ꝑtulerat actum unq̄/ michil uel pru-
dentius. atq; hoc una nox omnia/. Ate autē peto ut me hac q̄ facilius hereditatis alienae gloria
sinas cernere/ nec q̄ aliqua ex parte ꝑtinere mea laudes uenire patiare/ q̄ est in Dolabella
(Haec est nostra) Lilius omnes mecum simul si aliquae istae laudes ad te transierint/ q̄ q̄ aliquam
partem exhaustas q̄ tuas: nihil ne te ꝑ tuam diligentiam/ q̄ tua intelligentia possis/ tuis hortis tuisque
sic ī rebus suis ut nihil unquam ī amore fuit antius/ nihil ē est mihi rerum uisum formosius
nihil pulchrius/ nihil amabilius/ Sed amittuntur ni sus cum. Quam/ q̄ ad primum ī gratum
suauissimos mores/ singularem obtinate/ atq; constantiam/ tuis ydeis meritis tuum arsisse ad amorem
ut mirabere forte angebaris eo q̄d mihi uos pares similes/ et uidebar°. Quos erat qui
putaret/ ad eos amores quē ego te hiemem/ posse aliquid arridere/ tuum alterum/ ut mihi mihi
Demens amare iudicat antea dilexisse. Quare q̄dē q̄ ego te hortor/ ut dignitati et gloriae suae
ꝓponas tibi claros uiros q̄ facere oportet quihortator/ neuter hoc clamore q̄ te ipsum. Te finitore
opus/ tenui ipse scripsi. nō licet q̄dē tibi/ quasi tuus tibi/ nō mihi licet ē. q̄ mirum est hominem
nō ē necesse: gratulanore magis uterē. quibus eis tibi/ haud secus ac nemini/ ut summa securitas
assiduis nō nō nō tuendosa/ sed ē ꝓclaus est tuus tuus omnibus tuis ī summo cuique gratissima
Hoc si tibi forsitan quadam ingressus gratulare/ felicitati huic/ sed magis magnitudini tuae ani
tuae ī ī genij atq; ingenij. Legi eis genio mea/ nihil illa suspicio uti prudentis et grandis/ tuum
accessus ad te ad tuas fidem tuae recessus ut res ipsa manuum tibi adiudicanda omnia gessisse dicet.
Lilius ingenio et uelis finito et cuncta mecum nostra polum ad tuas maximas uehitur atholisti
sed ē ad exemplum facta quae sed intelligas debes in te reposita esse res publica tibi quae nō nō nō des
sed ē coniugis. est illos uiros. aquilij Iuuenij Liburnius ingenium est. sed hos de rebus romae plura
ꝓximo diem ut spero. Tu quē rem publicam nos ingressuros facere ut diligentissime tempus
agis dolabella cuius dies.) Deo gratias 1433. xxv die Septembr. ī strata sua mortem
cum spiritu

Agrippa Regi Regum.

N. Cicero Pagneto Sal'.

Duabꝫ tuis ep̄lis respondebo vni quas quatridno ante accepi a Zeto/ alteri quã arbitrant pilosꝫ tribellare'. Exprioribꝫ tuis frigi & tollor. ꝓgratus tibi ꝑsuasi tã esse grauido. sed mihi nec dũ ꝓfecto esse ac abesse liqꝫ ꝑspicue potuisti. Nã cui a satis multꝫ/ non ei possis alte dare/ & volume nedũ & diligi. Nemo tibi ocꝫ/ mihi te ꝛpondeo. nã ꝙ me amas/ qd ita & pudet & gaudet fateri Est id qd̄ magnũ atq; haud scio an maximũ/ sed tibi cõe cũ multis. ꝙ tu ipsa te amãdo es/ tuã dulas/ tuã & oĩ gñe mortal'. Id est ꝙpue tuũ. Accedit nõ arbitri sed testiꝫ ꝙd illi Arbitroꝫ/ Romani veteꝫ/ atq; vrbani sales. Ego aũt ꝙcunctanꝫ/ licet/ qd habet ornatus mire ymitabo. aliquãdo capior facetijs maxime nostratib. presertim cũ eas video ꝓmptꝫ obliuiscꝫ Lario. tuis cui & vetꝫ nostra & & Rusa ꝑegrinitas nihil nõ & Brachatꝫ & trãsalpinꝫ nationib⁹ ut nullum neterꝫ lepꝫ ineptiasq; aspear. Ironiã/ te/ nil video omnis mihi Grachos omnes Lucilios Vere ut dicam Crassos qd & Lelios nidere videor. Mouear ſpũ te/ quietꝫ reliquũ hoc. Ironiã possis ymaginẽ antiquã & Venerande festiuitatis agnoscere. Adhoc lepores cui Amor ingenij me tã accedat/ rarꝫ nec tã ꝓturbanos nalundinꝫ tuos tuꝫ grauiter examinatꝫ fuisse. Quã aũt ꝙ alba epla purgas te nõ dissuasore mihi emptionis neapolitanæ fuisse/ sed Autoris moderationis vrbane nescis ego alte arripio. Intelligis tñ/ idcirco ꝙ hꝫ & frugo hic nõ existimasse te mihi hic/ id qd̄ ego arbitrabar/ res hac nõ ordo qdẽ/ sed magnã ꝑte reliquã. Catulus mihi nãrat & illa tpiã. qd similes ne mihi qdẽ ipse tuæ placebat domꝰ abeẽ ab rei pu. custodia. Sedebam cũ & pupi. clauis trucabam. nuce aũt vix & & sua lor. ay mihi multa/ Smar. gratia fuisse putas. Sicyo sui Neapoli/ Rome cũ sui & virgeo foro. Smar. gratum scribũ apud Amatorẽ tuum/ flumbicinẽ meũ. & qdẽ cũ & metu venit/ pene ad scribẽd & ante audiui Smar. gratum/ & Armenia & Syria ee ꝙdam/ ꝙ & mea sua & tua ee dicat'. ꝙ ordo nihil nouo ullũ decadre ee & tuꝫ. atq; hoc nolim me iocum putes/ nã mihi scito iam a Regib⁹ ultimus allatus ee litꝫ quib⁹ mihi gratias agunt. ꝙ se mea sua & Regem appellarem/ quod ego nõ nisi Reges appellatos/ sed ordo natos nesciebã. qd ergo est. tu ꝙ dum hic erit ne hic ꝑsint/ modo ylo/ auctoritate tua/ ꝙ nõ red. abeant/ ad fungos me tuos ostreas/ domũ sibi habeo. Inde nos Dies singulos. plutnaue logos duos ostenty. Sy aũt mihi & numero qd placerat. Deerem hisce apud te/ Scio cui me. nihil gratius tibi fieri posse. Domũ salarias desyderas iam ut tibi ꝓxime scripsi sed tñ nõ aduen. tu nolim ut scribas cui scribas eas ꝑspicias. si cui mihi & ꝑcuenit aut tecto uti tua retinere te ꝙ habuit. nõ me hymen nihil nũc cui tuꝫ ꝑt opinor/ tuꝫ qd̄ uideã cibi & dignũ amari/ ꝙ ego eas ꝙ amicitia natiuissima fruere me/ & me iuꝫ ad dolorẽ ꝓpassa postea tuã e/ obscripsisti mihi/ veteꝫ pus cupio ee ꝙ alioꝫ putes clamoribꝫ & . magnus Iudicis cõpugneris & ondeni plane ee qd̄ fieri nõ posset. Ironiã voluisti lege Licinia maioe ee ꝓculo uideri. Accessit hoc ꝙ postridie ei ab vbone & theatro Curionis horteꝫ & rogum pueꝰ/ ut sua gaudia gaudẽs. hic Strepitꝰ fremitꝰ clamoꝰ tonitruum & undiq; sibili hoc magis aucta dum ꝑsto ee. ꝙ & tristis ab sibilo ꝓcumerat horteꝫ ad seruandũ. sed vota bis ut & tota vrbe quo uis sanus ee & pcuitet ei ita dicas. De ve. pu. qd tibi scribã/ nihil hoc. ayarrelli uy ꝓtꝰ reperiri nõ & tua/ sed ut mihi videbãy gratio de Comitys & gulariby ꝓximã & Quirinalio. Ego & in & ignoscis nobis & agonis. Nã ay. octauꝰ Cn. fili & C. hiemꝰ meã ꝓcurat. hoc ita scripsi ꝙ scio te aeui & hiemq; mihi & nouã Comitiã ego protatas. tu tñ primi ac me desyderiũ audiens ut tibi aut ꝑ ꝙ ꝑthoris arriuet rogo. Synagõphã Sinuessanã tibi quid gratum me vrbanaꝫ primã dedi. l. Crassitio ꝓtio Scindi ei qui hanc litꝫ tibi dedit &

Pugnet cum Francisco ho & multis scriptoribus adeuntibus primitias pbi.

Duplex & Gallia g. Comatam alogi tudine Capillos Brachatam alogis brachis. Togatam a nesciis togis.

Celius Ciceroni Sal'.

Est ne ueri ut tibi scribam quod negotiari desiderem ut id tuis litteris mitto et flagitem ut gratum id / atque hoc eo diligentius facito quo cui otiosus sis / plane ubi delectet. otium meum nosti. tu cui Rome eras / hoc mihi fuit ac iucundissimum uagari negotii nihil agere / tenui id ocii tuis gratum / idque non mediocriter desiderio tui mihi non solius est / sed Rome te uisendi solitudo uidebatur fieri / et quo mea negligentia e multos scripsi dies. ac tenui hic eras nos amabas. Nunc quoniam nos es / adque ciuis tu diu fuisti tu uitior / maxime nos ut te / dies noster quo gratior Cupienti tui fuerat / quo illum putes augurari tuum discessum / dolere ac dissimulare propter quod se intempestiuum. de quo ut quae optas et primum tuis accipias / tua mecum ibi magis quam mea tu cupio. Nam me a Sipylo forsitan / cui longiquiore uestra. sed hoc usque eo / fuisse est / sed si amabas / tota uitam Rupi nobis decet non possit. sed tanti. sed me hodie / non multum. quarchus octauius cum odia quae huius primum / quae primum sit / sublatus / quod ad philotimi libertum officium / et bona quidem quae ut et philotimo / quam honestissime quidem abuti / et quo nomine ratum fecit. et hoc et rei et proditum existimatio tua gaudebit. Illud mihi ante peto si cui ut tuo cognito / aliquid ad nos ut scribatur nos / tibi cure est Sintagma quidem scribas. quid tibi istuc in quos incidere uenit. hoc non excepto / tuis aliquid ex tuis multis tuus monitis exime / id nunc amanter monenti uestro quo. putat / cui modo uelis primo quoque tu nihil qui omnis nostri disciplina. quod maxime quoniam ex cogitatibus. quae in tui quod et nos plurimum / et dilectatis quidem ut uterque et rei magis habeas.

Celius Ciceroni Sal'.

Iam dudum tibi quidem multa quotidie quae mirum istuc profecto. primum illud. absolutum quidem ordinatum. C. marcellum quidem fratrem. ait. claudium a praetore postulatum. a Gallio duobus p. dolabellam xv. uiros fuisse. hoc tibi non in mentem istuc te pulchellum spectandum / ut Lentulum equum repulsa uultum non uidisse. atque sic quo minus non defendam / quippe dissidere Dolabella et hortulos nos / nugas amas uidisse / prae gaudere adulescentulo. suspicatus. Illud te non arbitror miratum. sua cui designatus / te plebis gaudentem / et leuem. Curio pernot / sane quam familiarem. ailius qui cui familiaritate qua non nouit / magnum mentum. sed ut stulto / ut se fieret ipse / non modo malet totus ut mea est / hoc statuunt / huius autem uolubilitatem primum mea est qui cui non modo cessat / qui solet et mox hodie amanda / sibi quidem si pessima adulescentulo / valde grepsit. Quae te mihi uidet illud et quam uestre remisse et arcessus qui / usque eo et audiuisse ut Curio qui michi gratulatus / rogue ei si sedes usus uidet et contendit his gratus qui se et tedebit Adulescens et ea tribunatum Lelios et Antonios rei gerendi uolebat dico. haec ego tibi litteris / eo maiore si et uolo qui communis dilectus / comparatione me habeat / et strenue et diem exitum gerebat ut existeret oti te facies minore. Adhuc. sextus quae expectatum priuus more quidem et uidentur / meum pro comitia. quae euentus sunt hominum nostro. opinione quae quod ad hunc actum et credibile ac d. pl. comitys nacta est. non ay. Celium uinnianum opere illa fama / quae destram oly et promulgatio de dictatore rubino dicent et de certo magna clamore et stulte. Inde horum sub ad non fandi flagitium. sitio te uolunt et de nobis quod spasm / et de illo quod unx spam ausus et auditum de re publica non quietis expectatione desideramus / sed non sunt hinc est ad apulum ad xi. ha. sextil et reuertet de septembrio cn. pompeio. medio fuit e. De legione ea quae expectis tubi C. cesar. pompeius est et Gallia uacat et dimet pompeium se legione adducturum studium sunt pub mensione. et quidem obtrectatum. Inde et pompeius de successore C. cesar de qua hoc est / de primus plaudam e / ut si primus ad urbem uenisset cn. pompeius ut rogat eo de successore primum

Scyrum tequa predico r adhuc pbabo.

agerem? Nay Arminius adgrauatus pbrio cum ituris r statis vt pum id Sex. declarasti pfecto aut trãsiger aliqd aut timpitus ẽ verdicty. nã ẽ dissuasio do gicere illã uoty Om. pbrio omẽ oportẽ senatui dicto audiẽs ee. Ego tñ se nichil expecto. quo paulũ gnale designaui primus sniaz dicto/ stpe te admoneo de Simgrapha Sthana. Cupio eis te stelligere eaz res ad me ualde pmee. Item de partheys ut Caburatiy arrestas/ curesq; ut mihi uchãr. pcea nũciatũ nobis r pcepto ia hẽr regẽ Alexadrinuz mortuũ. qde mihi gratu eas quo regnũ illud se hãt/ quis gerunt/ diligẽt mihi pstabas. hac stenus.

Celius Ciceroni.

Quanta cura sis qd ad patris pmũe tue/ finitimaz qz regionũ attinet Nescio ego qdz. uchemẽs animi pdco nas thoc more moderatu possem?/ r pro uirili ropiaz tuaz uelli qz existet magnitudo/ r qz tuis gestis tuũ pho qz opus ẽt/ assequi. Primo r grauẽ illã diuinandi cupiditatem?/ nichil mihi ẽt optatius. Si parthus mouet aliqd/ scio nõ mediocre fore periculi Tuus pbo sentẽ uix unus pasquinus tutus pt. haec aũt nemo diuinat rõne. Res oia desiderant aboo/ tñ nichil dubitatiõ sit ei quo minus qz parthus ẽt/ qm pñ. negotio pfectus ẽt. Accedit huc/ qd pontũ finitimi/ Ga Galliaz Syriaz nõ modo/ tuis sit hostibus pnicioso qd scitis. oms hinc tñ quo manus? ostendunt/ cũ hinc eadem tyndaridarum ut te stanty arbitror. Nostri ei hoc tralatiuo de grauy ostendy. cum qs pendat. deinde ali? existet qui nisi ubi lucrat de oris tuis nos decedat/ sinatu reliquas impediat. Sic multis ac diu ludet?/ atq; ita diu/ ut plus biemis r hyemis moratus? Illud nouum de re pu. qd nbi scribis hirtij usus ei mea opinione/ ut diligẽt qd actũ ẽt/ r qd ex eo futurũ speraret/ pscribis. Sane tñ quoda r Cilicia ora adhesisti. ad haec illud de tuis urget r necesse ad hanc frequẽtiã senatus esse pontifices. hoc nouitium ano Cuno tubulo r eadẽ actio de tuis introitu ut qd stante me pro ora r qd hoc Cesare qui sua ea re pro nõ meret/ supplicatio. nõ te fallit.

M. Cicero pcõs. M. Celio Curuli designato.

Primus tibi ut debeo gratulor/ Letor qz eius pectus/ mis r spatium tua dignitati. Sed is noui ne gloriosa mea sed ignauiae mee obiicis? Iubes eis tuis lectis quo r pclare gestis/ tui desiderii ora pfrẽi. r tuis gratulor/ tibi uero qd ubertas tibi gratias agenti nõ deficio/ qz tu mihi tuis/ ut debeas nolis qd ad meos scriptum ad me/ qd sepe rudẽ possum?. Itaq; nõ pmota audiui/ Ego ille tuus fuit? Sas quo diuus? Ego qz oris illos adolescentis quos ille iactitat. Distinle eloquẽ. te autẽ gtepleno absenti/ r qi coram tecũ loqrer/ nõ edepol satis re egerim. nã qm̃ fuam? sterno qd qz pt? opinione mea amdiu ratio retinebam me ad illud i tacibile i hoc tpe obmut?. reqesce uo i nostris otiis lect?/ i quos obuiam ire nimium grandeo pene desperes/ ita me defendebã. Ego uolũtatis hoc minimus. qd quis diu illum rideo pene tuus fuis ille. Sed hoc pleriq; multi qz alia que adhuc edere nõ pnũ cognat? aliqd. te uo mi Rufe deligo/ quẽ mihi fortuna dedit/ amplissimoru dignitatis mee/ Veloce nõ nõ geniumoze sed i tuendaz moz. ut eos qui his rebus pene i ephaz pueniat.

Celius Ciceroni Sal.

Non dubito qd plato atq; Appius ad Dolabellaz reuis fructus/ sane qm̃ca qz ex stimanceaz i India. neq; eis stulte Appi? qm̃ semel atq; Dolabella a tergo set ad tribunal i trociat i orbe/ triumphiq; posthanone abiecerat/ quo fructo r tulit pmoru

paratior q̄ visus est/ q̄ sperauerat actiones/ nuc inter maximas spes hꝰ/ sero tibi cui nō cē odio
q̄ uelis cui obligate: intima mentis ē/ cū quo simulatū ē/ ibi nō fuisse. Iulius tibi de tom recte.
Nunc si ad illā primā nouitatē legitimus iuris exegeris/ crudelis tibi erit/ ne pax simplē & crudi
posuisse inimicitias iudicatis Inhāc ytē pōno tutū tibi erit/ sigd uolueris grauius. nemo
eis necessitudine & amicitia te deceptus ab offō discet. Illud mihi omnīū q̄ sit posthac oc
& noua delatione/ uxore & dolabella discessit/. qd mihi discedēs mādauis. meūm qd ego tibi
scripserim. te nō arbitror obliuū/ nō & ita tpis plura nārādi. Vnum illud moneō & possum
si nos tibi nō displicebit/ tū hoc tpe/ nichil de nra uoluntate oūdas. & experies qd admodū
excaat. ex hac cā deniq; & industrios tibi sis. si emanauit pūto sigd nonulla & possit
clam q̄ deerat/ aut expediat. fiat. neq; ille tanē eas ē potuit/ quae sine ista cā/ opportuna
arbitrat/ quicq; negotio grauedo tanto illustrior erit/ cū ppter nos/ qm si ymmodus
sciet/ cē loqui de hac re uix tibi honest. ppterea dē nihil pro appio laborare. et &
putes alias utiles tibi ad te mittam. hic nos omīa absolutissima & hesternis gestum ora
federa & honesta sūt. Cōmodis autē hēm̄ suma diligētia adhuc S. C. nisi de fruges lauinas
nullū frāē potuerunt. Curionem uero tribunat' egressum/ se diu nō ppē quidē hic ora iacent.
nisi ego cum tribunatus & aquatus pugnare. Vereris enim morbo tuitatem compasset. si parthi
dego. nichil affuit/ nos nichil Pompeio fugiente/ tū quo quo ora iacēat/ potuit esse
parthus Bibul' & Ahenobo/ nostro qd cohortem chalcidē amisit. hoc si nō habuē & q̄ tibi
subscripsi Curionē fugē iussi. nā ferocissime gessit. Leuissimē eis q̄ de sit
caledo nō opinabar trāsfugit ad pōpeiū & pro Cesare loqui cepit. Legeis q̄ uacuas nō
Dissidem agrarie tulit/ & eorum tabulas q̄as uber edilis mercis. Iactatur hoc nō debet
fieri. cui prouīs ppē expte scripsi. Ambo te sigd q̄ opus fuit/ appio fauisse. Quinto
me & grā de Dolabella. & tergo tibi fuisse studeo. & hinc ceteri de qua loquor & dignitate
tua/ cogitauisse q̄ optimum hoc in tanē exercitu/ Turpe tibi erit pātheram gerere mēdicē.

Celius Ciceroni Sal'.

Quāto tristitiae denūciapias/ nescio. Ego qdē eo magis q̄ ad solitū uersus gressus/ duo
istic cui/ de belle pythian ludo cruciabor. nehiē ciuis meus mer' aliqd ymber. bracatos
has leges ycaō publicanos tabellarios rubrio dedi. nec habeo plane unde scripturus p̄dae
dedaris. ueris autē nare multe sine arbitris non hoc unis tabellis quae cotidie bis. Cornificē
adolescentulus ē. ille scilicet filius desponsus. paula matrona Brocchi Tusci. diuortium fecit
quo die uno ymmo nocte ceteri. sponsus/ nuptum ē. D. Bruto. nō ds. Scribonius multa
& hoc genere recitabitur. te absente audiet. Sequi duellia nonnulli ymmisceri se mecum ea
non tridui uox depellere cōsit. quae cos/ ubi hoc audies ego nūme nullos. reliquos ubi q̄d ab
aliis q̄ras. Neq; eis displicuit mihi Ionyarios pugiles pōnere cū quasi alios depellere.

Celius Ciceroni Sal'.

Et si de re publica quae tibi scribas heō/ tū nichil quo magis gratulēre te puto heō q̄ hoc.
Scito C. pōpeium uicisse/ mel de dentibus mare/ talium magnis planis nullis. q̄ magnis.
M. tullius arpinatis simus post ludos romanos ueni legere gloria de uestra hoc agitato q
uidebat si ex ordinario/ quis nemo accessisset/ ubi hoc anno fuisse dicēdā. dubium fuit
illi nō erat quid fieret ecē. Nemini hoc difficile minimum malum q̄ sine actione.
Fregi sine ullo subscriptore desedi & Tutius ueni sicut. Ac ego simul atq; audiui

Jnuocat⁹ ad subsolia ꝛci omnẽ/ surgo · neq; ꝑ lõm de nostrũ · totũ sempyniũ ultꝫ eo ꝓgo ut-
uestroꝝ quoq; ĩ tyoñ. ꝛ illã tabulã nãꝛ/ q̃ adm̃gdũ tibi ꝙ xp̃iano dederut si q̃ ĩuriꝫ ꝓpꝫ
cer/ q̃ nostoꝝ tmet. hec q̃ magna mee sñe foꝛ tenet. ay. ꝙuis postꝫ ut reꝑat/ oth
ĩ ꝛchy turbarat/ negꝫ nõ uidet quo ligꝫ ꝛcludꝛat/ maxiẽ q̃ne nobꝫ tradiꝛ cinꝛ sudeꝛe.
neq; Latinꝰ ep̃toꝛe postulãte pãtꝫ a nobꝫ patroniꝫ quo ea pemia ꝙcuꝛꝛet-ꝛeꝛpꝫ
uoluit. quid plius nec̃ꝫ adhuc nũ ꝛepeñdꝫ ons postulam⁹. magna illi co ftima
sũꝛexit. ꝛ de dãnatõe foꝛe cẽt loqui cepit. quo uẽto ꝙ ynꝛ⁹ appi⁹ minoꝛ ui-ꝑuꝛ-
de pemia q̃ bonꝫ ꝓꝑ ꝙcuꝛꝛ adsumẽ ꝓnunciandꝫ tm̃ dñe exposim⁹. Hꝭ l.
xxxi. admiꝛaꝰ amẽtã. ymo si ꝛchonẽ stultissimaꝝ qm de se nefariaꝝ ꝓꝑ ꝙhxioeꝝ
audisseꝝ/ mutuꝛ ĩ ꝙsiliũ coꝛpꝫ illoꝝ qm ꝙhxiaꝛint uidiaꝝ nõ equo mõ ꝛnũ sustiꝛ-
ꝛ ad extremũ ut solet nõ ꝛedigã · postq; discessit/ ꝛ ꝙ absoluto ꝙsulꝰ hꝛã. ꝛet⁹ legiꝛ q̃
unuꝫ ꝛ ꝛctissimũ coꝛpus legit ĩ quo ita erat q̃ eoꝝ uidimus/ maioꝛ pꝛs uidꝛetuꝛ.
Jd/ uiraũq; esto/ ĩ tribulaꝝ absolutõ nõ ꝛetinuit ordinẽ uid. ꝙstituit. postulãt-
usq; appio cui Lucio Lollio tꝛãsegꝛesset/ ꝛelaniꝫ dix. se mõe nꝛq; absoluꝛ nꝛq; dãnaꝝ
ꝙsulꝰ de ꝛepetudq; ꝛtuꝰ ꝓlio tꝛadit⁹. nã de dunnanone appi⁹ cũ ꝛtuãm uiꝛasset/
gtẽde ausuꝫ nõ ẽ. ꝓlio q̃ ꝛestit. ꝛ ꝙ de pemiis ꝛepeñdis a ꝙsulibꝫ ẽ postulaꝛ⁹
ꝛ pꝛca de mee uꝛa quoda sua emissa ꝓsꝛecto/ finꝫ uote hoꝛ paꝛ hꝛ. q̃ adꝛẽ. pu-
ꝓnet. oio multꝫ dieb⁹ expectatõe gꝛauiaꝫ actũ nichil ẽ/ alias ꝛ⁹ sꝛge ꝛe dilatã
ꝛ gestꝰ acta/ ꝛ plane ꝙstꝛicta/ Cnei põ. uolũtate mea ꝙꝛe ut eꝝ de ꝛedꝛe ꝓꝑ-
hal agaꝛiꝫ placẽt/ suaꝛ q̃ sꝛit⁹ q̃ ubi mss finꝫ ẽ. auctoꝛ q̃ ꝙstꝛuꝛe. suaꝛ q̃ sꝛit⁹
auctaꝛ ꝓ hal octobꝛe ꝛ ede Apollinꝫ stꝛuctꝰ ꝛcubꝛ assueꝛuꝛ/ l. domit⁹ Cn. stab⁹ ahenob
balb⁹. Q. nob⁹ Q. fr̃e. ꝓsil⁹ agoꝛell⁹ pꝛ scꝛipto l. Jul⁹. l. f. põ. ãnal⁹. C. stꝛphn⁹.
T. f. Qꝛemina. C. lun⁹ C. f. ꝛupꝛiꝛ⁹. C. stꝛuboꝛ⁹ C. f. pop. ꝛufo. l.
Aꝛuns l. f. Ancapito.
M. Oppi⁹. M. f. Sal⁹.

Q. agaꝛiꝫ mãꝛellꝫ Cos. uf. de ꝓnũꝫ gsulaꝛiꝫ. d. e. ꝛ. j. c. un. C. paul⁹. C. mãꝛell⁹
gsul/ cui magꝛatꝰ ĩ ꝛsset ad q. ꝛ. h. agaꝛiaꝫ q̃ ꝛ⁹ magistꝛatũ sumꝛa cẽt
de gsulaꝛiꝫ ꝓnũꝫ ad senatũ ꝛefeꝛꝛet/ ne ne q̃ pꝛi⁹ ex hal agaꝛiꝫ ad senatũ
ꝛefeꝛꝛet. ne ne q̃ꝫ ꝙꝛi⁹ de ea ꝛe ꝛefeꝛꝛent. a ꝙsulibꝫ uꝛbi ex ꝛ⁹ ꝛei ꝛpublicã ꝙ die⁹ comitialiꝫ
senatũ habꝛet: sane utiq; si ꝛnet ꝛeꝛꝛ de ea ꝛe ad senatũ ꝛefeꝛꝛet. ꝙsulꝫ q̃ ante ĩ ccc.
uidiaꝫ cẽt/ ꝙꝛe adduc nec̃ꝫ ꝛrgd de 2. ad plꝰ ꝙ. ut a ctoꝛe⁹ cẽt un sex. pulp.
agaꝛiꝫ agaꝛell⁹ gsul. ꝓꝑꝛi⁹/ tri. q. pl. q̃ eoꝝ uidẽt ad pl. ue ꝛefeꝛꝛet/ quo die no
tulissẽt/ un q̃ q̃ diꝛ ꝛepꝫ cẽt/ ad p. plus ue ꝛefeꝛꝛet. J. v. p. ꝛ hal octobꝛiꝫ ĩ ede
Apollinꝫ stꝛuctꝰ sꝛuit. L. domit⁹. Cn. stab. Aꝛhenobaꝛb⁹. Q. metell⁹. Q. stab⁹ plus
scꝛipto. l. Jul⁹ l. f. pom. ãnal⁹. C. stꝛphn⁹. T. f. q̃uina C. stꝛuboꝛ⁹ C. f. põ. ꝛufo
latiaꝛ⁹ l. f. an. capito ag. cꝙi⁹. M. f. ꝛcꝛena q̃ agaꝛiꝫ agaꝛellꝫ gsul ut de ꝓnũꝫ
d. e. ꝛ. i. c. senatũ ꝙstituat/ neue eoꝝ q̃m ꝓnꝛiꝫ hꝛ ꝛ⁹ ꝛei ꝛpublicã ĩ pꝛdicꝰ de mo-
affeꝛꝛe oꝛtꝛ⁹/ quo mꝰ de ꝛe pu. Q. p. ad senatũ ꝛefeꝛꝛet/ Senatꝰ q̃ C. flaꝛiꝫ ꝙstꝛ
q̃ ĩ pꝛdicꝰ ꝓhibuit tũ senatũ q̃ ꝛhmaꝝ q̃ ꝛe pu. stꝛuxit. ꝙ q̃ hꝛc senatꝰ q̃ꝫ ꝛ⁹ ꝛei ꝛpublicã ĩ tꝛexit
Senatꝰ plaꝛ⁹ auctoꝛ ꝓ scꝛib. ꝛ de ea ꝛe ad senatũ ꝛtuꝛꝰ q̃ ꝛefeꝛꝛet. hꝛc senatꝰ q̃ꝫ ꝛ⁹ ꝛei
ĩ tꝛexit O. cel⁹. L. uinn⁹ ꝓublio coꝛn. C. Jubꝛ⁹ pãtꝛ. Jn senatꝰ plaꝛ⁹ de multis

qui in ẽxtatu C. cesaris sẽ. qui eox ſtipẽdio mitꝫ aur cas/ quib⁹ de causis mutatꝫ deliber. haberẽ adhuc
ordinẽ cessãte ut eox eo tẽpe hẽar. cũq; cognosceret. sigs huic ſmar gratꝫ. ẽ. ſenatui placẽ aucto⁹ pcuh
z de ea re pu. adhuc ꝑ ordinẽ nr̃m. hunc ſmar gratꝫ. ẽ. Celi⁹ C. pũsa tribun⁹ plebis. Jr̃ q; ſtatum
placẽ ẽ Calua ꝓuinã in uia. reliquas ꝓuincias quas pho⁹ ꝑ ꝓtor⁹ optinebat eos qm ꝓtor⁹ fuerũt neq;
ẽ ꝓuincia cũ Jmperio fuerũt/ quos eox ex ſmar gratu cũ ẽ ꝓuincias ꝑ pho⁹ mitt⁹ oportꝫ. eos scribtoꝝ
gratias/ mitti placẽ. pro ſe ex eo mũ quos C. ẽ ꝓuincias ire oportꝫ. ad nos nõ cont qui ẽ eas ꝓuincias
ꝓficiscẽt. tuq; ut qd̃ collegiũ ꝓmũ/ p. R. fuerit neq; ẽ ꝓuincias ꝑfecti cent/ ita sors ẽ ꝓuincias
ꝓficiscẽt. ſi v. nos nõ cent. tuc decreꝫ ꝓximꝫ cuiq; collegꝫ qui ꝓtor fuerit/ neq; ẽ ꝓuincias
ꝑfecti cent/ ẽ sorte cõmittẽt. qd̃ ea nos offert cet quã ad nos ẽ ꝓuincias mitti oporteꝫ/ sigs huic
senat⁹ grat⁹ ẽ fuerit C. celi⁹ C. pũsa tribun⁹ plebis. Illa ꝑtes Gn. po. ꝑ. aũdita/ q; maxie gratã
attulerũt habiti ut diuꝫ se ea hab. gratias nõ posse satis idonee deprecari/ Caes. statim. post
hab. gratias se nõ dubitaturũ cũ ꝑrogatꝫ. sig tu ẽ perficiet deꝫ hoc nichil ꝑcẽ/ utq; ceteri
senatui dicto audiẽs fuiss⁹ nõ cet ea paratꝫ qui sibi deesse nõ paterẽt. qd si ẽ gs
alt⁹ z gl. cet rẽpublã hũc uolet/ at ille ꝙ clemẽs. qd si illi inimici sui ẽ ꝓuincias
his uerb⁹ ut existimaret honos ꝓpositꝫ nõ cessare cet negotiũ. Efficeret itaq; id ut nudo alteri
ut ea adiectione desisteret/ aut ut in eo tẽpore ad urbem accederet. aut si
designari posset/ decederet. Cuius se gratia cui tota parat qd assequi posset/ nescio. Illud
uideo bis sibi z si nichil efficerẽt eos nõ posse. me tractari libẽnter. Cuius. z mihi pro nimio
negotiũ ẽ ꝓponit. Nã si mihi nõ dedisset/ eas qs adiutꝫ ei adiecti essẽt. affirmare potuit
supersedere. nunc quid dare nobis ẽ/ uelit tibi curae sit. Quod ad te scripsit petit ut aliqd ei de hortis
habeam⁹. Syriamq; Smyrnamq; tibi cõmẽdo. Libẽnter philonẽ. ei. misi z diligenter greco/ qui
mayst⁹ z liras ad te dedi. Eos tibi z rẽ de qua mihi uelis cures. nã qui uehunt ad me
ꝓficiscẽtur tibi/ illi reddãt liras/ desumpsi.

M. Cicero Jmperator M. Marcello ẽdili Curuli sal.

Putaras nũquã accidere posse ut mihi ũba decẽt nobis potiꝰ iste mũ oratoria red. hoc ẽ lenia nr̃a
deseruire/ aut ꝓ hac causa q; minime ꝑ pellunt⁹ quin ea ꝓ nostris defendam⁹. atq; me deꝑdiũ tuer
verbis ẽ credibile/ meo. atq; amicꝫ ꝓpinq; secretis aut ꝓuinc. ut q; minden⁹ eas fructꝰ q; stud. ciuno
tuq; accessio (augmẽ tuq;) q; fortuna meruerit. ut q; tibi negotiũ nõ ẽ dignũ uidebitꝫ nostris q;
maiora onera ire pu. sustinẽ (ꝓ ferri) z posse z uelle/ ut q; belli magni timor ẽ ꝓpter quã indeꝫ
effugẽ/ ad otium (ꝓ ocium) diuꝫ deuerti. De pantheris ꝙ eos qui uenati solẽt agere mihi. meo
diligẽter/ sed mira paucitas ẽ z eas q; ꝑ uastas aut q; ea. q; nichil nostri studiosi (ꝓ studia) ꝓuinc
mea/ nisi sibi habẽt. Itaq; q; studuisse diuꝫ ẽ causa extra ꝓuinc. deuerti. sed hic studio sit et
ẽ ꝓuinc. Adpansio (ꝓ ꝓpensio) q; eos tibi erit. sed qd cet/ plane nescebam⁹. nisi me hi mihi magni
cure ẽ edilitas tua. ipa dies me admonebat. scripsi eis haec ipse (ꝓ ego) diligẽtissime (ꝓ diligẽtissime) tibi
ad me deferẽda pu. statim. q; diligẽtissime (ꝓ diligẽtissime) eadem nr̃a eis pueris quae exercitio.

Celius Ciceroni sal.

Sic tu ẽ quis hyeis tractasti. uino si sanus q; frigide q; non grauiter qd̃ minime fuerit/ audeat te
ausus illũ unq; ee ẽ rede tuq; nũ ꝓpterea. post repulsam nõ risus fuit/ cum hortus ludit
z q; Cesarius sinus die. expectationem rẽpuit. Curiones ꝓpter nõ mediocrit⁹ ob uigilat⁹ hanc
repulsa se mutauit. ꝓpea qui nũq; ẽ foro abierunt/ nõ multũ ẽ iudicijs usi⁹ sit/ agrit
cum liberalis. sed raro post meridiem. De ꝓuincijs qd̃ tibi scripsi eras Jdibus sextilibus actũ in/ init
pellabat iudicũ agrarium gratꝫ. designari in hal. iuniis. nec fr̃es quid̃ eius petierũt

has lras ad xy. nonas Septēbr̄ dedī rui ad caj dieꝝ ne ꝑplexatū qđ̄ gesserat/ ut mdco. cū hor
ſtregra xy ꝓximū āmꝰ trāſſferet. z ḡ tū diuino/ religiꝰ tibi erit qm ꝓuīnā optineat.
nā nō ꝯperit̄ ſumeſſe. quō Gallū q̄ hn̄ ſ ꝓuīcie ī cāde ḡdatione/ quā rte ꝓuīncr
uerit̄. hoc mihi nō ē dubiū/ quo tibi magis ſuaſi ut adhūc eueñ te paraꝝ. ſi re lus
oib⁹ tibi de pāthoꝝ ſuaſi. tuꝑ tibi erit/ patꝰ nr̄ Curione deꝝ pāthoraꝝ miſſū/ te
nō mlt⁹ parū ꝓbꝝ. quaꝝ ꝓpꝰ Curio mihi z alijs affirmabaꝝ deꝝ demādit. ne putꝰ
illū tātꝰ ꝓfia zuſtra dare/ ſtrictū ſi nō memorē teneꝝ/ z Cibiratē amiſſe.
ſtej q̄ ī pāphiliā lras miſeraꝝ. nā ibi ꝓbꝝ capi aiūt. qđ̄ uolet efficiꝝ. hoc uehemēr laboro
nunc/ q̄ ſcorſus a rollegā. puto mihi oīa parāda. amabo te. Jmpera tibi hoc curare ſolet
lilētre/ z ego maiorē ꝑte/ nichil curare ī hoc negotio. nulla tua miſſ loq̄la mihi grāe. hoc
eſt ī pādi z mādādi. nā ſimil alij erūt erga te/ q̄ Lentulꝰ z deberet/ hoſ eoſ quoꝝ
ad Sithiaꝝ Singraphā miſſ. puto ē ſ̄ nullā ſtiꝝ aut ī tecto uiuꝝ retinā mihi ꝓbabit.

M. Cicero Papirio pacto Sal.

Delectauerūt me tue lre ī quib⁹ ꝑſpicuꝰ tuꝰ amor erga me tuꝰ qui te ad ſcribēd̄ mātinuerēt
ne ſilꝰ ſuo mūto aliq̄d mihi ſolicitudinis attuliſſet. de quo tu mihi āter
ſtrupſeraꝝ. bis q̄dē eodē ex⁰. ſtinle ut ſ̄ tolligeres te cū gnoīa z ego tibi amirate
reſcripſerā ut quo mō ī tali re alijs ꝛpe aut libēr⁹ te iſta cura/ aut ante leuarēr
Sed q̄n̄ ꝓximꝰ quoq; liꝰ ondis ḡte/ erue/ tibi ſtr ea⁹ ſic mi pace hēto. q̄ ꝑdere
ſtiā potuit/ (non oīa iuſtꝰ ē/ aplio ꝓpinare/ arnſtnū q̄dā ꝓuocatū dū ē) ſed hꝰ
q̄q̄d elaborauꝰ aut effin potuit adiſſoꝝ benuolēcā gratiā/ z rollegēdiꝰ ſtūo
ſtudio me gremiū cū/ nec finiſtra ut arbitroꝝ/ ſic eiꝰ colac/ ſic obſeruor ab omib⁹ hꝰ
qui a Cēſare ut ab hꝰ me amari putem. Nā z ſine ſa ſpe duraꝝ. Amor nr̄ z
fidē⁹ mihi aliq̄d indar⁹ ad modū tyriꝰ/ z q̄ dux igni ſic benuolēcia ſtūlꝰ ꝓmlo
aliquo ꝓſpia poſſit. Certū ſt ſigna rōnū. ſed ego uno utor argumēto. q̄ ob eaꝰ
me q̄ ato/ utꝛq; arbitror dilexi. q̄ et mea fortuna ea eſt z illoꝝ ut ſimilitudo cū
nō ſit. De illo aut̄ primū q̄d̄ eſt oīū potiꝰ/ mehil indigo q̄ tu mihi ꝑ tuas ꝓ eā ſt ſcripta
eius amice diſceſſū eſt. nec ſ̄ſtrui grauiꝰ ꝑt quale fuerit ꝑ/ q̄ poſtea eſt actus
uolūtate ne dicā libidine ſed tū ſic ut nulla re offenderis ē aut̄. Eſt ei adhibita
in ea re ipſa prima amoris moderatio/ ut eiꝰ oīs arbitrariae/ eſſet mei⁹ libere loq̄n
cui⁹ opē ceſſ ī mutare libitū/ ſic ea mea amicitia/ nichil loq̄n q̄ offendat aut illū
aut eoꝝ q̄m ab illo diligūt⁹ uolūtate. Effugē aut̄ ſtudui⁹ nō multoꝝ amice/ aut
facete/ dictoꝝ offenſionē/ fama ſ̄ſtorū mihi ē abuſeda. q̄ſ id poſſim nō reſtare
ſed tū ipſe Cēſare hꝰ ꝓpe modū aut Seruiꝰ Sulꝰ tuꝰ q̄ut̄ hūaniſſima fuiſſe uideo
facile dicet̄ hic ūꝰ ꝓpe plane nō ē. hoc ē q̄ tritū aut̄ hꝰ ſet notatū q̄uis poetice z
gnoſcendū leged̄/ ſic audio Cēſare cū uolumina eaꝝ ꝓferri. Vale
Siquod affirmaꝝ ad eiꝰ ꝓpe me q̄d̄ meꝰ nō ſit/ ſcoyrre ſolet. q̄d̄ eo mihi magis fore
q̄ tuum mei⁹ fore quonde illū familiaꝝ. Jnuenit aut̄ ī ꝓpe uiro multaꝝ
fortaſſe illū nō dixi nec ī tranſmi nec ī ſulſa ea uidiſſe hic ad illū cū reliquū actū
ꝓferūt. Jtē eiꝰ ipſe mā daui/ ſic ſit ut ſ̄ſtrui ꝑ ea/ de me audiat/ nō auidē ꝓuocet
Cui⁹ obrē Denoma uo mehil uno z ſpoſuſſe uolo ꝓpiꝰ a ſtridaꝝ. ſed q̄ eſt ī indra

Perpulchra ē epiſtola. ſed q̄ pacto ſtrīpat Ciceroꝝ lras ex q̄b⁹ magnā uoluptatē
capiat z poſtea plā negotia cōfert de
ſtudijs ſcripſerat q̄m ī ḡmāā ſua
diu de magiſtrabat.

Sic ī Cena ſtendꝝ ut ſexagenarijs uina
uilia ꝛpiuntur. ſic Eloquētia ſtoicis
ꝛpiuntur ī ſine. Apud doctos hactē

Quicūq; ſit ꝓpe modū amoris eſt ī ad
optatū q̄ appet quale ꝑt Amoris
nos ſed duxe q̄d igni ſimile.

Voluntas ē ī diſſertis q̄ appetitus
animi dr̄. voluptas appetit
ſine recta rōne.

Videbaꝝ ꝓpoſuiſſe Tragediā
de illo q̄ ſcribat poſt Cicer.

aut quid mihi nice ſ̄ mudu ꝑt. utq; facere oīa ſic mudeo philoſophis placuiſſe hꝭ qui mihi ſoli
uidēt uim uirtutis tenē/ nichil e ſapiēt̄ ꝓſtare niſi culpaꝫ qua mdeor mihi dupl̄e rarere
z q̄ ea ſenſerit que rectiſſima fuerūt z qui rui mdet ꝓfect̄ nō ſatis ee ad ea optnēda uiziby
certādū. rui uidē nonuli nō putauꝫ. Ergo ſ offā lum ciuiꝭ cere nō ꝓt reſpōdēd. Reliquū e/
ne quid ſtulte ne quid temere dicat̄ ur ſtricta ꝫ ꝓtēta. id q̄ uoꝫ puto ee ſapiēt̄. Cetꝝ uō
quad quiſq; me dixiſſe dicat/ aut quō ille ampiat aut qua fide meas uocet/ hꝭ quū me
aſſidue colui z obſeruaſt/ ꝓſtare nō poſſuꝫ. Ita fit ut ego ſuꝑuacuā ſpē/ z pnēs tpis
moderatione me ꝓbe/ z illā actis ſtudiis/ nō mō ia adolescēs/ ſed ad ſenectutē trāſtra.
Quaꝫ exiſtimo laudē ſ̄ uenire/ ab eo ſtemo egregiū tragice ꝓdictū a ſaxo fragi oportere
Et eis cui plena ſint mōumēta gr̄oꝝ q̄ admodū ſapiētiſſimi uiri egrie tulerūt uel
Athenis ut Siracuſis cui ſepulchꝝ ſuis auctoꝝ/ ſtetit ipſi quodā mō labꝫ. Ego me nō
putē tuti mei ſtatū ſic poſſe/ ut nemo offēdā animū cuiuſq; nec ſtudioſis diligentiby mei
Nec, uenio ad cōtemnendā tuā q̄ tu ſis Cenomas actus nō ut olim ſolebat Athenis
ſed ut mos fit ageniis ſ̄ tradux es. q̄ tu mihi ꝓpriā q̄ de patria nāiꝭ q̄ Tiro
Tychi patrona/ ſelicitate mea oīa ſtudebāt antea nec imitatū ros e. Hiertius ego z Volcatius
diſcedā diſcipulus hꝭ/ Conandi magiſtros. ꝓbo eis te audiſſe ſ̄ ſcire ad uos oīa ꝓfecturū
illos ceteros. tu aut q̄ mihi bona copia ſuppetit nichil e. tui eis cui rem habeas. alius
abūdas Cinnaſtrenuus te ſanebat adiutore. nec nō tuis equis aut bona pdas/ nō eo ſis gſtio
ut mei me hoſpitio rapias/ Extimabam te aliquā ꝓbe amice. eadē hꝭ Lauer e plagis
ab amico eſt adhibitus. nec cui eas rapias quoꝫ ut magnē reliquū ſtent. q̄ oīa
magnifice ſic z lauta. Hermē te mihi ꝓfame cuā nāture tempus ſtat. Cetera
cōdē mō. q̄d ſi ꝓſtringas me ad matutinū tuū cenaculo rebꝫ. id q̄ uolo eis inde amici qui
mihi audeat/ iſtaq; ſtudiis apponē. Aut Polipus cyrinaeus Ioues ſtēt. Circe mihi
nō audeby ante meas edulia/ fama adhuc de mea nauali lectica uenit. eas exiſtimes. neq;
eis q̄d in ſimilitudē ſtet ꝓnas aliud q̄ tota ꝓſtulit. ſolebā eis antea delectari oleis
et Lucanicis tuis ſed q̄d hoc loquimur. Licebit nō iſto uti uti. tui nō uolo eis abſtergēt
ali tua metuis. Ad tricliniū cuiuſq; ibi uenū ꝓpitū affera/ q̄ balneū
calefactas operiolat/ cetera mos noſtro. ſupuacua illa luſinꝭ. De illa Selinuntia
z ſcauaſti diligēt/ z ſcripſiſti fauentiſſime/ Itaq; pauo nec ꝓtinuiſſe. ſatis eis ſtans ē.
Sannonij ꝓpe

M. Cicero L. Papirio Sal.

Non tu homo edimius es/ quem ius Balbus noſter apud te ſtudet ſtare quereꝫ. q̄d de iſtis
municipijs z agris ſumꝫ ꝓtuleꝫ. Quaſi aut ego quicq; ſcirem quod iſte nō ſciat/
aut ſi quid aliq̄ ſcio/ non exiſtimo ſolere ſcire. ymo uero ſime amari tu fac ut ſciam
q̄d de nobis ſumꝫ ſit. habuiſti eis in tua ꝓtate ex quo uel ex probo/ ut opere ex
obuio ſcire poſſes. ſed ego iſtam in parte nō curo. primū q̄ de luxuo ꝓpe iam quadrie
nnij uerum ſ̄. ſi aut hoc uerū e/ aut hoc uere ſcripſiſti z ꝓbe. mihi. Deinꝫ q̄ ſcire q̄
mihi uideor q̄d ſumꝫ ſit. ſicet eis q̄ uolent/ q̄m uelint. Valeāt aut ſcp
arma. ſatis ig̃ nobis ee debet q̄d gerūt. hoc ſigna pax nō ꝓbant/ q̄ non debent.
Vehiculis q̄d agat z capmatis metuit. hoc nō lege abeſt a Tuſculano. nichil te
timeo/ ſi uos dū uiet/ opto ut ſic uiuat. ſed ſi mus ſi nō ſic uiuet/ te q̄ ego uir fortis

a Saxo.

Jdemq philosophus nunc pulcherrimū dixit/ nō posse vir Eū nō diligere cui⁹ bñficio id gsecut sit/
Quis si cupiat ee rei pu. qualē fortasse & ille unus & omn optime debem⁹. qd sentiat/ tñ nō hūt
ita se res nostre multis collegerunt. sed loges & grandior. strabo ois addit. hor mihi sato/ nō mō me
qm gallis nō pstat/ sed ne sibi qdē prestare sinit/ qd sumpserit. Nec eis illi huius/ post
tpibus. Jta nec ille qd tpra postulanda sint/ nec nos qd ille rogitet/ scire possumus.
Hec tibi antea nō rescripsi nō quo cessator ee uelim/ sed ut exploratū
nichil hiem/ nec tibi solutudinē & dubitationē nica/ nec sibi & affirmationē affec
tum. Illud mihi adscribā/ qd & gratissimū/ me hac tpibus adhuc teneto tuculo nichil
audisse. tu/ tuq; & tua sapiā debebis optime optima/ cogitare difficillima. Vale
quemq; estis.

M. Cicero. L. papirio pacto Sal.

Cum eem otiosus in Tusculano/ pretereā q de scripulos obuias mihi/ ut fere
maxie gaudet familiaris suo accepi tuas litras plenissimas suauitatis ex quibus
& intellexi & bañ tibi meam gratiā/ qd ut de omnib⁹ tuis rebus cum summa
Cornificius de ludis quesisti/ sic ego sublatis uadimonijs/ Amisso regno Pompei/ ludos
qui hac tempestate. qd quis? ne qd delectet animū. multa enim animum. primum id qd maxe
nunc opus est. Animo me adhuc tpia. Jd nunc modi sit/ nescio. tamen nihil/ nullus
adhuc animus me hunc admouit/ nisi forte mouet me sententia Lentuli fratris/ sed nihil
audit. nisi ante ne sui/ certum qdē. Postea Lentulus tuus Scipio/ Afranius fidē fecerunt
ac Cato pclare. Jam istuc quidem cui uolumus licebit/ Deinde mihi opus ne tibi nostre uolūtati
sit & illi sint/ id qd agimus. Ergo hoc primum scito illud/ ipse melius ita. primum
qualitudine qua intermissa exercitationibus animus/ Deinde ipa illa signa sunt & me
ritas/ nec me adhuc exercitationes cohibuerunt exercuerunt. Et extremum
illud est/ qd tu nescio an primum putes/ plures nos pauones quam tu psittacos colūbinos
Tu istic/ te Athenarum nitor delectato Ego me hic hirudinario. Deinde ut breuiter
& dicā/ 1. pdrā. Quas quis & si uis accipere uelit/ sed quātum uideo
extimationes tuas nedū nō potes/ nec ipse adhuc desiderare place/ Pomā nihil contigisse.
Satis est hoc eruditum & istic fame. Video te bona pdidisse. Sperabo/ istos fami
liares tuos. Facetus ut est de te nos & iucundos. Putes multo istos. quos ille reliquos
dicas esse qui Cantherium nominasti. Pomā tuchen. Sella uacua est ludo tuo
hyo didascalo & ita cū. plenum speremus.

M. Cicero. L. papirio paeto Sal

Tamen malum nō desinis/ Deinde mihi appare significas Balbū fuisse gratum.
Hoc uideris dicere/ cui res gestae sunt/ gratas/ multo magis ipsi ee oportere
Nescio me abille ista exspectare. Verba ei a patre domum meum uenisse/ nec hoc
admiror. & nō mag quod/ sed illud qd nō ad mā/ Ego aut truly primus uenio
qd ne petus. Atille admiratus nusquam se eum & hiemē hoc primo uenisse.
Nunc ad te adscribā nō mea elegantius/ si aut obscurius/ sed ut ne plane ee
Balbus & disertus putes. me quidem alia ex alia & prudentia/ sed si mea expectatio
ut ista non uane possit no obmittas ut te scito dimidio minore futurū putes.

Jncade mā xpar 2 magē. Tgstho
2 multa de tpibus 2 strauit ridēdo
q dissimillim⁹ pt stare pugnā olym.

Cum paucis intelligit paucis uidetur
ut nūcst.

Crudelitas q pugnas semper
& dyscolas ad mortem.

M. Cicero L. papirio pacto Sal'.

Dupliciter delectat' tuis lris. q̄d ipē risi et q̄ te intellexi ita posse iudicare. Me autē ut scribis malis oneratū cē nō molestē tuli. illud dolo sīstā loci uenire. me ut gestarem nō potuisse hūsser eis nō hostes sed gratulatores. Adq̄ utinā noy ens q̄ nos solet permulsa gr̄a Integra fame ad eum affero. Itaq; usq; ad astu nullum us equā duar illa mea q̄ solebas antea laudare. Et horis paucis o. hospites nō grauē. abierūt. noy omnes nichil de re. pecuaria cogitatione de diecta sermonis sui. gr̄itatione cāsa abieram. In Epyrotis nos adustry nū cristā gieram. nec tū ad hec sū solēs. sed illa nos Lanuinas uehes dico. cui sūptus hēbas s nimis plura pdia hūsti. qd de te para cui hoc. q̄ edam. tibi est. q̄ ita aliud sollegit. Et aut hoc sic q̄ sūt solenes sunt. de diecta de libris pr̄ Spurinne q̄ pōtifex Augur Lucille tū hēm̄ ut Veiui tui. Camillū. q̄ nūdinā hoc oleagina nostre pr̄ andeam. sed iudi. Audatia. Hirtio cenā dedi. sine pausone. tū ea cena Cocus meus. qui me Jus fecit nichil potuit iniustius. hoc q̄ ē nec ratione. agone salutem? dum bonos uiros multos sed tristes. q̄ hos letos uictores. qui me q̄ potest. te amāt obstat. ubi tu tamen desipis lris me tuas uolui aut scribo. aut lego. Venias. q̄ nec audiūt. est docti hoc quidem paulo sus q̄ ipse doctor. Inde corpus omne tū dat. patriam eluxi ita q̄ am. q̄ deum. q̄ nulla matre omnē filiū. sed cura sine amas ut valeas. nec ego te iam ante. bona ma comitata Statium eis tibi ne ego to q̄dem parere.

M. Cicero L. papirio Sal'.

Tandem Insanire tibi uideris q̄ agricolā uarroē mecū ut scribis deliberatis. Insanitis si illud atrata est. nō potest. sed puto gr̄ q̄ ego tibi s epīs uideor. nō ne plebeio simone age temp. nec est scire quid nō. q̄d est stulte hec epīa aut indicio aut gratum. q̄ ipā uid nō solent aliā tractare. uno nō. p̄atus eas et eas tenuis. agrius publicus capitis aut fame. q. ornatus epīas ut quondam ad reiicere solent. sed tū age. pete q̄d tibi uenit in mētem. Negare papirium q̄dē uenit nos plebeium fuisse. fuerunt eis patricii minores gentis. quos primus L. papi. Pulcher qui cōsul cum Luna Sexto Actiacino fuit. cui ante cēsor cum collegā post Romā ḡditā. CCCxy. sed tū papirii dictatores. post hūc xiy. fuerunt nulla quidem ut puto. ante L. papirium crassum qui primus papirius nomen dessit. Is dictator cū Luno papirio Cursore magistro equitū fuit. q. annis post Romā ḡditā. CCCCxb. et quadriēno post Consul cum C. duilio. hic primus de Cursore Herculanē honoratus. Deide L. agrippa Ednlis Inde multi alii. quos q̄dē tu. omnes patricios ymaginor habere uolo. Deinde Carbones et tribuni plebis fuerunt. quos Stephanus reste. nā pr̄ hunc C. carbonē quem Damasippus omisit. Cuius ore publica carbonis nomen fuit. Cognomen Gn. Carbonis et ei filii Scauri. q. hic imprimis. De hoc amico meo Rubrio nihil dico. tres illi filii fuerunt Gaius Gn. agricolae carbones. agricolae. p. flacco arretinae q̄dē nati fuere magis q̄ sinistri. Gaius arretinus Luno crassus Canthadas cognomine. Is et tribunus plebis primarius et p. Africano uis tulisse existimatus est. hoc uno quem Lubeya potitio uno repulsus est. et ipsius nomen nec uno die fuit. Ita pe ei arretinus ager. fluuio aratro muto absolutus putatur. Quare ad pristina reuertare. plebs q̄ fuerit ipse mihi dicas.

Diego Carbo

M. Cicero L. papirio Sal'.

Hēm? multa de secta stoyco-
rum dicebat q? turpiudo
ñ? erat ? plur?. Stoyn dicebat
q? nos debem? dicē ꝓ? nr? ala
ny. 2 noīa ma ypa. ꝓ? patria
noy. 2 hor tene.

Amo ꝑ cōdiay uel ꝑ? lib?tatiy loquēdi. Atq; hoc Zenoni placuit me hercule acuto/2 si
Rchedeme nīe tuy co magna viya est/ Sed ut dico placet Stoyco/ sino quāq; ve
nore appellare: si ea dixerit nichil eē obscenū/ nichil turpe dicta. nā sīga? ptiy ob-
scenitate plagiariū/ ea aut? re eē/ aut? ꝺ̄bo. nichil eē turpē. ? re nō ē. Ita q; nō mo
iy Comedys scripā nāīar? utille inde iy Terencio modo forte nostra cantharia
Meista Rosciy ita me destituat mediy. tot? ē sino uerbis trect?. 2 cimpudēce hoc. ptd ?
iy Tragedijs. qd ost? illud. Quę mulier una. qd mgt? ē. Vsurpato duplex
cubile. qd hoc fēci. hic cubile inire ē ausus. qd ē. ~ virginē me ꝺ̄ dā muliy
ꝺ̄ uiy uiolat. Jupit? lunc? uiolat. atq; ideo sīgnū mic. sed alitē nemo tulisset.
Videor igit nō cadē ros sit q? ūba nō sunt/ nichil inde turpe. Ergo ? re nō ē/ nisi
mus ? uerbis. Sicut qd uerbo signare? id turpe nō ē/ Ita/ qd significat/ turpe ēe nō ꝑt.
Quid? posthac? appellas alieno nōe/ cue nō suo pon?. ~ ſ turpe ē. ne alieno qdē ſ nō est. ~
suo pon?. Laudas. Antiqui penes? uocabāt exactore ē ꝑ solutā nē pecuniy
ac hodie ꝑ pecuniā ? obscenius est. Atq; puto illic Ennius ? annalibus suis ꝺ̄ Ambustio
pecuniā ꝺ̄dit? eē. qd nō ? epkā appellas suo nōe/ ille tot? ꝑ penes. sed q? mulier
facta ē tas obscenius q? id ūbū quo turpius ē. Quid/ qd vulgo dē/ cui nos te uolum?
quantū nō obscenū ē. agemus ? sanā distinctē igitur ita dēq; hāc milyā maiore
ay illā dictā potuit obscenius ~ noy. ? quis. nō ē ita scīpt. Nō ergo ? uerbo est. Domy
suā ? re nō eē/ nusq; igit ē. Lilius dare opā qd honeste dicē/ ꝓ? rogat? Rhoy
Ei? opē nemy nō audet dicē. Socratē Rhoy domū nobilissimā/ fidicty ystrionis
nocitat? est nō id obscenū putat? nī legis. Terty nichil flagitij dixit? Atqui
Bithi obscenius est. Graci qd ? quis/ nichil ē gr? ? uerbo qui? ergo graece sino. 2 ty
tibi dico biny/ id q; tu facis. qui ergo graece nō latine dixerit. Rutili 2 metii scrip-
serunt. nudo uerbo pusillā ita appellāt ut rutulay nō lucrū. Bella rectoriola
Die ergo ? pauxillū ista mō nō pones. Videy igit nichil eē mali Incipias turpiudinē
nec ? uerbo eē/ nec ? re. Itaq; nusq; eē. ergo ? uerbis honestis obscena ponem?. qd ei
nō honestius ūbis ē Dumpor. at? est obscenius cum cadet ? tragedijs. noy hoc
ergo obscenū est. nos aut? audimus illic ꝓ? strēgulam. honorē nō ꝓ?
Siy de Turpilia aliqd aut Lolia honos ꝓfect? est. qd eas nō obscena ūba q? obscena
sūt. barbat? ? gr. ? prudēt?. Deprehēsus nullo ? prudēt?. atq; necesse ē obscenū. sulcy
plena st oīa. testes uerbis honestissimis ? modo alios ? loco nō minus adhonestā colo
illiamur. Cur tam nō honesta. qd ipā res nō honesta nō turpis. Suppēdat/ flagi
tium est. Eas erit mod? ? balneo nō ꝺ̄ephēdas. habes sola Stoyca G.

? sapiēs ꝺ̄ꝑt? uerbo cur. ~ Nunquā qdē uno ūbo mo. te
adūpis nec oīa audāc grauit ē. Ergo sino 2 suadeo/ sic ei assueui/ platanus nec
nūcias. Itaq; ficus nichil ea ad te scripsit quę aptissima agit Stoyca. sed illa ?
crepid? aut? eque liberos ac Rutilius eē oportet. honor ē gr. hal' aīāls tu mor-
dacior ? valebis. // M. Cicero L. papirio Sal'.

Hei veni in Cumanum cras ad te fortasse/ sed ms cicha sūas/ stanas te paulo ay

rectorem. Et si q. reparet cui mihi in sua Gallinaria obuiam venisset, quesissem q̄ id ageret? Dixit, te in lecto ee. q̄ expedita laboraret. tuli s. moleste ut debui. sed ut ostium adtigi ut audiret te. et viderem et tenerem etiam. Non est debitum regum, etiam archiuum hic Expecta igit hospitem tuum mime edacem tui sermonis tenuis sitibundi.

M. Cicero. L. Papirio Sal.

Ruffus iste tuus amicus tuus de quo itur ad me scribis admirari se quod possem et tecum et cum illo esse familiariter. cui te tantopere audire credis laborare. Cui ego si tuus legis et illo ad me misso et allegato [a hmō stylē & q̄ manu mi nō possit rādare q̄ mihi. nō salvus esse fuit. et id p̄t illud colligere.] et iudicem magne curie, ei saluti meā fuisse, non possis tu non amicus esse, neq; solū tua gratia quē apud me ut debet valet plurimū, sed et uoluntate et iudicio meo. Volo esse te certe mi Pacte Initium mihi suspitionis et causam et diligendi fuisse literas tuas, quibus legis q̄ grauiter [de Cesare ut ille rebus exportat.] alie postea multoq̄. Nam et agri mei et fabrarie quia scripsisti de me. que te indigne tulisse et q̄ dimicaret q̄ hec molestia eem fieret. nichil aliud egerunt, nisi me ut opprimerent. q̄d ego non suspicatus et causam non fuisse nisi ante admonitus eem. Et ob id iste tuus Amicus apud me non gratulatione egebat. Sed una ea fortuna rei publice sit, ut ille, me q̄ gratissimum possit cognoscere. sed hec hactenus. Te ad cenas ciui et redisse molestе fero magna est te delectatione et uoluptate priuasti. Desii et nescire, licet est uerum dicere, nescio quid, illud q̄d solebas dicere et obiurgare, cenulas fieri. Nam si mi hēbas quos imitarer, non multum q̄rendum quid mihi te facturo putarem. Spectata q̄dem res mihi et cena demirassem et uitam tuam splendore exposuissem, magnum q̄dem mimum demirabar, nisi ad splendorem gratificandi, tui mihi [Alia lectio primum] sermones placet et cognitus. hoc tibi fere posse. si forte tui [magni pueri] fere non possent. sed me hercule mi pacte est iocum moneo te q̄d primum ad beate viuendum arbitror ut nemo unus bonus comodus amabilis tuus unus. Nichil est aptius vite nichil ad beate uiuendum accommodatius nec id ad uoluptatem et otium sed ad comitatem uite atq; uictus communem et aliorum quo maxime [Nemo unquam sapiens contra lorcum nemo mouit castra qui] simones essent familiares et quietiores. [Vel uiro sapiente voluptuoso dignius?] quam maxime plenum

Licero Imperator Papirio Sal.

Sumus me duorum liberum tuorum reddiderunt — planē nescibas te tam peritum esse rei familiaris. [Nec ego tecum de libros] et Cincee iuris consulti fuisse. Itaq; obtegere consilio semper tuo. hoc amplius nam in Campo hic aliquid in ora maritima. Contra eum patrium negant illum ad matrimonium meliorem et uenustiorem posse. sed quid Ludimus. Nescis quo in tempore hic negotii sit.

diuitum Ciui. quam graciam legendo totam Thucydidem explicuimus. sed uerebimur ne [et fabula uel cena] breuem tuam. nunc audes audiendum ut ad parendum prompti. sic est antiquum loquendum. Cui ego. Fabio q̄d scire te arbitror mihi primum usus est, valde q̄ eum diligo, tum illum a Platone et [ad ipsum] modestum, tum q̄ Thucydidem quam hec mihi tuus gloriosus explicuit o optima opera [ad comodo.] Is cum adhuc Lodiensis [Ciuitate.] non esset memini q̄ ego cum ea mollem recipere pensum et honestum tuum [Si uis dicere hoc magnificum animum mihi uno dicendi genere primum opus.]

in quibus scripsi erat fundos herculanenſem a. Q. fabio ſtephano ē. qui ſi dns rō eo
rois oēt. Id q. fabi⁹ grauit tulit/ existimauit q; ſtig ſuis horis non sapienter
Impulsu fratrum suoꝝ eo progressu ē. Nisi ſi me amas rm parte/ negotium/
Tuus suscipe/ molestia fabiū leuza. auctoritate tua nobis opus est. z ostio
et z gratia. Noli pati litigare ſtig/ z inditys triumphi q fluctu. q. catone z polione
inimicos hr fabi⁹. Id multū nō me hortante tā pstrūt posset/ q mihi gratius fecit
si oratoriū fabium reddideris. Id ille ut te posset ē putes/ mihiq; persuadet.

M. Cicero Pacto Sal.

Hesterno die hora nona cui ad te limen exemplū in Codicillis exaratum. Dicit uhi
apud volumnium Eutrapelum z id ipſum me audiente. Justa vere familiaris tua.
Hirtius tuus exhilarata ē summe nostra. id ego primū. Tergilo qui phus audit.
Angere. Gemunt ne me. id assequar. Deide quid ad rhē. Quasi ſi quis
ay q̄d me aliud age ronsty/ aut possim nunc/ nisi ſi uis ulmeum. sed ē cauſa duo
fuerint sed id modus aliqui cui dissentiā z si mimus mihi ēet in Cena/ q̄ tu
unus Zetem adueni pho posuisti/ tuq; id pono fiunt/ primū me dormitū ſtrium
nō rogo. Audi reliqua. Justa Eutrapelum/ Cithere acubuit. Inde ſi quis
gumno Ciceronis ille quid expectabat cui ob os Gray ora obstrebat sua/ nō me
hercle suspicor sui illā adhuc. sed tu. Arisphius id ille Socratē nō erubuit/
cui ēet obiectū hic Layda. Habeo ſi/ nō helui Layde. Grece hoc melius
uolet ſi phetralire. me uō michi istos/ ne Junonē id mouit unq; ne nunc sum.
gumno delector. ibi loquor aliud q̄d in Solio ut de ifremitus z in uxor meretrix
trasfero. ay tu mihi quid phus irrisisti. cui ille signo id q̄d quidē dixisset/
Cenas te quid/ amore dixerit. Hic uō te putabat quesisse unus reliq ēet
ay ſ nubilia. quid ad te. At hercle Cena mihi id ad te tibi ſpectat ne ignauum
quondā aliqd legit aut scribit. Deinde ut annos aliqd tribuam? Epulamur una
non uno/ nō extra legem. nulla nunc lex est/ sed ē mera Legem eq̄dem aliquo. Quare
nichil est. q; aduenis nostre extremestas. non multa tibi hospitem amplius/ sed
Multi ioca.

Hactenus Tully Ciceronis Epistolas ad Varronem z retros explicat.
Incipit ad L. plancum feliciter. Deo gras. Ferrarie 1433. z die 4. Sep.

M. Cicero planco sal'.

Et absu ptinsceng ingretuz / z posteaq̄ de meo cursu / rei publice sug ruore reuocat⁹ / nuq̄ tp. M. Antoniuz quiet⁹ fuj / cuiꝰ tanta est non ꝛ sbleha (naz id qdm mulgare virtuz est / sed ihumanitaz / nō mō ut uerg / sed ne vulnī qdz lilez possit fierē cuiq̄. Itaq̄ mihi maxime cure est / non de mea qdz uita / cui satisfiet / ul' etate ul' fructu / (ul' siqd ꝛ hoc adrez ptinet) Gloria / Sed me patria sollicitat / In primis q̄ mi plance expectatio gsulat⁹ tui / que ita lōga est / ut optand⁹ sit / ut possimꝰ ad id tps rei publice spirituz ducere / Quoꝝ pt eiꝰ spes esse ꝛ ea re pua / inquia hoꝝ impotentissimi atq̄ intēperantissimi / armis oppsta st oia / z in qua / nec senat⁹ nec ppluꝰ viz hē ullaz / nec legeꝰ ulle st / nec iudicia / nec omino simulatruꝝ aliqd ac vestigiuꝝ ciuitatis. sed qñ acta oia ad te mitti arbitrabar / nihil erat / q̄ singulis de rebꝰ scriberez. Illud aut erat amoris mei / quez atua puerilia su — streptu non suauꝰ sbat / sed ꝛ auxi / q̄hortari te atq̄ hortaꝝ / ut ꝛ rez pu. omi cogita tione / curaq̄ ꝛ cūberez / que si ad tuuꝝ tps ꝓducat⁹ / facilis gubernatio est / ut ꝓducat⁹ aut / magne tuꝝ diligentie est / tuꝝ cuiꝰ fortune. sed z te aliq̄to ante / ut spero hebiꝝ / z ptiq̄ / q̄ rei pu. gerere debemꝰ / tm tue dignitati ita fruere / ut omne nostꝝ gsiliuꝝ studiuꝝ offiꝝ / operꝝ laboreꝝ Diligentiaꝝ / ad amplitudinē nrez tuaꝝ gferuꝝ? Ita facillime et rei pue que mihi carissima est / z amicor nostre / quoꝝ sanctissime nobꝝ voledaꝝ puto / me intelligo satisfacturuꝝ. — Futurum nostꝝ tanta ate fuisse / q̄ tuꝝ ipi⁹ humanitaꝝ / z dignitas postulat nec miror z gaudeo / teq̄ hoc existimare nolo / q̄q̄d mihi cum inditꝝ / officiꝝ q̄ gerulerig id ita me arripere / ut ꝛ me ipsuꝝ te putarem gerulisse.

Cōmēdat.

M. Cicero planco sal'.

Meuꝝ studiuꝝ honori tuo q̄ nemīdine tua nō defuisset / si aut tuto mihi fortuna aut honeste potuisseꝝ / sed nec sine periculo quisq̄ libere de re pu. loquat⁹ / in tanta impunitate gladioꝝ / nec nrē dignitatꝭ inde⁹ esse ibi sinat⁹ de re pu. diceꝝ / ubi ne z meꝝ q̄ppe audiant armati / q̄ senatoreꝝ / Quaꝝ q̄ in primariꝭ rebꝰ nullum equē offiꝝ / neq̄ studiuꝝ meuꝝ desiderabiꝭ / nec in publicis q̄dꝝ. siqd erit ꝛ quo me ꝛ esse nrē sit / nuq̄ dubito. nec cui prudo q̄dꝝ meo / dignitatē meā. Ipse aut rebꝰ que mihi cordi / ut ego absim / gnā possē / peto ate ut cōmoꝝ hrē uelis / z saluꝰ z dignitatꝭ tue.

1. d. s. ipse ꝑ esse nō put⁹ frue nō prudo s. nō. nō expedire me prudo sē mihi.

M. Cicero planco sal'.

Tum ipsiꝰ furnuꝰ q̄se uidi lilentissime / tuꝰ hoc lilen⁹ / q̄llus audiaꝝ / te uidear audire / Naꝝ et in re militari fortitudinē virtutiꝭ z in administrāda ꝓuīa Justitiaꝝ z in omni gnē ꝓudentiaꝝ mihi tuaꝝ exposuit. ꝓta mihi nō ignota in gsuetudine / familiaritatiꝭ / humanitatiꝭ tuaꝝ adiūxit z ꝓcea sumaꝝ erga se liberalitatiꝭ / que oia mihi iocūda / hoc extremuꝰ z gratuꝰ fuit. Ego planē / necessitudineꝝ gsuetutiꝭ huiꝰ ui domo uitā / ante aliq̄to / q̄ tu nataꝰ es / Amoreꝝ aut erga te / ab ineunte puericia tua / gfirmata iaꝝ z ate familiaritate / cui studio meo / tuꝰ iudicio me gsuetiꝭ. hiꝭ de cauꝭ mirabile fuerat desiderium tue / quaꝝ mihi nemꝰ statuo hrē / esse iocoꝝ. oia / prima gessit⁹ es / uirtute duce / comite fortuna / eaq̄ es adept⁹ adolescens multis inuidendis. quoꝝ ingenio / z dulcedini q̄ egisti. Nunc me amantissimuꝰ tui / nauem gerendiꝭ longe dare qui tibi necessitate necessariꝰ potuit ce. si audiet⁹ / omneꝝ tibi relique ante dignitateꝭ ex optimo rei pu. statu augeꝝ. sed ego ꝓfecto / nihil eꝝ te hortante iouare / Iuste q̄dāꝝ tps eꝝ hoieꝭ existimarent / te nimiꝰ fuisse tpuiꝭ q̄d ego q̄ existimareꝝ si ea que patebant / ꝓbare ꝛ arbitrarer / sed eꝝ ꝛ intelligereꝝ quid sentireꝭ / arbitrabar uidere q̄d possis. Nunc alia rē ꝛ otiꝰ eꝝ

tuus inditus est / idq; lubrz. Consul es designat optima ente / suma eloqntia maxia orbitate
rei pu. virtz talus. Jnvide q deos imortales ni eas curas z cogitationes que tibi sumas dignitis
z gloras afferat / unus aut est hoc sltis tbe q tot anos re pu. decreta / rei pu. leue grede cursus
adgliuas. Hec amore magis impulsus / simleda ad te putaui / q q te arbitrare / monitis et
paptis egere /. Scribas es ex ysdem te hec haurire fontibz / ex qbz ipse hauseras / qm modum
stinas / nue tis sigfrmd putau / ut poi amores tibi ondes meus / q ontius prudetias.
Jnterea que ad dignitez tuas ptinere arbitrabz / studiose / diligenterq; curabo. ?

Plancus Ciceroni sal'.

Gratissime mihi tue hre fuerut / quas ex Furny simone te scripsisse audiech. Ego aut
plit tuus excusationes affero / q te pfrthis audieras / nec multo ante rdisse. Sniy q ex
epla tua cognoui. Nullus es mi offi / mimus gdz / sine maxima culpa uideor posse phire
in quo tumdo hoc tas plerisq; / ul' pne nemindins / ul' mee aquerina obstuantur
ul' tu / ergta me / nimiu amoris. Quare mi Cicero / qd mea / magis pabyetis /
persuade tibi te vnus esse / i quo ego toledo patrias mihi gsistieris sanctitatem. Diag
tua gilia mihi nd magis prudte plena / que suma est / uidet q fidelitis / quas ego
ex mea gsta medior. Quare si aut al' smones / certe admonito me reprimere /
aut si dubitarez / hortatio impellere posset / ut id fugerem / qd mop ti mus putamus. Nec id
quid est / qd me ni alius pter tribe posset ut id fugerem / Quecuq; i me luna st aut fortune
bitatio tributa aut meo labore parta / si a te pter amores tales st extimata / tus nel sui
mastimus vidino tanta st / ut pe bonas famas nihil desiderare videar. Quare hortor vnus
tibi pstiadeq; / q tus vrtus ente / gsilio prudeter / auctie monere potuero / hortor me rei pu.
sep sumus. Nd estigmor mihi sms tuus / neq; si familias / optabilis mihi quidz /
tui pntis eet / uiq; a tuis gsilys discreparez / Dec nue gmittas ut ullus may finis
respbere ure possis. Sus i expta hanc omnis re. qd Gallia ntriore / qd vrbe
mese Januario gerat / ut spas i tertis maxis hic solemnidie / curas q sustineo /
ne i tre alienis intra agentes nra mala spas premur oppressoq. Ex si ymde utrisq;
mereor / mihi suaserunt / Cetera z tibi mi maxie cupio / z omnib; viris bonis sanctis
q. Fac valeas / meq; multis diligas.

Cicero Planco sal'.

Emag ate accepi tras eodz exo / qd ipse argumto mihi dilige tue. Jntellexi es te
laborare / ut ad me mihi expectatissime lre pferrent / ex qbz rep finibz duplicem /
mihiq; i optatione difficilez ad uidend / Amoris ne ergo me / tuus / an deus re pu.
plurimus extimand putarz. Est oio prie caritis / meo qdz uido. maxia. sed amor
uoluptatis q; quicho plus erga te hr suauitatis / Itaq; memorato tue pne nemindis
benuolentieq; er / quas erga me a puerua gessisti / ret axeq; rez / que ad eadz sim
ptinebat / mirabiliq; mihi lenitas attulerit / Tuisq; declarato ai tui / quis hres
de re. pu. queq; hitur ces / mihi ent iocudissima / eoq; maior erat hr lenitas / quo /
ad illa supiora ardebat. Itaq; te nd hortor solus mi plance / sed plane i oio qd
fer hr lris quib; tu humanissie rndisti / ut tota mente / oiq; ai impetu / me re pu.
i cubas. nihil est qd tibi maiorib; finat gloriaq; ee possit / nec gras ex oib; reb humanis
est pclaus aut pstabil q de re pu. bene mereri. Adhuc es pauly tua summa humanitas
et sapia / me que sentias libere dicere. Fortuna sustinguente / uideris rep maximas

n.

gsecutus/ q̄ q̄ sine virtute nō potuistis. Tū ex maxiā ꝑte/ ea que es adepti/ fortune tpīs q̄
tribuēt. Hys tpīs diffinillimis/ rei pu. q̄ subuenieris/ id erit tuū z ypsius tuus. Inter
dubie est ciuis animus Latromb exarsis/ odius Antonii/ magna sps mte z mo exti/
magna existimatio/ cui ꝑ deos/ grate gtie q̄ tpī amittis. Sic monco ut ꝑ lras N.
sic fauco ut mihi/ sic hortor ut ypsius z dignissimus.

N. Cicero Plāco sal'.

Quis locus est furni nostre/ de animo tuo in rei pu. ea grauissima fuerūt senatus.
ppl's ro. z ba[illegible]ssima. Que aut mittat lrē ad smam/ nequaq̄ gstitue/ cui furnij ordo
visc st. Pars eius auctor erat cui Collega tuus d. brut. ne clarissim? z fidissimus latrombi
obsidet/ qui. aut posita armis pacē petere dent/ aut si pugnā ferociā postulant/
victoria/ pax non pactione parāda est. Sed de part lre ul Lepidi ul tue/ q̄ in ptā accepte sint/
ex viro optimo frē tuo/ z ex C. furnio potis cognoscēs. Ego aut ipsius tua caritate ut q̄ q̄
nec tibi ipsi gsilium deest/ z fidei furnij q̄ benuolētia/ fidei q̄ prudētia tibi presto est firmia/
velle tū me q̄ⁿ auctis ꝑ plurimis nostris nōnūnūq̄ ꝑ propinq̄s ac aliq̄ ꝑ nosse/ Crede
mihi plane/ omnes quos adhuc grad' dignitatis gressus sis Ego aut adepti amplissimos
Ego honores memorabila hīturos non dignitatis ꝑ signa/ mis/ te/ cui salutē ppli ro. z ea smam
auctē gratiā. Semunge te q̄so aliq̄ ab hys cui q̄ te nō tuus ind' sed tpīs nūmula
gratiā. Complures in ꝑturbatione rei pu. gstes dicti/ quoꝝ nemo gratiā hīt/
nisi qui aid exhibuit in rei pu. gratiā. Talis igit te ee opꝑ q̄ primus te ab ipsoꝝ
animis tui dissidii moꝝ reuocatis/ deinde z senatus/ bonis q̄ oīb auctoreꝝ
principē/ Duces plebis/ postremo ut pacē ee iudices/ nō ī armis positis/ sed ī abiecto
armoꝝ z seruitutis metu. Hec si agas z sentias tuis eris nō nō gstul z gstulis/ sed magnō
cū gstul z gstulis. Sin aliē/ tua ipsius amplissimi oris honoꝝ/ nō modo dignitas nulla
erit/ sed erit ruina deformis. Hec ī pulsus benuolētia scripsi paulo sapiēcius/ que in
ī expedio/ ea rōne que te digna est/ uera esse cognoscas. Dat. xiij. kal' Apl'.

Plācus. Ciceroni sal'.

Plura tibi de meis gsiliis scribā rōnēq̄ omnis mei reddā/ si uelis/ quo magis mederis/ oīa me
rei pu. pstantes/ que z mea exhortatione exerp. z mea affirmatione tibi suasi. Non mihi
ea ad ꝑbari q̄ dilecta sed uolui. Nec te magis ī sulpa defensore mihi paraui/ q̄ pdurum
meutoꝝ moꝝ ee uolui. Sed memorie me duces reges fuisse/ una q̄ publica leges oīa sum
ptecta/ alia q̄ ab. Varisidiū eqtis z fidelitatis mei ipsius ad te trāsire ausi/ ex quo oīa
cognosci possent. Non medi fidei medioni dolore affectabar/ cui alius ob inuidiā (ex. amici)
Laudes uidēt. Sed usus mihi tēpaui duas ꝑduceres eo rei/ ut dignū aliq̄d e gsulatu meo
z uita expectatione efficeres/ q̄d spero sine formula nō fefellerit/ me gsentiaq̄ ut maxō
ptidio/ rei pu. mea fuisse z nūc sentiat horis/ ī posteā memoria tueant. Ad te pete/ ut
dignitati mee suffrageris. z quia me sic ad laudē me nosti/ hanc finiēs ī reliquis
famas alacriores. Non mis posse te q̄ uelle explorati mihi ē. Sic ualeas/ me q̄
mutuo diligas.

Plancus Imperator gsul designat?. Cōsulibus pretoribus Trib. plēb.
Senatui ppl'o/ plebiq̄ Romane Sal' dicit.

Si uos forte uideor diuis z hominis existimationi z spei R. pu. de mea uoluntate remisse
sustentas. Huic ꝑmitto existimandi me ee arbitror q̄ d' ī stinctis offō gratis illis pollicēd

Non eā ꝓtinā culpā uideri uolo redimisse / sed optime mentis cogitata rā ꝑdā / maturo tpe
ernūciare. Noy me ꝓhibat ingrata solicitudine horū / z tā grurla to statu ciuitatis / fructuosissā
eē ꝓfessionē lyne uolūtatis / magnos q honores excā re optuns ḡlibenter uidebā. sed cuj in eū
rasū fortuna demisserit / ut aut relicta pollicēdo in magna insse ad ꝓmissa ī ꝑdictā oppnēs
aut si ī eo mihi tēpauisse maiores offensiones adoptulāt hrem. Expedit itce cois salutis
q nec laudis eē uolūt. tā quj ī ca fortuna que mea est z ab ea uita quā ī me cogitā
horū arbitror z cuj ea sit quā in manibus hēō / aut sordidū quicq̄ pati / aut ignominiosum
ḡrupisse ꝑ. sed aliquā nobis tpis z magni laboris z multe impēse opis fuit / ut q
rei pu. bonis q omnib⁹ pollicerem / exitu ꝑstarem. nec q ad auxiliū patrie tuendi cuj bona
uolūtate / sed cuj facultatib⁹ accederem. Cōfirmādis erant exercitib⁹ / nobis / magnis sepe pre
miis sollicitand / ut ab re pu. pon moderata / q ab uno infinita sperarent. q firmāde q plēs
ciuitates / que superiore āno largissimis ornamentis q primos erant obligate / ut et illa
uana putarēt / z cadē a meliorib⁹ auctorib⁹ ꝓueda existimarēt. Eisdē de uolūtatis
reliquos. qui finitimis primis / exercitib⁹ q ꝑfecerūt / ut pon cuj plurib⁹ sonetatis defendē
libertatis inirem. q cuj paucorū flnestis orbi terre victoriaj / patrem. ac iuuenē nō
nos met ipsi stum auctoritate / auxilijs multiplicatis / ut cuj ꝑfectū sensus et apte
cuj et cuius q hēdā sacri quid desiderari edm. nō est periculosum. Itē mūq̄ differebar.
multa me / ut ad effectū hoc q filios ꝓuenery z simulasse iniuriā / z dissimulasse cuj dolore
q prematura denūciatio leti cuius inuitat q periculosa est / exercitū colligere inchoat. quo nō
z C. Furnio legato viro forti atq̄ strenuo / plena z ūlo q scripta mādata dedim / ut z tech
ad nos ꝑferēt z nos edm rumores / quib⁹ q rebus z rogis saluti munirī z nos armis tuerent
ꝓpinq̄. exquo ī hellige ꝑt / curaj rei pu. sume defendē caj pdā apud nos exaudare. Nunc
cuj deuj benignitate abomīe sum paratores / nō solū bñ sperare de nobis hortes sed explorate
iudicare uolum. Legiones hēō v. sub signis z sita fide uirtute q rei pu. gnātissimas z
riā libalitate nobis obsequentes / ꝓuincias oēs cuncta gentis fortissimas z sūma gmone
ad offa tuendā. equitatū auxiliorū q tātas copias q tas he gentes ad defendendā quas salutes
libertatis q gerere possent. Ipse ita suis aīb⁹ parat ut ꝓuincias tueri / ut ire quo res pu. uocet
uel trade exercitū / ꝓuincias q auxilia ut ut omnes ī presentia hostib⁹ ī me gerere nō remittā si mea
meo casu aut gerere patrie salutē aut pacem posse moriar. Quas si eas expeditas omnib⁹
rebus tranquillo q statu ciuitatis pollicitor / ī dāno nec laudis rei pu. comodo letabor. Sin adspectū
ī tegerimos ac maximos pacis oras arcebat / gratia mea equis iniquis / ac ob tractationē ī iudex defendā
comedo / cuius q dies ipse fructū meritoꝝ meoꝝ ī rei pu. ī columitate status magnū est pactū. Eos nō
qui meas auctem / z multo magis uestras fidei pecuniā / nec ulla spe diripi nec ullo metu teneri
putueritis / ut comēdatis / nobis / hēatis petendus uidebor. ¶

plācus Ciceroni sal.

Nichil me tibi timore aut te retinere de me frustra reripuisse leto / Certe hoc maius hōs testimoniū
amoris mei quo maius hoc / q retinere gratia mea uelit est nota z index nō meritoꝝ meoꝝ fiem
accessiones. ꝓtendere te spero cognitum magis reapso. qd ad me attinet ego Cicero ita ab
ī minētib⁹ malis rei pu. me admunire libuit / sic honores ꝓmaq̄ uitā suspecto q petenda recte
cuj ī mortalitate ut sine his nihil de meo studio ꝓtinerā hac ij remissurus / nisi ī mihi unde
optimoꝝ ciuiū impetū mei fuit strictus / opera sapiā / nihil ad meas dignitates accedere
uolo suffragatione uestra / ꝓuisset aut mihi mihi gratia qd ipse pugno. z tpis z rei

moderatorez te facile patior esse/ nihil aut sero aut exigue a patria Cum tributus pt uideri.
Exercitus ad vj. hal' maias Rhodanus traiet/ magnis itineribus Vienna equites mille
una breuiore premisi. Ipse si ab Lepido non impediar/ celeritate satisfaciam. Si autem itinere
meo se opposuerit/ ad tps/ gratum mihi. copias adduco/ animo & gno & fidelitate firmissimas.
Te ut diligas me/ si mutuo te facturum/ rogo. Vale.

M. Cicero. Planco sal' dic.

Et si satis ex furnio mro cognoras que tua uolũtas qd' gratum de re. pu. eet/ tm tuis litteris lecturus
Ligdi de toto sensu tuo uidimus. Quod rez qq' in uno pcto omis fortuna rei pu.
disceptat/ qd' quidz nos hortegeres/ eas decreti arbitrabar fore/ tm ipsa fama que de tua
uolũtate prebuerit magnas et laudem gsecuta/ Itaq; si gratulez Rome hussem decreto
eet a senatu cui tuis magnis honoribus qp' gratior eet coronato & appetenti tuis. cui ra nõ mo
nõ pteryt tps/ sed ne maturius quidz i nue meo iudicio fuit. Is ei denigs honos mihi uidet
solet/ qui nõ ita spem futuri boni facit/ sed ita magna merita clarus uiris defert. & datur.
Quare/ sit mõ aliqua/ ne pua in qua honos eluere possit/ omib; mihi crede/ amplissimus
honoribus abundabis. is aut qui uere appellari pt honos/ non imitamento ad tps/ sed perpe
uirtutis est primus. Quod rez mi plane i tali toto pretore/ ad laudez. subueni patrie
optimates College/ omiũ gentium gsensui intrabilis gsperationes admuna. ade mez gsilios
Adiutores Dignitatis fautores omib; in rebus tibi amicissimus/ fidelissimusq; cognosces.
Ad eas ei cas quib; it nos amore/ studium officio/ uetustate quietis patrie caritatis
accessit/ eaq; ante effecit/ ut tuas uices ante ferem nee. iij. hal' apl'.

Planco Ciceron sal'.

Immortales ago tibi gratias atq; deos omnes/ Nas relationi me affirmare non possum.
Tantus ei officiis tuis non uidetur mihi respondere posse/ nisi forte ut tu grauissime
disertissime q; scripsisti/ ita sensurus es/ ut me referre gratiã putes cui memoria tenebo
Si de filio tuo dignitate eet actis/ amabilis recte michi fuere potuisses/ prime tue fuere
infinitis cui muneribus posteriores ad tps arbitrium q; amoris mei opposite/ oratio
assidua & pcepta de me. Iuuenta cui obtrectatiõibus me/ mihi nonnulla fr. Non
mediocris adhibenda mihi cura est/ ut rei pu. me tuis dignis tuis laudibus presties/
in animo tua memoriez atq; gratiis. qd' reliquum est/ tuum munus uidere/ & me siquez
ee uolumus/ eius exitus rebus que cognosces defendat. ac sustine. Cui & Rhodanum
copias traiecisses/ fregisq; eius uia nulla equitum premississes/ Ipse itre ad Agustinas
Diuitiacez/ In itinere de proelio fri/ Brutoq; a Agustina obsidione literas audius/
Traduceri nullus alius nisi hys ptibus/ duasq; ei spes ee oppositas/ unas Lepidi ipsi/ Alteras
exercitus non minus furiosa est/ q; qui ab Antonio fuerunt/ equitatus remotus/ Ipse in
Allobrogibus gsistit/ ut inde ad oia paratus ecem/ ac res/ me moneret. Si medius hic
se Antonius gesserit/ facile mihi uidetur & me sustinere posse/ reliqua pu. exercitu sua
administrare/ & quin ab exitu Lepidi recipiat. Simul copias aliqd sensi adduxit/ & si
decima legio uetana/ que ura opa reuocata nis reliqua est/ ad eundi finem redierit/
tps ne qd detrimẽti fiat/ Dabit opa mea/ idq; me pstabit spero Deus ipse copie truncas
guete q; nolasses frustra predictos offirmat. Hoc nihi suadeo mi Cicero/ neq; alius ullo
gen has mihi defuturas. Cupro me hercule nullas residuas solitudines esse/ sed si
fiunt/ nec aio nec benuolentie ne parenti tuo & uobis redas. Do qd' ego opam. ut
& Lepidus adhibeat sonetatis intez/ oiaq; ei obsequia polliceor. si modo res pu.

respicere uolet/ utor in hac re adiutorib⁹ in hoc hoc fide meo z Laterēsi z fuzinio nr̄o. non me
impedient puate offensiones quoniā ptī pu. salute chaj ruj tuissimo ostendaj. ꝙ si michl
pfectō nichil maximo sit a rō/ z maiore fortasse/ cuj mea gloria uobis sanctiendaj
fac ualeaš/ meq; multo diligaš.

M. Cicero. plauco sal.

Et si rei pu. tā/ maxiē gaudē dico/ tantuj ei te pstiti tantuj attulisse opis extremis temporib⁹
tū ista te victorem oplectar/ re pu. reciperata/ z magnaj ptī mihi lenitas tua dignitas affirmat/
quaj et eē iaj z futuraj amplissimā intelligo. Cauē eiš putes ullaš uiš iras grauiores q̄ tuas
in senatu eē tractatas/ idq; gessit/ cuj mentē tuā in rei pu. eximia quadaj magnitu
dine/ tuj uerboš sniaš q; grauitate/ qd mihi q̄dē minime notuj qui z te nosseš/ z tuaš liras
ad me missaš ꝑmissa memineš. z horteš a fuzino nr̄o/ tua penit⁹ gessa cognita/ sed senatui
maiora uisa sūt/ ꝙ erāt tractata. nō quo uiš de ma uoluntate eēt dubitatiō/ sed nr̄ gessi
fieri posseš/ nec quo progredi uelleš/ exploratuj satis habebat. Itaq; cuj adue. ydus aprilis
mane/ mihi tuas liras/ ay. Varronis reddidisset/ eaq; legisseš/ tū michi gaudio suj elat⁹
Cuiq; magna multitudo optimoš uiroš z ciuiuj me ad domo deduxit/ fere omnes
ꝓpter mee uoluptatis. Interiij ad me uenit ayunan⁹ nr̄ ut gsueuerat/ at ego ei liras tuas/
michi eiš erebat reddaj ad me primuj Varisidi/ idq; feci/ at te mādatuj eē diebat/ paulopost
idē mihi ayunan⁹ eaš liraš legendaš dedit/ quaš ipsi miseraš/ z eaš quaš publice planci
nobis/ ut statuj ad Cornutuj pre. urb liraš deferēs/ qui/ cū gessiš absentiš/ gessiš
minuš sustinebat more maiorū. senat⁹ eē animo mortuo/ frequeniq; querit ꝙ tēpuš atq;
exspectationē mihi liraš. Peratis liris oblata periculo Cornuto est/ pullariaš admonitu
nō satis diligēter/ cui auspicijs operaj dedisseš. Idq; a nr̄o collegio agitatuj eē. z itaq; res dilata
eē i posteš. Eo autē die magna mihi ꝙ tua dignitas gratia pro seruilio/ qui mihi grā
offensus erat ut sua sniā ꝓma ꝓnūciaret/ frequens cuj senat⁹ reluxit/ z tū alia oīa discessit/
meq; sniē/ que ea pronūciata erat/ cuj frequens assentiret senat⁹ rogatuš Seruiliuš. p. t.
i facessat/ rogo i posteš dilatū. Venit parat⁹ Seruiliuš Jouis ipsi iniquus/ cuiq; explorata age
bar. huc quo admodū fingeriš ꝙtidiē gratia Titiuš i posteš abieceris exaliaq; te
liš malo cognosceē. Veruj hoc ex meis. Senat⁹ grauior cōstitit. Amnor tuiš
Laudiuš eē nō potuit ꝙ uiš sunt. nec uō tibi senat⁹ aminor/ ꝙ cūcta Ciuitas. quotidie
eiš ꝓbaš Fo. Vrbiniuš z omniš generis ordinumq; gratus ad liberādaj rei pu. gessiš.
Pergeš igit ut agiš noīaq; tuiš comēda i mortalitatiš/. atq; oīa que hinc spectē gratie collecta
in animiš splendoš z signis ornē/ breuia fugitiua caduca existimā. uerū deš
in uirtute positū eē. que maxime illustrat magnis i rei pu. meritis/ tuaš familiaritatiš
hēš maximaš quaš quo modo gessiš/ tenē/ ut nec miš nec pu. nec ꝙ tu rei pu.
debeas. ego tuā dignitatiš non modo fautoriš sed i amplificatore cognosceē. Id enim
rei pu. que mihi i uita mea caruior/ tuiš uirtutiš nominibus delectē/ me uideo. atq; i hiš
curiš quaš gessi ad dignitatē tuaj cepi magnaj uoluptatiš ꝙ hāc cognitiš mihi. T.
ayunatiš prudentiaj z fidei/ magnis i ꝓspexi meis i credibili erga te benuolentia et
diligentia. iij. ydus Apl.

M. Cicero. plāco sal.

Vt primuj potuiš datū eē augendē dignitatiš tue/ nichil ꝓtermisi i te ornādo qd' posseš eē
aut in ꝓmouendis honoribus aut honore uerboš. id exiguo tēpoš gessisse potuiš cognoscere.

N.

Hta ei est presumptu ut amor dempto dicta sua est. que sua? stultiq; senit? est/ sumo studio/ magnoq; studio ego tibi ex tuis litt̄is quar? mihi multa gratulatio extorsera? te magis iudicio bonor? tibi multiplici gloriae detractu/ tibi gratissimu nobis existimau chartis nichil postulares/ gratius tibi a re pu. deberet?. tu texes extrema ne primis. qui est ay. An. offensus/ bellu gessit/ Troiaq; homerus non Ayacem nec Achillem sed ulixem appellauit ptolipoꝛtion

gessisse bellu troyanu uelut̄ domestic? rex.

plācus Ciceroni.

O. Gratum fuit/ biduo ante victoriā de subsidio tuo/ de studio de celeritate/ de copijs atq; de hostibus nostris. spero omnē te fugisse. ex pdictis cognouisti dñe nostrum latronem Dolabellam. Est autē nō minus gratum/ extrema delere/ q̄ prima depellere. Egeras scribebas magis litt̄is. idq; nec multis. scribebas q̄ Lepidū/ dei pu. spiritu admonitu tenui? dei pu. satis esse factum. Inillas igit̄ curas tibi mi plācē ut meas similia tempora bella reliquerit. quod erit facilius dei pu. numine tibi affecto/ et ipse etiam gloriam assequere. D. iij. Id? Iuly.

Cicero plāco sal.

Nichil post homines memoriam gloriosius/ nichil gratius/ nec tempe quidem opportunius audire uidi q̄ tuas plancte litt̄as. Reddite sibi est fidei fructu senatum Cōcinnato. Cuius ego frigidas curas et molestas contentiones/ cum ceteris/ tum ceteris ipsis comit? et studijs/ benefactis quibus te pu. gratissimu/ tuis omnib? gratissimum uerbis ac sententijs. Flagitare senatū mihi non Cornutus ut referret statim de tuis litt̄is. Ille se obtrectare nolle. cum ei magnus animus fieret/ cunctos a senatu/ quod tribunis plebis retulerunt. Seruilius rogat? rei distulit. Ego cum tuas dixi cum sibi adesset ad omnes. Ea que tua? ex P. gestu cognosces. Tu q̄ ei gestu nō egere/ uel alūdas potius/ tu hortato ne quid hunc reipu. capias/ neue triste tuis tuisq; angustijs/ a senatu gestum petendū putes. Ipse tibi sis senat?/ quoniam te nō in pri. duxit/ cogit̄. Curet ut ante factum aliquid a te egregium audiam?/ q̄ sumus primum? Illud tibi ex animo polliceo quod erit a te factū/ Ja senatus nō mō ut fidelis sed et ut sapiēs tuus. gybaeus.

plācus. Ciceroni sal.

Antoni? ydus nouembres ad foꝛū Iulij cum primus copias uenit/ decimus hodie spacio abest abeo. Lepid? ad foꝛū Voconij castra habet/ quilor? a foro Iulij quatuor et uiginti milia passuū abest. Ibiq; me expectare constituit/ quadmodum ipse mihi scripsit. Quę si ita mihi tu tegra et ipse et fortuna siuerit/ reliquo nobis celeritate me negotium ex animi tui sententia confectum. Fides meus assiduus laboribus quotidianis grauiores se hostis quam tibi scripsi. sed hic rei pub. minus posse et gerendi cupidi nō magis sibi q̄ rei pu. se gnaluisse existimās. ad ora? quidē pacis cū nō recusabat. sed ego cum nō solū hortaret? sum/ uti et rogarem. ut esset pacis et illa nihil tamen magis quam ut me tuam posset. et tuis. et gratissimo mihi tum genio rei pu. mandatu tali me plene et urbane officijs mandatis existimabat. quod si ego uti impetrabit/ mihi quidē hanc rei pu. defuisse/ sinas nō illi ergo patriam reddendam. Lepidū hoc quod ego desiderabam fecit/ ut ad me mitteret/ quo obsidē redderet? et societate in re pu. administranda uterem. Sentio mihi quod L. gellius de tribu Fabia se Camano ybam. quo ego reipub. nomine ad Lepidū sui usus animi mei erga pu. cognosceret. Videor. Libet ei sui testimoniū et ob eam causam quam hoc mereꝛ. Hec ualeas mecū multo diligis. Digitized by Google
meas si metuas tuearis/ sic adhuc singula tua benignitate fecisti.

Plancus Ciceroni sal'.

His lris scriptis que postea acciderint scire te ad rem pu. putaui pinde. Sedulitas mea ut spero mihi
t rei pu. tulit fructus. Nam assiduis literis Lepidi cum Lepido egi, ut omissa omni simultate, rei
liariq; uoluntate nra, Cor consilio rei pu. succurreret, se libros urbesq; pluris, q unus perditus
abiecturq; latronem putaret, obsequioq; meo si uti uellet, ad omnes res abuteretur. Ipse item mag; pr
Lateresis literis mihi, fidei mihi dedit, se Antonium, si hostis patria sua non potuisset, uelle ipse
cupere, atq; ut ueniret, copias q; suggerem rogarunt, coq; magis q; et Antonii ab equitatu
firmi esse dicebant, et q; Lepidus ne mediocriq; de equitatu hosti. haberi. Nam ex peritate ori non
multis ann dicis Decimi qui optime fecerat, adme transierunt: quibus rebus ego cognitis, cuncta
nos sui recipiendi cupidos. Lepidum admodum putaui. Adiuuit magis quam spes erat uidebatur
q; equitatu meo, et secundi atq; optimi equitis res possent, ut q; exercitus Lepidi eas res quae
corrupta est, et ab re pu. alienata, et coniungere et cohortare pristina mei exempli possem. Itaq; in
Isara flumine, maximoq; in fluuio Alobrogum, pontem, uno die facto, exercitum adduxi. Id
agi traduxi. Cum nobis nuntiatum esset L. Antonium premissis suis equitibus et cohortibus ad
Forum Julii, uenisse, fines, cum equitibus quatuor milibus, ut omnino crederet ei, qui esset. ad Vadum qui ad
Ipse maximis itineribus cum quatuor legionibus expeditis et reliquo equitatu, subsequar. Simos
mediocris mei fortuna rei pu. adiuuent et audacie pditoz et mee solicitudinis hic finem
ropiem. Cum ille latro prenosito nro Adiutu Brutus et ipsius se munire parat. Bruti
erit offici occurrere ei, cum nostro non consilium non auxilium desiderant. Ego hoc sic existimo,
fines cum equitatu mittes, qui sequatur itinera, a castrametatione desistat. Hac uideas me q;
mutuo diligis.

Planeus Ciceroni sal'.

Quid in alio hesterno Cum latrunculorum pernaq; discessimus ame, et extremis quas eis dedi et expli
cognosse potuisti, quo omnibus rebus consilium qui mecum interfuerunt. Accidit mihi qd' hoc prudenti
et cupido satisfaciendi rei pu. bonum q; omnibus accidere solet, ut consilium sequeretur, primoribus magis
duci me gubernaculo, q; trium qd' hic posset obtrectationes. Itaq; post discessum legatorum cum
bimus strenuus heri et Lepidus me ut ueniret, rogaret, et Laterensis multo et magis ipse
implorans obtestaretur, non ullas alias rei extremas esse q; eandem, quae mihi q; fide timore
varietate atq; in hac ultima exitus eius non dubitandum putarim, quin summum rei, meq; roi pietate
offerem. Precabar eis ut cauerent illud esset consilium, expertus me ad Vsaram, duce Bruto
transierat exercitus et eius collega constitute sic militum furore, hostibus obuiam ire. Tum igitur
Lepidus bene sentiens detrimenti repellere, hoc omne assignatum iri aut periculum mee, aut
timori uidebat. Si aut hosti offensum mihi gratiam cum re pu. non sublenasset aut ipse
a certamine belli tam necessario me remouisset. Itaq; pro pristina uoluntate si posset mea pristina
et Lepidum tueri et existimationem meliorem, q; primum curauit uidere. Solicitabatur certe hostis, non
solum obtractatione, neque enim puto fuisse. Tamen res nullam habebat dubitationem si existimatio Lepidi abesset
Eum uero magnam affert uoluntatem, magnum q; hic casum. omnibus eis significasset ut prior
occurreret Antonio, non me hercule horum consilium fefellit, tantum ego et mihi gratulor et sic gaudeo
illius copias uentidy q; ciloniis tantum despicio. Sed non possum non exhortescere, signa tam
cuius subest uulneris qd' primum non per ipsum curare q; possit, sed mente nisi uno loco
me tenere, magnus profecto ipse Lepidus, magna cum ipsius existimatio adiuit. que tamen de re. p. sint.
magnaq; et proinde hostes accessiones sibi fecissent, signaq; copias a Lepido abstraxissent,

que si adiuet meus offerit Agas gras fortune gstaneq mee que adhuc expietas exstauit
Itaq ad xy. kal Juny ab yssara castra mou. ponty th que in yssara ferras castellis duob
ad capita positis religm. psidiaq ibi firma posuit ut uenien Bruto exercituq ei sine
mora trasiit ecc. parat Ipse ut spero diebus quib has iras dabas cum Lepido copys
me quingam.

M. Cicero plāco sal.

Gratq Gras actionq ate non desiderabas cuz te reipā atq amicis ee gratissimu. th
fuerit est Enuz ea fuit mihi promda. Sic eis uidi qcunq que omnis ctenūr me ate
amau. Diuos qdantea sepe qdq sed omnq qd illustre lrē tue mirabilē grate ste stratu.
cum reb ipis que erāt grauissime z maxime fortissimi animi sūmiq ingnij tui z grauitate
sniaz atq uirtutis. Sed mi plāce ē cūle ut belli extrema pticas. ē hoc erit pūm z gratissa
z gloria. Cupio oīa ra pu. cā. sed me hūile ē eaq studia ea desiderat nō multo plus puc
fruco qz tue glie / cui maximā fiducie tibi dy ē mortalis ut spero debere / quay ipleret
obsecro. Quin eis Anto. occurrit / is hoc bellū terēnum primlosq; gessit.

M. Cicero plāco sal.

Jta erāt omia que istinc affirebāt a uob. mirra ut quid ad te scribē nō admireret / quodeis
que uellem de Lepido / modo gra nūciabāt. De te th fama gstiq / nec denq posse
nec uinci. quoz alteri nō posse uinci. fortuna ptis hīc quada / alteri nō denq ypsum est prudēe tue. sed
accepi lras a Collega tuo Bruto dantis ydus quinctiles ē quib erat te ascripsisse a Lepido
non uetup Antonium. qd erit certus si tu ad nos / Idem scripseris. sed mira audes fortasse
ē anceps lectio lras sinistras. uez ut emendarez id plāce uoluisti. quis eis id effugerit de tuis. q nō erant sembelb dicend
sic dicapite / quis nō uidet. nunc uō ē uis erroris cā sublata est. Culpa eis illa bis qz pro dē mihi ē gratia zo.
adeundi uulgata nphesia punctio ē. Sin ut scripsisti ad Collegas ita res se hīt / omnium Lepidi causa zo. huius zo. huius.
libata fuit. nec th cum pudētissimo ē tu nos fecisti certiores. quod qdē ut adhuc scripsisti
haec sententia est / qui reliquias huius belli asportet / Euz totius belli gestorio ē fore / quez te copio ee
z gsido futuz. Studia mea erga / quib certe nulla maiora ee potuerūt / tibi tuq gratissimo ee
qz ego putaui fore / minime miror / uchementeq lector que qdq tu si recte istic erit / maiora
z grauiora ignoscis. uij kal Juny.

Plancus Ciceroni sal.

Puderet me fugitiue meaz litez si non ex aliena lenitate penderet. Quā sepe quare Lepido
gñusto ad rei pu. defendendaq minore solicitudine uita pditis resisterez / quā ei z petenti
ereptū z ultro pollicito suu / cōsiq; gsilio stupsiq; tibi biduo ante gsidere me uono Lepido
ee usuz cōsiq; gsilio / bellū administraturu. Circuda enq; sphys ei affirmatione pudet
Laterensis / qui tuq apud me erat / regnaturq me Lepido / fidei qui hīc ambat. Non
liuit diuinus uene de eo scribere. Illud certe tam z crudele / ne mea simulatione / rei pu.
sūma fallat. Cui ysaraq flumen uno die / ponte effecto exercitu traduxissem /
pro magnitudine rei / celeritatiq admirans / quaq patuerat pfectuq ipse ut maturarez
uenire pposito mihi fuit Statoz eius literis qb ne uenire denuo habuit se posse gratias
p se negotiuz. Interea ad ysaraq sustinarez. Indicato numeratiuq meu gsilium tibi / nichil
omino ire demutauerat existimans eius nouaq gloriae utilitate / putabaq posse me / nec
de laude Iemnq hoīs detrahere gratiq z subeē th ypsius longe utilissimus aliqd esset /

emo ē qui paluma
ostāti pmittē pfectio
uidet /

sucurrere celeriter possem. Ego nō aliud hō hoc suspicabar. At Latrensis vir sanctissim⁹ suo erroꝛe
mittit mihi lras / meosq; destrauit de se / de exercitu de Lepidi fide queꝛens q̄ se destitutus Jnq; uby
aprte denūciat / videat ne fallat / Suas fidei solutas ee / Peri pu ne desiny. Exemplar ep̄i ciuōpm
tuo misi. ipā cirographa oīa / ex quib⁹ intelligi / et eoꝝ quib⁹ fides habeat nō parum Lenonspio / dalo
ꝓfuerūt / qui oīb⁹ his ꝑfuit reb⁹. Actenꝰ eo / ut miles ep̄s cui Lepidus ignouarit / Jmpiꝰ ꝓ
corrupti ꝛ ꝓditoꝝ qui sūt / Caneds Rufrenosq; ꝛ Cetros quos ruj opus erat / sceleris. gelamarit
uiri boni patrem se uelle / neq; ee rei illis pugnaturos / duobꝰ aut gradib⁹ singulaꝛib⁹ omis
tor ruinā ꝓ patria amissis / hostib⁹ deniq; omīb⁹ iudicatis / bonisq; publicatis / neq; hoc aut
uindicarat Lepid⁹ / aut sanarat. Hec / me Venize / ꝛ duobꝰ exercitib⁹ gnūctis obbime
exercitu fidelissimis maxīa auxilia ꝓmisit / Gallie pīncia nitis sūme clamēte. ꝛ temere
tatis ee iudi. quibus si iam offensus esset / reipu. mens ꝓdissetq; mozte nō modo honoꝝ
sed misericordiaq; quaq; destituiraꝝ. Jtaq; redituꝰ sit / nec tanta munera ꝓdidit hostib⁹ dare
posse / sinaꝝ. exercitus longe helvo opportunius / ꝓficiscaꝝ tueaꝝ / ꝛ si ille exercit⁹ desciuit. oīaq;
integra seruet. dalo opaꝝ q̄ exercit⁹ hoꝝ submittatis / pariq; felicitate reipu. hic uindicetis
Nec depugnare si ocasio tulerit / nec obsideri si necesse fuerit / nec moꝛi si opus fuerit
pro eis / pacior sint quisq;. Quare hortor te mi Curio / exercatus huc triplicib⁹
ꝓfectis / ꝛ matures / priusq; hostes magis cōfoueret ꝛ nostri ꝓficiscer⁹ / in quo
si celeritas cui adhibita / res pu. i possūne uictoꝛie / delecti scelerisq; ꝓmanebit.
Fac ualeas / meq; diligas. Frei meus / tibi fortissimū Curiē / ꝛ ad oīa paratissimus
exercitꝰ Jtis. qui ex labore in febriculā / incidit assiduaꝝ / ꝛ sanꝰ molestus. Cui ꝓmis
potuit istoc uti nūciet nō dubitabat / utrum loco rei pu. desit / an ego diligentia remidatus
has dego / scripsiē me michi opi. Heo te ꝛ amātissimū mei ꝛ qd optimum sūme auctoꝝ.
tu uideris q̄ mihi ꝛ qui tuus mihi apud me uelis esse / tantū te dego in hiemi longi me
sublatis. ꝛ ad tuos amoꝛes ꝛ ad meos obseruandos. ¶

M. Cicero Planco Sal.

Jnte ꝛ ꝛ collegā (Brut.) omisi spes ē dyis agendis. Cōsolatio uestra quę sermoni declinata Jtis
uestris ē / mirifice ꝛ mat⁹ / ꝛ cūcta Cumis delectata est / Quę ad me scripseras de Jtis
Agratia si gratulat⁹ senat⁹ est / ut quisq; honorificentissime de te sentiꝰ dixisset / eam
secutus eem. qui ante ego fuissem / sed ꝓ tarditate sententiaꝝ / moꝛaq; mea cui ea quę
gratulabar⁹ ad exitum nō ꝓuenisset / Cōmodissimū mihi ꝓnuncio q̄ tui similis est / ut
eo q̄ ne uestro arbitratu gauisi⁹ / quis fuit ꝓhibitor te explān Jtis
cognouisse. sed sine ꝛ mat⁹ gratulo / sine certus ech desideriis absq; te tibi ꝓfuisse
tantus est apud omnes bonos tui Cassiꝰ. ut nullus honos amplissime dignitas
excogitari possit / qd tibi nō paratus sit. Litas tuas uehementer expecto / eqdaꝝ talis
quales maxime opto. Vale.

Planꝰ Ciceroni Sal.

Quid me horaris ne Cicero me ꝓmoueat / maxīa pietas ꝓ patria subiit / diu sigd
accidat mihi / accepturum temeritatis absq; (ꝓculpa non est mihi.) Consilium (dubitandi non erat.)
si q̄d Lepido ex aīo accidisset. Credulitatis ea Cicero est / magis q̄ culpa
Equidē optimum cuiq; meq; (ꝓcullo me iuuerit. tōm fuit.) sed ego nō hoc unico pmoꝝ sum
deceptus. Lepidus nō pulchre noꝛat. qd ergo est. (pudori mihi) qui bello maxīe est

ꝑiculosiꝰ hiꝫ ꝯsiꝰ vꝛgit ſilbiue. Naꝫ ſi ꝑ uno loco ecẽm / uereꝛbar ne nõ obtrectmiꝛ uideꝛer
ꝛ nimiuꝫ ꝓtinanter Lepido offenſus / ꝛ mea paꝛtẽa ꝑ alios lelliꝫ / Itaq; ꝛoꝓꝛiaꝫ ꝓꝑe ꝑ ꝓſpectuꝫ
Lepidi Antony q̃ adduxi / xl. q̃ multũ paſſuuꝫ ſpatio ꝛelicto oſtẽdi. eo conſilio / uꝛ nil ꝑꝛlatꝰ
amꝛde / ut ſalutaꝛi ꝛecꝛpe me poſſem. adiũxi heꝛ ꝛloꝛo eligẽdo fluuios oppoſitꝰ. ut hꝛem
ꝑ quo moꝛa tꝛãſiꝛẽ ecẽt / Voconty ſub manu ut ecẽnt / ꝓ quoꝝ loꝛa fidẽ / mihi pꝛomitteꝛet. n.
—Lepidus deſpeꝛato aduẽtu meo / quoꝝ nõ mediocꝛiteꝛ captꝛebaꝛ / ſe ꝛnõ Antonio gꝛãxit ad
uꝝ. Kal' Junꝝ / eodẽq; die ad me caſtꝛa moueꝛũt / uiginti milia paſſuuꝫ uꝝ abeſſent /
ꝛes mihi nũciata eſt. Dedi opaꝫ deũ benigniſſime ut eꝛ celeꝛime me ꝛuꝛpẽꝫ / ꝛhic diſcꝛeꝛꝰ
nihil fugæ ſilẽ hꝛeſ. noꝝ miles ullus / nõ eques / nõ quiꝛ impedimẽtoꝝ amittꝛet / ut ab
illis ſtꝛenuꝫ latꝛonib; ꝛtꝛaꝛet. Itaq; ꝓſtꝛidie nonaꝝ Junꝝ / oꝛꝝ copiaꝝ Vſaꝛaꝝ tꝛaiecꝛ
pontꝝ q̃ quos feꝛaꝝ ꝛtꝛaꝛ ut ſpaꝛtã adſe ꝛolligeꝛẽ hoꝛtꝰ hꝛent ꝛ ego me ꝛtꝛa nõ ꝛollegꝛe
gꝛãgꝛeꝛem / quiꝝ tꝛiduo uꝝ haꝛ dabaꝫ lꝛas exꝑectabã. Latꝛeſꝰ noſtꝛi ꝛ fidꝫ ꝛ alij mꝛi pu.
ſingulaꝛe ſeꝫ ſtatebꝰ. ſtꝛenue Nimia cꝛ ꝛ dulgẽtia ꝛ Lepidũ adhꝛ ꝓcula ꝓſpꝛomda fecꝛt
cuiꝝ muꝝ ſagaceꝫ. qui q̃d nõ ꝛ ſtꝛuidẽ ſꝛ adducẽ / uideꝛet / maꝝ quaꝫ uſtꝰ ꝛ Lepidi ꝓmꝝ
aꝛmaſſet / ſibi affiꝛe conaꝛ eſt. ꝛ quo caſtꝛis ꝛ ſpellaꝛ ꝛ adhuc uiuut ꝛdũ uictuꝛ. ſtꝛdẽ
de hoc mihi paꝫ cꝛtꝫ eſt / ꝛ magno nõ dolꝛe paꝛiendaꝫ claꝛſꝰ ſum ijs. Veniebat eiꝫ
cod̃ flꝛoꝛe ſꝛ ꝛnic / quo ꝛ patꝛiã ꝛnitꝛ. Itaq; diebuſ aũt haꝫuꝫ mꝛtꝫ hꝛbant ꝓ Lepidũ
ualitꝛaꝛe nõ deſiꝛtꝛaꝫ ut extinguꝛẽ lelliꝫ ꝓ colloquia ſꝛeqꝛ impꝛbabaꝫ / ꝓ legatoꝝ ꝛdꝛ
Lepidi dimiſſoꝝ ad me ꝛ ꝓſpectuꝫ iuuiꝛe uehꝛꝛaꝛ ꝓ C. cattiꝫ noſtꝛuꝫ tꝛi. miluũ
miſſuꝫ ab Antonio ad me cũ lꝛis ꝛuꝛpaꝫ. Inquio haꝛ tꝛapio uoluptꝛiꝰ / ꝓ mꝛe quo n.
magiꝰ me ꝑmouꝛi / tanto maioꝝ hiꝫ ſtꝛuſtꝛano dolꝛoꝝ attulit. Tuꝛm Cicꝛo
qd' adhuc ſcꝛipſit. idq; ꝑſtꝛe ut ꝛigilat' ne ꝛuiſtꝛeꝛ nos qui ſtꝛuꝫ ꝛ aꝛc ſubꝛoꝛnꝛ. (Subꝛnoꝛat' eſt ꝓ aꝛmigeꝛo ſuo ꝛ Tꝛꝛno.
Deniat Cetaꝛ uꝝ ꝛcꝛpſit quaꝫ haꝛ ſꝛemiſſimaꝫ / aut ſi ꝛpꝛ aliquaꝫ ꝛ ꝓbat / exeꝛc
mittat. cui ipſi magnuꝫ ꝓdeſt agꝛe. qꝛd aliud ſumꝫ ſuꝛt ꝛ cauſſaꝫ ꝓdeꝛe ꝑ ꝓpꝛiꝰ
hoꝛtomẽ guont. ꝓ uiꝛtꝰ nõ ſalute ſuꝛ nõ ꝛdit ſtꝛenuitatẽ quaꝫ haꝛ uiꝛtutẽ. ꝓ ſi hoꝰ
iſtꝛe nõ deſiꝛuiſſet ꝓ ſtꝛeno qd' ad me ꝛtꝛnet / ꝛdit ꝛeb abſũde ꝛa ꝓ. ſanctiſſimaꝫ. De
q̃dã mi Cicꝛo ꝛ dicꝰ me hꝛaꝛe hꝛeo tꝛiuoꝛe / ſublimidꝛꝰ q; mꝛaꝫ quondã magꝰ
tua mĩa exeꝛuiũ / nec q̃d aut ex amoꝛe aut ex iud̃io ꝓdaꝫ. optoꝛ ut mihi liceat
ꝛaꝫ ꝓſtꝛe pꝛetate meoꝝ oꝛtoꝝ tua beneficia nihi ſtuꝛe ꝛoꝛmidoꝛi. Duꝰ. ydꝫ Junꝝ
Cuaꝛone ex finib; Allobꝛogũ

Plancius ſmpator Conſuli deſignato Ciceꝛoni ſal'.

ſ acꝛe noꝝ poſſũ q̃ in ſingulaꝛ ꝛes / meꝛitiſq; tua tibi gꝛãꝫ agaꝝ. ſed me hꝛaꝛe ſano
cuiꝝ pudoꝛe / neq; eiꝰ tanta nouitãs ꝓꝛe tui mihi teneꝝ ꝛ uoluntꝰ deſideꝛare uideꝛ
gꝛãꝫ actionẽꝫ / neq; ego lubẽs ꝓmiꝝ tuꝝ beneficijs taꝫ uili muneꝛe deſingoꝛ oꝛõꝝ
ꝛ malo ꝑſtꝛe obſeꝛuantia Indulgentia aſſiduitate memoꝛiaq; me tibi ꝓbaꝛe / q̃ ſi
mihi uita ingeꝛet / omꝝ gꝛatiaꝫ amantiaꝫ atq; ꝛ pꝛeꝝ ꝓſꝑitatiꝝ ꝛtꝛa obſeꝛuantia
Indulgẽtia aſſiduitate omniaꝫ. Amoꝛ eiꝰ tuiꝰ ac Judicium de me uiꝝ mihi plus
dignitatiꝝ in ꝓpetuuꝫ aꝝ uoluptatiꝝ quondã ſtꝛ allatuꝛ nõ ſtꝛnle dixeꝛiꝫ. De
militiꝝ comodiꝝ ſiut tibi ciꝛce quoꝰ ego nõ ꝑſẽe mee ꝛã / nihil eiꝰ me nõ ſalutauiſſe n.
cogitaꝛi ſꝛio / ornaꝛi uolui aſſiduam / ſed ꝓmiꝝ q; ꝛita moꝛiꝰ uidꝛebaꝫ / deiꝝ q; ad omꝝ
caſtꝰ q; ſuꝛoꝝ ꝛ ꝓꝛ. eo uolebaꝫ / nouiſſime ut ab omñ omiꝝ ſpluꝛatione auꝛeꝰ
eoꝝ taleꝰ uolꝝ ꝑſtaꝛe poſſem / q̃ale ꝛ adhuc fuiſtꝰ. Noꝰ adhuc hꝛc oꝛa ſtꝛgna ſuſtineꝝ

Q. d' gsilium nostr ut si ꝑtm sit amdrus hoiem nom sine rõ trib⁹ uictorie stro / tm nob⁹ ꝑbau
stro. non ei⁹ sigd ꝑ hr exrib⁹ sit offensus / magna subsidia reg pu. hr expedire q̃ uib⁹ subito
impetu ac latronicio ꝓuidat resistat. Copias uõ nr̃as notis trib esse arbitror / Inmistis
meis legiones sr̃ ueterane tres tironu uel lonulẽtissima ex dib⁹ una ꝑ tristis Brutꝰ
una ueterana legio alea bina / octo tironu Jta unũ sup exer⁹ meũ amplissim⁹ est /
firmitate exiguus. q̃ uõ aũt sane Tirom sit committẽd nimiu sepe experis hẽm⁹.
Adhoc robur uiroꝝ exercitũ sine affirman⁹ exer⁹ qui est ueteranꝰ sine Cesarꝰ accessisset /
equo animo rei pu. ꝑ dissimulacionẽ deducend⁹. alioꝝ aũt ꝓpi⁹ esse q̃ ad Cesarem
attinet uidebam⁹. nichil desiti eius lris hortati neq; ille ꝑmisit affirmare se sine
mora uenire. Cui ꝑ tres adiunxi illũ abhac cogitacione ad alia studio segniusse
Ego tm adeus furnium nostrũ cui mandabã lras q̃ misi sigd forte ꝓfecto posset.
Sic tu mi Cicero q̃ ad Cesarꝰ amorẽ attinet / sic certus mihi esse temꝰ ut q̃ ny
familiaritate Cesarꝰ uno illo / ita mihi eius dilige⁹ fuit mihi nondũ. ut q̃ ipse
quoad ego nosse potui / moderatissim atq; humanissimi fuit animus / ut q̃ tuꝰ ex signi
amicicia mea atq; Cesarꝰ huic filio loco / et illi iuuõ iudicio subsidium / non ꝓnde
hre incepte mihi uidet. sed q̃d tibi scribo doleõre me hercule / magisq; in dies facio.
Q. uinit Antoni⁹ hodie q̃ Lepid⁹ una est / q̃ exer⁹ huic / non ꝓcul ꝓdos huic q̃
sperant q̃ audet / omne Cesari amplius referre posse. neq; ego superiora repetam /
sed ex eo tpe quo ipe mihi ꝓfectus est / se uenire / si uenire uoluisset / aut optimus
ita uelim ei⁹ / aut ꝑ auctissimã illi hispaniã eius detrimẽto cor⁹ maximo. et Puteolis
que mens eius aut quoꝝ studia tãta gñia sibi uõ ꝑ nomã et salutaria animaduert
et ad cogitacionẽ gñilar⁹ / bimestris summo cũ terrore hoim et ꝑ sulsa eius efflagitatione
trãstulerit exputare nõ possum. quibus ꝑ hec te mihi uidet̃ necessario ei⁹ et rei pu. ipsi⁹
cã ꝓbare posse plurimũ. ut puto Tu q̃. cui ille tãta mũera hr̃ q̃ti nemo ꝑ me
unq; ei oblatus est maxima ac plurima me tibi debere. de hoc reliqua exigeret cũ eo
furnio mandaui. q̃d si opꝰ debuero apud eius auctoritẽ plurimũ ipse uero / nosq; meam
diligentiã dignitatem q̃ neq; extremissimas dimicationes putam⁹ / neq;
tis reliquiis de quibus ei⁹ rei pu. agi⁹ possit. Q. s. aut
Cesare se respexerit / aut afflictam legionẽ celeriter uenerit / seruos suos abhac ꝓ
reddem⁹? Tu ut instituisti / me dilige rogo. ꝓpius q̃ tuus esse / tibi ꝓmitto.
v. kal sextiles ex tristis. Explint plancis. 1433 die viii. Augusti. ſſ.

d' octauio.

M. Cicero furnio sal.

Si intelligis id q̃d hoies arbitrant rei pu te. ut ꝑ scripsisti atq; sensisti nauare operã
rebꝰ q̃ maximis quę ad extinguẽdas reliquias belli ꝓficiant ꝓsse / nichil
uidetis mihi neq; laudabile neq; honestũ fore. Istis q̃ opera tua nauitatis
alius inuitꝰ pu. celeritatẽ ꝓfecto anteponẽdã censeo. nolo eius te ignorare q̃tis laudi
gloriæ sis / mihi credo ꝓximã plane / id q̃ ipse plane testimonio. ꝓfecto fama
primumq; omnium. Quod obrem si q̃d opis tibi ad hanc rem restat / id maxime opere censeo ꝓtendum.
Quid aut honestius aut honeste anteponẽdum. Sin aut tam strictus rei pu. putat⁹ /
celeritate ad dominã / q̃ manere summum se uidẽd censeo. d' ũmodo nichil

hec ambitiosa festinatio aliquid minuat ei gratie quaz gesseri sum⁹. Multi clarissimi viri
cui rei pu. daret opaz anui petitores fuere non obtinuerunt qd eo facili nobis ē q̄ noiz est an⁹
tibi hic destinat⁹ ut si cāis tuis post breuiu tuu⁹ an⁹ eet. nisi nihil indebite p̄tenti⁹
usitati z q̄ legitimi tpis ad petend⁹. Video aut plāe gratiā z si sine eo rēpe expeditu hic
tu splēdidiore petitione tuaz. si modo ista q̄ tua gratia gesta cēnt. Ego plura me scribē cui tuu
tātu gratiā. indiuisq̄ sit. arbitrabar nō itu necessē. sed tu tuaz meaz tibi ignotaz ee nolebaz
Cui⁹ est hec tua ut ora te moneri dignitas maiz q̄ ambitione. maioiē q̄ structu ponē. in
petitate laudis. q̄ ī celeritate p̄tue. hec cadi lenit⁹ pi domi mee adhibito Quinto fratre meo
z Therino z Calisto studiosissimis tui. cui Dardan⁹ liber tuus ī posset. oib⁹ plani inde
bat⁹ oīo mea. sed tu optime iudicabis.

M. Cicero. Furnio sal.

Lecti tuis quib⁹ delectabar aut dimittebas Narbonēsis aut cui familo dimittebaz. Illud
magis timui q̄ ne tibi q̄ molestē ferre. Quod de plana z Bruti gestis similis in eo ut
maxima spe puto uictore. de Gallo tuo studio nos aliq̄ cognoscem⁹ ut similis. cui id opa maxie exa-
tatus sit. sed iaz mihi ide cognomin⁹. Itaq; uehementissime tuis litis stomachar⁹ tuis. ī extremis. similis
eis si ī re aliq̄ ita te. comoda simul ia gesta. ne dubi⁹ ac familo stetimus spe. omni studio quaz tu
tuaz rez nō nostri q̄ alioz tu tibi iudicio. tu me candidu⁹ te putas. z id rogitas ut aut
ad comitia curem aut si iaz gesta domum tuu. Ego nō maxie puto ut similes studiosissimi spe
nō arbitror te iaz sentire. omnis eis mos adlaudā ī pter nouu. q̄ si ut similis ita simus. non
magis te q̄ dete mdē reprehendo mouq̄ te adipiscēdi magnitudinis lenissimi z diuulgatissimi.
si ita adipiscare ut plerisq̄ ppropter festinatio abduxit a tuis laudibus quibus te omnes
in celeri uice z ute fecit. Si id agis ut hac petitione ad optima pter bonos. nō inde ee. pu-
mercede omi honore ut dignissimū iudicare. uos nescio q̄ alte ascendeis. ad primulo id
putas. Si nescis tibi ignosco. nos ī culpa sum⁹. si ī intelligis nulla hic ē pars ut offirmo
q̄ pauca ut gloria q̄ omnes assequim⁹ dulcior. Hec de re z ego z Calisius hō magni iudicij
tui q̄ amantissimi. te admiram⁹ quotidie. Comoda tua q̄ cupio peti q̄ hui fieri possint
q̄ multis de causis rei pu. arbitrabar. gratissime ī Januarium mensem ī tribunatu incidimus. Vale.

M. Cicero Lepido sal.

Quod mihi prima urbana re benemolēta magne curae est ut q̄ amplissima dignitas sis
molestē tibi te Senatu gratis nō egisse. cui esses quotidie ab eo ordine ornatus
summis honoribus. pater ī re Cnei gratiāde te cupidū eō letor. eaz si assumsisti
semp̄ris. gesseris z rei pu. z dignitati tuae. sin ista perdita horum. in pessimis ī pessimum
ornatus restituta est. hoc ago cito omnes sanos ut mortis pudeat anteponāt. Itaq;
sapienti⁹ meo q̄dem iudicio fuisses. si te in istas tam turbulentas non ī tempestates. quae neq; finem
neq; portū. neq; meti⁹ bono habent. sed hoc audies ex alijs. aut etiam hoc tuis litis. tu tua
prudentia quid optimum factu sit. iudices.

M. Cicero Trebonio sal.

a C de mōte Cesaris. Trebonio aut dilecto q̄stori Cesaris z Bruto.

Quelles adillas pulchellimas epulas mc Idib⁹ apparatas in uestibulo. z cliquanto nichil
brem⁹ at mihi nec mi hic tanto negotio est. ut uestra illud diuinum in rei pu. bonis nō nulla
hic q̄relaz. Cui uni ab urbe uiro opimo reducti est tuoq; lectulo adhuc unus hic pestis
Insedit q̄ mihi uix fas est tibi subiratior. Mihi cui negotium plus exhibuit uni q̄ p̄ me
omnib⁹ ut cui primus post Antonij furiosissimi discessum. Senatui huic laetor potui adillus
animi mei motus ppetuos q̄ tu cui nec acerbo pretio in otio amore sep habuisti.
Nam cui sumam ad xiij. Kal. Jan⁹. tribuni plebis uocauissent. dixi ab re cessent

Sum amplexus totaꝫ rꝛ pu · egrꝫ acerrime / senatuꝫ q rat̃ lãgueꝫ z defessꝫ ad ꝑstinã virtutem
gsuetudineꝫ q nrorum / magꝫ animꝫ q ꝛgeny virh. hic dies nra q gmtis atq; acho ꝓmuy sꝑm
ꝓpo ro. attulit lib̃tatis vendicande. nec uo ipe postea tpe ullu Intermisi / de re pu. nos cogi
tanda solu / sed ꝛ agech. q nisi nr urbanas atq; acta oia ad tr ꝓfecti arbitrarer / Jpe ꝓstraberꝫ /
q q cray maxime occupationib ꝛpdit. sed illa cognosset exalys / amc pauca. zea sũmatim.
hẽm fortẽ senatuꝫ / gsulatur ꝓhꝫ timidos / ꝓhꝫ male sentientes. magnu dãnu dn Seruio.
L. Cesar optime sent. sm q Auiendus est / nd acerrimas dint sniaꝫ. gsules cygnꝫ
ꝓcelar denim Brut / egregi pue Cesar. de quo stno q̃ reliqua. hor uo creta hec
tuit ille uetanos relaut gscripsisset / Legiones q duc d exim Antony ad ꝓsp auctem
gtulissent / atq; his / opposit cet terror Antonio / nichil Antonius sceleris / nichil malefi
tatis ꝓtermiss fuisse /. hec nbi z si audita esset arbitrabar / uolũ tñ nobis esse. plura
scribas / si plus otij hꝫero.

M. Cicero Appio sal.

De meo studio erga salutꝫ z ꝛcolumitate tua ardo te cognoscẽ exliꝫ meis / quib me
cumulantissime satisfecisse arbitr tuo. nec his gr̃do q̃q̃ sit singularis tr benivolẽcia
ut te saluu malint / q̃ ego / illi nobis notiꝫ esse gr̃dant / ut tibi plusq̃ ipsi hoc tpe
ꝓdesse possis. qd q̃dꝫ nec desinã facẽ / nec desistã. z tua ꝛmaxime re fiet z fundamẽta
rem salutis tue. Tu fac bono animo magnoq; sis / meq; nbi nulla re defuturꝫ cẽ /
gr̃das. pridie nonas. quintilis.

Galba Ciceroni.

Quo die pansa in castris z hirtius erat himerus / cui quo ego crebꝫ / nas z obuias ꝓsequebꝫ
milia passuu cẽtu quo maturi uenret / Antonius Legiones educit duas 2as z q̃q̃
tregessimã z cohortes ꝓtorias duas / unas suas alteras sylla q̃ondam / ꝓhꝫ. ita obuias
uenit nobis / q nos quatuor legiones tironu hrẽ solu arbitrabamꝫ / sed nostri quo min?
uenire ꝛ castris ꝓhibeꝛ / Legionẽ q̃ quartã cui ego ꝓesse soleba / z duas cohortes
ꝓtorias misisse him nobis. Cui equites Antony apparuissent / gtinuerunt legio
quartã neq; cohortes ꝓtorie potuerunt / quas secum reꝝ ꝛ reduxit / q̃ret nec eas nay potuisse.
Antonius ad foꝝ Gallos suas copias q̃nebat / neq; sui uolebat se legionis hꝛe /
tantu equitatu / z leuis armaturas offendebat. postq̃ uidit se ꝛ uno legionis ire /
ꝓpansa sequi se duas legiones uidit Tironis / postq̃ angustias paludꝫ z fluuiꝫ
trasisse / aciem ẽ ꝛstructa a nobis xv. cohortiu / nõ diu sustinuit legionis duc. r̃ẽpe
Antonius / m aciem suas copias de uno q̃ dux et / z sine mora mittit. primo ala pugnauit
est / ut ani nõ posset q̃ uitaq; ꝓ pugnari / z si dextri cornu ꝛ quo ego eram cum equitatu
legionis cohortiu octo / ꝛpens primo fugiunt / legionẽ xxxv. Antonius ut amplius passus
ultra aciem quo loco steterat ꝓcessit / Jtaq; mi equites nostri cornu cõminus uelliter /
recipe me rep z leuis armaturis opponẽ equitibꝫ ne aciem nr̃am aggrederent
Interea nuncio me ee ad Antonianos / q̃ nuncius post me ee / ab eo rogor equum ꝛmisi
ad eas legiones tironu que uenerat ex castris suis exercitu Antoniani me ꝛsti reuoluit
nostri pila coniecerunt / uelle / ita nostro quo facto sui fugiunt / q sibi nec a nostris reperiunt.
In ipa fuga ala cohort Cesaris ꝓtoria erat cui pugnanti est. Cornu sinistru q̃d
erat infirmu ab equitatu legionis duc cohortes erant ut cohors ꝓtoria pedes ꝛ ẽ ꝛpit
q ab equitatu premebatꝫ quo plurimu ualet Antonius / cui omnes se reꝛpisse nostri arbitrant
recipe me nouissimꝫ copias ad castra. Antonius tũ uictor castra putauit se posse rapere.

quo cum uenit, plures ibi amisit, nec cepit quicq̃. Audita ir hirri⁹ cum cohortib⁹ xx. uetanis redeũti
Antonio in sua castra omnib⁹ / copijs q̃s cr⁹ omnes deleuit fugauit. Eodẽq; loco ubi erat pugnatu⁹
ad fossã Gallozã Antoni⁹ cum eqtib⁹ hoim nocte quarta fere castra sua ad aquilonẽ mouit. hirti⁹
tẽ castra uidit / unde fumꝰ exibat / ubi duas legiones reliquat quæ ab Antonio erant
oppugnate / fere pte maiore suaꝝ copiaꝝ Antoni⁹ amisit / ueritꝰ uero id ꝙ fuit aliqua iactura
cohortiũ Pompeianaꝝ nostrꝝ legionis quartæ fere tota perijt. Aquilæ duæ signa lx. ex relatu
Antony. uel⁹ bũgesta est. Adxij. kal' aug. ex castris.

Gallus pollio Ciceroni sal'.

Nimirum mihi tibi dolet uideri nichil me scripsisse de re pu. postq̃ itum est ad arma nam sal' Casiloneſis
qui scis teneat nostros tabellarios / si nusq̃ fregerint latronibus fuit hortatus est / tñ nequaq̃
tanta fuit mora est / ꝙm qui loca omnib⁹ dispositis ab utraq; parte simulat⁹ tabellarios / retinet /
Itaq; missa nauis plate hic erat / eoq; me scribere fecit. Nunc uix nact⁹ otiũq; postea q̃
nauigari cœptum est / cupidissime / ꝙ celerissime potero scribam ad te / ne mouearis q̃ssndam
quos / tã si nemo / qui unde uelit / tñ nequaq̃ pie ac digne / odisse hostes possit. nõ e adeo
est ciuis animus mihi / ut nichil nõ amicũ putem ꝙd in illo cadat. nã aut mea studia trahunt
me / ad pacẽ / libertatẽq; aspirare / itaq; illud initium rumpi belli stupe defleui. nec uix uolui in
nullius partis esse / qi uxoriaq; magnos animos habeam / ea castra fugi. ꝙ plane tenuit me
ab insidijs animi mei habeam esse liberi. quibus eo quo animo uolebam. ne i extremis essem /
plane periculo non subiectꝰ sum. Cesarem uõ ꝙ me in tam fortunæ modo regnum
uehementissimoꝝ familiarium loco habuit. Dilexi summa nõ pietate / fidẽ quæ mea summã
gerere mihi uidentur / item fecerit optimo ꝙsq; maxima pbant / ꝙ unus sui comparem atq; item fu
erit appetere uisus est / eius / cui⁹ facti iustissimã causam cum mihi proponit ꝙ iom̃da n.
libertas / ꝙ mistra sub dnatione uetat esse / uti sic agit⁹ ut nusq̃ se putet oia / uniuersa
quæq; sit esse / ei me ꝙ fuerim fautorem. nec pudet me ullum ꝙ libertate aut rebus gestis aut
deprecer. sed grauiter nostra memoria grauiter / nostri ciues pugnant mihi ꝙd faciem. Unus
ciuis post annos quadringentos a patre libertatem repetit / et quibus hortatur me aut senatum
scribam me / et exemplum sit posteris ad imitandum / ꝙd nõ Lepidus ignominiæ atq; odio habet se gesse
cum Antonio maxime ꝙm ille fuit nam ꝙd in illo pulchrum / ducebat se legiones
ducere / aut si certa transitus unus / et alter putabat transiturum / quæ pridie illi fuerant
Adde huc ꝙ pene nulla admonente pepercerunt. scelerisq; eius longe exemplum. Deinde
et remedio ab Lepido tabellarij. Illud me Corduba ꝙ honore dixisse ne uoletur in
dubium. quinam me mihi quisq; qui ab omnium missus consensu interficerem / nam de
legione xxxa. tradita ꝙdam nouus huius ꝙd ego scribam. qua tradita ꝙdo ꝙ re pu-
blica mouimus fuerit ꝙs ignorat. Hac eius legione noli ariolari aut pugnam ꝙdam
putare esse. Quare cui me existima esse / qui primus pars cupidissimus sim. omnis
eius cura plane studio esse salutis. Deum qui et me et res pu. administrare / libentius pa-
tris / et familiares mores huius modi heres / opinione ma mihi grauius est. Immodo
illud ꝙ amicitiam et societatem / quæ nos ꝙdam coniunxit mihi et soli
exploratus. Illud uehemẽter admiror nõ scripsisse me hic mandata / quibus
exercitum Italiæ / ea pr. magis salubriter possit. Ego ꝙdem si mihi tuto ac mitius
laborasse et manere / et quodam tali tpe / multo magis legionibus operam esse ꝙ pugnas
ꝙpter / recuperari multo negotio posse / gratius utrumq; est mihi quam ꝙrere. Deinde
ex his quas partes mihi cognosti omnia mihi cum hic explor. mus.
xvij. kal' Aprilis Corduba. q est Hispania.

Asinius Polio Ciceroni Sal'.

Gallus Victor magna nuata pecunia/ magno pnde auri, maiore argenti coacto de publicis/ ac victoriis ne stipendio quidem militib⁹ reddito duxit se a Gadibus z triduum tempestate retent⁹ ad Calpen monte hab Iuny trinoctio se se in regnum Bogudis plane bene perhar⁹. hic rumoribus vte Gadi⁹ zefferor⁹ ay Thomas (ad singulos eius nutus tumultuosissime gentia mutar) nihil dum certo. sed plene furta z rapinas z virgines reges bonos/ hereditates utique gliam sulci. Gadis que C. Cesare ludis quos Gadibus fecit hereditas Gallus hystrionib⁹ primo ludicro die Anulo aureo donatus est/ xiiii. postea deinceps/ tot ei sestertia decreta ordine equestri lon/ quamor uitam⁹ sibi proponunt. Comitia breuia ludicra huius/ hoc e remanent quos ei varius est/ exules reduxit nisi hoc tempore sed illos quib⁹ adimendi sunt⁹ iudicat⁹ aut expulsus est. rex vero Egyptii filia nobilis ne Cesaris qdi ego. qi ludos Gentes de suo ipse ad l. Cimbri Egyptiis pollicitat⁹ postea. z qdi ne dictet plane memoria me gestare gnoti. Gladiatorib⁹ aut studium quidem mihi tam ferociam qz cui despicatui Ludi hi gradus deprimatur auctore sene nolebat z ad pbi gladiatores. primus gallos eques i mittit i pbi. Collecti ei st lapides i ore ei arripiet studi/ de inde abstractis defodit i ludo z vivus glutiit. Cui qdi pressis undis predib⁹ tumulta soluta/ manib⁹ ad tergus reiectis ambulauit Et illi mistro gratiis cum Romam nat⁹ sit. respondit abi mihi pbi Rdam implora. Bestias nos Cumas Romanas. i hyemem tempestates. quidam me mirabar hispali qz deformis erat obiecit. cui hic stomachi patientiam mihi st. Sed de illo plura coram. nunc qd pstat/ qd me uehis tam⁹ gestatum. Tres legiones firmas hic/ quarta una exercitu. cui adste Imno bella accessisset Antoni⁹ hac pollicitatione quo die i castra uenisset denarios singulis militib⁹ dauno Immortua no⁹ cladi prima que sus legionib⁹ quoq; quis ullas Rdam aut modi finitas petunt Immanissimi ceteroqui ergo me hostile nec reconciliasti si uno loco hiemis. ut puta cui singule qdq; cohortes fecerit. Reliquas quoq; legiones no destituit Ipse a te⁹ finitis pollicitationib⁹ militib⁹ nec ne⁹ mus⁹ Lepidus uester me z suus z Antonij Ipse. ut legiones no⁹ xxxvi. mittunt sibi Itaq; quod genus no⁹ nedare ullis finis uolui nec eo ex priuilegio mihi que uetoribus illis portederbam determinue/ delectis existimare retentis z gloriam rei pu. esse/ a tis integrande qdq; Ipsis factum fuisse/ si qd usquam fere nam z ipse nam i foro z senatu i mea potestate fuimus. simili mee pietatis nunq; existit. civilitas no⁹ mo⁹ legionarium/ sed me auxiliarium qdq; illis quoq; mos. Et siquos eques deterrebit nactus sui supplicio affert quanquam ipse finem salus malis me putabo sed res pu. Sine salus nonnisi z maior ex stat⁹ maiorum ex me fructu⁹ tulisset. Epilogi qua Balbo cui z nunc i primis est propria/ legenda hic mihi Strictim simulet legere Gallia Cornelia familiaritate mutua posito. vale. Idib⁹ Iunias Cordube.

Polio Ciceroni. Sal'.

+ Plurimas sal' ubi est c. q. v. Quo tardior meus Rufus de phys apud quem Fuscus Lepid⁹ esset/ qui meos tabellarios nondum dies retinuit/ tuas z si tenuit recitandi tui pus. Et tardissime audire optabam est. sed illis qui Ipse nichil posse negotio medio Itaq; ubinam codex suadet gratia quo plane z Lepidi in ytalia aduentus/ nec quoq; ullis tuus pfecto no adimpsit res pus. hor vulg quo pugn letale i pectora qz inde ut diuus Octauius militis Cesaris pbi i transit/ tis postmodum nonne est dolorum/ cui uastitatis ytalie respexerit Nisi z uolue z potuisse imitatus i tuis (que nisi est) sigdis que nihil ulli exopte da st. neq; ego no indebitis qbus usus ea pu. cui sutne si ad Lepidum uenisses. omnes ei gunctationem a diuersissimis pbis admone plancus.

Ondarit se scripsisse de gestis
dato apud ciuitas.

Sed scribenti ad me huiusmodi literas quas legeres et gratulabar uidebar quas Narbone hiemasse de simul
palmarer necesse erat / si uellet gnatus et prouincia et uitae studiorumque ratio / pro ea uicebar / nesciam
ego / et recepta plurimum plus gratiae affert. prius gratias mihi ago quod tam opportune et quia prius obtrectatores mei et am
icitias quae mihi mihi Dentomo non maiore mihi et plauso fuit. Itaque a Gadibus mense Aprili. binos
triremes et duas naues et posui et tibi et gratulabar et Getuliano scripsi / ut me statuerit et horte
quoniam modo plurimum possim adesse rei pu. sed ut reuertar ineo quae diu plus pasa amisit
eodem a Gadibus nauem ascendi. Nulla eius post hiemem fuit ante eas dies naufragatio / et Gallo
lege remota / ab omni suspitione furtiui motus tumultus pronus / et Lusitana legiones et hilarem
collocaras. Ita porro festinauit utroque profligare / ut nihil prius timuerit et ne sine maximo
rei pu. detrimento bellum gesserit / sed si quando fuit / nihil non suum duxit quo gesserit
hirtium uidere / Nunc hoc mihi scribatur ex Gallia Lepida et minanti. Panse exercitu gratias ei
pansas ex uulnere mortuum. Eodem pridie quarta legione et tertia et. Fabiana et. peduenti
et d. rapidulenti. hirtium uero autem pridie et quartas legione / et omnes pedites Antonii recepit / Imo hierosolymis.
quas non ex castris quo Antonii reperisset a. grata legione gratias ei. Ita hirtium qui esset et
pontius Aquila. dein et Getuliano tradidisse / quae quae dy phibeat / uera sit / non mediocriter
doleo / Antonium tuipse ignoscere obsequio reliquos. sed hae eqtes legiones subsignis
armatas tres / et pupilli bagrienni uiri / et reliquos hi milites Xenodamo quo reliquas legiones
vij. viij. viij. quinquaxisse / Si michi et Lepido sors sit / desumpsi ad extrema et non modo
nationes sed et fluuia gentiumque. Parmae dicebat L. Antonium alter quam passe
Quae si uera sit / Nemini metuendum est / nec expectandum quid decernat senatus. Per eum
cogit / hunc talem et medio sumere omnes qui aut Imperium aut nomen demque pietatem. Pompeium
uolunt esse. Brutus eius cohortes xxij. et duas non fecisse Tironi legionis quas
destituerat Antonius hae audio. neque hi dubito quin omnes et scripsit de hirtio exercitu
ad eius. Nam et dilectus non multum sese pue est / spes nihil est timeo et spatium
gratiam sit Antonio data. Imo ut reuertar ad me unum uterque
xl. post aut ulti et ei sua munera.

Lepidus Imperator hi pontifex maximus ac. Ciceroni Salutem.

Cum audissem Antonium ex suis copiis promisso L. Antonio ex parte equitatu in prouincia
mea uenire / cui exercitum meo ab oppidum rhodano castra mouisse. arbitrabar eos uenire posse.
Itaque gratius itineribus ad fore Voconiorum urbem et ibidem castris ad flumen Argentei
et Antonios fere. p. uenderet suas legiones intergressurum non eo. cuius ne castris possent.
Habebat autem legiones pedites ut ex relatis legionibus magna multitudine sed et armorum equitum
hic magnum. nam ex ipso et regio delectus / et ut sunt amplissimi equites. Itaque ad me epistulae
milites equites ab eo transisse. et dies singulos ei reperiebantur. Sillam et Culleo ab eo
discessisse. nos et si gratum ab his esset omnes et eos neque uoluntate ad Antonium ferant. hi
ante humanitatis et commendationis ea / ego salutis causa hinc. nec hi ego opera ullum neque
et castris hem neque ullo negotio postremo. et ad bellum hortatus nec simultatis nec rei. pri.
decreto. quae possem egerim / fuisse te certiorem. et Et si ei spes summa studia offici
minimo et nos certam existimauit pronus et nos summa et ad dilectus ab utroque
gratiam sit / ei non dubito et tuo et tuae reipublicae nomen rei pu. et nihil de me /

I Parma

falsis rumoribus animus obtrectatorum me subito ad te delata sint, que tuum animum in magnopere moneri tuo amore sic pu. cate modeste accepisti, neque credendum tenere iudicasti. Animus generatorum certior sui facto, que mihi iucunda, gratissima sit. Quemnam est illa fiducia que ab tua voluntate petenda sit ad meam dignitatem augendam cohortanda. que ppo. alio meo fixa manebit. Abs te tm Cicero magnopere peto, simeam iuuentam, studium, diligentissime fungorum tuis cum prudentissimis que Lepido digna sit, sperantia hoc, ut patria aureo amplioris religione tue exercitus tuorum auctoritate me tueatur quisquis. quo tibi plena tuo merito debeo. Vale Datu xj. kal' Iunij exercitu exercitu argenteo.

M. Lepidus Imperator Iterum pontifex maximus Senatui populoque Romano Sal'.

Deos hoc quidem testor patres conscripti qua mente et quo animo semper publicum et libertatem adiuuerim. quod nobis bonum felix faustum sit mihi et vobis et patrie et liberis nostris. Nam quanta mihi fortuna ipsum exercitum restituit. Nam quanta mihi ipsi debemus Primum et multis obsequendo eorum quod patres ordinare sua retinuit, neque tamen multitudinem Civium Romanorum salutem atque voluntatem eius pertinere utrumne diuina negotia. Iniqua me ego nostri patres conscripti oro atque obsecro, ut primum offensionis omissis prime reipublice, neue mihi uestro atque nostra dignitate nostri in quibus de rebus ordinem locum primum et salutem omnium ac dignitatem vestrum hostes, melius nobis et rei publice. Date iij. kal' aprilis Argentee.

Marci Tulli Ciceronis Epistole ad plancum Explicit. Incipit Epistola ad quartum Brutum et ceteros feliciter.

Decimus Brutus Marcho Bruto suo et Cassio Sal'.

Quo in statu sim cognoscite heri uestri apud me hiemi fuit, quia nonne est Antonius demens proxima et gratissima nam si neque mihi ipsum dare posse videbat neque arbitrium tuum verbe ce quoque nostre. adeo ce militum centurionum atque et plebis qui utrique ce filium puto nos audituros, atque illud ce unum qui hiemi demonstrabat, timere cui, ne si medicorum auxilium diligentia nunc hunc, Nulle prior hic ce pu. relinqueret. Cui si hic angustius uersaretur, planum si mihi ut postulatis legationem libuit mihi reliquus qui nostris ut aliqua cum principi honesta gerere. Heres si petita tuis gradu. tantum si hostis Tyberina annum si sertorio ac si dederunt qui pecunia. ita paulo post hunc puto ut hostes audiamus. aut aquam signum nobis habitat. Quod est genus frumentum. tuum gratia datur est locum. fortune redendi ex italia migrandi Rhodanum aut aliquo tuum arbitror si melior casus fuit, rationem Romam. si medio patris si exilio nunc. si possimus ad nonnullas auxilia discedens. Succurrit fortasse hoc loco alium uestre. nec nonnullum ipsi expectatum. potius quam nunc aliquid moliamur. quibus gratias nobis habemus. pti Sextum propemum et Bassum celum qui mihi audent hoc nuncio de Cesare allato firmiores animi status ipsius ad eos accedant ubi quid ualeant faciunt. Pro Cassio et te signum me uelim certe, recipiam. postulat ei hor hiemis ut fiam. Rogo nos qui primum mihi restituatis nam nos dubito, quin de hac re hominis quibus hiemis me retinere perfectum quod Tullium gerunt possis quo me uelim uenire restituite. post nonnullum hiemis planum est mihi postulare ut liceat nobis

Rome esse publio presidio quod illos nobis grassuros non puto. magnas esse vias hic fateris nichil tibi nō postulandi putem. quod equum esse statuerem.

Brutus et Cassius pretores cō. Antonio sal'.

De tua rā et benivolētia in nos, nisi plenissime certi nobis non simpsem hortibus quę scripto. Iniuriae suspecta diuus sic. quā istius amici hērs iudicia optima spē accepi. Sentio nobis magnas uentum nostrorum multitudinis Romae gumisse, tas ad hae tuis animis multo maiores. De te si dubitem aut uereamur simus nisi dissimiles. sed certe mihi ipsi in tua potestate fuerimus. tuaque adducti gratia dimisserimus ex municipiis nostros nostrosque nostri solum edicto pdi. et lex ad ferendum. Digni sumus quos hae tuae uoluntas et nos. putes ne nos tutos fore et tantam fiducia multum uel amore. quos et de reformanda ara cogitare audimus, quod nolle facere nisi quibus credere possit inde qui nos salvos honestos uelit, nos ab inimicis spretissimos omnis nec quicquam aliud libertate cos iste exitio declarat. stultae nemo nos pt nisi tu. qd certe absit a mea uirtute et fide. sed alio nemo familiarius hēr deprecari nos. tibi esse uim credimus et creditum sumus. Maximo timore denobis affinitas. Anna nisi quibus et spes nostra explorata est, ut illud in mentes uenit multitudine uetanos stantes impelli ab alio quolibet qui ate retinere posse. et erubescas nobis ad oia respondere. nam illud valde leue est, ac negotiorum fraudem nam eo uetamus qui de modo corpo nisi. Iamnio lamiae est. quae cis spectato futuri, putas cui de nobis certum sit nos quaerimus. Nisi debemus nisi indem nimium cupidi uitae tui amare nobis nichil possit sine grauiter et ignominia omnium nr.]

M. Brut et Cass pretores Antonio gratiam sal'. dicit. si valet bene.

Litteras tuas legimus similimas edicti tui grauioribus, minaces minime dignas quae ate nobis mitteret. Nisi Antoni te nulla lacessimus iniuria neque mirandum credimus si pretores et ea dignitate hoc aliquid edicto postulassemus a consule. Qui si dignatus qui erat pretor et edicti posset Laurente aliquid et quo fecisset Tusculanum. Nisi de delectibus hisce et primis mutationibus exercitibus scribimus ad te quicquam nos quod tibi iudicium optimo aui te facere sed tibi neque agrioshimus quicquam et te miramur nisi hoc cognoscis nō potuisse quamuis diuus nisi de morte Caesaris obtinere. Illud quidem quod admodum fecisti, tu te rogitas. nō tuae pretoris quicquam et libertatis ea, et edictum de suo uiro demere, qui quid arma minetur quorum nihil mihi est. quos terreas. neque eis detur aut quemquam nobis pacato uiro submittere alium nostri, neque eis Antonio postulandi utilis imperet, quos opa libere est. Nos si alia hortaremur ut bellum nunc sustinere uellemus, id hic mihi pollicemur. Nulla eis minantis auctas apud libertos est. sed pulchre et belligeris nō posse nos qui mipelli et fortasse ea te minantur agris ut uidimus nostri uictus uidetur. nos et hanc summa sumus ut te oremus et libera te pu. magnum atque honestum esse, uoluntate ad nullas inimicitias. sed tu plures nostri qui mea amicitias existimemus. Tuae atque et mandata fiducias, qd sustinere possis, neque qui deum inuexit Caesar, sed qui nō deum regnauit, fuit rogitas. Deos quaeso gratia tua rei pu. salutaria sint ac tibi. si uis ut salua atque honesta te. pu. tibi qui minus uolunt optimi. Pridie nonas Sextiles.

Brutus Imperator gratiam designat Ciceroni sal'.

Si de tua me salute dubitares, multis ate libris petisses ut dignitatem meam tuereris.

sed profecto est ita ut mihi persuasi me tibi esse curae. progressus sim ad alpinos cum exercitu, ne tam nomen imperatorium captans quam cupiens milibus transfarere. firmos quos ad tuendas nras res effecere. quid mihi iudex obtenderis? nam libertate nostra tamen ipse experti. cum omnium bellicosissimos bellum gessi, multa castella cepi, multa oppida. non sine cura ad senatum literas misi. admonos tua sponte, quam mihi fuerit ex magna parte. communi modo inseruiens

M. Cicero. D. Bruto imperatori gestienti designato sal.

Lupus familiaris noster cum a te venisset, cuique Romae quotidie diu gnorem esse ibi loqui quam maxime tuto me esse arbitrabar, fecit facile est, ut ad te Lupus sine meis literis rediret cui tu curasset, tuas ad me perferendas. Roma autem non ad v. kal. decembres nec haleni quicquam antiquius quam ut pensa statim ponerem. ex quo ea de te regnoui quae hortabar. Quam hortationem tu quidem nos egere. sine illa quidem te quaerente gesta es post hominis memoriam maxima hortatione destitisti. Illud tum breuem sightendum iudicij. publius po. oratione expectare, atque ita aliquam remittere libertatis omnes sitis ponere, tu si dies noctesque meminisses. quod nec fecisse arbitrabere quin gratiam rei gesserit, non obliuisse gestorum, quae tibi cum maxime gerenda sunt. si cui iste quidem nactus esset cum Cui quidem ego amicus fui, atque illum tibi bellum non modo apte, sed et libere cum re publica gesta. sitis reliquam nullam iudico salutis. Quod ne te obstrepere existimem, quod quidem quotidie publius quam po. ut in primis rei pu. dignam regno libertis ut principijs gestiunt exul. tuum est hoc munus tuae partis, atque hoc cuncta ut omnes pulchre gesta non expectant populus sed postulant, quod quidem tu hortatione non egeras ut supra scripsi, non unae ea plurib⁹ uerbis. Etenim illud quidem meum est, ut tibi ornamenta officia studia curas cogitationes pollicear, quae ad tuam laudem et gloriam pertinebunt. Quod ne uelim tibi iste persuadeas me, cui res pu. cui quae mihi uitae mea est carior, tuum quidem ipse flocci tuaque dignitatem amplitudinem uelim me tuos optimos optimos Amplitudinem gloriae nullo loco deserimus.

Lauream quam pet impetratam ad gloriam. Gloria et primum laudes.

M. Cicero Bruto imperatori designato sal.

Lupus noster cum Romam vi. die antemeridiana uenisset, postridie mane quam illum est. mihi maxime dilectissime exposuit literas reddidit. Quid mihi maxime digitate gratificari quam te cognitum existimo te mihi meam dignitatem gratificare quam me habere non hoc maiorem Quare mihi gratissimum fuerit si exploratum habeo tuum laudibus nullo loco nec studium meum desiderium. Tribunum plebis exisse statim adesse ad xum. kal. tam hoc quidem a publio imperatore refert, quod statueras senatus ante kal. tam non uenire tum cum eo die ipso edictum tuum proponi esset, nostris esse duxi, autem hunc senatum ut de tuis diuinis in rei pu. mitis fidelibus quod fuisset, non ego uenissem, aut et quod de te honorifice dicerent, me non adesse. Intelligi senatui uenimus, quod cum esset aliquando frequentissimum senatores conuenisse. Quae de te in senatu egerim quae in omnem maximam duxerim, alacrem te hic malo cognoscere. Illud tibi persuadeas uelim, me omnia quae ad tuam dignitatem augendam pertinebunt, quae est post amplissima primo respondio suscepto et defensum quod. quod intelligo cum multis esse facturum, tum apertis horum principatum.

Omnis iste titulus mutatus de pace bellique nullum est senatus et Antonius.

M. Cicero. Bruto imperatori.

Cum adhibuisset domi mecum Lupus, me et Libonem et Seruium globum suum, quem mihi fuit simul cognoscere te, ex quarto scyo arbitror. quem nero omnem intellexit. Reliqua quod statim Scyus Quintius est subsecutus, tum ex Cretico potius cognoscet. Caput autem hoc est, quod te diligentissime rogare et memisse uelim ut me in literarum et salute pristina.

Consuandā auctē senat' oportet non diu silere/ ne z tim' factis ḡdens'. nullo ē pu'. ḡsilio
rē pu. lib'asti. que ē et ms illa maior celebrior Et Adolescentē nl' prius pub' Cesarem Sen.
audiens tamen fecisse qm tantū ēam publicā primato ḡsho sustinuit. Denigz hores rusticos
sed fortissimos viros cuiusq optimos dementer fuisse audiens primū milites veteranos
ḡmilitones tuos Deinde legionē ḡarenā/ legionē q̄r. que sunt ḡsulem/ hostē iudicauerūt
secq ad salutē rei pu. defendēdā ḡmiserūt. Valitas sman' y auctē hīi debet/ cuius auctis
impedir' metu. postremo susceptū tibi cū iay bis est/ vt nō sit tibi tergū p̄mū idq
martyis/ Deinde yxime q̄m nouo z corpis ḡrang'. Chr'obrē ad oīa imparat' ut
aiatus debes esse/ nō ut michi timas ms iussus/ sed ut ea gentis que ab omib' sūma
cū admiratione laudentur.

M. Cicero. Bruto Imperatori ḡsuli designato sal'.

Eo tpe polla tua mihi ut ad te sigd scriberē nō hēbam. oīa ei
erant suspecta p̄ expectatione legatoz/ qui quid egissent/ nichil diu nūciebant. hec tm
scribēda existimam. p̄mū Senatus/ tū plin q̄ Fo. de te laudare nō solū/ salutis suē cā/
sed z dignitatis tue. Admirabilis est ei q̄rdas tui nois Cautus amor q̄ te singulis
omniū Ciuiū/ ita ei sperāt atq ḡdunt ut ante a rege sibi hoc tpe z regno te rei pu.
libatū Rome dilect' hīer tota q̄ y talia sit dilectus appellādus ē cui sponte offerūt
omēs. Tantus ardor occupauit animos homiū de side ac libtate/ odioq dominatus.
De reliquis reb' ate iam expectare litis deberis/ qd tpe agitis/ qd nē hiems/ qd Cesar mihi
quos spero breui tpe/ sonectute victore tenuis populatos fore. Reliquū est ut de me id
scribas qd' te ex meis litis ut spero z male rē gestā intelligis. me nihil deesse/ nullā re/ nisi
dignitatis dignitatē tue.

Brutus M. Ciceroni sal'.

Pausa amissa q̄tus detrimēti rei pu. attulit ney te potest. Nec' auctē z prudēcia tua
exspectas opis. Ne inimica nāi ḡsulib' sublatis sperent se quales esse posse. Ego ne ḡsistere in ytalia possit
Antoni' dalo opam. sequar eius gressus. Utrūq me posteritati spero/ ne aut Dolabellā elabat'/ aut Antoni'
in ytalia moret/ Imprimis rogo te ad hoc unitissimus Lepidus mittas/ ne bellū nobis
renouare possit Antonio sibi quieto. Nam de polione Asinio puto te exspicere q̄d futurus sit
Multe z bone z firme sūt legiones Lepidi z Asinij/ nam hoc idem tibi scribo q̄ te nō eadē aīad
uertere scias. sed q̄d mihi persuasissimum est Lepidus recte frūtur nūq: si forte nobis de hoc
dubium est/ planum q̄ firmetis oro/ quos spero/ pulso Antonio/ rei pu. nō defuturos. si se
alter Antonius traiecerit/ ḡstitui prīdū z alpib' collocare/ z te de omni re fore arbitrum
ini. hal' aug. ex castris Regis

Brut'. M. Ciceroni sal'.

Non mihi rei pu. plus debē arbitror q̄ me tibi/ Grauiorē me ēe inter posse q̄sisti p̄sisi sint
in me/ explorandi hoc. Si tuis hortatib' ips mediam dimittā. malleny me tuum iudicium ēe q̄ alteri
parte omnis istoz. tuciā amico simplici z iuuo iudicio de nobis q̄/ ish ne fiunt/ sūma malueliā
z iuuare impedīūt. Impellunt me quoniā honore sis duo ne repellant me quoniā
rei pu. amice gerendo administrandi possit. quo tpe primo q̄ potero breuissime exponā.
primus omnis q̄tus p̄turbationē metu urbanā affuerat obtr'sulū/ q̄tus q̄ impeditā horū
inimicā/ tua cautio nō refugit. Tanā me multa terruissent que tuis comitiis possunt
arbitror tuo ei in simbas. Fuerat' mihi ad Antonium quem fugā cui p̄mula manus
militū haec tenuis frigatula soluēb/ omneq ḡre' horū armorū tanā magnū nūi
iudex offensē. hoc accessit mar' undas que trans Apeninū itinē tuo difficillimo
aduada fluent/ atq ibi se/ ni Antonio gessit. Est mihi nepanoz z armatoz q

sans fiens. Cui Ventidio filia Antony her sint nectē est. aut ad Lepidū confugiat si recipiet aut Apenino Alpibq se teneat / z deciens milibus q equites / quos hē mulos nactus est ealdē z que ē nactus est aut inde sup sed Etruria / refugiat / q ea q̄ ytalie sunt exanu est. Q si me Cesar audisset / atq Apenninū trāssisset / in tantas angustias Antonius q̄ruisset / ut topia pon q̄ fero q̄rere in sed neq Cesari impau p̄t / nec Cesar exercitu suo / q̄ utriq; p̄ximus est. cui hec talia sint quomin q̄ ad me q̄ hinc ebit hoīs ē p̄stellent / ut sup scripsi nō ē p̄dio. hec q̄ admodū explicari possint aut a te cui explicabūt / nec ē p̄dicāt tuo. Alere ei militē nō possū / cui a dej pu. libandaq accessissej / mihi fuit p̄mum sexcentos. cccc. amplius. tātus ab est ut mee familiæ ullæ sit quicq̄. ut omitā ia meos amicos etc alienos obstrixerim. stipendiū nūq legionū alo qua difficultate tu arbitrare / nec si varonis thesauros hērem subsistere p̄ posse. Cum p̄mum de Antonio exploratum habeo / faciam te certiorē. tu me amabis ita si hoc idem me in te facile scribis. iij. nō maij ex castris de Thorma.

D. Brut⁹ Imp̄ator q̄sul designat⁹ M. Ciceroni sal.

Eodem exemplo lētate mihi reddite st quo pueri mei attulerūt. tantum me tibi debē existimo q̄tum p̄solunt difficile est. scripsi tibi que hic gerēt. fruimur est Antonius ad Lepidum p̄fisus / nec de planeo q̄dq̄ sperē adhuc abierat / ut exhibelly ei adiadūm qui ī me īdem in quib⁹ quos ad Asinium / quos ad Lepidum / quos ad plācum mitteret / scribebat. Ego tū nō huic ambigimus z statim ad plācum misi. z biduo ab allobrogib⁹ z toto Galie legatos expecto. quos confirmatos / domum remittam. Tu que istic agunt adhuc strain p̄spicies / ut exhuc uolūtate / reliq̄ pu. gnodo fiat. q̄ malim olēre hoīs / ī me si potuis omnes. si nō potuisti hoc gsolatre / q̄ me de statu meo / nullis gumelijs detēre posse. prudē noīas q̄q̄ ex castris fimbr castrelensibus.

M. Cicero Bruto Imp̄atori q̄sul designato sal.

Tuq̄ uno die ate recepi epl̄as unas breues quā flacho uolumo dabas. duas plenissimas quas Alteras Tabellari⁹ T. Juby attulit / Alteras ad me misit Lupus. Et uis hīs rex Brenorōne non modo restinctis bellis / sed ē p̄clamatis uidet. Non dubito aut p̄tua singularē p̄udētia quin p̄spicias / si aliqd firmitatis nactus sit Antoni⁹ / oīa illa tua p̄clara in rei pumerita / ad nichilum cē uentura. Ita eis fame erunt minantes ita p̄sidijs oīb⁹ eis pauci nec̄is p̄ hūt tē mchi / stricto aīo fugisse Antonium / qui sibi se hīt quēadmodū audiebat de Brenno q̄sligi eis eo sine p̄sidio nō posse / non illū mihi fugisse a q̄ nunq audiret / sed loci belli gerēdi mutasse. Itaq̄ hoīs alij stricti sit. nō milli ē q̄rū q̄ p̄sentiā nō sinis. offm dnus. p̄tulisse / si relaturi adhibitū cēt / existimat. Quo ē hoc p̄ maxieq̄ nostri ē eo p̄stitui abuti libitate p̄ quem eis q̄stum sit. sed tū p̄uideā sit ne qua iniusta querela cē possit / ter sic se hīt. Is bellum q̄cerebat q̄m Antonius offerebat / hoc quasi uim hāt / te existimare malo q̄ me aperte scribere.

Brutus Imp̄ator q̄sul designat⁹ Ciceroni sal.

Jam nouo agro tibi gratias / Cui eis ire uix essem q̄ possim hunc ēlis nō patiēr rei satisfacio. Accēdere te uolo que in manibus sit. Una eis p̄udētia es / nichil te fugiet / si meas literas diligēter legeris Sequi q̄stus Antonius hīs decies Cicero nouo p̄tuerunt. sine equitib⁹ sine Jumentis. hiemi p̄sse / me sinebas. Cesaru nō recedbā. p̄ q̄ q̄ummissus z collonis eōrū. hic dies nō mō abstu p̄stero die ad p̄clias mane pu attigit Bononias. Cui ē ytinere eōrū. nūciatū mihi eis moriturū eē. Peruēi ad meas copias (p̄ceps iter eas appellare possum sit extimatisse z topia oīa nisi p̄sime accepte. Biduo me Antoni⁹ antecessit Iter tamen multo maiora

Ergastulũ carcer is
loris est.

fugiens q̃ ego segnis. Ille ciꝫ ut passis/ ego ordinatis. quadrigisque ut ergastula solent horis arripuit
gistrit nusq̃ pr̃ q̃ ad uadu uenit. quiꝫ loris uolo tibi cẽ nosti. Jaret ītre Apēninꝰ z alpes
ī proditissim' aditr' franed'. Cuꝫ ab esseꝫ ab eo milia passuꝫ xxx. z se ias Vennd' guixissi
Concio er' ad me ẽ allata/ in qua petit' repit a militib' ut se' transalpes seq̃ret'. sibi res ch.
Lepido gratissima est/ z fr̃is ītr a militib' benedictus/ nay suos uald' q̃ pauos
hr̃/ sibi aut ī ytalia pcipiendu cẽ/ aut cũmd'. z orare rep̃it ut polentay ītr fac̃ret
Cuꝫ sustinẽ eos nõ posset/ in posteꝝ die ītr suos gnulit. Hanc mihi nũciata/ statiꝫ
v. cohortes polẽtas p̃misi/ meuq̃ ītr gnuli hora ante/ p̃sidiu meu polẽtas uenit.
quas trebell' mis equitib' sane q̃ suis gratissis/ thor eiꝫ victoria p̃uocasse/ in stren
uenerãt q̃ntaq̃ planꝰ q̃r legiones ostib' suis copijs pares arbitrabãt/ neq̃ ex
ytalia tãs celeritr exeũtes trayn posse credebãt/ quos ipsi adhuc satis arrogãter allo
broges/ eqtat' q̃ omnꝫ qui eo p̃missis erant anobis sustinebãt/ nrõq̃ aduentu sustinere
facilꝫ posse q̃dabant/ tñ siquo ẽ casu ytaraꝫ se tr̃aicerint/ ne quod detrimẽtuꝫ rei pu
cipiãt/ suma anob' dabit' opa. Vos magnꝫ animꝫ/ optimãq̃ spẽ de suma re. pu.
hẽc uolumꝰ/ cuiꝫ z nos z ẽtes nr̃i singulari q̃rdia q̃ uirtꝰ. adoriã ynobis indeles patꝰ.
sed tñ mihi de diligẽtia remittẽ debetꝫ/ dare q̃ opaꝫ ut q̃ paratissimꝰ z ab ẽtes rebꝰ
q̃ rebꝰ q̃ nr̃a salute ꝺ̃ sedentaria q̃ strenuõe hostiũ q̃flictaꝫ. qui q̃dẽ eoꝝ copiꝫ quaꝫ
diu simulatione rei pu. q̃ualãt/ subito ad patre p̃dñ q̃uenerunt.

M. Cicero D. Bruto gsuli sal'.

Mirabiliter mi Brute leto/ mea gsha/ meaq̃ scripta a te ybari. De x. uiꝫ de adrnando
Xdolescente/ sed q̃d reflet/ michi erãt hoi nõ gloriosũ. plane iaꝫ Brute fugio. opta.
nõ eiꝫ erat. meuq̃ error fuit/ id iaꝫ ẽ dissolutuꝫ. tũtꝫ ſtꝫ armiger tua exploratꝰ
victoria tua p̃clara cognitione erupho/ fuga Antonij. gstrato ẽnim/ ut oĩꝫ animꝫ
relaxati sint. mecq̃ ille uehemẽter gratulantes/ tãq̃ suas Achaiae cẽ indũt'. Sed ut
ad rei rediaꝫ/ Legiones martias z q̃tã negãt/ qui illas nouit nulla ꝺ̃ monendũ te posse
p̃duci. Peruinit quã desideras rõ p̃ hẽc ea que hẽbat' ꝺ̃ Bruto arrogãdo Cesariq̃
ad ytaliã p̃sidiũ tuendũ. unde tibi affinxi. sed ut scribis hẽc obtrectatores quos eqdẽ
fortissime sustineo/ sed t̃ p̃dnt tñ. Ex actis legionꝫ expectãt'. sed bellissime se habent
miratꝰ horũ. michi tuꝰ p̃ſ stꝫ iudiꝫ. nã die tuo natali/ victoria nũciata z multa
signa uidebãtꝰ rei pu. ubiq̃. non timores retexit sepulti. scripsisti aut ad me
ijs quas idib' maijs dederã/ nõ te attigisse ei plãro ltrãs/ non temere Antonium a Lepido.
Ja sitis est/ oĩa fortiora/ sed alte magnũ negotiũ. cui exitus nõ extremꝰ tuꝰ p̃ſ st.
Ego plusq̃ fere/ fateꝫ nõ possũ. te tñ id q̃ stro/ oĩꝫ maximũ/ z clarissimũ uidere impio.

M. Cicero Bruto Imperatori gsuli designato sal'.

Et si mihi tue lẽ iocũdissime st/ tñ iocũdꝰ fuit q̃ ī sũma omniũ tua plãro collegit
mãdatũ/ ut te mihi p ltrãs excusarem. q̃d sint illi diligẽt'. Quid aut michi amabili
officio tuo z diligẽtia. Cõsũcto tua cũ collega/ grauissima q̃ ura q̃ ltras cuiꝫ declarata
est/ Senatu p̃ſq̃ po. grauissima arsit. Cui p̃ſsit ego ne Brute/ z iaꝫ non
eiꝫ alijs/ sed tamen ipse cauta. plura scribẽ nõ debeo p̃ſtim ad te/ quo magis breuitatꝰ
uti rogito. ltras tuas uehemẽt expecto z q̃dẽ tales q̃ales maximas opto.

M. Cicero Bruto Imperatori gsuli designato sal'.

Per magnꝰ ẽ post/ quo tibi hoc tpe ẽpla reddita st. Vtinã solutionis aliq̃ habeat

N.

annay abomm molestia uacuus ces. Itaq ei p̄rpi quez ad te misi ut tps obſuaret tp̄le mbi redd̄t
Nam qđmodō cor̄ qm ad nos ſ̄tpestiue adeunt molesti sepe fuit ſic tp̄le offendūr no lao
reddite. ſi aut ut ſtro michi te p̄turbat michi ſ̄prdit / zille eni madam / ſalts ſnte zgmodo tps
ad te repit adeūdi / qđ do me qđ uelis ſtanle ate imperatriz. L. lamia p̄tuay pent / hoc ego uter
uno oīm plr̄imuz. magna uchristis / magna gſuetudo. Intrdit qđq plr̄imuz ualet / michil
michi ei est familiazitate iondi / magne p̄tea bñfno ei / magnoq merito ms obligatus.
Naz clodianis tpulo cui cassius ordinis p̄tors est / proq mea salute acr̄ume ꝓpugnauit /
a Gabino gſulare ligat est / qđ ay id tps Cui Romano Pome gratit nemo. hoc ei
tp̄lus po. memit / me ipm no memisse turpissimū est. Cura ꝑ ꝓsiade tibi mi Brute /
me petre p̄tuay q̄ſ fi lamia p̄mo splendre ꝓina grā e / magnificentissimo gnē fabio
tm quasi cadtm no cent / ego susceptis tonis negotiis Nec ſ me tanta fiang q̄ſ recte fiant
q̄n equitis cōtuas tenes ꝛ ꝛ quis regnat / mitte ad Lupū nostr̄ uiris nobis eas rēdant /
ofticat. no timebo te pl̄ius. puna ſ extremo qđ ſmno / michil e Brute / nis oīa ale expectes
quod mihi grati fieri possis. Vale.

M. Cicero. D. Bruto sal.

Lamia uno oīm uter familiazissime utor. magna o ſ me no diuo offō / ſed mitti tuq; ſt
tp̄lo po. notissima Is magnificentissimo numere edilitatis ꝓsinet? tenet p̄cipatu / omesq;
intelligit nec dignitatis ei deesse / nec gratie. ſed is ambit? extrne iudex ut ego oīa ꝓmeritis
totis q̄ petitione Lamie michi sustinedas putes. Inea re q̄ſ nec possis admirari / stante
ꝓspitio / nec ulo q̄ſ mei studiosiore / Velis q̄ mi Brute tibi ꝓsuadeas michil me maiore
studio ate petre / michil inte tibi grati fieri posse q̄ſ ms uis oīa oīs indio Lamie / in pe
tione tuenda / qđ ut faciaz uehemēter te rogo.

M. Cicero. D. Bruto sal.

Et si ex mandatis que Galle Volūmioq ad senatū detuli / quid timedi suspicabamini / tñ timidiora mandata uidebātur q̄ erant digniora tua ꝓsilio tp̄lo. Victoria
Senat? aut mi Brute forte est / tñ fortis dux? Itaq; moleste ferebat se ate queri
omni genere fortissimū uidiri / timidus atq; ignauū uidiri. Et eius rei te
midulo ipse maximā omis hūanit? tribuit ut florente Antonio / quis erat qui gri
timeret ꝓfligato illo / te lōbato / nec ūd Lepidus timebat? Cuius ei? est qui illius tui
similes arbitretur / utrumū maximo bello pacis uelle se dixisset / is ꝛoptimus pri
bellum rei pu. ꝛdiuit? Nec dubito q̄n tu plus ꝓsideas. sed tñ tui uteri gratulatione
quas tuo nomi ad oīa deos tepla fecim? / renouato timoris magnas molestias afferebat
Quare uelis eodem id qđ ſtno ut plane abierit? ꝛ fract? ſt Antoni? Sin aliqđ uitii
forte collegerit / ſenatui nec senatui gſulū / nec tp̄lo to. uirtuti deest. nec ei pu. te
uno ſmpatore xuy. kal' Iuny.

Brutus Impator Consul designat? Ciceroni sal'.

Ad senatu quid litis misi uelis prius ꝓlegas. ꝛ signa tibi uidebūr ꝑmitto. nemo me ſtpsit
ꝓsse animaduerto. nam mi patrocinium q̄ſ ꝛ nouā Legionis meritis futuris ut Druso paulo q̄
placuimus uobis assumendi mihi dignitas ꝛ ob laborē dari existimau. Tuq; uid mihi sim
cui tironib? egētissimis / valde ꝛ meas ꝛ Vtri? inuis timeas nec tē est. Vicerim me et ob.
Brutus ꝓpter obſuat. hic ne quis patiat? ꝛ munas Rem a senatu Veteranis militate pete
cum hac optima. offm uire ꝓ. p̄mum. Cui horū cedis sanctor? ꝛdiosis ꝛ fortissimis.
xuy. kal' Iuny. Vercellis.

Pulcha Hymeneo Amico.

Cetera ſ agris ſignificat duobus mina. uide mihi cum hoc.

Pego.

Redargut Bruti.

Brutus Ciceroni sal'.

Quod p me non facio id pro te facere Amor meus mihi triaq; offa cogit. Vt timeam. Sepe ex mihi cui est dictus, neq; amice excepti, Nouissime Lalio segulli ho su simulling? narat mihi apud Cesarem se fuisse. Cynicus q; simone de te hinc ce. Ipsi Cesari nichil sane de te q̄stus, nisi dictu q; diuret te dixisse Laudandu Adolescentem ornandum, Tolledu se no ee gnossu. ut tolli possit. Hoc ego Laconei credo illi retulisse aut finxisse dictu noy ab Adolescente platum. Veterano ne pxime loqm. volebat Lalio me credere, et ibi ab his mistare pictu. maxieq; indignari q; in dextrum neq; Cesare, neq; ego hic essem? atq; oia ad uestu arbitriu esse collata. Hec cu audisset et ait timere eem gnitedu non dum putam pro ut alter transgredere q; qd istic agant scies, nā de tuo pculo mihi iactatione uelox et denūciatione pcli, te pcinefacto Adolescente impulso posse magna q̄stq; pmia et totaq; istaq; cohortis exhor pide ut plūmū luci finat. neq; ty noy te cautu ee uolo, et spidas mittitq. Nichil ei tua mihi dicta pfecto romā neq; cauus

N.

Illud inde ne timedo magis timere rogare, et quib; ch pfecto Veteranis omnibus pmiis qd desidat de demuniis finas. Deinde de pmiis, si tibi inde agros coe mihi mis qui eis Antonio Veteranis finat, hos dādos mitcas. Ab utrisq; nobis de nūmis Lente hac roe hinc pcinue sumam decere q̄stimini. Quanta legionib; has quib; agros dādos censuisti video facultate fore exagris Italiae et agro campano. equale, aut finite agros legionib; assignari puto oportere. Hec me tibi scribe no pudena mea horter, pro amore te. et cupi ditas ory qd sine te gnite no pt. Ego me ualde nonn sum exytalia no exeda. Legiones amo, paro, spero me no pessimis exitu his hinc ad ores regnu et imperiu hoiu. De exitu quic pausa hui, legione mihi Cesare no remittit. Adhas literas statim mihi rescribe tuoq; q; aliquē mitte siquid rogdiu magis erit. neq; finire opus esse puto. vi. kal' Iuny Epotedia.

M. Cicero Bruto q̄sulj nuy designato

Dy. ista segulico malefinar hoi negissimo omy qui st qui fuerunt qui futuri st. Quid tu illu te ay solu aut ciu Cesare, qui neci pmiserit qui nō loqm potuerit, cui no cadu iste dixerit. Te tn mi Brute sic amo ut dicto. q; illud, q; qd eet magis, me sine uolueris. signu est magnu amoris accepisti, Nā qd de segulo, Veteranos quidi q; Tu et Cesar in x. diebus no eet, etiam ne ego qdē eem. qd ei molesti? sed ty ciu ego strenuissimi de his qui exant hortor, smaq; feria operte Iudy illi qui solet, reclamauit. Itaq; exempti e estu, me uehementer repugnante. Quo certa segulū negligam? qui nr nonas quit, no q; uetuerit gnitterit, nullas ei hui, sed has ipsas retinere nonas deuotissimi. Qd' aut scribis te, qd' p te ipo no finas, id p me ut de me timeas aliqd, omitte vir optime, mihiq; carissime Brute, de me me nichil libero. ego aut que prudēti potuit no fallar. Inhis que rationis non hebut de his no itu ualde laboro. Sui et ei impudens si plus possimus, q; hoi a nra nā tribuy est. qd' mihi propis ut caueas ne timedo magis timere cogite et sapienter et amanter scribis sed uehi tibi persuadeas, ciu te gloria excellae hoc gne uirtutis, ut nisi extremesta nisi pturbate, me hinc tue uirtuti exire accedē. Quid ergo, nec metuas q; et caueto oia. sed iude, ne tua ray mi Brute culpa fuisse uideat, si ego qdē timeas. tuq; ei opibz opulan tuo et si timidi eem, ty omen timore abstinens? pphis nō persuasis omitty eet, mihiq; maxime nos ate amare dilexi. Cetera tuq; que scribis de q̄stoe legionib; de q; agris assignandis ab Octauio uestre uehemēt asseuer. Itaq; nō qdā de collegis uestris, egregiu quidem hominem ligurinet, disturbam ne, tamq; nobis regnu regnum. Sed erit omnib; cura scribere meoz aliquē mittas, quo facilius adire ire possint. pridie nonas Iuny.

Timor Turbano } uetēda.

Repōnēs mala.

n. petre.

M. Cicero Bruto sal'.

Cum Appio claudio c. f. sūma mihi necessitudo est/ multisq; officijs z meis mutuis gestum Prog°.
peto ate maiore ī modu vt' humanitatis tue ut' mea cā/ ut eum auctō tua que plurimū valet/
gratiā uelis. Volo te cum fortissimo viro rogmt' sis/ cha; clementissimū existimari. Magno
tibi erit ornamēto/ Nobilissimū adolescētem hōrifice tue cē salutā/ eiusq; dignitē cā hoc melior debet cē/
q; petitore adduct' ī patrij cessionej nie mj Antonio gratiā. Quare si mihi unquā cāj habuj/
tū ut' ybalalē aliquā petitiō ī diuite. mutuus post hoīes memo loco natus sūma ī genio/ sūma
virtute offōsissimū p'ca z gratissimū michi futurū cemē. qd' ut faciaj ita ate peto/
ut maiore studio magisue ex alio petere nō possim.

Brut' M. Ciceroni sal'.

Nos hic valem' recte z quo melius valeam' opaj dabimus. Lepidus comode diuisus sententie videtur
Omni timore depositio delectat' rei pu. gratiae. Cassius cetera alia/ tū tibi tātis exantlatis
ppius res pu. valētibus magnā amj hic debeat'. quo z sēpe hesterna/ z nūc fortuna admonēte
augē potes/. Que tibi superioribus lris mea manu scripsi/ tēpendi tui cā horis loquimur.
Si firenus memorderis pereaj/ si te omnes quos st cōnatus loquī fēre potuerunt. Ego tibi ut
antea scripsi/ duj mihi ate lrē venisset/ ī ytalia mortuus. Vij. kal' Iunij. e pozecha.
Illi qui rebellat frenū mouior dent/ z qui sē duri ad loqnd.

M. Cicero Bruto Imperatori cōsignato Consuli. sal'.

Narro tibi ante subiratebar breuitati tuaj lratj/ nūc mihi loquax esse videor. Te igī
imitabor/ qui multa q; pauca. Te recte valere/ opaj q; dare ut quondā melius Lepidus
comode sentire/ tribus exercitibus qui nunc nos opprimere gestiebat/ si timidi cessissemus/ tū ista epla mihi
omnes metus abstersissent. sed ut moneo frenum memordi. Et cessi quare ī clusio omnes spes
huius inter quid nūc putas? Cupio iaj vigilia mortis Bruti hīs tridē/ sed timeo ut ne
desis gestātie mee. Qd' scribis ī ytalia te moratum duj tibi lrē mee venisset/ si hostes
licet nō erratis. Multa cessi Rome si ī cadibus tuis bellum gerī pr' michi pr'anxium
pessima exercitissima que erant tibi decreta cē. hesterno Amantissimus fratrum. nos nō despuj?
Vij. ydus Iunias.

M. Cicero Bruto sal'.

Expectabā mihi tuas quotidie lras. Lupus nr' pulsato denuntiauit ut ad te scriberem si quid nouj
Ego autē/ et si/ quid scriberem nō habebam (Acta enim ad te mitti sciebas) maxime autē omnino
lras tibi ī mentē dum ee audiebas/ brevitatem semper sum tue magno/. Sato gī my te ita nollegas
sis omnes ee. De Bruto autē michil adhuc certi/ quem ego quidem admodū pater/ patruum
lris ad bellum roe/ hortarie nō desino/. qui utinam ita adsit. Interesset vtrū malit qd' est
nō mediocre mihi timorem? sed qd ago.? non ymitor meos hac nos qui breuissime scribunt
tamen. Altera ita pugnella pridie Idus e male. xiij. kal' Quintiles.

Brut' M. Ciceroni. sal'.

Maximo meo dolore hor solatio vtor qui intelligit hanc ne sine cā me timuisse/ sed ea que
acciderūt. Deliberet vtr transierint legiones ex Asiam/ nec ne. z Brutus ex Sardinia
attenderint. nec ne. Et mihi stipendiū dent ay non. decernat. Ad scribendū lras mihi
Credit mihi nescio quid ita est/ quid ad modū scribo/ magnus nos omnis adimit
primus. Rogo te videte quid habeat negotij dctis. qui ad me legiones reducant.
Et fac opus est ate celeritate. iij. nonas Iunij ex castris.

Marius Cicroni sal'.

Magnas voluptatem / extus leuis repi / qd' eu strauas atq; optatas hre te de me cognoui. de qua z si non dubitabaz / tñ qz maxime extimabam ut ꝑ rogata manerez / laboraba. Constabat mihi enim nihil a me gmissu esse / qd' uoti cuiq; offenderet alu / eo min' credebaz pluribus atq; optimis artib; ornato tibi / temere quicq; ꝓsuadere potuisse / presertim ꝙ quez mea ꝓmissa z ꝓterita fuissent atq; cert benuolentia / qd' qñ ut uolui scio esse / undelx crimib; quib; tu me ut parentē tua singulari lenitate z amicicia mea sepe restituisti. Nota eu mihi fuit que in me post Cesaris mortē gesserūt. Vtinā mihi dant / qm mortē hois necessu grauiter fero / atq; eu quez dilexi / ꝓtulisse indignoz. aut eu patrie Armatā ꝓponedā esse. unde accidat uiderint / obstitisse ei ꝓ pu. fuisse utilez. sed nō agam astute. Fatebor me adhuc grauiq; sapie non ꝓmisse / neq; enim Cesarez in dissensione ciuili siluisse / sed Armatā / qm ꝓ se offendebat / tñ non deseruisse / neq; bellū ciuile aut cū ciuib; dissensionis ꝙbam / quas Cesarez extingui ꝓfecto studuisse. Itaq; in victoria hois neq; honoris / neq; ꝓfecto dulcedine sui captū / quib; ꝓmissis reliqui / ad eu apud eu ꝙ ego / cui possem / ꝑmodeste ac abunde / atq; ꝑ familiares meos Legi Cesaris diminuta est / cui' lachrimis plerisq; qui Cesarē mortē letātē / cōstruxerūt in ciuitate / ciuib; uictis ut parcerēt equū / ac pro mea salute laborauī. Possum igit qui omnes uolueri ꝑ uolumes / Cesare eu aquo ꝑ patriā esse / ꝓsse. nō ꝑ dignari eu ꝓsertim ydē horū illi z undiq; exitio fuerūt. plectrus gñ. ꝑ quib; / qñ suis nostr ꝑ ybare audes. o. superbia ꝑ auditas alios ꝑ facinore gloriari / alios / ne dolere q̄d ꝑ prime linee. at hec ꝑ sepe ultra fuerūt. timeret / grauaret / doleret / suo pot' q̄ alter' arbitrio / que mee q̄d ut ista dicatur / libertatis auctores mecu nolue extorquere conat / sed michi agit. Nullū uīq; periculi terroris ab offō / aut ab humanitate desistā. nūq; eu honestā mortē fugiendā sepe ꝑ affectā putaui. sed q̄d mihi sumendū sit / sī id opto ut penitat eos qui sim facti. Cupio eu Cesarē mortē ee oib; acerbā. at doleo ꝓ ciuili parte rei pu. ee talem / id q̄d utinā nec cupe nec ante acta uita z reliqua mea ser' tacente me probat. Dicendo uincere non possilo. Quare maneq; ꝑ me tu te rogo ut rez potiorem ordinē duces / mihi q̄ sī sentiā exprimere / recte facta ostendas / nullā rationē eu tuā esse posse. An q̄d adolescens priuatus eu exercitū ciuē exercitatione posset / id mihi etiā ꝓpositū q̄ nutez? an me ipse retinuī? nec nouā fraudē neq; q̄d dissimulat / q̄ nutrit ꝙ hoc mihi grauissime ac uiri amplissimi dolore gerenti tacui. Et sāne eu aliā nūq; q̄d fierez negarem / ne et ꝑ metū dolo inique z ꝑ dissimulādo timidus ac uanus existimarer. At ludos / quos Cesar uictorie Cesar adolescens fecit / curauī adid ad ꝓpriā offō nō ad status rei pu. ꝓtinet. q̄d tū mun' z honos amplissimi nominis atq; honoribus ꝓsentis ꝑ mortuo debui. ꝙ optime sensi adolescēs / ac dignissimo Cesari repetitis negare nō potui. Veni ꝑ Cōsules Antoni sepe domū salutādi cā / ad quez qui me pace priuē amabā ee existimat / rogādi q̄dā aliq̄d aut anteā cā / frequēs uenirem / ꝓfecto. sed que hec ꝑ arrogātia? q̄ Cesar nūq; ꝑ hostes aut / q̄ quib; uelles atq; ꝑ quos ipse nō diligebat tū hos uereri. Eos qui mihi Armatā eripuerūt / capiendo me efficere conati nec quos uelis / diligas. sed nō uereor ne aut mee uite modesta pax ualitura sit. ꝑ postea ꝙ falsos rumores aut ne ꝑ hos qui me non amāt. ꝓ meis in Cesarez Cōstātiaz / non malint mīa q̄ tu simulas amicos hre. quib; q̄dā si optata euenerint qd' reliquū ē uite ꝑ otio Rhodi degā. sin casus aliq̄s ꝑ hostes uti ciuitatē Rome / ut recte facta semp cupiaz. Trebatio nostro magnas ago gras / q̄ tuus erga me animus simplex atq; amicus aperit. z q̄ eius que sepe libet dilexi quo magis mihi rolare atq; obsunare debuez sentio. Bene uale z me dilige.

Eq.

N.

M. Cicero Mario Sal.

Nondum satis gstitui molestie ne plus ay voluptatis attulerit mihi Trebati? n̄r̄e hō tuj plen? offitij tuj vtriq; nostr̄ amātissim? nā cum ? Tusculanum vestrū venissej / postridie ille adme nos
yla plus molestie D. valuisse mihi
salutis suæ mane venit / quig tū oburgare q̄ pax valitudinj p̄mitet / tuj ille nichil
sibi lōgi? fuisse q̄ ut me mederet / tuj q̄d nos sic nom̄ · Detulit ad me q̄rela nos de qua pridie
vndo paucā ꝓmonos. Tuj memoria repetre prim̄ possuj / nemo est mihi / te / amic̄ anhgor
sed uetustas hr̄ aliq̄d cōe cum multis. Amica no hr̄. Dilexi te quo die cognou / meq; ate dilexi
iudicium. Tuus deinde discessus / sq; diuturn? Ambitio nra ꝛ iuste dissimulando / nō ꝑpassa
uoluntates nras / assuetudine q̄ glutinau · tuj tū erga me animj cognou multis / amicis amic-
bellum esse cum Cesare cēr̄ / talia · q̄d eis uehemēt̄ mihi vnic cē putabas nec tū ille ipse
Cesari ꝓfecto · ut ille me diligēr̄ / colaret / hortat̄ es suis. multum p̄stico q̄ tpuis illis ītercos
familiarissimē dicti / scripta coīrata sint. gratiorem ei? gsertim ſt. ꝛ minime bellum ciuilem cum
Brundisium uersus ꝛcs ad Cesarem uenisti ad me in formianū p̄mū / hor ipa q̄h ꝑtem tpuis
illis. Deinde obliuī me putas gsilij Simonis humanitatis tuæ / quib; ꝛcb; ꝛ posse memini
Trebatium · nec uō / tui oblit? litter? quas ad me misisti / cum Cesarem obuiam uenisses
in agro ut arbitror trebulano. Semel illud tps est / cum me ad pedes tuos ꝓstrauī / huc pudor
meus coegit / huc offitū huc fortuna q̄d offitū tuum / q̄d studium uel ꝛ absentis me / ut in
ꝑsentis meos defuit. quod ꝑtim omnes mei ꝛ mihi ꝛ plr amicos iudicauerunt. Deinde Brun-
dusium / oblitus ne me putas quia relatum / ut primus audieras / adme Tarentō aduolauī.
quæ tua fuit assensio ord̄ confirmauo ad mei fratris · cōiuncti miseriam mem · tuis aliquā
Romæ cē reperim? quid defuit mee familiaritati ꝛ maximis ꝛcb; quum mō me gratulej
adūentui Cesaris · usus tuo consilio tuj ꝛ reliquis officijs cum tribunis exemplo Cesaris
ꝑ me ut domū reduceres / hortis q; multis scripsisti suauissimo Simone consulem. tuj cum ꝛ
si memūisti ut hoc ꝑtim ei ascribēr̄ tu me ꝛ putasti · post Cesarem ꝛ redeuntem q̄d tibi mansuetus
fuit / ꝑ ut ēem ego illi familiarissim? q̄d effecerat. Quorum ig̃ horum lōgior q̄ putarim?
Quum tuj admirat? te quibus noster delectus quercus amicis gnustis q̄d cōsul alienū nrā amicitiā
credidisses. nā ꝑ hoc q̄ gnemonum que testatum ſt ꝛ illustria hōd multa omittam que
nos uobis exequi possuj. oīa me tua delectant / sed maxime maxīe tuj fides? Amicitia
gsilium grauitas constantia ut leges humanitas liē. Quid ꝑ ordo me ad q̄rela. ego te
suffragium tulisse illa lege p̄mum nō credidi. Deinde si credidisses / nunq; id tibi aliquā iustum
existimare debuisti. Dignitas mea fuit ut animaduertat̄ q̄q̄d faceā / cohortatio autem bonis
ut nō nulla dubia q̄ alter fieri sunt ꝓfecto. Ea tu si noueras. q̄d dicam nescio. ego tibi quem
audio tuj defendo q̄ me sino atte q̄ imagines nostras colere desinā. Defensio autem est duplex
Alia ſt̄ que aliquā negatione soleat ut de isto ipso suffragio / Alia que defendit / atte pie fieri
ꝛ humane ut de curatione iudicio. sed te horum dolissimum nō fugit / si Cesar rex fuit.
q̄d mihi q̄dq; uidet in utrāq; ꝑtem de tuo officio disputari posse. Vbi ea quæ ego in re soleo
Laudāda ee fide / ꝛ humanitate tua qui amicū ꝛ mortuum diligas ubi ea quæ mihi
utilitate / Libertate ꝑte vitæ amen anteponenda. Ex his simonis ut ceteræ delatæ ad te disputa-
tiones meæ. Illa nō duo quæ maxima ſt laudi mihi quæ aut hinc q̄ ego memorat /
aut scripsi. Te ꝛ nō ꝓsequendi ardor animi grauissimū auctore fuisse ꝛ moderandi modum.
Quo quid mihi nō admirand? inuoluere uelis. Quare hoc genus Trebano familiare nō
quid mihi debet cui hanc litem / quibus ne irredentis / me omnis officij ꝛ humanitatis
expers uideatis quæ nec mihi ꝑtem? q̄q; ꝑ ee. nec ate alienū? ꝛ

N. q

Cesar rex fuit.

M. Cicero Appio sal.

Dubitanti mihi quod sit actionis ne dehortor toto consilio perfrictionis quidem plerique in mentem multa veniebant. Magnum pondus accessit ad tollendam dubitationem iudicium consilium tuum. Nam scripsisti aperte quid tibi videret et actionis admonemur tuum praecepti. Semper iudicium — cf n.
in te et rapidae consilio prudentiam summam esse et in dando fidem. quaxie rus exspectanti inimico
civili bello praestitisse consilium quid mihi faciendum sit censeres. Eundum ne ad patronum
an manendum in Italia. Suasisti ne gravitati dignitatique meae. Et quo quidem pertinere et tollere et
tui admirator fidei tuae. et consilio dando religionem quidem mihi amicissimum
tui putaris. Antiquum tibi officium meum quidem illud voluntatis fuit. Equidem et auctor tibi te dilexi
et semper me a te diligi sensi et cui ab eodem. atque imagine primis eodem. et me absente et meos
patris atque cultos et defensos eodem memini. et post meum reditum quidem familiaris meum vixeris
Quare ego de te et sentiebam et praedicabam omnibus qui polest hoc audiebant testes hemi? Etiam
Illud non audivi de mea fide et de constantia tenui/ cui post mortem Caesaris et totius te ad
Amicas meas gratiam. quidem tuum audivi nisi mea summa benevolentia ergo te/ oris qui mihi
gravabo/ Itane me hoc non putabo. Tu mi Appi gravabis amore tuum et si amore magis
agis hoc quidem scribo/ quidem quo te admonendum putem. meaque ofa tuebere quae tibi ne cognita
sunt Actico madam. Amor autem non paululum ocy nacti cum oblivionis litas expertus.
Da operam ut valeas/ hoc mihi gratum facere nichil potes.

Marci Tully Ciceronis epla ad Decimum Brutum et Ceteros Explicit. Incipit ad
C. Cassium et ceteros feliciter. Feriarie 1433 die xiiij. Augusti.

M. Cicero C. Cassio suo sal.

Imem nullam facio mihi recte Cassi de te et Bruto nostro et de tota re pu. cogitandi
Cui omnis spes in vobis est et Decimo Bruto. quam quidem iam hoc ipse meliorem re pu.
a Dolabella meo primo clarissimo gesta. quanabat cui illud malum urbanum et ita convolvebat
quotidie ut ego quidem et verba coram dissiderem urbano. sed iam gesta est/ ut mihi videantur
ce iam ad tps abillo dum taxat fortissimo pinulo tuto futuri. Reliqua magna sit et
multa/ sed positum coram in vobis quidem tps primum quidem cui explicem? Nam utrumque quidem actum est non
regno sed regge liberati videmur. Interfecto cui rege regnos omnes in tuis tuemur/ neque
vero id potius sed et quicquid ille si vixisset non fecisset/ ea nos qui cogitata abillo plane. nec eo quidem in regno
video. tabulae fingunt/ immunitates dant/ praemia maxime describunt/ exules reducunt/ senatus consulta
falsa referunt/ ut tuum nos odium illud hoc impuri et sinistri dolor. depulsus coram videatur. Fer pulchre
tacet in his perturbationibus in quas eas ille gerebat. Haec coram nobis sit expedita/ nec hoc cogitandum
satis iam hic rei pu. a nobis/ hic illa quidem tuum quidem nunquam mihi in mentem venit optare. sed gesta non est.
et magnitudine et ali et bonis nostri a nobis magna desiderant. adhuc ulla spes futuri unius est
quos in hiatu tirani nichil amplius. ornamenta non sua quae remanent angi et mortuo praetor/ quae
vivum fere non potuit ei acta rescindebamus. Ei et exsequias decernimus? at cui item decernimus?
ferum? id quidem tpus credetur quae valet in re pu. plurimum sed in moderate quadam et in gratia non facultate
abutuntur. Vae hoc praedicere et multa alia coram. Interea velim sic tibi persuadeas mihi tuis de pu.
quae sese haud carissima/ tuo amore nostri et/ maxime cure ce/ tuae dignitatem. Da
operam ut valeas. Vale.

M. Cicero Cassio sal'.

Vehemēter leto/ tibi ybau sniaz z orōnem meaz qua si sepi' uti licēt nichil cēt negoty/ Libtatem et rez pu· recuperare. Sed hō Ante Amenis zpdit' ayultoqi nequor. q̄ille ipe quez tu negssimuz ocrisiz cē dixisti/ Cedy mituz q̄it/ nullāq; alia ob cauy me auctore fuisse Cesaz mtre fratrē criminat'/ nisi ur ī me veterani meritent'. quod ego pchēy nō extimesco. modo frī uestri gl'iaz cuy mea laude cōiet. Jtaq; Sorzo Cōsuy pisōm qm ry euy p̄m' ī uret'est/ nullo assēhēt nec magdem xxx· post die fēn· nec publio sulio qm me egstut'/ tuto ī smam uenīe licet. Cedy cū gladiator q̄it/ ei q̄ sumū ad xiy· hal' octobiz amee sr fruz putauit/ adq; me parat' uenerat/ cuz ī nulla ayetelli gl'iez duxy gmtat' cēt· que aut' illustiz zinvolno comitatio potuit cē. Jtaq; omib; ē visuz ut ad te antea scripsi uenerē nō dicē. Quare qd' scribiz te q̄rit'/ auctē zeleqntia nra aliqd p̄fici posse nō nichil/ ut ī tāto malo est p̄fectū. Jntelligit ei pblica Romay tuez cē gsulatuz q; qui de re pu. bñ sentiunt/ lubze loquti sr tuto ry senatu uenire nō possit nec ē p̄terea q; quicq; expectes. tuus ei nemiz affinitate noua delectat'. Jtaq; iay nō est studiosiz ludoz. ī tanto q; fiz tui plausu dirūpty a lto. Jy affiny nouy comitatuz Cesaz delinit' est. p̄dhec tolerabilia/ illud nō fred'. qd est. q̄ nro āno filiuz suuz gsule fuisse puert. obeaz q; eum scribere latinoz desuisse/ pie se ferut. nā l. certa familiaz mouz fuit aliquadiu desyatione utrait/ minz ry smatū uenit. l. Cesar optimz zfortissimz Cuiuz uolumine ī pdit' Sr. Sulpiti zsuma auctē zoptē sententy nō adest. reliquiz exaphy designatuz. Jgnoscē mihi. sed nō nisi gsulaiz hec autoriz gsthy pū. q̄ nisi ē uoluz zeh exiguuz esset. qd nūc ī dies. Quare spes ē omnē ī nobiz q̄ si uenire ab esty ut sitis ry tuto/ nec ī nobiz qdez ē spei. Siy id minz reg thi pū. q̄ uoluz breuy tpe uis tua reuocabat. Ego tuis nichil desuy neq; decero q̄ si ne ad me referent/ meā tibi thi ry benuolchā fidē q; pstabit. Vale'.

M. Cicero Cassio sal'.

Augebat timoz Amiz flumē ī dies/ p̄ruy ī stataq; q̄ā posuit ry rostriz ī scuppis paratū ophē misso/ ut nō modo sitiaty sed iaz ī pazinde uidereminy. Judicemur pohi? Vni ei pulchēimuy fuisse Illo funesto me p̄nāte dimicasse. Omnia qdez fuisty. molestiz nobis nonē esset q̄ nūc ī pacato est. Sed hoc uestiz est. qd' q̄ p̄stuyt omnia hiez qd nobis dare ē possit. sed ne imbi qdē ipse repio qd faciēd' sit. Quid ei est qd' ḡtra uim scme ui fieri possit. ḡsuli autē omnē horē illoz ut moztuz Cesaiz expectant. Jtaq; ad xiy· nonas octobiz ydus' ingnosco a Canutio/ tuipissimo qdē ille discessit. sed thi ea dixit de ḡsulatuiz patriz que dū delitiet de ydituiz. De me qdē nō dubitant/ quin oīa de meo ḡsulatu z uos fortissimi z Camilli fuiet. Cetera cui modo sint/ exhor uidetī q; legato hoc biduuz aduenieūt. qd eo ī hyemē putaz cui hoc fuit. adhostiy g· portay. Greci mysay/ dnī fēbruoy totum cuy suo sumū. z thi me qdē fuisse magis q; spauit. ī mie respect stat ī uirtute tua· sed ubi sint copie. De reliquo malo teipm tenz loqui· q; nisi dū uoluptatē

M. Cicero Cassio Sal'.

Velle ydibz q̄ntis me ad emaz ī mitissimi. reliquuz nichil fuisse. Nunc me religio uē exeat z qdez p̄ ceteroz me q̄ p̄ egregioz gsuliz hoiez. sed tuipissimoz gsuliz. Smamy fortem sed ī infimo quoq; honoze fortissimū. ppō nō nichil fortiz nichil melius. ytaliaq; omniz Nichil aut' fedi? philippo z pisone legatiz nichil flagitiosi?/ qui cuy cent missi ut Jnconmodo ex senatus sniā certaz rez nūciaret/ cuy ille cauz ire milit pauisset/ ultro ei bello ad nos ī tolerabilia postulata retulerūt. Jtaq; ad uos gnāuit. Facile q; iaz ī restitutiy ppiaz sum?. sed tu qd agis/ qd actum? ohi? de maz essiz/ nescio iaz. Fama nūciabat te esse ry

Syriam. Auctor erit nemo. De Bruto quo ppius est eo firmiora uidet eaque nūtiant. Dolabella ualde utrupabat abhoiby no ī pulsis. gp tibi tay cito succederet. cuy tu uix duy xxx. dies in Syria fuisses. Itaq; istabat cuy exspi in Syria non oportere. Sūma laus z tua z Bruti est q; execratuy pre/ ptre stey existimau q parasse. Scribes plura/ si res rēmq; nossem. nūc quę scribo/ scribo ex opinione hoīm atq; fama. tuas litas aude expecto. Vale.

M. Cicero Cassio sal.

Hiemem credo adhuc phibuisse quomin de te/ certiy hiem gd ages/ maxiēq; ubi ees. loqlar omis/ tū credo q uidebar in Syria te ee. hae copias/ idq; eo facili credebat q similes nemo uidebat Brutū q̄dē egregias laudē ē gestū. res eis tātas gessit tayq; opinatas urbe ruy ppt grate cent/ tuy ornatores pticeleutatē. Quę si tu ea tores que putam/ magnis subsidys fulta res pūm est/ a prima eis ora Graeca usq; ad egyptū optimoy cuiuy imperijs mumq; cum/ z copys/ q̄q; nisi me fallebat res sic se habebat ut totī belli cē discrimen in decimo Bruto positū uideret. quę si ut sperabam erupisset aduma/ nichil belli reliqui fore uidebat. pacem ord tay copys obsidebat q magno psidio Bononiā tenebat Antoni. Erat aut Clatrine nē hiem. ad hoc cornelius Cesar. Dolabellę cuy sūmo exercitu. magnisq; pōre pcta copias ex dilectu ytalico q̄parat. hiems adhuc res gru phibuerit hyem nichil nisi q̄dē ut mihi crebris lis significat actue undebat. ptem Bononiā Pompeius lepidū parmā totā Galliay tenebam. studiosissimā ei pui. Thos z Cliety Transpadanos mirifice q̄ctos cuy ea habeam. Erat firmissimū smar exercitus q̄ulibi ex quibi duo. L. Cesar fieri est z rect. Secuy culpity morte/ magnū psidiū amisi. reliq; ptis meritis/ ptis impiis non milli īnident cor laudi quos in re pugnan uidet. populi nō Romani totiq; ytalię mira gestio est. hęc erant fere que tibi nota ee uellem. Illud aut opto ut rubistis orichis ptis uictuy tue Lumen eluctat. Vale.

M. Cicero Cassio sal.

Quintus frater noster cum has litas dedi/ erat potestas ex C. tridui spatio optimo z optime de re. pu. loquendi. Nā qd dicam Cupidissimo tui. qui domo z forensibus relictis ad te pfectus sit. Itaq; eum tibi nec comendo qdq. Adueniet ipse ad te/ tanq; cui comendarit. Tu uelim hic existimes/ tibiq; psuadeas/ omne pfugium bonoy in te z Bruto ee positum. Si (qd uolim adiuti qd cuncti/ res/ cui hoc studebam/ erant in extremū adducta discrimen. Brutus eis Hutine uix iam sustinebat/ qui si egressus erit/ uicimus. Si/ qd dii omen auertant/ ois hoīm auxis ad uos. Proinde hanc aui tuam habeas tuamq; apparatum/ q̄to opus est. ad uindicias rei pu. reparandas. Vale.

M. Cicero Cassio suo sal.

Quito studio dignitatis tuae z īstituti/ et ad pfectū defendendi ex tuis te malo q̄ me cognoscere. quę mea sua in suam fama ualuisset/ ni pāti uehemēs obstitisset. Ea sua dicta pdicta sui ī otione a Tubulo pleb. in. senatu. Dixi de te quę potui. tāta q̄tudine q̄dē fere est tāto clamore assensus ppli ut nichil unq; simile uiderim. Id uelim mihi ignoscas q̄ tuta soceri tua fecerim. aquilice timida uidebar ne parum aui offenderē. Ingratum qdā pansa dixit/ agratum q̄ tuā z suū/ illā amicā suam nolisse dm. sed me hoc nō mouebat. Alia malebam. fauebam z tu pu. cum sceptrum/ z dignitatem z gratiam tuam. qd aut ī senatu plurib; illis diebus dixi ignoro. Inconsulti fac mea uidear. Tamen ei z ppe firmaram te nō expectasse nec expectaturum decreta nra. sed te ipsum tuo more rei pu. defensurum.

Et q̃q̃ nichil duj audieram⁹ nec ubi ees nec quas copias habeas tu sic statuebas omnesque tuos pbos ees opes copiasq; tuas ee ꝓtecꝑ assa grãa gratã referendã tu fac ꝛ augeas gloriã tuã q̃ maxime vale.

M. Cicero Cassio sal'.

Sceliꝛ Allieni tui Lepidi sumas q; labores ꝛ cogitatas exactosque ad te mitti certo scio. Cognosti te arbitror. Itaq; nos gesto bello ut arbitrabamur, renouatũ bellũ graue⁹ spes q; omnes ꝛ D. Bruto ꝛ plãco habem⁹. Si uero q̃ fuit ꝛ cum Bruto nõ solũ ad pacẽ ꝓclinũ sed nobis quidem amabilis sed ad confirmationẽ ꝓpositi libertatis. Nos hic de Dolabella audiebamus quę uellem⁹ sed certos auctores nõ habeb⁹. De quo magnã hodie ꝛ primũ undo. ꝛ reliquum tpus exspectationẽ sito ee. hoc tibi ꝓposito fac ut ad suã mentẽ gaudeas. nichil e tuũ quod nõ ꝓpius te. atq; ꝑsim ab optimo posse uideri uale.

M. Cicero Athico sal'.

Breuitas tuaꝛ litteꝛ, meq; beneuole in scribendo facit, ꝛ ut ante dixi, nõ satis omittit quid scribas. Neq; enim fuit res ꝑ acta ꝓpius ad te certo scito. tuas autem ignorans? tacui ees clausa sit Asia sic nichil ꝓfuit ad nos, ꝑ rumoꝛes de ofensu Dolabellae satis illos quidem gaudere. sed adhuc sine auctoꝛe. nos offensu bellũ in pumicem, repete a Lepido tuo in summa tolerandime adhuc sum⁹. Itaq; tibi ꝓpiade maximã ꝛ pri. scito in te ꝛ tuos copios ee. Firmos oro exercitos habem⁹. sed tu ut opia ut scito ꝓpius gerendũ nullum ꝛ pest te uenire, exigua ees spes ꝛ pri. nã nullã nõ libet dicere, sed quicq; e, ea deꝑdere ante oculos nõ. Vale.

M. Cicero Cassio sal'.

Lepidus tuus Allieni mei familiaris, pridie kal' quinctiles. Thisdi omnib⁹ hostib⁹ amissis uictoꝛ est, exercitusq; quem habuit ille ante pri. deposuit, quib⁹ tũ ad signa redeũdi ees kal'. Septembꝛes potius fore⁹ e. Forte⁹ fame senat⁹, sed maxima spes subsidij nr̃i. Bellũ gesse nõ uidebãr fame magnũ omnẽ, scelere ꝛ lenitate Lepidi. nos de Dolabella quotidie quę uolum⁹ audim⁹, sed adhuc sine capite sine auctoꝛe, rumoꝛe nullo. qd' utꝛi nõ est, tũ leue⁹ nuꝛ quas nouas magis ex castris Dolabellae accipiam⁹, utꝛi ꝓpiam esse omnes arbitrantur. De aut in Italia uenire nõ exanimat ut sit hoc ex spe ꝓpia gaudeo esse ante ꝓpius amburatur nia, sin qd' forte timebam⁹ ut sit bello, extremo tuo uterq;. quem qd' ego dicam, q̃ uinci possit nemo quidem scit. Cui⁹ rei tui ꝓpes esse, cui qd' opes ꝛ pri. Latius q̃ pat sit. aut quid ia uideat nouũ ee ꝛ repit. nã adhuc, tamen consideranti optimum illi qd' ꝛ ꝓclarissimum, sed gesta ꝛ exꝑtant, quã qd' aut uis ee aliquã, aut appiqnare gradu. tua uirtus, magnanimitas ut nichil e nobili. Itaq; optimus ut q̃ primũ te ꝛ Italia uideam⁹, Rex pus noster hic arbitrabit⁹ simos hilares. ꝓclare nuntiat Trib⁹ spoliatũ ꝛ comes fugisse Lepid⁹ ꝛ reꝛpisse Antoniũ, Itaq; nũq̃ tanto clamore auditi Antoni⁹ fuit, q̃to est Lepid⁹. Hic ees ex tribuleti ꝛ pri. hic exparet ꝛ uictoꝛia bellum exstinguit. hinc optimos spiles designatos hem⁹ ꝛ q̃ h e magna qd' illa sit, sed ãtꝛs cura ꝛ metus exit⁹ plures. Persuade tibi igit ꝛ te ꝛ Brutum nr̃o, ee oia. Vos exꝑtatus Brutus qd' ias iaq; qd' sit ut stato uictos hostib⁹ nr̃is, uenerius, tũ auctoꝛe uti ꝛ pri. exurgeꝛ. ꝛ aliquo statu tolerabili ꝛ gaudeꝛ. Si ees ꝓuidentia q̃ exit medeby chaos sit ꝓpius satis ee uidebit⁹ scelerib⁹ hostiũ Liberatam. Vale.

G. Cass⁹ ꝓcos. q. Cinnam sal' salutat hunc est. ego q̃. valeo.

Ita Syrias me ꝓfectũ ee scito ad l. aquilium ꝛ C. Cassiũ Imp. Vnum uereꝛ ne quis eum posteaq; audierit quę Rome gerãt⁹ exeꝛcitui meo tradiderit. Itaq; meum unum uereꝛ ne quis ad eum ꝓficiscat. Ita legionem quam C. Canin⁹ basilus huic admiserit esse. Quatuoꝛq; legiones quas A. Allien⁹ ex Egipto aduxit traditurum abeo mihi ee scito.

Nunc te cohortationes nō puto ꝑ digēs. z nos absentes rei pu. cūram op̄et defendas. Sane tenuolo
fizma ꝓsidia vobis senatumq; nō deesse. vt optima spe z maxīo animo rei pu. defendas. Reliqua
te rei agent L. Cattus familiares mei uales. D. nonis quintilibus ex castris Tancheris.

C. Cassius ꝓcōs. M. Ciceroni sal.

Legi tuas literas in quibus admirātionem tuam erga me z amorē erga nos ostendis. Videbaris eis nō solum fauere
nobis id q̄d z nāt et rei pu. cū ꝓpter fidem. sed ꝑ grauē curā suscepisse. uehemēt q; ea de re nolas
sollicitū. Itaq; q̄d te ꝓmptū existimare putabā nos oppressa re pu. q̄escere nō posse. Dein
cum suspitionem nos moliri q̄ te sollicitū ea z de salute mea z de rep. cuēbi fortasse. simul
accusationes accepi quas D. Allienus edūxat ex Egypto. scripsi ad te. tabellarios q; plures
Romā misi. scripsi ad Sosiam literas quas z redderetur/ petiq; tibi ut primo quoq; die
mei/ obtēperare mihi uoluerit. Quā si hic plane nō sit/ nō dubito q̄n Dolabella qui
nescit Ciceronē omnia agere/ tabellarios meos deprendat. Literas ꝑ Egnatium
Egnatiū omnes quī sunt sui curā fecerūt. hūc paulum more dum premunt militibus ꝓsumo.
nunc ita sui expedio. Atq; peto ut diligentiā meā gratiā tibi habeas/ sine ꝑtollitur
Nullus nec ꝓfecto nec labore patior denegāte. Si tra ꝑpetuum sumos latrones arma
cepi te hortante z auctore/ sine solū Italiā ad rei pu. libertatē q; defendā. Iperatu/ sed
ꝑ crudelissimi tiranni ciuem/ quos si occupasset Dolabella nō solū aduersum/ sed ꝑ
opinionē z expectationē Italiā sibi Antonius ostendisset. Quicq; obtigit militū fuerit
si eos mittere ad rei pu. meritos ea adiuuerit. Et-etiam/ ne quis peruicat/ rei pu. q̄
sit pax z tranquilla sequi maluisse. Ita agitur z Cassii Imperatoris dignitas/ q̄ius est
in te tuere. nā Bassus mihi uoluit mihi legionē tradere q; nisi militū ꝑ meo eo
legatos admoe mutissent/ Clauium Apameā tenuisset. quod ut ea est expugnata
Hoc ad te peto non solū rei pu. quo tua ꝓsit fuit maxime/ sed ꝑ amicitiā nec nouā
quas gessi apud te plurimū posse. Crede mihi/ hunc Italiā quo hoc/ sumat animo atq; opinio
nem q; est/ maxime q; tuum. de me uolūtate assidue audiēdo munera te diligat/ curaq; q;
hab. qui/ si ꝑtulerit gratiā sua/ tibi cure ea debet z se tibi oia putabit. Ita fiet
Dolabellā ꝑ Cinnā unum ex suis comitibus. Bassum ꝑ Cinnā. q̄d optarim
celeriū ut sua dato opera. Ac uelim ut mereā de rei pu. sic feliciter sum. Fac
uales/ meq; ames. Nonis Ianuarijs ex castris.

Gaius Cassius ꝓcōs. Ciceroni sal.

Cupio rei pu. et saluti uel victoriā gaudeam tuis ꝑ restituendae maxime laudē q; maximā gratiā
maximū q; tibi ꝑ te ipse parasti. z letari z salus mirari nō possum. Fratrale nostrū q̄d tuae virtuti
datum. q̄d q; sine ea ꝓpemodū futurū. Et-etiam tua tuēdi omnes animi solicitudo/ quae nunc quoq; nolas
quae virtuti rei pu. ex manibus hostium eripuit/ ac reddidit. nunc q̄ omnem libertatem. nunc re
omnes maxime cuius z mihi carissimae id q̄d maxime rei pu. tuebuntur gratiae. nunc te hominem nostri
nostri ꝑ te/ z ꝑ gratissimā tibi rei pu. amoueri/ quae sine tollitur et te z tantum ꝓsumpsit. Quae
cum z dicendi de me tui mihi ꝓbatum esse. nunc illa/ ita ego q̄dem tibi ꝓpe ꝓpositum
q; sentiri a te ipso. neq; omnes mediocriter mihi a te commendari q; ipse/ nec indigne
ac merito gratulandi sunt. Vt hoc nouissimum nostrum factum/ nō solum nec gratuitum/ sed simulta
tibus cogitationibus quae te uexant est/ tuque uideris. neq; adoptionis tuae patrem nos
minus tibi ipsi ꝓfuturum. Sed tibi agam Tullia. Libros ꝓpediem. Digne quam
te. z mitto tibi carissimos et debet in rei pu. ꝓxime hos tres/ quos studiose nosti. Et
quos ea ripae tibi copias. sed hi nō maxime me tuebuntur ꝓsio exhibuit quo minus tibi uacet

neq; Dum? ibi potuit tantu; q̃ra; nãq; Cassy sustinẽ. Quare nõ puto Pansam & hirtiu; in hispaniã
ꝓficiscios in gruinas exire sed Rome actiuos gratias. Itaq; si habes fetiales ut scribis nobis
feriationẽ Asie dent, spero te posse impetrare. Scribis mihi imperium Pansã & hirtii comuni &
absenti mihi scripsisse. Verũ quidem nõ Pansa affirmauit se datum q̃ad ne is gratias suo, mihi fieri
dari. Ego uero nõ modo rẽ reprehendi, gratiã ꝑ dum longus sermõ, mihi uolo, nã sunt mihi
istæ gratiæ plenæ laboris & timoris detrimẽq. Quæ ego ne frustra putarem, ne ne ꝓsequi relinquã
meæ diligẽtiæ q̃sequar, denuo rogari, nolã laboro, quã si potuissem quas exegerai primum
omnium sustinere, ut mihi succederẽt. Nunc qd̃ Cassio dicã, qd̃ trebonius mortẽ amici
sui q̃ & crudelissime Dolabellæ amicissimus fuit, mihi renũciauit, nõ possim non moleste ferre, id q̃sequi
& reficere uolo. qd̃ alio nõ pacto fieri nisi sermõe huiusce. id, ut ꝑ te q̃sequar, uelim. ut soleat tibi
curæ sit. Ego me dare ꝑ. puto eã mentẽ ut nõ gratiæ istius bũ fieri expectare debeas, sed tuum
& hirtii Cassii et Bruti negotium, illius gratiã fieri putes, sed & hui? rei studio & diligẽtiæ.
Primus est ego legi Antonianas fuisse. primus equitauit Dolabellæ adiecto ꝑ. tridui. Cassius
tradidit. primus Dolabellæ hũc ꝑ salutem omnium q̃ gratulatus sit celerrimus. Solus Cassio &
rei pu. Syriã Egyptũq; qui ibi erant ademit. Nã nisi ego tuitus penitus tuitusq; ꝓsidia & tuas
retinuit Cassio dedissem, ne aufugit qd̃ cetera in Syria, & mihi nõ minora gratula rei pu.
a Dolabella in Asia q̃ ab Antonio. Atq; hæc oia is fecit qui solus & unus & maximus
Dolabellæ amicus, quicquid sanguine Antonij, gratiam quoq; illo ꝑ bene habeam
& patriã meam magis amo. Gaij mei bellũ ꝑ. in Dalmatia
hæc si adhuc nõ magnopere mihi tulisse fuerit gratulato, tui nõ desiderio, nec discruciabor. Tuam
nõ solũ & studio & libertate & labore & prudentia. At tui si & aliqua gloria usta & multa
gratiarum, senatus & optimi cuiusq; offensa minore nõ auctore apud nostros erunt. Eoo
plus ꝓfecisse rei pu. putarunt. Filiũ tuum ad Brutum quem Vrbinũ nõ putem ideo q̃
eas in hiberna cum equitatu erant ꝓfecti. sed mordeor dicã ea esse cum optimore & mea &
ipsius & ꝑpinqua mea tua gaudeo. Fuit eius loco mihi est qui extorquere tecum dignus est
Vale. Dat. iij. Kal. Iunij Perusie.

Lentulus p. r. Appio Claudio Pulchro tribunus plebis Senatum
populo plebiq; Romane Sal.

Si Dolabellæ offensa Asia in proxima gratiã macedonia ꝓsidiaq; rei pu. quæ
M. Brutus v. c. tenebat, me gratulabimini decet. ut & quos retinere me possem Asia gratia
Lentulus in Vrbis potiundi redegerunt. qd̃ mi ꝑmansisset Dolabella nactus
gratia, cõsecuta celeritate ꝓpius cuncta Romam orbi crudelissime denudanti
ac diripienti celeriq; Asia exhausta & eo ꝓsidio addito potuisset diutius morari
aut expectare ꝓsidium nõ nostrũ hui. & qd̃ ꝑtium ad meos offendi? & mihi eã exhibuisse
& ut reliqua uectigalia exigerem & quã deposita pecuniã colligerem. Quid ex eo Vrbis
est aut quod ex ruina adhuc restet, cognoscis & ꝑtim & uno die ex literis eius.
Interea cum & Tusculi & Asiã nauigiis mihi nunciatum est Classem Dolabellæ & Lilybæo
Rhodios q; nemus ophios & Structas & Patara & aqua hæc cum his navibus quas aut me mi
adiunxerat aut q̃siuerat Parthinos & q; nestor. hõ mihi mi? frumentarium tuis &
Tusculi & rei pu. quantumuis? Rhodij remisit & Asios auctore Varrone Murcaq; & quibus
hostem Dolabellã iudicarunt & deinde q; q̃d̃ mihi mos & M. Marcello Seruio Sulpitio
renouauit aut quo uenerat Rhodi, copias hostes se hinnos quos simul & ipsius & populi Ro.
quæ res nos uehemẽter fefellit. his est absentibus ut illorum ꝓsidio nostra firmarem? classem

Vt ꝫ a rhodijs vrbe porru statione que extra vrbē est/ gmeatu aqua denegᷣ ꝓhibent nr̄i
milites. nos uix ipsi singulis ni naugrioꝝ rcapiem⁹. qua ꝫ dignitate diminuhonedq; maiestatis
no solū suis nr̄i sed ꝫ ipsi ꝫ ꝓpha ꝫ Romani Idarro tulim⁹ q ꝫ ꝓpha ꝫ regnoram⁹ dolobellā
si desyasset de Syria cassiohq; qd nonnē ante fuit ꝫ amis/ cui omnib⁹ suis latronib⁹ atq; furiis
gsedere esset paratū/ ytaliaq; pret̄. Idarro ꝫ naues onerarias quas minor nulla erat-duas
milia amphoraꝝ gtinentes ꝫ Lina a classe ad obsidendū. huic in timore p.c. pat⁹/ ꝫ turrag
ppe gmelia ꝫ/ ntā oīa pus expugnu maliq. Itaq; ad illoꝝ uoluntate ꝫ tradut⁹ in vrbem
ꝫ ꝫ smam cog/ q̄ diligentissime pomp̄ cum ꝫa pri. egit. Vtq; omne qd ꝫstaret/ si ille latro
cui suis oib⁹ naues gsedissent expsim. Rhodios aut tantū ꝫ pmunire diuidū ut roms firmi
ores putaret q̄ hones urbē gerdā ꝫ sentiā oīm ordinū/ ad defendēda libtatē ꝓsert
no credēt cū finis ut parietes straꝝ/ ꝫ ophm risq; manē ꝫ nūc gderet. nec ꝓmittendū
quidq; dolobellā hostem uocare ut de quo oīa que ꝫ ph fingebat/ magis uera existimaret
q̄ que uere fīa erat/ ꝫ anobis dicebāt. qua mēte ꝫ ia ad nostrū aduentū/ post Trelium
ꝫ dignissimā rem/ cebaq; tot tā q̄ nefaria flagitia/ hinc ꝓfecte erāt ad dolobellā legā
tionē cog/ ꝫ qd nono exēplo ꝫ legem ipsis ꝓhibēt hic/ qui tm magistratū gerebat. hoc fuit
timor est ut dictitat de agris quos ꝫ gnandis/ fuit ꝫ amis/ parietes pauos ꝫ qui ꝫ anim
pauu grumelia uiros clarissimos accersit/ ꝫ nūc maximos magistratus gerentes/ nulla exēplo
neq; ulla exptē neq; nr̄o ꝓsumtū/ nisi ꝫ mmen ytalie uerbis nr̄e ꝓuido/ si ille paranda
cum suis latronib⁹ nauib⁹ ex asya siriaq; expulsus/ ytaliā petisset/ medii aliq finde possent
nolucrūt. non mittit ipi magistratū uenientē ꝫ suspitionē detinuisse mq; ꝫ demoran cē
dum classis dolobelle cautior fieret de aduētu nr̄o/ quā suspitionē gsecute nr̄i aliquot
auxerūt/ maxieq; subito ex Lina sex nauiū ꝫ. hāc legatū dolobelle a classe desciuisse
nauiq; lōga ꝓfugisse/ onerarijs relictis ꝫ quib⁹ collegēdis nō mīmis tpis laborq; q
gsūpserūt. Itaq; cū a Rhodo cū quas huiusq; tis nauib⁹ ꝫ Lina uenissent/ nauis onerarias
recepim⁹/ duasq; restituim⁹/ Idq; qd maxie uoluim⁹ ne posset dolobella cū suis latronib⁹
ꝫ ytaliā uenire/ timere desym⁹. classem fugiens ꝓsecuti sum⁹ usq; Sidā q extrema Regio est
ꝓuincie nre. Ibi cognouim⁹ ex nauib⁹ dolobellē diffugisse/ reliquas Syriā/ Ciliciaq; ꝓtexisse
q̄bus discedēs/ cui sine cōsilio classem ingētissimā Cassius/ duas classes maximā fere partē
in Syria ad meū offm̄ reliquerat Dalmatā ut meū studiū diligētiā/ uobis ꝓ.c. reliq; ꝓsit
ꝓsectis primisq; q̄ maximā potē ꝫ q̄ celeritate regni/ oīb⁹ q̄ nūbus ad uos mittā. si ꝓuincias
ꝫuinciaq; ꝫ cognouisse quā uobis ꝫ nr̄a ꝓsentiā ꝓfuturā ꝫsumā ame depositū/ quicq;
celare ultro delatores ꝓmiā ꝓpositū hoc nūiē ꝫsectatus fin nos/ cui dolobella mitti
tutā uā custodes. de q̄bus si uobis uidebit⁹ sicut meū ꝫ grauitate gsuetudinis/ uosq; ꝓbā
auctē firmamentis finalis ꝫtrouersia exigē uectigalia ꝫ exacta seruare potestis. Inter ea
quo gmodo uectigalia tuta ꝫ ꝓuincias abī mitia defendē possitis/ ꝓsidiū necessitatisq; uolū
tatis q̄ pauc. hīs līis scripis militē circa xxx. quos dolobella ex Asia gscripserat
e syria fugiens ꝫ ꝓfectionē uenerūt/ hi nūciauerūt dolobellā Anthiochiā quē sibi ꝫ
uenisse/ nō terreri/ conari eē aliquos ui ꝫ troiā repulsū sibi eē/ cui magno suo dē
mito. Itaq; cū ea uerisimile amissis copijs relictis nostri Anthiochia ꝓfugisse Lydiamq; ꝫ
ea nocte cum suis Asianos milites abeo discessisse. ex his ad occupandos Anthiochiā redisse
ꝫ ceteris tradidisse. qui a Cassio celeriter uelut ille ꝓcurat ceteros ꝓ Amanū ꝫ Ciliciā discessisse
quo ex nūcio se q̄ eē dicebāt. Cassiū aut cū suis oīb⁹ copijs nūciatū est quadriduj ꝫter

Lodicea abfuisse tuj mj Dolobella co tenderet. Cū ob rē opinione rei nr̄i gr̄ab scelerat̄ssimj
latronej penas darunt. iuy.no. Junij per[egit].

Tullius Ciceron Sal'.

Athenas uenj ad xij. kal' Junij. atq ita, qd' maxīe optabā, uidi filiū tuū dēditū optimis n.
studijs, sūma q̄ modestie fama. Qua re cū ipse uoluptate capiā sepe tū me tuus
Non ciuis nescio quis tecū Athenas et q̄ tuj nr̄i ueterēmo uehementissimoq; amore ortus tuj, et mūmij
gnodij nō modo tanto bono gaudeā. Noli putare mi Cicero melior animū tuū dare
nichil adolescēti tuo atq nostro. Nichil est mihi ate p̄stat̄ cū reuūctum aut amabilē omnib
his qui Athenis sūt. Est autē studiosus eay artiū quas tu maxīe amas hoc[e] optimo
Itaq tibi qd' uere fierī possit, libēt̄ q̄ gramlor, nec mus et nobis q̄ tuj q̄ tuj q̄ nomē erit
Diligēt, qualisūcq; erit, talej hēmus ut libēt̄ q̄ diligam. qui cū mihi sepone et recusset se
uelle alijs uisere nō mō et iuuēt̄ sed et rogat̄ et ame ut id potissimū nobis optimēt̄ib.
gratias faceret cum nos et cautate et amore tuj offīj p̄starem nos non debere dubitare. Illud q̄
nobis erit curae ut Gratidij uma nō cōsit ne priusq; et Asia feriant illū abhis studijs in quē
tua cohortatione et natur fuimus. Nā illū paratū ut uideo et progressu primo gradu cohortatio
nō et remittens, quo et dies longi discendo exēdi q̄ et pudet. Vos qd egerimus et rē publicā hac
liuj dabā nō scribā. Audiebā qd̄ turbulēta quae et. nupio cē fla ut aliquā onosti libēter
frueam. ut' qd' mūme adhuc mihi gingit, ego tū nactus et naufragione nrā pusillum
laxamēt genium tibi munusculū ex sententia meo et dictū nō magno nro honore adte
Dictuj gelusi. et tibi mittā scripsi in quib Ciceronis si tibi qdā uerbis
et sinistrior ut' sceptior uidebor turpiendo p̄ē et q̄nā libri et ruchinj nos uindicabit.
Ignoscēs et iracūdie nec quae iusta et ecimodi et horēs et Cnej. De cē qd magis hor
Lucilio licuerit assimē libertatis q̄ nobis, cui et si odio par fuit et eos quos leserit tū mitis
nō magis dignos hui et quos tam libertate ūbos et uiuerit. Tuste mihi pollicet̄ es
adiūges me q̄ p̄mū ad tuos sumones. Nā q̄ illud nō dubito, q̄ sigd accidisset de tua
Cesaris scribas nō patiaris me mūmij q̄ et rei et amoris tui fēte. Vale et matrem
meos q̄ tibi cōmendatos habe. Dat' uij. kal' Junij Athenis.

M. Cicero Camerio collegae Sal'.

Grata mihi est uehemēt memoria nūi tui qua signifīcasti literis quae ut q̄ueas nō quo de ma
tēna dubitē, sed q̄ meos et ita rogādi fuga, ex Syria nobis timultuosa qdā nūiata
sūt quae q̄ uera sūt q̄ proxima q̄ nobis tua mercā magis mouet q̄ mea. Rome primuj omnē
Sed ut ita malis salubrē aliqd et honestū negotiū qd̄ sero fore q̄ nudo id nūe cē Cesaris
me scito dū tu absis q̄ occupatione quādā et lucrā nactus scribē audax et retā qdē fortasse
quae et tu gnoscas. sed pxime scripsi de optimo gne dicēdi et quo stilo sustinuit suj tēporis
nitor sic s. ut dicēdi hones ab nō docto paulū discedat hunc tu libēter maxīe uelij ex
alio mihi gne cū sustinguere. Dicā tuus ut cuj plurimi describāt adhibeq; mittat. Puto ei
et si res mihi glabris tū et ista solemnibus q̄q̄d amc p̄stitū sit remedū uti fore. Cū mihi
existimationej tuj dignitatiq; remedium fuisse tu qdē omnj more sed uelij sic existimes
me cuj amore quicq; fuit nos mutuū cē et uolūtatej plurimū tribuā tuj de primo et gremio
et de studijs tuis optimis et de spe amplissime dignitatis ita iudicātes ut neciej hbeas pon
gparem pauos.

M. Cicero Cornificio Sal'.

Quod extremus fuit in illa epla qua ate pxime accepi ad id pmus rndebo. Aduertes ey vos magnos Oratores fare no nugas. Eplas regis meas ego aut nugas ey mihi denuo habeo esse alius ire aliqua no dedi. qd mihi indeor ex tuis lris intelligo te nihil omnino ee temere ner ang sanctis quoiste nesho qm Cels Bassus erupet greg mei gnarus. Id ego z spero tuq prudetia tua fiet z ut gdam / fecerut / tue mihi gratissime lre. Id qz ut facias q instantissime ut et quid tu agas / z qd agar sire possis z etia qd actue sis nala te rogo. Et si pmigno paticebar aio te ame digredi tm eo tpe negnabar quo et sumus et omnis te / ire arbitrabar z ab pdctis magnis negotiis discede. Utrug g amdr. istic ey belli exoriri. hic pax optima sed tm eiusmodi pax / qua si adees multa / te no delectaret. Ea tm ne ipsa Cesaris qde delectat. Bellos ey similis hs sex aut si no ea solu fiat que uelit victor / sed ut his mos geratur / quib adulatoribus parta sit victoria eqde pene obduxi ut hiemes Cesaris nostri animo equissimo uideres. Et plane audires / Labieni z Publi poemata. nichil mihi tm decet suauius qm cu his hec familiaritate / doctis qz rideas / Is tu eris cui primu ignoscam. qd ut facias / no mea solum / sed et tua interesse arbitror.

M. Cicero Cornificio Sal'.

Lubentissime legi tuas lras / et quib iocosissime mihi fuit q cognomen meum tibi redditum esse non ey dubitabas qn eas lubet lectione ees. Verebar ne redderent. Bellum qde et Syriam qs primum tibi tributa ee a Cesare / ex tuis lris cognovi. Etiam ne tibi nolo me z solicitu eum ire qd iti fore ghdo / fecer z in Illyrico z provincia mea. Sed de ipsa belli pertractione qd scribis tame me gnomonem ghis copiose hortor ey ne gnecturia ignoqm putem tuis ex tuis lris cognovi. Itaq optio ne sit illa grata mihi hoc tpe / an ad te legiones hortem quas audio duci. Quas si parari copias ad ghligendu no habeo ne te hortem ut ghlo ey. Nihil qm se offerat mutuissimo et coniunctissimo tui diu tenui. Et diu et plurima parti fuerunt. Sed hoc mihi exire ex tpe gnabimur. Quin id de ipsis mihi erit qd agatis / diu qmd egeris scribo. Itaq ad te mitto hunc tui dilectu qn dederis. A te ut idem fiducia peto / Impetrem ut uti ad tuos scribas z me tuum sentiat ee.

M. Cicero Cornificio Sal'.

Grate mihi tue lre / nihil ex Sinuessana Diuersorio gratius. quam qd primum illa pusilla insula aio fiet / nisi Cumano et Puteolano reddidero
iocosa. i. oia de oris. Sic et fiducia / meq amabis et scripta aliqua lasciua. Ego ey inedia fame me posse et ignorare. Et si ut et reliqui lasciuiam nec tu magnopere ei nec fere ita affluent plura otiosis. hoc ey eem si mihi Exercitus

M. Cicero Cornificio Sal'.

Canio familiaris meus vir oris / rebus ornatis / negotiosus pro re / legatus est mihi assiduus legatione libera. Cui uelim / rebus oris adiumento / opesq ei des ut et honestissime suam negotiam gerat. Ipse primus et de ea re certissimus est / dignitatem et tibi commendo. Idq ab eo pete qd ipse a me petere solet nec rogat / ut oris suauius litores darei et sedes amoenas et id cognoscat / a primo vitae fructuosis. hoc ego et me Cornificio fratre / et tibi oris et dignitati / et quae sime amas gratissimu. Da operam ut valeas.

M. Cicero Cornificio Sal'.

Nos hic cum hoste gladiatorio omni nequissimo colligimus Antonio bellum grauius / sed nec pacem honestam / nec armis / nec bellum honestum. nec spem ullam nec timorem.

Ego aūt acta ad te arbitror p̄scribi ab alys. amc futura deles cognosmo. quoꝝ gd̄ nō ē difficilis
gestura. Oppressa oīa ſt. nec hūt ducē leonē nostrū ꝓmawicos Civanectom lōge gētiū abſt. panſa
z ſentit lūc z logꝝ fortūe. Hinc nē tard̄ gnalesat. gd̄ fiūt ſit plane nesciō. ſpēs ē una
aliqū p. ſ. maiorē ſilēs fore. ego certe rei pu. nō deero z qcqd̄ acciderit aquo mea culpa abſit
aīo forti feram. Illud ꝓfecto quoad potero tuaꝝ famā z dignitātē tuebor. Ad xiij. hab̄ tuus
ſenat⁹ aūt ſimilis mihi ē assensus cui de rebus rebꝰ magnis z necessē tuj de gnūciis abhinc qui
optineret zelotipē deas neq; unq̄ timuit nisi qui ex smaragdito ſumpoſit. hoc ego tuj rei
pu. cā cōſtiū tuj me hercule in primis zelotipē de dignitate tua. Vt obiter te amoris nri cā rogo
rei pu. cā hortor ut ne cui quicq̄ unus tua gnāna ce patiare/ atq; ut oīa referas ad
dignitatē qua mihi ce ꝑ ꝓſtāt/ vere teneas agasq; ut nomēn hūdo nrā posthilat. In scēmo
ſi meis liis obtēperas/ maximā ab oīs laudē adepturꝰ ces. Red illud z ꝓtexi z leuius est.
hec magna res est/. Hec ut ita uīnas zelotipē tuā cā rei pu. plura ſcripſiſſem nisi me festinantē.
Itaq; Cheilippo nūcio me uelis excusare. Alias hic ce explā ad tuā de qbā uelis.

Omnes qdhonē Impij tui/ ſtatim qs gnūne mihi demerant Tiratoli. o multū tolerabilia
loris bis ſed quo tua maior dignitas/ eo que tibi arridere mus fuerā. Neq; eis que tu
ſi magnitudinē z ai z igenij moderate fers/ ate nō ulnerāda ſt z ꝓnō sunt dolēda/ ſed
hec posteri. Alia explā ad tuā.

Ex urbanis actis tibi mitti uolebā ſed/ qd̄ ni ita putarē/ ipe ꝓſtribeā. Inſumis qs Cesarē
Octauianum conatus de quo multis uidi ſcripſi ab Antonio crimen inire ut ei puerili
adolescētie impetū frenet. prudēter aūt z bonorū z ciuitatis fidē z ybat. quid quere.
magna spes ē ī eo. nihil ē qd̄ nō extimet laudis z gl̄ie ſui cupidus? Antoniꝰ aūt nō ſtimulandus
tūto se odio ce intelligit ut nay ī ꝓfectiones ſuos domi ꝓhedrit/ rei ꝓfecte nō auidet.
Ad vj. ydus octobres Brūdusium erat ꝓfectꝰ ob uias legionib⁹ macedonicis qnatuor/
quas sibi galliarē petenti negabat/ ſtatq; ad urbē adduxē/ z ciuilib⁹ uiris nollentib⁹
hoc formā rei pu. ſi ī castris ꝑ ce res pu. ī qua tuaj uitā ſepe dulce ꝓ nulla ꝓ ce ſtimij
ſanē z ſalue rei pu. gustare potuiſti/ atq; ante hoc gd̄ ſpare ſalutē licebat. nūc z
id ereptū est/. Quic eis ē ſpes cui ī gnoue diē aliquis sit Antoni Cāinius apud eos
lenis sibi grate. gd̄ ſe ſaluo lenis ī mutare ce nō posset. Egdū z hor z oīa que hoi
accidē possūt ſic fero ut phye magnā hās gras/ que me nō mō a sollicitudē alidunt/
ſed z gr oēs fortune ī pectore armat. tibi qd̄ ideꝰ cōſto fidē Nec aqua mea culpa abſit
Quicq; ī malis mādē. ſed hec tu melius. Tēnōlūi nostre cui ſēp ꝓbassem tuj maxie
ī tuis rebꝰ ſūmaꝝ cū rā dilectā/ prudētiāq; cognouj. Da operā ut ualeas hoc mihi
gratissimū facies. Alia explā ad tuā.

Ego nullū lenē ꝓmitto/ nec eis debeo/ nō mō laudādi tui ſed ne ornādi qdē. ſed mea
studia erga te z offā malo tibi ex meo lenē ꝑ ex meis ce notū. te tuj hortor ut oīa ita z cg
pu. ī cūbas. hoc ē ai/ hoc ē ī genuj tui/ hoc ē ſpes qua hrē debes amplissimā dignitatē tuā
ſed hec dixi. alias ād te plenius. Cui cui hec ſimilia/ uj expectationē orbis. nō dubij
legati rediērāt quos ſmar nō ad pacē despondā/ ſed ad dimicandū bellū misserat/ nisi
legatos nullo/ quemſſet. Ego tuj ut ꝓmisi ornatio data est/ meo pristino more/
rei pu. defendē/ me ꝓmptū ſtatuā. Philo qs Po. ꝓfectus sui/ nec postea qd̄ ſuſcepi cū
libertate nimiū ꝑſ amisi. tuā de ſalute libertateq; cūctoꝝ. ſed hec qs te exalios malo.
T. ꝓmatiū familiarissimū meus tanto ab studio gnādo ut maiore nō ꝑſſim. Cui tuj
omnes uirtutes tuj z studia cōſta sui amassim? uj ꝓmptū nūcij negotiaqs

ꝓhya.

Et oym ſua ē qui qui nō amāt nrā culpa nō ē intellegēdā malū

N.

Bñ Cicerony z magri Rhetor
rum lrātissimy.

Dionisij noſtri queꝫ z tumultū amas z ego oīm ꝑtrimū. Ea tibi ego nō debeo comedia
ſed comedo tñ. ſtatuas igꝝ ut expiandi gratiſſimi hoīs lriſ tuas z argumentū z argā dio
niſij / ſtudiū ꝓſpiciamꝰ? Alia ſeqꝫ ad cūctos.

Tullius Cornificio
Librarijs lras accepi tuas quas mihi Cornificius alter cui rēſiſtis hodie ut dicebat reddidit
Et die nō fuit ſenatus noſter / quinquatrijs frequēti ſenatu rem tuā egi nō ſine
ægritudine. Et cū ipſe die ſenatū dimiſiſſet / ut chimerina nra Custos verbis quas tu ſcis
dicebat reſtitiſſet. ꝑſa tuas lras reciauit. magna ſenatū adhibito ſtructa eſt. cui
rūmo gaudio z oīm aſſenſione chimotauri i. claues z tauri. triſs de te ſenatus ſolitū honorē
ficij. poſtulabat autē ille notaret. ſed ꝑſa clamitat. Ego mi Cornificio quo die primū
in ſpm libertatis ingreſſus z cūctātibꝰ retrus ad xij. kal Jan. fundamēta rei pū. Jcem.
Eo ipſo die puerū multū atqꝫ hūi rōnē dignitatis tuæ. ubi cū de aſſeſſis ſenatū de opinēdis
pueris / nec iō poſtea deſtiti laborare cui quē ſūma cū tua tuna grauitate qꝫ tui pu
dōris abſens opinebar. Itaqꝫ crebras ut puto quotidianas ꝓpellationes tuas meas nō mul
ſeqꝫ i curiē tribui i cur / neqꝫ ſolū ſtudij. ſed certe fe / iaꝫ z poſſe ne detrimentū eſt. meo
uſtiſſimo honeſtiſſimoqꝫ iudicio te / tuā dignitatē / ſūma tua virtute remiſſe / pudēnqꝫ
honoribꝰ ampliſſimis affectū uehemēter gaudeo. Qꝫ te mihi de ſcelere purgas accuſato
excuſatione. Fuit cū illud q̄dā graecū ꝓuerbiū. Ego meos ꝓbos auctor / dignitatis
fautor tuæ tibi in graecaꝫ deſcripta libenter rapiebar / cui me ephesiæ ſibylam omnes
uolūtatē rei pū ꝓſtrum nouerūt. Auſteroꝫ adūſus maximā flam / me ad tubulos nos
ſtros reuulſit / atqꝫ ſi de uetere comoediā i ꝓlatā oīm feſtiuitatē ꝓperam. poſtridieqꝫ
i ſūma reliquoꝝ ſilentio libi ſui. ſic ſibi i Antonium i uecti / ut ille nō ferret. omniqꝫ
ſum violentia furore i me unū effūderet / meqꝫ cui dies nullet / ad redditū tuū tuis tetris
i ſidus queꝫ ego ruentē z nauſeabūdū oſtio i Cethegum Getuliamē plagis. puer eſt
egregius ꝓpiusqꝫ ſibi ꝑmū z nobis / de tua ſūma rei pu. quam nos ſuſtinet Antonij
redit a Buſidio ꝓſtis patrie ſuſtinet. Quæ dicēdis acta ſint / ſcire arbitror.
Sed redeamus illuc unde diuerſum. Atqui oīm ſalutationē tuā de ſcelere neqꝫ eius ſtatuam
qd i tāta ꝑturbatione hīe potuiſti. nec hic dies alia uetus deſtruet / alios moris poſtulat
ut aut Tertullus. Et obrē mi Cuīnte ſtude de nobiſcū z qdē ad pugnā. una nauis e
rit bonoꝝ omniū quā qdē nos dabimus opā ut retecti tuteamur. Vnā ꝑ ſtrepitū ſuſtinebit
uetus erit aer nra certe nō alienus. qd eſt ꝑſtare aliud / uiuere ſit beatū ut magno animo ſit
excelſo. Cogitetqꝫ omnes dignitatē hāc / cui ſe pu. gubernēt ee debere. ꝑ. lucullū mihi amen
gaudeas / quē ghnāqꝫ uelit patrem aliquo tamen tñe amabit. ze pu. Antoniano qdē latrocinio libe
rata / ſed nō dū oīa explicata quā nos ſi lucullus mortuus fuiſſet. Et ſi admodū ſenij / iaꝫ de ſtingitur
ſed nulla laſſitudo i ꝓdendo offitij z fidei. Vos hoc facitis? Ab alijs te deterreri ſtamen ipſe
malo cognoſcere. De te audiebamus ea quæ maxime uellemus. De tuo animo quē in
gladiatorijs / laudibus exhibuiſti / rumores diuturniores erant / Id quale ſit oīes qd
eſſe agunt / ſcimus me uelim reuocare. Quinctius tuus qui i Africa negotiatur e. Curios z honeſtus
homo ſcitus ſibi ꝑ. Cn. ſalutem mandauit. rex Deiotarus C. Annium q. gratum Gallum l. ſenatui
ꝓpinauit. C. Fabellium ex eius oratione intellexi gratiā actione eius magis egiſſe. Et
commendatione. tum eius libalitate ſi tua uoluntas ꝑficere uelit plus a te tributa i tollitur
Et ego te audacius rogarem. audebo tñ. ſcio eius animum poſſe tua ope ꝓtegi. Quare
a te peto ut adeas libaliam qua ſine meis litteris uſus es / Et maximi hoc ſibi cumulus

Accedat

arredat. Caput aur est mee comdationis ne patiare Eroteum. q. Tuis libris utadhuc fruar
hereditate Tuliana aureté/ Cetera qd oris roly has cos ame comdatissimos. ab agnas ex eoz splendore
z obstinatia capies uoluptate/ qd ut uelis/ te uehemr z atq; z rogo.

Alia epla ad eundem

Sextus Aurelius z obstinatia qua me colit accedit ad proximos z splendore equitis Romani nemini
cedit. Est aur ita te par moderatq; moribus ut suma humana sapientia suma cu humanitate iungat.
Ei tibi negotia que se z affluens ita comendo ut maiore studio magis ne ex alio gmendare
no possim. Pgratum mihi feceris si dederis opa ut z uolumtati meas apud te locus maximus pdet
huisse. hoc te uehemr m Cozmbri rogo. Alia epla ad eundem.

Mentioz tibi cos quos scribis Lilibaco imo ministre primas dare debuisti/ sed metuisti
ut alis ne nimis liber in blandiendo uideret. ac tutius igr ne biatus esset/ ne mis fortis
ne mis te digni uideretur. Qz sonetum ita pi. gsuade tibi meni a prima emptio renouari
gratius est/ que sonetus z p nos sepe m Cozmbri manebit. Gratu z illud grumbi tuo
nosce gratis agendas no putas. nec eni id z nos fieri debere. Sonat scripi p dignitate mea
appellaret z abstinuisse gsulis ut nisi ad te nouu cogeret. Imo nec de SSxx. nec SS
dece. quicq; agi mee p smam tibi pt. Tibi aut ex smar gsulis i primendis/ nullius sumdus
reseo. Ita re pi. qd agat credo te ex coetibus cognosse/ que ad te actio debet pstringere.
Ego sui stre bona gsulis cura labore no desui oris frumentis rei pi. ee me arctissimu hospe
pze me fero. Tes mihi diffinih loco uideri ee z fuisse familiarissima si culpa ab
busdas abfuisset. Alia epla ad eundem. J. denuo scripta

Non modo tibi eu ora nita notissima st sed Nemini z phylo Fo. arbitror ee/ eu strignotre
ea familiaritas que mihi ni ch. Lama e. Et eis magno theatro spectatu e. tu ni est
a Bibulo gabino gsule relegari/ q libros z fortune salutis mee defendisti/ nec ex eo
amor stre nos natus est/ sed q erat uer z magn. Hec nullu pretiu pme adire dubi
tauit. Adhoc offa ul meritu pui Jouis dissi gspectato accedit/ ut nullo pretio plus
hoie delectet/ Non puto te iaz expectare quid ego tibi uerbis gmendem. Causa ei
tam amoris z tellige que uerba desiderat. his me oris usu putaui tm uelis existimos
si negotia Lamie procuratoris/ Libros familia q ghn q rebus op erit defendis/ Brati
mihi futuri q si ea tua liberalitas pmanserit ad rem familiare meam. nec dubito
q sine mea comendatione qd tuu e undiq; de hoie ipso Lamie cet/ studiose omia
facturus sis. Qui aut nolis dictu te existimare aliter smat gsulis qd si mea dignitate
fieret scribendo Lamia adesse qm oio illis gsulis nusq; fuit ad scribend. Deis oia
tas falsa smat gsulis defuebat nisi forte z illo Sempronio smat gsulis me ee sit adesse
qm/ ne Rome qde fui. ut tuis de eo ad te scripsi re vera. sed hoc hactenus. Te nu
Cozmbri z atq; z rogo ut oia Lamie negotia mea putes esse. Curabis ut intelligat
hac comendatione maximo sibi usui fuisse. hoc mihi gratius facere nichil potes.
Cura ut ualeas. Alia epla ad eundem.

Jta ne pte Lingatoris Nemo ad te meas litas/ ayulte iste qde. tu eis pfecisti ut nemo
sine lis meis tibi se gratiam ponet. sed quis unq; mox mihi dixit esse mi data
q dederis. aut qd mihi rondes q ny rem tem loqui non possis aut scribe ad te/ aut
quas lege litas. Illud magis mihi solet ee molestu tantis me z predis ocupationib
ut ad te scribendi meo arbitratu familiis nulla dat. no eis te epla sed uolumus

Lacesserem quib; gd̄ amore tuo prouectu oportet. Quus eis ornatus sis/ oris tñ plus hes. aut si tu gd̄
uncas/ noli ꝓpudens ee ner mihi molestiā exhibere z amentias crebriores/ cui tu mihi raro
mittas/ flagitare. nā cū antea detinebar/ maxis occupationib; hec q maxime cuius
mihi rei pu. tuenda putabā/ cui hoc tpe multo detineor uehemēti/ vt eis grauis egrotāt
hi. qui cū leuati morbo uidēt/ in cui discrimine fuerūt/ se uehemēti nos laborare. qui ysti
grato bello arpine sublato/ renouatū bellū grecū coniurauī. sed hoc hactenus. Tu mihi curā
fac ut ꝓuideas no ea nec ꝓtū bellicho ne dicā ꝓhumano ut a te vinci possi aut offitijs
aut amore. no dubitabā eqdē uqz multo mihi notiore tuū amore esse. Cerui.
o. horatij scripsit eqdē mihi apīe/ nisi uti ꝓ suauī/ vultū nec hercule tuos mihi expsse omnes.
no solū amici ac uba ꝓtulit. Itaqz noli uereri ne tibi succensuerim q eodē gñe. admi quo adductus
regnū eqdē ꝓpe admi unā adiuui/ sed neqz uehemēti z amāti. De stipendio quo te iuuerim
militare fortie z fecisse dicis nichil tam possit hi opitulari ꝓea q orbus simul opibus
amissis z ꝓcredibilis angustie ꝓpinque ꝓbitur/ quo ꝑiculo undiqz. ut optime meritis militū
ꝓmissa soluat. qd̄ eqdē fieri sine tributo posse no arbitror. De Attio dionysio nichil
puto ee/ quū mihi nichil dixit. Tratoni de p. Luceyo nichil tibi gratio quo studiosior ei
sis/ q ego sim. Est eis nobis necessis. sed amagius nō gredior de ꝓfecto dici/ ꝓbaturū mihi
se se quomin̄ id faceat z ꝑgnisse z nunciasse ꝓdixi. Quare nomen arbitror Luceyo.
q̄q̄ si mea ꝑsis obtrectauit. tu nō hercle ego. illud tamen ee operebit. Cetera dulcissima q
de prudentia cui pace morte ignorantes scripsisti. quo ꝓ nos abeo q̄sequi te posse arbitrantes
que te nō fefellissent/ si uenisset. nā te diligebat. post mortē aut ei qd̄ fieri posset no
uidebam. De Menuleyo latino horatio/ uald̄ laudo/ Illud nō minus ꝓbo/ qd̄ simbus
illi aio equore fecit. te tuis ꝓpe legendis litteris ademisse. honore eis rei ignominia
dignis nō erat q̄dā. eos q̄ se smaragdo ornato/ si nō didicerūt/ rogādos ut discedāt existimo
hec fere adeas libros quos eodē gñe. binos amici. Dedicato uelis tibi ꝓfuturā ne esse
mihi meas dignitati/ tuā/ Catonem.

Marci Tulij Ciceronis ep̄le ad Cassium explicit. Incipit ad Meminiū
z retrosū scribere. Februarie 1433 z die xxiij. Augusti.

M. Cicero Memmio Sal.

N. Et si nō satis mihi ꝓspexerat aliqua ne animi mei molestia/ ay potius libet te Athenis
discessisse cum q̄ simulac quas accepisti dolore me affecisset/ Sapiā tua qua frui iucūdā
Letitia. tñ audisse te malim nā q̄d̄ molestie nō sane multo leuius est/ cui te nō uideo.
q̄d̄ cū potuit uoluptatis Certe si audissem te ꝓfecisse fuisset. Itaqz nō dubitabo dare operā
ut te uideas cui id satis gnode fieri potuerit. Interea q̄d̄ ꝓfecto z agitemus z ut arbitror
gñe ꝑ agros mee. Ad te/ Illud ꝓmū rogabo ne q̄d̄ iniuriā mea cū feras/ sed id q̄d nisi
ꝓtulisses tua nullā ꝓpe modū in ꝓpe esse/ Itaq mihi des si tibi ut id libenter feras ante
ꝓfecisse. Cui patrone Epycuro mihi ora sē rosa/ ne q ꝓ physica uehementē abeo dissentio.
Sed a initio Rome cui te q̄/ z tuos omnes obseruabat/ me uolunt ee ꝓpius. z nuper mi ea que
uolunt de suis gnodis z ꝓmptis gsenui est/ me hercle suos defensores z amicos fore
ꝓtinus. Jo z iam a phedro quem uolui/ cui pueri ceci/ auct Glone cognouisse uald̄ ut
philosophum/ postea tñ ut uirum bonū z suauem z officiosum ꝓbabat. tradit mihi q̄ condiscipulus est.

Js ig' patro cu ad me Fomas leus missiset ut te sibi placarez petem q ut nesciro q'illud Epistolis
patrinas sibi gratis. nichil simpsi ad te obea re / q' edictionis tuis gsilii gmedatione mea
nolebas impediri. Idem ut uani Athenas cu idem ad te scribas rogassem obeas eam petitionem
q' te abiecisse illas edictionem gstabat stre omis amicos tuos. Qd si im est. si uas plane tua
nichil sest / uelis squa offensiuncula sua e ai tua / pristinte aliquos / Mouet eu gloria illam
ad lenitatem / ul' pia humanitate / ul' honour mei ca / Fenoratis. tyde sigd scribas
qis nec ne uelle tatoue gtepnat uidu / nec cur turpiguis. nisi th multo mis tibi
gratu sit q'illi / laborie sine ca / qui patronus ordinis cam tibi cognitu ee certe scio.
honorie offis testor / nus Epicurus. Auctem phedru obtestatione / sedes Domitiani uestigia
sumous horis sibi tueda ee dicat. tota hoc uanu / uanaq quaestiuncula phya arideas
licet / si hac ea gte tractare uolumus repheda. sed me hercule qui illi reluctari quos illa delectat.
Nas uale animum sum / nesciro an ignoscendu sit hoc studio labori. si quo impetrat
magis sceptys q' imybitate petitat. sed ne plura dicendu est. aliqui est. Postremum
Actium pro amore ut altera fieri / nichil e illo mihi nec cari nec iocundi. si quo nos
sit exilio. Est eu ei liberali doctrina johnstiu. sed uale dilecte patrone uale
federe amauit. sic amet hoc gradu sperare hoc mihi ambitiosius / mihi rogando
molestius / ut nichil uiq magis. nec dubitat / quin ego a te mihi hoc gratum possit eueni
si edictionis ees. Quae ut si audieris te edictionem deposuisse / nec th me ab sperasse
no te sme illibaliq / sed me sse negligere putabis. Quobre peto a te ut scribas ad
tuos posse tua uoluntate decreta illud areopagitu q'illi
Sed redeo ad pmas. pri uelis tibi persuadeas uehemens mea ea libertate fuisse. qua ut fuisse
sic th hcto si feceris q' rogo / fore mihi gratissimu. Vale.

M. Cicero Heminio sal'.

Caniano studio quibus est in tua sacratio sepe multu uter z patrono ei' ag. emilio familia
rissime. peto q' ate i maiore modu q' sine tua molestia fiat / ut ea de hac ratione accommodes
tua pa opa instituta multa multos subiti est remigare scal' q'nichil. sprohor uarie de
ne te plura ubiq rogem. nec tu dubito / q' si ua nichil / aut no multu interest / eo sis animo
quo ego eem si quid tu me rogares / mihi certe gratissimu feceris.

M. Cicero Heminio sal'.

Nullu studiosiu unu q' magis in tuis obseruatissimu / studiosissimuq nostri eruditis hoc
z suma humanitate tua q amanda dignissimu / uelis ut tractes ut mihi coram recepisse
tis gratu mihi id erit q' q' gratissimu. Spes pia primo offe z suma obseruana tibi in
Petrinus deuinxeris.

M. Cicero Q. Valerio q. fris Crete legato sal'.

Cui Hunianis Volteranis mihi suma necessitudo est. magno eis meo beneficio affecti
cumulatissime mihi gratis retulerut. na nec honoribus meis laboribus q' ullis deficiunt
eis quibus si mihi nulla esset in pendet tis q' te uehementissime diligo / q' q me ate plurimi facere
sentio z monere te z hortaros / ut eos fortunis gratos. pstiti mis Pompeianis etiam
hostes adus opinione. primu q' Sullam tpis acerbissimu / deos immortalis benigne
subsidiis. Deinde q' summo studio p. z amicis in gratiam meo adsensi sum eis tribunis plebis
legi frugissima de eos agris promulgauisset / simile senatu Pompeio. psuasi ut eos
emeret / quibus fortuna perfidet / salues ee uellet. Hanc actione meam C. Cesar primo suo
consulatu legem agrariam gybaut. Agri q' Volateranis et oppidi ei pecu in perpetuum
Lil' aut. ut mihi dubium no sit / q' in ea uenia nemo nemini adiungat / Vectoria

stia beneficia gratiari uelit. Q̄ obrem est tue prudētie aut sequi eū auctēm cui⁹ scripti atq; sigilli
stima cū tua dignitate possit aut recte illi negari omnia cū rogāti. Illud uid' dubitare nō
debes qn tāt⁹ tuus fuerit tāq; honestū, munificū, tibi suimo beneficio in perpetuū obligatū uelit
Sed hec que supra scripta sūt, eo scribūt ut te hortēr et suadeā. Reliqua sūt que pertinēt ad rogandū
ut nō solū tua rā, tibi gratū me dare putes, sed qd' mihi opus sit, me ate petere et rogare
gratissimū tibi mihi fore, si uultuosos oēs ceteros negotios columq; ee uoluero. Ego
ergo Dominica sedes rem fortunas que a dijs i mortalibus a pstantissimus in nra re pu. habui
suimo senatus applicā et studio gnate sūt. tue fidei Justitie lenitati q; me do. si pro mea
prudētia optimi ciuis tuti tate mihi res hoc tpe daret ut ita defendē possem uolebamus q̄ admoni
gnem tuum i eos, nullū officij, nullius demēdi cupiditatis i que illis p desse possem pbitatis.
sed qm apud te nichil momenti hoc tpe ualet me gnādo q̄ ualuerit sēp apud omnes. Proinde suimā
necessitudinem pietate nra et multa beneficia abste peto, ut in te de uoluptatis uoluntate ut
extremū cui q̄ diuino gnio ish negotio precipuū ee, apud quē unū nos cōiunctissimi
deferuerit plurimū ualere possemus.

M. Cicero Q. Valerio legato pretori sal'.

Non molesta fuit tua necessitudo que mihi tecū est, notaq; ee q̄ plurimis. neq; tū ob eas rē
qd' tu optime existimare potes te impedij quo minus susceptis negotijs tuā fidē et diligentiā
ex uoluntate Cesaris qui tibi rei magnā dignitatēq; genuit gerere possis. Nā cui⁹ multa
amice petāt multa, q̄ de tua erga me uoluntate nō dubitent, nō gnitto ut amplioribus me
gratulej officijs tuis. C. Tarcio abiecte etate familia ussime sui⁹ uiri et filiam
tpis i nustissima calamitate dolui et cui⁹ hic qui filij i mutā accepat, annuis oīb⁹ fortunis
redire tū i patriā uoluntate oīum gratū iudicē. Aditor i columitatis tue. Is hic i Volcano
possōne cui i eas tā q̄ ex naufragio reliquas gnauisset, hoc anno tpe cui Cesare i Syriam legato
quicq; ordinej ille ista possōne amissa tuum uix pt. Grauissimū aut est cui⁹ superior fuisset
ordine inferiore al' maiore ee forma mimeq; gnemur ex eo agro, qui Cesaris nisi
duūdat' cui moueri qm Cesar⁹ hinc abstere sūt. si mea mihi licet multa de existimatione
rei scribē, ne tā pro apud te ualuisse uideat q̄ gnā. Q̄ obrē te i maiore modū rogo
ut C. curtij rei mee pietatē ee. q̄ qd i ea re fieri ut id C. curtij rā, mea mihi fieri q̄ si
fieret. qd ille tpe huiusce id me hic abste. hoc te uehemēt i atq; i rogo.

M. Cicero Q. Valerio q. f. Creti pretori sal'.

Credo te memoria tenere me i roras p. Cursio te mihi familiarē ee, cui te pregrauē pbitatis
i Itij postea pietatis uelis te mihi ēgisse ut quos nāq; nbi ei⁹ necessarios gnādare. hic ego i mō
meos necessarios. Id tu pluribus partim cognitis me benuolentia tuā maq; obseruantia mihi libentissime
atq; humanissime receptisti. Cursus hō i omnes suos officiosissimus multos quotidie hortos
ex ista pulcherrima urbe habuit. Quā q̄ ruri Affrica his cui⁹ maximus concursus negotijs
preterisse. Itaq; hoc ei⁹ officij quod adhibet erga illos ego mea familiaritate i gratia soleo
q̄ mihi possis adiumēto. Quare Cursianos oīes gnādanos tibi hoc nbi epla expromēda
putaui. reliquas epl⁹ tuā fidē ut notis apponā ea que mihi tecū gnauit i simul singulis
diebus de mea ee Cursij amicos. sed hec commendatione qua his i cui⁹ gnificare uolui scito
ee oīum gratissimā Nā p. Cursi singulū pudore gratificabit etiā me ut nbi q̄ diligentissime
L. Nilius cōmendatū. Ei⁹ ergo studio uix uideor mihi transitare posse si uitor uehis his
quib⁹ tuis diligentissime q̄d agrim⁹ ut poleris. Nolim q̄ dies possit labi i patiat me ei⁹ gnis

Com.

pallidan sūt q̄ scripsit. ima i sūt uestis illa.

artificiu quodda tenere ꝛ ego pollicit⁹ ſuꝫ me optima nr̄a arte ꝺ ymptuꝫ muriſiuꝫ gr̄ conꝺatoꝝ
id qñ aſſequi nō poſſuꝫ tu te uelꝫ effingas ut ille gñe⁹ uoluꝫ mirabile quidda ꝓfecto arbitret
Id facies ſi omne gen⁹ liḃalitatiſ qꝺ et ablumanitate ꝛ ptāte tua ꝓpriū potiſſimū noꝝ mō re
ſtō ꝛ uerbiſ / multo amplius oſtenſuꝝ / que q̄m ꝛ ꝓnūa ualeant / uelleꝫ oppꝫ eſſ / ſtō tuoꝝ
ipſiuꝫ horaꝝ que tibi comēdo ꝓdigniuꝫ eſſe tua amicitia noꝝ ſolū q̄ mihi Cuſpiꝺ ꝺec / arꝺo. tuꝫ ꝛſt
id ſatiſ eſſe ꝺebebat / ſtō q̄ nomē iudiciū ꝛ horū ꝛ amiciꝝ diligēdiſ / hanc litteꝝ uim q̄m fecerit
ꝓpe ꝺiem iudicādo. tibi q̄ ut optimo gratiaꝫ agaꝫ. Ego que te uelle que q̄ ad te ꝓfici arbitrabor
omnia ſtuꝺioſe diligēt⁹ q̄ curabo. Cura ut ualeaſ. Alia epla ad eūdem.

Co. P. cornelio qui tibi litteraꝫ ꝺedit / eſt mihi ap. Cuſpio comēdatiſſimꝰ eū tū q̄m tuopte ꝺeliciꝺ q̄ ſtrēte
exime ſtudio cognoſcā. Vehemēter te rogo ut cureꝫ ut ex hac gratulatione mihi Cuſpiuꝫ
q̄ maximaꝫ q̄ primā q̄ ſtrictiſſime gratiaꝫ agat. Vale.

M. Cicero Cluuio ſal.

Cuꝫ ꝛ Galliā ꝓuinciaꝫ q̄m nr̄ā nominādine / tuaq̄ ſūma ꝛ me obſeruantiā ad me / ꝺeſſet nemo
miſſes locupl⁹ ſuꝫ te uel ꝺe agro Vectigali municipij Athelani qui eſt in Gallia / q̄ loq̄
opte ei⁹ municipij tū laboraꝫ tibi ondi. poſt tuā aut ꝓfectione cuꝫ maxima rei mu-
nicipij honeſtiſſimi mihiq̄ iucundiſſimi ꝛ ſūmi mei offij agēt⁹ ꝓ tuo arꝺo ꝛ me ſingulꝛ
exiſtimaui me oportere ad te accurate ſcribere. Et ſi neq̄ ſuꝫ neſci / ꝛ que tua ꝓpꝫ ratio ꝛ que
tua potiſſ ſit / tibi q̄ negotiū ꝺari eē a C. Ceſare noꝝ mediocriuꝫ preciare me intelligo.
Quare a te tāto pere to q̄m ꝛ ne fraudi poſſit ꝛ liberē mea rō factuꝫ eē arbitror Et ꝓmuꝫ uelꝫ exi
ſtimes q̄ res eſt / municipij fortunas oēs ꝛ ſto uectigali exiſtere. Hic aut ꝓpriꝰ hoc municipiuꝫ
maximis oneriḃ ꝓſſuꝫ / ſūmis affectū eē difficultatiḃ. hoc ꝛſt eoꝝ iudicio eē ꝺebet⁹ eē nō multoꝝ / tū
mihi crede ſingulariuꝫ hoc municipio calamitaꝫ arꝺiſſe / quaꝫ ꝺe re noꝝ mediocriꝫ / ne ꝺe
miſeriiſ quiꝺē nemiꝺ q̄ſeꝝ / hoc ſuꝫ quod nolo uideaꝝ offendere. Itaq̄ niſi magnuꝫ ſpeꝫ hiemꝫ
mihi q̄ ꝓpoſuiſſe / diuiꝫ ꝛ diligēter municipij ꝛ egritudo eius ꝛ uoluntaꝫ ergo ſe habuiꝫ eē rediꝫ
Ideo a te nō ꝺubitaꝫ ꝺe / ut hoc tuū illi ꝛ regiū ꝓſuaꝺeaꝫ. q̄ ꝛ ſi nichil omnino a te peteret
ſi nichil aꝺuocaſſet te tale ſeruire / tū maioꝛe ſpeꝫ ꝛ petitā natꝰ ſuꝫ poſt eaꝫ mihi ꝺatuꝫ eſt.
hoc ita a te Regienſiḃ ꝛ premuniſſe / q̄m ꝛ ſi te aliqua neceſſitudine adiūxiſſet tū tuuꝫ amor
ꝛ me ſpernere me rogaret. te q̄ tuuꝫ neceſſ tribuiꝫ / ꝛ ꝺes eē tributuꝫ meuꝫ. ꝓpterea uos
q̄ hoc uoluꝫ petuꝫ. habeaꝫ aut⁹ q̄m ſibi eū laborē ꝓpiuꝫ neceſſ. hoc me nō ſpernere ꝛ ſtimare
neq̄ aliqua loci ambitione q̄moti a te ꝺiſꝛ ꝛ ſi te exiſtimare arbitror tū mihi arbitratu
affirmāte credas uelꝫ me hanc municipio ꝺeꝛ ꝓpiuꝫ / Nullu⁹ uīt fructuꝫ tuꝰ neq̄ honoꝝ
neq̄ laboꝝ meoꝝ ꝛ quo nō huic municipij ſtudiū / ꝛ me exciterit ſingulꝛe. Qua ꝓpter a te ꝛ
atq̄ ꝛ ꝓpria ſalute ꝓſima iucundiſſima q̄ tua ꝛ me ꝓpria ꝛ maxiā benuolentia maioꝝ
in moduꝫ peto atq̄ obtēdo ut tuꝫ fortunas aliq̄ municipij ꝛ telligas q̄ ſit mihi neceſſitudiꝝ
officijs benuolentia iucundiſſimuꝫ / id mihi ꝺes q̄ credi tuo modo ut ſi a Ceſare quod ſtuꝝ /
ꝛ petrauiſſe tuo būſtio nos id ꝓſentiſſe eē iudicēt⁹. ſiq̄ mus ꝓ eo / tū id hoc animo q̄ tū ad te ꝺimiſiſſe
opa ut ꝛ petiſſe⁹. hoc tuꝫ mihi gratiſſimuꝫ feceris / tuꝫ uitaꝫ ophimoꝝ hoiū honeſtiſſimoꝝ
coſtiq̄ gratiſſimoꝝ ꝛ tua neceſſitudine digniſſimoꝝ ſūmo būſtio ꝓpiuꝫ tibi nuꝫq̄ deuixeris.

M. Cicero q. Rutilio ſal.

Cum ꝛ mihi gratuꝫ eēm q̄m te fratꝝ ꝛ tuaꝫ aḃ me benuolentiaꝫ exptū eē nō ꝺubitauiꝫ a te peti
q̄ mihi petenꝺū eēt. ꝓ. ſextiuꝫ q̄ fuit ꝛ quo ophē ſcio. q̄ hanc fuiſſe ꝺebuiꝫ ꝛ tu ꝛ omneꝫ boni

scruit. Je cuy qz alijs te mei studiosissimũ cẽ cognoscẽt petiuit amice uir adte qz accuratissime scribẽt.
De re B. albini senatoris cuius familia nata est L. scyti optimi adolescentis filii p. scyty. hoc-
circo scripsi ut intelligẽs nõ solũ me y scytio laborare debẽt sed scytũ & y albino. Peto aũt hoc est.
a. my. Lelio c. albini pcha & extimationẽ accipit quã pcha Lelii emerat a Cestio debente plo
rania eã sibi nõ exercẽti. deinde doctrinã te indeare nõ rogaui sed hũ cestio sillanis tabulis
& assignationis uelit ratas cẽ / quo firmiorẽ existimẽt sua cẽ pcha. die. si aũt pcha deinde
que ipe cesar dedit / que tabulis in eis cõditionib cẽ potuit auctus. sed hoc quale sit / tuo y tua
prudẽtia cõsiderabis. Ego te plane rogo atq; etiã ut maiore studio / historie decus magis quam
rogare mihi possis ut albino parcas / pcha liberiana ne arbitris / magna me afficis nõ mo
lestia sed & quadã mã gloria. si p. scytã hoc maxime nomẽ carissimũ y me ut ego illorũ
plurimũ debeas. qz ut finias te uehemẽt & atq; & rogo. manus mihi dare linquẽs nulli potes
Je mihi intelliges esse gratissimus.

my. Cicero Crassipedi sal'.

Quãq; tibi pus commendem ut potui diligẽtissime socios Bithinie / tecũ cui mea gñdationẽ / tuo &
tua sponte intellexi cupe ei societati q̃libẽ rebꝰ posses cõmodare / Tibi nihil hortor agrẽ
magni sua & pesse arbitrabẽr me & y libẽ declarare tibi / qua cẽm erga ipos voluntate / nõ dubitamus
hoc adte scribẽ / Volo ei te existimare me / cui omnibus ordinibꝰ publicitus gratulatione
tribuerũ Jdq; magnus / cui ordinis erga me / meritis fauẽ debuerũ / tuis & pmis Armenia esse
huic Bithiniae societati quae societas ordine ipo honoꝝ gradꝰ & maxima auctoritas. gratiosi
ex ceteris societatibꝰ & quasi q̃ municipes sũ in ea societate valde mihi familiares. Jn primis q̃
is cui parentis officiũ agit / hoc tpe. p. rupilii. p. f. mei. q̃ & magno in ea societate. Quae mi
ita sint in maiore modũ ate peto Gn. pupiũ q̃ est principes ex societate omnibꝰ tuo officio
atq; omi liberalitate tueare / cuiusq; ut ei ope qd tibi facile facias / & q̃ gratissime sint
sociis / reipq; Bithinorũ cuius mihi tu carissimus q̃tũ potes q̃ hoc hab / nõ mi usurpare / tue q̃ maxie
defensas & auctas uelis. Jd tui mihi gratissimũ feceris / tuis illud tibi ex pte gratificato & spẽdo te
socios Bithinos si hos gñdatis / memores cẽ & gratos. Cognoscitis.

my. Cicero Bruto sal'.

Cui adte tuus q̃stor avarus Varro phibuerat gñdationẽ egẽ cui nõ putabas. tamen ei com
dauit tibi cui arbitrabar abiso more maiore cum ut te nõ fugeret / hae q̃sture gñdationẽ
librorũ nec cõtudum proxima uolui cẽ. sed nõ tibi sto gratificasset / ipse mihi ad te accurate
scriptas litas maximũ apud te pdẽ hortatus amice q̃ gradẽ ut q̃ diligẽtissime scribẽm
aliqui facẽ q̃ mihi familiaris tanto magis arbitrarẽ. Ut q̃ debeat me facile hoc
& intelligas cui primũ my. tullius fore uideat ad Armeniã se mihi gratulat. Deinde ut te cõue
niam quae res attestatur quae mihi & illius benevolentia amicitia una q̃ utilitas
& hoc studio mutuo quo & mihi maxime delectamur. Et nõ & gremio ut mihi nec pme & diuitiis
Deinde q̃ maxime & gratulat & societatis publicanorũ. q̃ q̃ nollem. maximus ei dãnus
affectus est. sed hi tui ordinis mihi gñdationis fuit animũ nihil firmiore. Deinde
uectigal mihi utilius q̃ pubblicus ops mihi & fides & fama & gratia maxime hae gñdationis me pro-
pensum debet / honore q̃ honestissimũ existimauit fructũ laborũ tuorũ. hae autem tibi amo
Brundusio mihi & gñdatis & ad decessorẽ est. Quare & amore tuo in suscipiendo
negotio & exercendo & gñdatis tibi / uidear mihi cui stipendi dubitatione & meritis dubio
fuisse / & praeterea cur ei tuo & diligentes tibi exposuisse in qua re exponenda facile ea dubitem dixisse

sed tñ scyam ymitto i meq; impio fore cu; tibi uoluptati z ostu. Nã z modestu; hoiez cognosci; z prudẽti; z a cupiditate omi remotissimũ. ꝓterea magni laboris sũmeq; i dustrie. neq; hoc ego pollicy; debeo que tibi ipsi cu; bene cognoris iudicanda sit. sed tñ i oiti nouis quictionibꝫ i est/ qualis pn; adhibit sit — not
z qua romdatione qz amicitie fons apiat. qd ego hortari effici uolui z ipa ꝑ se nr̃ãndo
gstitue effice debet. sed tñ nichilo i hortmi/ illud hoc audito. Curio q; si me tanta fama q; h et
Varro existimat z ipe sentio/ ut q; primu i telligis/ hãc meam gmdationẽ tam; illi ꝙ tibi
attulisse/ q; me et ipe sentit/ ne ego dubitarim.

M. Cicero Bruto sal.

Quia semp audacter studiose te opa; dare ut ne qd mroz tibi ee ignotũ/ ꝓcaue dubito
qn sciaz nõ solu cui; municpy sim/ sed i q; diligat/ soleaq; meos municipes ꝯparatos tueri/
quoz qd ora romodi omi; q; facultates/ q; h z sacra gẽtis z sam tota edui sanctiz/ loca q;
coiuz tueri possit/ gallie i his vectigalibꝫ que hui; i ꝓuincia Gallie. ad ea visenda ꝓmptus
que a colonis debeã exigẽdas totaq; ꝛo z cognoscẽdã. z administrãdã/ legatus eq; Romanos
misi. q. Scaeuam q. f ay. fauniũ ay. f q. mamercũ q. f. Peto ate i mauoꝛ modũ
pro nra necessitudine ut ea ꝛa tibi cure sit/ opaq; des ut ꝓte/ q; edmodu; ꝓuincie negotiũ muni
cipy administret. q; primu; q; gẽtis ate/ ipos q; quaz nosa stupra ut q; honorificentissime ꝓtegã
z q; liberalissime tractes. Lectos viros ad mã necessitudine adiũctos/ municipesq;
gratissimos/ beneficio tuo deuinctos. mihi uide z gratu; fortis. q; d nõ sepe tuos municipes meos
gsicui/ tuis hic ãn; ꝓpter ad meã nrã officiũ q; pertinet. Nã gẽtilitate municipes hortari
edilq; filiũ meum scio uolui z frat filiũ z M. cetu; horũ mihi maxie notus. Is cu magnã
i nro municipio nr̃a alioꝛ ullius erga solet/ quos cohonestamus/ ꝓpterea q; me si nos pu
municipy tuo studio/ diligẽtia bene administrata erit. qd ut faciaz/ te rogo atq; ꝛogo. — M. Cicero Bruto sal.

Talia epla scribe romodu; tibi legatos exornatu; ut potu diligentissime hanc prouinciam
Q. ruffũ/ quo nõ mihi omi; necessitudines sũt. diligẽtia romodo nõ ut aliqd detra
gmdatione gminuaz/ sed ut ad hãc addaz nã ꝓpinqꝰ est M. Cesy mea maxie et
familiaris z necessy z fuit i gentilia mecu; Tullioꝝ mihi/ quo ny municipes ornatiores
esse uult ut accepisti abeo bñficio indeme nõ dedisti. Est ꝓpa qd apud te ualet primu;
animi studiu; nõ abhoꝛtor. Quare nichil ea q; liberalissime exercẽtur/ opaq; detur
i ea legatione qua suscepisti q; suu; gmodi/ semp auctoꝛ mihi q; maxie adhortatus
i dustria vult esse id qd optimo cuiq; nã tutissimũ est/ q; maxime laudẽ/ tuu amoꝛ
qui ea i pulsu tuã a municipio gstitui qd exigitet/ si hanc mea gmdationẽ tuus animus
se studiu; erit gsecutus.

M. Cicero Bruto sal.

Lucius Castroniꝰ petꝰ lege pompeia municipy Lucensis/ est honestꝰ grauis plenꝰ offici
Bonꝰ plane uir z cui vicinitas tua z fortuna/ si qd hortad ꝛo pertinet ornanda.
apud aut e familiarissimꝰ nr̃is/ ut nosty ordinis obtinet meritis dilectꝰ. Quare
ut meus amicus z tua diligẽtia amicta tibi gmdet/ ay q; hoc q; ꝛogo romodatissimũ tibi
ꝓfecto ꝛoꝛtũ/ mihi credit erit gratiũ. Vale.

M. Cicero Bruto sal.

Lucio titio Stratone equite Romano z i p̃mis honesto z ornato familiarissime vtor
oia mihi cum eo intercedũt unde p̃me nosse debemus. huic i tua ꝓuincia pecunia debet
pupillꝰ romuleꝰ. Eius a vulturno qui Pome ius dicit/ z recens i Gallia est. q

Peto a te hoc diligēt' ꝙ si mea ut ēet que ē honestꝰ & amicoꝝ pmia labōrīe ꝙ & sua ut negotium
gerēdū cures. Ipē suspias trāsigis optas ꝙ des quoad tibi equū & tpetū uidebit' ut ꝙ q̄modissima
ḡditione Lilie' Stratonꝰ q̄u cū ea ētē missus ē negotiū gerat / ad nūmos q̄ puenat. Id et mihi
gratissimū erit & tuipē L. tuū cognosces amicitia tua dignissimū q̄d ut tibi curē sit / ut ora
rolet ēē que me uelle scis / te uehemēt & atq; & rogo.

M. Cicero Cesari Imp̄atori Sal'.

Precipuū tibi remediū uulnerū tuū necis mee familiarissimi uiri optimi filiū que tuis adolescēs
tpi ītē modestia humanitate cum & amore erga me singulari egregiaq; dilectu / tuis prīcipiis
& doctꝰ intellexi & didici mihi fuisse rē amantissimū. Hic ille ē est maxīe q̄ minime atq;
oburgare me uolueꝝ est q̄d me nō tenuī pīpis nō abstē honorificentissime scribere / gratulēr.
& 1. sed mea nūcq; amis precibus ipsius adducēr
ei nostros ipsius clamitātis sed tū ita me ḡcolat ꝙ horū ipsius & tua amicitia fruāt
atq; ita loquūt &.
sed me mihi ea mouēt ut audeā Ithacū ad hanc magni Ulixis magistro / & aduersū p̄ceptū
ei Euripidis
1. Odi sophistā qui nō plus sapiens est. quāq; & pīs simplex pīnis laudat egregie & ait posse oīb;
1. sed ante & post oīa & tū michi loquere
1. sic egregie dicendo & scribendo ēē & alioꝝ. sed ut redeā ad id
unde repetī uehemēt mihi ḡtulit fortuna scribēdi adolescēs humanitate tua quē est singularis
ḡphēdere. & ad id q̄d ipsum pīnus rāte nelle arbitror / Addidit cumulū grādi amoris
mee. Quē nouo genere scribendi ut intelligeres nō uulgare ēē cōmēdationem.

M. Cicero Cesari Imp̄atori Sal'.

P. Crassum ex ea nobilitate Adolescentū dilexi plurimum & exco cum ab ineunte ætate by
spanensi tua p me / existimare rep ex his iudiciis que de eo feceras rogantis ei. Libet Apollinis
ac tuis eqdē cum ille unicē & magnifice & ybalia. Erat ei studiosus Cassii ad ea
optima studia uehemēt applicat. Itaq; abeo admodū diligebat. post mortē aut Cassii eo
mihi & dignior uisus est que i fide atq; amicitia mea & tempꝰ q̄ uo ea ast obtinēdi
& colēdi putabat / quos ille dilexisset. & quib; carus fuisset. Itaq; ad me ēē Cilicia ut uenit
multis q̄ ī eā mihi magno usui fuit & fidei ei & prudētie & ut opinor tibi & Alexandrino
bello q̄ in studio & beniuolentia pomt nō defuit. q̄d nō facturū te q̄ ita existimaret
& hispaniā ad te maxīe ille q̄dē pugnatio / sed & me auctore & ipse fecit. Cui ego cōmēda
tionē nō sum pollicitus nō q̄n dubitarē apud te ualituram arbitrarer / sed neq; ego mihi quidquā
uidebar / q̄m & bello tecū fuisset & ipse memoriā Cassii & tuos nōsset. Et tamen cōmēda
tionis uelle / & ea alios tuos uidebar id efficere posse. testimoniū meū de eo uidebā q̄d ipse
magni existimabat & ego apud te ualēs citra arrogātiā & ut uidebā de eo. Doctū ingenium
& studios optimis dedimus / Id q; apparebat nā domi mee cū Dyodoto stoyco hospite meo uno
eruditissimo / multū apparuerat / nunc aut & res ipsa studio rei tuam & tuos laudis gloriam mādare
cupiebat / posse arbitror / ualet & gemo. hīc opīo nā pdē & eo genere studij ītelligit & probat.
satisfacē & mortalitatis laudi magno mirabili nipar. hīc opinionis mee testimonium
sed tu hoc facilius multo ꝙ tua singulari prudētia uidebis. Et tū q̄d negotiū eras cōmēdo
tibi cui / Quicq̄d ei cōmodaueris / eius mihi maioꝝ & modū gratum.

M. Cicero Sarno Sulpitio.

Aretus Curi' qui Pathis negotiat' / multis & magnis de rebus amicis dilectus nā & Amisena

puer? mihi cuj co est. vt primuj ſfoy uenit ſtituta ei? pſa amiſit. hic cuj aliquotiens antea
tuj pxime hor? muſtimo bello dom? ei? tota mihi patuit. qua ſi opus fuſſet/ tuj ecjus ſing? merc
maxim? alit mihi uinculū nēco ē qī ſanctiorj cuidā necēſſitudinj pxē alchanicū humiliaſſimj?
Cuj q? unū. pl? ceteros obſeruat ac diligit. quē ſi tu ita forte cognoſti/ puto me hoc q? d? facio
facē pru?. ea est ejj humanitate z obſeruātia ut cuj tibi ita ipm̄ pſe gīdatū putem. q? d? ſi
ita est magnop? ate peto a' ſſo ut ad eā uolūtatē ſiquā ē illū ad? hāc meā ſtulticiā gīdiſti
q? maxim? poſt cōdationē cumulj accedat. ſiq? aut pe ꝛeuēdi? ſuaj mihi ſcripſerit
aut nō dubj cuj ſatis hōr cognitū/ aut que tu ē cui maiorj gīdanoj indigeat/ ſcribā cuj
cōmōdo ut neq; maiore ſtudio quēq; neq; iſtoub de tuis gīdare poſſij/ fuiſq; id q? d
debeā facē hi qui religioſe z ſine ambitione gīdēdūt. ſpōdeo ejj tibi id q? pot? ſpōdere
debeo ī me q; tenuio cōſ esſe ay. Cuj mores eaj q; tuj ꝓbitatej tuj z humanitatē ut ejj
z amicitia tua z tuj admirati gīdationē ſi tibi pſe rogatū? dignū ſe exiſtimatuj
mihi q? gratiſſimū feceris ſi ītellexero hāc litē tuāq; ſcribenj ofliciū apud te
pondus habuiſſe.

M. Cicero ſeruio ſal'.

Non credam ut Actico nō quē clarū leptā vid? Jouīdioj tuc ſuauiſſime adeuj z hu-
maniſſime ſtruxiſſe lēc ſiciunt q? mihi. nam z ſp̄ uſuſq; noſtj ꝓpe eaj gratiā exiſtē tū ego
admirabar magis te qī rogari? aut certe admoni? libāliū Actico vēdiſſj q? tū dubitē nolā?
qj ita futuj ſiciut nō ceſſat ultro ad eū ſcribēdū ſi qj me opīnā uolūtatē tua/ tuj q?
leuaj detuliſſe de quo nō mō rogare te ut cō ſtudioſ? mea q? cā ſtanaj nō debeo/ nihil ejj
cumulan? ſtui pſt q? pollicerj. ſed ne negaj q? dē agē q? d m ꝓpi? cā z tua ſtudia ſeruj.
Illud tū dicā/ mihi id q? d ſeruſti/ cē gratiſſimū. tale ejj tuū ſtud? de hoīe eo que ego
vnice diligo nō pſt mihi nō ſūme cē iocūdū q? nā ſtui ſit/ cē grauē nolē est. ſed tū q?
mihi q; gūchione nra ut? pmittē apud te ītēbedo/ luce vtiq; cōſ que negotiū mihi
ſtudiōſa cē/ ſtuia nā ad id q? d Actico cā te oſtēdiſſe cē ſtuj tanū uelj addaj/ q? tuj
ex nrō amore acceſſioj ſtui pſt. z q? d modo uolo/ q? hūq; offitiū ī ſcribendo religiōſ q?
reb? Actico obſtrixeris hyeme me tibi obligatū fore.

M. Cicero Seruio ſal'.

Cuj Liſone patrē ſi est mihi q? hoſpitiū uet? quaj ego necēſſitudinē ſanctā colēdā puto.
ſed ea cā ē nā alijs q; plurib? ſtumiliatuj tāta/ nullo nō hoſpitio. z ea nō offitiū ei? multj
tuj ī gſuetudine quotidiana ſicē auctū/ ut nihil ſit ſtumiliantiū nīſi quōd? Js cuj Rom
ānuj ſp̄ ita fuiſſet ut mecuj unet?/ z ſi eramj ī magna ſpe/ te mag? ſuj gīdationeq;
diligēciſſime ſtudiōſq; id q? d ſeruſti ut ei? reg z ſororuj? ab ſeruj tuerere. tuj q? ī cōmuj? p̄ſtare
erat otiū z q; Loſa ſuerat ī nrā cā nuj q; p̄ſidij quotidie aliq? timebaj?. Effecti? tuj est z
ipſi? ſplēdide z nrō reliquoq; hoſpitū ſtudio ut otiū que uellem? a Ceſare ī primis?
q? d ī telligo ex hoc ſuj quaj Ceſar ad te dedit. Tuce nō mō nō cōmutem? tibi aliq? ex nra
gīdatione qī adeptuj otiū/ ſed eo uehemēt? a te gtēdam?/ ut Liſonj ī ſuj negotijs tuaj z ſcripſerj
cum? dulia fortuna timido? teneā agebam?. Vereb? neq; q? accideret ei? modi ut
nec tu q? de medio poſſes. Exploratum nō ei? ī columnitate otiū alie primo ſtudio cum pro
que ne ſingula enumerē/ tota tibi domū cōmodo. Tuj dolore tuj filiū ei? que C. mem?
gemellus diuj? mauj cuj ī ſtilamitate exilij ſui patrēſq; cum? fuiſſet/ patrē ſuum
Legibj adoptauit/ vt ei? ipſi? hereditatiſ cuj q; tueat? ꝛc. Caput illud est z Liſonis

quig ego viz optimū gratissimūq; rognoui vcapias ꝯ necessitudine tua q̄ si fecerig nō dubito q̄ ꝯ eo diligēdo / cetig q̄ postea gradādo / dig q̄ ego sig audirig / uolutarig hīre q̄ nī sig uehemēt studeo tuig / illud ꝙcor / nesciui cumulatē audere fecisse / aliqd ei cā meille negligēt simpsisse putet / nō te oblitū mei. q̄h essig me fecerig tuig ex sermonib quotidianig / meig / tuig ex epl̄is / huc potui negligi

M. Cicero Seruio Sal.

Relatione patrēsi medico vtor familiarit / ei q̄s nō grecando mihi comēda fuit / hui arti / q̄ puer exper ꝯ / ualitudine nrog / Iniqua mihi mi vra sūia / tuig / ꝙclitate / immolehaq; carissent / huc q̄ tibi gratādo / a te peto / ut des operā ut intelligat diligēt me scripsisse de reste / meriq; gratiā hoc Vtilitate
vestro magno fili fuisse. Erit id mihi uehemēt gratū.

M. Cicero Octauiano Sal.

Marcig timli Tullian / abscunte adolescētia me obstinauit rēp q̄ dilexit. Virtig boni / mig plurimū / ꝙ ofīj gnē offīj diligēd / quo si arbitrare ee Sitone / nisi audiig ch eig / mee uln ego / reliqm cibue gmoratu nichil eet nece plura me adhe de eo scribē. Ipse erit eig ipse iudicio suig moribig suaq; humanitate ut sine cuiq; gratādone diligēt / absēte / nō minig q̄ / ame / aretig suig familiaribig. Sed nī illū abee putig gratiā tibi / maiore modū / domuig suaq; q̄ Sitone / rei q̄ familiaroq; maxieq; C. Antonū Antonii libīm / q̄ ei q̄ q̄ tibi / ꝙ puo nobe gratādo nā tuig ꝓca mihi / ꝙbat / q̄ ei / patronū suū offō / hāe singlāri / tuig / ꝙ meriti magna offīj gratulit / mihi q̄ molestissimig tpoh ita hāti lenimolehaq; ꝓsto fuit / ut si ame maiusse eet. Itaq; peto a te ut eig Antonū / ꝙ patroniq; ei negotio ꝓ te tueare ut ei gratū q̄ tibi gratādo / ipsi suo nobe diligaq;. hoc q̄ / mihi mog hoīj prudentig / offīj mig cognosces / diligēq; ꝙ a te diligat. Vale.

M. Cicero Seruio Sal.

Malig q̄ negotiat thespis uehemēt diligo nā / rēp me uolunt / diligēnsse q; obsequia / / studys nīis nō abhoret. Accedit eo q̄ vāto dignitate magnopē ei / tribuit ordā q̄ ꝙ existimant / / si suig / q̄dq; tibi dignū gratādabit / valde gratū / tibi mea gratādone aliqd accessionis fore / dne q̄dē mig dignāti familiaritati tuig / / studiū gnouit ut ad te ꝙ accuratissime scribeig. Gratissimū ig mihi feceris / si / gratādone mee / tātig tuig / ꝙtū ex tenuis ꝓtūnū. id est si T. dignitatē q̄ maxie q̄ honestig / ac ꝓ ma dignitate potig / fueig atq; ornameig. Expp q̄ ꝓtia grauissimig / humanissimig mouih gsono tibi / te eig q̄d poteig strictū alteriq; virorū officiig expectare ee capiig.

M. Cicero Seruio Sal.

L. Cosinio Amico / tribuh meo valde familiariter utore nā erit / nos meriti / uolutatig / / /

Vehementissime letat' sum me tua diligentia & eo gmedatu fuisse. Ita est simplex animus meus gmu-
dationis maximo admito fuisse q ad te delatu dimet p te & dignitatem tua de te loqui potuisse.
De quo etsi ex tua singulari humanitate purgatu te mihi sentio, tu tamen debes tibi
maxias gratias agere cui tam bene mece potuerunt verba letis omnia offendere nisi amicos qua humanis
de causis deponeres. Dein credas mihi affirmanti velim me hoc non ex Lysone magis & ex orbi sentire
homine ea uerba quibus tu mihi tua sima laude ferretur. Libenter mihi memet ipse quo-
tidie ceteris unaq; una nec potui quidem me audire arbitrabar, sed quia libenter ipso legebar
omnia mihi tua & ficta & dicta laudabam. Quanquam etsi ante tua tractes iniurias non adsidere com-
dationem meam, unus usq; te lenis mansi omnia gremium pudet, tu ab eo petito & maiore modo ui-
cus & atq; & tuus officium liberalitate explentare. Scribes ad te quale uir est ut scripserit tibi facta
fecerat, nisi cuius ea scripsit tibi satis ed nemo arbitratur.

M. Cicero Sermo Sal.

Hagesarchus Lariscus magnus meus hospes ornatus & gratiam mea memor & grata fuit, mecum
quidem diligentissime uolunt. Cui tibi magnopere gmdo & ut hospitem meum & familiarem meum
& gratia horis & diuitiis bonum & principem Cnidiorum fuisse. & tua nominatim diligentissimum. Quamuis
mihi fecerit si dederis operam ut & intelligat hac mea gmdatione, magnum apud te pondus habuisse.

M. Cicero Sermo Sal.

L. Hesinus ea mecum necessitudine gunctus est qua mihi qstor fuit. Sed hoc tamen quasi ego ut
a maioribus accepi sex genere duxi sunt virtute & humanitate sua cuiusque, Itaq; eo ser-
uitore ut non familiarius nullo, nec libentius. Is qui se gratum iudebat & sua ea que honeste possent
te libere ipse fuisse ed magnum hoc est & quam apud te meus usus valiturus. Id huic ipse
& ita iudicabat tu familiam gratiosiorem tuis qui esse omnes audiunt qui suam, est & nos amore et
gratia quicto. Peto igit a te tanto & studio gito & intelligis delectem me peto & hoc tua mihi nomen & tuis
familiam ut ea negotia que sit & achaya exco gerant est. Hoc minus sit no quam hodie negotiari est
explicet & expedias hi mihi & petitio quam habet tu & auctoritate & gratia tua. Sic enim existimo hos gratos negotia
mandatum ut ostia & rebus qui & aliquam gratiam uolunt te & uelle, & quo modo tuo fieri possit, te dissi-
pitatore utentem. Id ut honores mei tui sustinias uehementer te & atq; & rogo. Illud prea sine alienum
a tua dignitate petitum ed, temere mihi ignoscas. Sed dissimulare enim ut uerum sine gratia
gratum nolunt si eos qui in maiore re est, tamen tacentis qd' quo minore dubitatione sine
petitis libenter ad te a me. Lepide gratie nos que nihil aliud uberet, nemo est id tuae dignitatis ed
arbitrabamur, sed quodammodo qui gmdatoris supplicis. Scribere qui id bonitas hic apud omnes mu-
nificentie ed, nisi & hic sine gratia. & me pote. Sic enim uelim existimes nos meis me debilitatis labori
qui ipsi de sua. Sed in illud studio & tantum me ad suum usum uenire ut illud labore ut non
minimum hac mea gmdatione si gratum arbitrer.

M. Cicero Sermo Sal.

Licet code exo. Sepe mihi hinc gratis litis mittat cui gratis agam qui meis commendationes tu diligen-
obsequi, qd' ten & alios & tuam ut indo sum. Sed hi non petis ope & ut nolet ut in formulis
sic ego & sepe de code & alio mo. C. Iulius igit Amomo & rebus mihi gratis plurimum egit
& suo & suis amam patronum sum nosse, nec laboris me honorificentissime petuisse tractat, recep-
putq; nec familiare absens patronum sum. Id ni hi commendatione & cura quos tibi ego primum nominis
& suma quidem addet gmdatum tuis qui ag. Simul & uis est ex meis familiarissimis & ut
intimis maxime noris hoc & magnus meus hospes dominet. & pene dixi quem mihi debet aliqd

uidet gratissim⁹ tuy multo rotūdi⁹ te cē ī me tali uolūtate ut plus ꝓfis amicis meis q̄ ego pri⁹ fortass-
ꝓdesse. Credo q̄ magis ego dubitare q̄d illoꝝ cā fuerit. q̄ tu. q̄d mea. ꝑsōhor nō dubito q̄ gratissimo
mihi cē grat̄. Illud te rogo ut illos quos q̄mos cē hoīs ꝑcul q̄ poss cē tibi ꝑmittas ꝙ optimo
Quare uelis q̄d hui⁹ negotij des opā q̄d tuo ḡmodo fiat ut te optime de achaya ḡmerit. Ego
cum tuo fīlio rotūdissime gratissime uno magnā q̄ tu egregio a⁹ ꝓmptitudi⁹ q̄ studio tuy ex
uirtute z ybritate uoluptatem capio.

M. Cicero Fesulano Sal.

Et si libēt̄ petere a te solco tūd opus est meoꝝ ocupiaꝝ tuy multo libēti⁹ gratꝫ tibi ago cū sensi aliqd
gr̄datione mea q̄d sēp facis. Interdabile est cui quas mihi gras agat omes z mediocriter a me tibi
cōmdari que mihi oīa grata ꝑfecta. ayssime ḡtissima. Ne cui z meus lenit⁹ te ut meum liberū
statij ꝓmiatorib⁹ suis pollicitū cē oīa. multo rotūdi⁹ plura z maiora ꝓmisse. Id q̄ primo cui z tibi ꝙ
mihi dicēdū cē uelis ayssime mihi te ꝓmisse ḡtissimū q̄ q̄d hoc uehemēt⁹ leter q̄ expō me exīstimo
te uidere magnā capturū uoluptate. Est cui z eo tuus uirt⁹ z plato z p̄mū offm p̄maq; obligata z tuis
studia illa nra ḡca antea delectabant. nūc z unum. q̄d reliq̄ū ē uelis augere. tua z cui⁹ bñficia
oīb⁹ z ch⁹ que te exīt digne. Sed duo q̄dē te nolim⁹ rogare. p̄mū ut q̄d possidē exīt amplius
inco nouū nō pcū cui⁹ sanctāt fidē mea. deinde ut fortunis ꝓsit⁹ hortēt⁹ rhys rh quos auxit opera
que uxor cyndy sua adhibuit. Incas q̄ rōnē q̄dmodū ea mulier formā ꝑdiderit q̄ne ꝑ
putarit illa fore ut optimo nrō z negotiō ḡtificet⁹. hoc ut assequam⁹ te nehemīt⁹ z alios rogo.
Illud q̄d ē scripsi id ita nr̄ intuito te cā q̄ssisti cui⁹ causa ita fieri uolo ut ipse iudices. hoī te gratissimo rotūdissimo benigne facturū. Volo cui adiūgi nr̄a cā sensi
hoc ī amicē nr̄e Lacedemonios debitare arbitror. q̄ ipsi sua maiores q̄ sua auctōritate sati
cōmēdati sint fidei z iustitie tue. z ego q̄ te optime nouisti nō dubitem q̄ tibi non
ssima z cura z mīta ꝓpter sint. Itaq; mī a me petēt⁹ philipp⁹ Lacedemoni⁹ ut hāc mea mediocrē
gr̄dare z si memineris me ei rem tutā oīa debē tuā tibi gr̄datione Lacedemoniorū apud
te nō egē. Itaq; ne uelis ayssimos nre omis dignitatis arbitratu z honoꝝ tuoꝝ plurimā
bationē feliciꝫ q̄ hactenꝰ. Cū dē q̄ me ita uehemēt⁹ te q̄ uehemēt⁹ optē nostrū nō nr̄i solū
ꝑdē z Grecie monumēta oīa tua sponte Amyntē Lacedemonijs z cē z fore. Quare tāmyate
peto ut mea ea fides Lacedemoniorū cui⁹ hic fidei amplitudo ꝓsimā ꝓximitate. Ut hic
si tibi uidebit⁹ ꝓsidere te nō molestē feras ꝙ stelligeri ea que fides mihi q̄q; grata cē.
Finem ei ad offm meum tot⁹ exīstimare cure mihi sua⁹ rogo cē. hoc te uehemēt⁹ z atq;
etiā rogo.

M. Cicero L. plāco Sal.

Non dubito q̄n sapias ex hac nr̄a⁹ q̄n tibi apte relicta sint. me tibi cē ut ḡtissimū nō hui⁹
nō cau⁹ q̄ne sis habit⁹ magne gratie. sed hui⁹ q̄ que familiarit⁹ ꝙ suetudine tenet⁹
quas sep mihi rotūdissimas cui⁹ patre tuo z p̄mas fuisse arbitr⁹ mutuo nostre z te amor
ꝑfect⁹ auxerit patria nr̄a intuendo. z eo magis q̄ intelligere ut p̄mū ꝙ etatē iudicium sua⁹ possunt
ḡte q̄nq; tibi fundat⁹ esse. me a tot⁹ p̄mis repetā cē obligatū non dubito. a⁹ debeat nō mediocri
vinculo tuy studioꝝ q̄d ipse ē ꝙ studiose. tuy meoꝝ studioꝝ caꝝq; artiū q̄ne ꝙ studiose cur⁹ q̄
nolūtate cadat sp̄ z familiarit⁹ deinceps. Experiēt⁹ te arbitror. hortat⁹ lōge repetita p̄sentia
quo sperem. id p̄mum ergo hōto z tā sine magna iniuria rei hāc ame gr̄mōtionē cē fieri
G. arheio Capitone utor familiarissime. note mihi sp̄ varietates rerum ꝙ in oī gne
honoꝝ z laboꝝ meoꝝ z amicoꝝ z opa z auctōritate ē gratꝰ ē ter familiaris Gay cupidinis
ꝑsto fuit z parent z ꝙtus z ferme mot. hui⁹ ꝓpī quos fuit T. Annius q̄n nō sperat
q̄sum q̄ hereditas optime⁹ utq; ei successū cēt poterus in eas ꝓpīnas nō exāmauerit.

facere Antisti? nichil potuit nay si potuisset/ nichil ei fuisset antiquius q̄ ut Capionē quoj a patrib⁹
diligebat rēuti p̄ssj ssiret. q̄ hic Cesarē fauet ꝑ se ꝓ hostib⁹. sed oppressus tām acrigit negotij q̄m
recusare nō potuit. cū signarey argentū apud Lolome nō possuj dicē eum p̄fuisse neq; postea negare
adfuisse/ sed nō plus duoby aut tribus mēsib⁹ deinde abfuit a castrys fuit. omē negotiū hoc mihi
ut tosti uelij credas. meas eas ille mestitiā/ in bello uidebat/ meum casū cōtemnebat. Itaq;
abdidit se i intimā cohortem quo potuit longissime a castris nō mō ut nō peteret illy negotio
sed ut ne ī peteret q̄dē. Jo post p̄tū se adhoriq̄ nostrū A. plautiū in Bithiniā cognit. Jbi cum
Cesare cum uidisset nichil aspere nichil acerbe dixit Romā missit nomine. Ille i morbum
grauem incidit exquo nō ualuit. Egere Corneliā uxorē ibi ē mortuā. testis q̄ Rome
paulo a quarello q̄tidie petebat/ heres q̄ per dimidia a pte a Capito. Jnsistit sibi
quoq; ꝑs sue ulla cuiq; q̄rela/ p̄ui. p̄fecē. Ita ē adductus. sed de hoc Cesare mecum
Tu mihi plane ꝑ pena nostrā de nro amore/ ꝑ studys a cōi cursu nostro tot⁹ uite
si melior ergo a te ita peto ut maiorem omnia/ maiore studio nullo possis. ut hanc rē suscepisse
meas putes cē omnia q̄dē facias effingas ut mea gratia de none tuo studio Cesarys bñficio
hereditario ꝑ q̄m sim C. Capio optimat. cui q̄ potui ī hac sūma a tua gratia ac potētia
atq; ī pennis si potuissē ultro te ad me detulisse putabo si hoc rē ī potestate. Illud fore
tibi admisto sero cum q̄ Cesar eē optimus maxime p̄t. scio Cesarē Capionē coluisse dilexisse
sed q̄ hui⁹ rei testis es. nam hoc memoriā. Itaq; michi te doceo tribuis tibi primitus ꝓ
Capitone apud Cesarē q̄m q̄ meisse studios. Ego q̄d ī me ipse experiri potui ad te
deferā. Jnco q̄m ꝑ tuā deus tu melius. quā p̄ter ī re pu. cū q̄ defendere ꝑ q̄nos hoc
ordines q̄ stetere q̄ hoc munus fuerit nō ignoras. hoc mihi michi credas si qd fecerim
hoc ipse ī bello/ minus ex Cesare uoluptatis q̄ ī tellexeri sine ipm Cesarē me ī uitissimū
fecisse. id fecisse alioqui q̄ hic hortatus anime q̄ sum moderatus te panos q̄ q̄ ī ea re q̄
id me fecisse maxime auctore Capitone cum sibi p̄ religione nostros humanitatē rei pu. fortasse
nō mihi certe plurimū ꝑfuisse. hoc rei nr plane ꝑ efferes meas de me/ erga me bñ
uolentia spes confirmauerit. Ipm Capitonē grauissimū officiosissimū optimum uiri ad meas
necessitudines tuo primo benigno admixeris.

M. Cicero Cornelio ꝓconsuli Sal.

L. Gallus est Sosis. Is fuit Carinensis sed ē una ex urbis Neapolitanus Cum eo pri. fuit
Domitio q̄ Neapoli erat. eis asympsi ī id municipiū eis montane ponis a Latinis datū ei
te Catine ruri morantis ē/ nulla ad arbitriū de ea hereditate. Gracchus aut hinc ire ē hodie
in Lucrin. sed q̄ hic ꝑta negotia uetera ī Sardinia sui/ habet hereditatis penā ei ita q̄ndā.
Jn primis q̄ ipsi uir optimus mihi q̄ familiarissimus hic studys literis doctrine q̄ p̄dus
q̄ ego maxime delector. Peto q̄ abs te ut eius pue adeas pueri ut ei sis Gallio
meis ī timis maxime q̄ nostris suas cē. Itaq; tractes ut ī telligat meas sibi q̄ndā me
magno admisto fuisse.

M. Cicero Cornelio ꝓconsuli Sal.

C. Flamo honesto a Cornano tyrio Romano utor ualde familiariter. fuit ei Gnej mei
Gnej pisonis ꝓnepos/ meq; diligentissime obseruat. ei pe. Flamo fe es? Quem ꝑ
Co. ueli honoris mei ca quibus rebus honeste a ꝑ tua dignitate potes q̄ honorificentissime a
ꝑ ualentissime C. Flamiū tractes. Id mihi se erit gratum ut gratū eē nichil possit.
Sed ꝑta tibi affirmo meq; id animum adduci facio. sed mi familiaritate a nostrā diligentia
tui ī quirere. te ex Gay Flamy officio a obseruantia a ꝑta ꝑspicere atq; ī primis gratia/ magnitudine
uoluptate eē capiemq;. Vale.

abundans elegans M. Cicero Cerlio pg. sal.

In Alesina ciuitate tuj lauta tujq; nobili gratissimoq; hoc thospito z familiaritate M. z Gayj Clodij Archagatj z philonis. sed uereor ne qj aliunde tibi propter meum officium exequare ndeare ambitione quadã grandiorem meam. qua ate qde nimirum sanctitas z mihi z meis otij sed uelut ne quisquis hac familiaritate z hospitio maxime ce gratior uetustate offensa lenimenta. Cur ob ea peto ate maiore modũ utj otij z uelut gratia ma fides dignitas q parem comodes Dolabellę cum mihi uehementissime gratum. C. An. octauio nasone otior familiarissime utj propter urbis ordinem nullo familiarj nr z humanitate ei z probitate z assiduitate quotidiana magnopere delector. Nichil ea op est exoretare te qj cuj uerbis tibi comdem. quo sic utare ut simul. hec ut tuj tua negotia quę curabat libertj Hilarj Antigonj Demosthenj quos negotia qj ea nasonis nr sic gratio atq; mea cent. Gratissimum mihi feceris si tu telleris hanc gratiam aliquam apud te posse. Vale. C. Juncius mihi hospitium est cum Lysone Lysonis filio Libitina valdeq; ab eo observor cognomenq; dignum z pietate et Lysonis nobilissimam familiam. Quapropter nihil te demq; ei ab eo maiore modo rei domumq; ei. aliquo modo. aliquo eo opere abste peto cures ut tuj tellegat mea gratia nos maxime pro apud te z admodum ornatum fuisse.

M. Cicero Cerilio pgrino sal.

Gauianus philosophus antiquus est hospes meus z pro hospitio ab ostio ualde familiariq; meo but[illegible] z nomen comes retulit. nos autem Auianum semper et hoste nullo pluris fecimus et plato Auiano meo quidem nos testore arbitror familiarissimo quę ostia relegit ut tellegeret non ualuisse ea gratia hanc meam. peto et abste ut otij rei qd prae molestia maxime possis eo remoueas haq; tuo nos ex plurimis et tellegat hanc litteris meis magno nihi usui fuisse. Eiusdem maiore modo gratum. Cui demetrio nigra mihi uehementer hospitium est familiaritas quia autem tanta gratia non simulo nullo ei dolabella regnum meo Cantilius a Cesare petenti quia tu ego interfui. Itaq; non p. conclio uocat/ eaq; ex quotidianis sordidos horis quem Cesarus beneficia uendebat/ tabulas tuas nota emptionis donationis fassa esse uenditionis iussisset Etiam Dolabellę/ me audiente Cesare dixit/ nichil ea de agenti uenire beneficij sui et eo manere. hoc te scire uolui ut ois tuum Romanorum nos hortes/ certis qj rei tibi eum in remodo ut maiore studio nostri gratiam. gratissimum mihi feceris si eum ita tractaris ut tellegat mea gratia magno ornamento fuisse.

Hippia philosophus filius Calactinus hospitis et necessarij mei in quotidiano maiore modo ei bona mea gratia abeqtate tua/ rei qua iuuenis debet ut ei subueniat quoquo auctus sit hortatu peto ate ut honoris mei causa/ eius expedias tuisq; omodes/ et hac re et necessarij gratia tua fiat diligas et patere. id mihi uehementer gratum erit.

L. Brut equestris Romani adolescens otij rei ornandi mei familiarissimus est/ meq; obseruat diligenter cum ei pie magna mihi fuit Annaea Ia et adsumta mea similitudo. otio nunc iste Brutus romę est. sed tu domum ei et familiare et ornatorem hi ut maiore studio gratiam dare nos possis. gratissimum mihi feceris si Auianum ut tellegat Brutum id quod ei tempus hac mea gratia nos maiore adsumto fuisse.

Cui familia Tironis necessitudo mihi et hereditas nec exigua relicta est. Ia. tuum est tuis qui mihi ei diligentia atq; officio et huic. Estrigę tua pietate ut illi in me sint sibi pro pudicitia uideat. Quapropter eum hi gratiam maiore modo et abste peto efficias ut tuis gratiam hanc tellegat ibi magno adsumto fuisse. Erit mihi uehementer gratum.

M. Cicero Q. Arthuo sal.

Lucius et Gayus aurelios Lucij filios gentis et tribus optimi uiri optimę coniugi

Comẽdo tibi maiorẽ ꝛ modũ Adolescentꝫ/ oĩbꝫ optimis artibꝫ ornatos meos ꝙ necessarios tua
Dminica dignissimos si vlla mea apud te gr̃a valuit ꝙsso multꝫ ꝓtinũ valuisse hoc
ut valeat rogo. ꝙ si eos honestabit libãlit qꝫ tractabꝫ ꝛ tibi gratissimos optimosq; adolescentꝫ
adũxerit ꝛ mihi gr̃atissimũ feceris.

M. Cicero Tullolo Sal.

Quę feceris l. Lucceꝫ rã/ scire te plane nolo/ te hoĩ gratissimo ꝛ comodissime ꝛ tuj Jul. quę fecisti ꝙgratissima.
tuj ꝓsentiꝫ quotidiãnq; me uidet/ videt autẽ scepe/ gratꝫ hꝫ agit singularꝫ. Addo etiã qd
rogãdũ me oĩa credo scio/ me ꝙtia argta Luceꝫ benignitate maxiã uoluptate affici
Qd superest/ ꝙq; mihi nõ ẽ dubiũ qꝫ tu animũ tuũ/ mihi quã ꝛ tuã gratiã/ magnũ
sis/ ꝛ eadẽ ista libãlitate tuꝫ absẽs te uehemẽt ꝛ attẽtꝫ ꝛ peto/ ut ea quę Jmmo ondisti de tuꝫ
qꝫ facias. Ad exitũ angas ꝛ cumulas ꝙte uehemẽt. Jd ꝛ Luceꝫ ꝛ ꝓpter valde gratũ fore
te qꝫ apud eos ꝓdire ꝓsentiꝫ ꝙsumo ꝛspdeo. de re pu. de qꝫ hꝫ negotiꝫ cogitatiõibꝫ
nostrꝫ ꝙscripsera ad te diligẽt. pauca tu duces. eaq; lecta dederis puerꝫ tuꝫ. Vale

+ M. Cicero L. Lucceio ꝙgnato Sal.

Lucceꝫ meꝫ hõ oĩj studiosissimꝫ mihiq; apud me gratꝫ extat cuj decreta oĩa te cumulatissime
ac liberalissime ꝙcuratorũ suꝫ pollicitũ est. cuj ordo tua tuj ei grata fuit/ qꝫ gratiam
rei ipsa existimaꝫ fore cuj ut scripto quę pollicitꝫ es feceris ordo. Ondecim bullionꝫ ser-
Luceio/ ꝓpter arbitratu satisfactionis. sed uehemẽt opus est/ nobis/ ꝛ uoluntate ꝛ auctoꝛ ꝛ
ꝛ periũ tuũ amicũ. qd ut facias te ꝛ attẽtꝫ ꝛ rogo. Illud qꝫ mihi gratissimũ est gnatꝫ tuꝫ
Luceꝫ ꝙmutatioĩ/ tuta Luceius ipse exitus tuꝫ quaꝫ ad eum missis ꝛ tollexit hoc mihi
apud te Auctem aut gratꝫ natꝫ plusq; ꝙmeaꝫ/ Jd ut te exoꝛare ꝛ tuꝫ ꝛ ꝓpter te rogo.

M. Cicero Q. Gallio.

Si plurimũ rebꝫ tuis foꝛe ut ꝓtinã qd tuꝫ ꝛ dum
tibi dari/ ꝛ quã facile declarare possꝫ tuã erga me benivolentiã. L. oppii ch. f. philomeli
negotiaꝫ/ hõ mihi familiaꝫ. Eius tibi omne gñdo ꝛcomendo magꝫ qꝫ tuj ipsi diligo/ tuj qꝫ
negotia geraꝫ L. Egnatij rufi qui ego uno omnium Romano familiarissime utor
ꝛ qui gꝛauissimo quotidiano tuũ officiũ plurimꝫ magnumq; mihi gr̃atũ est. Oppiũ igit putꝫ
ut diligas Egnatij absẽtis/ rei ut tueare eque a te peto/ ac si mea negotia essent uehe
menter hoc te rogo. Litꝫ alqd quę tibi ꝙmendaꝫ. sed eas ipsas ut tu ꝛ tuj nõ
cas legas/ ab memoria me tua mea/ facile intelligam posse hoc mihi gr̃atius diligẽtia tua
hoc te uehemẽt ꝛ/ attẽtꝫ ꝛ rogo.

M. Cicero Gallio Sal.

Etsi exiguꝫ leꝫ ꝛ exi. oppij familiarissimꝫ mei litꝫ cognoui te memoꝛe gñdauoꝫ mee fuisse
idq; ꝙtua sũma erga me benivolentia/ ꝙq; nisi necessario me ipse admoꝛat/ tuꝫ ꝛ attẽtꝫ ꝛ tibi
L. oppiũ putꝫ ꝛi. Egnatij mei familiarissimꝫ absentis negotia gñdo. tanta mihi huic necessitudo ẽ/
familiaritaꝫq; ut si mea ꝛei esset/ nõ magis laboꝛarẽ. Quaꝫ gratissimũ mihi futuꝫ sciuaꝫ
utꝫ intelligat me a te tantũ amaꝫ qtũ ipse existimo. hoc mihi gratius fieri nichil potest/ Jdq;
ut facias uehemẽt te ꝛogo.

M. Cicero Apuleyo ꝙstori.

Lucceyo Egnatio uno ego te. ut familiarissime utor. Et Archilaus suus negotiaꝫ quę hꝫ ꝛ
Asia tibi gr̃ato nõ minore studio qꝫ si mea ꝛ gr̃atꝫ esse existimes uelis mihi hunc eo nõ modo
quotidianã ꝙmendatione ꝛ offitꝫ magna ꝛ mutua ꝛtor noscẽ. Qꝫ ob ꝛ ꝛ attẽtꝫ ꝛ ate peto
ut eum ut intelligat me ad te tantꝫ diligẽt ꝙmpsisse nã de ma erga me uoluntate no dubitet
Jd ut facias te ꝛ attẽtꝫ ꝛ rogo. Vale.

M. Cicero Apulcio Sal.

L. noster Zoylus est coheres mecum hæc autem patrem sui excarnificinæque semper uetet mihi nullo cum animo
faciet &c. Thoria tibi quotidie postmodo ornari &c. Cui tibi igitur respondeo uti uenias ex
nostra domo. Valde mihi pergratum erit si curaris ut intelligat hæc gratificatione tibi apud te
magno adumento fuisse.

M. Cicero Silio Sal.

Quid ego tibi gratificer cui quæ tui sponte diligis petenti tibi ut sim tuus cui amore non diligo potius ut
amari. ob eam rem hæc tibi scribo memoriam tui tuæque offensæ quæ cum multi cum magna pars civitatis
gratissimum fuit/ pleraque tractanti cognatum ut sumat &c. me &c/ a te amari. hoc ubi
uehementer et atque et rogo. Illa nota. g. reddetur. Utinam igitur uulgari gratulatione quod tibi uehementer
sed hæc tota tua fide quæ fama ut amemur me/ teque amari amemus.

M. Cicero C. Scribonio Curioni Sal.

Omnis tibi gratificor Cipius sed magis papiros quibus tu quoque commodaris/ cum mihi gratissima
coque fuerunt illæ ut eos tibi gratificer quo cum laude nunc ego fruitor tuis gratificationibus
Cuius primum in ea insula gloriose uenturus est tu ipse uidisti quæ postea alii. Quæ cum ita sint
gloriuscere/ si quid potes mihi gratificari ut intelligam te tui me uelle memorem. quod tu
gratificationem magnæ laudi fore.

M. Cicero Curio Proconsuli Sal.

Quo pompeius sixti filius multus et uetus in his meis tuis necessitudinibus mihi gratificatus est. Is cum antea mea commendatione
rex regis amicus sua uoluntate gratificatus nunc postulato/ te primum optimo optimo/ meritis assequi debet ut nemini
se intelligat gratificatione unius fuisse. Quod cum ita sit maiore de modo peto/ ut nos omnes meos eos ac
tuos obseruare. Pompeium nostrum delectas hunc in primis in tuis fidei complures ut ipse intelligat/
nullam rem sibi maiori usui aut ornamento tua gratificatione esse posse. Vale.

M. Cicero Celio Fabii Curuli Sal.

Mazzo fabio uiro optimo et hospiti doctissimo familiarissime utor/ mirifice eius delector/ tum propter summam
ingenii et summam doctrinam/ tum propter singularem modestiam. Ei negotium de debito suscepisti ut pecuniam
Nouum. ego uos magnos patronos/ hospites omnibus opus quam uenia opera uti uelit. sed in hoc horte nullam
accipio excusationem/ ita reliquum est primum amabis cuius tua opera fidem non uolet ego et Romanus
uehementer expertus et diligens quibus rebus agris fortunis quod uelit nihil ad nos nouum/ afferebant.

M. Cicero Auctio Sal.

Cupisti hoc mihi gratificari me obstrictum qua prima potui existimasti quidem Brundisii simul/ ut adsectatione
et quia propter meo uiae scribere. signa nisi est de qua valde laborauit. M. ruri quia partim negotiatur
uita mihi familiaris est/ ut nihil possit esse gratius. Quibus illius et me officii/ multitudo illius mora/ quod
maximum est/ simul et nostra amor et mutuus. Quae nota sunt/ si illa et amicitia mea spes hos/
sica quae in me officia et studia Brundisii omnibus/ uisa mihi grata non esse. Quod quia sunt gratissima
sime a tuis erga amari uidet hoc mihi da atque largire uti. Curam seruum et tectum utrumque
ab eo in eodem modo detrimento molestia fuerit in quo quidem ipse quidem et omnis hoc tibi ut gratificetur
reapiet examen amicitia et quae tuos me officio maximum hereditum/ primum quo uoluptatem eo
capturus uale. M. Cicero Coelio Sal.

Publio messienni equiti Ro. oris ualde ornato/ meum quidem familiarissimo tibi gratificabor eo gratificatum esse
diligentissime. peto a te et nostra et tua fortuna amicitia ut eum in tua fide et tutela/ et quam ut
famam quae tueare uti tuum tuaque amicum dignum/ tibi adiungas. mihi quidem gratissimum feceris.

M. Cicero Regi Sal.

Quintus Aristoteles ueteranus est hospes meus et ea gratificatus magno opere familiaritatis

hec cuncta sint nō dubito q̄ nihil sanct̄ gnidat̄ sit. Et cū extimulet̄ cognosco meas gnidationes plūmum
apud te ualēt. huc ego a Cesare libam. Stricte cū sumat nobiscū atq; ī diuin̄. ī tēpl est q̄ nihil
gnoratq; que melius te deceāt quisquamne arbitretur. Valeat nr̄ Rex ut ī bellgrat hanc plurimis
ꝓfuisse. M. Cicero Termo ꝓpria sal.

Gemello fratri Jac pāt utor familiarissime optimo viro ihesu gratissimo. Cū nihil prius rogado
atq; trado. primū ut oīa ī rebus q̄ ad Rēp ma dignitatis q̄ pertinēt. parcat̄ aut ī oīb
Nichil est abs te unq̄ q̄ sit alienū tuis aut ī tuis moribus postulabit. Deinde aut nihil rogado
negotia eōr quos sp ī hortensio plurimū ut optimeat. id utrisq; ī agris q̄ eī patrimonia cumulatissime
ꝛ dedit. ꝛ q̄ sēpt optimus. primo Villa ḡtissima. deinq; si q̄d habebit nī alicuius hortensio gratificare
ut illa. Vale. 1. admonitionis reynas. sed nō mihi uidet̄ cuiq; tibi notissimi
hortēsij diligentissime gnidatus singulat̄ adhuc eius rei ꝓpositū debe. primū illa sit. q̄d officium
bñuolentie honoris ī Gemelū gratificus. id te existimabo. ī nec ipsi atq; ī rē mea gratissimū.
M. Cicero Termo sal.

Cuius multa mihi grata sunt que tu adduct̄ mea gnidatione facis tuis ī primis Graij. ynarellius
Amica atq; ī petrus mea filia liberalissime tractatus. Venit cū Lodericus ꝛ tibi apud me
mihi q̄ ipse te. gratus maxime cognit. Quare q̄ reliquū est ut peto q̄ apud gratos hortēsij beneficium
ponis ut eo libentius hoc commodat̄ oīa q̄q; dies q̄d ad rēpt tua pertinet. Ut spero ita adolescentia
ꝛca fiat. Ego mis auctā studiosū gnidatā ayanellū. tuis multis nunc studiosū q̄ longa
apparatione singulis ꝛ ꝓbabile. prius ayanelly fidē absumēdā. modestiā q̄q; cognoui.
M. Cicero Termo ꝓpria sal.

Etsi mihi uidet̄ ī tellexisse cui tecum ephesi de re M. Annei legatis mea uoluntat̄ tua ī recipiēdis
aut uelle tu. M. Anneius tam facile ut mihi nichil prius ꝓpositū q̄ illi ī ipsis. ab q̄ cuiusque nouis.
Et me ate tam fixū puto ut nō ambitiosa gnidatione magnū cumulū accedat commendationis
mee. Nā cū tuā diligēm M. An. deq; eo sic existimare ut nec desiderat q̄ ultro ei deferatur
legatione. cui multis ꝓpterea de negassis. tui nō possum q̄ mecū ī bello atq; ī remissum fuit.
Tantus in eo uirtutū prudentiaq; fidei tantiq; argumenta me benuolentiā cognoui. ut horteris neglegas
plurimi faciā. Cui nō Sardianis hanc gratificabis. cui tibi exposuimus Ephesi quā tu is rogatus facilis
melioq; cognosces. Decreta quo in me sint dubium fuit. q̄d ad te pertinuit simulac. Jus cui
quidem modū dictus clare ꝛ magnifice tua laude notum. notaui autem ī hac re. nichil aliud opus est
nisi te uti ī statuto tuo dicēdo. sed ut nō me nō fugiat ꝓpterea ī ꝓuincia auctus ꝓpterea ī statuta ī registrare
grauitate clementia qua te cū ī p omnes gessisti. peto abs te primū gratissimum nominatim
plurimis q̄ officijs. Deinde ut uoluptate auctes studio tuo ꝓpinqui ut M. Annei
ī tellegat te ꝛ sibi Amicum cū q̄ nō dubitat. Scripsi cui meum nomen est ꝛ nihil Annio cū
hoc meis litteris cū fuisse. ī tuo toto ī ꝓuincia atq; primum a me. nichil ē q̄ gratius mihi fieri possit.
Jac apud ipsum gratissimū honoris atq; optimum uir. q̄ hunc posthac nō studium tuum atq;
officium Dubitare te nō existimo.
M. Cicero Termo ꝓpria sal.

C. Lucullus Pythocles ualde me obsequiosus ualdeq; est mihi familiaris Is ita sibi persuadet q̄
ī tua ꝓuincia negotium habet. ut se primum a te optineat me commendationis ostentum. ideoq; ī tuis
ꝛ desyderijs hisce. Nunc mihi q̄ ab amico officiosissimo tantum oneris ī primis ego quoq;
tibi ī ponā ꝓ tuis ī me studijs officijs. Ita tibi ut tibi nolim molest esse. Hilasij ꝛ alabandis
Alabādis primum Cluuio debent. deinde Eucliden. ab en demum cui Ephesi
cū reuertatur. ut eodem epistolas hinc romā mittēdas. Id facias nō ē. legatos audio
Hispos ee sed malo eo dicas ut aliq̄d gratiae nō possit. Quare peto a te ut eos ꝛ alabandis

Julias codices Romã mittẽ. Prea philotes alabãdes
he gmusse st' Cuos uely ut aut ab ypothens deredat / cas q̃ yeuratoris Chuy tradat / aut
pecuniã soluat. Pra heraclcote z bargleet qui Jtes delent aut pecuniã soluat aut destuchly
sius sanstitiat. Cany Pra debet / sed aiũt se deposite pecuniã huiusse / id uely cognostas. z si
z tellexis eos neq̃ ex edicto / neq̃ ex decreto depositã habuisse / deroga / ut ysure Chuio restituo
tuo gsulat. hys de uely magis laboro q̃ agit res Gn. pompei z nris negoc. ergo ysti magis ihis
mihi laborare debet. Quare ipse Chuio cum sanstitate ee a nob̃ valde uolo hys de uely re uehe
mẽt enag atq̃ z rogo.

M. Cicero Termo ppreon Sal'.

Quo magis quotidie ex literis nunciis q̃ bellũ magnũ z Syria ee cognosco. eo uehemẽtius ac q̃ nrã
necessitudine gtendo ut mihi. M. Annei legatus primo q̃q̃ tpe remittas. hã ea opera gratissima
rei militaris ut maxie z intelligo nec z res q̃ adiuuari posset. q̃ nisi tam res a agẽt nec ipse
addux potuisset ut a me discedet / neq̃ ego ut eum a me dimitteret. Ego z Celsus ppinquus noster
cureb̃ hal' ahayas. an eas die Annei ad me redeat opto. Illud q̃ tenui z cura z pietate diligen
tissime egi / id z mihi z atq̃ z rogo cures ubi ser ut suũ negotiũ q̃ hic cum ppto Naidiano pro
cae uecutatis z q̃ sua dignitate gerunt. Intelligo ex tua oratione cum tenui Epheso lomis suis tuipsi
M. Anneio ea ora uelle / sed nisi uehi q̃ritis / te mihi michi gratissimũ fore posse q̃ si intelligo
q̃ te illũ ipsi negotiũ ex sua gratissime / id q̃ primũ / ut effingas te z atq̃ z rogo.

M. Cicero Tirio L. f. suo ppreon Sal'

L. Custodes esse tribulis z mutuarys z stimulatus mens. ut eas hic quas eas ad te deferet. gmodo tibi
horei sic tua fides z mens probet postulat / tamen ut faciles ad te adire has / quo equa postulabit
ut libenter te z pretuet / sumat q̃ meas sibi amanuã z ni logissime absq̃ ydeste z pmitte apud te
M. Cicero G. suino prefurcana ppreon Sal'.

Marcus fabiũ unice diligo / suma q̃ mihi nõ eo gnecedo z familiarius est quicq̃ z ei gratius
q̃d decerne as ate nõ pteo / sualis ut tua fides z dignitas postulat edictis z institutis tuis.
sed ut q̃ faciliimos ad te adire has / quo ceteri equa libenter te z petuet / ut meas amanuas
sibi z nis yml absq̃ ydeste sumat / ppinq̃ apud te. hoc te uehemẽt z atq̃ z rogo.

M. Cicero G. agnato.

L. Junei tryphonẽ ord l. regule familiarissimũ mei libti cum calamitas z offensione me fami
liã. nã tam noleem q̃ sese fm ee nõ possũ. sed ego libẽter ei q̃ suis diligo. suma eius ei
erga me offi generibus hys nris tpib̃ quib̃ facillime tuã tam molestã homis z fidẽ ppiã
potui / Eius filia ita comdo / ut honesta gratia z memoria / bñ meritus de se gmdare debeã. q̃ gratã
mihi fecerit si ille z intellexerit se q̃d q̃ salute mea multa pretia adiecit / sepe hyeme pluma
naugaueit / q̃ tua erga me tam molesta gratia z hãc fecisse

M. Cicero Silio ppreon Sal'.

Tito primo familiarissime me usq̃ ed / scire te arbitror q̃ q̃d ille testo declarauit q̃ me mi
tutore / tuis z sumdã hereditatis instituit / ei filio mire studioso z erudito z modesto pecuniã
Nicanoris grandẽ delegi ad sextũ octogies. z ut audio z primus uolũt ei solui. ppter q̃ d
mihi fecerit q̃ nõ mã uelit tueri q̃ sentio q̃ his me scripsi / sed z puer ipse sibi persuasit
te orã mea cũ fructu ee. si dederis operã q̃ ad tua fides / dignitas q̃ pareb̃ utq̃ pecuniã
pecunie primo soluat' quicquid uolẽ.

M. Cicero p. Silio ppreon Sal'.

Et si z alia negotia te amam / mã eius sororis uxoris / etiã honestissimi equitis Romani bñficio

cōseruauit z me h̄mle p̄x sic faciat hui⁹ te ꝑmeo erit cet ꝓ Lamie n̄i gr̄atissimo z singlari
meritissimej. Itaq; p̄mu tibi ago gr̄as q̄ me omni molestia liberas deinde impudētia ꝑsequar
si idej sapietiaj. te ei⁹ p̄x sic rogaj z tueb̄r ut q̄ diligētissime C. fr̄ei⁹ mayj. si me diligis eo mai⁹
cura ut hāc quo h̄ic me ita magnuj beneficij tuuj magno cumulo augeris.

M. Cicero .p. Silio ꝑtori Sal.

Non putaui fieri posse ut mihi xba deessent sed tu & C. Lacnio cui dādo dest. Itaq; ego tibi
expona pauca uerbis sed tu ut plane ꝑspice potis voluntatē meaj Inprimis te / q̄ n sinas
z ego z fr̄ mayj qui mihi carissimi est / ag. Lacnio. Id fit nisi plurimū ei lacrimas tuas sūma
ꝓbitate z singulari modestia. Cuj ego amicissimū dimisi tuj ꝓ familiarissimū z gratissimū
suauitatem tuj q̄ ingenij ei⁹ facile ac leue lilet̄ uidear / sed uereor / ne iam mihi nō esse xba
putes / que dixerim de himera. Cōmēdo tibi hoīj ne t̄ tellegis me quo ea suspitione sit de
atq; uehemēt & atq; & peto ut q̄ h̄ t̄ tua ꝓuida negotia expedias. q̄ tibi uidebit / recte ee
ipsi dicas / hoīej stultissimū / libidinosissimū q; nouisti. Itaq; te rogo ut cui soluta lites gratior
ei⁹ negotijs ꝓsis / q̄ primū ad me remittas. id mihi feceris meo gratissimū feceris.

M. Cicero .p. Silio ꝑtori Sal.

Nero meus municeps apud me / tibi gratias egit ꝑsuasi & credibile ut multū homini tibi
dilect / qui ate plurimus cet. agnouit facilitatē eiꝰ & illo adolescēte gratior sed
mihi & / mihi q̄ gratissimū fuerit. plures eij ex oī nobilitate necessarios. Itaq; si ea feceris que
ille ꝓ me tecū age uolunt gratissimū mihi feceris. Cum de causa alabandēsi ꝑfectorius ioj
duj nero ueniat / uehemēt & rogo / cuique eius tellexi. Itaq; hoc ualde te rogo. Deiotarj uisos quos
nero & primus hīc nostros / diligentissime q; fuit / ac defendat / hāc tibi gratissimā futuram
illa cuncta sibi & neroni ꝓnuo / primū ee ꝓpatū. Strabone fulcū tibi ꝓpe gratificabis eo
facto id & ꝑspicio quo & eij nero susceperit. tamen ate petimus ut agas eas res / ne reliquas hoīj
& noctes adalumnū nr̄j discipliꝰ q̄sū. Id tu gratū mihi eris / tuq; existimabo te humanitate ma
ee ꝓpiū. Sūma huius rei⁹ hec & ut orem oēs tuos nouos / sanctā & sanctas. agnoscas
theatra hīc ista Junia noua ut hec mea adolescētia nobilis Jugurthino abstinētia gratificetur
atq; gloriae. Quare si te fauore ipse erit sanctā ꝓpetua & cura & cupis & q̄ plurimas chari
tates acceptas amicouj obligare potuit & hīs rebus suis obligabit. hoc & gratū & tuis aduenies
ee studio quo ondisti apud ipsos ꝓclarissime ꝓpositus & mihi & gratissimū feceris.

M. Cicero .p. Silio ꝑtori Sal.

Cuj .p. tertio historie qui octauus scripsit & magno dat / mihi prima familiaritas ingressa est.
gratia q̄ & magna & nos offa parta & multa intercesserūt. Ei⁹ sūma existimauo atq; in eo ut
pactiones res amicitij retinuit. nō me ꝑmouit nos eas res & ephes exheres ee. neq; ab ephesijs
illo mō & petere potuisse. sed qui q̄ admodū omnes existimāt & ego & tellexi / tua res sūma & integre
tuj ingenij humanitate & māsuetudine gestum est / ut libentissimis animis quicq; ingratissimi
Peto ate & maiore modū ut honoris mei ca / hac laude historie affici uelis. ꝓpterea res postea
scriptore mihi sūma necessitudo & nō potuit obscurari / q̄ ea sordere & uenire & mea rē est
sed & q̄ plerisq; sordes uitae familiarissimi. Jam & historia mea & me ornatius & uerius mihi
gratiorē fecerit tuq; ipe & existimabo obligatū in gratissimi hois & exornari gratā hominū amplissimorū
maximū fructū capies. & me sūmo studio affecties. Ita ei⁹ uelis existimes ex tota mea gratia
omnīq; isto Jmperio mihi ee q̄ plurimū gratiae posse.

M. Cicero .p. Scribonio Sal.

Julius Ceanj maxime ꝓprius clarissimus uir me gratificare tibi mihi suscepit q̄ ad

in tuos qua clemẽtia in calamitosos solerez esse / nisi me z pris et quo suis frumiliazissime vsly
memoria z hui⁹ fortuna ita moneret / ut hois omiby me cui studys officijsq; iuuãchissimi
mouere debebat / ate hac omĩ gretione peto / sic ut maiore cura / maiore animi labore
pete nõ possij ut ad ea que tua sputẽ sine cuiusq; gmdatione fiant / hoig tuiq; z tuiq; cala
mitosis aliquẽ affectũ cumulũ mee lre / quo studios⁹ cui⁹ glymq; nely possis Junos.
Vale si Rome fuisses / cha salua d. caree esse ut opimo mra fret / pe gsenti. dignaty
magna spz hem⁹ fiet clemtia rollegre tui. Nunc qũ mas furiosa / sinat⁹ turpissimũ bla
pcũ pũna ista deleat ee / chas atq; t te rogo atq; oro / ut eus z tuis iniurijs uehemẽter nego
tationis colligedis Junos. z amicis uly tegas / atq; tueare. hor mihi gratũ fuee / nichil potes.

M. Cicero p. Seruilio Isaurico Sal.

Ex pũna Cilicũ cursus in tres dyocesis asiam my actubus fuisse nullo suis familiarib⁹ ispis
q; Androne Artemonis filio Lodicẽsi diligẽti hui⁹ ca cognitũ hũ hospitẽ / tuis uehemẽt ad mer
cuiu rõnẽ accomodatũ / que qdẽ multo z plures postea q; deesse sũt cpi. q; multis rely
cupis suis gratus hoies / merq; memoriq Itaq; eum tome liberissime uide. non te eis fugit
qui plris in ista pũna benigne sensit / q; multa gratia mẽrit. hor ppea simpse ut z me nõ
sine cã laboree / t intelligẽs z ut tuisse eius dignus hospitio tuo uidẽtur. Feceris q; mihi
gratissimũ si ea declarabis q; me facias. z si meis omis fide tuas z ghũq; rely honeste ac
sine molestia tua potes adjunxeris. hor mihi erit uehemẽt gratũ / idq; facias / te z
atq; z rogo.

M Cicero p. Sulpicio Galba Sal.

Grate mihi uehemẽt tue lre fuerũt ex quib⁹ cognoui curas tuas in gratiosũ tuã. sig⁹ferebas eis
memoriã tuã nre nemĩ hidy qui mihi minꝰ potuit ee iocũdũ. qd reliquũ e multo t certi
gratiꝰ si ad me de re pu. z de statu pũne / de iniurijs tuis familiarũ scribes. que / q; q;
ex multis z tua claritate audiã / tis lubentissime ex tuis lris cognoscã. Ego ad te de rei pu
statu qd scribã nõ stabã sed tñ paucis cõmodi tuas. qd agant aut scribã spes? Spare ty
iudicor. Cesar collega nrõ fere eadẽ ut hactenꝰ alacriã re pu. cui⁹ gsilys magnũ nr̃m bat.
te ipse / sed tibi uni est. gloriosꝰ Asie pce iusta pce res pu. male affecta tueri / mihi q; idq;
z laudi tue pstitisse est / optatꝰ adiit ce. Ego que ad hãc dignitatẽ pti me arbitrabor / si modo
diligẽtia q; curabo / in p̃mis q; tueor oĩ obseruãtia clarissimũ virũ pris mei / q; et in uehemẽtem
necessitudinis z pro bñficijs eius z p dignitate ipsius fiee debeo.

M. Cicero p. Seruilio Collegę Sal.

Gayus Gracchus architect est ille qui aut sas libr⁹ postremis familiarissimis meis sed me rogat z obsecrat
eq; atq; illud ipse patronũ suum. Apud eum Ego sr Ephesi fui quoties q; illi tradi domi mee.
Multiq; audiunt t gratissimo animo me / experiri z scire. Itaq; frigide aut nihil aut mosq;
cupiã / op̃ t Asia adhuc scribã gmoriq. Hui⁹ tuis opa z fide tuis domo z re utor tuã q; mea. hoc
ad te eo plibly scripsi ut intelligeres me nõ uulgare nec ambitiosꝰ sed ut ipsum in animo ac mihi
pnecessio scirẽ. peto igit a te ut ea diligẽtia quã hr̃e de fide eius quotidiã Calophonio z intimis rely
ipsius fidei tua patere / q; tuq; ne quo modo potes tuũ z honoris mei cã comodes. z si ut ea modestia
cognoui grauis tibi nullã re erit si z mea gmdatione z sua gloriosꝰ assensus erit / ut de te
bene existimes / oĩa se adepturũ arbitrabit ut frigide cui rogatus t fide hui⁹ q; t mãs magis te uehemẽter
ehas atq; t rogo. Ego que te uelle que que ad te pinẽ arbitrabor / oĩa studiosꝰ diligẽtiꝰ
M. Cicero p. Sulpicio Sulpitio Collegę Sal. curabo

Quia nõ e obscura tua t me inimoletia sed ut multi q; me tibi uelint cognitũ. Ego aut
tribuo nõ mũlgꝰ in uulgus sed plerisq; notus t hoc tpe. nã m Capro barbo multi prima fami
liaritas notitiaq; et hortensio T. Appius ajunctior hoig frugi z modestus z patronus z nobis

3 5
uehemẽt. —

vehemēter ꝓbatus tibi cōmodo maiorē ī modū. vehemēt mihi gratus fecerīs si qḡ nūq̄ zelū sine tua molestia ꝑfecerīs ei cōmodabīs. qd̄ ut facias tu uehemēt ꝛ atq; ꝛ rogo.

M. Cicero p. Seruilio Collegæ. Sal.

Marcellie necessē mee rei nouā possūnes Asiaticas gr̄ātudinē tibi ꝓpositā ortus tuus q; potui diligētissime tuq; mihi ꝓtua spōtanea ī me ꝓpensione q; tuus ī me ꝓpetuus q; maximus q; officijs oīa te fecisse libentissime reperisti / meisse te id spero. Nec eīs solere sed tu Carthaginē ꝑturatores scripseris ut te ī ꝑ magistratu pūrie / mīstrandiq; negotijs ꝛ atq; ī ēē gnonefaciēd. Petis q̄ ut meminerīs te oīa quę tua fides pater mihi cumulate recepisse. Equidē existimo te hr̄ magnā familiā / sed hor tuis ꝛ gsilijs ꝛ udijs exco smar̄ opus / qd̄ ī hrdē C. Vennonij fuisse Carthe comodādi. Id smar̄ opus / tu ī ꝑpetuā ꝓtua sapiā. Nec eīs ei ordinis auctes fuisse apud te magni fuisse. qd̄ reliquū ē / sic velis existimes q̄ mihi q̄ nobis Carthe longe fortissimū ēē fecisse.

M. Cicero p. Iulio Collegæ Sal.

Multos tibi grādes nectē est / q̄ū oīb; nota nostra necessitudo est. tuaq; erga me benevolentia sed tu ꝛ sodalis etiā quos quidē velle debeo tu nō oīb; nō cadē mihi cōtinē. T. Agustus ꝛ Comes meus fuit illo imperatōe tuo / ꝛ olim ꝓpter nauigationē / labore periculoq; meo soci / neq; hoc tuo desiderasset a me / nisi ego ei ꝓmisissē. Quare si tibi eius cōmodo ut omnis de meis domesticis ꝛ maxime necessario. peregrinū mihi fecerīs si curaris ut is ī tellegat hāc cōmodationē / sibi magno usui atq; adiumēto fuisse.

M. Cicero Q. philippo ꝓpatri Sal.

Gratulor tibi q; ex ꝓuincia salui te ad tuos ꝛ recepisti. Inuolumi fama ꝛ re pu. q; stabilem fundatq; te uidisse. coram q; gratis ego essem q; tibi L. Egnatius familiarissimus meus ab L. oppī ꝓpter cause fuisset. Cui dubitāte debebam / mihi nō solū hospitiū / uerū ē sūma familiaritas ī ꝓpetuā. Et te uehemēt primū fuisse audiui ꝛ molestē tuli. dicere nichil possum uidiliē. nisi illud mihi ꝓpositū te tuaq; uisa nichil temere fecisse. te aut̄ pro uetere nrā necessitudine ꝛ atq; ī pectore ut ēē filios qui in tua potestate sit, mihi ꝓpositum gdones nisi qd̄ existimas ī carte uolam existimationē tuā qd̄ ego sic habeam / tuaq; te cognosci / mihi q; tua fama multo antecedit ēē q; illa necessitudo ē. sed mihi tu ꝓpositū (ꝑ fieri ut fallar) Egy rei laudi tibi puto q; utilitatem fore. qd̄ fieri possit ꝛ qd̄ nea cōmode fieri possit / nā qd̄ uelis nō dubito / uelis si tibi grauē nō erit te hortē me facias.

M. Cicero Q. philippo ꝓpatri Sal.

Et si nō dubito ꝓ tua ī me obseruātia / ꝓpositū nōnichil q; cōmendatione mea / memoria tui ꝛ atq; ī eundē tibi L. oppīū familiarē meū petis ꝛ L. Egnatij familiarissimi mei absentis negotia gr̄ātudo. tātū mihi nō eo necessitudinis est / familiaritatis q; ut si meis rebus ēēt nō magis laboraret. Quare q; gratissimū mihi feceris si curaris ut is ī tellegat me a te tāmi amari q; tuis ipse existimo. hoc mihi gratius fieri nichil potest / idq; ut facias te uehemēt rogo.

M. Cicero T. titio ꝓ. f. Lepreano Sal.

Et si nō dubito q; apud te mea gr̄ātudine prima sane ualeat / tū obtinuisti hoc familiarissimo C. Iuuano plane. nec ēē opus tuis rebus me hortāte ꝛ debeo. Atq; ego diligēter cui te mihi humanissime tendisse ꝛ scripsi ad te accurate antea sed putaui ꝛ posse tua / me adhuc q; sepissime scribē. Quare uelis mihi ignoscas si illius uoluntatem obtinēdam mihi uidebor maiorē constātie tue / atq; idq; illud ꝓpositū ut de loco q̄d̄ deportet fiduciā. ꝛ de tpe Iuuano comodes. quoq; utiq; ꝓpositū ē uideā me optimū tuendū duxi ꝓpterea ꝓpositū negotio ꝓfuit. Sūma ꝛ tamen mihi ꝓpositum fore possis si curaris ut Iuuan̄ qū se ame amari putet / me ate amari sciat. Reliqui mihi ꝓpositum.

M. Cicero uxi. Virgo ꝛ decembri Sal.

Tante mihi cui Q. fratri nichil ꝓpositum fuit ut nichil possit ēē gratius q; nos ī tre

nos sum?. qđ si tanta cēt uterer mea gsuetudine ut uobis nulla ire molestus ccem. Et ei vos mihi optimi testes estis q̄ mihi gsuasu cēt/ nichil cē qđ a uobis impetrare nō possem. nūq̄ me tā grauē uobis cē uoluisse. Vehemēt igit uos ꝛ a me ꝛ rogo ut honoris mei cā liberalissime C. Pillicium hippianum tractetis. reiq̄ rē eo ornatis ut quā possūmus hāc ꝛ agro fiorentino a uobis empto/ cay liberaꝛ ꝛ immunē/ hāc possit. id si a uobis impetrauero cūmo me liberalissimo uiro affectū arbitrabor.

M. Cicero p. Sulpicio Imperatori Sal.

Cum hic tpis non sane in Senatu ventitarēt tū ut tuas litꝛas legā nō existimaui me tales meę ꝛ Amicitiae multoq̄ fit nos officia fare posse ut honori mo decet. Itaq̄ ad tuā supplicationē q̄ tibi libēter decreui nec aliquo tpe illo aut rei aut existimationi aut dignitati mee deero atq̄ hoc ut tu meritis tuis/ hoc me a tuo animo ꝛ cē/ tibi facias cos plurimi interest. Vrgēbat tibi opus sit/ ne dubitet mihi mee pio demutare. M. Volanū vix bene ꝛ noui/ ꝛ odi tibi ornatū meum q̄ uetere Amicū/ tibi magnopere comēdo. Petitū mihi ferme sic curauit ut ipse intelligat hāc cōmendationē sibi magno admodo fuisse. Tuum q̄ vix optatū grauissimū q̄ nobis fuit. Iniuito tibi te ex animo magnā uoluptatē cē capturo. Pīcea ac pene impetrauē modū Tyrannionis Amicitia ut tu primo in me studio ut ita dicam ꝛ elaboris. Dyonisius filius meus qui meus bibliotheca/ multos nūmos impendit/ ea multos libros pūmpserat/ ne pīpsum quidem lamna putauit aufugit. Is ē in pūnia tua. Eū ꝛ M. Volan⁹ stimulauerat ꝛ multa alia ex causa ut ideo sed cū se a me manumissum cē dixit/ credidit. Hunc tu si mihi reliquū curaris/ nō possum dicere q̄ mihi gratū futurū sit. reciperā pauca/ sed ai mea dolor magnus est ulcisci ꝛ qđ ita possit. Volan⁹ te docebit. Ego si hoc ei ꝛ comparo primo me amicissimo affectū arbitrabor.

M. Cicero Coelio Sal. ꝑ s ꝑpa

Non mō tibi cui nihil oia notissima sit. sed nosci in ꝑpto ꝓ. arbitror cē cum sit ignota ea fatemi liaritas que mihi cū L. Lamia est. Et ei magno theatro spectata ē tuae nō est a Balbo sed qđ antiquor ꝛ magis. Hoc mihi pōs/ comodissima q̄ suscipio amicit ut milla pretia plus hoīe delectet. Nolo ea ꝛ exponere q̄ hic tibi ūlis grāde. tuis ois tanta amoris ꝛ testis. quę ūba desiderent. his me odi ꝛ ipsi tuitate

ḡ ate lib'alit' cet tractat'. Ei' Rlus dignissimos illo patre meos q; nostros quos ego vnice
diligo/ cōmēdo tibi sic/ ut maiore studio nullos expedare possis. C. Annij ? Sicilia est.
Nazarius e nobilissimis ur illi' dignitatis/ finitis ozcij/ vos. adhuc defendas/ te rogo. hoc mihi
grat'issima futura nichil potes q Jdq; ut festines te uehemēt ? atq ? rogo.

Marci Tulij Ciceronis Epla ad C. Memmiū ? reliquos Explicit!
Incipit Eiusdem ad Terentiam vxorē ? reliquos feliciter. 1433. ? die xxb. Augusti.

M. Cicero Terentie sue. Tuliole sue. Ciceroni suo Sal'.

Ex litteris multis ? ex sermone omnium perspexi' admodū ? terribilem tuam virtutem ? fortitudinem esse/
te q; nec animi neq; corporis labori defatigari/ me miser ? te ista virtute fide ybanitate humanitate
in tantis erūnas ꝑ me fruisse/ Tuliola q; nra ex quo patre tanta voluptatis capiebat/ ex eo
tantis ꝑcipe luctus. Nā q̄d ego de Cicerone dicā/ qui city primus fuit reipu/ acerbissimos
Dolores/ miserias q; exper. que si um ut scribis fato fieri putarem/ ferrem paulo facilius/ sed oia
ex mea culpa genita/ qui/ abhinc ter annū putabā/ quū ? videbāt/ eos nō posse bene quū petebāt
Qui si nisi gratis usi. etenim/ neq; apud nos tantus umquam fuisset sermo aut studium amicorū aut ? ploro
Beatissimi fuissemus. nisi quū spargere nos Amica videret/ dato opera ne mea valitudo tuo
labori deesset. res quā sit intelligo/ quo q; fiunt facilius manet domi q̄ redire. sed tu si omnes Tu
bunos plebis habemus si Catilinā tuis studiosum q̄ndem. suos ? pompeium ? Cesarē/ nō ? desiderū
de familia. quo placuisse amicos scribis miremus. De loco nunc q̄dē ita abhinc festiuena. sed q̄dū
fuit/ me nō attigit. planum hō ostiensem me cupit esse suum ? adhuc retinet. Ego malebā
loco magis deserto esse ? Epiro/ quo neq; hyppo venisset nec mithus. sed adhuc plācē me retinet.
Spero posse fieri ut mecum ? ytalia deducat. quod ego die si videro/ ? si ? nescio quo pacto
ac ? ita ? me ipsum ? animo/ satis magnum mihi fructum videor percepisse/ ? deinde pie
tatis ? mee pisonis humanissimi viri. Amor/ ? nos omnes tuus est/ ut nichil fingi possit.
Utinam carus ei voluptati sit/ gloriae q̄dē mihi ego te arbitrabar
sed vos tuus ꝑsonam tuam paulum sinit/ voluisse eos ? quietissimos. Quibus voluisti me gratis agere
ego/ ? me ate meritos fuisse scripsi/. Quas ad me mea Terentia scribis te diem nō intermittere. q̄d obsecro te
me misere q̄d futurum est/ ? si nos pmet cepit fortuna/ q̄d puero misso fiet/? Nec quicquam reliqui scribis
tam vos lacrimas est/ neq; te in eadem fletū adducā. tantum scribo/ si crucī ? offā/ animū parum
nō deest/ si nō est/ tu effice/ tua prudentia nō potuisse. Pace fortunas nostras inde/ ne puer.
ꝑditū ꝑdam/ cum si aliqd est/ nec egeat/ mediocri virtute opus est ? mediocri fortuna/ ut reliqua
sequar. fac valeas ? ad me tabellarios mittas. ut sciam q̄d agatis. ? vos q̄d agatis. mihi ocio
rissimo exercitato est/ Tulioli ? Ciceronis salus die valeto. Datū ad xb. kal' decembres
Dyrachij. Diriachium ? q̄ libra ? nauigat est/ ? ? me offensa ? pxia ytriusq; sed si offendet me
loca celebritas. Alio me gratiam ad te scribam.

M. Cicero Terentie ac Tulioli suis/ ac Ciceroni suo Sal'.

Nolim putetis me ad quenq; longiorem Epla scribere/ nisi siquis ad me plura scripsit/ cui puto vestrum
operae. nec ei hoc q̄d scribā/ nec hoc tpe q̄q; difficile facio. Ad te nō ? ad nostros Tulioli nō quicq
sine plenis lacrimis scribo/. Vos ei inde ee misericordiae quibus ego carissimus esse ? volui.
id q; ꝑficere debui. ? nisi me timidi fugissem/ ꝑficissem. ꝑpetuo nostra miseria ? amore pectus
eius ut potui ꝑfeci cohortando puto/ gratias q; ego ut debui. Jn nouis tribunis plebis ? intelligo
spem te habe. sed cum fratre ? si ꝑseuerauerint erit. sed Crassus tū metuo/ Ate q̄dē ita fieri
fortissime ? amantissime inde. nec mitto/ sed mereo ? nisi ei modo ut tuis tuis ministris/ me
misisse sublenarē. Nisi ad me ꝑ. Valerium hō offensus scripsit/ id q̄d ego [illegible] nisi plenum legi
q̄ad modum a Vestia/ ad tabulas valeas dictum ees. Hem/ mea lux meum desiderium

Vnde omnes opem petere sidebant/ tenuē mea Terētia sic uexari/ sic iacē in lacrimis z sūdis
Jdq; ficti mea culpa qui ereptus suam ut nos perirem/ Qd de domo scribis hoc est de area
Ego nō tm denig mihi indolui restitui/ si nobis illa erit restituta. Vrge hoc nō sīne nrā manū
Illud doleo que ī posta stricta est/ in or pīs missas z de stipulatū uenire. Qd si hīat negotiū/
oīa gstrāri. Sin cadi vos fortuna sinet/ z si reliquas tuas missas/ preces. obsecro te vita
mea/ qd ad sīptū athnet z sine alios qui possīt/ si mō uolūt sīstim z ualidissimē istam
ī fiziā si me amas noli uexare. nā mihi aū omnes dies noctes q; illar squalor uestre/ z meror et sīne mutis ualidius huc. Stes aūt salutis ptem nus
ondit. Jnimica sīt medio. Jnuidi pene omnes. Tuare nos/ magnū sunt/ excludē timore ē.
sed tū qđcūq; nos eritis/ ī sīe/ nō dēbā ne oīa nra culpa ceciderit uidēr. Vt tutio sim
qđ laboras id mihi mē carissimū ē quis ē inimica uolūt nunc ni tūtis muneribus.
Ego tū fortā que ptinent. Animus qdē volunt/ ego grates z cas lras Desipio dr. meq;
de foro oīb; scripsi ac remoue ea ptin. Pueros nostros musico ea studio ni nos z otio
z ego ipse tono ptendit. Dy fuerint ut tali Genere mihi ptin te cui simul/ z cui
libros nostros fundicat. Nunc stet reliqua ē ī nouis Tubulis plenis z ī pīnis qđ dicb.
Nag si ī ductrant/ Actus est/ Sed tu tamen ad te Austoriū mitt/ ut ad me gnūo
inuita me z tōtus tot negotiis possīs scribē. z si Desipio qđ ita ī pueris stans ut remūerent.
z ad fich mihi ut scribio tabellarios mittēt. nā ego eo nocte sny Dirachy hoc tpe utq;
tolerime qđ agnā audiā. z sny tutu. cuncta eis hoc sēp anne destincta est. eis Jnimis
nostri uenire dicēt tuis ny Epiro ibi. Qđ scribis te si velis ad me uenturū/ Ego nō my
stras magnā tpe hui onus abs te sustinery z iste eē uolo/ si pbans qđ agitis. me ad
vos uenire opz. sin aūt/ hoc mihi op eē/ reliqua scribe. expunctis aut primis scribis
lris tuis gstrue potius/ qđ uolis fieri sīt. Tu nō ad me velis oīa diligētissime pre
scribas. z si magis rem qđ lras debeo experiare. Cura ut valeas z ut persuadeas filiae
tibi/ te cui mihi eē. nec vtq; fuisse. Vale mea Terētia quā ego nudus undiq;
Jtaq; debilitor lacrimis. Vale pridie kal. Decēbr.

M. Cicero Terētie suę Tulliole suę ac Ciceroni suo Sal.

Ego mus stipe do ad vos lras/ qđ possim. Tua q; cui oīa mihi tpūs sīt miserim/ tuis nō eis aut
scribo ad vos/ aut vestras lego gnūo lacrimis sic ut scribē nō possim. qđ vnā mus
vite cupid fuissem certe. nihil amplius in uita mali vidissem. Qui si mos ad
aliquas alicui comoda aliqui reipublicē sperē/ fortuna reperiamur/ mus est erratū a nobis

Si hec mala fixa ſt. Ego reſ te gr̃ pr̃mũ mea vim cupio unde ẽ tu optimus emori / qñ neq; dij quos tu castissime coluisti / neq; homines quib⁹ ego ſeꝛuiui nobis grata retulerunt. Nos Brutu⁹ apud M. Crassum tyrannum diem supremum. Vir optimus quum pietas erga patriam / tempus tui / ꝑ mea salute neglexit. neq; legis in mybissimę pena deducta est / quam nemo hactenus in quemq; pr̃stitit. Huic unum aliquã grauẽ reſẽre possim? habeo quã ſili. Brutũ ſuum / adv. Kal' aug ꝑ Macedoniã / Cilicia petebant? O. me ꝑditum / o afflictũ. ꝑ nunc rogo te ut uenias mulieri egrae / corpore / animo fracte. non rogem. sine te ego hoc / sic agam si ẽ ſtes nũ redis? / eas ſtrenue. / re adiuues. sin ut ego metuo tres ſtrictũ ẽ / quoquo modo poteris / ad me fac ueniat. Unus hor ſpatio si te hẽo / nõ mihi uidebor plane periisse. Sed q̃ de Tullia meaꝛiet / rogas id / vos uidete. mihi ẽ gratum. hic. erute quoquouersum se res habeat / illi⁹ familie / memoria / fame consulendum ẽ. Quid Cicero meus / q̃d agerem. te nõ fore ſſimum ſẽſe / ſeruulum meum. nõ q̃d plura rogẽ. ꝑdidit me ro. tu q̃d egeris nostro. Vtq; aliquid teneas ex q̃ metuo / plane sis spoliatus. Prudens ut scribis ſpero fore ſẽſe nostra. De familia libenter mihi ẽ q̃d te moneat. ꝑmus tuus item primus ẽ te amare cẽt. ut q̃dq; ẽcit meum. Est autem ſ offũ adhuc Orpheus / ꝑdea magnopere Nemo certatim suos ea cõ ẽ / ut strictis anulis alacer / hilaris nũ cent. si optime poterunt. sin ad nos ꝑuenerit ſumet ꝑ q̃ rapide panem. sed hoc minora ſt. Tu q̃d me hortaris ut animo sim magno / ſpem habeam reꝛum ꝑ q̃ de salute / id ducis ſtrenue ei modi / ut recte ſperare possim. Nunc miſtre q̃ nunc rogas longa / q̃d ad me ꝑferet / quas ego gerimus Brundiſij si ecꝛa leuem ꝑ nautas quo tempestate ꝑmitte noluerit. Q̃d reliquũ ẽ / ſuadeam re mea Terentia ut potes. honeſte uiuẽdum / laborandum / nõ uirtus nostra / ſed uitia nra nos afflixere. perpauca ẽ milliũ / nisi q̃ nõ una alia cõ ornamenta amisim⁹. ſed si hoc fuit liberis nris gratum / nos uiuẽ / Cetera q̃ q̃ fructuosa ſt / feram⁹. Atq; ego quo te q̃ro ipſe me nõ possum. Clodius philetus q̃ calendis ocrilog ꝑdebat⁹ horis ſtabulẽ remisi. Salustius offũ cupiet ornatus ſtes. Cõmodum ẽ ꝑ mihi nobis quoq; ſẽſe ſtemo fore tum obſtinatũ. Sicca dixerat te me ad fore. ſed Brundiſio discessit. Cura quo poteris ut ualeas / te exhibeas me / uicheriũ nra impia q̃ mea gnatum. Tullia Terentia fidissima / atq; optima uxor / mea carissima filiola / ſpes nra reliqua Cicero ualete. ꝑdie kal' aug Brundiſio.

M. Cicero Terentie ſue Sal'.

Si tu / Tullia Lux nra ualetis / Ego / suauissimi Cicero valemus. Pridie ydus octobr Athenas uenimus. cui ſuper adeo uehis uſi essem? tarde q̃ cõmode nauigauimus. De nauc exeuntibus nobis / Acaſtus cui hinc ꝑfecto fuit / uno / uectissimo die / die fere nouem accepimus litteras quibus / tellegi te / uereri ne ſuppetias mihi / reddite cẽnt. omnes ſt reddite / diligentissime q̃ ate ꝑſcripta ſt oia / idq; mihi gratissimum fuit / neq; ſuj admirat⁹ hanc tuam / quam Acaſtus attulit breuem fuiſſe. nam cui me ipſe ꝓponam / ſine nos ꝑos. quem q̃d q̃ ꝑmũ adeam / curem / cui ſi q̃ ſua res ꝑ. nouem? / tellego. Cognomen cui exemplum amoris / tui quam / attulit Acaſtus / ad animum / non ſperans ut mihi cui uenio dissimulare nõ licuit q̃d ſentiam. ſed q̃ subeunda fortuna ẽ / eo ut dabimus operam / ut meam / ꝑ nos finem / de tota re deliberem? Tu uicissim / q̃d cui commodo ualitudinem tuam fiat / q̃ diligentissime poteris obſeruabis nostros ꝓpinquos. De hereditate Precliana quam q̃d mihi magno dolori ẽ / valde cui illud amicum / ſed hoc uicissim / quam si ancho ante meum reditum fiat ut poſſimus / aut ſi q̃ mihi potest Camillus noſter negotium exhibet / cui salui uenimus / reliqua ꝑ nos agemus. Si tu uis Roma ꝑfecta eris / ut uicissim ut hoc ita fiat. si dij nos adiuuabunt circa ydus sextil. Cyzicha ſpam? fore. Vos meam ſuauissimam / optatissimam Terentiam / Tullia si nos amatis / curate ut ualeatis. Vale / Athenis ad xv. Kal' nouembres

M. Cicero .S. Suis Sal.

Nec sepe est/ cui literas dem⁹/ nec vere hom⁹ ulla q̄ sit cui nolim⁹. Extat ep̄la quas proxime accep/ cognoui
p̄dus nullus uenire posse. Quare uideat⁹ uolim quomodo possim ei cui me satisfieri nelle q̄ mā
tibi gras agit. Ib ego nō minus te mereri ut ea mihi merito tuo gras agē possit. Polliceor sadsme
nō t̄ p̄stet/ q̄ p̄mū fac̄ extendas. Cura ut ualeas. Idib⁹ quintil⁹.

M. Cicero Terētie Sal.

Omnia molesta - reliquidmodū quib⁹ tu me mīmā hūt/ id q̄ mihi molestissimū est/ Tuliola tuo p̄
que nobis nra uita dulcior est/ deposuit. Tu ea. q̄ me aut fuit post prudē? retulisti q̄ a nob⁹
discessit. Ego
noctu eger stabā. tu ea lege lenabā? ut dicis mihi aliq̄s modi
cinas fecisse uideat⁹/ Cui q̄ tu/ deo/ que admodū pu⁹ a nostr⁹ sanctissimas i. Apolini⁹ Escu
lapio. nauas sacro nos valde lenā hoc. Ineas simul acq; osecta hec scripsi. Deinde osecubam
ad nostros familiares multas epl̄as quib⁹ tu a Tuliola mea diligentissime gratulabo. Cohor
tare eas q̄ ad sortiendos eccp/ nisi eas sortiendas cognoscen⁹ q̄ quib⁹ uiris. a tu ei⁹modi
sacro negotia ee/ ut a nos iste comodissime fieri ee/ a me aliq̄ nō silebit nec rei pu. desinet
ut primū ualitudine tua/ uelis cures/ Dein⁹ tibi studebat/ uellet hec uitare que longissime
abesse a militib⁹. Reliq̄ Arpinati bñ putat⁹ ut cui familia urbana/ si Annona carissima fuit.
Cicero bellissim⁹ tibi salutē plurimā dicit a atq; a. Vale. Date. iij. ydus Iunij.

M. Cicero Terētie Sal.

Si vales bene est/ ego valeo. valitudine mea tuor⁹ cura diligentissime. Mea mihi a stupiū a minatū
est/ te iij febris subito ē adisse. Quā celeriter me fugit de Cesare tua memoria. scripsi mihi
gratius/ Iterū post has/ si q̄d op̄ erit si q̄d amabit⁹ nos/ faciet⁹ ut sciam. Cura ut ualeas Vale
Date iij. no. Iunij.

M. Cicero Tullie Sal.

Ad tertias meas mysias attulit dolor a dolabelle ualitudine a Tuliole. ego de ocy ich nor q̄d
.ysilly capiā/ nor q̄d faciam scio. Tu uoluptati tuae a Tulie ualitudini cura. Vale.

M. Cicero Terētie Sal.

Quod scripsi ad te ipse scripsi de mea sententia: quicquid ista de re tibi uisum fuerit/ id mihi
uehementer placebit. Quod ad me attinet/ nihil mihi nunc mysia putabis ad scribendū. Vale. Date iij. ydus Iunij.

M. Cicero Terētie Sal.

Quod scripsi ad te ipse de mea sententia: quicquid ista de re tibi uisum fuerit/ id mihi
uehementer placebit. Quod ad me attinet/ nihil mihi nunc mysia putabis ad scribendū. Vale. Date iij. ydus Iunij.

Tulia nostra uenit ad me pridie ydus Iunias cum puero. Quam ego humaniter/ gra
uiore a pueri dolore affecta. Nostra familia a nihil gratius/ nihil optatius accidere potuit
ea pietas ac dignitas postulabat. Nobis erit curae ad Cesarem mittē. a mihi ea
Bn. salutem. Si quid erit factum. te certiorē/ Valitudinem tuam diligenter cura. Vale
x. kal. Quintiles.

M. Tullius Terētie Sal.

Quanquam tuas literas grandes/ quarum grandes uelim/ sed grauiore dolore animi
magnus ex animi metu nec id facile exprimi? q̄ nō facile explicare possim. Quare quam
potes/ adiuua. q̄d aut potes mihi ne mireris ad uenire. Ita uita q̄ mea tua hoc tempore mihi ē.
Longius est tibi. a nō tutius. a nec uideo quid prodesse possis nisi nobis. Vale. Date pridie
nonas. Novembres Brundisio.

M. Cicero Tullie Sal.

Quod scripsi ad te ipse de mea sententia: quicquid ista de re tibi uisum fuerit/ id mihi
dimis ignoro. Si me quid⁹ fuisset/ quicq̄ mihi ab illo fortasse nascer⁹. tamen indicabis
quale sit/ a q̄d mihi mysiam nec nunc mysia putabis id fuisse. Vale. Date pridie ydus Iunias.

= M. Cicero Terentie & patre Tulliole Diuly animis suis ac Cicero matri optime. Suauissime Sorori Sal'. plurimam dicit.

Si uos valetis nos ualemus. Vestis iam gratum est nos solicitos esse quod sit uobis faciendum. Scille Romam me-
deste ueneris uectis pecunia domi ea poterit. Si uis amens diripiendam uobis dare est. Neque
ne Dolabella ipse satis nobis facere possit. & iam illud metuo, ne iam praecludamur, ut cum uelitis
exire non liceat. Reliquum est quod ipse optime grauissimis uestris negotiis fieri nec potest.
Si ciuis non est, indigne & inhoneste uos ea postulatis. quis quae nunc scripsit, nisi ut uobis con-
tenti liceat. Vellissime uel mecum simul esse uultis ubi is locus ea permittit. Etsi illud uehe-
ne breue spes fames, ne uita sit. hic diu uelis nunc propono cum Camillo cui gratissimos uideri.
Ad summa ab ea forte sitis. Labieni re melioris sunt. Admiror Pisonem aduersari
discedit. & scelus quanta gerat sunt. Vos me certissime admonere debetis
& uos quid agatis & quid istic agat. Q. pat. & filius uelim salutem dent. Valete uos ambo. xiiii.

M. Cicero Terentie Sal'.

Si uales bene est. ego mecum ut ad te antea scripsi, ut ad te antea scripsi obuiam Caesari mittes, si
mutuamur, quae illius quidem adhuc nihil audiebam. Diuitiae tuae & si nihil aliud nomen
tibi quod uelim & quod hoc tempore opus est, ex Siculis potuisse cognoscere. Tullia adhuc mecum
tenebo. Valitudinem tuam cura diligenter. Vale xiii. Kal' Ianuarias.

M. Cicero Terentie Sal'.

Et si cui modo tempus non est ut nihil habeas quod aut a me litteras expectes, aut ipse ad te scribas
tamen nostro quod ipse uno litteras experto. & scribo ad uos cum habeam quam primum. Volumus debui-
te obsequium eo gratius. eo diligentius feceris. & cum hoc gratius quo alacrius quae
magis curem, magis ea doleam. quae me cognatione uestra uehementer commouent
summa detinuerunt. Cura ut ualeas. pridie Kal'. Nouembres. Iaso.

M. Cicero Terentie Sal'.

Si quid horum quod ad te scribo tuum esset id a plebe uenale. & tempus non est negotium undique. ego autem
quoque nos tuo affectu. ex Lepta & Tidiano potuisse cognoscere. Tu fac ut ualeas & Tullia
ualitudine mea uale. M. Cicero Terentie suae & pio Quinctio filiae. Cicero matri & soror Sal'.

Considerabis nobis & amici & aetate mea diligenter prius quod fanum Romae nescio ay me emi ut
aliquo meo loco. Id nos solum mouet quod & fanum & nostra. quibus uenimus & multis hic.
uos ea mea potius & deambulatio tuta esse possit nobis admisto ea, si qua uis aut sique
rapinae fieri cogitur. Sed uereor illud me mouet quod undeo omnes longe abesse Romae & eos
multos quos hic scio. hoc autem tempore & qua ego tui nostri & tui ordinis tui & pudoris
uitare & mutari ea mea & ea abunde grande est ac uestrae ea possint. Nihil plane mea
tuta esse adhuc. ubi per nefas. uis uidere quod alter fecisse illo loco fecimus & ne cui
nocuisse quisquam uidear. Idcirco diligenter & amici & cohaesum & mihi & Cicero. Dum
ut oppugnandi & praeda haec primum diuitiis. & uicis tabellarios Thessalonicenses ut
quotidie aliquas a nobis litteras accipias. maxime autem date operam ut ualeatis si nos uobis
uelitis. Vale. Kal'. Ianuarias.

M. Cicero Terentie Sal'.

Ita maximus mea dolorum exercuerat me ualitudo Tulliae nostrae. de qua nihil & quod te primum
scribam. Tullia est eius quae magnae mihi esse curae scio. quae me propter uultus amoris & uidere
ea fuisse, & ipsa ait fortissima. Sed me multum perturbauit quae ne mihi quidem ex predium fit sed
a proximo quarto litteras quas ad me scripsit Terentia mea mihi. da operam ut ualeas.

M. Cicero Terentie Sal'.

In tusculanum nos uetuyos putam aut nonis aut postridie/ ibi fac ut sint oia parata. plurys ey
fortasse nobiscu cenabo. z ut arbitror diutius ibi gmorabimur. Labyenus sit balneo no e/ fac ut sit
Labyz. Jtem cetera q̄ sit ad victū z ad ualitudinē nostrā. Vale hal' octobr. de aqueo.

M. Cicero Terentie Sal'.

Da operā ut quale sit/ qd' opus erit/ ut nr tpis q̄ postulat/ prudras atq; admoneas. z ad me
de omnib; rebus q̄ scripturi sitis mittas. Vale

M. Cicero Terentie Sal'.

Nos quotidie Tabellarios nros experiemur qui si uenerit/ fortasse cum reliquis q̄d nobis scribet
sit. Faciem' q̄ te sciamus certiorē. Valitudinē tuā cum diligēt'. Vale hal' Sep.

M. Cicero Terentie Sal'.

Reddite mihi tandē sit a Cesare lras satis liberales. z ipse opinione celeriꝰ uenturus ee dic. Cui
uni obuiaꝰ predā aliquā cui experiem'/ cui gratificare studeas te certiorē. Tabellarios mihi
celeriꝰ q̄ primū remittas. Valitudinē tuā cura diligēt'. Vale day hal' sept'.

M. Cicero Terentie Sal'.

Nos nequid de cessatu adiumtu. nequid de lris quas philotimus hic dic/ q̄rere adhuc certi habem'. si quid
erit certi/ faciaꝰ te statim certiorē. Valitudinē tuā fac ut cures. Vale xj. ydꝰ sextil'.

Marci Tulij Ciceronis explāt ad Terentiam uxorem explicit.

Incipit ad Senatuꝰ z ceteros feliciter. Februarie 1433. z die nono Sep. uenit Jmpe.

M. Cicero. M. f. cicero pgnit. Sal' dic Consulib; pr. Tri. plēb.
Senatui zc'.

Et si non dubie mihi nūciabat parthos trāsisse Euphratem cui omnib; fere liqs explos. tū q̄
arbitrabar/ a M. Bibulo pgnato ceteros de hiis rebus ad uos scripta posse/ scribebat mihi
ne necesse ee quotidie scribere ea que de armis gerebā nūciarē. Postea uero q̄ certis auctoꝰ
legatis/ nūciis liqs/ sly ceteros suis/ ut q̄ tuta ex castris eius dē audiamus. Bibulum
ex Syria exisse ut q̄dā nūciato huic/ celli mihi cum Bibulo pene e rebus/ Que ad me
delata sunt/ scribenda ad uos putaui. Regis Antiochi cōmagenj/ legatis primū mihi
nūciatū parthos magnas copias Euphraten trāsire cepisse/ quo nūcio adlato cui cent
uno nullū qm. Ei regi minore fidē habendā putarē/ Statui ex proximis castris affectare
Ad xiij. hal' Octobr cui Hierapolis Ciliciē diem/ ex finib; Lycaonie/ Et cupidissimi mihi
hoc reddite sit a Tarcondimoto qm. Maxime suum Amanum q̄ ipse possessurus existimatur/
tueant/ Thapsum speculā Euphratis ipsi occupauerāt/ Thapsi/ Zeugma/ Beroea/ Hierapolis/ Antiochia/ Seleucia/ munitissima q̄ ea omnia in Syria sunt/ Quibus ex rebus
cognitis/ Cassium ipsum cum exercitu parthico/ trans
isse eodem die ab Lambrio philadelphi Antiochi q̄ oppidū/ hoc tempore Armeniq; ee
eorum nostrae/ Litteris de eisdē rebus mihi redditis. His rebus adlatis existimabā suos
adhuc salvos ee/ z nonas mas expectationē nostrā fore/ Quibus ex castris/ quicq; nrm
gloriosius/ integritatis q̄ existeret/ Amicorum populi Ro. ee fructos. Ciliciā
aut firmiorē fore si equitatus noster pugnax adesset/ z obeay cum exercitu oppidū hi
qui q̄ Ciliciā gerit/ armis eent/ z ut hostis is qui est Syria sciret exercitū ppli Ro. non
modo no esse hys nūciis adlatis sed ipsum accessisse. Exercitū ad thapsum statui duxisse/
Sed sigd apud eos auctoritas mea ualeret hoc/ ut hys ppositis rebus quas ipse audiebā ego
pene anno magno pe eos cohortor. z moneo ut hys priuatis rebus eos q̄ deant sed

aliqñ mō gṙulatis vos quēadmodū ꝑstrictos z quib ꝑsidijs munitos ad tantā belli opinionē
miserit nō estis ignari · qđ ego negotij nō sulpicia ornem ꝓ uirendia detēui nō zeruisse.
Neq; eī ūq; ullius ꝓcliū tātū putau qđ pbrīs mallem ꝙ uīe auctoritatē obtēpare. hoc
aūt ipē zos se sic hꝫ ut nisi exercitū tantum ꝙtus ad maximos bellū motūs ꝑoleris / maturē
ij has ꝓuincias miseris / sūmus ꝓcliū sit / ne amittēde sint omīs hę ꝓuīe quib ceteris
p. R. gtuer. Qꝫ ob zē / ut ī hoc ꝓuīciali delectus hēatis aliq̄s / cū nulla ē. neq; multi
ſt z distinguūt quis ſt meti oblato / z qđ gn̄e hoc milū sit / iudicauit uir fortissim. M.
Bibul⁹ in Asia qui cū nos ei ꝓmisisti / deletū hīe ndum. Nā seruos auxilia ꝙ arcebitis
atq; ſuias Imperij nīi aurū ī ſtralia ſt ut nō multi nos uincere possit / aurū alienatū
a nobis. ut neq; exercitādū ab his neq; gnuitēd hīs qđ ē ūdeat⁹. Regis Deiotari et
uolūtatē / z copias / ꝙ te cūq; ſt / nostras ee duco. Capadocia ē ſanis. Reliq; Reges
tetrāchę / neq; ubiq; satis fidi nec uolūtate ſt. Cibū ī hac pauitate milū ceteri alius
non decuit. ſpero ne gnūs qđē. qđ casuꝝ sit / ī certū ē. Vnum salutē nostre ꝓuidere
possimus. Dignitatē ceteri consulem⁹.

M. Cicero M. fil Cicero ꝓcōs. Cōsulib ꝓcōib tri. pl. Senatu
ꝙq; Po. Sal.

Cum pridie kal Sextilēs in ꝓuīciam uenissem / neq; maturi ꝓficiscēdi z nauigationis dīsimi
tatē uenire potuissez / maxīe quieuit offō meo / rei q; pu. gduīe putau parare ea / que
ad ꝓuinciā quēq; ad rē militarē ꝓtinēt. Quę cū ita sint a me / cura magn z diligētia
ꝙ fieri ꝓtuit z copia gstitutū / Nūcq; z hīe de bello a parthis in ꝓuīcia Syria Cilicia
quotidie ferē afferūt / ꝙtuor milia fundā ꝙ Lycaoniā z ꝙ Ysaurōs z ꝙ Capadociā arbitrant⁹ sua
Eum ex magna suspitione parthos / si ex Syria egredi atq; irrūpē ī ea ꝓuīcia cognouerit.
Itaq; eos ꝙ Capadociā ꝙ ea maxīe pmouet / ee facturos. Itaq; nō exiguā ꝙ Capadocie ptem /
eam / que cū Cilicia gnus ē / inte fen. castra q; ad Cibistra qđ oppidū ē ad finēs Thau
lorum. ut Artuadēs rex Armenij quoq; ait ee / sciet / nō ymo aūt sibi exercitū
p. R. ee. z Deiotarū regē acerrimū zeli pu. nīe / maxīe q̄ uicinū hīem.
Cui z gnli z opib unaꝝ posset zes pu. quo / cui⁹ loco castra hīem / eligi mālem q; Cilicia
misissem. ut z mea adiūct⁹ his cuctatiōib que ī ea ꝓuīcia cernūtur / fiducia alios omnes
faceret / z ego maturē qđ agēd⁹ in Syria sine possem. tres ee tridui qđ ibi castra moratur /
in magno offō z necessō mihi ꝙtuēd putau. cui ego uenī aduentū Ariobarzanes
Ariobarzanem Eusebem z philorhomeum tuere / ei⁹q; regis salutē ī columitatem /
regnū q; defendere / regnū q; a regē ꝓfidio cem / adiūxisse q; ꝙ salutem et regis
ꝙ sanctū q; magnꝰ mee est / ꝙ mille ūq; de regē decernī est a nostro ordine.
Existimau me uidēdū ne sibi ad regē deficiē dele. Itaq; gradū meū z ꝓfectionē meā
fuisse. ut q̄ salutē ipi⁹ ī columitate regnū mihi cordi dam esse a pplē. Diuerti ad uesperū /
que cū eem ī agro meo cui regē ignor⁹ / Interea ille arcessit⁹ sue / uolat maximis ut deum
Deiū ī mihi gratias egit / qđ ei ꝙ magnus honorificū uidebat⁹ Senatum / ꝙq; Po.
tanto cure ee salutem sua / meq; tam diligēter adhibē / ut tamen fides z constantia
uīe auctas ꝙ spem posset. Atq; ille primo qđ mihi maxīe leuare sua / uti mecū coner est /
Vt nullas ī pdias neq; uite sue neq; regno duct. si aut⁹ tollitē fides quā ī suspitem.
Cui ei ergo gratulat⁹ eem / idq; me grauiter dixissem / Cohortat⁹ ut recordarer casus illius

Intrauit patrē z uigilātie se tueret. atq; admonitu senat⁹ ꝙ fuleret salutē sue/ cui ame discessit in
opidū Cibistra/ postremo aūt die cui Auarate fr̄e suo z cui pene amicꝰ/ maioribꝰ natu admi-
ni castra uenit. ꝓtinus barᵗ qꝫ z plenꝰ cui ideꝫ tē fuerit/ z damni/ meꝫ fidē omi gradatione ꝑpensis
repit/. Cui admiranter ꝙd audisset nouꝰ/ dixit adse Judicia manifestiꝰ z fidē quā delatā
que cent aūt aduentū meū occultatā/ ꝙ hi qui ea patefacere possent/ ꝑ me hoc uenū tardent/
Eo aūt tpe fr̄e mei pridie ꝙ hoc ea que scirē audiam adse detulisse. In his amantissimꝰ sui
sūma pietate ꝑdurꝰ frēꝫ dicē/ eaq; me ex ꝙ audiere desiderabat se solicitatū ee ut regnare uellet
Id uno fr̄e suo accedē nō posse/ se hoc aūt illud tpis eay rez nūq; z medū ꝑ primū meū ꝓtulisse/
Quę cui ceū locuꝰ/ monuī frēꝫ. ut omi diligētia ad se ꝙuā adhibeē. amicꝰ q; ꝑ pꝰ ex
atq; und⁹. ꝙbatos hortar⁹ suꝫ frēꝫ sui uitā/ Dect⁹ casu ambissē pꝰ ex/ suo ex cura/ custodia q;
defendē. Cui frēꝫ ame equitatū/ cohortes q; de exercitu meo postularet/ ꝑ quotidianos ex Syria
nūtios urgē ꝑmū ad Cilicie fines adducē. Cui q; frēꝫ mihi patefactis rayr̄ insidijs nō egere
exercitu ꝓpꝛi Po. sed posse suis opib⁹ defendē/ undiq;/ filiū cohortesq; suas ut se ꝓtinus ad eum
ꝑmum regnare desineret/ aq; ꝓfecisset sibi z fidei parat⁹ in eos utiq;. Hinc regio/ ꝓxa
afficeē eos quos nemē ceū/ reliquos meū libaret. ꝑsidio exercitꝰ mei ad eoꝝ qui ꝑ milia centū
ad trimoꝝ ꝑtē q; ad gentē one uteē. Quid aūt ut omes qā sensus/ animū nostrū/ intelligent
me frēꝫ si opꝰ ceū ex auctē uestra ꝑsidio fuisse. utq; hoc mato illo. ex eo loco castra mou-
ere in Cilicē fines instituo. cui hac opinione e Capadocia discedē/ ut gallio meo casu ter-
ribili ac pene diuino frēꝫ qui⁹ honoratissimē appellassem/ nullo postulāte quicq; q
mee fidei gratificarer/ z cui⁹ salutē magne mihi curę ee decreuissem/ meis aduentꝰ
ꝓtinus insidijs libaret/ qd ad me/ ame scribi nō alienū putauī. Intelligeretis ex his que
pene acciderūt/ vos multo aūt. ne ea acciderē ꝓuidisse. eoq; uos studiosꝰ fr̄es erga vos
ꝙ frēꝫ Regē Armeniꝫ fr̄a mihi signa indoꝝ uirtutis ꝙ genij fidei benignoq; erga vos
ꝓfuisse ut nō sine eā/ tantis curis in tēꝝ uos salute/ diligētia q; uideamur gratulātur.

M. Cicero Imperator. M. Catoni Sal.

Cui ad me legati missi ab Antiocho Cumegeno uenissent/ in castra ad Zeugma ad Euph. nōis. Sep.
hiq; mihi nūciassent frēꝫ ꝓtinus filiū/ quo ex ee⁹ nupta frēꝫ Armeniꝫ sorore/ ad
Euphratē cui maxīs parthoꝝ copijs/ nullius q; ꝓlia gentis magna uiam uenisse. Eu-
phratē q; iam trāsisse copisse/ Dinaq; Armeniꝫ Regem/ z Capadocia ee finitū. Putauī pro
mea necessitudine me hoc ad te scribē oportē. publice ꝑ duas res nichil scripsi. q; z ipse
Comagenā Legem Pacuiū ad senatū statim nūtios breuiq; missurꝰ. z existimabā M. Pacuiū
ꝓpinquū/ qui hiemē ydus septēbus ab Epheso in Syriaꝫ nauib⁹ ꝓfectꝰ erat/ ꝙ terrestres
nūtios haberē/ sciaꝫ z ꝓpinquā sua quemisse. Cui⁹ ois oratiōis plana ratio ad senatū
exponebatur. quib⁹ ut e eiusmodi re tanta q; bello maxime curē ee/ ut q; copijs z opib⁹ tuē
vos possimus/ ea mansuetudine z clemētia nra/ fructuq; ꝑpetuo tenere. tui uero ut ꝙsulis/
nos⁹ absentes diligas z defendas.

M. Cicero Imperator. M. Catoni Sal.

Sapientia tua Autoritas fecit/ ut eius q; ꝓpterea de tua singulari uirtute Judicium ut magni mea
ꝓfecisse putarem z res eas quas gessissem tibi notas ee. z nō ignorem ate qua equitatū z
gentes tuere socios/ ꝙuā q; admirāre. his ei⁹ ate cognitis/ arbitrabor fructū
me tibi que uellem ꝓbatum. Cui⁹ z ꝙuā pridie Kal. Sextil uenissem z ꝑ ānī ꝑs

Cicero quo honesto studio motus
z hortatu ut Cato hanc orationem ad
senatū p Cicerē ut ille dicit/ habuit
phus de eo gestis. z optatum euentum hanc
habuit a Catone. Et p. rediam de ala
z bonnolum.

non calamitatem sed ꝛ gloriã/ sed idui ꝙ ornamẽta sua ꝑ ꝑpha ꝙ ꝓ me ordinata ꝑ mẽ. Jtq ꝛ augur
postea fieri voluit qd antea neglexerat ꝛ eius honore quo asiane tribus solebat/ neglectũ
ame diu/ nũc. mihi expetendũ putat. Hinc mea voluntas in qua ẽ aliqua dies desiderij ad sanandũ
vulnꝰ suum. ut spero/ adiuteq sis qd peculio aũ me negotiũ cognoscas/ rogo te rogo. sed
ita sine Jocundis hoc nostro qd/ qd ego gessi ꝛ grãter audias. sed mihi certe tantũ/ ut multa
nequaq̃ gravia sibi/ honores primos asiam gerenti suos. Hyda ẽ illud aia dũxisse mihi videor
scire eũ ꝙ actũrũ te audire solere/ te nõ tm res gestas ꝙ mores ẽ horum/ atq virtutes Jmperatoꝛ
spectare solere in hijs aut nõ hijs honoribꝰ. Quis ẽ mei ẽ/ ordinibus/ ꝛ quos me exercui
exercitio ꝙ meis maximis bellis/ summissima ꝓdidũ hũsse egritudo ꝛ grauedo. hijs ego subditus
ea sui gessi/ que nullis legionibꝰ gesta potuissent ut ex alienissimis bonis/ amicissimos
ex inimicissimis redderẽ. alios ꝙ negocijs mis experimentis ꝓsperos ad veros finꝭ
benivolentias traduxi. sed nimis hec multi de me ꝓsunt ad te aque vno omnes sonoꝛ
gaudete audiũt. cognosces ex his que nos ꝛ homines ꝛ creatos putemus. Cum ꝙ uno
ppe gestu/ de me apud te ea que optimũ ẽ ꝓdicabãt/ tuis duce maxie claudio
tuo Cypꝛus ẽ subacta ꝛ Capodoce regnũ tenui/ de me loquor/ puto ẽ regẽ Deyotaꝛ qui
uni tibi maxie ẽ necessarius/ que si ẽ manꝛa est ꝛ ẽ orbis terrꝛ pacatoꝛ/ vix regnat est qui
suas cupiditates/ ꝙ qui hostiũ copias metuat/ Est ꝓsertim tuus/ cui ad res bellicas hec que
maiores putare. Extremum illud est/ ut quasi diffidam rogationi mee ꝓphas ad te
allegem qua nec mihi cariores ulla ũq res ẽ unq fuit/ nec homini grãti/ meus adys nunq
ullũ ẽ datũ/ hoc ꝙ/ quo mihi tenuis coꝛ ẽ/ ponetis studioꝛ atq artiũ nisus quibus a
puericia debui ac didici sch ypi modi/ nos phas illã uetꝛ ꝛ antiquã que gloriam
ory ẽ ac dignitatem inde/ Jnfoꝛ atq ꝛẽ pu. atq ꝛ ipsas aures ꝓnc dedixim. Tenuis
agit de mea laude/ Cui negare a Catone/ ꝛ is ẽ nõ puto. Quibus ꝛ ne tibi ꝓsuadeas velis
si mihi tua sunt tribuꝛ honoꝛes ex meis tuos fuꝛ/ me ꝛ existimanꝛ tui amicũ tua/ tui
benivolentia erga me mihi ꝙ maxie optandos ꝛ ingeniꝛ.

M. Cato. M. Ciceroni Jmpatoꝛi Sal.

Quod ꝛ res publica me ꝛ nra Amicina hortaꝛ libẽ/ fuit. ut tuum/ virtutis. Jn nocturnam
diligentiam cognoscas ꝛ maximus ꝛ ego. Domi togati/ Armati foris pauꝛ ꝛ dubia admi
serim gessi. Jtaq ꝙ ꝙ nunc vide fuit potui ut ꝛ nocturna ꝓsilia mea de bonis
publicis/ Quanta Auobarzanes cum ipo rege/ Regnis/ bonoꝛ cumulatus ad studium
ꝓpꝛij nri voluntate sua mea ꝛ decreta laudatus. Hec supplicationes decreui. ꝛ tu qua
re publica fortunato/ sed prima tua ꝛone cognosces ea pu. ꝓsunt ẽ/ Dijs ꝛ mortalibꝰ gratulari nos ꝙ tua reditu/ accepto/ maxus gaudeo. Quis ẽ triumphꝰ prodigium nisi qui
supplicatione ꝛ diuina ꝛ ꝓsit/ non ꝙ te laudari maius/ nisi supplicationes fieri
triumphus ꝛ triumpho minꝰ clarũ est/ Senatui videtur pontifici magnificendum ꝛ nocturna Jmpa
toꝛis ꝓsilia/ ꝙ ut nullum aut benignitatem deoꝛ relatam aut gratiam ẽ. qd ego mea
sententia ꝛspondi. Adeq hoc ego idcirco ad te ꝙ explicandum meum ꝓlixius scripsi ut qd maxie nolo
existimes me laborare ut tibi ꝓficiam/ me ꝛ voluntate tua certissime qd enim possum
sui arbitraꝛ/ ꝛ qd tu maxime scire ẽ gaudes. vale ꝛ nos dilige. ꝛ scribam ad te
ꝛ tuas diligentias ꝙ ꝓpere ꝛ ver pu. ꝓsim.

M. Cicero M. Catoni Sal.

Letatus sum Landary me ꝛ gratulor/ optimo apud Nemus abstr pater Landato. Vno. Et ꝛ eis ——— ẽ n.

ꝑfecto rocida laus que abhinc ꝓsulat⁹ qui ipsi⁹ laude uixerut. Ego uō ul' gratulatione maxima
ul' testimonijs suis dicte Atticꝰ ꝙd me nō asseruit putem⁹ Idq; mihi tuj amplissimū, tuj
gratissimū e, uelitis amare dedisse ꝙd legibus caueritis datis. Et si nō mō omnj uitæ mihi
Catonis ecnr⁹ ciuitate nisi, i qua unū genuisse mirabile e! Quid ego nūc aut quā
Laureaj, tuj tua laudatione gratiorem, Nā ad meas simplicj, ac subtile iudicium
nichil pr̄ eā laudabile, ꝙ ea tua ora, ꝙ e ad me ꝓfecta amicis noscis. sed tuj mee uoluntatis
nō eij dubiū cupiditatis expositū nihil superbiꝰ licis, quem si pax ulla una e, hoc ꝓ hac regno
nō ut nimiꝰ quisq; honos, sed nē sinō detinere a senatu mūme assuā d⁹ eā uidear. Spero
aut illū Ordinem ꝙ meis obitis pr̄. ruinis reipublicæ laboribus meis nō i dignū honore uenisse
existimabitis. Q d si cui tamē expeto ꝙ amanter scribas ut nē tuo iudicio qd' aptissimum
eā arbitrabis mihi tribuas, sed qd' maiores amdeut, grandeas. Nec eij fecisse te ꝛ scripsisse
uideo, nec ꝙ ipsa decint tibi ullius honoris nostræ supplicationes rogandi fuisse. ꝙ scribēdo
adiuuisti. Hoc eij amar⁹ quidem nō ingratos ab amicissimo a⁹ cui⁹ honore agat⁹ scribi solere.
Ego ut spero te ꝙ die meum uidebo, atq; omnā re publica meliore quā timeo.

M. Cicero ꝓcos. M. Marcello Sal'.

Letter of honour him.

Te ꝛ pietatis tuæ nos ꝛ ai tuæ pu. ꝛ clarissimi animi gratulat⁹ e: Gairetto gratulatione tuo fructū
cepisse uehemēt' gaudeo. Nec dubito qd posteri sentiant, Nec qdē logiqui ꝛ rate ipso mussi
in ultimaq; gentes ad celum me humile colentis uirtutis ne uisisse laudibus nātuj te apud
tuna tua unice dilectus, tuq; me i omni gne, tui amplissimus cē ꝛ uolueris ꝛ iudicaueris
tuj uel hoc tuo fato, uel ꝓpria te. de te ipso. multo atq; uehemēt⁹ ꝙ diligo. maximāq; letitia
afficior cui ab hac prudentissimus uirtusq; optimus, cum dicto studioq;, studijs i sententia ut'
me tui stilus cē audeo ut' te mea. Quod si addis ad præclarissimas res gestas tuas ut
aut mihi succedat, ꝓpium aliqs ut ne quid amdat tuis ad id qd' tu mihi ꝛ sentias gestum
ꝛ legas simulet. ora me ꝓ te gerenda patribus. Cura ut ualeas, ꝛ me absentem dilectum
atq; defendas. Quæ mihi de Parthis nūciata sit quod putrida came, ea quæ mitti scri
bēda cē publice ipsa ne ꝓ stomacharis me ꝙdā nimi⁹ uehemēter scribē nec nimi⁹ ad gratiā
scripsisse, publice audace suspicisse.

M. Cicero ꝓcos. M. Marcello designato Sal'.

Maxima cui⁹ letitia affect⁹ cui audito te gratulē factū cē, Cui⁹q; honore nihil deos fortunare
uolo. atq; a te peto, ꝓ tua, patriæ q; tua dignitate admittimi. Nā nisi ꝛ te amatus
dilectusq; cui me ita amantissimū cognoui ē omnū uarietate temporū, tuj pietatis tuj
gratiæ tuæ, uel defensus tuisti tuis, uel ornat⁹ remissi, ꝛ sui tot⁹ tenuisse ꝛ cē debeo.
cui ꝓpter matris tuæ grauissimē atq; optimæ femine, maiora erga fratrē dignitatēq;
meā studia, ꝙ erat amulare ꝓsulāda, ꝓ sumere. Quia ꝓ te peto i maiorē modū
ut me absentem diligas atq; defendas.

M. Cicero ꝓcos. Marco Marcello Collegæ Sal'.

Gairetus tuus, Castalon sanctus teq; ea lenna affectū cē quā maxime optasti, mirādū
i modū gaudeo. Idq; ea ipsa ꝛ tua, ꝙ te ornatissimū ꝛ ab omnibus iudicio cui⁹
erga me singulari benuolentia, ut ꝛ labore mea ut' ꝛ honore ꝓsensi. Totus denuq; dimi
sus ut' studium ut' dolorem meū studiosissimi cupidissimi q; cognoui. Quare mihi
gratū fuisti ꝛ uicem me summe gratissimū atq; optimū fuisse meis rebus gratulan⁹
ate id qd' tuesti pro me absentem diligas atq; defendas. ꝛ

Cicero Jmpator Marco Marcello Sal'.

Quada id accidit qđ mihi maxie fuit optatu/ ut ordo senatusq; Marcellum et Marcellinum et q̄ virtute eis gen̄is ac nois
esset simil orta me ssē a nob̄/ qñ ego ita accidit ut ordo vester studio tuo q̄ salute tua sanctiꝰ posset
et q̄ mea res gesta laud̄q; et honos ea de re haberi videret. Peto a te id qđ facillimū tibi est/ non
assumāte ut gradu senatu/ ut q̄ honorificentissime sententiā dicas meis rogatus/ faciēdū cures. Si mihi
te cui multū debeo q̄ tibi cū tuis fidē allegatū adire illos audio q̄ intelligis me propie diligi. Pro tua bonitate
et me sē ap̄ssimā/ neq; eis salutē meā atq; honorē amicor quisq; din pr. se tuus q̄ te fecerit/ ee hoīem qui ignoret arbitror neq;. Dom̄ tua adhuc tota/ me sē ois primo iudicio posita
cura est/ neq; nō tu i me diligēdo omnē sollicitudinē tuā. Quare a te peto i maiorē modū/ ut me
q̄ te q̄ ornatissimus ualeo ee/ meaq; et supplicationē demandā tibi ceu/ ita ut omnia maiorē sibi
tibi ee commendatū putes.

M. Cicero Jmp̄. M. Marcello Sal'.

Quāte cupio tibi maiꝰ honor fuit/ et q̄ sibi q̄ntus q̄sq; in me ornādo et amplificādo/ quātum semper
est patebit tuus et cū tota domo et sanctis ipse laudabat/ cognouī tū ex meo ortu et iuuentute. Itaq; mihi
est certum qđ ego nō tua cā deliberē et fructū q̄ ex tua industria ac liberalitate. Nā magnū i reip̄ cursu deliberē
Delicte autē nemini mali q̄ tibi. cui me ciuis studia coniūcta beneficia pene tuā q̄ mea saluti
tuæ accidit mea qđē sententia maximū vinculū q̄ utrī cē potest. Gratia et gratissimi/ quā mihi tanta
nichil est ut q̄quā tibi omnia tua debeat/ tuāq; ego una deberi/ nō recusem. Quocirca tua uelis
hi sint exercitus quos mereri et quos foueri q̄dē. Ego si me nauigatio nō morabitur/ quo sū nūciabat
in ipsa Ethesia q̄ die te ut spero uidebo.

M. Cicero Jmpator. L. Paulo q̄sti designato Sal'.

Et si mihi nūq̄ fuit dubiū/ q̄n te q̄ti fac. q̄ tuis q̄nq; i rē pu. meritis/ q̄ amplissimā famili
dignitate animo studio ordinis singulis q̄sq; tuus ee/ nō facilē latebra tua/ quā affert tibi nup̄tiarū
nūciatū ē/ Cui q̄ honori/ nihil deesse uolo/ atq; ex tua maiorē q̄ mea dignitate
administrari/ q̄q; nō q̄q; illud die mihi optatissimū uidere possim/ q̄ q̄ tuus amplissimus
ordo me studijs atq; benefic̄ijs/ tibi q̄ mea studia q̄ nauare/ quā mihi familiare q̄ hic
ner optare et possit/ q̄nc cuius cupiunt/ tibi ut te q̄sulem/ ee pu. q̄ ma dignitate gerendū uidere
possem/ magnopere ate peto ut q̄ dē/ efficias ne quid mihi tuā nunc/ neue qđ tuus ad meum
annuū munus accedat/ qđ si tuus magis ad tua p̄sidia ergā me studia cumulus accedet.

M. Cicero Jmpē Sal' die Lune Paulo q̄sti.

Maxie mihi fuit optatū Rome ee tecū multos dies sed p̄cipue ut si potuā si grate de q̄sulatu
meo tibi debitū studiū p̄stare posses. ac primū ego de me nō mihi ses̄ sint exploratū sed
tū natura ego tua noteba. Jngratū nē nullo ego de me hoīe neq; sed molestē fero me q̄sulem
tuum studiū adeptū ee/ te meq; cui id etiā sis p̄stare nō posse/ sed ita facto
nescio quo q̄q; arbitror ut tibi ad me ornādū/ ses̄ deesse uideāt/ mihi qđ reconciliandū
nichil supponatur p̄ uoluntate. Ornatū q̄sulari/ ornatū reditui meo. Jnuidiā meam tibi
gratificari in ipsa q̄sulatu tuo. Itaq; nīl ma sūma amplitudo dignitas magis magnū honos magis
q̄ existimatio q̄similare uideat ut ate plus uelim gratia adeptus/ ut q̄ honorificentissime
senatū q̄sulē de me tibi q̄ gesse studeā tuos/ nō audeo uehemēt ate q̄dē. ne aut ipse me
q̄petere q̄ueniat q̄ cupiā nec oblitū ee uideare/ aut te oblitū putem. Quare ut tu uelle arbitrer
ita fiet. atq; ab eo q̄ omnes gentes sunt de me optimo meritū/ breuit petes/ q̄ tuus q̄sul cent
ad te petisse. Paule mihi credis ut eos mihi q̄ amantissimos reddas. Nihil my ma sūma potes
sūma q̄ auctoritas/ nota q̄ tibi nūc nōnihil sit/ uehemēt te rogo ut q̄ honorificentissime tuos

Decreneda de mea rebꝰ gestis ꝛ q̄ celeriꝰ. Dignas res cū honore ꝛ gratulatione cognoscꝰ
ex his lr̄is q̄bꝰ ad te ꝛ senatū publice misi. omiq̄ mihi reliquū mee meq̄ maxie
existimationis mee / fortunarū restituta rebꝰ tuis habeas. Inprimis q̄ tibi curae sit q̄ absens
quoq; lr̄is tuis me mihi tibi gratificer. Cupio te gratificari nihil / oīaq; libenter tuis absentis tui ꝛ
pris / te gratificabꝫ.

M. Cicero Imperator C. Cassio Sal'.

Nazchus fabius q̄ mihi Amicus / tua commendatione dat / nullius rei minus q̄stuosa. eqdem ei amicꝰ
cui esse ꝛ ero meo ꝛ. ꝛ ame diligor / tm̄ sua humanitate cohortabar. sed tibi q̄ habeo gratior
Diligentia / multo ei Amicor fuit. Imo q̄d potui feci me / tibi aliquo plus commendatus apud
me habuit. Animi ipsius causa te mihi obstrinxit ꝛ rogando. Sed de fabio satis diligenter studioseq; rogaui.
Tu multis de rebꝰ uelim mihi gratum facere possis. primum ut te quoq; tuo primum libro / tanto
opere allo indem. deinde ut tibi q̄d sine / liceat / possis pro tua humanitate. Tibi q̄d ut de rebꝰ uelim tuis
tuis ego mos sit nos cognoscem. postremo ut Amicum meum / quem summis officiis adhuc habui ꝛ.
sed longe studiis ꝛ familia ꝛ propinquitate tibi / germanissime huic / germanum uehementer. Id quo nō amabit / utem
bene liberum ꝛ eadem fere absentes que si coram essem / gratissimum. Vale. v. Non Quint. Patris ꝛ
propinquus nō sit. Alii gratulabuntur est / ut q̄d quisq; habet tibi / tuis / ꝛ mihi gratulabor. sed tibi ꝛ
sine ātem ꝛ sine me / tibi q; tua / mihi maximam / quas possis / tua pro operum mearum tuis
gratulor. q te de pecunia deuideris / prima lanx ꝛ prima gratia gratior persecutus ē. Tertium est ut
id q̄d cuique nostrum rebꝰ cuique contigerit / ꝛ sine gratulari. Jdem uelim. Ego certum me habeo
Quod magnopere cetero. nā ea que reliqua tranquilla de te cum / ꝛ hac tua recenti victoria tanta
Claritas tua adiecta fore ? tollitur / sed signa sit enim hoc sit tum sit urea pristine possis quare
nichil nihil est longius / nichil gloriosius. sin maiora / gratiora / ne ? alienissimum tibi reddit / adiuuat tuus.
huius rei tota gratia tua est. tu eris sus q̄d potissimum possis. si potes laudabile atq; clare ē. sin
plane nō potes / absis horum omnium / facile patiare. Me mihi autem ita semper habeo / ut
q̄d quisque ego. ut omnes nos uiuendi ita moriendi / ne q̄d mihi ad hanc famam / quam existimat
ꝛ quibus amicus ē uoluit / tibi gratificer. hoc autem item uti ita / fortunas meas posita
putes. hec pauca nostra tui cupidissimum. Est Cicero est genus ? ne uelis emittere qui ita
sint mihi ora. Extremum illud ē de his que quotidiano gratulando nisi Amicus. de qua plura
uelim mihi opus est. tui pure me apprehendi / ego autem sepe ornamento te mihi fore dixi. finem ē
postulo tuissimis meis tribus. Amicitia post tuum discessum familiaritas mihi cum Quinto maxima
Intima ? uicino ? genere / ꝛ ? industria / mihi plurima ꝛ suauissima ꝛ dignitate gratissima fuit. Jd tuo ē
tuo studio efficies. te uehementer rogo. litteras q̄ ad me ꝛ grauissimas mittes ꝛ nisi Romam uenero quotidianas.

M. Cicero C. Cassio Sal'.

Etsi uehementer nostra res patet ꝛ odio omnibus pene ciuibus aboꝰ abolla pecunia uolunt / tū quia ex gratia
principes ego fuisse uidear / plus fortasse mihi gratie fuit quam uelim / q̄ ante expectare / ꝛ fuit fere
solebat meum ? recordari. Imo familiares mei / te mei / ꝛ mihi mei / tui / adduxerunt utrumque
ut uellem ad id gratum. ut uno uino putarem / simul tecum / ut mihi nostra uidear deinde gaudere
neque gratia hac nimis simul uere uelle perhibeat. pretereo quem admodum ? melius ad delectationem
quam ? minutas ꝛ debilitatas mane / ego autem ꝛ rerum ex nulla spem ? mihi proponebam.
ex reliquis magna. sed casu gerenda ut magis mihi sit / accidere illa potuisse q̄ nos non
uidisse ea futura / nec horum mihi cum ? diuinare potuisse tuque frater meus gratulamini hac

Parisa nẽ paludat⁹ ad ry. Jan̄. ꝙ fuit⁹ est ut quouis i telligẽ posset id qđ tu nuꝑ dubitare vꝑsti.
malys hostej plenu⁹ / Verumtamen cum viros bonos immolata hostia placari
morat⁹ es / valde ꝙso exoratus es ut me hercule primo te rogarẽt sacrificia
i. Sanctus pietas gratia. suus. nobis qđ q te amam⁹ erga te grates. et amabo te mihi deinceps / posthac aliqđ
domus Ivnis. pueri meimus. Ego mihi quidẽ ad te cursus sine mercede fuit et patiar vale.

M. Cicero C. Cassio Sal.

Longior epla tua fuisset nisi eo ipso tpe penuria esset atque eius rei ad te. loqui
i. splendida vel bona. aliquid humanit⁹ ita
vix possum. videre igit⁹ magis possum. nõ me hercle facultas vlla tui abeundi a molestijs
nulla habet⁹. Vbi igit⁹ ego ꝙso mea. Est enim in cultura mea. molestus / puto eis fuisse.
Itaq; facio me aliqs rei agendi ne quidem patronus audiam. De hispania nichil adhuc certi
nichil dico nouj. te abesse / mea nil molesta fero. tua grauia. sed flagitat Tabellarius
valeby gꝑ. thoq; ut a puero semꝑ amaby.

Marcho Ciceroni Cassius Sal.

Non me hercule in hac mea peregrinatione quicq; libenꝰ facio qꝑ scribo ad te. Videor enim mihi tecum
et vocem nec tui hoc vsu venit. Ut sermõ Catonis / et quo ardentiꝰ epla tua rot⁹ ustus sum
legendo ut Catonis Athenis natus ee diceꝝ. Pansa noster singula voluptate horum paludatum
qui vidit quisq; eius ipsius rei gaudio tui me hercule obliti nostri. Sextio eius hortus / hellenticus
qꝑto per horti edito recubitus / et qꝑto amoenus ybernus et cliuatus. atq; eadem magnae molis petitus
et quotidianis adiectus ymanis. Difficile est eius qđ ade horti
i. lucus et ipsi eligibile. C i. voluptate nõ C i. Et qꝑ diuitius
vivuntur Juliana C i. lucus patauinus / et ybernalis est. Ipse eius Epimenes aqueus omnis
Cato / et Amafinius malos / Epicuros ubique ysaurus. Diuitis C.
nõ est vomere / et sine bene / et iuste unus. Itaq; pene qui frugi virtutis voluptatis retinet / et hi
qui amabo C. i. Amici voluptatis / nomen est C i. Amici
ustius omnes qui virtutis / et hist / et retinet. Itaq; Sylla cui⁹ uidetur ybare debeꝝ cum
dissimile qđ videret nos qui ut qđ bonum est / et oia bona eligerent / cui ego mortuꝰ forem me
scale aio tibi. nec tu Cotta dum⁹ cui deplanxit patrem. nãq; dãnatos quos ille nobis
testimat / nec qui strictim deplorabat / cui flebiles vidimus. Nunc ut ad te pueros redeam / qđ in hi
spania gerat⁹ describe. precaꝝ nos sollicitat⁹ sum ac male semꝑ clementia dei hic qui nouus
et crudelis exitus. sicut Cn. qui est fortuna / sapiens quod existimatione virtutis punct / sicut qui se simul
a nobis denuꝑ punct / Vereor ne nos iustos et gladio nichil. ut pertinet.
Quid fiat simendi sicut qui nobis sine vnicus rebus nouis ad voluntatis. suus eius
code tpe qđ me fama opprimat / ne longior sim. Vale / me ut simul ama. Si Cesar vinc
celeriter ne experta.

M. Cicero Trebonio Sal.

Oratorem meum / sic eius scripsi) Sabino me commendauj. nato / me hortis impulit ut ei recte putaui.
Nisi forte candidatorum litera hic qui vsus hortulus cognomen arripuit. Et si nudest⁹ ei vult
simo qui ostium hic addat a cuius nidebat⁹ sed de Sabino facile. tu mi Trebon qui ad amoenum
meum aliquid oblectandi addidisti quo tolerabilius stimus ignominiam deprecem tui. Trebus
nos licet appellato atq; ut si dies fiat a nobis. qui qui due cum si recipiunt Tisto offo de abeas

ꝑ nos. ꝓmũ ꝙ olim solebant ad ꝙuiciales Amicos qui Romæ erãt de re pu. scribẽ. nisi tu nobis scribas oportet. ego ei pu. istic esse. Deũ ꝙ nos alijs officijs tibi absen sanctiꝰ possimꝰ. tu nobis nisi tuis nõ video qui eo alios sanctiꝰ possis. sed contra scribes ad nos postea, nisi hoc ꝓmũ cupio cognoscere, itaq tuũ cuiusmodi sit ad nos, vbi Brutũ nostũ videris, ꝙ deus primũ sumus. deinde ei ꝙ tibi ꝙ de tuo negotio ut gestũ esse possit, quo statu sit. Cura ut valeas, meq amos amore illo tuo singulari.

M. Cicero S. Heluio Bal.

Et epłas tuas legi libẽter, et libẽtissime. sed nõ ea uoluptate, huic amꝑ dolore, ꝙ ei scindisses cupi-
ditates meas, quibus ego uehemẽter augeõr nostre, nã ad amorẽ ꝙd nihil potuit amdẽ tuũ distrahi — ꝙ N.
a nobis, meq tanto desiderio affici ut tuas mihi epłas nouas relinquas fere. Vt unũq nostrũ
absentiũ desiderium crebris et longis epłis leuari. qd ego nõ uideo de me, nisi fortasse de-
de te et mihi. Nullã ei apud me religiõ dubitationis ꝙ tibi me amanti, nisi ut illa omittã
quæ Cunctatio teste fronte, cui meorũ Inimicitiarũ reliquisti, cui me Pythonis tuis deside-
cui questor et mea atq et publica cũ, gratiã prius restituisti, Cũ Italiam plebis ꝙstore no
parasti, cui tuus ꝓpinquus Collega parceret. ut hoc tempora quæ meminero rei oblitus fore,
quæ tua solicitudo de me et animo. quæ certa et credita, quæ cura, quæ dolore ei ades cura
et doloris mei ꝓfecerit). Vtinã primũ denique te ad me uenire fugisse, nisi prius Thessalonicã
missus ees. Vt hæc igit omitta quæ multa tamẽ grauiãda et ꝙ nunc extimo et saluto meã
Laberiste quæ mihi misisti, ꝙbus hæc delectationẽ amoris tui. Primum ꝙ nihil facetius unq fuit, ego dixi qd aliꝰ fortasse nõ ideo. Deinde ꝙ illa sunt facta sunt sine sensu et sunt nãmẽt de te
nunciata, quæ ad me unquam risus ei primo gesturo, et si hæc scribendo, nihil aliud
nisi ꝙ nomen fuit de uno me tuo dum cogitauisses, facere ei non te nõ amare. Cũ uero ea
quæ scripsisti ꝓsumo ei, sine primo amore cogitare nõ potuisse, nõ possis existimare plus
quã et a te ipso, ꝙ me a te amari. Cum dẽ ego amori ut certe et possim, amore meo rũdebo — ꝙ
quo tu ipse tibi gaudio fuisti. Nunc ad epłas tuas. cum eo pro te parauẽ scripte, nihil
est ꝙ ultra cupiam. primũ ei ego illas Calui litteras misi, non plusq has quas nuper legis
existimas existimaras. alte ei scribis ꝙ eos colos ꝙ tibi mittis, alte qd multos tecum nos putas?
Deinde ꝙ genus ei melioris et tui laudis ꝙ tu id unũ putasse fere putas. primũ ꝙ
ita uidebatur, acute monebam genus qd dã scribat, et quo uno lapsus quo nolebat tu asse-
quebar. qd ibi erat. Multa enim et in die hic uix nõ erat. ad eas igit adhortabar. In
exercitio autem laudis plurimũ ualet, et laudis ei quã cohortare. hæc de Calui Iudicio
et optimo mihi cohortãdi ei laudandi. Iudicium qd de Origene ei nuncupat existimari bene.
Reliquũ est, ut mihi ꝓfecto, amore ꝓfecto nauo, redditus sit expertus. Absentiũ — ꝙ
memoria solari, omnẽ desiderium litteris mittendis atq petendis et lenire. Velim tua tem-
pestiua studia et officia multis tecũ reuocare. quæ mihi hic breuiter, mihi necesse est obliuis-
centi modo (quã) uix me existimabis. Vale et te ame amari plurimũ uidearis. Vale.

Marci Tulij Ciceronis epłarũ ad Senatum et Cetteros epłarũ.
Incipit ad Tironem feliciter. Fœlicitate 1433. et die xxvij ei ꝙ expedierat. Incipit
et finit scribi eodem ano et die xix. Septembris primo mane. Finit Mantuam.

Tullius z Cicero Tironi suauissimo z optimo Sal'.

Tiro fuit discipulus z seruus Marci Ciceronis et ei cet i seruis i mediate uenit ad ipsu[m] narrananu[m].

Ordie ꝑtu sit inte suauitas. Duas horas illo hospitio Cirtæ fuim⁹. Xenomenes hospes ꝙ te diligit ꝙ suuxit tecum. Is oia pollim⁹ est que tibi ecnt op⁹ fuerint ꝑ me. animi placebat si fieri mior cęs ut te Leucadem deponeremus; ut ib⁹ te plane cohibemares. Videbis ꝙd Curio qd Lesbi qd medio placeat. Volebam ad te familiarissime rescribere quęs cum maxime tibi cert ad me mitteres. sed rogo tamen uno loco familiarissime scribas quid cum Marcione agatur/ potesne ig⁹ z fieri sine me diligis? ut quotidie sit de Asiatico ꝑ me. quid enim ꝙd certe loco familiarissime scribere possis ꝙ ad me lubet ꝑferat. Ego de patria cuncta nequaq⁹ ꝑmittā/ ego ces sim tam diligēs curādi z Curio hoc. nichil ꝑ illo fieri humanius/ nichil nostri amantius. Et te tuebere. Valo te paulo ualentem ꝙ/ sine mi Tiro illa cetera inde. Cura ig⁹ nichil aliud nisi ut te ualeas. Cetera ego curabo. Etiam atq⁹ ualę. Leucade ꝑ Anticyram vi. ydus Nouembres.

Tullius z Cicero Sal' dic Tironi suo.

Septimus iam dies Corcyre tenebam⁹ quę aduersa ꝑ z flatus Boreas Buthrotium scilicet omnes de ma turbine mira ꝑturbatione nec mirabamur nichil adire loci. hyems ei⁹ uetus z sine naufragio. qui si cessent/ nos Corcyre nō stetimus? Cum ig⁹ tranquilla ut mos est gubernatoribus z ꝑ ualitudinem z ꝑ anni tpus naufragare potuimus/ ad nos amantissimos nr Tyro. nemo nos amat qui te nō diligat. cetera ocli exercitus ꝙ uenies Cum ut ualeas z atq⁹ z Tyro nō vale. xb. kal' Nouē. Corcy.

Tullius Tironi suo Sal' plurima dic.

Cicero mens z pr z filius filii paulo minus puerum posse me/ tecte desiderium tui. sed plane nō fero et ꝙd magis adhonestē nostra ꝑsert/ ꝙ primum ad ꝑlibē me uenisse/ tum peregisse mihi uidetur quare discesserim. sed q⁹ tua uoluntas ea uidebatur esse ut ꝑsens/ non grauarere corpe/ nolle nauigare. approbauimus consilium. neq⁹ me mouet si tu ꝑ eadē es causa/ ego autem posteaq⁹ nauigaui/ uidi tibi posse me gratum/ tuum consilium esse. etiamsi ad te eo mense ut aut tecum ad me ꝙ primum ueniret/ aut si tu moraretur/ statim ad me rediret. tuam uoluntatem ita ꝑspicio. si quo modo ualitudo me firma posset/ nichil me malle ꝙ te ea nouem. si aduentus operæ te parcius gratulandi ea/ paululum quoniam. nichil me malle ꝙ te ualere. si statim naufragus nos Leucade ostendis. sin te firmare uis z comites z ꝑpetuus z nauis ydonea ut hanc diligenter uideris. Vnum illud mi Tiro uidere/ si me amas/ ne te aduersa aduentus/ tempestas moueat/ ꝙd ualitudinem tuam maxime quidem si fieri/ maxime obtestor/ uoluntati meæ Hoc ꝑ tuo ingenio gratia. nos iam te desideramus/ ut amemur? Amor ut ualitudinem uideamus hortatur. desiderium ut ꝙprimum. illud ut⁹ ponit cura quam primum ut ualeas. de tuis nihil ꝑ me scribis cui hoc grauissimum. vi. nou. Nouē.

Tullius Tironi suo Sal' dic.

Ego ad te nec libenter scribo quo aut sim affectus/ tamen scribo z ita z nihil maxime uoluptatis fore si te primum ꝙprime uidero. tertio die ab te Alliena accepimus. et loca ea a Leucade stadia cxx. Leucade aut tertio aut tum primum a Patrensi/ nec amplius. ꝙ me diligis/ tibi fac ut ualeas. ut ꝙm te amem scis diligo. Nonis Nouē. Alliza

Tullius Tironi Sal' dic.

Et Quintus ꝑ z filius nos apud Alizia ex quo loco tibi litteras dederamus/ unum diem commorati sumus. ꝙ Quintus nos ꝑsequi nō aust. et dies fuit Nonis Nouembribus. Inde Anticyram ꝑ stadia cccc. ab ea/ Vulturium ydus Nouē. hanc litteras dedimus. tu si nos omni amas z ꝑspice me in reliqua tua ꝑfecta te. Ego ualde ꝑturbor a quo ꝑpicio te. primum s. Decembres aduentus tui tempus/ deinde ꝙ ego in Epiro/ ꝙ primum te uidere. sed ait Tiro Valentium. Quare nichil ꝙperamus. satis ꝙ uidere

Deficit

videro siqualebis. utilitatibus tuis possim razere. te valere tua cā plūm uolo. tu mea mi
Tyro. vale.

Tull⁹ Tironi suo sal' plūma dic.

Et Cicero t Q. fr t Q. fil⁹ varie sum affect⁹ tuis lr̄is/ valde puere pagina turbat⁹/ paulū
alīa retrahēb⁹. Quare nūc gdē nō dubito/ quin quo plane valeāt⁹. te neq; naufragiū
neq; vie grauitas. satis est tēmam te videre si plane g firmatū videro. de medico t tu
dā dum nō sunt cur
curate t adhibe. Ad c nūc nō plane ut nūc horū t plūm offitū pūmeq; humani
tatis multa scripsi. In his tū tibi videō te ad sexta fūisse. Lisū est nē/ vereor/ ne
sed est tu laudas. tu igit gd sentiēs sit in dubitās. Illud mi tiro te rogo cūpio ne pter
ullā rē g adualescentē op⁹ sit/. Scripsi ad Curiū/ qd' dixisti dare. hic medico ipse
puto aliqd dabit. est quo sit studiosior. Innumerabilia tibi sit i me offa domestica fides
urbana familiaria. t re priuata t rep. t studijs t lr̄is nr̄is. ora unum ut stes te
t humanē/ teq; ut mihi unus ē dilectus t cū adolescentia mea delectatissime familiar.
tuq; id tiro efficito nauigatione. nulla t rē ia te festinare uolo. nichil labore mihi ut
patius sit. Habeto mi Tyro nēmē est qui me amet/ qui te amet. ut mihi tuq; mea
maxime t best te valē. tū multis ē cure adhuc/ dū mihi nullo loco deesse vis/ nūc
te confirmare debuisti. nūc te nichil ē pcedat ora deprec. reliqua desint. qui tibi dilectē
tiq; t adolescentie mā familiaris. tū te mihi fac ut indemnibo. vale mi Tiro. vale t
salue. Leptes tibi sal' dic. t omnes vale. yd' nouē Lentulo.

Tull⁹ Quīto fratri Tiron sal' plūma dic.

Terentia ad te haud epistulā scripsit. eodē die magis t sibi mihi meo tuoq; patri
dare/ qui/ gubernem gd sentiebā. Igit illa gratia me diligas tibi adhibe t te diligēter ad
tua t negotia tua me offer. Adde hoc gd mihi erit gratissimū. erit/ cū adolescentia
tuo nr̄o huic/ hoc tempore nauigationis. In ytrisq; enim erit ad me litteris datis
ut ego cognoscā periculum meum plūmum. Cum autem te mi Tyro/ qui nō digne/ ut
nichil nauigares/ nichil ē q festinares nec quid cures nisi ut valeas t ad nos t vale
re. yd' nouē. actio decessi.

Q. Cicero Tironi sal' dic.

Magnē molestiē ē solitudo tua nā tui t studiosissimi
i. nō pietā qd. assiduitas autē
desiderant tui t magna oblatione t gratia t rogando t roganda si
dutia nobis summa est cui usui t instituto deputandū sentias t tui t officijs inde te tot⁹ agri
tuisse cupio. tū te primū rogo ne te tui lōge nauigationis taedet/ huius/ nisi tū
statim grauitas/ neue nauiges nisi explorate. Vix ipsis ventis t opportunitatibus ausim
quemquam mittere. Ita est mare t via ut facile/ ubi sit/ cognoscas
i. frigus aut hyemis summa. sed tempestatis

Cui tu gratiã addas nescio. Ego certe singulos eius gestus singula eius testimonia perspicio. Effice summe diligas ut maxime et ut ad nos frequens ac valens quamprimum venias. Amas nos et vale. M. Ro tibi Sal dic.

Tullius Cicero. M. Tironi Sal.

Nos ad te ut scripseramus ad iii. no. Nouembres Leucade venimus. ad viii. vero nouembres ad Septimum actum. Vbi iii tempestatem ad vii. vero mortem sumus. Inde ad v. vero Corcyram (corfu) bellissime nauigauimus. Corcyre fluuius ostia ad xlv. habet directe. Templum Iouis retro (al' mss) nomisterium ostia ad viii. habet. Interea qui rapide ferebatur fluuius / multis nauibus fertur. nos eodem cursu / solum nos ad austro Leucade recto spectante / nocte illa et die postero in ytaliã ad Iapygium promontorium. Eodemque uento postridie ad cenam ad vii. habet directe. Hora quarta Brundusium uenimus / Eodem quo tres simul nobilissimi Troiani Tachna, quae te semper plurimi. ad v. habet directe Iunius Brocchus plane Brundusii mihi ante expectatissimus litteras reddidit datas vero nouembres. quae me molestia valde leuarunt / utrum ego illi affuissem. sed tu Asclapo medico plane gratum feceris dicens te valetudinem fore. Nunc quod ego te horter ut omnem diligentiam adhibeas ad quam celerrimum. tuas pudicitiã, temperantiam amoremque erga me nosse credo te ora facilius. ut nobilissimum et primum scis. sed tamen uolui ut me quid putares. Symphonia Lisonis uehis mihi non minus me iucunda quam tempestiua obsequendi occasio. sed quã prudens me malueris obsequium et nauandum reliqua cura. Cuius mihi ut agendi honos detur et tibi debitum quod optas accedat. mederique (al' me cui) uelis eadem. Equum et mihi Brundusii tibi reliqui. Pomponius ut ex hac Iapygia tumultus sunt. nos agrum ora modice. Reliquum ut te horter et rogem et ante petam. ne tempore nauigandi. solet uideri festinare quaestus causa. Cauet is mihi Tyro. mare magnum et difficile quod restat. et potius mihi hoc estimo / cauere is solet nauigare / nimis / et honeste aliquo hoc cui auctore nauitam? maneam. Inhorrui / omni diligentia et adhibenda / tecum mihi et reliqui et eorum fortunis / ora ante habeo. Etiam atque etiam a nostro Tirone uale. Quidem Cicero Lisonem de te scripsit diligentissime. Vale Scribe.

Tullius et Cicero Tachna / Tullia. M. Sal plurimam dic.

Etsi opportunitate quae huic oblata desidero / tui non tui mei causa. Doleo te non valere. sed quia et quartana quietem vitae morbi (sine eius scribit Cicero) / utero te diligentia adhibita et firmiore fore. Quod facio quo et humanitatis tuae nihil aliud cures hoc tempus ut ego gratissimum existimo. non ignoro quin ex desiderio laboris sed cum ora fluctus scribebas. festinare te nolo / ne nauigare molestum sit aestatis fugae / et quia est hiemem nauigas. Ego adverbo amissa quae nos Iapygia. obuias mihi sed expeditum egressuri nihil fere possit honorificum. Sed interim ut (al' ana) apud flamen cuius discordia ut potui bella. Cum ad aquas mordy et arbitrore

posse/ cupiditatis/ certor hoīm. nā qui vtriq; ptē sit qui pugnare cupiat. ī pdīm̄o mihi faciūt oīa
vtriq; Cesar amic⁹ nē minar/ ad singl̄a tamē bar liās miserat/ z erat adhuc ī pnd⁹/ qm̄ exam̄
z pūcta ī ciuo sinam tenēt z Curio mag⁹ illū frequentabat. Antoni⁹ nē z Q. Cass⁹ milla m̄ exprob.
ad Cesarē cū Curione ptīm̄ erāt. postea q̄ sunat⁹ cōsulib⁹ pre vrbē Tribunis plebis z nobis qui
ygulas tuis/ negotiū dederat ut curaret/ ne q̄d⁹ pu. detrimēti capet/ nūq̄ maiore ī pculo cuitis
fuit/ nūq̄ ī pli cuius hūanū pamor⁹ duxit. oīa g̈hac q̄ ptē diligētissīe gessit. Jd fr antiq̄ z
studio posteris nīs/ qui Cesarē sno cepit tēpe. nobis ī hac tribas sunat⁹ hs flagitiū tribu-
phū. sed Lētul⁹ gnl quo maius suū bñficiū fuit/ sumul atq; exp̄dissēt quis gēnr nomā d̄re pu-
dix se relaturū. nos agrū⁹ nichil cupid⁹/ eoq; ē nīs plūbus auctis. Vrbe regionis distribuēt
q̄ q̄q; ptē tueāt. nos Capuā suppl̄m⁹. hoc te scire uolui. tu ī atq; ī cura ut nr̄alem/ l̄ris q̄
adme mittas q̄ notiōs nīq; habes cupid⁹. Sīa atq; ī vale. Datē pridie yd⁹ Jan⁹.

Tuli⁹ Sal⁹ dīc Tiron suo.

Quo ī dissimulē posse salui mea z bona oīa atq; vnūsq⁹q; pū. ex eo scire potes/ q̄ domos nras
z patriā ipsa ul⁹ diripēdā ul⁹ flamādā relīq̄t. Jnieq; lon̄ ter deducta ē. vt nisi q̄ deos uel
cepisse aliqs putauerit/ salui ee nīq̄am⁹. Eḡ de ut uos ad uelez nō desistā z oīa tentare z dice
z facē q̄ ad gr̄dia ptīnēret/ sed mic⁹ cuiusq; fuisse nō puto. ī his q̄ bona hēnt
ut pugnare cupiēt me clamāte nichil ee bello cruda mauis. Jteq; nō Cesar animā q̄dā
capet z oblit⁹ nos atq; honoz suoz. Arimīnū picenū. Arīnā Ariet̄ occupauisse/ audie
relīq̄t⁹. q̄ reperiēt aut q̄ fortunā/ nichil attinet disputare. q̄no q̄d⁹ capti sui⁹ indg. Secuti
oīa gdiones ab illo ut potens⁹ car⁹ hispanā/ delect⁹ q̄ sint hīc z p̄da nīa dimittūt
se victorē Gallā Dom̄ito/ Catonē cōsidio nomano/ hīs ei⁹ opīnīōib⁹ tradituro
Ad gratulat⁹ pennonē se uēturū. neq; se iā uelle abuno se reno hūi suas/ se pnitet⁹ tuis nū
dinū ventuū. accepim⁹ gdiones. sed itū ut remouat⁹ p̄da q̄ hīs long⁹ que occupauit.
Ut sine metu debīs ipse gdionib⁹ Rome suos hūi possit. Jd ille si ferret/ stet⁹ ē paru⁹ non
honeste. legos ei⁹ ī pontū. sed q̄d us⁹. est melī/ q̄ se q̄ ut sui⁹. ipse aut ille suis gdionib⁹
ī statē noluit/ bellū paratū ē/ ei⁹modi tū q̄d sustinē ille nō possit/ ptīm̄ nō apus gdi-
tionib⁹ ipē fugerat/ tū mō ut eius ī pcludam⁹. ne ad vrbē posse amēt. q̄d ptabam⁹ fieri possit.
Delectos ei⁹ magnos hēbam⁹. putabam⁹ illū metuere ad vrbē ire audere ne Gallis
amittēt. quas ambas hīs inimicissīas ptīm̄ transpadanos. q̄ hispanas q̄tuor legiones z magna
auxilia Afranio z petreyo duab⁹ hīs atq; o. undiq; ī sumā. posse oppīmi nō vrbē putā
maximā aut plagā accipere q̄ is qui sūmā auctis⁹ ī illo q̄ tam hēbat. T. labien⁹ non⁹ ei⁹
scelerī ee nolunt. relīq̄t illū z nobissū ē. multaq; ide faciūt ee dimis⁹. Ego adhuc ore
mauteme ptis a formis/ nullū manus negotiū posse fieri uolui. q̄o plus mee lr̄e apud illū
cohortationis q̄ ad pacē valerēt. sed aut erit bellū/ undo me cursus z certe legionib⁹ ptīm̄
heo ī illā molestiā q̄ Dolobella nē apud Cesarē ē. hoc tibi nota ee uolui. q̄ tuae me te
ptinebit z ī pdiat⁹ ualuendi tua. Ego Nasonem q̄ne/q; amabissīū mei rogauit tuis z tuis
uald. studiosum delectissīe te cōmēdam/ ut z ualudis⁹ me rōne hīet z magnifec⁹ z tom
te sinceret ac tuet⁹. q̄ oīa fuit q̄libet/ peropt⁹ eis z mea lenit⁹ ē pauisse. tu q̄ ee tpe
mercē ee nō potuisti/ q̄o ego maxie opta z fidelissīe adp̄ecturus sū/ Cauc festinas aut q̄-
mittas ut aut ego aut hūic nauigas/ nisi ea te nolīsse. pauebo. si saluus uenis.
Adhuc nichil audiēti/ q̄ne postea uidisse ei⁹. Volo ea q̄ tuas l̄ras accepi q̄d nō miabar

Neq ei meas puto ad te lras tanta hieme pfici. sed da opam ut valeas / z si nalebys eny recte
nauigari, poterut eis nauiges. Cicero meus vy phormano cent. Tadha z Tulia Rome
Cura ut valeas. vij. kal. Febr Capua

Tull⁹ Tyroni Sal⁹.

Ego id cupio te ad me venire. sed vias timeo / grauissime egrotasti. Inedia z pugnanomij z vi
rpli⁹ morbi grsup⁹ es. Cibus solet offensiones ee qi grauib⁹ morbis. Signa culpa grauissi
tas ad id biduu quo ficus z via dus Cumanu utrus arridet. Animo ad rediu dies qnq
Ego z phormiano ad ty. kal⁹ ee nolo. Hbi te ut firmu offendā. mi Tyro efficias. Ita le mor
pue vre tui desiderio oblangue tur. Poteras aut apud me. cui hec scribeba hilarius z lubet⁹,
Si cupiebas audire nostra dixi. Sine te oia mea muta esse. Tu mus nostus paratus ut
opras reddas. nostra ad die dnu fient. Dorcu eis te si des
qd' hret. Sic plane ut valeas / nos ediscimus. Vale xuy. kal⁹ Sxtil⁹. z pugnantibus

Tull⁹ Tyroni suo Sal⁹.

Negpta ad me venit puer qd' Sxtilis. Is est mihi nuntiauit te plane feby carere / z bella
here / tu aut negauit te potuisse ad me scribere / cum mihi attulit z eo magis qd heri ma
query eode die venire oportuerat nec venerat. Incredibili quy solicitudine turebar
de tua valitudine qua si me liberaris / ego te oi cura liberabo. plum scribes si ita putabis
lubet⁹ te legere posse / Ingenium tuum / qd' ego maxime facio / sxtis ad te mihi tibiq; gratu.
Cura te z atq; z dilige. Vale scripta ia Sxtila horima uenit. Accepi tuas Sxtilas
vacillanty litteraliq; nec mi tu grau morbo. Ego ad te Negptia mus q; nec in
humanis est / z te vicissim a mihi dilige ut is tem ecet z ray eo roquu qui utinere. Vale.

Tull⁹ Tyroni Sal⁹.

Quadrig postridie ad me venit ulter qd' expectare. Itaq; hui nocte plena timoris ac mystyos.
tuus lus michilo tui tuis recreor / quo te hies. sed tu sum remea Ego omu delectationes
lus qi oth retineo quas ang te udeo / attige nec possy. Audire / videre / manibus qui possem
pmitte uberto / Id scripsi ad animum. Audio te aio ang z medicu dies / ex eo te
labores / et hec diligy / grata a sono lus mas humanitate qi / et qua mihi es carissimus
Quid op⁹ e te aio valere. ut corpore possy. Id cuy tua / tuy mea cu studias a te pcor. Remissum
veterinu quo comoda tibi musicy. Sxtus te mihi. Dies y missoy adest / quo e reputabo
si aduenerys. Etia atq; e vale. vij. yd⁹ h. m.

Tull⁹ Tyroni suo Sal⁹.

Omnia ate dam mihi prius / si te valere udeo / prima curia expectaba adueni monadys
quo ad te mistas. Cum sime diligas ut valeas z cu te bene estimaris a nos omnes
Vale vij. yd⁹ Sxtil⁹.

Quintus Marco fri Sal⁹ dic.

De Tirone nu Marce ita te amoui qi Ciceronē z meu Tulliola / cuius qi filiu videam ut
mihi gratissimu fecisti / cuy cuy e dignu illa festiua / ac nobis amicissimi et puu ee ma
lusti / quibi recte tuus z illi⁹ lus placeby existimy grauidio z tibi ago gras z gratulor. Si eis
mihi Stacy fideliter e tuer voluptati qm ee Cisto / hoc eade lucu debent addere
lus z simonly humanitate quo te his ipse comodis ponora. amo te oth eqde de-

maximus rogo. Vale et Hanc vt gy michi scribis ut debuisti mihi scribis. de tota Hispania. Scribam
pueris et ymus omnia et suadam.

Tullius Tyroni Sal.

Video qd agas/ tuus qs epistolis vis te ostray et volumina sed heus tu qm b' 1. regula est mirq
strupeos solos unde illud tam b'. 2. et autem valundum fidele in pueris und-
ry est loni fidelis uenit cum uno domestico et ypsum in offo migrationis et alienum multe.
Ma et doctrina edom' et acs et agre et fidelis diuersit ut sic quo theophasto placet uerendu
translatio. sed hec rotta. Demetrius uenit adme quo qdam comitum 2. Ysaac[us].
satis scis. et tu eum vt no potuisti nidi. erat adeuntibus igit na ego hic pendens mag
cogito. Valundo ma me nalde solutat sed mistum et fac oia cum te mem ee tui mihi
cumulantissime iucundissime puncto. Cupio gy opa dedisti/ mihi gratia et. Valde ejs ei' ea
uolo. Vale.

Tullius Tyroni Sal.

Quid agit/ no sic operiet eqdem retro sic addidi et nos. sed si placet. Immodica mihi qua qdam
ego semper gratissi. Tibi 1. rectius. grandeo ypsum. suos et Tusculanum. Dy
bona gratie mihi illud aut amabilius. sed si me amas. qd' qdam aut stacy aut ypolite similes/
qd' tu et mediocriter gradit/ sed nos Indulge ualundum nic. cum qdam tu adhuc diu mihi
desirus/ simulti no tamen ea qd possulet no ignoras

latinos modestas lenitas balneum hec bellus existant 2. Digressionem Iocundissimam. mihi
nostre plus amen parchedam oratam ut orationi ipedimento. si relinqs ipm gnonicas
Clitio nrissimo cc. dabat multo apruo otio. multo tempestuo nulla materia/ nulla
causa. ys ne nos tota et posta deudeat/ talestre hoc ut ego aphorismi. Itaq; ab tote
corpus/ de tabra qd agtur et si nunc qdam et nimium et aque/ ty uelis mihi horologium
mittas et libros. si aut pidu. sem nullos ne tecum libellos ay pagas aliqd sophorteum
hic op' apparet/ Aliquando cesaris familiaris mortuus et bonis ho et molis amicis
te qui expectes hic ut sua. Cura te diligenter. Vale.

Tullius Tyroni Sal.

Expecto tuas litas de multis rebus/ respicy multo magis. Demetrium redde nostis ut aliud siqd potes bene.
De Antidiano nosse nichil te hortor. sino tibi cure ee. sed officie. et si ob eas re moraris/ semper eas
si id te no tenet adiuta. Litas tuas nalde expecto. Vale.

Tullius Tyron.

Solutat/ ita uenias me tui in Tiro uehemens. sed qsdo si diligentia qua existimus adhibenda/ nro
te firmiu fore. Libros. cupio Iudicry cu metrodoro libenter/ qm ei' arbitrium uenied' est.
Cuz holitore ut nudy. tu potes hal' spectare gladiatores postridie redire existe ee. Vale
ut indelicy. cura te si me amas/ diligenter. Vale.

Tullius Tyron suo dulcissimo Sal.

Cuz uehemens tabellarios expectare quondam/ aliqu uenerit post dies xl. et spatium ita nobis distinxit
quez sunt adhuc mihi adoptandum/ na ea magnas reposuy lenna et humanissi et causam pris
Cyprij/ tuy nos iocundissime tuae leo cumulu mihi gaudy attulerunt. Itaq; tue ia no poterbat
itrapidine studio de manet sed potes letabar. Genere est magnu hominum me capiebat existimo
meaz litaz. Vehemens igit grandeo te mea prae dulcedine cepisse complevit. gratos tibi

aut lilentissime. Tiro ste/ siquid libraty/ mea maxime ad tcelliget mostrabys. Una ord Inter-
situo difficilior est/ quay ne ipse quidē studie legē solet. de qua plura Catone. de Tullio
cura ut scripsy. Tabulā adhuc modo ne publicā rogatis sit. Demetrius iste nullus ord phalereus
fuit. sed ame plane Bilienus est. Itaq; ne de diuinatiōe. tu eny obscurabys. z sinceq; tuis deabus. nostra
cetera. sed tuis siquid ad eos pmone hinceq; scribas ad me/ ut mihi nascenty explē argumentū
z ut tuas ip̄e lōgissimas litis legā. Cura ut Tiro ut valeat/ hor grauis sine medicī potes vale.

Cicero Tironi.

Tu uero gaude gratissimone si potes z si hoc potissima ex eo gaudē est ut profectione ame egritud. vrgeby
Babbius ad me scripsit/ tabellā ē Epidauri oppressū ut loqui me posse. Antoni delege
ad eger Lucat me ruscinis. ad Bithynicū scripsi de publio tribunatu. quo sanctius me
integrius z si potes ne quid ad me grauius
tellexit Jam scio putat me nec audet quidē scribere scripsi scripsi scripsi. Hinc ille quē timid ē
retinere sane volo. scribāq; ad eos sed me cū ipse reuertero. nec tis te adhuc a studiis
Cras exercebo Lepta z N. ad cenā rogati puto ne mi quidē uacat ē. Vale.

M. Tullius Tironi suo Sal.

Et si mane Harpalus mihi tis mi hirtius cenabit dabis litis z si nonis michil erit/ hercle uelim
uelim ad te scripsi scribere ne qui diligētius me sed ea me magnitudo molestiarū
aliis premit z pupy ut grauiore publicū ē. sunt amici mei diuitiāe ut reipublicē explē
cares. Ofilio z Aurelio uenit satisfiat a Flamma si ne potest omnes/ petit aliquam
uelit extorqas. Impōnis qui ut expedita pecunia hab Jan. de actubus nostris. de reipublicē
tatione audias. de domesticis ut hactenus. De publicis ord mihi mitte. qd ordiar qd
Antoni quae hoc opimo qd futuri putes. Ego mox tuos qd adhuc sed si uicisse
expecto. z scito Balbū mi suasisse aquam cui tibi dari. z postridie hortensi pisonis
ad aquas stagni eleganti dolabellae gentiles fuisse ut admonearis appellabis z papiā. Vale

Cicero Tironi suo Sal.

Et si Justi z ydonea uestis ex excusatione absentiae tuae magis. tibi id/ ne scripsi tuas Pogo.
nia z sed de reipublicē. rumoribus z nostris rectoribus. sed z de pace ne uolūtate sed adhuc existimat
patre/ tibi de quibus nūia re scripta a te adhuc explā sed suae gentis. Cures mi ipse
tuas despondere litis/ nobis gentis ut exactiones ponas explicas offici/ scribedi qui agendi ratio explicet. Vale.

M. Cicero Tironi suo Sal.

Verbera tu cogitatio tanta detaxat genere qui fastidias alios adhuc ita sine tuis litis placet est
ne potes effugere hinc mihi poena te patrono agendi z adhibendi. ego qui dies mihi Lucullorum
cognita ordine inde ut ybam possit te ne perisse. plane te rogo/ sed ob eis matre nostra
factie mei/ que Lagenas z tuas obsignabat/ ne dimittas quas aliquae simile/ que
fuerit cent ex scripto/ sic tuis scd scribas ne habeas/ scribito tibi ne fuerint rescriptione
quaesisse videaris. Valde eni mihi sed z ba z dulcia tuis epistolis mihi amaris z dulce.

M. Cicero Tironi suo. Sal. plurimam dic.

Mirifica mihi Alexandrini Cessandri epistola dedisti. nam quae parcas simul existimat
benigna vis z prudentia ea tu sine assensione ut ante ad me scripsisti. Et magis de
Consulibus designatis. quos ego primum novi laudibus z elogiis effinxisti animis
plenos/ qui mos a gubernandis reipublicē maximus ab omnibus non sine gloria petitus est

Jncredibile est/ q; ego illos scio opposites gallos castris Jn estimo tenere q nos ille latro
nisi aliqd firmi? fuit sortetur unusq; dolomet. Ter est aut Tubunus aut
primus q̄libz munda nā ista duo vix ꝑt digne q̄nq; Altari Cesaris/ Altri
Cossiciano tabuas fundamta ponas. Te ut dixi vero omnis ego nos ad nu.
hal' Jpl'os indelo. tuus q; omnes z ꝑ te unus? i medio foro undeo diffamabor.
me ama. vale.

Marci Tuly Ciceronis ep̄la ad Tironem explicit. Deo gras Amen.
Scpt fer̄ine 1433 z die xix. Septembr. Serenissim? Jmpator Sigismūd?
coronat? mediolani. z Rome. venit fer̄ina die q̄nta nono Sept? hora xxiiij.
z recessit die sabbati xix Septembr. in Aurora. z ꝓ bonoro Jmp. Xp̄i q̄tinus
felicit. Amen. Assumat? a xp̄o. oratoris venetor cum? singulariq;.
Quare veronēsis scr̄ipsit Sigismūdus Cesar Augustus cum/ ꝑdato aduersus ligue
dicm bello veneto ab Eugenio pontifice maximo corona? signit? aurea z Basilie ꝑ
galiū petens/ fer̄ina et Roma i Jllustris marchionis Nicolai/ duc̄is/ Jllustris Leo
nelle estensis vi. z xx. agēte etatis anū ēqstris exercitū donauit i signis quo z pmitis
z mūtuis signis hospitij z monimēti ac pgri amoris relinquit/ ex fer̄ina vdis Septembr
i. die Dnico xiij. Septebr. Mcccc xxxiij. Deo gras.

Si pertinas legiones mihi littera tuisset que nos meo ꝓpugnatu fo. Rempublicam uenire in senatu / rogasq; de re. pu. disputare / fecissy neq; tuis liberis q̄ nobis / nulla eius iniuria que vulneribus adhibenda tanq; tantum dolore q̄ que Rempublicam: sed q̄m robustis armatis / circūseptus premat / nihil aliud uere pt decernendi nisi timendi. Capitolio signa Rempublicam / in urbe milites magistratus / in tuis postremi penates tyranni totā / legionibus adhibitis nostris / adsimulatis additis / egestatibusq; ex municipiis nationibusq; desperatis Cogas uti pecuniā foro curiā tabernas deos mortalesq; tegas reipublicae tanq; libertate deis nostris optima / tuearis nihil grauius / timeat nullius offensa / posse paulo ante poterat / Cogas uicta postulabat / Cogas uicta quā q̄ me gessisti / ut ceteri libera / in Italiam inde nō poterit. Cogas uicta quae q̄dq; tollenda est / tu si pudentia est ea pudentia / bene spe posteritatis me gessisti. quia publica nō dubitasti omnia. atq; uti rata ut fortuna nido meo / nō animus mihi defuisse uidetur.

Illud uero qd̄ et patris et doloris indignum / et pudentia tuum hostem monuisse / absentis fortissimi ciuis pericula / q̄ q̄q; rerum tuarum pudentia abstinuisse. Sigd̄ mea salus aut dolori tuo pudori est / aut quicquid eorum pudentiae tuae / nō q̄dem et mortalium fuit / nisi forte fiducia tui cogi appello. quo q̄ autem atq; animo animo abhorret / peregi fortuna ꝓpugnatore. quae q̄q; nobis postea est / fuit aliqua ꝓpitia / et ut spero futura est / Quis tam expers humanitatis quisquam horum uocis nostrae / ac fletus usq; adeo et animus / ut ista aut dissimulare possit / aut non dolere aut si nulla bene pudentis / gaudere credat / non mortem ꝓpius pudentia metuet. Tuas ut ordiar ab initio / et puerili ad extremum / et nouissima gestas primus / quae nō posteriores dies acceperunt / et quae nō postea hostis animadverte calamitosus ꝓpugnatore illustrent. Caius Antonius Vir ad maxima natus / et sapiens gestis fuisset / si Caesare fortissimo sed pace relicta / arcem pudentiae submoto / gubernaret magis regem q̄ libera cuncta pudentia / ꝓparabat / publica dilapidabat primum / Erarium exhauriebat / minuebat uectigalia / Donabat cuncta ex commentario Dictatura gerebat / Legibus imponebat / abrogabat / Dictatorem creari / Legibus simul gestis. Haec repugnabat in senatu / pugnans omnes uno / gubernabat. Cui resistebat agrariam pudentia qua victor plebi patefecit Caesar. Quid dehinc sperare aut expectare nos oportebat? Exemplum tu deinde nobis libertatis / ut tuae q̄dem optimo / q̄d unum nostri nos optimo / accepi tua fides refellisset / Et ueteranis et urbi gratuito / et Italiae / a primis patriae ad salutem aduocatis / subito Galliae / affectae ac gestatis in pudentia tuis optime gestisti. Quae tibi non / ad spem postulanti / maiora q̄ uelles / plura q̄ speraras decreuit senatus? Debet fecisse ut qui ante de tempore bene / nō ut primo pro aduersis amarent / appellauit et fauore hostium exercitum pulso tribunos honore / nō ut sua recte animo ille fugatos exercitu te nouissime imperatore / decreuit / et foro stipendia / bene et senatum / patrum honore nisi tibi quid aliud est q̄d dari possit / addet. quid aliud e manu q̄d uelis sumere. Si aut super etate / super gratiam / aut et memoria hostium pudentia recentibus / senatus / quae te missum / a quibus mutatus / et quae armatum? / quibus armis repetitus est / a quibus exercitu adduxas / quos aduersus animos / Cur hostis relicta? / Cuius hostis bono pudentia Cur castra medio itinere legionibus / consul et ipsius consulis mandata / Omnia nunc sapienter et aliquando id q̄d nō ante fecisti existimasti / ipsius te pudentia. deinde fecisti optime / o meis calamitosis ac ꝓpugnis pudentia / Omnia q̄ facta demens ostia Cannis / Ego patris q̄ pudentia ad parandum pudentia. Ego rem publicam fecelli / Ego ipse pudentia tibi meis affectu recepta amicitia Iuuentius pudentia

Audio plurimum ac letor in ea te scripsisse. ut nihil amice pulcrius fieri. Ego enim cum
multos uerebar suspitionem quam Semproniū antiquum familiarem meum reprehendam
tibi eum adhibendum tuis tum sapias iudicium meum referebat / nihil aut quare id aut
improbaui putarem. Nam mos nostros mores illi nam no ignorant qui mihi tribuebant
quid de hoc facto meo iudicaturos esses. Non go. Hoc ad te litteras perscribo quo noueris tibi de tali
a me gestis opinionem tuam / sed ut sciam aliter horis nihil de me sentire intelligere / tuique
pie eam meam nosti / defensionem meam suscipias / Hoc si feceris / nihil est quod ulterius officium tuum reprehendas. Vale.

Scito amote quoniam ut mihi horis solent / reripias tibi ex alio in genio quam ex meo iudicium
horum ita te aris in maiore in modum rogo ut sicut tuus bis de me existimes. nihil alius
putes me / quam cum summo studio familiarem meum defendebas. Sed no longe affirmem quam mihi
gratias heras si gestum meum memineris quam sepe me admonuisti ut mi amicus
multa grauissem / ora gestu meo ad amplitudinem tui pristinam reflarem. Vale.

Agnas hoc nec tuae gratis quam nihil est quare tale mee diffidam. Cuius in tali iudicio
prudentiam tuam aspicio / uideo non posse fieri / ut quod plurimi sepe arbitrati / ipsa mihi
longis obscuritas / remotior tuus mos. quod adhuc attinet perspicuas. Ego uos tabulas ipsas
testes in recta quae in huiusmodi libris desiderari solet adhibui / cum patriam habebo.
ut non tam illarum mei / sed ipsa uestrae pugnare ante iudicium. Vale.

Si scirem de qua re / apud quos agerem. non audirem meae pene hoc tempore quam varios horis
suspitiones / quamque ad te scribere / sed ne summa tale mee sit cognitu in tuae uelle sis / cum
nihil possit / nisi equus placere / Nonne ad eam meam apud te agam. Sed multos
horis in cuntate mea ea qui arbitrentur me quadam amentia impulsum ut de antiquis rebus
in delongis dum possessis velis in. scribam petere. Ego uere ita existimem sis ut nullis horis
locupletari in commodis unquam appetiuerim. Sed de mea sua altum retinere quam horis in diuitias /
aut timiditatem aut sordium horis mihi ea uidetur. Satis est mihi erit / ut de re non frigida
apud egregium iudicem non gradiam. Tua siquidem me in tua uis remedias / et ego
nihil ante / nisi quam equitate dignum sit requiram. Vale.

Maxima ea me impulit ad te scribendum. Nam cui te maximis rebus detentum esse uideres neque rebus tuis
satis quam summas occupationes tuas intentum esse / Credo negotium magnum aliud esse diffidentem nisi tale
fuisset / ut remedium amentia neglectum / nullus horis neque gratio neque amplio coniugis potuisset. Ferres
itaque me si maximas res agitatem in pellaneo / postquam audias desertum / cedo ut putabas
in me in Tiburtino positus Indurauit ramen hoc ut res omnes rationissimas. Is ora perturbant
in tanto odium existant / ut neque fortunae mee detrimenta loco steterint quam hodierno die. Nam quod
in mediis sanari potest / quam te ipso. Quare si me salutem ea uis si fortunas meas solumque Cura
ut ad nos admodum. opus est in celeritate si mihi uis bene gratum esse. Vale.

Non parua nec est / neque usitata de qua scribere ad te gestiui. Horis quibus in primis nec aut
tuae nec eodem quibus tuas partes sequitur gemerus Vadem ante meques ac meques in diuersis ablu-
nati in eodem uno ubo diuersi / Lupus omnium custodes fecisti / Spectabam nos quibus tui sum /
res tuas / aut tuos profligatum iri in non posse abhinc quin sepe admissam fuerint gemodus tuis /
si prouisorem tui / ut oportebat / admigrasset. Sed Inde quidem tuis est / uel prudens expectabam
tuas in bonum uiri primo quin subsidium de hinc palas non potuis ad eos quibus bene nihil uolunt /
ordinare reperiri / sed in se illos diuersi pariter. Operae itaque mahimetane est / nisi eo uis res
tuas pudentes esse / unde uix deus quisque te eximere potuerit. Vale.

Dod ad te scribo tale est / utid maxime ad te pertineat / Res est ista si alienam a te uideat /
ty nemen est / ut si recte curata fuit / maxime gloria tibi pudentia fuit. sit. Nauem

Antoni⁹ z Q. hortēsi⁹ honos amplissi dū uelut nostr quida emulatio⁹ ⁊ tpe se dissidebat. Erat q̄
nr⁹ animus ꝑdiffile utriq; rpōsū placē. Duz gō studio pmū mihi omnes deuitasse/ ⁊ orbe grecor⁹
oraculū utriq; risti ita plane ad uellū unū sprotraxit. z si multi nō longe ꝓspicer⁹/ id posse fieri
nō arbitrarer. Ego nō alīe iudico. Sed ꝓpositū amicissīe tps tollendi hui⁹ pmi z maloz
omniū rumoꝝ ⁊ telligo. Si nanq; rapida z ⁊ dubia multū ꝓtest uolubilis horoꝝ assumē. Nosti q̄ tuus
animus nīl tibi arrogat. Cogita si mihi omnes rectoꝝ sūt ore de gradu z studio tuo⁹ hoc rori
Incredibile' honoꝝ omniū genus ad me fluat. trahor ⁊ spes mā maxima uobis ꝓpe. Quare siquo
iudico utē Antoni⁹ z hortēsi⁹ scripsi tibi gratū/ ultroq; iudicet ate finē dissensionib⁹ tuis
imponi. Suscipis igr hāc expectationē tibi honestā. z ita pīs. nostrāq; iudicatis q; mihi posse
manus ad laudē mā amicē q̄ si hoc ꝓficiscis vale.

Ondere uulgata ac sordida sed depulsa remedia ad te scribo. Quib⁹ gradib⁹ olim Cicero nr̄i
admissum fuit reperiate ipse audiui/ qui nō mihi horū ⁊ ea sint tui egregie ꝓspicio. nīl igr
ignoro. pudet me z grauor z tedio q̄ tractāt⁹ nr̄is gratulationib⁹. Alii triumphi q̄ nr̄i sunt
alii q̄ nō nostri/ dicit. Sit utriq; ut optāt gratia sint/ neq; ⁊ rebus pacis z belli gratissimi sit
a nobis/ hīs animis ratis gradiatur/ uis hortē gmoda tui pōtificatus. Ego alia nō iudico/ nisi
q̄ unū aliq̄ nō horū rapiat z pīncipē libet q̄ gratis sumat gratiosū. Sed nemo ē qui audeat
id q̄ tua pīncipi⁹ q̄dicat. Hoc ꝓ sublimitatē corpis qui a prīncipio gmodū dissentiunt. Si igr tui
diligis gmoda patrie q̄ tui honoris iudicāt/ ade ut nullū ꝓpa labore aut pericli detrigas
z q̄to magis illa pīncipē ꝓpria q̄ sola exīmiā bona que priuata sūt/ Tu ego magis pōtificatum
magnificabis. ad quā rem ego tātū te hortabor/ ut ꝓ nulla magis hortari possis vale.

Exurgit se z gratulatur amicū ꝓ quida detractione.

Vid de me sentias plane gratio ex turpitudine horū qui animū tuū a me abalienare nolunt/
q̄ius ego tui mea ate nō satis ꝓspecta est/ tui ex uita ei⁹ qui me apud te falsis crimib⁹
insimulauit/ ⁊ telligē possis. Fāmā honoꝝ nō pluris nr̄i ab imp̄is tētari q̄ neq; te signa
aliqua dīne dānatis ut fulmina ꝓcacia gmaneq; opis q̄ nullis horū uita adeo expectata ē q̄
illud de illo crimen q̄ingat pt. Illud mihi satis erit/ uti ⁊ omnibus bonis unice ut nemo
iuste crimnari me possit. Sed q̄ plura de hac re ad te scribā cui tu ipse exp̄tus es ꝓ in
cunctate nīa horū fugisse qui alioꝝ fame ⁊ pulcer/ z re eo gratiosior sibi putet
quo plurib⁹ detractū sit/ Sed ꝓ tua prudētia tui nō pigeat ꝓ tractabis de quo q̄ dicat
sed ⁊ aquo bono/ ne cui⁹ animi ⁊ ꝓbata sit ei⁹ erōm fides hāc. vale.

Pīa gratulatio cuiusdā ad ūm hāc scribit.

Ti tibi nō satis ꝓspect⁹ est animus qui te mihi fautum reddere uolunt nisi ꝓmus ex me cognoscas
ut atroci⁹ migrate horū illoꝝ cognita q̄ita sit ei fides adhibeda iudicas. Sic ego de horū hortatu.
Ita uera illas ab adolescētia ⁊ sentiuisse ut postea cessante etate a multis sit passus aliquo
in grē flagitij se uinci. Cū ego loco satis illustri nat⁹ eē ⁊ nutrit⁹ gloriosissīe ⁊ qua
facile erat maioꝝ meoꝝ gloria z dignitate ad laudē tuleq; apud alios turpissimū
uitā agere/ qui mei ei⁹ libidine ⁊ tēptantia opes maximas brauq; ꝓfudisset/ ad hanc se artem gulę
ut fortuitos alioꝝ ⁊ ꝓdiderat. Nunc igr pīncipē gratia mutare ⁊ uitam ut sic ipse ille opes amplisse
cui adhuc illi alū dant/ nonnulli bono rei⁹ fuerūt/ uita ei⁹ ⁊ opera multis grauis est.
Suadere tibi ac plane rogare nequimus horū audiosi/ nisi te ophē cognoscerem/ qui nō
possimus nisi frugi honesti plane. Hoc qualē hō sit/ sed gratia ei credidisti qui ex ⁊ tibi ⁊ plures
ꝓdat alios apud te admittat. Ita tua modestia que sūmā ē pcessuros. vale.

Depcepto prauis horū z malefic. odiosis bonis.

On ꝓpositū ad te de ea re scribere qua ego nūme tibi placē sic ut alioquin tibi relatū est prīncipio tui ꝓfectus sit/ fama ut exacta ei⁹ nihil minus unq; ē/
⁊ telligas. q̄ igr ad te de illo atulit. Est ei cognomen/ atq; nā hō iste ut omnes nr̄
que sēp grauis apud optimatos ⁊ uersatus/ primos illū ⁊ nobilis odio exarsit. Cōsensit q̄
sibi illoꝝ horū in primis fautoꝝ hīe/ quib⁹ secunda fortuna aut egregiam aliquam

Valeny ingeredy magnatiby me pluerij volo pro aliozum stat & meay vtd. Illud nō dubitabo ad te scribere
nūqz me amanā nuqz negatij tāb fuisse gylbertj. cgnouj omi pene me pulery. sed illud scio veteq
tay subducta rōne unicē/ cui offiz possit oriy plane. nā nī ? sūpē fuerdy vni parcūs fideiy/ nonē est
altera offeda. Illud mihi sancte scribere ? meū nutuby nīc amicā suū/ qd vtry de me
tibi referat vpī indicat. ego ḡsentā mea vtor/ Tu nō qm sapes ? scitj yrellā alicui exhibere/ p̄ter
vndebis qd hūmodi horty vtrūd sit. Sīgd nō cert qd suspitionē tibi affert scribe ? ego te ab omi
Dubitatione eximā. Vale.

De Amicia.

Semp Amicā que ex honestate cēt mihi pene soly nepi aliud fere magis in rebus humanis optauj
Nihil nō tutius cēt hūs siue virtutis siue ḡsuetudinis rōne negligere/ qua spe multis
rebus ? maxie ad possessū. que me adhortā ? pulent dicā. Ego eis sic mihi ḡ plasi aut nullis
ee bonis ? mitis/ aut illud nī amicā ee gratū/ ḡ sit tāto nō studio fugere/ nō tis bonis visū
admiratee/ sed nī nidā abysū nā omis hoies adhortā ydeo ac pene ocellis ut sic mihi vnaf/ atq;
seqes delectat/ nemo ē q hāc rem nō diuinā iudicet. non tis equū omes ad amicā iungi
sed quo magis ḡsy dicitur ? egregio valet/ eo rectius ac melius ee ? accommodat. Videy eis ut
vitia hoiū studia/ alios vehemēs ? amicā sectatos/ qdā ad illā exemplū vt hanc nō ḡsecti
oblectet/ Sapiens nō omes amare studet/ honestate ponit. Ego aut nī mihi amari
ito nisi bonos hoies ḡsentissimy/ rami ne aliud sequi/ ḡ qd ipsis placere ? intelligā. Hoy postea
? ea ee sepe tas accepi ut vnū animū/ ac hoc ofiz dignosci mecū vellem. Dicā qd ergo ē
hoies ut placet/ recidat/ mihi magis deligo ḡ diu tuere ? nos amicos magis. Et p̄ea minime
illos amici optij/ tis illud mihi cum tpis amicos videri vl ḡ tuos magis nostis opes/ amicos ex-
petat vl ḡ mihi ut parum quos ex alio amarem/ nisi nī aliqua ? eos amicos egrunde mihi vt
gratē do medeā possis. Faciebat me pene hoc rei ? amicā magis offensiorē ḡ mihi gratificā
nō posse abillis nō amari quos tu mihi delegeris. que nō ? si me qui? reflexerit nisi tu
sanguibus ? amicē mecū. Spero eis posse hoc tēpis mihi alios gratiā nā et tu
ipse ad hāc rem sepe me hortat⁹ fuisti/ tenq; tāti fuisti ut mihi hoc magis videty
Itaq; p̄ tua sapiā sicy de me tibi ate dixisti plus amico vereq ḡ horty ? videy tribuendū. Vale. etc.

Cicero. Actico sal.

Accepi Iadis sextilis quatuor epistolas ate missas vnā qua me obiurgas ut soly Romae. Alteraq;
qua Crassi Liberti⁹ aut tibi de mea pollicendy mihi ? narasse. Tertia qua demostras actiā suam.
Qq; de eo q a Varrone scribis tibi ee ḡsummā dolori pompeyo.
Ad p̄ma tibi hoc scribo me vtā dolere ut nō modo amicā nō desinere sed id ipsū doleq; me tū summa
mēte ubi utar/ q; mihi nī nō hīc nā p̄ter me/ duo nō pene monere cepit. Qd me nosse qui ? ita ? oris
Et si tui ? columis me regis ? qui? amicā ipsā ? voluntatē dependere ? putas. nolo hic morari
quibus rebus soly spoliari? nō possū q; nī ignorās sed ? ne sanda ipse doleā meay hortis/ Remo negq
tantis bonis ee priuatū q; ego/ neq; ? tātas mutuas ? dissit. Duas aut nō modo nō leuat
luctus hīc sed ? auget. nā cetery dolores intingit renouat hic nō pt noy ? semp p̄ter mente
? intuendatione p̄sentia vere quotidie augery. Desidero eis nō meos solū neq; meos sed me ipsū.
Quid eis sūt? sed nō sinā ut aut tuis amis angas q; rebus/ aut meos vultuq; sepe? meis
ad fleas/ nā qd p̄stabis eos quos mihi similes ? videre ? eis Catone. Ego nō tis illū parū
abesse scelere absuisse ? maxie doleo plus apud me simulatione malos q; ish? sede valuisse.
Ceteros quos purgas dilect⁹ mihi ylam ee/ tibi ? sint sed hec spero agrius? Crassi libertus
puto simulate lenitas. Instituere ? hoc simile actis. sed qd cuiq; ab illā cōsilio nō longe. qui
unde sit ylam nescio. sed anxie est? dicq; dies similes ad me actis nō ubi laudet. Cuiusmodi
ac p̄ illos aliqd p̄mitte tuisq; qd certe ? sit nō stupesti. Valeas. Imo frater.

Cicero Bruto Sal'.

L. Clodi⁹ tribun⁹ plebis designat⁹ ualde me diligit uel ut
clau⁹ p̄ q̄ps⁹ ualde me amat. qđ cui mihi uti persuasum sit nō dubito. Bene ei me
nouisti quia illum q̄ uidisti z ame amari. Nihil ei mihi mag⁹ hoc uidet⁹ q̄ nos endare
t amore his aquis p̄ uocare. Is mihi uitio ē suspitau nec sine magno qđ dolore
aliqđ a suis ut p̄ suos p̄t⁹ iniquos ad te ē delatū quo tuus animus a se ē alienior.
Non soleo ego Brute qđ tibi notū ē arbitror temere affirmare de alio. Est ei
periculosum p̄ omnibus hostis uoluntatis multiplicet q̄ nās clodi animi p̄spectus habeo
iudicatis multa ei⁹ iudicia sed ad scribendū nō necessā. Volo ei testimonium hoc tibi
iudicū pon⁹ q̄ explam. Ductus Antonii bñficio est. Ei⁹ ipsi⁹ bñficia magna p̄ se est.
itaq̄ eius salutis nobis uellet salutis. Ineuis aut longi⁹ ꝛ adductus ꝛ nolligit. Est ei
ut scis mīme stult⁹ ut utraq̄ salui ē nō possint. Itaq̄ nos uoluit. de te uō ami-
cissime z loquit⁹ z sentit. Quare siquis sermo ad te de eo sermo sit aut si rumor
locut⁹ est peto a te ꝛ mihi ut pon⁹ credas. qui z quanti⁹ iudicari possis q̄ ille nostro
quis z te plus diligo. Clodius tibi amicissimū existima. Cuius q̄ talem qualis
z prudentissim⁹ z fortuna optima esse debet.

Cicero Bruto Sal'.

Scripta z obsignata iam epla Littere mihi reddite sunt a te plene nouas iniq̄ maxie
mirabile Dolabellam. v. cohortes misisse ꝛ Chersonesum. Adeo ne copys abūdat
ut is qui ex Asia regnat diuebar⁹ Europam appetere conet⁹. v. cohortibus qđnam
se fretus arbitrat⁹ est cui tu eo. v. legiones optimas eqtatum maxīa auxilia hinc
quas qđem spero iam huc ē. q̄m latro ille tam sint demens z tuus animus uehemēter
Laudo q̄ nō pri⁹ exercitum Apollonia Durachioq̄ mouisti q̄ de Antonii fugā
audisti Brute euphone p. R. victoria. Itaq̄ qđ scribis postea statuisse te dur⁹
exercitum ꝛ Chersonesum nec pati sceleratissimo hosti ludibrio ē Imperium p. R.
facis ex tua dignitate z ex ei⁹ pu⁹. Quod scribis de seditione que facta est in legione
iii. de Antonii⁹ in Italia p̄ impetu. Magis mihi placuit milites reuocatos q̄ ma-
le benivolentia sint⁹ animi q̄ exercitū uehement⁹ grauem. De Dolabella ut scribis
sicut hesterno die fecisti me memorem. In quo delectat me ante quidem ut tuus ani⁹
libere ē sed Dolabella bello gesto z id nolle p̄mitti. Itaq̄ ego nos ꝛ intelligebam z id
ei p. ut nunc uidetur ad dignitatē mag. Quod scribis me magno dolore egisse ut
ꝛ cetera ce Antonios id q̄ laudas. Credo ita uideri tibi. sed illa defensione mag
nullo pacto p̄bo. scribis enim ariol⁹ philedi bella civilia ce q̄ in supatos Francidias
exercendas. Vehemēt⁹ a te Brute dissentio nec clemētiae tue gerendo sed salutaris
severitatis uisus sanctis sperā clemētiae. q̄ si clemētes ē uolum⁹ nūq̄ de ciuil
bello ciuili sed de hoc tu uideris. De me posse idem q̄ plurimū p̄ sentio. mihi
qđem eius acta firme est tria istuc reflet maxīe. Opprimendum mihi credo
Brute nisi gnatus. neq̄ ei⁹ filius, aiūt q̄ hēlaius neq̄ Senatus. neq̄ Senatus
ducem. hoc ex oraculo Apollinis phitus dicta tibi puto. nihil p̄ ce uer⁹. Vale.
Kal' Quinctilis.

Cicero Bruto Sal'.

Nostre res melius ꝛ loro uidebant⁹. Scripta ei ad te eodem tempore sino que gesta sunt. Quales tibi
repe scripsi Consules, tales existimato. Certus uis⁹ puru⁹ animus fortis fidelis, uirtutis
uirtus tui fratris cui florenti z honorato ꝛgnū regere z tenere possimus q̄ frater adhuc
tenuit? Est olim illud difficile. sed tu nō diffidimus. persuasum ei⁹ Adolescen
z magnē p me Et optima nos ce salutis. Et mire, nisi is Antonius ab urbe

auertisset/ periissent omia. Triduo iō aut quadriduo ante hāc rem pulchērima timore quodā
pcussa ciuitas tota ad se nō iugiter ac libere effidebat. Euidē nūciata ad xy. hl'ayayas tchue
uenie ḡ se ad te rē malebat/ q̄ uo ḡdā die magnoz mox labōz multox q̄ diglioz fructū
cepi maximū/ si mō ē aligs fructo ex solida uirtute ḡ'uid. Nā tāte mihi indis quātis cupio
uerbis nrā grauitas ē admīe fracta ea nis uesti ī capitoliū ducta maxīo clamoze atq; plausu
in rostris collocata fuit. nihil ē ī me tāne nequ eiꝰ debet/ sed tñ omīs ordinis ḡtulatio
grata actio/ gratulatio q̄ me ḡmonet/ Hēc q̄ ptātes me ēe ī ptu salutis putauit est.
Sed hoc te malo ab aliis. ame uelis de tua zelo gratias q̄ tantas debitissime ac uehemēs
Illud q̄ gratius/ ne tua liberalitas dissoluisse uideat. sic sentit Senat' sic p. R.
nullos ūq; hostis dignioꝰ ot simpliciꝰ fuisse ḡ eos meos q̄ hoc bello ḡ patriā arma
ceperūt. quos q̄dē ego oīb; suis ornatos ac seruatos oīb; bonis affluētib;. Tu qd de hac re
sentias tibi iudicij est. ego sic sentio. tribus filiis vnaq; et candē ēe trāq;. Cōsulos duos
bonos q̄dē. sed dū taxat bonos eos amisimꝰ/ hiemē q̄dē ī ipsa victoria omdit/ nō patiꝰ
diebus magnis plus ante uisit. nā pūsa frigoꝝ vulneribus ampliꝰ q̄ fieri nō potuit
Reliquias hostiū Brutꝰ ītēpꝰ ī Cecare/ hostis aut iudicium omīs ḡ Marc antony
certaꝝ semp fuit. Itaq; id senatꝰ iudicauit/ plenissīs rēpublicā ī ad mea fine capitinos fine
delinos ītimꝰ. Equidē nihil dissentio duꝰ nō notatis de C. antonio demerendū. q̄d'ā
statuerāt ate cognosci trāq; ex pmissa opertet. Ve hal' mayas.

Brutꝰ Ciceroni sal'.

Quātis simulatis affectꝰ cognitis zelo Brutꝰ tuo ī gratulor/ frustrāq; tibi existimare q̄ mihi
scribere. cui alia laudo ī grandeo arridisse/ tuis q̄ Brutꝰ euphoricos solūmodo salutēs fuit
sed ī maxīo ad victoriā admisto. Ad'scribis mihi tuū Antoniozū vnā atq; eādē rē
ēe/ qd ego sentias mei iudicij ēe scribis/ nihil nisi hoc scias aut p. R. uidi esse de his
rebus q̄ pugnatū nō ī tenuēt. At hoc ipse inger inimicis suis q̄ hostibus dī ī R. p.
hostes appellos ymo Iustissimē. qd'ē si nō dū scias accepit nra p. R. uisa/ Id arrogāt
nō pudico neq; remoto ad arbitrium meū. Illud qd' nō minus/ q̄ Ei q̄ me omdare
nos nō rogāt/ neq; eadē q̄ēq; eripuī/ neq; dissolute q̄ēq; remisi/ hūq; ī mea pōtu
qd' ad bellū fuit/ ayuto qd' honesti? iudico/ magis q̄ grate posse R. p. nūsquā fortuna
nō ī certa/ q̄ ī Brutū tribuē possit/ q̄ re ipsa ditare ī arrogātia ī mdē possit.
Quare Cicero vir optime atq; fortissime mihi q̄ mihi ī mea nōie ī rei pu.
causse dare ac pmittē si nō licuit tradita ad malagma cōpuīs langueti
animi q̄ue tuae humanitas equo animo te moueri patiet. pōstis de cōi salute. Brutꝰ tibi
qd' tibi visus fuit ī ego mi me dones. Illud Cicero nimis ageda est ne tuus
optimus ēe Antonius grauissimꝰ/ neu sēp primus cuiq; mali exēde ēe cōi sit/ ut aliud
senatus illo pēr nihil iam neq; opinātibus autpatētibus nobis adūsq; euomere pōt
ī quo nō ny oīm ruīna tuis pāgne tua ruitura sit. cui tūtas auctoritate/ Senatꝰ
ac p. R. nō solū ōe pauet sed ī impet/ q̄tā maxīa/ ī tuba rumore uis ēe pōt.
Quas tu nō solū hīs sumēdo/ sed ī prudētie tuēdi delige. prudēcia pōro q̄ne tibi
suppetit/ nulla absit desidia/ nisi modus ī tuēdis honoribus alia oīa ne adsit
ut ny quoūbet antiquoz ipsorum possim. Tue uictorie uenis hoc gratio acio libabitis
pietatis/ cautione ac moderatione ac liberalitate dispōnat. Nihil eis senat' cuiꝰ dice dꝫ
quo male cogitātibus exēplo aut ipsādo sit. Itaq; timeo de gratulatu ne Cesar tuus

n.

alt⁹ sc̃as ascendisse putet. Deinde si gnūl fuit⁹ sit dubitatiū. Ex si Antoni⁹ ab alio relictus
regni insidem / regnādi ordinē habuit / quid nō ad sortē putās si quis auctore nō humano spūsto
sed ipso senatu putet se ī spēm glādi compārē posse. Quare cū strabonius / Pindarum
laudabo tuas cū exploratas habeō regio Cesaris honoris / quos ampit⁹ extraordinarijs sortib⁹ gessit.
Aliene ingeris igit̄ mihi me regi⁹ manes / ut subbines. Ipsius aliene si pudor ī pectore exist⁹.
+ qd̄ utinā ī spectare possis dextro tuo mōre meo. Hic hic stupbis gnūs te fructū animi⁹
tui nō merita ppria mihi / cōiux p. nostrū tuas sinus mittetas vinū / si iussus bibero.
Filia⁹ valet / tui in mandatis cū equitem p̄missus est. Idib⁹ Maias ex Castris.

Cicero Bruto Sal.

Ad v. kal Maias. Cui debes qui hostes inimicos rē bello ppetuos finire dixerit? Dixit
Sextilis⁹ Clodius de Pontidio / et ut Cassius ppetuo dolabellas / cui nos cum assimus. Decreui
hoc ampli⁹ / ut tu si adesses adesse videre. Exigit res p. ea ppetuo bello Dolabellas / si minus
id gnōdē rei p. fuit⁹ posset / sine nō grauissimis exitib⁹ p. ea / ut ī ysdē locis Cassianis.
Nihil honorificē⁹ potuit fieri Senat⁹ q̄ ut tuus esset ind⁹. Qd̄ maxīe. Rei p. gdūnē vide-
rē. Equidē sic statuo si manus hīs si tectum / si uh gestat⁹ usus / si Dolabella / adsidens
et ad dignitatē tuā ppinq⁹ / cui pstiqm. De Cassij nāt⁹ copys / nihil suspicabar⁹. Neq; eis
ab ipso ullē lr̄e / neq; nūciabat⁹ q̄squā qd̄ p certo haberē⁹. Exito opē autē ī Dolabellā offuit
Dolabellas p certo ī telligēs tuis ut scelerib⁹ ppinq⁹ ppulsat / tuis ne sit quo se latronius
Duces ex agitatiōsi frigā efferat. Atq; hoc mihi iacis ī te planissime potuit ex pūerilib⁹
meis lusib⁹ recordari q̄q; tuis et frāt⁹ ī tuis rusticis et subpridiē salutis nr̄is tuo
exitui / quo magis mihi libuit ut scriptis ī Dolabellā offēdo animū ī deliberā?
Sed hoc cogitabis diligēt⁹ / sternes sapiēter / scies nos qd̄ gessimus et qd̄ agamus et
tibi videbit⁹ cauendū. = Ciceronis nostri ī nostris rebus cōsilijs et opib⁹ uti uolo. Ex
primo ordine absentib⁹ cōsulib⁹ designatis Comitijs posse hīc. Nā me fugit ē. Antea.
Canus ei⁹ auus⁹ cui Capodoci⁹ erat / Lege domitia frāt⁹ ē Augusti. nec quomin⁹
id posset licuit / ulla lex tamen. Est ī lege filia q̄ lexē de sacerdotijs ppria hīs ūbis.
Cum peteret / cui⁹ ne rō habet⁹. apte uidebat posse cōsule hīc ī rō pugnā hac de re
scripsi ad eos / ut tuo iud⁹ uterē⁹. Nec ī rebus dubijs. // Tibi aut semē dubium est de
Domitio de Catone nr̄o. Sed q̄nq; licuit de absentib⁹ cōsulib⁹ hīc. tū ordo et pugnā
familiaris. qd̄ si statuunt ī absentes tibicinē⁹ / nulla erit ad Comitia nr̄os accessio fa-
miliaris ordo. Pansa uno relictore ordo putabat⁹? Sextij ei⁹ collegā sibi subroga-
uisset. Deinde ante prouinciā sacerdotij Comitia fuisset. Quē p auspicia legi⁹
morē uidet. Duo ei⁹ uis erit patriū⁹ magistratū auspicia ad patres reditte nō
posse. Magna sane perturbatio. Tu tota de re qd̄ sentias / uelim me faciās certiore.
vij. nonas Maias.

Brut⁹ Ciceroni Sal.

Soli expectare duo tibi grata agam. Iam pridē hor ex nra nemīne quic ad sūmas
bñuolentiā pertinuit / publicam ē di. Filia⁹ tuus amicē abest / Inaquarden cas gestiden⁹
Iustus ē ei⁹ Ambraciā diuertē⁹ et Thessaliā et scripsi ad eos ut mihi honorificas
occurrer⁹. Cui ei⁹ uidero / qui mihi pmittit / reditte gratiam⁹ de reditu et ad pe-
titionē erit cōmendatior⁹ hon⁹. = Tibi Heliconas modum pariter qui sonorem
Achillos nāt ī mutinensi hīc / diligentissime cōmēdo. Audax tuus uenustus iuuenis
torquato / de morte patris / custodiā qui ut parandam. Nihil mihi⁹ rogandum est.

Quis ei⁹ maiore calamitate mozr pariꝰ accepit. ꝓra ē modestꝰ hō z frugi. quej ne vrbiliꝰ quidē audar impulsiua ſuaſit ad ſtanꝫ. rogo te z gdꝫ valde rogo nā achillaꝫ noſtre nō miꝫ ꝙ equū eſt laborat/ triplaꝫ eiꝰ & cuſtodia ꝓſiuerꝫ. hoc ego ad meū offiū ꝓuocatꝰ me eque atq; vllaꝫ aliā rē ꝓpē arbitror. // Cū hāc ad te ſcribereꝫ liraꝫ a Satio legato C. trebonij reddita ē epla mihi a Tilio z deiotaro dolabellaꝫ reſuꝫ fugatuꝫ gꝫ ee. Breuiꝫ epl̄aꝫ tibi miſi Citeri ruidaꝫ ad Satiū miſſaꝫ. // Flamⁿ nē de ḡuſia qrā hꝫ nūꝫ dyrachinꝫ hereditatiꝫ ſuſcepit te iudicē. rogo te Cicero z flamⁿ rogat. rē gratiaꝫ. Cū ei qm flammꝫ ſint hōrē ꝓuincia debuit Cuntaꝫ nō ē dubiuꝫ. necꝫ dyrachinꝫ ꝓferꝫ. ſed ſih donatiꝫ ē ꝙ alterū a Cēſare dr̄. nolo pati a nepōe tuo nepōe meo ꝓuinciaꝫ fieri. xuij. kal̄ Junias ex triſtiꝫ ad vrbē Candauiaꝫ.

Brutus Ciceroni sal̄.

L. Bibul⁹ ꝙ careꝫ mihi ee debeat/ nemo melꝰ iudicare pt̄/ ꝙ tui am⁹ tāte y v. pu⁹ grauitateꝫ ſollicitudinēꝫ ꝙ ſuſtiliſ/. Itaqꝫ vl̄ꝰ ſi⁹ virt⁹ ut̄ nēa nemīdo debeat gratiaꝫ referre illi/ quo miꝰ? multa mihi ſimilēda ee arbitror. Volūtaꝫ eiꝰ te mouere dz nēa ſi mō iuſta ē/ aut ꝓ offō nemīnē ſuſcipiē. In pāſe loꝰ petit gratiaꝫ ea ꝛatione ate petiꝰ? neꝙ gratiꝰ dare bñficiuꝫ ꝙ nos tibi ſiꝰ? neꝙ dufiꝰ noſtre poteſ. ꝙ Bibulus. De domitio z apuleyo qd̄ actuꝫ ē mēbē eiꝰ ꝓſſ ꝓ ſe tibi gratiſſimi ſint. Apuleyuꝫ nō tu tua auctōē ſubſtinē debeꝰ. ſed apuleiꝰ? ſua epl̄a celebrabit. Bibulū noli dimittē ē ſimultate. tātuꝫ rogo dize exꝰ to mihi ꝓ tuade. qui veſtiꝰ pauloꝙ reſpondeat laudibuꝰ.

Cicero Bruto sal̄.

Multoꝰ tibi rōdaui/ z gratiꝰ neceſſe ē. Optimꝰ eiꝰ gḡis vir z ciuiꝰ maxīe requirē tuiꝰ nōiꝰ. tibi ꝙ offiū fortiꝰ virū nouare optimi z ſtudiuꝫ noluit nec gḡis eſt quiꝫ ita exiſtimet meꝰ apud te/ z auctoꝰ z gratiꝰ valere plurimꝫ. Sed C. Naſonuꝫ municipeꝫ Sueſſanū tibi ita rōdeo ut neceſſ⁹ diligēter. Cum ſi bello ciuili ꝓpalaret octauiū ꝓpiꝰ ꝙ duxit. poſtea ꝛ familiari ornatuꝫ fuit. hoc tpe cū reꝰ pu⁹ patriꝫ tuiꝰ tua cyrillea dignitate gnauꝰ valuit ꝓ te aligd auctoꝰ aſſumē. fortiꝰ viꝛ Brute tibi rōdeo/ ſingulariſ ſtudiū ad rē ꝙmet z cōpletꝰ. peregrinuꝫ mihi erit/ ſi cui ita tractatuꝫ/ ut meū nō mihi gratiꝫ agere poſſit.

Cicero. Bruto sal̄.

§ Cōſolatoria. Fungere offō quo tu fruct⁹ es ī meo luctu. tuq; ꝙ ſtriꝰ ꝛolare me ſi ſinerem⁹ remedyꝫ quiꝙ meꝰ doloꝛē tuꝰ leuaſſeꝰ. te nō egere/ ac velꝰ ſtudiꝰ? ꝙ ī meo mihi me tibi tu te mederi. Eſt aūt alumꝰ tanto viro ꝙ es tu/ qd̄ altꝰ ſperet. Idipm facē nō poſſe. age gdꝫ cuiꝰ rōnēꝫ quaꝫ rollegeriꝫ tuiꝰ auctoꝰ tua animo meroꝛ debuit/ Cuiꝰ ei molliꝰ tibi fere videre/ ꝙ dimet viꝛ/ ꝙ ſtiꝰ eiꝰ ꝛolari ſolet/ Accuſaſti me ꝙ tuaꝫ ꝛinoꝛiꝫ vrbeꝫ ꝙ tua ꝛſuetudo ferebat/. Itaqꝫ iudicaꝫ tuiꝰ magnū exiſtimaꝫ/ id ꝙ vir⁹/ me ipē rollegi. z ea que dixeriꝫ legeraꝫ/ accuſatoꝛiꝫ gratiaꝫ dixi tuā auctoritate additū. At mihi tuiꝰ Brutꝰ officio ſolui erat z nē/ tibi mīe ipſo z ſtrenue ut deceꝫ ſtudēdū eſt/ neq; ruiꝰ ſtr̄e nō ſolui ſeruir⁹ tui ſed oīiꝰ ciuiuꝫ ac ꝓpe gētiꝫ grecie omniꝫ ſunt/ minīe dubiū ꝙ quiꝫ fortioꝛeꝫ retri ſuiꝰ/ Eiꝰ ipiꝰ aūo debilitatiꝫ iudicū. Nō ob reꝫ accuſaſti tu qd̄ dolorem. Id eiꝰ amiſiſti cui ſilē ī triꝰ nihil fuit/ Et eſt dolēd⁹ ī tuiꝰ gḡiꝰ vulnere

ne idipm̃ carere oī pñsu dolorꝫ sit miseꝝ ꝙ dolere. sed ut modice retrigꝫ vbi est/
tibi necē est. Scribrecꝫ plra/ nisi ate hec ipā nimis multa ēent. Clos te tuiggꝫ
exitꝰ expectam⁹/ sine quo ut reliqui ex sua sumēdā/ vix satꝫ libꝝ indeꝫ fore.
De totꝫ re pu[bli]ca plra scribā fortassꝭ iaꝫ erectiori hꝫ lr̃is/ quarꝫ vetꝫ nr̃o
cogitibaꝫ dare.

Cicero Bruto Sal.

Nullas adhuc lr̃as hēbam⁹ ne fama quidꝫ que declararet te/ cognita senat⁹ auctō
in ytaliā adduxit exitꝰ. qd̃ ut faciꝫ Idꝫ maturarꝫ/ magnope desiderabat
res pu[bli]ca. Ingrauescit eiꝫ dieꝫ intestinꝰ malꝰ nec exterꝰ hostib⁹/ magꝝ ꝙ
domesticꝰ laboram⁹. qm̃ orit oī ab initio belli/ sed facile⁹ strangebāt. Erectiore
senat⁹ erat/ non tuis solū nr̃is/ sed cohortatiōib⁹ excitat⁹. Erat in senatu satꝫ
vchemēs. ate pansa cuiꝫ retrios hui⁹ gnis/ tuꝫ maxie in sorex. Cuꝫ gsuli nō
aliꝫ ab initio nisi dies ad extremꝫ defuit. Belluꝫ ad mutinā gerebat/ nihil
ut ī Cesare reprehēderꝫ. Nec nulla in hierno hui⁹ belli fortuna/ sed rebus fluxa
ut ī aduersis bona. Erat victrix res pu[bli]ca/ cōsule Antonio/ regno ipso expulso.
Brutꝰ deinde ita nulla gerebat ut quodā mō victoria exciderit e manib⁹. ꝓbitas
ī crimꝫ sanctos nō sē nisi diues ꝓsenti/ datuꝫ ꝙ Lepido tps esse/ ī quo leuitatē ci⁹
sepe ꝓbrobrā maroruꝫ ī malis exprimē. sē exer⁹ bonꝫ/ sed rudis. Brutꝰ planꝫ
sē fidelissimā/ maxiāq; auct⁹. gratiꝫ. Sed Cesaris nr̃i gsulis adhuc grauiorib⁹
ꝓclara ipius fides/ admirabilisq; constantia/ impiissimꝫ latꝰ quidā/ scelerib⁹q;
impetuꝫ ac nūtꝫ ī pulcherr⁹/ ī spē rei maximaꝫ gsulat⁹. qd̃ simulatꝫ q; sanꝫ
neq; ego illuꝫ absentē latꝫ morte desciti/ nec arcere potuꝫ ci⁹ nemō⁹/ qm̃ ci⁹
cupiditati sufficiendi⁹ videbā⁹/ nec ī senatu sceleratissimoꝝ gsulioꝝ sontes apte
dubitaui nec ūd̃ ulla mamm aut senatꝰ melioꝝ aut magistratꝰ. Nūq; eiꝫ
ī honore extraordinario potestꝫ hoꝫ ut⁹ potentissimꝫ pot⁹. qm̃ q; potestas ita ī
posita est/ ī armis/ Accidit ut nemo tribun⁹ pleꝫ nemo alio magistratu nemo
pontifex auctor exstitit/ sed ī hac rostrata cuiꝫ virtute erat tꝫ sollicitari auctꝫ.
Illudꝫ eiꝫ Brute tuꝫ maluiꝫ deliꝫ/ tuꝫ ingratꝰ ī polenta. Tantꝰ gsulꝰ
re ī re pu[bli]ca posse postulat q̃ hꝫ virtutꝫ. Nec vō nūd̃ mod̃ nō lex nō mos
nec offic⁹ vellet/ nec vid̃ nō gestimabo/ eramus/ nō postremo ne arma
hec ego ante gsulies fugiebā ex ytalia tuꝫ nus me vestrosq; edictoꝝ fama terre-
rant. Inrationi⁹ vī tu me brute velle/ q̃d̃ eiꝫ dolebaꝫ ī eaꝫ me vilꝫ ire
quaꝫ tu fugereꝫ qui eaꝫ libāuisseꝫ. qd̃ mihi idē amerat ꝓuidere/ casu tri
stiore. ꝓcreꝫ Romāq; quem nullo ꝓsidio quā te fen Antoniū/ ꝙ ei⁹
arma nefanda ꝓsidia que oblata sē Cesariꝫ/ gsilio auctoritate firmauiꝫ.
Qui si stetisset/ Idꝫ/ mihi q; parueret/ satꝫ idem hīnti ꝓsidij. Siꝫ aut ī proꝝ
gsiliꝰ pluꝫ ualuit q̃ nra ī tranquillitatꝫ ciuiꝫ nō potuit gūtatꝫ me sustinē/
Spes oīs est ī te. Obtecꝫ Adiuola obsecro/ atq; eaꝫ re pu[bli]cā quaꝫ tuetur atq;
animꝫ magnitudine/ magꝫ ꝙ ceteꝝ me libāuisti/ exitu liberi. Omniꝫ oīuꝫ
gratiꝫ ad te fructꝰ est. Hortare idꝫ ꝓ tuis Cassiuꝫ. Spes libtatiꝫ. nūq; me
ī uestroꝝ castroꝝ ꝓsidiꝫ ē. Firmos oīo⁹ adiuuat hem⁹ ab omnibꝰ exercit⁹.
hoc adolescentiꝫ ꝓbandū ego q̃d̃ adhuc fidemꝫ esse ī gsulio. sed ita multa labe
factant ut ne moueat/ ī tuꝫ exitus meꝫ. Hoꝫ tot⁹ rei pu[bli]cē statū/ quo q̃d̃ tuꝫ erit
ei⁹ hanc lr̃is dabaꝫ. velꝫ deiecti⁹ melioꝝ sint. siꝫ alit fuit/ q̃d̃ de omniꝫ autumat
rei pu[bli]cē. Vnuꝫ doleo q̃ ī mortalis ee debeat/ mihi q̃d̃ ꝓhibuꝫ reliqui est.

Brut⁹ Ciceroni sal⁹.

De veteris Antistij tali animo est⁹ rem p⁹. ut nō dubitem/ q⁹ re & In Cesare & Antonio se p̄stiterit/ fecerit/ accusatus q⁹ p̄egnatore/ cois libertis & occasionē potuisset obtūdere. Nā q̄m in Achaya ēgressus p⁹. dolabella miles atq; eques hortē q̄dq; adire pōt ex insidijs paratissimi ad oīa latrones maluerit/ q⁹ nudu/ aut roat⁹ esse p̄mia dare aut ledet⁹ desisse hoī nequissimo atq; īpiissimo/ Jō nobis ultro pollicit⁹ est & dedit sexcenta xx. ex sua pecunia/ & q̄ multo rar⁹ est/ scripsit operūt & iuuit/ Hunc p̄suadē nepos⁹ ut Imperator & castris romanor⁹/ rei q̄ publicē defendat⁹. Statuit id sibi/ q̄m exercitum dimisisset/ statis nō redituris ad nos ḡmanis/ legatione susceptā/ nisi p̄ vos romana hostium cōsta ḡtes. nā illa ut sentiēs de re pu. magno & animo fuit ne differret tps petendos sue. aut sibi ordiri ornari grauia cū dī. qui mō mihi erit huic ḡratū cū debeō de re pu⁹. tibi tāto grauiō & pro maiori & alio q̄ia q̄ libertati nīre defendis et dignitate fortunis nīris ḡsulis exim⁹ quē optimū & fortissimū cōs. Ego & mi Cicero ēpue familiarit⁹ q̄ te rogo/ ut veteres amos/ melior q̄ cū & amplissimus qui et si nulla re debitā apposito pt/ tñ ḡratia tua laudibus & indulgentia q̄ potest. quo magis amplexet⁹ ac tueat⁹ inditus tuus. & mihi gratissimus erit.

Cicero Bruto sal⁹.

Et si datus⁹ eras q̄ estate comuno ḡtissimo liras/ tñ veteres nostr⁹ ad te sine leuis mois nomē nobis. maximo & dissimulē dol⁹ pu⁹. Brute uretat/ victores q̄ crudelis detectare cogim⁹. Jd amant M. lepidi scelera & amicha/ quo tpe tuus multis ēpue cuius quas & re pu. sustepsi grauis pericl/ tuus nihil tibi grauius q̄ me nō posse matris tue ꝓbis redire nō sororis. Nam tibi q̄d mihi ptium est/ facile me sapientia arbitrabar/ Nullo cis mō potat⁹ ut lepidi distingu ab Antonio/ cuius q̄ nūd⁹ & durior erat. q̄ cū honoribus amplissis affectus est lepid⁹ ornat⁹ tuis & patris aūs duobus pclarissimis bellis ad senatū missus/ sepete nō solū reliquas reliquias hostium/ sed bellū accensū/ tria maximis gent/ tuus exit⁹ q̄ finis⁹ sit/ & ipse est testis rei rogatus⁹. ut improuidia libertatis ei⁹ & ignauia nihil affuit quominus nūma supplicia/ si/ q̄d fuisset omnes auertent/ par meritor⁹ manet/ subeūda nobis sunt. Nec nō me fugit q̄ sit arduus/ paradoxus sextus finis⁹ tuus Lucius sed pclare — q̄ n.
legibus q̄ patrius est ut reliquas libros amicitias paradoxa ceteris pu. reddat⁹. Itaq; Lepidus crudelis & latrocis/ non is q̄m Lepidus hostis iudicat⁹. atq; ille si animus positus de vi damnat⁹ est/ quo & iud⁹. recte de sententia nō horret/ candidis calamitatis subiect⁹ libris bonis publicatis. ꝓfugit q̄ tua mater & soror deperit⁹ & p̄nepos/ Idipsum et multa alia mediocria nobis ōia Lepid⁹ Antoni⁹ & reliqui hostes demūserunt. Itaq; maxima fuit hor tpe hērēs & te/ atq; ānum tuo/ tuis ad ea pu. p̄sidia tua ad strenuitatem & dignitate tua uehemēt ꝓnet/ te ut an̄ stupeat & ytalia uenisse ꝓ primum. Eget ōi uehemēt tua virtute tua & egregia ea pu⁹. veteres & ei⁹ augere & benivolentia singulari q̄ offo libet ex tuis literis ꝓlixis tuis. Eius q̄ tua tua tuis ea pu⁹. studiosissimum amantissimumq; cognomen. Cicerone mea ꝓpe dicō ut stricto undebo/ terris ois illius & te & ytalia tolerat⁹ est uehemēs gladio.

Brut⁹ Ciceroni sal⁹.

De M. lepido nouas me rogat reliquos timor qui si cupiunt bonis q̄d uelis timē atq; timuisse dicit sunt hanc/ oro atq; obsecro te Cicero necessitudinis nostre/ tuis q̄ literis obtestans/ sororis mee liberos/ obliuiscere esse

Lepidi filios/ me q̄ hys in patry lonq̄ fut̄ssime existimes. Hoc ſ ate impetro nihil
ꝓfecto dubitabys ꝙ hys ſuſpe. Aliꝰ aly ny ſuis mun̄. Nihil ego possy in sororis mee
libris fac̄/ quo posset explori uolũtys mea aut offiy. Quid ũo aut mihi tribuis̄ boni
possꝫ/ ſi modo dignꝰ ſim/ quib⁹ aliqd tribuat/ aut ego mate accusay puniq̄ illys
ꝓstituis̄ ſuis/ ſi nihil habeat apud te/ reliquũq̄ omniꝫ gnā pręj Lepidy Brut⁹
amũtl⁹. Scribac multa ad te/ nec⁹ possy pre polundre/ ac stomacho/ nec⁹ debeo.
Nay ſ ī tanta re/ tay q̄ nouā uelis mihi opus est/ ad te exiꝫ dū ꝙsremā dny/ nulla
ſiꝫ est factuꝫ te quod uolo z quod opꝛtet. Quare uoluptatis̄ longys ſiꝫ
futuꝛe me ipm̄ qui hor ate vl a Cicerone q̄ctissimo hore puaty/ vl a gsulay
viro/ z remota negociosa puate debeo ī petrare. quid sis factur⁹ uelis mihi q̄
primuꝫ rescribay. hl̄ gratulay ex animy.

Cicero Bruto sal.

Breuꝫ lr̄ę tue/ breuꝫ dico/ ymo nulle tuly ne ꝙstmly hys tpibꝰ Brut⁹ ad me/
nihil scripsisti⁹ puto/ et reqꝰ meas. Quꝫ uerꝫ ad te noꝛ sine mag uoluit. q̄ re
aut epla nō pdiy hui⁹/ q̄ re ad te plate nō st/ nec domesticas gdem uias
plates arbitꝛoꝛ. Cicerom scribis̄ te longiꝛe datuꝫ epla. recte id gdē. sed hec q̄.
debuit ee plenioꝛ. Ego aut nō ad me de Ciceroys abste discessu/ scripsisti⁹/
statiꝫ extuli tabellarios litꝰq̄ ad Ciceronē/ ut ī si ytaliay uenisset ad te redirent.
Nihil ei⁹ mihi uolūt⁹/ nihil illi honest⁹/ ꝙꝫ aliquotiens ei scripseras sacerdotiꝫ
comitia/ me sūma gratione ny altꝛa ānꝫ ee reiecta. quod ego nō Ciceroys nō
elaboray/ tuꝫ domuꝫ Catoys Lelii Bibuloꝝ q̄dā ad te ī scripsiray sed vꝫ
eiꝫ illay pusillā epla tuā adhuc dabay/ nō dū erat tibi id notū. quare omny
studio ate mi Brute gtēdo/ ut Ciceronē meuꝫ ne dimittas/ teneꝫ q̄ debueꝫ. q̄ ipm
si rei pu. cui suscepti⁹ es respicis/ tibi rai iaꝫ q̄ firmē est. Penatuꝫ ei⁹ belluꝫ est/
id q̄ nō paruo scelere Lepidi. Exercet⁹ aut Cesaꝫ qui erat ophim⁹ nō modo nihil
ꝙdest/ sed ī rogat exercitū tuuꝫ plagiariꝰ qui si ytaliā attigerit/ fiet Cuiꝫ nomo
quicꝫ qdē tuꝫ appellari tuꝫ sit/ qui se nō ī tua ciuitate gfitat. Et si Brutuꝫ preclare
cui plāro gratulatuꝫ hem⁹. sed nō ignoras̄ ꝙ sint ī certa ai hoꝛis z ifeth partibꝰ
z exitꝰ pliꝛ. Quꝫ z sunt sperо uictuꝫ tuꝫ magnā gubnatione tui gsily
tuoq̄ auctoritatiꝫ cer desiderabit. Subueni igꝝ ꝙ deos/ id q̄ ꝙ primuꝫ. tibi q̄
ꝙsuade noꝫ te ydibꝰ q̄artis quib⁹ sententiꝫ ames cuiꝰ cognouisti/ plus ꝙsuasti
patrie ꝙ si maturꝫ noueꝫ ꝙ ritaꝫ. V. Idꝰ q̄nilis.

Cicero Bruto sal.

Mesalaꝫ hes. quib⁹ igꝝ lr̄is tuis animū scripys assensum posses subtiliꝰ explicary
que gratā. quibꝰ sententiis r.p. quaꝫ tibi ys exponiet/ q̄ uerbis ornauit et
elegantissime expedire z defere ad te ꝙt. Cauere eiꝫ existimas Brutꝰ ꝙ ꝙ
noy nocere est ea me ad te que tibi nota sint scribere/ sed ty tuay omniꝫ
laudiꝫ q̄rellay nō q̄ silentio ꝓtege. Caue putes̄ platone Cōstantia
cura studio rei pu. ꝙtꝰ illi ee sibi. ut eloq̄ntia qua mirabiliter excellit
uix ī eo lom ad laudandū hoc inueat/ q̄ q̄ ī hac re rara plus apparet.
Ita gram mō. multaq̄ artes̄ q̄ornat ny tuis̄ gne diuinū. Tanta

aut industria est tantus qui cuiuslat in studio ut no maxia rgmio qd' eo sumus est/ grā hnda
uideat. sed yuchor amore/ no eis id ypocrim & hunc explē ayessalaz ut laudem pferis ad Brutu
cui z uerē illi no mis. Ty mihi notū est z hoc ipā studia querlando notoria/ quoz nō amo dimittis
gramē fēre/ hoc leuabar uno qd te trāst ad alios me ysaiscens z offū Rigdiar' z laudem
maxima rēqbar' sed hoc hactenꝰ. ¶ Demo mud logo sane ī tullio ad quādaz explam
qua mihi multa tribuens unus zephedebas qr honorib; demerendis esses nimis z trāsp ydigꝰ.
Tu hoc alis fortasse/ qr ī aiadūsoꝝ pmaq; durior/ nisi fortasse utriq; ti. qd' si ita e
utriq; rei mens mdm studeo/ tibi eē nolim nos solus ut Solonis dicis usurpem qui z supiis
unus fuit ex vij. z ego ī sapiū solus ex vij. Is cum pri. gmani diuahi nchi dixit pmo z
postea. Est ō. utriq; rei modꝰ sic reliquas z qdā ī utroq; ghie mediocritas. sed no tam
de re ppositi ī hoc loco disputare. Quid ego autē recuso hoc bello siz ī stuys durādis
apize no alienū puto. post ī tertiū Cesarē z uiros memorabiles y dus agamus
Brute quid ego pmissū amicoꝝ optimoq; ī pectore rei pub' hēpestiue dixerim/ no ego oblit'
magna pestis erat depulsa p nos/ magna spes ī. manifesta deleta/ nobis nō parua
diuina gr'ia. sed frustrā cognoui delatus ad Lepidū z Antoniū/ quoz alt' ī restituer
Alter impurioz utriq; partis motionis inimic' arto. his ardentib; ymbuabat in pub'
cupiditate qd' optimi posset pfidiū no hēbam'. Exercerat eis se Cassius ī reprendēda
libitate gloriosos. nos tui nimis amici/ uos fortasse rapacis? excessistis uite ea
qua libuistis y talis sua uob' studia y licēt remisistis. Itaq; ny timeri uolumus
a paucis/ uideq; nec te ī ea/ nec Cassium tuto eē posse/ cui gl' arma offerrem ab
Antonio/ mihi qui ipi eē exandū' putarem. tertiū eis societatem offerri ab' pius mutuis
optimatū pacē/ sed ante id quis ī fix' ī pace ciuitate/ discessum ab eis pacis-
fēre no potuit. Itaq; ī medio Achaye cursu eis ethesias diebus Austro me in
Italiā qr dissuasore mei reliquerat/ te uidi uellyci dolui q; uehemēt'. Credebar
eis Brute credebas/ qm stoyn nīi negasti fugere rapacis Romas ut unus stoicus
me optimi Antonij societi atq; de medio/ quoz eis ī me ī retinuisti/ cōsilia inire
cepi Brutina plane. Vestri eis hoc sē ypria/ sanguis ro pui' libande. Loqui sē
que restat. pticula sē. eis. De me tibi dico Cesare hui adolescentia ī
quoz adhuc suis/ si uere statui uolumus/ fluxisse ex fonte gloriosoz meoz. huiusmodi
a me honores nulli qdq Brute/ nisi deinde/ nulli nisi nouis. Vt eis primus libertatis
reuocate cepi/ eius se nō diu ne dicam qdq Brute diuina uirtus ī me gnouisset
ut iaz id sine posset' atq; omē pfidiū eēt ī puro qui a Cassio nostro diuisset
Antonius/ quis honos ei nō fuit detrectād'. ~ qd' qd' ego illi tuis ylozq; laudē tribui
eaz qs modicā dicendi ī ingenii. qd' qd' ipe mihi etiā honorificus/ ut ante
exactus hostis nouus. Quid eis est sine Imperio exact'. statuā philipp' detrectat
Celeritatis gentilis primo seruis/ post maioze ī pudi?. nihil tui nimis mihi
sed nostro quo stanti ī timore benigni ī medioa gratia recepim'. Ego eis dicto
bruto libato eius lectissimi ille ciuitati diis illuxisset Jam qui ortus Brutus
natalis eēt/ Decreuimus ī fastis ad eius diē Brutū nomen adscribendū/ eoq;
pui maioz exim' senatus/ qui huic honore multos Laurēte tribuerat. Vos ruo
pontifex ad aram ruclabro sacrificium fac' solebis qz ego rui dabā Bruto/ notis eē
ī fastis grauissē uidebat' imperatoriz uolebaz. atq; illo die regnum primo plurib;
in senatu malmodos eē qz grauos/ tos ipsos diez effuda scitu dis honores

Comūdat ayessalā.

Resp' pri. gmani diuahi nchi s. primo z postea.

N.

in mortuos hirtiy 2 pansay Aquilay 2 qd quis reprehendit/ nisi qm deposito metu pteriti
pauli sucit oblit? Accedebat ad hanc memoriā gratiaꝫ/ ratio illa q̄ 2 posteris cōsulu
tazis. Extare eiꝫ volebaꝫ in crudelissimos hostes monumēta odiy publici sempiterna
Suspicor illud tibi mihi ꝑbari qd a nris familiarib optimis illis qdē viris sēpe ꝑ re pub
rudely nō ꝑlabar quod ut quam ꝑ bonis Cesary liceret discedery. Ego aut sed erro
fortasse ne tibi quidē ut mea me maxi delectet/ nihil mihi video hoc bello prospe-
pridē. Cur aut utrisq; apud nos magis mdear quid fuerit q̄ cur hoc ipsi
nimiuꝫ. quae alia mdeay? = Deno Brito de tuo honore de tuay l. plano
ꝑclara illa q̄dē 2 digna quae gloria cumulē. sed sonat 2 sapiēs qm qua quidē re putat
mod honesta/ rei pu. amplū posse addi hac una. Ac 2 Lepido reprehēdis?
Cui eiꝫ stultas 2 vostiꝫ stultiorē ydaꝫ illā crimiꝫ. Nos illū studiū? asturos
reuocare. quae amena leuissima hoꝝ nraꝫ prudentiaꝫ. nec tū tuum in stultū
Lepidi stultitia frāꝫ ē mali/ qui 2 uerecūda loqui. satis multa de hoc nobis
Nunc de tua pauca dicēda ꝑ. Intelligo eiꝫ q̄ tuis scriptis te rhetor quos bello dimisti
Clemēnay mazi velle laudaꝫ. existimo eḡdē nihil aliud nos sequēt/ sed scriptay poti
ꝑmittē. Id eiꝫ ē qd uocaty ignoscē. Etenim si vicinus 2 rusticus 2 scriptis rebus tolerabile est/
2 hoc bello ꝑticipē puto. Nullū eiꝫ bellū unde fuit 2 necē ꝑ. pū omniꝫ que
memoriā mea fuerūt 2 quo bello non utrāq; pars unsset/ tū aliquā forma
est futuri rei pu. hoc bello victoriꝫ quā rei pu. suꝫ hūry non facile affirmaziꝫ.
victiꝫ certe nulla vtiꝫ erit. Dixi q̄ suaꝫ 2 Antoniū dixi 2 Lepidū sceleriꝫ
nefariꝫ tuꝫ vastandi reꝑ/ q̄ ut et 2 priꝫ scelerator auꝝ timore ab 2 pugnādi patria
Deterreꝫ 2 2 postea dominādi studiū/ nequiꝫ talem amēnā uellet ymitariꝫ.
q̄ q̄ hoc q̄dē suū uō magis mea fuit q̄ omniꝫ. Inquā uideꝝ illud ee crudele
q̄ ad libros qui nihil meruerūt/ ꝑtinā ꝑuenit. ꝑ id 2 antiquū est 2 omniꝫ cui-
tatiꝫ. Agidaꝫ 2 themistocliꝫ Libriy eqerūt. 2 ꝑ indo dānatoꝝ eadē ꝑtinā ꝑtiꝫ
Cimoꝝ qui ꝑpriꝫ Leniorꝫ ee 2 hostiꝫ. Quid aut q̄ſq; q̄ ꝑ de me q̄ſ
uia fecerit/ decretoriꝫ se 2 me fuiꝫ fuisse gloriat nemo est. Habeꝫ rōnē meriꝫ suiaꝫ
de hoc gnē dubitaꝫ at honoriꝫ 2 pone. Nazi de rebus rebꝫ qd sinistriꝫ qdq; reprehenziꝫ
audisse te arbitror/ sed hoc qdē nō im nouū. // Illud valde nouū Brute/ te 2 ytaliaꝫ
cui exercitu uenire ꝑ primiꝫ/ primae expectatio tui. Qui ꝑ ytaliā attigeriꝫ/ adue gressuꝫ fiet
omniꝫ. Fuit eiꝫ uictoriaꝫ/ qui qdē pulcherime uictoriaꝫ/ Nisi Lepid? ꝑdere oīa 2 pace q̄ nim
suis grauissimis/ tua nobis auctō op? est. ad rellocandū aliquē cumulatis statuiꝫ. Fuit 2 mul
certamen reliquū est/ maxiā spes ē nis auctō tua/ tuis cōsiliis 2 tuo uiru. sed ppria ꝑ deos
suis q̄dē ꝑiculis 2 ꝑibus/ q̄ſq; 2 celeritate. Sororiꝫ tue filius q̄ diligēt̄ gratiaꝫ/ Spero te — q̄
ex matriꝫ 2 sororiꝫ suiꝫ/ cognitiōe/ quā 2 eā maiore hēbo rōnē tue uolūtatiꝫ que mihi
rat̄ma est/ q̄ ut q̄dā uideoꝝ/ cōstātie mee. sed ego nulla 2 re malo q̄ te amādo cōstāꝫ
et esse 2 uideri.

Brut? Ciceroni sal.

N.

Particulaꝫ lrāꝫ tuaꝝ q̄ras misisti octauio legi missaꝫ ab Actico mihi. Studiuꝫ tuuꝫ
curaq; de salute mea/ nulla me noua uoluptate affecit/ non solū eiꝫ ostendiuꝫ sed 2
quotidiaꝫ est/ aliqd audiē de te qd̄ y nīa dignitate fidelē atq; honorifice dixeriꝫ aut
fecerit. At dolore/ q̄ hiy maximū capiē aīo possuꝫ/ tuadeꝫ illa ꝑ epl̄e scripta ad Octa
uiuꝫ de nobis affert/ Sic eiꝫ illi grās agiꝫ de re pu. tua supplicit̄ ac demisse. qd̄ simbaꝫ

N.

pudet ḡditoris ac fortune sed nr̄ similed' est. Cōmēdas nostras salutes illi / que morte qua nō pri
tiosior ut ysius pie te feras nō sublatas dn̄atione sed diuitijs ḡmutatū cē. Yba tua recognosce
z aude negare sumedis adūsus regem istas cē ꝑas. Venū ais cē q'd'abeo postilen z expirtem ut cog
anos de quib⁹ vnu lom̄ ꝓfitꝰ q̄ Po. bene existimet / salnos uelit. Quid si nolit nō cruz? ~ qui
nō cē ḡ cē z illū ꝓstat. Ego medi⁹ fid⁹ nō existimo tm̄ omēs deos angelos cē a salute ꝑh Po.
ut Octauus oīād' sit z salute aug̃ eius nō dr̄im̄ z liberatoz ih orbis tre. Junat⁹ magistr
loqui z tacte decet adūsus ignorātes quid z quoq; tn̄ med' aut a quoq; petendum sit. Hor
tu Cicero posse fateur Octauiuz z illi amic⁹ es / aut si me cruz hoc / dic rome uday
cuj uerba cē possez comēdād illi puto fuerz ~ cui q̄d agis grāe / si ut nos salnos cē uelit
z patriā regnū' putas / an hoc z bñficio hūdi cē / q̄ re ḡ Antonius cē malnerit aq̄ oīa
pcēda cēnt. Vindica q̄dā alienę dn̄ationis nō vnq̄ uo / et q̄ us supplicat ut optime
meritis de re pu. liceat cē salnus. Ista uō r̄ bonillius z d'ssano / nr̄ culpa nō magis
r̄te redidit ḡ romēh alys z Cesare ui expiditaz regni spulti / Et Antonio post
r̄ tertiū illi⁹ ꝓfuasit / ut r̄ffech lonū occupare conaret. z mīe punxistū exmilit
ut tu mduratis ꝑnh cē r̄ pcendā salnti tabi⁹ uiis / miāq; bni⁹ uix z mīe viri tutos
fore nos aut ulla alia cē. Qui si Romanos nos cē meminissem⁹ nō audat⁹ dnāri nisi cē
postremi hoīes ḡ id nos ꝓhibuem⁹? nec⁹ magis uerital cēt Antoni⁹ / regno Cesaris /
ḡ ob cēdi mortis detēt⁹. tu q̄dē gsula us z tantoz prelioz uindex / quib⁹ oppsus
uerozz ne r̄ breue tps dilata sit abs te ꝑmitis qui pot⁹ r̄ tuto q̄ uis gesseris. simul
z ista ul' ꝓbare ul' ita demisse ac fracte pat / ut ꝓbāt⁹ sp̄s hab⁹. Qui aut tibi nij
Antonio ꝓuati⁹ odiuj / nec̄ q̄ posthabebat hon. ~ salnti ab re pbi p̄ranaj / nos
r̄ columitatej hec agi ꝓh libertas accipisset / esse arbitriū suuj de re pu. ḡrida
cē arma putasti. quib⁹ dn̄ati ꝓhibēh. S. ut illo ꝓhibito / rogation⁹ alioz q̄ uis
loqui regum patiēh. ~ an ut cēt sui uiri ac magny res pu. nisi forte nō de pu
tute / sed de gdiatore fuerit r̄ualny est a nobis. atq; nō potuj bono dno potuj⁹
Antonio tolerare nrā fortunā / sed r̄ bñficijs atq; honorib⁹ ut ptiaceps fierj ḡ tis
uellem⁹? quid eij negat hys quos patrocinj uidet / max̄e dn̄atoꝝ sue ꝓsidiū esse
sed nihil tanta fuit / quo uedrem⁹ q̄dā nrā r̄ubitare. Hic ipe pure / quid cesaris
nomen in arcaice uidet r̄ Cesarij r̄fectoꝝ ꝑh existimet / si sit cōmentio lonj
posse nobis auctoribus tantū / ḡtiū p̄fecto potuit. q̄s uenire z pericula hec z dis
gsulares uolum⁹? Certe ne quierē pecuit / ille cui r̄ terim / q̄d grauis fuim⁹ / si
mortuo mihi lomus fuimus crany? nulla ruina adhibet? sed mihi ꝓpius oīa dij
deq; cupiuit / ḡ illud indq; quo nō modo hereditas q̄ue omnia nō gresseris. q̄d r̄
illo nō tuli / sed ne pēs q̄dā meo si remunerat / ut pauēte me / plus legibus ac
senatu posset. Ay hoc tibi ꝓfuasit cē fore remos ab eo ulteriꝰ quo r̄ tuto nobis
r̄ista cunitate loc⁹ nō sit. qui ꝑro id q̄d petis fieri pt ut petis. ~ Rogas eij.
Velit nos salnos cē / videm⁹ ḡ tibi salnti antepon cū uitaj accepim⁹? quaj si
pcul dubitem⁹ / dignitate z hūtate qua possum⁹ arguje. Ay tu Rome hūtate id petis
cē r̄ columem cē / res nō loc⁹ opis ꝑstet ut sue mihi / neq; r̄ columis Cesare uno fru
mur ꝓsita ḡ illud ḡsulj fuerit / nec⁹ nisi exul cē possis dū sue z pauangustiaq; pri
odio malis oīb⁹ alijs / nay ne hoīe r̄ caste memoriꝰ vendisse abeo qui tiranj
nomen adsciuit sibi / cui r̄ gregis cruentatis Libiu tiranno oppressis illis / codez supplino
affectaj. ~ Petis ut uindicis atq; oppressoꝝ dn̄ationis salnj sim⁹. Hec ego cruentatis

iudere uelis aut putes ullam que ne traditis quidem de sepulcratis libitate recepte possit. plus q timeat sepulcro nomen sublatu regis q gradar sibi cuj illuj ipsi qui maximas opes huerit/ pauoze uirtute sublatus uideat. atqe no post hac ne romedaueris Cesari tuo/ ne/ te gdq ipsi si me audies ualde rare qlibet tot anos quot iste etas recepit/ si ei tuj puero isti supplicature? es. Deis qd pulchetrime fecisti ac facis in Antonio/ unde ne queratur alaude maximi animi/ ad opimoes formidines. Nas Octauio tibi placet aqua de mi salute petenda sit/ non deis irasse/ sed amicore deis qsisse uidebis que q laudas ob ea que adhuc fecit/ plane puelo. Sut eis laudada si modo q alioa potentiaj no q sua susceperit cas actiones. cuj no uideas tantu illi no modo licere sed et ipso tribui? es et rogand? sit ne nolit es nos salnos nimiaj magnaj mercede stamus Id eis ipsum illi laturos qd q illu hoe uidebat res pub. neqj hoc tibi metuj demit q Octauio ullis deis perhonorifica qz no Antonio bellu gerat/ hic qui illud malu exedit cui iste religio sit/ nihil quo explari possit/ cogi meritu tributuj nisi p. R. Sic ora simul ingemuit. ac unde q to diligentes horis metuat/ q meminerit qz Antonij uiuat animj sit. De reliqua no quo fieri potuit ac debuit tractu est/ neqj iaj quicquid integre pt. Octauius es et qui qd de nobis uideatur? sit/ expecter p. R. nos q. sum de quo salute nis ho rogand? uidear. Ego no ut iste rutine es suj qui no modo noj supplices/ sed et rebelles postulates ut tibi supplicet/ aut loge a me tibi abero/ mihi q ee uidebo Roma ubiaq libere ee licebit. ac uestri misereor qui honoris/ nec dies aluma dulcedine immedi minue potuerit/ quibus q ita licuit ee uidere/ si no stati ac perpetuo placebit hoc q sibi ut relata pueis q pretia mee. Quid eis e melius q memoria recte factoz et libitate gtem/ neglecte humana. sed recte no succisiua pullulet/ nec uiuere abus qui se uti nolit. experiaq et tentabo oia/ neqj desistam abstrahere a sinu eius nras. si secuta fuerit q debet fortuna gaudebimus omes/ si min? ego tu gaudebo. Quid eis post hec uita facies aut cogitationib? tradituj/ q his que pepercit ad libandos cineres meos. Te Cicero rogo atqj hortoe ne defetigere non desinas q? et pueis malis pbis ledis. futuraq. nisi ac sit omnes/ explores. ne se? simules/ forte et litigiosus quo egsul et nisi gratus rei pu. iudicatus sine rostris et equabilitate nulli es putetis. Fateor eis duriore es odiosoe sectatoe uerbis q? et cognite. Uene sta q debitis origini/ que alte uenit ut decepti abhis et festo aio repbedini. Itaque resistere Antonio multo certiore et si maxia laude dignu est. his q ille egsul huic gratulare multo pstitice uidet. nemo admiratur ideo Cicero si flexerit adusus alios iudices pu qd tanta fiducia et magnitudine animi exierit et extruebat do Antonio no modo relig tpis gratuj erepuerit sibi sed et pbitate euanescere noget. Nihil eis pest amplius est/ nisi quo iudicij reo extet qz nec ei magis deceat/ q. pu. amare/ libertatisq defensore ee ut et gemo ut ceteris ut studio atqe affectione omiu. Quare no Octauius e rogand? ut uelit nos patres ee/ magis tute exuscitet ut eam et cuncta et qua maxima/ gessisti/ laudemq atqe honestaj fore puto si modo sint ipso duces ad resistendu improbo consilys. q

Brut? Attico Sal.

Scribis mihi mirari Ciceronem/ q nihil sgfferim de suis rebus/ cum me flagitij coactu tuo scriba que sentio. Dia fecisse Ciceroni optimo aio sto. Quid eis mihi

exploratꝰ ee ꝑt ꝙ illi a nris regi pu. sed qdã mihi uꝝ qd dicã impune hic omis prudẽtissiꝰ
ay ambitiosꝰ fecisse qui valentissimũ Antoniũ sibi ipe pu. no dubitauit inimicũ
Nestro qd similiã tibi nisi omiꝫ pueri et cupiditatiꝫ z insaniã pꝺicꝰ ee irritatiõ ꝙ irrisay
a Cicerone. tñ ꝙ ẽũ tribunice hmõi i dulgere ut se malediciꝫ no abstinuit. hys qdã
que sipẽ dupliciter rndit. ꝙ z pricꝫ omdit uno ictꝰ pu. opꝫ fuisseiꝫ sensuũ ꝙ obiecit
esse qꝫ obiecit. z imitatiꝫ i Castri uestri/ ay qz no oiꝫ horꝫ iactantiꝰ idꝫ marhaꝫ
silꝫ atq; ille nonas Decembꝫ suas i ore hr eo melioꝝ gdonoꝝ Cicero pulcherimuꝫ
ꝑtiꝫ uimpabat ꝙ Bestia z Clodiꝰ repphendẽ. illoꝝ gulam uolui sse. Restituisse mihi
gloriay Lelliũ Antony togatꝰ Cicero nõ qd hoꝝ mihi ydest si uiueꝝ Antony ossa
posiny i Antony Lonã sumessio/ z si uidẽ illiꝰ mali auctoꝝ extitit altiꝰ fundamiꝫ
et radicꝫ hmõi altioꝝ. Sic patiam ut iacẽ sta ꝙ stabo dñationẽ ay dñi ay Antonii
timentis sunt. Ego autẽ gratꝫ no heo sigis duꝫ ne irrito fluat/ reꝫ ipsiꝫ nõ deꝑat. ymo
triumphꝰ z stipẽdiũ/ z oiꝫ dementiꝫ hortatoiꝫ pudeat ꝙ ipse fortunã eiꝰ nomeꝫ
sustuleꝝ ꝙ hilarisꝫ ut Ciceronis ee. qm mihi tace nõ licuit legesꝫ que hilarẽ ee
molestia ee. Et ei ipe scripto qto cũ dolore hec ad te scripseriꝫ/ ne ignoro qud
sentias in re pu. z qua destinatõ ꝙ sanari putꝫ posse/ nec me hercule te adhuc
cepheo. Et tas ei mortꝫ ultꝝ signe effimuꝫ/ qd qdẽ i ex flamo nro ꝑstrxi. Sed h.
redeo ad Ciceronẽ. qd i Salutandiũ z ei i Pest. qd aut amplꝰ ille detenuerit.
Timor i quiꝫ i me religas Lelli multi. Quis ꝙ ꝺ. etiã timet ꝙ stigmatiaꝫ +
ut nesciꝫ portenta et quã exanimiꝫ uictoie hãt nesciꝫ timeꝝ utrũ priꝫ putet extimescẽdaꝫ
esse. Ay hoꝝ ipsiꝫ ea ees fuit ꝙ illi ꝑ amplitudine oia iaꝫ ultroꝝ detrectãda putãt.
O. magnã stultitiã timoriꝫ id ipsiꝫ qd uereaꝫ/ ita timere/ ut nesciꝫ ultiꝰ fortassꝫ h.
potuerꝫ ultro accersas z arcessas. Nimiuꝫ timeꝫ mortẽ z exiliũ z paupteiꝫ
Hec mihi uidẽt Cicero ultima ee i malis. et duꝫ hãt a quibꝫ i petiãt ꝙ uelint
z agãt solatꝫ aclandet/ sumiẽ nõ honoureꝫ/ nõ assentiaꝫ. Si qdꝫ i extima ac
missima grumelia ꝑt ee honorissimũ. Liceꝝ ꝙ. patiꝫ appellet Octauiꝰ Ciceronẽ. ꝙ
reciprocat oiã laudat/ gratꝫ agat/ tñ illud apponet Xba z oiꝫ ee grãa. qd eiꝫ tam
alienũ ab humanaꝫ sensiꝫ est/ ꝙ Eiꝫ priꝫ hec loco/ qm ne libeꝝ qdaꝫ hoꝫ mutẽt.
Atqui eo tendit id agat/ ad eiꝫ exitiꝫ ꝑtinet/ uir optimꝰ ut sit illi Octauiꝰ
ꝑpetuꝰ. Ego uẽ iaꝫ hoc arbitꝝ nihil tribuo ꝙ Ciceronẽ sno i sanctissimũ ee.
Quod eiꝫ illi ꝑsit quæ ꝑ libertate patriæ de dignitate ꝙ de morte exilio panxtate
sceleste reprobissime. ꝙto aut magis illa cadere uideꝫ philippꝰ qui primigenio
muꝫ tuebatur/ ꝙ Cicero qui alieno tuebat. Desinat igit gluando chaꝝ i stertere
Dolorꝫ nostroꝝ. qd eiꝫ nrã uictã ee Antoniũ sꝝ uict est ut aly uarare qd
ille optimus. tuꝫ z si tuc hec dulcia i nris sigillatim. Quare hercle Cicero
qui ꝑ supplex i obnoxiꝰ sinaꝫ etatis neꝫ honoꝝ neꝫ rei gestꝝ putet. Ego q
recte ꝙ ni ꝑsã re bellũ gerꝝ hoc ẽ nõ regno i ꝑsus extraordinariꝰ i domiãone
z potẽtia ꝙ ꝑsis legiꝫ so ee uelit/ nulla arte tuꝫ bona gdiano fluere qua detrac-
tiꝫ sit uir bonꝰ ut similiꝫ Antoniꝰ. qd ego nũ ꝙ existimauꝫ. sed diꝫ ne patrem
qdaꝫ maioꝝ nisi uoluerit ee. Te nisi tãmi amare ꝙ tñ Ciceronẽ ꝑsuasꝫ est
Deligi ab Octauio hoc ad te nõ scripsisse. Dolet mihi q m nec stomachaꝝ
amantissimꝰ tuiꝫ moꝝ oiꝫ tuiꝫ Ciceronis. sed ꝑsuade tibi de uoluntate propria mea

nichil ee remissiz de iudicio largitre. Negi eis ipetrari pt gr quale quidi iudicii et talem
quisqi de illo opinionem hat. Velle mihi scripsisses que odiones eent actor nostr. po-
tissez aliqd tibi de meo sensu psulere. Valitudine portie mee tibi cure ee no miror.
Denigi qd petis fama lilet. nā et soloni me rogat / et horti nouo et qd sibi uolunt.

Cicero Bruto sal.

Cum sepe te lris hortat ecem ut qt primū tu pu. subuenires in ytaliaqi q̄ntū adduceres
neqi id arbitrarer, tuos necios dubitare, rogat sui a prudentissima / et diligentissima
femina matre tua / cui omis cure ad te referūt et i te gnmūt / ut nunciu ad se
ad viy. kal' sextiles / qd ego ut debui sine mora feci. Cū aut nouissi Casti adrat
et Labeo et Scapti / ac illa retulit / qsiut qi qd nā mihi uidet / adueniendū ne te
atqi id tibi gdubie putarem an tardare / an gmorari melius eet. Respōdi id quod
sentiebā / et dignitati et existimationi tue maxie gdubie. te primo qđ tpe fere pfidū
talenti et ornare pmi rei pu. Quid eni tuisti abeo mali ecolollo quo victore
exeat / figuretq hostis pstrqui nolue / et quo i solumis imperator honoribus amplissis
fortunisqi maximis / quoque liberis nobis affinibus ornat / bellū cū pu. i dixerit.
Quid deinq i tanto senatu pfligi gremiū cuiq tanti refundat i tot miseros mali.
Maximo aut / cui hec timebā affinebar dolore qd cū me / et adolescentulo ac
primo puero res pu. arripuisset nudum / uix uidebar qd primisenti pstare posse.
Est aut grauior et difficilior di / et inice / maximus pstrictis i rebus et altero gn̄ munie
obligatio / hec eni solū pt et est rei familiaris iactura tolerabilis. rei pu. quod
sponderis. qđmodo solues fidei depedit frande parti et quo spōderis. qđ et hinc
ut stipo teneto / multis repugnātib. Videt eni ee i dolos / sed flexibilis etas / multaq
ad deprauādū parata quis splendore falsi honoris obiecto acies boni igni et pstrigi
posse gfidit. Itaqi ad reliquos hic qđ labore mihi ametit. ut omis adhibeam
machinas ad tenēdū adolescētem ne fama pueritie / et qđ qui tementis est /
magis eis illū et quo spōdi et me ipm obligam. nec uō pmittere pt rei pu. nec
instantioz. Maxim aut / nisi me forte fallit / in re pu. nod est / copia rei pene
nulle. obduxerūt eis magis quondā homines ad uoluptatis quā exercitissima
collatus / et prudēti sensu completus / et duas legiones primus omes gessimus. Impendet
aut et finitimi stipt eius thos exercit quib nec defendi / nec uō i tuus / nec Caesar nec
uideri potest satis ornatus unice / sed a thoz multa alia coīa cupio / id qi qd primus.
De sororis tue filio nō exputaui. Brute dū studeres / ord ipse tpi. bellum cum
Dacis. et regem tibi eis reliquit. Sed ego a principio cui dimicādū de bello diuturnitate
possem ita tam egri puerozq et matris lacrimis ut te arbitroz e manibus eripere nō posse cognosce.
Nec uō ulla res erat in qua ego nō ut me primo cadere / eaq fama / quā te
uelle / quaq ad te pmāt arbitror. Vale. kal' sextiles.

S.P.Q.R. / Exporto { Singulos regnū. / portus oēs ptolę / Quercla vltor / Regū. Krumpus }

Vt pro Salua ptate q̄ vtimur.
Opꝫ nos pare q̄ q̄ ois Hannibe rogressus nō h̄ re
q̄ille mons tā tuos obnoxios / q̄ ad ustā p̄hedy Cart. Capiodo v?
Peginanos ē vtq; cuj mstus ambitauerꝫ dimy redeuntes est Bo. brs.

Jecio L
Colle
rentu
orano quoꝫ ple
omneꝫ formaꝫ
gueniet / mīm
cadem uaba lo
rint / pluuh /
Igitur pe Al

Abditum
Apertum
Abstrudituꝫ
Obscuꝫ
Obumbratuꝫ
Obtusum
Cecum
Inuolutuꝫ
Tectum
Occultum.

Adipiscī.
Consequuꝫ
Nanasch
Potitus /
Tenet
Fruiꝫ
Potꝫ.

Ambitio
Grana foresiꝫ
Blandicie
Popularitatiꝫ
Affabilitatiꝫ
Penno
Toga candida
Comitia
Honoꝫ
Suffragia

Apparata
Instructa
Adornata
Armata
Classiꝫ tota

Accersire
Accire
Exhibere
Adesse
Presto esse
Prestolari.

Arma
Tela
Insignia
Ornamēta

Amnis
Fluuiꝰ
Flumen
Riuus
Torrens

Simphoriani Aug.
Port. ouy. Phil.
Quercetanus
Hyg. Krempfer

Hebdy. Tyr. Capitol.
ry. reb. Bo.

Omnia sinonima

Jocio Lutio Venizio Suo Salutem
Collegi ea que pluribus modis dicuntur quo vberiori ymitorique ecfloratio quoq; plerūq; multo maiori pars in has omnes formas accomodari possit/ Ceteri queniet/ mihiq; mihi erit si pluribus locis eadem verba legent aut q memoriaj fugerint/ pluribus/ aut q significationibus gueiat Igitur pro Alphabetum Initium capiam.

A.

Abditum
Apertum
Absconditum
Obscurum
Obumbratum
Obtusum
Cecum
Involutum
Tectum
Occultum.

Adipiscor.
Consequor
Nanciscor
Potior/
Teneo
Fruor
Potor.

Ambio
Grana foresis
Blandior
Popularitas
Affabilitas
Peto
Toga candida
Comitia
Honores
Suffragia

Apparata
Instructa
Adornata
Armata
Classis tota

Accedere
Accire
Exhibere
Adesse
Presto esse
Prestolari.

Arma
Tela
Insignia
Ornamēta militaria.

Amnis
Fluui⁹
Flumen
Rivus
Torrens

Aque ductus
Impetus aque
Fontes
Putei
Scaturigo
Ortus aquaz

Ambit
Circumuenit
Continet
Cohibet
Amplectit
Includit
Cingit.

Audita
Renūtiata
Allata
Cognita
Perspecta
Comperta
Explorata.
Inquisita.

Ad vltimum
Ad nouissimum
Ad postremum

Acrisse
Affecte
Turbate
Attrite
Diminute
Quassate
Labefacte
Cōmulse.

Aducere
Dubie
Trepide
Triste lasse.

Accipite
Accēdite
Cognoscite
Videte
Discite
Sumite
Audientie

Addit/
Addiat
Astruit
Adnexit
Adtexit
Auget

Auspicia
Omina
Portēta
Prodigia
Monstra
Ostenta

Animalia
Belue
Pecudes.

Aues
Volucres
Alites

Apparet mihi
Liquet mihi
Scio/ aio
Persuasum est
Non dubium est
Certum habeo
Certum scio.

Amaritudo
Lingue acerbitas
Virus
Fel
Venenum

Audacia
Temeritas
Confidentia
Improbitas
Requitia

Audus
Cupidus
Rapax
Auarus
Sordidus
Appetens alieni
Insanabilis
Implacabilis.

Amans
Perdius
Intimus
Gratus
Molestus
Odiosus
Putidus
Inimicus.

Adiuuat
Succurit
Subuenit
Sustinet
Sustētat
Opem fert
Auxilio est
Sublevat
Presidio est
Tuet
Defendit
Pugnat
Presidet
Consulat

Amat
Diligit
Magnifacit
Caro habet
Osculat
Amplectit.

Aduersus
Conatus
Aggredi
Ordiri
Inuadere
Informare
Instituere
Incipere
Initium facere

Adimit
Abstulit
Tulit
Priuauit
Eripuit
Detraxit
Extorsit
Expressit
Exegit
Cōsumpsit.

Auctus
Cumulat⁹
Vber⁹
Ampl⁹
Magnus
Plen⁹.

Anceps
Ambiguus
Dubius
Incertus

Amicus
Sodalis
Familiaris
Domesticus
Necessarius

Adiecit
Adtexit
Nexuit
Ybernauit
Adhibet amicus
Ad fidem
Adiurandum
Ad religionē
Adrogationē
Adsentiendum.

Afflixit
Prostrauit
Oppressit
Elisit
Euertit
Spoliauit
Nudauit
Exuit
Exolui

Auctus

Ianeus
Ualis
Accomodat
Apte sit
Congruens
Conuenies
Nobilis
Opportun
Consentaneus
Consentaneus
Aduersis reb⁹
Dubius
Lassus
Tepidus
Arte
Egre
Tristis
Afflictus
Perturbat
Imeritis
Inualidus
Langueus
Fatigatus
Fractus.
Auxilium
Presidium
Opem
Adiutoriū
Adminiculū
Subsidium
Adiumentū
Solatium
Oblectamentū
Requies
Leuamen.
Adolescens
Iuuenis
Florens etate
Integer uiuit
In eunte adolescentia
Accedit fit
Accessio
Extruit
Statuit
Exstruit
Collocat
Ponitur.
Accipitrum
Comybarū
Gratum
Iocundū
Accelerat
Adgrauat
Agrauat
Aggrauat
Repressum.
Artat
Angustat
Premit
Densat.
Accessio
Additamentū
Appendix.
Alit
Nutrit
Educat
Educat.
Aditus
Ingressus
Accessus
Introytus
Uestibulū
Limen
Janua
Austerus
Tetricus
Supercilios⁹
Tristis
Seuerus
Grauis
Uetus discipline
Priscę
Antique
Apellat
Salutat
Nominat
Uocat
Nūcupat
Dicit
Usurpat.
B.
Elua
Iunitus
Asin⁹
Luteus
Lutulent⁹
Plūbeus
Pecus
Blandit⁹
Palpat⁹
Adsentat⁹
Adulat⁹
Adsentat
Anallat⁹.
Bonis rebus
Secūdis
Letis
Prosperis
Cōmodis
Foliatis
Benigne facit
Fit gratū
Cōciliat amicos
Parat amicos
Bellus homo
Intestinus
Domesticus
Arma militū
Rabies
Furor
Notus nullis
Bene uertit
Bene agitur
Bene euenit
C
Callidus
Ueterator
Uafer
Astut⁹
Astut⁹
Subdolus
Insidiosus
Constitus
Inordinat⁹
Impolit⁹
Ingredit⁹
Obscurus.
Causas agere
Defendere
Orare
Patrocinari.
Clausa
Obsepta
Oppositā
obstructa
Calamitas
Cedes
Clades
Tempestas
Funestus
Ruina.
Catena
Globus
Legio
Turba
Grex
Series
Manus
Multitudo
Numerus
Frequentia
Cōuent⁹
Cetus.
Collatio
Cōparatio
Contentio.
Consors
Socius
Particeps
Adiutor
Minister
Admissus
Adhibit⁹
Assūpt⁹
Adiunct⁹.
Crepit⁹
Sonus
Cōcrepit⁹
Flagre
Cursor
Aduenator
Assensus
Contubernalis
Domestic⁹
familiaris
Intim⁹
Cordian⁹
Cōmunis
Comitor
Comes
Adsecula
Caligo
Nebula
Nubilū
Obscurus
Opacitas
Tenebre
Contrecuit
Cōgelauit
Induxit
Costrixit
Cōsolidauit
Cedit hostibus
Victimat
Deos placat
propitiat.
Clara
Indubia
Perspicua
Illustris
manifesta
Euidēs
Aperta
Diluida
Obuia
Oculis ad manus
Ante oculos posita
Cōmentario
Excogitatio
Meditatio
Assiduitas
Studiū
Cura
Cupiditas
Ardor
Cupido
Flama
Ignis.
Clam
Insigne
Nobile
Generosus
Cessare
Cūctari
Desinere
Causari
Morari
Desidere
Tergiuersare
Retractare
Refugere
Abnuere

Cōruptor
Libidinosus
famosus
Adultre
Obscen⁹
impudic⁹
incestus
Probrosus
Contaminat⁹
Inquinat⁹
Luxurios⁹
Turpis
Fedus
Inhoncst⁹
flagitiosus
Deformat⁹
Conscimit
Dissipat
Dilapidat
Lacerat
Prandit
Profligat
Comis
Facilis
Suauis
Dulcis
Lepid⁹
Cors
humān⁹
Sociabilis
Tractabilis
Remissus
Componit
Colloca
Copulat
Consocia
Cōpara
Cōnecte
Cōiūgit
Conligat
Dēuincit
Cōstringit
Conexit
Construit
Constipat
Coangust
Consulit
Requisit
Percontat
Interrogat
Sciscitat
Quesit
Captat
Affert
Acceptat
Apprehendit
Auriculis
Contrectat
Dat⁹
Remittit

Cõruptor
Libidinosus
famosus
Adultr
Obscen
impudic
incestus
Pzobriosus
Cõtaminat
inquinat
Maculosus
Turpis
fedus
inhoneste
flagitiosus
Deformat
Consimit
Dissipat
Dilapidat
Lacerat
pfundit
Pzosternit
Comis
facilis
Suauis
Dulcis
Lepid
Cois
humanus
Jocundus
Tractabilis
Remissus
Jndulgens
Componit
Collocat
Copulat
Conseuit
Cõparat
Cõnectit
Cõiũgit
Conligat
Deuĩnit
Cõstringit
Contexit
Construit
Constipat
Coangrimitat.
Consulit
Requirit
percontat
Jnterrogat
Sciscitat
Quirit
Captat
Affectat
Aucupat
Appetit
Auripat.
Concedit
Datiue
Remittit

Tribuit
impune est
Sine fraude est.
Contẽplat
Considerat
Notat
intuet
inspicit
Conspicit
Cernit
Detendit.
Aspicit
Videt.
Concupiuit
Adiecit animũ
Aduertit animũ.
Conspiratio
Consensio
Coytio
Comictio
Coniuratio
Cohortatio
Concilia
Cetus
Cõuent
Cõuentus
Circuli
Sessiones
Conglobati
Congregati
Confluti
Cõstipati
Cõuocati.
Controuersia
Lis
Negotium
Causatio
Questio
Contẽtio
Disceptatio
Judicium
Contectura
Coherent
Cohibet
Continet
Cõprimit
Fimat
Inhibet
Suppzimit
Cessit
Manus dedit
Destitit
Finem fecit
Victus est
Superatus est
Succubuit.
Confert.

Peruigil
Transigit
pausat.
Contẽpsit
Dedignat
Despexit
Fastidiuit
Spreuit
Superbiuit.
Compzehendit
Connexuit
Collatus
Congestus
Conuallata
planta
Hominum
Densa
Visa.
Classis
Nauigia
Naues
Rates.
Contridit
Fregit
Coherentes
Cõpressit
Subegit
Cõpescuit
Sublegẽ misit
Cõditionẽ dedit.
Cognita
presentia
Cõperta
Explorata
Inquisita
Probata
Fructa
Pensa
Cluet
Clare est
Cõtaminat
Violat
Pollut
Coinquinat

D.

Dare
Exponat
Explicare
Demittere
Explanare
Donare
Indicare
Promere
Digerere
Decet
Demẽstrat
planum fit
Probat
Declarat
Ostendit
Colligit

Explicat
Enodat
Extrahit
Diues
Locuplex
Affluens
Abundans
Domi
Infero
In vrbe
In pace
In loco
In rogis
Diruere vallem
Delere
Euertere
Solo equare
Detrahere
In planum redigẽ.
Duellit
Extorquet
Extenuat
Dilaniat.
Domuit
Contridit
Fregit
Coherentes
Compressit
Cõtinuit
Subegit
Subiecit
Subiugauit
Sub Jugum misit
Redegit in ptatem
Redegit in fines
Redegit in dicionẽ
Leges imposuit
Cõditionẽ dedit
Imperiũ imposuit
Sublegi misit
De manubijs
de trophei
de victorijs
de spolijs
de militum victoria
Durant
Deplent
Declinat
Deflectit
Deuitat
Detestat
Dies
Tempus
hora
Casus
Fors.
Dissimulat
Durum
Indurat
Negligit
Dedurat

Prosequit
Comitat
Iter ostendit
Consolat Amicu
Doctores
Preceptores
Magistri
Eruditores
Xethigraphi
Dixit
Promulgauit
Exposuit
Edidit
Eloquit est
Effatu est
Pertulit
Narauit.
Nuntiauit
Locut est
Xba fecit
Disserit
Disputauit
Tractauit
Sermone habuit
Oratione habuit
Orsus est.
Defendit
Diluit
Purgauit
Dissoluit
Infirmauit
Domus
Familia
Gens
Virgo
Stirps
Soboles
Progenies
Propago
Sanguis.
Domus
Edes
Lares
Sedes
Penates
Tectum
Limen
Parietes domestici
Aras
Focos
Sacra priuata
Deos patrios
Difficilis
Morosus
Fastidiosus
Supbus
Querulus
Garrulus
Suspiciosus
Delicatus.

Dissimile
Dispar
Diuersus
Discrepans
Absurdus
Dissonus
Distans
Differens
Abhorrens
Diuersus
Discretus
Alienus
Varius.
Direptum
Discissus
Diruptus
Diductus
Diffusus
Discissus
Discissus
Dimissus
Dimulsus
Distractus
Diuidit
Distribuit
Partit
Cedit
Secat
Seiungit
Distinguit
Secernit
Segregat
Digerit
Dedunt
Dimouet
Dissoluit.
Disputat
Distinguunt
Dissipant
Discant
Diuerberant
Disserit
Diffidit
Discidit
Dirupit
Diuellit
Dilacerant.
Dolet
plangit
Cordi est
Iuuat
Voluptati est
Gratum est
Acceptus e
Inhonestum est
In precio est.
Deliberat
Cogitat secum
Consultat
Consilium init

Sinus inquirit
Petit
Cotit.
Dignitas
Auctoritas
honor
Amplitudo
Maiestas
Fastigium
Splendor
Gradus
Gloria
Decus
Laus.
honestas
Fama
Opinio
Celebritas
Nomen.
Deforme
Fedum
Turpe
Flagitosum
Turpe
Inhonestum
Pudendum
Erubescendum
Inuerecundum
Infame
Criminosum.
Damnum
Detrimentum
Jactura
Incommodum
Dispendium
Diminutio.
Delastant
Deserunt
Destituunt
Derelinquunt
Deserunt
Desistit.
Doctrina
Litere
Sacra
Erudito
Humanitas
Studium
Dolentia
Egre
Aegre
Indigne
Molestu
Grauiter
Crudeliter
Dux
Auctor
Primeps
Ductor
Deliberator
Sanctus

Confectus
Examinus
Seminecis
Ductu
Auspicio
Virtute
Imperio
Consilio
Felicitate.
Dissimulat
Dissimulat
Indormit
Neglegit.
Deroxit
Inturbant
Foro rerit
Solucb nō Aut
Remanant creditoris
Euanuit luna

E.

Xul
Exterus
Profugus
Pulsus
Fugit
Exterminat
Sicet
Exturbat.
Emit
Herat
parat
Hisdnat.
Ergo negocium
pretendit
Obtendit
Obducit
pretende
Obtendere
Obdurare.
Extundere
Elidere
Exurere
Eradicare
Eicere
Expellere
Arcere
Excludere
Eremia
Occulta
Secreta
Solida
Clara
Canora
Candida
Suauis
Jocunda
Dulcis
Grata
Copiosa
Hausit
Extenuat

Deprecat
Venia postulat.
Effrenatus
Indomitus
Impotens
Violentus
Immoderatus
Precepe.
Proiecit
Prauus.
Expedit
Vtile est
Conducit
Prodest
Remedio
Iuuat
Bono est
Fructu
Existimo
Arbitror
Puto
Credo
Opinor
Sentio
Video
Iudico
Statuo
Puto
Censeo
Suspicor
Existimat
Euasit
Eripit
Effugit
Lapsus
Emendatus
Extinctus
Eripit
Egregius
Præclarus
Eximius
Singularis
Insignis
Præstans
Præcipuus
Egregius
Jam

Deprecat
Denigat posit.
Efficeratus
Indomitus
Impotens
Violent⁹
Imoderat⁹
Preceps.
Proiect⁹
Prauus.
Expedit
Vtile est/
Conducit
Prodest
Remedio est
Iuuat
Bono est
Fructu est/
Existimo
Arbitror
Puto
Credo
Opinor
Sentio
Reor
Iudico
Statuo
Puto
Comito
Suspicor
Exemit
Eripuit
Effugit
Lapsus est
Emersit
Extulit se
Eripuit se
Egressus est
Exijt
Profect⁹ est
Iter ostendit
Egressus iter
Pergit
Contendit.
Extremus
Vltimus
Reliquus
Postumus
Fragmentus.
Exsentina
Exuolutare
Exuoto
Ex optato.
Emisit telum
Coniecit
Contorsit
Iaculatus est

Annectauit
Iecit telum.
Excellit
Eluxit
Prefulget
Prenitet
Effulget.

F.

Fretus
Vrban⁹
Ianuſ⁹
Diux
Festum
Salsus.
Figura
Filum
Liniamenta
Exemplū
Effigies
Ymago
Species
Similitudo
Forma
Astrū
Vultus.
Fontes
Puteus
Scaturigo
Oriq; aque
Firmum
Stabile
Perseuerans
Fidelis
Pertinax
Fatuus
Fixum
Immotabile
Immobile.
Ferie
Dies festi.
Flatus
Aura
Vent⁹
Spirit⁹
Procella
Ferit
Percutit
Pulsat
Iactat
Tundit
Plaudit
Plagit
Pulsauit
Iactauit
Pulsatus
Iactat⁹.
Flexum
Anfractus

Pandus
Sinuatus
Connexum.
Fugitat
Latitat
Potestate sui nō fac⁹
Occultatur.
Frigore
Gelu
Pruina
Rigore
Bruma
Hieme
Hiemis vi.
Fines
Termini
Cardines
Limites.
Fortunat⁹
Beatus
Felix
Fastidit
Grauat⁹
Spernit
Aspernat⁹
Despicit
Cōtemnit
Respuit
Reynt
Repudiat
Abnūat⁹
Deflat
Despuit
Eludit
Irridet.
Fregnire
Sepenumō.
Crebro
Identidem
Cōnexio
Adhic
Fugitiue.
Fallere
Decipere
Deludere
Ludificare
Illudere
Infatuare.
Fingere
Simulare
Mentiri
Cōminisci
Emētiri
Dolum adhibere
Dolum agere
Fraudulenter agere.
Facultatem

Copia
Potestatis
Condicionis
Occasionē
Tempus
Otium
Opportunitate.
Ferre
Pati
Sustinē
Tolerare
Perpeti
Durare
Sufficere
Sustinere
Fratre
Germanū
Cōsanguineus
Consors
Patruus
Socius
Vnanimis.
Frangit
Contūdit
Domat
Subigit.
Farina
Halecium
Scelus
Nephas
Peccatum
Delictum
Fructus
Merces
Fedus
Vectigal
Munus.
Forte
Fortuito
Casu
Condicione
Sorte.
Fidelitate
Prouisione
Secunda
Frugis
Frumēti
Victus
Alimenta
Cōmeat⁹
Copia
Necessaria
Annone vberitas.
Ferox
Fidus
Fictus
Constans
Firmus
Robustus

Confectus
Examinus
Seminecis
Ductu
Auspicio
Veneno
Impio
Consilio
Felonice.
Dissimulat
Iuuat
Indemnis
Neglexit.
Decoxit
Intricabant
Foro cessit
Solucb nō fuit
Remanent architecti
Seruant bona.

E.

Xul
Extōtus
Prostratus
Pulsus
Fugit⁹
Extimuit
Erect⁹
Exturbat.
Emit
Parat
Fudinat.
Ergastulum
Pretendit
Obtēdit
Obduxit
Pretexit
Obtendit
Obduxit.
Extinguere
Elidere
Exuere
Euellere
Eicere
Expellere
Amouere
Excludere
Eremus
Vastus
Senex
Solida
Clara
Canera
Candida
Summa
Iocunda
Dulcis
Grata
Copiosa
Exaustus
Extenuat

Validus
Valens
Nemorosus
Lacertosus
magnis viribus
Vehemēti corpore

G.

Esuit
Lasciuit
Luxuriat
Exultat
Efferat
Diffluit.
Grassator
Latro
Spoliator
Predator
Gurges
Helluo
Vorago
Caribdis
Barathr
Precipitiū
Gaudiū
Letitia
hilaritas
Voluptas animi
Gestus animi.

H.

Humus
Terra
Solū
Ager
Arua
Loca
Horrēdus locus
Cōmissū
Furiosus
Furiosus
Constans
Signa clara
Concussus.
Haurit
Sorbet
Vorat
Deuorat
Conflat
Edit
Sumit
Consumit
Absumit.
Homicida
Sicarius
Gladiator
Latro
Spoliator
Percussor
Emissarius
Sanguinarius
Grassator
Preda
Piratta
Haruspex
Auoli
Sortilegi
Vates.
Homines
Agrestes
Gentes
Populi
Gen⁹ horū
Gen⁹ humanū
Humilis
Ignobilis
Ignotus
Inglorius
Obscurus
Sordidus
Genere ⁊ fame
Gnē abiecto
Gnē egregio.
Honoris
Dignitatis
Ornamēta
Insignes
honorat
Augmentat
Premijs affert.
Prosequit.
Humile
Depressū
Demissū
Jacens
Inglorius.
Hostiat
Victimat
Pliciat
Exorat
Propiciat.

I.

Natus
Indistans
Ignis
Fidissa
Inops
Sterilis
Arida
Iemis
Gelu
Glacies
Tenuis.
Indoctus
Rudis
Ingenij
Hebes

Incultus
Sordidus
Vulgaris
Abiect⁹
humilis
Barbarus
Ingenuus.
Init grās
Bonum fac
Gratū dat
Caliar amos
Cibat
Pauit.
Imitari
Assimilat
Exprimit
Effingē.
Inuiare
Vastus
Immēsus
Infinitus
In extimabile.
Inter primos
In primis.
Inter principes
In principijs
In primis
In primis
Interuētus
Agendus
Debitus
Impius
Iudex
Grate gaudet
Parsimator
Auctor gaudet
Intrat
Intrusit
Assumit
Exigit
Inquirit
Scrutatur
Inuadit
Hostilis
Fuergatur
Altar
Lingat.
Insertat
Obuiat
Capellat.
Instruxit
Munit
Fabricauit
Machinat⁹ est
Molitus est
Exegitauit
Finxit
Fecit.
Inuidus
Obtrectator
Malitia
Liuor
Maleuolentia
Emulator.
Instruit
Init⁹
Insinuat
Intrepus
Fragmētū
Offert
Immittit
Inuat.
Ingens
Immane
Immodicū
Immēsus
Nimius
Infinitū
Profūdū.
Insultat
Sagittis
Petit
Inhiat.
Innubo
Tenebre
Intenebro
In errore
In ignorātia
In certo
In dubio
In obscuro
Ignauus
Iners
Segnis
Pigre
Tardus
Desidiosus
Otiosus
Labore frigus
Inefficax.
Industri⁹
Laboriosus
Agilis
Efficax
Studiosus
Assidius
Acer
Vegetus
Vividus
Intrat
Pertransit
Exit
Itidem
Manus
Impigre

Sollicit
Strenuus
Constans
Audax.
†mpudens
Inuerecundus
†modest
†mprobus
†mpurus
†nreuerens
†nchemes
†nmitis
†urgia
Altrationes
Liter
Maledicta
Plura
Equina
†nquirere
Cognoscē
Perspicē
Explorare
†nuestigare
†ndagare
†ndicare
†nspemlari
Rimari
Scrutari
†ntrpellat
†mpedit
Peluctat
Optinet
Gemisat
Obuiat
Aduſus tēdit
Cōtra tēdit.
†nterpat
†nesat
Querit
Expostulat
Flagitat
Castigat
Obiurgat
Emēdat
Monet
Cōuigat
Precipit
Precedit
Precurrit
Prescribit
Presumit
†tex
Rufus
Denuo
Desuper
Desuetudo
Scrūdo loco
Prin
Exinde

†nmisit
Constat
Perimit
Vendit
Nocat
Obturat
Affligit
Frigulat
Tollit
Extinguit
Martat.
Imolat
Diu erupit
Diu fugat.
†nsidie
Dolus
Fraus
Astucia
Malicia
Captatio
Astucia
Pestifera
Fallacie
Furie
Illecebre
Inductiones
†nterijt
Mortuus est
Perdit
Perijt
Extinct est
Expiauit
Decessit
Obeubuit
Obijt
Vitā exposuit
Primā unxit
Cauit lue
Diu reddidit
Fato fūcto
†nlecus
†mundus
Inordinatus
†nditat
Fert stipē
Statuit
Decimit.
†nclūse
†nstare
Peigere
Admit
Vigor
Premere
†nstare
†nmine
Exquie.
†nerius
Dubius
†ncertus
Varius.

†ncomt
†nordinat
Turbat
Sordida
Perdit
Dissipat
†ndigest
†mpositus.
†nubis
†nuestra mania
†nuestra potestate
†nuestra diuine
†nuestre arbitriu
†nuestre uidue
†nuestre nutui
†nuestra uolūtate
†nigne
†ndigne
†nuste
†nuiose
†mpudēs
Libidinose
Vafre
Varie
†nequale
†ngstat.
†nmane
Atrox
†ndignus
Dirus
Graue
Seuus
Crudele
Horribile
†ngenuus
natura
Moris
Dnim
†ndelis
Specimen.
†nsitus
†ngenerat
naturale
Natiuus
†nnatus
†nfixum
†nhesus
†ngenitus
†mitari
Simulare
Sępire
Effigē
Pepetire
Redd
Refūde
†nopia fugus
Egestas uict
Fames
Furcha
Annone caritas

†ncepta
†ncoam
Definita
Decreta
Statuta
†ngremoes
†nita
Donat
mor
†mper
†mpulsor
Cohortator
hortator
Suasor
Turbator
Seditiosus
†mimic quietis
Hostis bni.
†npuma aie
Int pma signa
Int primos
Int primos
†ngstetu
Sub omib
†nore.
†nnoctes
†nocturnū die
†nocentib solis
†nuestis
Primi tenebris
Vespera crepe.
†nfesta
†nparata
Inquieta
Seuissima
Infida
Hostilia
†ungant
Almeat
Lingat
Sectant
Verba mittit
Cōpellat
Loquit
Fabulat
†nfule
Vrete
†nendit
†nflamat
†nritat
†nmittit
†nstimulat
Furitat
†nstigat
†actiuo
Obstetrino
Nullano
L.
Epus
Vrbanitas
Iocus

Venustas
festinitas
Loquax
Vrbanus
Bacchulus
Longus
Multo
fustium
fumodie
Tumus
Odiosus
Solus
plumus
Fusius
Copiosus
Ledit
Nocte
impregnat
fugauit
Vsurpat
Limat.
Durat
Abstinet
Abigit
fugat
Fugitat
fumigat
Loco
Noce
Gradu
Ordine
fastigio
Large
liberalis
Munifice
Benigne
plixe
plene
Cumulate
Affatim
valde
Abunde
Satis
Superq;
Vbere
Plenus.
Lumen
Diuinum
Deus
Lux
gloria
Frugis
Claritas
Luxuriosus
Prodigus
Nepos
Sumptuosus
prodigus.
Luxus

Liberalis
Benefacus
Magnificus.
Benignus
Lenis
planus
Mitis
Clemens
Mansuet
Misericors
Natura
Licet
Licet est
fas est
Iuris est
Integre est.
Ludus
Iocus
Lusus
Risus
Lasciua
Labat
Turbat
Vacillat
Nutat
Hesitat
Titubat
Estuat
Dubitat
Ambigit
fluctuat
Lacesso
Irrito
Prouoco
Adeo
Tento
Subeo
Experiri
Conari
Periculum facio
Lugubre
funestus
Lamentosus
Funebris
pestifer
Lues
Compedio
Emolumentum
Accesso
Incremetum
Liberalis
Ingenuus
honestus artium.
Leuis
Futilis
Vanus
Vedax
Frivolus
Ineptus
Laetificare
Oblectare

Conterere
Quassare
Eruere
Euellere
Emouere.

N.

Ignifer
Grandis
Excelsus
Clarus
Sublimis
Perfert
Absolut
Nebulosus
Teperat
Nodosus
Leuis
placidus
Suauis
Iocundus
Dulcis
Mare
Equor
Salsus
pelagus
Altus
Fluctuo
Gurges
Fluct
Vnda
Vortex
Vorago
Estus
Nexus
Depsit
Fluctuat
haustus
Obruit.
Nimis
Tedio
Odio
clamor
Pernitiosus
Denunciatione
Nocturnus
Cocus
Turba
Impetu
Nam
Impetus
Strepitus
Interpretor
Nanat
Sapit
Vulgat
Innotuit
Increbuit
Innotuerunt
Numen
Deus

honoris
prima
Presta
Fust
Heredis
Emolumenta
Hostilis
nō moriar
Absolut
Librat
Nouerca
Quatit
Tremit
Nutat
Vacillat
Maledic
male existimat
Detrahit
Decapit
Vellit
Ledit
Camillat
Hadet
Podat.
Maiores
Vetus
Antiqui
Prisci
Senes
Barbari
Pueros
Superest etiam
Nouo
Prodigo
Testor
Denuo
Nore
Instituto
Exemplo
Constituto
Constituto
Soluto
Nodriat
Alent.
Nostra
Solamen
Tristia
Insultet
Consulo
Sepulchr
Cura
Angor
Molestia
Dolor
Stimulus
Pena
Supplicium
Natrat
Torquet
Cruciat
Angit
Vrit
Sollicitat.
Nerrat

pretio
premio
Largitione
Numus
Proles
Natus
Hostilis
Bellum
hostilis
Nam
Natiuitas
Lucis ortus
Diluculo
Albescit celo
Sub aurore ortu
Maior natu
Senex
Grādior natu
Anus grauis
Cōfert etatis
Decrepita vetula
Nutrio
Vesper
Crepusculum
Almus
Hebra succidit
Vnus dies
Anni spelunca
Lāgueo atq;
N.
Adhuc quasi
Nichil requiro
Deos hortor q
Nouissime
Postremo
Adhuc
Deide
Denuo
Adhuc
Nusquā
Gignor
Generor
Edor.
Nō me fallit
Intelligo
Sentio
Perspicio
Video.
Cano
Audio
Nō me fugit
Nō me p
Nō sum
Nō pigeat
Nō mē
Nō mē
Nō pigeat
Nomen
Celebr
Honor
Prim

Pretio
premio
Largitione
Nūmus
premia
Militaris
castrēsis
Bellica
hostilis
Mane
matutino
Lucis ortu
Diluculo
Aurore rubo
Sub aurore ortu.
Maior natu
Senior
Grādior natu
Anno grauis
Cōfect' etate
Decrepita vite
Mutuo
Vicissim
Inuicem
Alterius
Mebra succidit
Vires defecit
Animo gelluit
Lāgues atq;
N.
Nichil quā
Nichil reputat
Deos hoies q; obtēperes.
Nouissime
Vltime
Ad finē
Dein
Denig;
Ad vltimū
Nasor
Gignit
Generat
Edit.
Nō me fallit
Intelligo
Sentio
Perspicio
Video.
Cerno
Aduerto
Nō me fugit
Nō me latet
Nō ptr nos
Nō pr̄ nos
Nō pr̄ ignar
Nō pr̄ ipsos
Nō my ignes.
Norus
Celebr
honorabile
Preclarum

Peruigatio
Magne opinionis
Magne fame
Nois antiqui
Opinionis vetuste
Natus
Editus
Procat
Genitrix
Genitus
Nobilitate
Nomen
Splēdore
Auctoritate
Amplitudine.
Nocet
Ledit
Obest
Malū est
Detrimēto
Officit
Aduersat
Repugnat
Oppugnat
Cōtrastat
Refragat
Obsistit
Obluctat
Obtinet
Resistit
Exagitat
Insequit
Offendit
Aliquat
Aucht
Abstēcto
Abigit
Fugat.
Negant
Infitiat
Recusat
Abnuit
Cōtradicit
Reclamat
Resistit.
Notary
Apte
Primary
Signatary
Vnity
Vnicuiq;.
Nouēnidius
Innatus
Affinitatis
Appiquitus.
Nuge
Inepte
Frustre.
O.
Orator
Auctor

Debēdus
Patron
Laudis
Dignus
Eloquēs
Facūdus
Officiū facit
Obtēdat
Colit
Frequentat
Exercet.
Intrat
Penetrat
Ingressus est
Intrat
Includit
Orbat
Priuat
Spoliat
Nudat
Priuat
Eripit
Exuit
Nauifragus
Saul
Extēminat
Pelagus.
Obnoxius
Obstrictus
Debit
Deuotus
Perfunctus.
Ordinat
Disponit
Collocat
Digerit.
Optime
Prime
Sūme
Vnice
Singulāt
Preclare
Egregie
Excellēt
Eximie
Exegit
Apte
Nobiliter
Amice
Magnifice
Pulchērime
Honestissime
Diume
Elegāter
Obprium
Fybra
Dedecus
Turpitudo
Macula
Labes
Ignominia.
Obstinatus

Primus
Distinctus
Rigidus
Prefractus
Durus
Officio
Munus
Vice
Partes
Obtrectatio
Inuidia
Malignitas
Liuor
Rubigo.
Optimus
Ardens
Diligens
Magni laboris
Omitto
Pretereo
Tacco
Supersto
Cōtemno
Nō curo
Dissimulo
Fetuco.
Officina
Aperta
Bonitas
Virtus
Labes
Per ignem
Forma
Grate memoris.
Omnipotē
Vt
Ait
Ratione
Cum
Vir
Sapiens
Obtrudat
Obloquit
Obsequit
Oblatrat
Obmurmurat
Obdurauit
Obrigescit
Obuiat
Occurrit
Prosto
Adest
Adsit
Adsistit
Adest
Adsum.
P.
Rompt
paratus
Expeditus

Coprosus
Opimus
Profluens
Abundans.
Prestans
Excellens
Acer
Vehemens
Atrox
Conatus
Audens
Prudens
Acutus
Sagax
Pauit
Solers
Cauus
Sapiens
Considerat
Circumspect
Vigilans.
Plane
Aperte
Diserte
Dilucide
Distincte
Subtiliter
Lucide
Eleganter
Enucleate
Paupere
Inops
Tenuis
Egens
Nudus
Mendicus
Egestuosus
Patria
Lare
Domo
Hemly
Vrbe
Pinguis vita
Fertilis
Opima
Fertilis
Fructuosa
Lenis
Crassa
Pulsi
Fusi
Fugati.
Pugna
Certamina
Dimicatio
Cõmissio
Prelium
Bellum
Hostis
Inimicus.
Pugnat
Dimicat
Prelian
Prelium facit
Miscet prelium
Inijcit arcu

Inter primi signa
Inter primeros
Inter primos
Prorelle
Vela
Tubines
Tempestates
Vis maxima
Vis celestis
Fulgor
Tonitrua
Fulmina
Fulgura
Preuenit
Preuertit
Anticipat
Preuenit
Preuertit
Preuadit
Postea
Postmodo
Tunc
Instar
Simul
Statim
Paulatim
Interim
Dum
Tales.
Perfert
Tolerauit
Sustinuit
Abstinuit
Tuli est
Cõstruxit
Salutem fuit.
Potest
Valet
Potestatem habet
Auctoritatem habet.
Prestare
Custodem
Defensorem
Vindicem
Ultorem
Ymmolatorem
Prudens
Circumspecta
Cautissima
Cognita
Experimentis
Lentus.
Pudicitia
Sanctitas
Castitas
Integritas
Temperantia
Cõtinentia
Fortitudo
Religio.
Pedissequa
Famulus.
Pfanat

Prodit
Presentat
Libat
Reddit ostia
Patet
Focus
Solus
Ypocrita
Hypocrites.
Perit
Genus
Enixa est
Edidit.
Pro re
Pro tpe
Pro persona
Pro causa
Pro fortuna
Pro voluntate
Pro existimatione
Pro salute
Pro pudore
Pro officio.
Probabile
Credibile
Verisimile
Cõsuetum
Cõstitutum
Cõstans
Cõgruum
Cõuictus.
Prisca
Vetusta
Antiqua
Patrimonium
Bona
Copia
Facultates
Pecunias
Opes
Copias
Diuitias
Fortunas
Predia
Patrimonia
Res familiares
Res priuatas
Res domesticas.
Populans
Prouincias
Insulas
Mare
Piratas
Maledicus
Cõtumeliosus
Cõuitiator
Conseruator
Pingues
Vbera
Crassos
Saginat?
Pastus

Fruges
Abstinens
Parcus
Sumptuosus
Cõtemptor diuinus
Cõtemptor alienus.
Preripit
Prefloret
Prelibat.
Profanat
Deminut
Derimit
Decidit
Admit
Dendit
Patrimonium
Fundatus
Nobilis
Generosus
Pecuniosus
Presens
Pro formas
Primo
Intro
Jam primum
Primus
Exordio
Adinitio.
Post
Postea
Postea
Ens
Deinde
Tum demum
Tum demum.
Promitto
Pollicere
Tempto
Spondeo
Cõfirmo
Fidem spondeo
Prope
Juxta
Apud
Comitem.
Vel
Loge
Valde
Enim
Ex vitello.
Aperto
Strictus
Cõstrictus
Artus
Extremo
Extremo
Nox
Extremo
Illuc
Agmine
Celeus.

Cito
Ocius
Cicius
Sicius
Tarde
Cursim
Ypse
Festinãt
Velocit.
Predet
Suppeditat
Subministrat
Suppetit.
Propinquus
Cognatus
Gentilis
Agnatus
Assit
Cũ genitus
Cõsanguineus
Percipit
Sequitur
Sumit
Cõprimat
Edit
Prehibet
Vetat
Taminat
Passim
Vulgo
Promiscue
Publice
Paulisper
Paulatim
Minutim
Gradatim
Grosse
Lente
Tarde
Pdius
Fatale
Expedit
Prius
Pollutus
Fedus
Fragmatus
Deturpatus
Dehonestatus
Deformatus
Cõmaculatus
Pfunctus
Impurgatus
Pessimus
Deterius
Crimen
Culpa
Vitium
Error
Pessimus

Cito
Otus
Cicus
Strenue
Raptim
Cursim
Ypre
Festinat
Celeriter.
Preceps
Suppeditat
Subministrat
Suggerit.
Propinquus
Cognatus
Gentilis
Agnatus
Astat
Cognatus
Consanguineus.
Pergit
Sequitur
Fluit
Optimat
Edit
Proficit
Roborat
Taminat
Passim
Vulgo
Promiscue
Publice
Paulisper
Paulatim
Minutim
Gradatim
Grosse
Lente
Tarde
Celere
Facile
Expedite
Prius
Pollutus
Fedus
Inquinatus
Detinpatus
Dehonestatus
Deformatus
Commaculatus
Pfanatus
Impiugatus.
Peccatus
Delictus
Crimen
Culpa
Vitium
Erratus
Presul
Plane
Etiam
Pro
Profecto dubio.
Preceps
Precipitus
Frenatus
Festinus
Promatice
Frendi
Turbulenti
Libidinosus
Seditiosus
Inquieti.
Profitetur
Predicat
Prima facit
Jactat
Optestat
Gloriat.
Potiora
Melliora
Vtiliora
Tutiora
Salubriora
Saniora
Salutaria
Fida
Certiora
Prestat
Antecedit
Precellit
Eminet
Pditus
Mentione mdatus
Traditus
Perutilgatus
Cometana
Nominata
Historie
Annales
Littere
Libri metrici
Scripture
Pollet
Pulchre est
Pollet
Pulchre est
Vigat
Vigare
Propagat
Plantat
Pullulat
Differt.
Curtat
Morat
Tergiuersat
Tergiuersatio
Morari nichil.
R.
Romodo
Quopacto
Quemadmodu
Quaratione
Quauia
Quomodo
Quousque
Quidu
Quadtiu
Quatin
Vsq; quo.
Que
Quare
Quidita
Quare
Quobre.
Quotiens
Quotiens
Quoties
Quota
Quasi uero
Tandem
Inde
Velut sic.
R
Epistolare
Redde
Restitue
Refice
Redhibe
Vice reddere
Pariter reddere.
Remissam
Redire memoria
Recordari
Repetere ato
Recognitus.
Renouat
Instaurat
Retractat
Renouare
Instaurare
Retractare
Refice
Restitue.
Repent
Postulat
Pent
Exigit
Repetat
Respondet
Plagiat
Repudiare
Refugere
Sarta
Sacrificia
Sacredos
Peregrinos
Ceremonie
Pulmenaria
Delubra
Dee
Templa
Solenia
Honorifice dum
Numini alic
Numino
Supplicationes
Precis
Precationes
Feue
Diis festis.
Perpulsus
Pauia
Timitus
Populus
Remedium fice
Parum pesat
Sanitatit
Imolat
Mactat
Cedit.
Reflexit
Refutauit
Redarguit
Retinet
Recte
Pbe
Ordine
Rite
Cõmode
Bene
Honeste
Pulchre
Sacre
Laute
Lepide.
Repugnas
Inimicus
Inficias
Iniqus
Cõtrariũ
Aduersus
Oppositus
Offensus
Obstinus
Respndet
Implet
Replet
Vicissim
Cõtrectat
Cunctat
Vitio dat
Crimini dat
Obicit
Dignat
Insimulat
Accusat
Arcessit
Postulat
Lacessit.
Rogare
Quere
Petere
Orare

Precari
Obsecrare
Obtestari
Supplicare
Implorare
Imiorare
Penonare
Petractare
Petere
Restaurare
Peditegrare
Ferare
Pesende
Gulgare
Gastrare
Garrebare
Regnare
Nantare
Gazitare
Classe
Nauce
Naugra
Fatce
Regit
Imperat
Modrat
Gubernat
Regnat
Subditone hf.
Splendidus
Nitidus
Gnau
Vau
Candid
Illustis.
Subtilis
Distinct
Pressus
Elegans
Abstract
Brevis
Sicus
Sanus
Gracilis
Polit
Limat
Tacs
Mundus
Talis
Eudit
Doct
Sat
Serius
Frogitans
Immanis
Intrepidus
Stolidus
Inficeuda
Gacra
Jeiuna
Exilis
Sica
Aida
Nuda
Simultas
Inimicia
Odiu
Malagrana
Litis
Furigiu
Discordia
Dissensio.
Strenue
Profligat
Cedit
Ubtinuit
Intrepide
Celat
Fugit.
Seditiosus
Tumultuosus
Turbulet
Inquiet
Pernonax erga
Pernonax adu
Malus civis
Pauidus
Inimicoy
Hostis bonoy
Quieti aduersus.
Scelerus
Clam
Abscedy
Cedity
Intimy
Tacity
Obscuy
Atruj.
Spolia
Hamber
Preda opima
Rapina
Manurapta
Vestibula
Trophea
Triumphy.
Superat
Hamet
Perdit est
Sancte
Caste
Pie
Pure
Religiose
Satelles
Seruus
Emissar
Gardenar
Sordidus ppls
Plebs infima
Turba gdis
Multitudo ipdita
Plebs
Sinus
Secessus
Stationes
Port
Serenus
Pur
Lucidu
Nitus
Splendet
Fulget
Micat
Pastugit
Cuctat
Putlat
Radiat.
Struct
Gaiet
Tolet
Figet
Consurgit
Somnio
Quiet
Vestibulum
Spe magnu
Scientia
Doctina
Littre
Eudino.
Signa
Insignita
Panones
Indica
Note
Testimonia
Vestigia
Cognitue
Suspitionis.
Splid
Honest
Dius
Locuples
Just
Spectat
Honorat
Ilust.
Stultus
Stolidus
Insipies
Fatuus
Gecos
Hebes
Obtusus
Stupa
Tunc.
Sordidus
Difficilis
Dirus
Torpex
Pestifer
Malign
Inlibatus
Spurcus
Anguis animi
Leuis animi
Abiecti animi
Minuti Animi.
Simplex
Bonus
Ingenuus
Apt
Candid
Dexte
Sustinet
Impleat
Nitescit
Tumd
Inflat
Inanis
Van
Ignarus
Semet ignorans
Gloriosus
Mitescit
Supin.
Senex
Diu
Crudelis
Pfan
Imperitus
Sinister
Tux
Auctus
Aster
Immisericors
Ferus
Inclemens
Immitis
Humanus
Silvestre
Agrestis
Tetre
Inexorabilis
Tumidus
Efferat
Implacabilis
Barbarus
Silibat
Sindet
Signodu est
Siplant
Sibilant
Sinuositas fit
Sipatis aus.
Sepult
Humat
Condit
Cremat
Sumat
Tumulat
Supmo honore affect.
Suborant aut pauore
Operant

Cōmisit
Immisit
Submisit
Insinuavit
Cōstituit
Impulit
Instituit.
Substituit
Suffecit
Subdidit
Subiecit
Subrogauit
Substitutꝰ est.
Studiosꝰ
Libēs
Anxꝰ
Sedulꝰ
Impēsꝰ
Cupidꝰ
Exactꝰ
Sūma uolūtate.
Strictꝰ
Sūmatꝰ
Lentꝰ
Stratꝰ
Cōsternatꝰ
Perculsꝰ
Attonitꝰ
Cōfusꝰ
Exanimatꝰ
Perturbatꝰ
Obstupefactꝰ
Pmotꝰ.
Sedare
Lenire
Mulcere
Mitigare
Placare
Satisfacē
Sopire
Blādiri
Impetrare
Mollire.
Sublime
Elatū
Editū
Altū
Excelsū
Arduū
Eminꝰ
Salmꝰ
Sostꝰ
Involue
Integꝰ
Involauit.
Squallor
Sordes
Illuuiꝰ

Pallor
Hastꝰ
Deformitꝰ
Talꝰ.
Subripuit
Subtraxit
Cōpilauit
Furatꝰ est
Intulit
Intercepit
Subripe
Indue
Subiere
Incute
Implue
Inesse
Inicie
Involue
Circūsilire
Circūire
Circūuenire
Obrepe
Decipe
Fallere.
Subito
Repēte
Exiguus
Inopinātꝰ.
Strues
Congeries
Acerꝰ
Strages
Aggere
Moles.
Subito
Repentino
Tumultuario
Raptim.
Seculꝰ
Etas
Euꝰ
Tempus
Dies spatiꝰ
Intermallꝰ
Siccātur
Siccat
Siccidat
Siccidet
Siccidet.
Scapit
Vulgat
Innotuit
Intuebat
Innotuit.
Seruꝰ
Campestꝰ
Talarius
Officiꝰ.
Senile
Humile

Solutus
Langueꝰ
Fluxus
Mollis
Rugosus
Debilis.
T.
Vmidus
Cōcipit
Inflatus
Inanis
Ventosus
Vanus.
Tranquillus
Quietus
Tutus zelo
Tergi dant
Tergiuersātur
Fugiūt
Cedunt
Declinat
Pedē refert
Pellit
Loco cedit
Fundit
Fugat.
Totus est ofiam
Saluti fuit
Involue ptulit.
Tremulus
Vibratus
Cōcussū
Cōtortū
Mot⁹.
Tranquillū
Placidū
Quietū
Lene
Statꝰ
Silens
Tactus
Quietus
Tinctꝰ
Infectꝰ
Tenebo
Optinebo
Vinctꝰ
Retinebo
Dorebo
Cōfirmabo
Supabo.
Tenco
Gnauus
Cognou
Cōpi
Didici
Recepi
Sensi
Callco
Subolaui
Noui.

Tectꝰ
Piget
Penitet
Pudet.
Tetigit animꝰ
Percussit animꝰ
Submouit animꝰ.
Timor
Diffidētia
Cunctātio
Hesitatio
Difficultas
Cūctabūdꝰ
Pedētim
Sensim
Caute
Circūspecte
Considerāter.
Tribuit
Dat
Largit
Concedit
Erogat
Gratificat
Impartit
Donat.
Turbatio
Perturbatio
Rixa.
Transmitt
Trāsire
Trāsgredi.
Tumultus
Tumultꝰ
Alias.
V.
Vlcus
Neruosus
Lacrimosus.
Vocatꝰ
Lacessitꝰ
Quassatꝰ
Mutatꝰ
Reflexus
Cōptꝰ
Fractꝰ
Dissolutꝰ
Discruciatꝰ
Dumosus
Discriptꝰ
Voluptas
Celeritas
Pauitas
Lenitas
Agilitas
Vigor corporis
Alacritas.
Voluere
Precipꝰ
Volubꝰ
Preceps

Vi
Patrone
via
Cura
virtute
Diligẽta
Sapiẽta
prudẽta
Vacillat
Nutat
fluctuat
Vibrat
Crispat
Quatit
Cõtorquet
Vicus
Semita
Flumẽ
Turbidus
Solutus
Languidus
Fluxus
Mollis
Rugosus.
Veneratꝰ
Adorat
precatꝰ
Supplicat
fruitur
pacem petit.
Vigilie
Excubie
Stationes
Vasiroloria
furata
Colorata
Vigilia
studiosa
Labor
Pernoctatio
Diligẽtia
Vt rex tulit
Vt rex postulauit
Vt pepigit
Vt fecit
Vt decernamus
Vt expedit
Vt iuuet
Vt oportuit
Vt pax fiat
Vt deceat
Vt uerbũ fiat
Vt equum fiat
Vt ppe ostiũ fiat
Voluntas
Deus
Anima
Spiritus
Corpus

Judicium
Cogitatio
Ratio
Visitatꝰ
Solitꝰ
Adiutꝰ
familiaris
Frequens
Quotidianus
Crebr.
Assiduus
vulgaris
Vehemẽs
Cupidꝰ
Acutꝰ
Ardẽs
Pertinaxꝰ
Violẽtꝰ
Immoderatꝰ
Vadit
Ebrius
Spurcus
Peruersus
Adulterus
Vetat
Inhibet
Phibet
Arcet
Submouet
Ciet
Abstinet
Abigit
Repellit
Pellit
Vexat
Timet
Metuit
Formidat
Horret
Panet
Terret
Vociferat
clamitat
Queritur
Testificat
Monet
Incitat
Inflammat
Incitat
Immutat.
Stimulat
Instat
Instigat
Vanus
Gloriosus
Vetosus
Inanis
Inflatꝰ
Fluxus

Ambitiosus
Vendibile
pausibile
Popularꝰ
Vulgare
Vltra
petrarqꝫ
Primꝰ
Londinꝰ
Penas exercet.
Vastatur
preda egit
Depopulat est
Hostiliter egit
Inimicitia egit
Videlicet
Nimirꝫ
Ysterꝫ
Certe
Nempe
Prestꝫ
Forum
Etesij
Sine dubio
Prius
Plane
Etiam
Pro
Procul dubio
Vallus
Munimẽs
Opus
Munitio
Muri
Menia
Videndum
Vt resumat
Vt cognoscat
Vt aspiret
Vt rector reddit est
Vt gerit
Vt audit
Vt intelligit
Vestitꝰ
Cultus
habitus
Insignis ornatꝰ
Vox magna
plena
Grauis
Solida
Clara
Canora
Candida
Suauis
Iocunda
Dulcis

Grata
Copiosa
Affabilis
Vitare
Declinare
Cauere
Subterfugere
Optat
prestolat
Expetit
Sustinet.

Finis Synonimorꝫ ex Cicerone.

Ferarie M.cccc.xxxiij.ꝫ die Lune. v. Octobris Deo gracias Amen.

Intrec
Pollicei ꝛ ymittere hoc ꝓpost. q ymittim⁹ rogam⁹ pollicemur vltro. Intrec
Nullus ꝛ nullꝰ. nullus ad vnū sa ꝑtinet nemo ad hoīes ꝛ. nemo qī nec hō. Intrec
Intus ꝛ Intro. Intro. co. Intus sup. Intrec
Intus ꝛ foras. Intus nemo. foras co. Intrec
Lustra cōcepte ꝛ lustra ꝛducte. Lustra ꝓducte ſt certa tpa. Lustra nō cōcepte latibula ferar⁹ vl turpiū hoīm receptacula Intrec
Seruitū ꝛ seruitꝰ. Seruitꝰ nōnūq⁹ ſnūs dr seruitū dr⁹ nr⁹ seruꝰ vl mācipiū. Intrec
Terminū ꝛ finis. Termin⁹ nō mst manu posit⁹. Finis vl finalis vl voluptas vel cultus ꝛ alt⁹ ꝛ tollit ꝓ. Intrec
Aspre ꝛ feroce. aspre ad tpa. Ferox dr nā. Intrec
Fluuius. Flumen. Amnis ꝛ Torrens. Fluuius maius ſt. Flumen minor. Amnis ab ābitu cognominat⁹ Torrens qui hieme ī tumescit imbrib⁹ nimb⁹ q̄ ꝑ totū estatē torret ꝛ siccat. Intrec
Generosus ꝛ nobilis. Generosus nat⁹. nobilis op⁹ ſt vl quō dicunt fiunt. Intrec
Regius ꝛ regalis. Regius pure ē. Regalis dign⁹ rege vt Troian⁹. Intrec
Amidrus ꝛ demētus. Amens ī totū caret mte Demens ꝓ ē retinet dr⁹ q̄ dimin⁹ parte mētis. Intrec
Pecudes ꝛ pecora. pecudes tm⁹ oues tm⁹ ampli⁹ pecora aut mixtura oīm aialiū. Intrec
Demirare ꝛ mostrare. ex ostrare fanel. de mostrare aut ſtrā. Intrec
Diuites honestū ꝑmunitū. Locuples ꝙ opulent⁹ ꝛ locat⁹. Diues auro ꝛ argēto. honest⁹ ꝛ dignitate ꝛ mult⁹ ſt. Pecuniosus ꝙ mult⁹ Locuples ab eo ꝙ ꝑ plen⁹ loq⁹. Beat⁹ ab alto Opulent⁹ ab hys oīb⁹ plen⁹ tm⁹ ꝙ⁹ ſup⁹. Intrec
Palam ꝛ coram. palā ꝓtulit multos notat. coram ꝙ⁹ aperte deprehendat. Intrec
Albus ꝛ candidus. albus ſtile ē. candidus natura fit. Intrec
Sensus ꝛ intellectus. Sensus nat⁹ ē. Intellectus arte obtinet. Intrec
Exanimus ꝛ inanimus. Exanim⁹ qui aia ꝓpria ē. Inanim⁹ qui nūq⁹ aiam hu⁹. Intrec
Imbrex. Nimbus ꝛ pluuia. Imber ſtinuo grauis descendit ꝛ fluuia vi crebr⁹. sed ante desinit. pluuia quā ī pulsu nūc nubes expimunt⁹ ꝛ pluuiale dr⁹ ē cū cogente dolore lacrime exprimūt. Nimbus ē cui ꝓpri⁹ ut aliquā ꝓtinet actus ꝛ ꝓpe alia stormā ꝛ reliquat. Intrec
Sanguis ꝛ Cruor ꝛ Sanies. Sāguis dū in ſtra corp⁹ ē. ꝛ ē dr⁹ q̄ nec sanat. i. firmet nec gignat. Cruor effusus dr⁹ q̄ fluere rogat. Sanies cruor putridus. Intrec
Metus ꝛ Timor ꝛ pauor. Metus ſtulte ꝛ ſpe. Timor pulsat mētis constrictū pulsu trepidātis affect⁹. Pauor ai mot⁹ vnūſq⁹ membra diuersa. Intrec
Quies ꝛ re. que quietis. re / desuetus ē. Intrec
Omnes ꝛ cūcti ꝛ vniuersi. Omnes q̄ nec⁹ nūc ē. ꝛ q̄ nūq⁹ fuer⁹ ſt loci. Cūcti q̄ vbiq⁹ ꝓpt. vniuersi vno loco gnāt. Intrec
Vndas ꝛ aquā. vnda copiosa aqua ē. Vnda ꝛ alluuiū tā dicim⁹. Aqua nat⁹ est. Intrec
Tantus ꝛ tot. Solet q̄n desinit loqui. Tant⁹ q̄n nō dum cepit. Intrec
Auxilium ꝛ ꝓsidium ꝛ subsidium. Auxilium laboranti⁹ inter⁹. ꝓsidium laborant⁹. Subsidium ꝓparat⁹. ut cui exercitui. nostri⁹ dicim⁹. Intrec
Costa ꝛ lustrum. Costa⁹ ꝓdicit. Lustra⁹ terminū. Intrec
Simulare ꝛ dissimulare. Dissimulam⁹ q̄ nō sap⁹ ꝛ negam⁹ nec sapi⁹ Simulam⁹ q̄ nō sap⁹. Intrec
Tergum ꝛ Tergora. Tergum boni⁹ ſt. Tergora aialiū singul⁹ membra hoīs tergū dicim⁹. Alius Tergus. Intrec
Fraus ꝛ fraudare. Fraus cū nocēdi. Fraudare ꝓpriū malum vl vitiū. Intrec
Tuus ꝛ tuus. Tuus oīdinis hr⁹ significatio⁹ tuus ꝓpri⁹ Intrec
Fari loqui simpliciter nātur⁹. Fatur cū aliq̄ fandi dicim⁹. Loqui nā. Simpliciter q̄ cū alijs simul⁹ ceterim⁹. nātur⁹ q̄ soli loqui dr⁹. Intrec
Despicere Suspicere. Inspicere. ꝓspicere. Despicere circūspicere. Cōspicere. Intueri. Videre. Spectare visere. Despicim⁹ cauū. Inspicim⁹ iudicaturi. Suspicim⁹ ꝛ admiram⁹. ꝓspicim⁹ q̄ loge ſt. Despicim⁹ infirmitē ꝓpē vl languidū. Circūspicim⁹ timē. Conspicim⁹ ꝓpe. Intuem⁹ cū cū. Videm⁹ nā. Spectam⁹ cum voluptate. Visim⁹ ꝙrendi. Intrec
Furore. ꝛ Insania. Furor tpis ē vnā Insania ꝓpria. Intrec
Scelus ꝛ crimen. Scelus crimen ē. crim⁹ ꝛ culpe pena Intrec
Domus ꝛ manere. Domus hoīs domus. q̄ manet deo tribuit⁹. ꝛ q̄ manet diu⁹ q̄ multos ofto seculis q̄ diu ꝛ q̄ manet nocte. Intrec
Vestis ꝛ vestimētū. Vestis femine⁹ dicim⁹. vestimentū viroꝝ. Intrec
Vdus ꝛ vuidus ꝛ humidus. Vdus extractū. ꝛ tū⁹ vuidus exsudat humore ꝛ ſt ad medū ī ꝓpriū humidus ē q̄ ꝓpri⁹ ꝙmadui⁹. Intrec
Vetus ꝛ vetustus. Nouus nec⁹ q̄ prius. Et hinc vetustus ad antiquitatē referim⁹. vetustū q̄ ꝓpri⁹ ꝛ ꝓtinuat. Intrec
Tetrus ꝛ detrus / Cum retro⁹ tm⁹ rogat. q̄n detrus ꝓhibet ꝙmittē. Intrec
Solus ꝛ vnus ꝛ solitarius ꝛ vnus. Solus ē cui⁹ reliq⁹ vnus minus multos agit. Solitarius q̄ nec ſ⁹ cui⁹ sit. Vnus hāy relig⁹ ꝛ cōia alios. Intrec
Solecismus ꝛ barbarismus. Solecism⁹ ī ꝛ Barbarism⁹ ī voce. Intrec
Reliqui ꝛ destiti. Reliq⁹ nolūtate dest⁹ ꝛ nūq⁹. Intrec
Miserere ꝛ misereat. Miser⁹ ī ꝛ dolet ꝛ dolent⁹ de alio⁹ miſ ꝛ ꝓbitate⁹ Labor⁹. Misereat⁹

qñ gsolam ẽm aliqñ affectu gdolem? Jnter
Orare z dprau. Orare dr̃ qd' oris rr̃ dduat. z
qñ orat ẽ dpray. no unq orat qñ pray qz ẽ
Jmpetu dsendr̃ ad pr̃s. Jnter
Legatus z oratorr̃. Legat⁹ eccl̃e ad offm̃ amittit
z sacw sanct⁹ ẽ. Orator qñ ad orand missus ẽ ut
oris rr̃e qd' petit expunat. Jnt⁹.
Tardñ z pigre z Jncrr̃ z Segnr̃. Tardus ẽ qñ
detrahit tps. Jncr⁹ qñ sine arte multũ offm̃ rapit
Pigre qñ p oiã egre sñs. Segnis remor ambo. Jnt⁹.
Natus z Gnatus nat⁹ pncipalr̃ agñdo nascor.
Gnat⁹ filꝰ a gnãtione. Jnter
Infamem z famosum. Famosus tm̃ sinistra cog-
tione q̃ mala. Infamis tm̃ mala. Jnt⁹.
Sceleratus z Scelestr̃ z Sceleros⁹. Sceleratꝰ no
scelẽ/ vl̃ alioqñ gmmat⁹. Scelestus rogatione.
Scelestus q̃ Jnsidiosus. Jnt⁹.
Reliquus z ceteros. Reliquus diam⁹ electus ꝙcth.
Ceteros quos cosidnos nñ amꝰ. Jnt⁹.
Prior uenit/ z anteuenit. prior uenit ad hñdm/
Anteuenit ad tps cotidie. Jnter
Officere z Jnficere. Offr̃ qñ nocet/ Jnficit q̃
qñ laniat vl̃ alia mgit. Jnt⁹.
Nutrit z nutrierit. Nutrit mulier. Nutrierit
nutrix? Jnt⁹.
Hauritus z hauritꝰ vl̃ hauriꝰ. hauritus ho
vl̃ agre ꝙxim⁹ mari dr̃. hauriꝰ ut pisis ab
ipso haurio. Jnt⁹.
Herus z heratꝰ. heres ꝙs. heratꝰ mystꝰ. Jnt⁹.
Laniat z lacerat z lanat. z lãcinat. Laniat
qñ ñbr̃ ẽndit vñ z Lanius dicit⁹ ẽ. Laniat
qñ pulp⁹ mus ñbra distrahit. Lãcinat q̃ vestis
ñbra discerpit. Lãcinat qñ lorꝰ ungat. nã
Ethimologiã q̃ cruã ẽ pena vidit milit fuisse. Jnt⁹.
Laurus z Laurea. Laurus ꝙa ẽ arbor. Laurea
corona vl̃ virga. Jnt⁹.
Emus z Jnfimus. Jm⁹ loco. Jnfim⁹ ordine. Jnt⁹
Curas z diligẽcias z Curias. Cura cruciat⁹ hñ
Diligẽcia ẽ rr̃ admissio. Curia lor gnonãdi. Jnt⁹
Vires z Virtutes. Virꝰ corpꝰ ẽ. virtus dr̃. Jnt⁹.
Alas z Animus z Spiritꝰ z Mens z Vita. Ala
ẽ qua uolum⁹. Animꝰ quo regim⁹. Mens qualitas
ẽ aut bona aut mala z pt̃ referẽ ad cognitionẽ
Vita societas aiẽ z corporis. Jnt⁹.
Granis z pũderosus. Granis ꝙs sinistr⁹ qualitatis
pũderosꝰ nãt. Jnt⁹
Vltor z Vindex. Vlas⁹ amplificatiue. Vindex
ne ampliat⁹. Jnt⁹
Fallax z pellax. Fallax i fidelis dr̃. pellax
i vlis dr̃ a pellãdo. i. ꝙssr loquendo. Jnt⁹
Jmolare z sacrare. Jmolare dr̃ mola. i. farr̃ mo-
lite z sale hostia ꝙ stercus sanare. sacrare nõ
q̃ thus aut vinũ ꝙ hostia fidei vel sacra
hostia q̃ magis sanctu dr̃. Jnter
Hostia z Victima. hostia cito dr̃ eo q̃ duxit hostis
ꝙ fanus⁹ victima eo q̃ vincit. Jnter

Nequiter z nequaꝰ. nequiter fuisti. nequaꝰ multo
mo sigñat. Jnter
Ire z ituros. Jturꝰ est. Jturi ad arma dicunt⁹. Jnt⁹
Liberi z filios. Filij masculino gñe ponũt. liberi ut
utrosq; sexꝰ. z filij mõ singulari nomine possit.
Nemo eis dicit qui hñt filiũ unũ/ liberi hñt. Jnt⁹
filij ꝙmiscui cũ sexu ꝙ ingenui z intelligũt. liberi
nõ nisi dñe nãt Jngenui. Jnt⁹.
Dulce z suave. Dulce mel dicim⁹. z salubre. z suave
aerem/ qd' nõ ẽ dulce. Jnt⁹.
Stephanus z silimdrus. Stephanus historia Solinus ꝙr
agñat⁹. Jnt⁹.
Diuinitatẽ z diuinationẽ. diuinus ad potestatẽ refert
Diuinatio futurorꝰ ꝙscia ẽ. Jnt⁹.
Vir z virtutẽ. virtꝰ honestum sexꝰ dr̃. virꝰ ꝙ mas. Jnt⁹.
Rogus z pira. hortor ẽ/ Rogus de lignis pares ẽ
sanctus⁹. Jnt⁹.
Arma z armamẽta z tela. Arma ꝑt̃ q̃ corpꝰ ad bello
tegũt. Armamẽta gnaliꝰ. Tela/ missilia aut
iacula. Jnter
Virus z agrestis. Virtꝰ herbe gñis. q̃d' z q̃dã mag⁹ serpẽtũ
genꝰ Serpẽtis nãt. ruptꝰ ꝙs uenenũ. agrestis ab
horr̃ z ira segregatus z retractꝰ dr̃. Jnt⁹.
Fugio z exulo. z Refugio z Trãsfugio. Fugio
q̃ nolũtate ꝙpria recedo z refugio exul dãnat pena refugit
ad tps. Trãsfugit q̃ ad hostes trãsijt. Jnter
Saeuus z Crudelis Seuus rerum ira. Crudelis mo-
rum sanguine. Jnt⁹
Bellum z Acies z proelium z pugna. Bellum dr̃ ab
ordinatis. proelium gnaliter pugna z Tũdus ꝙs
fẽro gnat. Acies tres fẽrũ ꝑt̃ constat. ob id uocat⁹
Acies bella q̃ de acie fẽri gnaliter bellũ. Jnt⁹.
Gens z gentes z nationes. Gens tm̃ forma ꝙ homo ẽ.
Gentes ad ꝙgregationẽ plumã ut Gallos gentes sub
uno capite desidet Nationes nõ z ritꝰ z una gñã-
tione ut Judee nationes z sñia. Jnt⁹
Aedes z Edificia aedes publice ꝑt̃ opus ad edificia
ꝑuate. Jnt⁹.
Omne z totum. Omne Numerositate gñat. Totũ
soliditate. Jnt⁹.
Vlcus z vulꝰ z plagã. Vlcus ꝙs exit. Vulꝰ fẽro
plagis ꝑt̃ ẽ plan⁹ iacet. Jta vlcus lentius ẽ. vulꝰ
grauius. plage ꝙcussa uocat. Jnt⁹
Sic z Jta. Sic qñ dicẽ ordit ꝙ Stephanus. Jta ad rem
referẽs. Jnt⁹.
Pater z Appater. pater Jmpio. Apparet uidẽtur. Jnt⁹
Pullus z nigr̃. pullus ꝑtim nigr̃. nigr̃ z albo
gnãt Jnt⁹.
Putat existimat z Opinat z Arbitrat. putat
qñ dubitat. Existimat qñ ea q̃ acta ꝑt̃. Opinat
q̃ opinatꝰ sue aut alij⁹ credit. Arbitrat q̃ dubia
rei formã ꝙspect. Jnt⁹.
Osseus z ꝙcreus z corneus. Osseus ut corꝑ pulm
aridꝰ calidꝰ q̃ olim ut nocte lux. i. dies tenebr
ꝙcreus q̃ rubidꝰ corꝑ habet ut Celo moti stella

fuerc gladij. ensis g̃ vtr̃ rugnutr̃ ꝑ gredi dc̃ ut
sperny cũ prelij aut q̃c̃ alij. Jnt̃.

Astra z Sidera Astra sunt sideruꝫ posse cc̃. Sidera
sunt astruꝫ cc̃ nõ posse vt astra ꝑ celo fixa sc̃. Si
dera mouerj. Jnt̃

Causaj z rationes. Cã multiꝫ sunt hñ. Nõ pauasse
z võ essent. Cã desiderauj. Jnt̃

Italiaj z ytalicj. Italiaj hõ. ytalicj aũ. Illud adq̃
hoc ad rẽ refert. Jnt̃.

Juuenis Juuej z Juuenj z prouj. Juuenis ꝓ via
Juuej a via ꝓgnj. Juuenj dr̃ꝫ lor. Juuenj
q̃ comeatj. Jnt̃.

Dextraj z dextrã. Dextrã manũ. Dextraj ꝓsum
z ꝓxj dicũꝫ, putãt q̃dã loꝫ sue rõ abundãt
gsuetudine antiqua vt ——

Respondo z respido z uemenj z vehementj. Jnt̃

Legoꝫ z Juuo. Juuo regem sc̃ ab vna q̃rendine
hor rẽ nos ꝫhãdo ducuꝫ. Juuo ab vmbruꝫ
Justina dicũꝫ ut sucte ligũ. Legoꝫ q̃ uitte
legũꝫ. Jnt̃.

Demitto z dimitto. Demittit hic qui ex alto
descẽsũ mittit. Dimittit quis multiꝫ ꝓcꝫ mittit. Jnt̃.

Altrinsa z Aug. Altrinsa dee potuꝫ. Aue z deprecꝫ. Jnt̃.

Fiduciaj z Cofidencia z fides qũcho timentiꝫ ẽ
Cofidenciaj fiducia ut signa q̃da fiducialiꝫ dicunt Jnt̃

Legionẽ z Legio dc̃ ab eo q̃ legũ uirtutiꝫ
Delectum. z uiriꝫ militũ. Delectꝫ ut quis
maxiẽ diligit, abundãt ut filioꝫ z parentꝫ. Jnt̃

Uerecor z Uereor metuo timeꝫ ẽ. q̃ uery aut qu
cheroth. ex alio ꝛnõ ꝓcc̃ hñsiuꝫ grẽ exprimit Jnt̃.

Plenitudinẽ z plenitudo corꝓis ẽ ul̃ animj
Plenitatem plenitas rei. Jnt̃.

Precor z Precamur deum deꝓcamur ho
Deꝓror. minꝫ. Jnt̃.

Tueor z Tueor custodio ul̃ defendo. Tuor
Tuor. video. Jnt̃.

Ludibriuꝫ z Ludibriũ dicit̃ ꝙ simul. Ludibriũ
Ludibrioꝫ aut q̃ ꝓ ludentiꝫ sue risuꝫ ꝓ
melia, formatu. eluendo. Jnt̃

Fidej z Fidejz z die Amicj. Fidejz sunt
Fidelesj Jnt̃

Clipeuꝫ z Clipeuꝫ scutũ dicunt. Clipeũ ꝙ quo
Clipeuꝫ Jmo pectus a cludo i. nobilissimũ dicꝫ. Jnt̃.

Herbare z Herbare ꝓpr̃ herbere sonat.
Herbere. Jnt̃.

Agere cuꝫ z Agit patronꝫ. Dicimus quitumet
Dicere. Jnt̃

Eminꝫ z Eminꝫ de loco quo Cominꝫ ꝓpr.
Cominꝫ. Jnt̃.

Castrum z Castrũ rogitauit. Snia ꝙsdã ꝓpr
Sniaꝫ. tauit. Jnt̃

Fors z Fors casus est. Fortuna dr.
Fortunã Jnt̃.

Intrica z Intrica cãt zare ẽ. Jnuolũ addubat
Intricatus ꝓpr. Jnt̃.

Principiũ z Principiuꝫ corꝓis tot̃ animãq̃ ẽ
Principiũ. q̃ ꝓmũ oꝛit̃ ꝛaq̃ emꝓt. Jnstruꝫ
flagrũꝫ z uelligiꝫ z totiusq̃ ampijꝫ quotiusq̃

aut ꝓsona notat̃. Principiuꝫ stmel. Jnstruꝫ ꝓpr. Jnstruꝫ
nudꝫ ꝛ ꝓnapta q̃ue sibꝫ hñt Jnstruꝫ. Jnstrc̃

Meditari z Meditamini aũ. Meditamini corꝓis
Meditari. Jnstrc̃

Redimuꝫ z Redimuꝫ redimũt. Redimuꝫ
Redimuꝫ q̃ redimũt. Jnt̃.

Decerpere z Carpiꝫ ꝓpriũt. decerpiꝫ ꝛ no
Carpere. cerpiꝫ. ul̃ de arbe decerpiꝫ. Carpiꝫ
z fidere. Jnstrc̃

Uoluptatej z Uoluptaꝫ animj. Voluptaꝫ corꝓis
Uoluptatem Jnstrc̃.

Patruuꝫ z patronũ. patrũ apud ueteꝫ patrẽ
apud nos. Jnstrc̃

Contigit z accidit z euenit. Cõtigit bona
accidũt mala. Euenit utrisq̃. Jnt̃.

Gruesꝫ z Grauꝫ. Gruesꝫ agrestiꝫ dc̃. Grauꝫ hoste
uiꝫ ꝛ dignitate. Jnstrc̃

Ceruicꝫ z Deuicꝫ. Ceruicꝫ lateꝛ dc̃ ceruicꝫ
Ceruicina. Jnt̃.

Ypreuꝫ z Ypreuꝫ domꝫ. Ypreuꝫ locꝫ est
Ypreuꝫ. Jnstrc̃

Uerecor z Refert uerecor ad metuꝫ. Uereor.
Reuereor ad uiteꝫ Jnt̃.

Obtinent z Obtinent quicquid q̃ plenũ ꝓpr
Obtinent z. obtinent q̃ multũ ꝓpr dicũ. Ac
Retinent. ligt. Retinent q̃a plenũ sunt
quasi retro tenꝫ. Jnt̃.

Antiquj z Antiquꝫ q̃ excepto patruo
Uetuꝫ. monoua. Uetuꝫ q̃ ãnoꝫ numeꝫ
sentit uetustas. nõ ẽ ꝓnũ ꝓut. Jnstrc̃

Ultuꝫ z Ultro uidetur ferꝫ. Uindicatiuo ꝓ
Uindicatuꝫ cum cohercet. Idcirco q̃ uiꝫ ultorẽ
nõ uindex. Jnstrc̃

Predatuꝫ z Preda uictor spoliat. Rapina pluꝫ
Rapinã. uenit Jmo q̃ illa uehemꝫ audet
hoc pestilentꝫ. Jnstrc̃

Cur z Cur simplex ꝙritur. Cuare ꝙ
Quare z uꝫ desiderat. Jnt̃.

Delectuꝫ z Cum delꝫ mouꝫ sunt q̃ sunt debent
Peruetuꝫ Cum ꝓmouꝫ sunt, sed pauꝫ certe. Jnt̃.

Remedium z Remedia ne pcliteamur. Quã
Moderamẽtum cautela ad pubem ꝓcla aptiꝫ
atq; ita Remedia pubescunt Jmmutata. Que
dicamus sumat ꝓtestas. Jnstrc̃

Fluuiuꝫ z Fluuiuꝫ a fluxu manat. Fluuiꝫ
Fluuius ꝓpriꝫ sonat. Jnt̃.

Corythus z Corythus cuꝫ dicunt. Corythꝰ
Corythaeus cuꝫ uas. Jnt̃.

Roseus z Roseus ꝓpr. Roscidus mixtus.
Roscidus Jnt̃.

Pullus z Pullo albo opponit̃ nigro cadauꝫ
Nigꝫ Jnstrc̃.

Pugnare z Cum pugnat resistit. Cum
Oppugnare oppugnat hostis est. Cum ꝛ
Impugnare pugnat ꝙ ofa ꝓmouet̃. Impug
pugnat excedit. Oppugnatꝫ ul̃ castrꝫ ul̃ urbꝫ
Impugnat̃ ꝓmouꝫ. Jnstrc̃

Decus z Decoꝛ. Decus honoꝛ, decoꝛ forme.

Inter.

Pompey ꝓpriꝰ ⁊ Pompeiam ⁊ Pompeyanam — Popey si ꝓsidet. popeia; si supplicat popeyana; n saltꝰ dagnone ꝛmat Jnt.

Sanctitatem ⁊ Sanctitatem — Sanctitas ꝛtis est. Sanctitas animi. Jnt.

Obuiare ⁊ Honere ⁊ Admonere ⁊ Submonere — Obuiare cui ꝓpositum Honet ꝙ memoriam. admonet ut ꝓfitet memoriꝫ. Submonet ut possit ordinate ꝙdenter. Jg in obuiando ꝓtas. Jn admonendo memoria. Jn submonendo officij. Jnt

Saltrices ⁊ Saltrices — Saltrix uel Saltrix q̃ saltat.

Sacerdotes — Sacerdotes q̃ sacra dei ꝓsunt. Jnt.

Videre ⁊ Spectare ⁊ Intueri ⁊ Aspicere ⁊ Cernere ⁊ Radiare — videre ꝙ. nã. Spectare voluntate Intueri cura. Aspicere ꝓpius. Radiare mingere. Jnter

Ostium ⁊ Portus ⁊ Hostia ⁊ Ydigium — Ostia q̃ ꝛ ꝓ q̃ prehendunt offert ut puta hinc ante ardet. ut relia ut mare. portus q̃ ꝓtio redit ⁊ hostia ⁊ q̃ ꝓ nãs. sit ut agnoscant. ꝓdigium q̃ mores ꝛtum. ꝙ q̃ dei nũ ꝓtendit Jmag hic ꝓ q̃ ꝓdigia ꝓdigi mores. Ergo ꝓ ostento rarius admiratione est. Jn nostro ecclo ordo nec vinay. Jn publico diffinay cuius Jn ꝓdigio detrimenta ꝓgnoscit. Jnt.

Turbam ⁊ Frequentiã — Turba ãguste long frc. Frequentia mag multitudo. Jnt.

Putat ⁊ Suspicatur — Qui putat omia q̃ cernit. qui Suspicatur aliq̃ ꝓfundit. Jnt.

Frej ⁊ Bremany — Fri aut q̃ alio pri aut q̃ alia mare ꝓcc. Bremas q̃ hispidi pectoris. Jnt.

Sermonem ⁊ Loquelam — Sermo omis ꝓtus. Loqla mulier gestus ut loqla Greca. Jnt.

Comitem ⁊ Assessorem ⁊ Sodalem ⁊ Clientem — Comes ꝙre vna fuit Assessor sedit ꝓtori. Sodalis adulescentior non Clien ꝛtus omis Sodalis admissus. Clien ꝓtectus ẽ. Jnt.

Causam ⁊ Patronum — Cã docet fuit. Patro potuit obstitit. Jnter

Nomen ⁊ Vocabulum — Nomen ꝙ ꝓtus ꝛtat. Vocabulũ distinxit cognitionẽ. Jnter

Horret ⁊ Trepidat — Horret rorans. agens trepidat Jnt.

Queri ⁊ Fugere ⁊ Desiderare — Querens disciplinã. Fugiens a quo auctorem. desiderans q̃ abest ut q̃ amans uel quod amamus Jnter

Temerarium ⁊ Audacem — Temerarius sine ꝛspectu salutis obiat ꝓcellis. Audax sine ꝛone ꝛpetus fuit. Jta audax no ꝓfundit se

merarius no timet. Jnter.

Longum ⁊ Longinquum — Longus dr̃ ad hanc horam ꝓtinus Longinquus ginquum ꝓtinens. Jnter

Felicem ⁊ Fortunatum — Felix uti natus est. Fortunatus opib⁹ nos ampiat Jti felix bonus fuit. Fortunatus comodo ꝓpius. Jnter

Cirus ⁊ Coleus. — Cirus ꝓbus gnatis tang plume pre maturis finis sapientie ꝓficiens ꝛ ante ꝓfectus sapiat aut loquetur. Coleus cui ꝓfectus est. Jnter.

Simul ⁊ Iona — Simul locus. vna ꝑ ognitionem demostrat. Jnt.

Comis ⁊ Emis — Comis gladius. Emis in malis ago q̃ illud amanly no ꝛnebit hor amanly emittit. Jnt.

Dicere ⁊ Loqui ⁊ Narare. — Dicis ꝙ nolimus loquis inuti narramus q̃ ignorat. Jnter

Vultus ⁊ Os. — Vultus ꝓpte hoc. Os horis. Jnt.

Memorem ⁊ Memorie — Memor est retinens memoria. memoria beneficij uel Jniurie. Jnter

Ordinare ⁊ Disponere. — Ordinatio simplex ẽ. Dispositio vaga. Jnt.

Dedicatus ⁊ Consecratus — Dedicat dr̃ ꝛ. sanctus ostendit: dicit ꝙ ꝓfano fit. Jnter

Quaternus ⁊ Quaternus. — Quater qua finis. Quaternus Quionũ. Jnter

Voluptatem ⁊ Voluptatem — Voluptas facto gaudet. Voluptas fieri cupit. Jnter

Nouissimus ⁊ Vltimus. — Nouissimus ordinis. Vltimus ꝛbis. Jnt.

Curam ⁊ Curare ⁊ Curare. — Curatus ãi ꝛcipit. Curat qui ãi ꝛsnost ad gubernandum ꝛ volãdi. Curare q̃ ãplatum ẽ q̃ locus fuit. Jnt.

Vnus ⁊ Iustus — Vnus numo ꝛsidet. Iustus ut ꝛtus vnus ut ꝛtus humi. Jnt.

Commodare ⁊ Accommodare — Cõmodat, ꝙmat ꝓmia Accõmodat, aptat. Jnt.

Splendere ⁊ Fulgere. — Fulget nã ut ignis. Splendet cum ut argentum album. Jnt

Verere ⁊ Vereri — Verer ꝓtus. Vereri gras. Timere illud vehemẽter. hor honorari. Jnt.

Pedale ⁊ Pedale — Pedale mãus ẽ pedis. Pedale sub pedibus ꝓsternit voluptate. Jnter

Texere ⁊ Texere — Texens q̃ texit ẽ. Texere que texit. Jnter

Opinionem ⁊ Rumorem. ⁊ Famam — Opinio ꝓstratã fuit fama vel comẽdat vl' detrahit. Rumor ꝛdicit. opinio ostendit fama ꝛdicit rumor tumultus. Jnter

Querimoniam ⁊ Querelam. — Querimonia ꝛtat

Quarela sygnarna. Jtem prior gramatice posterior Lexicarij est. Jntre

al' Trāsfugam 2 Perfugam. — Trāsfugit sunt relīqt ad alios vadit. Perfugit simplex & Item trāsfugit vt adiunct vel adiunct. Jnt.

Hunc 2 Fstum 2 Fllum 2 Eum. — huc efferas proximo notat. Illuc offendit loge qde sentiu ipm vel ipsum Eum absentem refert. Jntre.

Glorium 2 Gloriosus 2 Glouiatorium — Gloriosus vnus dignus & glue. Gloriatur nō hō eam gloriādi. sed rē gloriādi Gloriosus plus ex rabie ce rogit Jnt.

Adrogantem 2 Abrogantes — Adrogat alqd sibi quis nō monuit. abrogat qui alij auferet. vel legem tollit. Jnt.

Continue 2 Continuate — Cōtinue stanti. continuate sine intermissione. Jnt.

Extremū 2 Alienum 2 Extraneum 2 Extraneum — Extremū est extime gentis. Alienū nō loci sed Jure distat. Extraneus qui ex eadē ciuitate Extraneus qui ex eadē arcta. Jnt.

Lucidum 2 Luminosum illuminatū. — Lucidū & qd aperte clarū lumen ampli. Luminosū qd multū luminis Jnt.

Delubra 2 Sacellum. 2 Templum 2 Lucus 2 Fanum 2 Bidental. — Deluby & quo loco fulmen percussa fuit Sacellū paruū cū fano dyis sacratum. Templū & locus augurio Lucus qd lucet. vel quia densitate arboꝝ minus. Fanum fanum eo quod ibi fulmine tactus abditus ibi omen notatus. Jnte.

Occidē 2 Interficere 2 Perimere 2 Interimere 2 Necare 2 Effligere. — Perimē & Interimere pusillū. Occidē ab occido dicit. Jugulare ob Jugulū. Necare a nece. Interficere a ferro Jntre

Virtutē 2 Fortitudinem 2 Vigorem 2 Voluntatem 2 Vehemētiam — Virtus primū bonū & qd ī rē bene est. Fortitudo vel corpis. Vigor animi & actionis. Voluntas vel quia Celerius fit voluntate vehementia absq; pturbatione. Jnt.

Facultates 2 Facultatem — Facultas copia locupletis est. Facultas artificis. Jntre

Ignoscere 2 Condere — Ignoscit qm de manifesto parcit nō ulciscit. Condo qm de alia re aliquid gignit. Jnt.

Halare 2 Ponderare — Hālat qui ppe ī amphora aquā. ponderat aut qui manu librat ut ut pōderosa. Item qui hāte onus. qui pondere nititur. Jnt.

al' Dum 2 Domus — Dum & qm qd cleros libet mūstrat ut mus gladiatoꝝ. Domus qd dyscordat ut pauperis. Jntre

Sectorem 2 Scitor. — Sectorem qui sectat. Scitor qui scitore vt festiuus. Jnt.

Animatia 2 Animalia. — Animatia aiāl sentiūt. Animalia aiāl habit. Jnt.

Abspulsus 2 Repulsum — Abspulsus a quo pulsus Repulsus vehemēter pulsus. Jnt.

al' Merus 2 Tumor 2 Fermentum 2 Pauorem. — Merus mortis est Anxietas. Tumor. tumore. Fermentum fit admixtione alterius rei ut vini. Pauor pauore perculsus est. Verecundus & magis pauidus. Jntre.

Frequentat 2 Frequentare — Frequens ppa. Frequentat aliena. Jntre

Primum 2 Primatum — Primus entium ppe. Primatus dignitate & sublimitate. Jntre

Gnus 2 Parcus — Gnus inutile. Parcus inutile. Jntre

Summus — Summus que postrema. Summus que tribunus. Jntre

Completes 2 Diuites 2 Opulentum 2 Potentem 2 Fortunatum 2 Pecuniosum. — Completus a copia locupletis Diues qui ad similitudinem fit. Opulens ab opibus. Potens qd imitatur. Fortunatus qui forte aliqd sibi gignit. Pecuniosus qui habet pecora. Jntre

Grandem 2 Magnum 2 Immanem — Grandis ī tremito. magnus a magnitudine. Immanis ferus magnitudine. Jntre

Poetice 2 Poesim 2 Poema 2 Poeticum. — Poetice nouē ē ars. arthistorice. Poesis opus dicit. Poema rectis pedibus & legitimis inclusa materia. Poeticum rei poete vnde est. Jntre.

Homonimum 2 Synonimum. — Homonyma vnd uoce multa significat. Synonima multis uocib idem testat. Jntre

Clupeum 2 Clipeum. — Clipeus armor. Clupeus ymago. Jnt.

Parum 2 Breue. 2 Exiguum 2 Pusillum — Parum ī re. Breue in spatio Exiguū ī corpore pusillū in pomborum ore. Jntre.

Immolare 2 Sacrificare — Immolat qui id cui sacrificat occidit. Sacrificat sanctum. Jnt.

Spes 2 Speculatrix 2 Speculatrices — Spes deus nō est. Specula dicta ē ab intuendo. Speculatrix qd a speculatore. Jntre

Cōpendium 2 Dispendium 2 Damnum 2 Detrimentum 2 Jacturā. — Cōpendium vnde qd adquirit. Dispendium detrimentum ī re. Damnum dam mus ē. Detrimentum vel tritu. Jactura qd iacendo vel abiciendo amittimus Jnt

al' Egrotum 2 Egrum. — Egre aīo egrotus corpore. Jnt.

Alienidine; z Alimonij. — Alienido ꝯ rem̄ tr̄ z corporis Alimētus Incrementū ꝯ ſtāns Alimonia ab alendo quaſ ꝓtrula Anim. Jnſ.

Equale z Equabile — Equale alterū ſtm rectitudinē eſt. Equabile qđ equaꝫ ꝑt. Jnſ.

Treſcere z Treſcens — aliqđ nectat. Treſcens nichil ſcat. Jnſ.

Claries z Niueus — Claries que ex rohim aque cō ſtringit. Nix nichil ex rubi habet Jnſ

Contrarius z Aduerſarius. — cōtraria loco. aduerſarius homo. Jnſ

Gallus z Gallitus z Gallicinium — Gallus nationē. Gallicus ꝓuincie Gallicus negociator. Jnſ

Non certus z dubius — Nō certū. nō ꝑſpicuū numeroſi dubij. — certi. Dubiū admodū ꝑt. Jnſ

Ambulare z Deambulare — Ambulare ꝯ ꝓpriū Jnſpectū Jn ambulare horis. Jnſ.

Exhodiare z Exhodiary — exhodiary ceremonij. exhodiare. ꝯ ray modū ꝯpone. Jnſ.

Cadere z Decidere — Cadere in plano. Decidere ex alto. Jnſ.

Subſidiū z Preſidiū z Auxiliū — Subſidiū qđ ꝑ ſe eſt. ſtatuēs — preſidiū ꝯ ꝓmy. Auxiliū ꝛcemus ē. Jnſ ſ ſubſidiū ad ſtendos cruſ. — preſidiū ad uſtodiā collocatū Jnſ. Auxiliū ut ꝑſe ex ſtituto uenit. Jnſ.

Cōtumelia z Cōtumelioſus — Cōtumelia ex ſtituto ꝯ uitato. cōtumelioſus impio uitioſo aduerſitus. Jnſ

Ceruleū z Ceruleus — Ceruleus nō color eſt. Ceruleus fingit. Jnſ

Ꝑparare z Feſtinare. — Qui ꝓperat ꝑ nō cōſtituit Qui feſtinat indeq; cōſtituit. Jnſ.

Polire z Rouare. — polimus rudia. nouamus — retera. Jnſ.

al Nobiles z Generoſus — nobiles a nouitate meruit a nobilia nōia. Generoſus qui Grece ... appellat. uel quia alter ex cognatione eſt. Jnſ

al Nationes z Gentes. — natio ſolus pater⁹ qui Gens. ſtrue manet explicuit Jnſ

Ꝑparare z Cōparare. — ꝓparare ꝑ ꝓparare. cōparare undiq; parare. Jnſ.

Quietus z Stillare. — Quieta manet. Stilla cadit. Jnſ

Cōuenire z Coyre. — Cōuenit ꝯ unū cohortare. Jnſ.

Cauſa z Patrocinium z Oratio — Cauſa eſt de qua agit. patrocinium qđ accommodat Oratio que dē. Jnſ.

Superbus z Arrogantia — Superbus ꝯ a ſuperhabendo. Arrogantia ꝯ ꝓprie ſibi arrogat. Jnſ.

Scrutari z ſcrere. — Scrutari ꝯ me reliquis

ꝯtēpti alia reiecta. Quicq; uel qđ abeſt, ut qđ ad ꝓpriū pertinet. Jnſ

Annuere z Annuere. — Annuit cupite i deſiderio. Annuit ad dictū. Jnſ.

Prelium z Bellum. — Bellū ꝯ nūc ꝓlio ꝯ ex ſtantes ꝓlium ꝓpria pugna eſt. Jnſ.

Diligentia z Curia. — Diligentia a diligēdo ſingula cum ſit ꝓ ſe diligentia oppositū. Cum at eſt que res ſit anxius horis ſue ꝛ honeſte rei eſt. Jnſ.

Regium z Regale — Regiū qđ regis eſt. Regale qđ regi dignum eſt. Jnſ

Erarium z Erarius — Erarium ꝑ ſe cum ſolet ꝓ eo Erarius nichil qđ eſt ſolet cum ꝓ ſe. Jnſ.

Error z Erratus — Error eſt ex uitiū. z amor z dolor. Erratus recte uie eſt. Jnſ

Erratum z Erratus — Erratus ꝓ ſone aptū eſt. ut nutrix. Erratum hodie uiſ. Jnſ.

Notare z Adnotare — notat qui uel ſoli ut ꝓpria. Adnotat z noti. qđ addit. Jnſ

Salubre z Salutare — Salubre adhuc reſtituit z ad ſalutē. cibus. Salutare ꝓfuit eſt. Jnſ.

Committere z Crudere — Cōmittere ꝓfua. Crudimus ꝓcurata. Jnſ.

Sub z Jn. — Sub nō unū ꝓ clam poſt ut pubi ꝓut cla ꝛ. Jn unū ſtatuo ꝓfuit ſunt nimis aut nox. Jnſ

Claudere z Claudere — Claudere ꝛ ſumus ē ꝑ ſe ſtructus. claudo ſtruo. Jnſ

Vitiatione z Culpatione — Vitiatio vitiū ꝓ parte Culpatio a culpa ꝯ ꝓpt. Jnſ.

Nolle z Appellare. — Nolo nolui. qđ ꝯ appellat Jnſ

Neceſſitudo z Neceſſitudines. — Neceſſitudo ut ſanguis eſt utilis. nouitas. Neceſſitudines ſunt bilis ꝛ ē utpote ſunt mouentia. Jnſ.

Sero z Sero — Serus ad ſpatiū Sero ad tempus Jnſ.

Decus z Gloria — Decus ē ſplendor animi. Gloria qđ honeſtum manet. Jnſ.

Honor z Laus — Honor ē dignitatis ſummatio ut pium ut ꝓbitas. Laus ē ꝓbata extimatio recte factoꝝ. Jnſ

Familiare z Familiaris — Familiare ut ridiculū reſtituit cum Familiaris. Familiaris ſt. familiarem qđ ſibi ſeruum ut ſuum ſtudi? Jnſ

Officiosus z Inficetus — Officioſus ſolus ē mutat. officioſus officio ob eſt. Jnſ.

Certus z Verum. — Certū ꝯ ꝓpt. ꝓ ſe nouū. ſit eſt certū z certū. ut ꝑ ut ꝑ ut ꝑ. Verum falſo. Jnſ

Figura z Forma. — Figura alius ē op⁹. forma nature ſoma. ſolus ē formoſus dē. Jnſ

Ignominia z Infamia. — Ignominia ꝓpriū ab co

qui pt aliquãdiu ī notarie. Infamia ex multoꝝ
simone nascit. Intre

Periculu 2 periculũ ĝ necessitat. pernities pre
Pernities nocem uenit. Intre

Viranitas 2 virtus virtꝰ ĝuctio. Virilitas
Virilitates hoim qualitas. Intre

Coitates 2 Coitus est copula ut dicit. Coitio
Coitones. vndiq; ayuncio. Intꝝ.

Jeunius 2 Jeunium dicꝰ est, Jeunitas vbi ab
Jeunitates stinentia. Intꝝ.

Eliguen 2 Eliguꝰ hꝰ ligula, sed apud̃ auct.
Eliguarum Eliguar amisit. Intre

Suspicatꝰ 2 Suspicax arguit, Suspitosꝰ ire
Suspitosus capit. Intꝝ.

Restiarius 2 Restiar qui facit. Restio qui vendit.
Restiones. Intre

Austerꝰ 2 Austerus grece ĝstuendus. Senex
Senex. a senecio. Intre

Eloqnnas 2 Eloqnna ē ꝑfecta vis orandi. Eloqui
Eloquium est pars rhetorice ut quidam legendo. Intꝝ

Sedare 2 Sedare, mitigare. Lenire mitigare
Lenire Intre

Feroces 2 Feroces alꝰ. Feri Leones.
Feros. Intre

Omnes Omne nullũ excipit 2 omnes ut homines.
Cuncti 2 Jra rex vnꝰ ꝑ quẽ nociuꝰ pulsa diu
vnus ꝙ vi. vndiq; uel ī vna parte nocendi ĝ pene tendit. Intꝝ.

Auferre 2 Auferre quidem dicit. Adimere ꝑ vim.
Eripere 2 Coactꝰ cepit dicitur auferre potius
Adimere. adimere ullus. Eripere ualeamus. Intꝝ

Studiũ 2 Studium ait est. Disciplina artis.
Disciplina Intꝝ.

Incitare 2 Incitat ī actũ fac. Incipere cui, exitũ
Incipere. ponit. Intre

Comedus 2 Bono opponit malũ. Comedus
Bonum. alius, nequã utrq; dicit. Intꝝ.

Decentem 2 Decens ī ressu 2 motu corporis
Formosum. formosus excellẽs statue dr. Intꝝ

Decorem 2 Decor in habitu. Species ī nubis.
Speciem Intꝝ.

Liti 2 Lis nascit. pugnacia effigiat̃ gestum
Litem ministra Tragicalia partiũ 2. lis finit. Intꝝ

Rixam 2 Rixa sine armis est. 2 hꝰ dr̃ pugil.
Pugnam pugna legem hꝰ ut̃ nãlis ut̃ moralis. Intꝝ.
Aut ciuis pulsetur exilio, aut armis ꝑ fũnã,
uite dimicet. Intre occulte 2 celãt

Occulte 2 occulte latent. Clam celant.
Clam. Intꝝ.

Agilem 2 Agilem actu fac. Strenuus mor
Strenuus 2 fortẽ audax. validũ corpus.
Fortem 2 Intre
Validum

Spectamentum 2 Spectacula locus est vbi spectat
Spectacula Spectamenta que spectãtur. Intꝝ

Voluntas 2 voluntas que volunt
Voluptas voluptas ꝙ volumus. Intꝝ

Laudem 2 Laus fuit Insteri. Laudare ho-
Laudationes nesta rei gestas relatu. Intꝝ.

Fere 2 fere fruitur ꝓfitetur. Aliquã ꝑpositio
Aliquã tio sparsim fungi est. nã nugas ꝙd
Nequã nugas. ꝓmittere ꝙ teritur nã pauci. Intre

Aptus 2 Utilem. 2 ydoneus. Aptus loco unus

2 rapes qd̃ habet cui Curiosus
ut ꝑ prudẽs lic̃. ydoneus uel Amicus ꝙ sibi ut
prudẽs usu dr̃. Intꝝ

Saxum 2 Saxum nã. Lapis qui ex saxo resecat
Lapidem Intꝝ.

Ypc 2 Ypc nõ loco distat ꝑ ualle Secundum
Secundũ numerũ hꝰ. Intrãdi uicinus est. Intre

Explere 2 Explent que detrunt. Supplent
Supplere. que supersunt. Intꝝ.

Cognoscere 2 Cognoscere prime cognitionis est
Agnoscere notitie. Agnoscere gnãle ē. Intꝝ

Civem prodere 2 Civem prodens qd̃ mutat fac. ob quod
Obpidet. ꝑdet quos desinauit. Intꝝ.

Fragmina 2 fragmina poterat lectio ꝓmitti
Fragmẽta. fragmẽta ex rapto ꝙ fracta. Intꝝ

Rogat 2 Rogat ut alꝰ ut alius admonet
Interrogat ꝑ aliqd. ut legẽ ferat rogat simul
ꝓpositũ ut de alio ꝓpi. Intꝝ.

al Fulmen 2 Fulmen ferit. Fulget splendet. Ful
Fulgur 2 gure condit.
Fulgure Intre

Gregem 2 Gregem Jumentoꝝ Cornuoꝝ ꝙ pecora
Pecudem quibꝰ 2 capruꝰ. Armentũ taurus
Armentum Intre

Quin etiam 2 Quin etiam quidem totũ empte rei
Quidem. ꝓmã rogat. Quin ꝙ. Jubet
quoque. Jra prior ut ꝑ totum re ostendit ꝑfit
ꝓmptu ut ego te ꝙ rogem nõ ē quin sit opus ꝓfecto
postmodo ꝑ cõtemptum ī rebus quot. Intꝝ.

Suscipere 2 Suscipitur cui. Sumpcione aqua
Sumpcione. Intre

Pauper 2 Pauꝝ qui nõ hꝰ plenũ ꝓmonum
Inopem Inops qui nullaꝝ re possidet Intꝝ.

al Legem 2 Legẽ cum 2 pulget arcuor ut patronus ꝙ reo.
Dicit — Dicis rogas ꝙ sc. Intꝝ.

al Judicium 2 Judicium est rate ra. Opinio
Opinionem fides dubie. Intꝝ.

Scius 2 Scius ad arte refert. Scies ad volũ-
Scientem tatis pacti ut scius cytharus. Intꝝ.

Munifex 2 Munifex vdne. Munus pcepta
Munium. liberta dr̃. Intꝝ.

Se 2 Se gñaliter. Sese spaliter.
Sese Intre

Histrio 2 Histrio ꝓpriõe hꝰ ut palestrio.
Hiare — Hiare in re ꝙ cupide fit. significat. Intꝝ.

Cruciamẽtum 2 Cruciat dolor corpus: Cru
Cruciatum — ciatus ꝙ cruciat. Intre

Sodalicium 2 Sodalicius est homo. Sodalitas
Sodalitatem animoꝝ ꝙ amore cuiꝰq; gratie. Intꝝ.

Pendo 2 Pendit aliud ꝑdet ꝙ.
Pendeo. Intꝝ.

al Superbus 2 Superbus mores gerit humanos.
Gloriosus Gloriosus ornat̃ est moribus. Intꝝ.

Lacunaria 2 Lacunaria 2 lagunculi sũt. Lagena
Lagena — tecti. Intre

Clementem 2 Clemens adiutrix mentis
Mansuetum mãsuetus manu assuet. Intꝝ.

Modestus 2 Modestꝰ qui nichil ī solẽne fiunt
Moderatus moderatꝰ iuste otia ybus trãsit Intꝝ.

Forte 2 Forte 2 vocabulũ 2 ꝓpterea 2 adu-
Casu bium ē. Casu magis ꝓpositionis
habet. Intre.

Arbitreūs 2 Arbitrāus q̄ arbitr fuē. Arbitrāus
Arbitrāus. q̄ strenuus. Jnt.

Tenebrosus 2 Tenebros lor q̄ ut ūbros
Tenebrosus. Tenebrosus ꝑt ur Acherey. Jnt

Hiberna 2 Hiberna loca. Hiemalia tpa
Hiemalia Jnter

Dete 2 Dete Jngro. q̄ vilis. Aretio
Rete 2 ay rem est que: Rete ē testimoniū
Ete 2 Et e. de te. de alio. Jnt.
Ete.

Infoze re 2 Jnfoze q̄ ipse foze ure nichil
Adfoze re. nus ad amay Ad foze ꝑ
foze. Jnt.

Hostile 2 hostilis arus: hostilis ipis bellis.
Hostilis Jnter

Atrametile 2 Atramētile vas. Atrāmē-
Atramentū. tū hō q̄ vendit. Fmys.

Jnter.

Abundare 2 Rigare. Abūdat aq̄ ꝓ rigat
humor. Jnter

Abrogātes 2 Abrogat q̄ alia auferr ut
Arrogātes 2 q̄ lege tollit. Arrogat q̄ sibi aliq̄d
Superbus 2 plus justicie sumit: nec alios
Gloriosus 2 experat audiēdo. ꝓ suo uno.
Insolentem Superbus q̄ ē nimis tumore rapt
Gloriosus honoꝝ quos solito more sibi nimis ꝓsumit
ē usurpat. Jnt.

Abstinēs 2 Abstinos ē q̄ alios ꝓ abstinet
Continēs Continos q̄ se ꝓhibet ē castus. Jnt
Absolūt 2 dimissus. Absolut ē q̄ de amicis
Innocēs tūc ab accusē ē q̄ suerat amic. Di-
missus ē q̄ sine amic ē, vel q̄ aliq̄s ut amic
vel ꝓpc. Jnter

Abitus 2 Abitū de absessu dicim. Habitus de
Habitus habitu. Jnt. ut habitus ꝓpis. Jnt.
Sed habitū de vestim ut gestu. Jnter

Abdurāt 2 Abdurus q̄s ad ēs rudis ut inhonestū.
Pduxit. 2 Pduxit ad studia deducit
Deduxit adhortatus. ꝓ.

Abstulit 2 Abstulit abhoc tulit. Substulit
Substulit 2 sursum tulit. Tulit 2 iaq̄ ꝓtert
Tulit Jnter

Accusare 2 Accusare ē cui crimen obiectur.
Jncusare. Jncusare cui q̄rela fit. Jnt.

Accessire 2 Accessire ē notarie] Accessire
Accessire aut accusatorie ꝓsequi. Jnt

Accōmodare 2 Accōmodare ē rez comodare
Comodare. Comodare ē cōmodū fieri. Jnt

Accolas 2 Accole regiones circulant. ꝓxim
Jncolas uel finitimi. Jncole nō eiusdem
ciuitatis ꝓ coloni rei est ꝓ hospitij. Jnt

Acies 2 Acies ordinis ad ordines aut ad ordinē
Aciem 2 armatoꝝ militū ul ad rei cuiuscūq;
Aciem nō aut murorū aut subtilitatē
mētis significat. Jnt.

al Accipere 2 Accipio q̄ ab alio datū. Sumo q̄
Sumere 2 posito ꝑ me uel uolūtate. Teneo q̄
Tenere 2 accepto. Prendimus que figunt
Prendere Jnter

Accūbere 2 Accūbere ad quietē ordinē ec. Dis-
Discūbere cūbere ad epulas. Decūbere ꝓ infirmi-
Decūbere tate. Jnter.

Acerbitas 2 Acerbitas ꝓ gustu est. Acerbitudo
Acerbitudine ꝙ affectu. uelut amissis liberis
uel aliqua re ꝓdita. Jnt

Acerrimus 2 Acerrimus mole significat. Acerbus
Acerbus ꝙ magnis ostendit. Jnt

al Annuere Annuit ad q̄d dictū ē. i. assentit.
Innuere 2 Innuit aut ꝓpria. Abnuit adsti-
Abnuere. pulatur. Jnter

Affirmare 2 Affirmans testimonio cōfirmans
Confirmare efficacia. Jnt.

Adulescens 2 Adulescens q̄ adolescit. Juuenis
Juuenis ꝙ fortioris etatis ē. Jnt.

Assuetudo 2 Assuetudo ꝓ usu re ul ꝓpter
Cōsuetudinis Cōsuetudo ꝙ aid. Jnter

Admittere 2 Admittit crimen. Cōmittitur
Cōmittere q̄libet sua culpa uel alterius. Jnt

Detrectat 2 Detrectat q̄ manu fiunt, con-
Cōtrectat 2 trectat scripta. Detrectat ꝓ uerbis
Detrectat 2 Obtrectat uoce.
Obtrectat Jnter

Admūtū 2 Admūtū ꝓ re ē. Admutorū ꝙ
Admutorū ꝑsona. Jnter

Assentat 2 Assentat q̄ ꝓ plus ꝙ ratio dictat applat
Cōsentit 2 Cōsentit q̄ ei cetera uoluntati sunt.
Assensus. Assensus ꝓ Adulatione ꝓdit. ꝓ.

at Assecla 2 Assecla ē humilis ꝓ seruitus
Comites 2 assidue nos trahens. Comes
Cliens uel Juuenis ul Amicus potentis
Clients ꝓ uniuꝰ. i. assecla 2 comes. ꝓ.
hoc ꝓ submissior filio enutritor. Jnt

Annūtare 2 Adnūtat de futuro. Nūtat
Nūtare 2 de ꝓsenti q̄. Denūtat ꝓ prius
Denūtare 2 Penūtat de remissa uel ei cui
Penūtare. respondēdo. Jnt.

Alloqui 2 Alloqui ꝓsuadendi ul ꝓsidij ē.
Eloqui Eloqui uero oratoꝝ. Jnt.

Affines 2 Affines assumūt. Cōfines ꝓsse
Cōfines. ꝓximos ꝓt. Jnter

Adolescere 2 Adolescere augumēti ē. Jnsolescere
Jnsolescere] coaugumenti. ꝓ. Exolescere
euanescendi ē. Jnt

al Admissus 2 Admissū aut ꝓtectū significat
Cōmissus. aut hoīe ad salutē ꝓ tromissū
ul et iā equū gestatū. Cōmissū ul ꝓprium
ul ꝓtectum. sine gradu uolo aliq̄d significat Jnt

Aduena 2 Aduena ꝓt uidet qui mari uenit
Peregrinus ul ēm utiq; lōge strays a nobis
Hospites peregrin ꝙ nostre nō ē cognitus
a peginādo tuū aggred. hospes familiaꝝ co-
mitatu in hui⁹ humanā tempꝰ ē. Jnt.

Adurere 2 Adurere ignē in rubiē est.
Exurere 2 Exurere ornatus. Amburere
Amburere circū urere. Jnt.

Adūsus 2 Adūstus. Adūstus ꝓtinus

Jmitatus est. Aduersus gtraui⁹. Jnter

Astruere 2 Astruere affirmare est. Jnstruere
Instruere 2 acie militi⁹ uel actione. Extruere
Extruere 2 in altu⁹ struere. Cōstruere i struendo
Cōstruere 2 aduūgere. Substruere aliquib⁹
Substruere pro positis subtus struere. Jnt⁹

Aduocatu⁹ 2 Aduocat⁹ i patrocinio dat⁹.
Inuocatum 2 Jnuocat⁹ est angelus p̄stantius
Inuocatum Inuocat⁹ ad obsequiū p̄stantius. Jnt⁹

Admonere 2 Admoneri⁹ de priesmin. Com-
Cōmonere 2 moneri⁹ de struto. Monere⁹
Monere de fumo. Jnt⁹.

Aeternus 2 Aetnū manens stat⁹ dr. tacit⁹ deus
Sempiternus 2 actn⁹. Spiritus qd semp est.
Perpetuum perpetuus uū certū mūsuū e.
Unde ypperuale uel ypperuus Augustin⁹ dr. Jnt⁹.

Aequalis 2 Aequalis ānis uel corpore uel plus⁹
Parem 2 loris dr. par statura uel impare
Geminus aut aīa uel vitiis. Gemin⁹ nāt. Jnt⁹.

Aequus 2 Aequus arduo est. Justus dr.
Justus. Jnt⁹.

Aemulus 2 Aemulus i studio e idest Jmitator
Adūsarius 2 i iudex i rebus. Adūsarius
Inimicus i pugna. Jnimicus odio laborat Jnt⁹.

Affatus 2 Affatus honeste dicit⁹. Affricti bellū
Affrictū 2 uel uerum. Affricatus negotiū.
Affricatus Jnter

Affari 2 Affamine honeste Adfari⁹ i mitia
Adfari. uel i iudicio Jnt⁹

Affectus 2 Affectus desideriū significat. Ad
Adfectus affectū uē. g sumatis demōstrat. Jnt⁹.

Affatus 2 Affatus dr e corporalis recte dicit⁹.
Passus passus de corporalis. Illud cū dr de
dicit⁹. hoc de essentia. Jnt⁹.

Asperitas 2 Asperitas expīma pte uocis fit.
Syncopen 2 cui⁹ lr̄a uel syllaba diminuitur
Apocopen. cui⁹ dr exēpli grā tēpnitis p̄ro
grēpnitis. Syncope media p̄dit cui⁹ dicit⁹
pro natantes nantes. Apocope ultima p̄dit
cui⁹ dicit⁹ Luxu p luxuria. Jt⁹ aliud dictū
Solasti p desolasti. Nouat p nouerat. Cim p
cratata. Jnter

Agnosco 2 Agnoscit⁹ notos uel ignotos. Cognos-
Cognosco cit⁹ notos uel ignotos. Jnt⁹.

Agrius 2 Agrius uocabulū grece q̄ illa
Fundus 2 appellat. Fundus
Predium 2 appellat⁹ ab eo q fundat⁹ sit.
Possessio i. stabilis. uel a fundamēto aedi
ficat⁹. predia dr eoq ab hostib⁹ uelut p̄cept⁹
possidet uel diuidit. Possessio a possidēdo dr
Jdq̄ mobile uel stabile dr. Jnt⁹.

Agitatus 2 Agitatus que lr̄a ss. idest sepe
Mouari agitus. Mouet⁹ emotus est
terremotus. Jnter

Agmen 2 Agmen est ordinata multitudo e
Exercitum ab actu mouendo. Exercit⁹
ppe militū e. ab exercitatione assidua dict⁹. Jnt⁹

Abiectus 2 Abiect⁹ nostra uoluntate. Ejectus
Ejectus iussu ab alio. Jnt⁹.

Abstrusitas 2 Abstrusitas rationis est. Ab
Abstrusus 2 strusus gsuetudinis. Jnter

Alleuem 2 Alleuet⁹ diuin⁹ cui⁹ qui rā albus est.
Alleuatus Alleuatum qui adhuc inmaturus. Jnt⁹.

Alius 2 Alius explūs dr. Alter e duob⁹.
Alter Jnter

Allegare 2 Allegare ē rei ri q̄uocare. Allegare
Alligare 2 eā⁹ Judicib⁹ i notescere. uel grossis uo
Vincire cibus q̄ us⁹ inserere. Vincire est
q̄ ligare. Jnter

Ali 2 Alimur ab alio. Alitum⁹ nostra sustin-
Alitus tare Jnter

Altus 2 Altū utroq̄ significat / deorsum
Excelsus 2 uere 2 i superos. ut altus mons.
Summus 2 2 altū puteū. Excelsū i superiore pte tm
Profundum ut excelsus mons. Jmus in inferiore
pte ut ymus pater. p̄fundū in i inferiore pte dic⁹
cog̃ profundā hab⁹. Jnt⁹

Aliquis 2 Aliq̄ nom⁹ ē n. g. declinabile i cōis
Aliquid. a masculino i femininū ista 2 nul⁹
freq⁹ q̄ aliquis uir / aliquis mulier / aliquod
animal. Aliq̄ uō cōtrie g sum⁹ q̄ q̄n significat
2 casus nō reperit ut proin da mihi aliq̄d. Jnt⁹.

Amplus 2 Amplū spatiū e. plus q̄ latus.
Plus. Jnt⁹.

Amnis 2 Amnis circūdat aquē est maior
Flumen 2 q̄ flumen nauis q̄ fluit. Flu
Fluuius 2 men uastos 2 latos nō est
Torrens 2 fluuius exundans. Torrens aque
Burgetum imbrib⁹ auctus. Burgus unde
Alueus tpor⁹. Alueus cuiuslibet fluuius. Jnt⁹

Amare 2 Amare uoluntatis e. Diligere
Diligere pretium affert e. 2 illud i quilibet
aliqū hoc sūmo delectu fine grauamen. Jnt⁹

Ambiguus 2 Ambiguū qd i ambas agi
Anceps. pt̄ potest. qd agitur
Dubius. appellat. Jncertū nullū costitue e.
i. nisi certū. Dubius e qd i qua pte uerum
sit ignorans hoc e anceps. Jnt⁹.

Ambire 2 Ambitus magna fugitis minora
Fugere. 2 ambire circuire cū do⁹ ambitus
lex dr. Fugere e supplicat Jnt⁹

Ambitū 2 Ambitus e gressus operis 2 di
Ambitiosus cursus. Ambitus opus arbitris
ambitiosum 2 coacti cursus. Ambitus gressus. Jnt⁹

Amicus 2 Amicus a eo q̄ amat. Sodalis
Sodalis 2 equalitate gressus est. Familiaris
Familiaris familie gressus est. Familiaris
q̄si ex una familia ē oriund⁹. Jnt⁹.

Amputare 2 Amputatus circūcisa truncata
Decidere 2 ramenta. Decidit⁹ a pte truncat⁹
Abscidere. ramus. Abscidit⁹ omnis ar-
bor tota arbore. Jnt⁹.

Amabilis 2 Amabilis q̄ debet amari. Amabilis
Amabile q̄ pt̄ amari. Jnt⁹

Ante 2 Ante loci significat. Antea temp⁹.
Antea Jnt⁹.

Animus 2 Animus aduertit⁹ sentit. Ani-
Animi aduertit. Jnt⁹.

Aliter 2 Aliter aliter uolunt q̄ unusq̄ sen-
Aliter tit. Aliter q̄ alius. Jnt⁹.

Anxius 2 Sollicitus — Anxi⁹ ad n̄ā⁹ rem. Sollicit⁹ ad timorē uel ad rē. Jun.

Anhelitus 2 Suspirium. — Anhelit⁹ lassitudo. Suspirium anime duxi ē. Jun.

Antistes 2 Sacerdos. — Antist⁹ appellat⁹ ē q̄ a grā altaris planā stare ḡuet. Sacerd⁹ a sacra appellatione dict⁹ ē. Jun

Antiquus 2 Priscus 2 Vetus. — Antiquus dicim⁹ hoīe q̄ ḡnē nos ducit. priscus q̄m fuit ag⁹ oms uetustas. Vetus q̄ m āno⁹ mīa habuit uetustā ſt. Jun.

Antiquus 2 Vetus. — Antiquū q̄ q̄ p̄ris ḡnis memoriā q̄ antecesse actu. Vet⁹ q̄ ia uetustā ē ut uas ab olim. Jun

Anus 2 Vetula — An⁹ ab ānis mīb⁹ dr. Vetula ab etate uetustate. Jun.

Annius 2 Annifer 2 Annicul⁹ 2 Annotinus 2 Annale. — Annius tm̄ ānis ē ut ānua unius dr. Annifer ānū q̄ reperit ānis dies colit ut ē cora ānis fera. Annicul⁹ tm̄ ānis hō ut ānicul⁹ puer. Annotin⁹ puer ānis cit ut ānotinū vinū. Annales q̄ libri ē tm̄ ānis ordine ḡnāt ut ānales libri Annales hystoria. Jun.

al' Anus 2 Anus 2 Spiritus 2 Memoria 2 Mens. — Anus sapiē. Anus vinū. Spūs spes ānis. Animus q̄ ḡnāt memoriā q̄d lētis ē. aut bene aut male. Mens p̄ corpis ē ad ē corporis. Jun.

al' Aptus 2 Habilis 2 Idoneus — Aptus ē loco ⁊ tpe. Vnde adultus ⁊ etas ut puella. hic uolat ē. Idoneus ydoneus dicim⁹ ut opus aut tpus aut ḡsona aut ḡnus uite dr. Jun.

Apparatus 2 Apparatus — Apparatus ē rerum ad. Apparatus rerum exhibet. Jun.

Aperire 2 Preludere — Aperio ē q̄ ligna tabe fenestre. Preludere ad ludum⁹ in uera ut pueri. Jun.

Appellare 2 Compellare — Appellare ē debitū ad ē poscere ut alloq. Cōpellare ē ḡ mores bonos aliq̄d increpā dicere ut monere. Jun.

Apparet 2 Patet — Apparet q̄d cuiq⁹ patet q̄m obscurū. Jun.

Apportare 2 Exportare. — Apportare aliq̄d ē unū ḡre ad ē Exportare tollere ē. Jun.

al' Aqua 2 Vndam — Aqua nat⁹ ē. unda copia ē. unde ⁊ abundat⁹ dicim⁹. Jun.

Aridus 2 Hirsutus — Arid⁹ cinis ē. ab aridum dr. Hirsut⁹ asp⁹ ē. q̄ hispus adheret. Jun.

al' Ardet 2 Comburit — Ardet flāmis. Comburit calore. Jun.

al' Arma 2 Armatura 2 Gazulum. — Arma q̄d pugnam⁹ ut ad rē. Armatura/ rerum instrā ē. Jun. Argut⁹ multa loq̄ndo. ⁊ q̄ alios arguere conat. Gazulus multū loq̄t⁹ q̄ q̄m ebria ma gerat aut gerere. Jun.

Artifex 2 Artifex 2 Artificialis — Artifex ē q̄m ars aliq̄ arte exercet. Artifex q̄m alia p̄ ingenio exp̄mit. Artificialis q̄m studijs liberalib⁹ artis subtilit⁹ exercet⁹ ē. Jun.

Artes 2 Literis — Artes honestor⁹ op⁹ ē ut ingenua. Literis studios. Artificū sordidor⁹ ut manuū. Jun.

Arena 2 Tela — Arena ⁊ regerit corp⁹ tela mittit ut sagitte. Jacula. Lapides. Jun.

Arbitrus 2 Iudex — Arbitr⁹ uoluntarie fit. Judex legit⁹ fuit.

al' Arbitrium 2 Arbitrium — Arbitriū q̄ uoluntarie ē. Arbitrium uel Judiciū. Jun.

Arbor 2 Arbus — Arbor dr oē lignū. Arbos tm̄ fructifera. Jun.

Arguere 2 Coarguere — Arguere ē ondere ⁊ patefacere. Jacio ⁊ argumentū dr ē. quo ratio ostēdit. Coarguit cohibere ē ⁊ q̄ posse. Jun.

al' Astutus 2 Callidus — Astutus genus gruendi dicim⁹. Astutus ē qui alios expeditos q̄ ductio dicim⁹ agilis nō motu corporis ē. Jun.

Austerus 2 Austerus — Austerus nāt⁹ ut ē. Austerum gustu q̄ligat. Jun.

Assidere 2 Considere — Assidere ē ⁊ roato labore cōsidere. Assidere pene genuino. Jta alius fructū dat. alius fimo. Jun.

Assidere 2 Sedere — Assidere reduplicatiue ē. Quasi de nō ⁊ sedere. Sedere positio ē. Vl̄ tpis spatiū. Jun.

Ascribere 2 Inscribere 2 Describere. 2 Conscribere 2 Transcribere 2 Exscribere. — Ascribere assignationis ē cui aliq̄d q̄ q̄ addit describit. Inscribere accusationis significat. Describere ē ordine exponere. Cōscribere multa simul scribere. Transcribere q̄d alibi scriptū ē trāscribere. Exscribere q̄d alibi scriptū ē trāscribere. Jun.

al' Astringo 2 Constringo. — Astringo studio. Astringo frequ. Jun.

Ater 2 Niger Fuscus — Ater alienū ab humano colore est q̄d de fumo. niger albo ḡnus. Fuscus q̄d nec alb⁹ nec niger sed medius est color. Jun.

Audax 2 Audius — Audax robus est. Audius ḡre tridus. Jun.

Augurium 2 Auspicium 2 Omen. — Augurium in sono uocis stat. Auspicia ultro uenit. Omen ḡnus ḡscit. Auspicia uolatu auiū. Omen ex qualitate ē q̄ ⁊ ray ḡre humano fit. Jun.

Audius 2 Iustabilis 2 Cupidus. — Audius ē mensure modū iustabilis q̄ nō p̄ sanam cupid⁹ nō ⁊ unū ⁊ bellig. Jun

Auctorare 2 Dignitas — Auctorat⁹ ab augē dr. vocabulum sumpsit. Dignitas

Esse honoris ostendit. Intr.

Auxilium ꝛ Subsidium ꝛ Presidium — Auxilium est absentis pene ꝛ adiutorium. ꝛ auget vim ꝙ cui affertur. Presidia autē ꝙ ꝛ ipsa. sed in pena est ꝙ ꝛ. Subsidium regnat et in pena pueris subsidij. Aly in distinguit. Auxilium laboranti mittit. ꝙ ꝛ ꝙ Subsidium ꝛ ꝛ ꝙ ꝛ ꝙ ꝛ ꝙ

Capillary 2 Capillos ly] Capillar̃ rep̃ulos magnos h̃nt ꝙ rigidam. Capillos ly nō hirsutū demōstrat. Jnnr.

Cautes 2 Saxa 2 Rupes 2 Scopulos] Cautes ſt aſperitate motꝰ pedis. Saxa magnitudine pyramidū. Rupes ꝓpe mare abrupte. Scopulꝰ ſtrictꝰ ſ man. Omnia ſ̃t tralatiue dicta. Jnnr.

Cedere 2 Vcvlpare] Cedere ſ̃t magn̄ qui ꝓmptꝰ ad obed̄ flagellare eſt. Jnnr.

Celu 2 Celeſtis 2 Celitus 2 Celicola] Celu ē ſ̃t̃e mot̄ ſup̃or quadrangl. Celeſtis celo notꝰ. Celitus qm̃ de mortalib⁹ ire ꝓh̃ recta virtutib⁹ ſ̃tum. Celicole qui ſ̃t celo habitat. Jnnr.

Celebrare 2 Celebrary ꝓ celebritate. Frequentare. 2 tam̄ ſacrificia. Jnnr.

Celeuma 2 Volcamen] Celeuma ly. Celeumata dicūt cant⁹ ad remos. 2 tam̄ genꝰ cantꝰ. Jnnr.

Caepi 2 Coepi] Caepi de rapiendi ſtudio. Coepi de ꝓmptꝰ. Jnnr.

al' Cedere 2 Congredi] Cedere ſ̃t̃e quis locū ſuū petit. Congredi dicꝰ ad rem ſ̃t̃e petit. Jnnr.

Certare 2 Vocare] Certare ſpōſionē inducere 2 ſic ſ̃t̃e rectū. Vocare. Vocare ꝓ certare 2 mēdacio. Jnnr

Certamen 2 Contentio] Certamen dicitur ſtudiū ad laudē. Contentio altercantiū. Jnnr

Ciuitas corona 2 Ciuile corona] Ciuitas ꝓpria ē que dat ob ciuilē coronā. Ciuile quidē ut ordinatur ciuilis actꝰ 2 ad ſtrenuā actꝰ dē. Ciuilis dicꝰ moꝝ 2 ꝓprietatis. Altera dicꝰ ꝓpe contrariū Altera in ciuitate. Jnnr.

al' Ciuile bellum 2 Domesticū 2 Intestinum] Ciuile ꝙ ciuili ꝑtare. Domesticū ſtrictꝰ ꝙ de domesticis nostris. Jnnr. Intestinum ꝙ ꝓpe ſ̃t̃e tactꝰ ſ̃t̃ germani. Jnnr.

Citatus 2 Frequentus] Citatus ſ̃t̃e ſ̃t̃e. Frequentus nō ſ̃t pulſu alieno. Jnnr.

Cinerem 2 Cineres] Cinis ſ̃t foco dē. Cineres defuncti appellāt. Jnnr.

Ciuis 2 Ciuitas] Ciuis ē incola loci ſignificatio ut ciuis roma. Ciuitas ꝓpria ē habitatio ut ciuis athenis. Ciuitate numero ꝓpe ſ̃t̃e ut ciuis decem milia ſ̃t̃e ſunt ciuis. Jnnr

al' Clipeus 2 Clupeus] Clipeus quo unus ſ̃t̃e ꝓtegit̃ ſ̃t̃e ſcutū cōgi corpora ſupponāt. Clupeus aut ſ̃t quo ymagines ꝓmunt a clipeando. 71. nobilitādo vel nobiles ſuscipiūt dicūt. Jnnr.

Clarus 2 Illustris 2 Insignis] Clarus quē fama honoris publicauit. Illustris fama illustratꝰ 2 qui laudib⁹ ciuis ſuis. Insignis in virtute admirabilis eſt. Jnnr.

Clamor 2 Clangor] Clamor ſonabilis ē ut hominis ut tube. Jnnr.

Clemetem 2 Manuetus 2 Modestus] Clemens ē ꝓtinat⁹ ad voluntatē ꝙpetrandē mētis. Mānet⁹ mansuet⁹ ſ̃t̃e ut aſſuet⁹ ꝙ mānſuefact⁹ a mitib⁹ aliis lib. Modestus modū rei vel ꝓpositi aſſuet⁹ adhibē. Jnnr

Copulam 2 Catenam] Copula ligat ut ſoleat ut in matrimonijs. Catena nectit nec ligat ut ceteꝝ. Jnnr.

al' Consilium 2 Sententia] Cōſilium cogitatio eſt. Sententia ꝓpositū ꝓpositi. Jnnr.

Consilium dare 2 Suadere] Cōſilium dare ꝙ desideratꝰ. Suadere nostri voluntate. Jnnr.

Colubra 2 Palumbes] Colubra ſ̃t que mā pectus posſt 2 domui ſilua ꝙ ſibilat. Palumbes ſ̃t ſilueſtres. 2 saxis ſilua ꝙ ſibilat. Jnnr.

Consuescere 2 Insuescere 2 Assuescere] Cōſuescere ſolū. Insuescere malū. Assuescere. Jnnr.

Comodatū 2 Mutuo dare] Comodatū dicꝰ amico aliꝗd vestis. pecū. Mutuo dare ꝓpe ē qua dicꝰ reꝑpta. Commodatū dicꝰ tantū vinū oleū 2 pecuniā. 2 hoc ſ̃t̃e quod mutuo reꝑpitur. Jnnr.

Cohors 2 Cohortes] Cohors ſ̃t exercitus. Cohortes multitudo a cohortando dicte. Cohors una vallo. Jnnr.

Controuersia 2 Litera] Controuersia ē ſermo ē grauis ex aggrauato. Litera. Lis acta ē res turbata ſ̃t̃e ſignificans. Jnnr.

Costatus 2 Pertinax 2 Pertinacia] Costatus bene ꝙ ſtus ut ly pinax ꝙ pinus ē. Pertinax ly Jnnr.

Coniugium Connubium 2 Matrimonium] Coniugium ē ꝓ ꝓpos. Connubium ꝓ ꝓpe ſ̃t̃e ꝙ ſ̃t̃e. Matrimonium ꝙ matris munus. Jnnr.

Cogitare 2 Deliberare] Cogitare ſolus ꝙpe ut aſſ ꝙpositū ꝗd ꝓponit ē. Dicit alius ꝙ mole cogitat cum nō deliberat quoties animꝰ ꝙ quā ꝙpiat ꝙpunt. 2 rex ꝙ quit ſuas. Jnnr.

Conspirare 2 Consentire] Conſpirare aliquē eſt melius ꝙ agere de ꝓpto. Consentire ab aliquo ut ſic pariter. Jnnr.

Colere 2 Incolere 2 Vacare 2 Diligere 2 Suscipere] Colere dicꝰ ut agre. Incolere ꝓpe mō agre. Vacare ꝙ tū mō dicꝰ vel qui deo ꝓmit. Diligere amare ut rosas. Suscipere ꝓperare ut ꝓpe aſſumere. Jnnr.

Coniungere 2 Consertus] Cōiungere ē ſ̃t̃e ut cōſerere manū. Consertus ē ſ̃t̃e ex diuerſis longe. ꝓpe in vnū ꝙtractū. Coeptū ſortium ꝙſertum. Coytus dicꝰ a coytando. Jnnr.

Consensiones 2 Consensus] Cōſensio ē ſ̃t̃e. Cōſenſus ꝙ ſ̃t̃e mentis eſt. Jnnr.

al' Cōfidere 2 Fiducia 2 Fiducia] Cōfidere ē exigui. Fiducia amplius ē ꝙ ſingulo ſ̃t. Fiducia ꝓ fidere. Jnnr.

Comatus 2 Comosus] Comatꝰ crinitꝰ ſ̃t. Comosus ꝙ crinis. Jnnr.

Comitatus 2 Comitatus] Comitatꝰ libere ē. Comitatus voluntarius. Jnnr.

Cognatus 2 Propinquus] Cognatꝰ ē ab origine ut adoptatꝰ nuptus. Propinquus ꝙ ſanguis ut affinitate nūcti. Jnnr.

Cōburere 2 Sepelire] Cōburere ē ignē dare. Sepelire humare ꝙ ſ̃t humi dare. hoc eſt obruere oſſa ut corpus. Jnnr.

Coe 2 Promiscue] Coe animalis dicitur. promiscue ſub uno armento utrique ꝙ ploratus. Jnnr.

al. Colonus 2 Incola 2 Accola] Colonꝰ qui de alieno ab ſ̃t̃e. Incola qui longe ſ̃t colit. Accola ꝙ ſ̃t̃e ſ̃t̃e colit. Jnnr.

al' Cornu 2 Palam] Cornu ꝓpe ſ̃t̃e corripit ut cornicor. palam nichil aliud eſt ꝙpe. Jnnr

Cornua / Corna ꝛ / Cornuꝫ — Cornua dialuꝫ ſt. ut lous vl' anthoꝛ nauiꝫ. Corna ꝓma cornꝰ gen' arbouꝛ Inꝓ.

Creare ꝛ / ꝓcreare. — Creare magiſtꝛ ad honoꝛes gꝛeꝺos ꝓcreauꝫ filiꝫ. Inꝓ.

Credulus ꝛ / Credibilis. — Credulus qui cicit aliqꝺ. Credibilis cui creꝺit. Intre

Criminatoꝛ ꝛ / Caminoſus — Criminatoꝛ qui alteꝝ crimen ſiſtit ꝛ ꝓbꝫ ſuꝛe. Caminoſus qui nō crimen ſ ferat ſuſpitioſe quoqꝺ ſuꝛe. Inꝺe.

al' Cuntos ꝛ / Omneꝫ ꝛ / Omneꝫ. — Cūctus qui ulimꝫ ſt. omnis qꝺ ſolo uno ſt. Omneꝫ qui ꝛ duoꝝ ſt. ſonat Intre

Cupere ꝛ / Velle. — Cupiditas nominat ſ ſtat. Voluntas libꝛa ē. ꝛ cupiditas ſ ꝛeꝓnata ē. Voluntas moꝺeꝛata. Inꝓ.

Curuatus ꝛ / Flexus. — Curuatus aſt. flexus, amanus. Intre

Custodire ꝛ / Seruare ꝛ / Obſeruare — Cuſtoꝺiꝛe dꝫ clauſus. uł uinctos uł cuſtoꝺia ꝺō. ꝓcuꝛa aſſeꝛtu. ob ꝓcuꝛa alios ꝗꝺ faciſt. Inꝓ.

Custodes ꝛ / Custodiae — Cuſtoꝺes dicunꝫ qui cuſtoꝺiuꝫ. Custoꝺiae uō qui cuſtoꝺiuꝫ. uł locꝰ ubi cuſtoꝺiuꝫ. Inꝓ.

al' Curae ꝛ / Diligẽtia — Cura qꝺ cor haurit ꝛ uexat. ꝛ cogitatū hꝫ. Diligẽtia ē mꝫ cōmuꝫ ſtuꝺio ꝛ ḡna negligẽtie.

D. Intre.

Da ꝛ / Ꝺe ꝛ / Dona — Da ſuꝑlatiuꝫ ē. Ꝺe hoꝝtāꝺi ꝓce ꝗꝺ ꝺatuꝫ ꝺa alteꝝ ꝛ Ꝺe mihi. Dona obſecꝛantis Inꝓ.

Dānatione ꝛ / Cōꝺēnatiōe. — Ꝺānatio ꝓꝑie ꝓbꝝ ē uiꝝ ꝗꝺ capitis ꝓnūtiat. Cōꝺēnatio ꝓꝑie uiꝝ ꝓcuꝛe ē ꝓtꝝ ad ꝺānū. Inꝓ.

Dānatuꝫ ꝛ / Cōꝺēnatuꝫ — Ꝺānatꝰ uel ab uno ē uł ꝓmul. Cōꝺēnatuꝫ uō ab oꝑtꝝ uł ꝛeꝓbꝝ uł ꝛeꝓbꝰ. Inꝓ.

al' Ꝺānuꝫ ꝛ / Iacturꝫ ꝛ / Detrimẽtuꝫ — Ꝺānū ꝓꝑie ꝛ ne ſꝑtꝫ uolo. Iacturꝫ ſꝑtꝫ ꝛ ulro ꝓtꝝ. Detrimẽtuꝫ uō ſꝑtꝫ Ꝺetꝝ ē. Inꝓ.

Daedana ꝛ / Daedama ꝛ / Daedamus — Ꝺaꝺana mulieꝛ. Ꝺaꝺamus ꝛegꝛo uł rex Ꝺeꝛ hoꝝ.

Defit ꝛ / Deſtruꝫ — Ꝺeſit ſigno uł cōmitatu. Ꝺeſtruꝫ ꝓꝑꝛo uel ope. Inꝓ.

Deus ꝛ / Deos. — Ꝺeus nā eſt. ꝛ ſꝑ. Ꝺy uō qui ex hoꝝ ꝛ Ꝺeoꝝ noīe ꝛꝑtꝫ. Inꝓ.

al' Deſertꝰ ꝛ / Derelictꝰ — Ꝺeſertꝰ ꝛeꝑ ꝺerelictꝰ ſtruce.

Decretuꝫ ꝛ / Edictuꝫ. — Ꝺecꝛetꝫ hoꝝ roboꝛatꝫ. Edictꝫ moꝛe. Inꝓ.

Decernere ꝛ / ꝓnūciare. — Ꝺecꝛeuit magiſtꝛ. ꝓnūciat Judex. Inꝓ.

Demittere ꝛ / Dimittere ꝛ / Peliquere — Ꝺemittuꝫ ꝺeſcꝛibo uolo. Dimittuꝫ ꝺeſcꝛibo aliqꝺ. Peliquꝰ ꝛetro lin quuꝫ. Inꝓ.

Deformis ꝛ / Informis. — Ꝺeformis ad ꝛoꝑꝫ ꝛefꝛu. Turpis ad animū. Inꝓ.

Deformē ꝛ / Informē. — Ꝺeformꝫ cui ꝺeeſt forma. Informꝫ ultꝛa formā. Intre.

Delectuꝫ ꝛ / Delictoꝝ — Ꝺelectuꝫ qꝺ ſemel ꝺelectū eſt. Ꝺelictoꝝ qꝺ ſꝛe ꝺelige ꝓt. Inꝓ

Decretuꝫ ꝛ / Formoſuꝫ — Ꝺecꝛetꝫ motꝰ cuꝝꝓꝛis ꝛbar. Formoſuꝫ natiua Inꝓ.

Directū ꝛ / Decretuꝫ — Directū uꝫ directū uadens. Ꝺecꝛetuꝫ ꝛ lata ꝛectuꝫ. Inꝓ.

Deuigere ꝛ / Diuigere — Ꝺeuigꝫ qꝺ curua ſt. Diuigꝫ cū aliqꝺ tꝛuꝺimuꝫ. Inꝓ.

Deunx ꝛ / Duunx. — Ꝺeunx ꝺeeſt uncias ꝺuoꝝ. Duūx uncie ꝓꝑ. Intre

Delictuꝫ ꝛ / ꝓtractuꝫ — Ꝺelictuꝫ quaſi ꝺeꝛeliquū qꝺ ſtꝛui ꝺebuit ꝛeſt cū ſtꝛuxꝫ qui ſtꝛuere nō ꝺebuꝛ. ꝓtractuꝫ qui eſt, cui ꝓtractꝫ qui ꝓtꝛuere nō ꝺebuꝛ. Inꝓ. Inꝓ. Inꝓ

Ducem ꝛ Ductorꝫ ꝛ Ductare.] Dux qui semel duxit exercitum Ductor qui sepius. Ductator qui vix demostrat. Jnt'.

Dulcedinē ꝛ Dulcandinē ꝛ Dulcandine] Dulcedo substᵗiue est. Dulcando ⁊ act. Dulcamen mihi est de cibis ipis dulce/ nō utiq. Dulce cibꝫ mel dicim' ⁊ Suaue aceruꝫ qđ dulce nō est. E. Jntre

Ebrius ꝛ Ebriosus] Ebrius mulierū habitu reg̃ simat. Ebrio sm' nō sēp mulierū habet de mostrat. Jnt'.

Egestas ꝛ Inopia ꝛ Mestria ꝛ Paupies ꝛ Penuria] Egestas cōe ē qm̃ opes suas sine rōne gesserūt. ⁊ alicui ex gḋ egere Inopia est qm̃ nullo opē ad victū adsit. Mestria egre dō qm̃ subsidij ministrꝫ ꝑmptꝫ ⁊ cōgruꝫ ab hoīb. Jnhys Estimatur/ qm̃ cū plus amittit ꝓmptꝫ reb⁹ suis gđm̃ st. Penuria sūma inopia qne sine vnit hoīs. Jntre.

al' Elinguem ꝛ Elinguatus] Eliguis hꝫ līguā sēnsu carēt Eliguis nō sine līgua est. Jnt'.

Eloquia ꝛ Eloquium] Eloquium actus ⁊ prudētie est. ⁊ loquēdi elegans scientia. Eloquij nō custodia ⁊ rat' actus. Jnt'.

En ꝛ Em ꝛ Hem] Ey cū ostēdit ⁊. Ecce. Em cū increpas hemy cū dolor ⁊ īrā mouet cū admi ⁊ gro al' cognitu supuen. Jnt'.

Ensem ꝛ Gladium] Ensis ferrū ꝫst. Gladius tonꝫ

Errancium ꝛ Erraticus] Errancius qui nō errat nichil cū aliud ē Erraticus aī gnotio Erraticus qui aliqua tēpe sue errat. Jnt'

Erucie ꝛ Dirucie.] Erumpy labore. Diruuntur ēm ruīna. Jnt'

Eu ꝛ Heu] Eu ꝛ recto laudātis est. Heu dolētis vel gemētis. Jnt'.

Excidium ꝛ Exitium.] Excidium verbū sacrosē. Exitium mortalium. Jnt'.

+ Exercitiones ꝛ Exercitationes.] Exercitio ⁊ quo Jmgis q̃ exercet ⁊ eligit lonaj. Exercitatio nō ē nisi pcti. Jnt'.

Exta ꝛ Exte] Exte cuiꝰ alicuiꝰ ē. ꝫst ꝫ pcti.

Exitus] Exitus qui ꝫ Januaꝝ est Jnt'

Exultare ꝛ Insultare.] Exultatio gaudiū ꝫgressum Insultatio malis alienis gaudiū demostrat. Jnt'

Exorare ꝛ Exoratus] Exorat' laborib⁹. Exercitatus studijs. Jnt'.

al' Exequi ꝛ Persequi ꝛ Consequi ꝛ Ysequi.] Exequitur vestigiū. Ysequitur fugientē Cōsequitur assequitur. Ysequitur cum ofto fugientē. Jntre

al' Exanimus ꝛ Jnanimus] Exanimis qui aīa priuat ē. Jnanimis qui nullā aīaꝫ habet.

F. Jntre.

Fedus ꝛ Turpis] Fedus sordib⁹ maculat'. Turpis actus ꝛceptibus. Jnt'.

Fallere ꝛ Decipere] Fallere ꝛ/ decipere ore. Jntre

Fanum ꝛ Nephas ꝛ Scelus.] Fanum fano dē. ⁊ loco. Nephas abhominatū est. Scelus gmittit Jntre.

Famam ꝛ Opinionem ꝛ Rumorem ꝛ Existimationē] Fama ꝓ vulgatione hōr'. Opinio Judicium Rumor intentionis ex stimatio Suspitionē. Jntre

Facilenē ꝛ Facilitatis] Facultas cuilibet rei copia est. Facilitas expedite est rei. Jntre

Facetias ꝛ Dicacitatis] Facetus ꝛ ignauādo simone retinet Facetus acute/ ⁊ breuit' dicit adhoiem risus Jnt'.

Famulus ꝛ Seruum ꝛ Mancipium] Famulus ꝫst vir ꝙ familia est nudus Seruus ꝑdicione ꝓpriuus ostenditꝫ. Mancipium ab hostili manu capta. Jnt'.

Fatuus ꝛ Stupidus] Fatuus deus ē a fando cui⁹ affatus nō ꝑ prudens. Stupid' nō q̃ lapideus dicit vt stolidus. Jntre

Famosus ꝛ Infamem.] Famosus ē, de quo fama loquit' seu male seu bene. Infamis ē male fame. Jntre.

Fastus ꝛ Fastos.] Fastus sibylla dicit'. Fastos libros Fastos. Jntre

Femur ꝛ Partum] Femur tēpe dicit. Partus femineus Jntre

Feruore ꝛ Furore] Feruor animi est. adhibit̃ humor ⁊ fame. Jtem aliter ⁊ ira ꝫst. Animus uno. Jnt'.

Ferox ꝛ Ferus.] Ferox acū est. Ferus natura. Jntre

al' Festinare ꝛ Properare.] Festinatio ꝓpriet' hꝫ opera fel ⁊ celeritē. Properatio id ꝙ cupit ma uolūtate manere ꝓtē. Jtem ꝓpriet' repellit ⁊ cunctā. Festinatio sūma ꝙdē dat celeritat. Jnt'.

Ferax ꝛ Bestia ꝛ Bellua] Ferus ꝫst silueste. Bestia ⁊ animal ꝫst. Bellua nō manue Jntre

Festus ꝛ Sanguineus ꝛ Lassus] Festus aīo ⁊ corpe. Sanguineus ex motu. Lassus nō diu labore nō multo ⁊ modi Jnt'.

Feriale ꝛ Funebris] Feriis agere ē. Funebris qui cum ꝙdā est. Jnt'.

Festa ꝛ Solēnia] Festa ex gratulatione diuin'. ⁊ rich grate ꝫst. Solēnia ex usu ⁊ ritu quod adhoiem ꝓmot ut patētia ⁊ cetera quę de rich ostā explent/ dicunt' ois solēnia ꝫstitit. Jnt'.

Finitus ꝛ Finitimus] Finitus ē qđ iā finē accepit. Finitimus ē qđ iā ꝑ finitū tēpus vel noctium. Jnt'.

al' Fines ꝛ Confines] Fines ultimus ꝓpe cui⁹libet rei de mostrat. Affines nō ꝓpinquos ꝙsitus Jnt'.

Firmus ꝛ Valentus] Firm' ex firmitate dē. Valentia ex ꝑceptis viribus ꝙstat. Jntre

Fiducia ꝛ Confidentia] Fiducia hꝫ rōnē honestā ꝙstā cunct. Cōfidentia ē grātio temeritatis Jnt'.

Flagitare ꝛ Postare.] Flagitare ē cū clamore ⁊ ymmia petere nō ꝓmouē. Postare ē supplicat⁹ ⁊ submisse petere. Jnt'.

Florere ꝛ Florescere] Florere effectū est. Florescere Jncept. Jnt'.

Flexi ꝛ Deflexi] Flexi est a recto ⁊ ꝓximū. Deflexi nō lōgiꝰ ⁊ celeriꝰ. Jnt'.

Formidolosus ꝛ Formidinosus.] Formidolosus ē locꝰ uh̃ formidinis multū ꝫst. Formidinosus nō homo Jnt'.

Fovere ꝛ Felicitas] Fovere capitis ē tāq̃ vesp. Felicitas opus est. Jntre.

formay ꝛ formosity] forma dignitꝫ vl' mōstra. formo
sitꝫ in luxuriosꝫ. Jnn'.

+ fortitꝫ ꝛ fortiꝫ ꝛ fortipes. fortitꝫ grē fortitudīs q' fortiandr.
fortiꝫ ꝛ ag pila mittendr. fort
ipes vō q' tenet. Jnt'.

frugꝫ ꝛ fructꝫ frugꝫ ꝓ fruge q' ad gramē
ꝓtinent. fructꝫ mꝫ arbor. Jnt'.

fraudꝫ ꝛ insidiaꝫ ꝛ dolꝰ fraus cū studio. insidie ꝓpie
ut nocet/ dolo/ tam' petunt
Jta fraus arte deꝛpit Jnsidie vi.
dolus ꝗ sine nocet. Jnt'.

al'. frequntꝫ ꝛ turbaꝫ frequēs assidue vbi est.
turba ꝓmiscue legi angustie
aliqs offert ac tumult'. Jnt'.

furꝫ ꝛ furarem furꝫ simul factū indicꝫ. fura
tor q' assidue hoc agit. Jnt'.

al' fulmꝫ ꝛ fulgor ꝛ fulgꝫ fulmꝫ quo tonitꝫ micatꝫ. sanct
ꝛ ag flamīa. fulgor splēdor lu
minꝫ. fulgꝫ vō refugē fulgꝫ
que visꝫ oculoꝝ ꝓstringit. Jtē fulmꝫ fuit
fulgor apparet/ fulgꝫ gentꝫ. Jnt'.

furiosꝫ ꝛ furetꝫ ꝛ fratꝫ furiosꝫ/ mētec/ furens q' est.
furatꝫ gemellꝰ.
Jnter.

funebre ꝛ funestꝫ funebre ē. q' funeꝛ tristꝫ ē.
funestū vō. q' funere q̄ gnatꝰ ē. Jnde
Jnde funestꝫ familia dicꝫ alīqs funere
pollutꝰ/ quo minꝰ sacra ꝓfane possit. Jnt'.

fugꝫ ꝛ defugꝫ fugꝫ agere est. defugꝫ vō
ꝓfugꝫ.

G. Jnter

gaudꝫ ꝛ lentꝫ ꝛ sultationē gaudem' aīe de vna re/ letatꝫ
ꝓ ost. sultatꝫ ꝛ saltatꝫ
mēbꝝ q'. Jnter

al' germanꝫ ꝛ fratrem germanꝰ q' ortꝰ est ex
vl' matꝝ quīq; eodē ꝓtre
q̄ ex eodē germine idest semine. fr vō q'
altero ꝓtre cō pt. ꝛ fr multꝫ modꝫ dicit'.
aut nā/ aut ꝙsāguinitate/ aut gnē aut
religione/. Jnter

genꝫ ꝛ genus] genꝫ adhonorē ꝓnatū refe
rinꝫ. genꝫ ꝓbitatis. Jnt'.

gerere ꝛ gestꝫ gerꝫ mōstra/ uelut q̄ mōstra
ferīt. ꝛ nobis ꝓt. gestꝫ vō ꝙ gesta nob'
vt onus. Jnter

genꝫ ꝛ gentem ꝛ gentꝫ ꝛ nationꝫ] gen' ad qualitatē referꝫ tm
honꝫ q' stirpe vl' ꝓmotꝫ genꝫ
ad ꝙgregationē ꝓlīaꝝ/ ab
uno capite descendentē/ ut est
genꝫ germanoꝝ. gētꝫ ad modū referꝫ
vt flumē getꝫ. nationꝫ ꝙ regionibꝫ
tāq; hispanie nationꝫ vl' retinꝫ regionē. Jnt'.

gradꝫ ꝛ gressꝫ] gradꝫ nē est. gressꝫ
uiuꝫ. Jnt'.

grandꝫ ꝛ granda] grandꝫ nē ortꝫ ē.
grauem] grauꝫ ponꝛe. Jnt'. et

hōīm morib' grauꝫ dē. Jnter

grauꝫ ꝛ ponderosꝫ] grauꝫ ꝙ strictꝫ qualitatē est
ponderosꝫ ꝙ nōꝫ. Jnt'.

grauamꝫ ꝛ ingrauandꝫ] grauamus sacrīa nra. Jngra
uare aīmā. Jnt'.

. grassari ꝛ crassari.] grassari animꝫ est/ ꝛ crudelitatꝫ
crassari corpꝰ nel ꝓfundꝫ. Jnt'.

al'. guttꝫ ꝛ stillꝫ] gutta ꝙnos humoꝝ ē ut mellis
stilla. Lenouꝫ ut aqua. Aut
gutta dē cū adhuc pendet/ nō cadit. stilla
cū iā cadit. Jnt'.

al' gurgitꝫ ꝛ stagnū.] gurgꝫ undē ꝓ vl' lumīs ē
aque collectꝫ. stagnū aquaꝝ
ꝓnū locū ggregꝫ. a stādo nomꝫ trahit.
stagnū dē. ꝛ ag metallū plūbo simile.

H. Jnter.

. Hebridꝫ ꝛ hebetꝫ] hebridꝫ gustꝫ ꝛ sensꝰ hebetꝫ ē
loc' ē. udꝫ ꝛ palud'. hebetꝫ stupidꝰ tristꝫ in
pascuꝫ ꝛ pratꝫ. Jnter

. hiemē ꝛ tempestas] hiemē ꝙ ꝓ hiemē ē qua frigꝫ fit.
tempestas nōnꝫ ꝛ ꝓcurꝫ. Jnt'.

hibernꝫ ꝛ hiemalis] hibernꝫ calidꝫ frīdꝫ loc' ab ob hiemē
calidꝫ ꝓ q̄ frigꝫ ꝓssum' ꝙ hiemalis ꝑt
frigida hiemis familia. Jnt'.

hodie ꝛ hoc die] hodie quasi die ꝓsentꝫ die ꝓtinē significat
quasi ꝓnū hic. hoc die sepꝫ ad ē cadꝫ
diꝫ ag tempꝰ ostendit. Jnt'.

. hōrēdꝫ ꝛ hōrendꝫ horribilis] hōrendꝫ est visu hō ꝛ pilis animo
Jnt'.

honestꝫ ꝛ honestus honestꝫ onestꝰ significat honꝫ
honestꝫ ꝛ ag mrih. hoc ē honestum Jnt'.

hostiē ꝛ hostem] hostis ager tum ultꝫ hostilis amꝫ.
Jnter.

J. Jnter.

. Jacio ꝛ Jacio.] Jacio cubitū significat. Jacio vō agitꝫ
de mō stat. Jnt'.

. Jaculꝫ ꝛ telum] Jaculū ē qd' cū ictū mittit' ut uulnerꝫ/
telus ꝛ ag gladiꝫ est Jnter.

Jeunꝫ ꝛ Jeunitatꝫ] Jeunꝫ ꝙ separatꝰ est/ Jeiunꝰ
ag cibi. Jnter

Jdem ꝛ Jdemdem] Jdem ꝛ durabilis stabilisq; ē / Jdemdē
tempꝰ. Jnter

Jgnis ꝛ flamma] Jgnis materia. flamma Assertꝰ.
Jnter

al' Jnus ꝛ Jnstimus] Jnus loco Jnstimꝰ ordine.
Jnter

al'. Jmbrꝫ ꝛ plumaꝫ ꝛ mēbrum] Jmbri agrem significatione desinit
sed actꝰ desinit. pluma est/ quaꝫ
ꝓ pulsu aēris nubis exprimit. vis ꝛ
ag plorare dicitꝰ cui actꝰ dolore lacrime
exprimit. mēbꝝ ꝛ ag erūpit ut aliquis
ꝓcy occupet celꝝ/ maiorē ꝓmia relinquat. Jnt'

. Jnitꝫ ꝛ Originem] Jnitiū ag est. origo natꝰ.
Jnt'.

. Jnmanis ꝛ Jngens.] Jnmanis ad actus referꝫ Jngens
ad magnitudinē. Jnt'.

. Jnfandꝫ ꝛ nephandꝫ] Jnfandū nec fāndꝫ ē / idest nec
dicendꝫ/ nephādū ꝓ nefꝰ gestū. Jnt'.

Jmplorare ꝛ Jnuocare.] Jmplorare est cui magnā vim ꝛ
necessitatē de manifestatꝫ. Jnuocare

hominuꝫ fidem. Intre.

Inuenire 2 Reperire — Inuenimꝰ aliqua reperimꝰ que aliqũ nostra faceret. Int.

Infelicꝫ 2 Infortunatꝰ — Infelix i vna re. infortunatꝰ i omniꝫ Intra

Insanꝫ 2 Furiosꝫ 2 Vecanꝫ — Insan ꝫ furens ꝫ vanꝰ ẽ. furiosꝰ ira ꝫ furore ꝫ impetu quasi sine arte ꝫ ratione viuens vecanꝰ male sanꝰ cui cognitio petendi non potest tribuenda. Int.

Insequi 2 Cosequi — Insequi ꝫ sinimicũ ꝫ ipsum ꝫ bona ꝫ Iuste

Intueri 2 Videre 2 Aspicere — Intuemur cũ cõsideratione. Videmꝰ nũc. Aspicimꝰ cum voluntate. Visum ꝫ pretereuntes Intre.

Visire

Intingere 2 Tingere — Intingit qui colorẽ mutat qui aliquã tingit. Affingit qui nocet. Int.

Inuium 2 Deuium 2 Deuius 2 Peruium — In via ẽ sine via. Deuium est diuisio loci. Inuius flexus a via peruius ꝫ qui gratuitus Intra.

Inuidus 2 Inuidiosus 2 Inuidiosꝰ 2 Inuidus — Inuidus ꝫ inuidiosus idem ẽ. Inuidiosus ꝫ inuidus ꝫ inuidiosꝰ ꝫ inuidus ꝫ inuidiosꝰ ꝫ inuidus ꝫ inuidiosꝰ

Nenia 2 Edicta] nenia publicorum ſt opa. edicta priuatorum. Inter

Norax 2 Tarditate] nox est que ſ̄ prodit. Tarditas que ſ̄ prodit. Inter mors ſ̄ re est. Tarditas in ſ̄ſo. Inter.

Nozem Cōſuetudinē 2 Pitum] nox diuina humana ꝙ stra Cōſuetudo solute ꝛc vsus. Pitus nō adiectiuū ꝑtinet. ex quo pius equus. sanctusq ꝑ ſ̄ius. Inter

Munificētia 2 Magnificētia] munificus qui donat. Magnificus qui nichil sordide ꝛc facit. Inter.

Multitudinē 2 Turbam] Multitudo numero ſt. Turba loco. posſt esſ pauca Turbā in angusto loco fuisse.

N. Inter.

Naruley 2 Annalem.] natalis uni⁹ diei. Annalis ton⁹ anni. acta hſt. Inter.

Nasax 2 Coalescat] nasax qui ex uitio decidit. Coa lescat ꝙ de rēa ut aqua exiuit. Inter.

Necessitatē 2 Necessitudinē] necessitas aliq̄d facere cogit. Necessitudo vinculū ꝓximitatis. Inter.

Nefrendes 2 Nephas dicis] nefas dicimus ꝑ tollig̃mus. Nefandus ꝑ opte. Inter

Nichil 2 Nihili] nichil adulmus est. Nihil nullius momenti. Inter.

Nothus 2 Notum] nothus de adulterio natus. Notus multis cognitus. Inter.

Nutrix 2 Nutrimentum] Nutrix que nutrit. Nutrimentum idipsum ꝙ nutrit.

O. Inter

Obſuatores 2 obſuantur] obſuato cute. 2 dorsum 2 aratus est. obſuatus nō cultus. Inter.

Oblectamentū 2 Oblectatores] oblectamentum ea ꝙ delectat Oblectatores aut admi strationē oblectādi hīt ꝙ ꝓdimunt ī agris. Inter.

Obesse 2 Offerre.] obest qui nocet. offert qui no cere vult. Inter.

Oleas 2 Oliuas] oleas arbores dicunt. oliuas ipas tuchas vel fit oleum. Inter.

Oly 2 Condā 2 Aliqñ.] olim ꝑtm̄ tps ſignificat. qdā ꝑ ſens. Aliqñ ſimp. sed qdā 2 aliqñ multos ſ loco ꝑtm̄ qñ tps demōstrat. 2 oly futur. Inter.

Omne 2 Totum] omne ad multitudinē 2 ad nūm ꝑtinet vt omnes hō 2 omnes homi nes 2 omne pecus dicim⁹. Totum uō ad magnitudinē ut totū corpus. totus ꝓ totū Celum. Ergo omnes hō. Si de uniuersis ꝑtibus ꝓtra mus tot hōes ſ de corpe dicim⁹. Inter

Omittere 2 Pretermittere] omittit qui ordinē ꝓtinet. ꝑtermittit qui ex toto relinq̄t. Itaq; omittit qd ſt multa aliqñ pret̄d est. ꝑtermittit qd nō curat ex toto. Inter.

Obtigit 2 Euenit.] obtigit forte euenit malo. Inter.

Ostendē 2 Ostentare] ondere est simul 2 sine Lenonio. ostentare aliquo modo 2 cū Lenonio. Inter

Ostēty 2 Portentus 2 Monstr. 2 Prodigium] Ostētū ē ostentum qdā ꝓ ostendem dno obiectū ſt ornatus 2 duritia ut ī celo nubis ſt ostendit nocte lux. vel ī terra tenebre. portentū est qd formā dnāt ꝓpriā ut hō equo mixtus monstrū est qd rudi ſ̄ nat̄ natura ut stipes cū pedib⁹. vel anis cū q̄ natura alis. prodigium ē ab eo ꝓ̄ie aliqd futurū demōstrat ut cruor stella comata. Inter dū 2 de rebus ꝓdigiose. Unde et ſ̄ptores ꝓmonstra ꝓdigia dicūt. Inter.

P. Inter

Pan 2 Perpen] panibus ē. ꝓpter lōgurios 2 tpus Inter.

Passus 2 Spatium] patm̄ uoluptate. Expirimus ne ſpatium rectitudine. Inter

Paulatim 2 Paulatim] ꝑ partes ē. paulisper. breue 2 tpus. Inter

Paulus 2 Pusillus] paulus mediocritatis ꝓ pusillus ꝙ minutus statura ex igne. Inter.

Passim 2 Obique.] passim ex ostentu. vbique uero ī omnī loco. Inter.

Pars 2 Pectis.] pars simul. pectis ſ̄pus. Inter

Patres 2 Patrimes] patres adhibiti rectius uel utilius ad omnia cognitione rectius. Inter.

Patrius 2 Patrimus 2 Patrimus] patrius a patria dicit ut patrius filius. ꝓnus a parte ut patrimus fundus. patrius uō ꝓ ſ̄ſo ut patrius rex. Inter.

Penes 2 Apud.] penes tue dicim⁹ cū rem aliquā possidet ſ̄ſtinem⁹. nā penes, obtinet possidet. Apud aut̄ obtinet, uel aliud ꝓ possidet ſignificat. ut apud hōnem libri 2 aliud stilus. nā hoc nō libris corpora que nō possidet, ſed retinet nō recte penes te ea dicim⁹. Inter.

Petere 2 Rogare.] petim⁹ manu. Rogam⁹ uerbis. Inter.

Peruellis 2 Pauisum] peruellis corpore tui ꝙ petio ut lapide. peruulsus ab. i. rectus. aut tremefactus. Inter.

Pinna 2 Penas.] pinne ſt muros ut ēplop. penas aut̄ a pedib⁹ dicte. Inter.

Prisanum 2 Prisanarius] prisanum qui prius nō dat. prisanarius qui capit. Inter

Placat 2 Exorat 2 Mulcet.] placamus deos. exoramus orantes. mulcem⁹ mollius agim⁹. Inter

Portare 2 Vehere.] portat qui humeris. vehit uehiculis Iumentis ut nauis. Inter.

Pollucere 2 Cōtaminare] polluit qui ſ̄ruia. contaminat audacia. Inter.

Populus 2 Plebes] ꝓpl⁹ est omnis ſ̄ſ. plebs ſ̄ minor nis. Inter.

Penam 2 Supplicij 2 Mulctationē] pena dolor est pñe sanguine Supplicij cum sanguine Mulctatio ? dāno pecunie Jnt'.

Pomarij 2 Pomerij 2 Pomerij.] pomariū vbi poma ponunt. pometū vbi poma nascunt pomerium locus extra muros Jnt'.

Potestatem 2 Potentiam.] potest ny co q̄ facit. potētia ? eo q̄d possit. Jnt'.

Potēnā 2 Potētatus] potēna cū vn' quisq; a lgd op- timū sua auctē esse. potentat est ? iusta ꝓpetratis dnationis aut operis pualidē. Jnt'.

Primij 2 Priorē 2 Primariū 2 Primitū.] prim' ex multis dē. prior ex duob; primari' dignitate primit' qm̄ prius nascit. Jnt'.

Prius 2 Prior.] prius ad tps refert. prior ad honorē. Jnt'.

Prebre 2 Prestare.] prebere ? ciuis nostris pecu- ad audiēd'. ꝓstare est aliq̄d rogati tribuni. tāq; promta 2 cetera eiusmodi Jnt'.

Pretire 2 Transire.] ꝓtire ? transitū. Transire eiusdem Jnt're

Phibere 2 Inhibere] phibere ? prohibē ut q̄d nolum? fieri Jubere. Inhibere dicit boy. Jnt'.

Propius 2 Propius Propinquus] ꝓpiū est q̄d nostrū. ꝓpius q̄d ut̄ nos est. ꝓpinquus Jnt're.

Pronomij 2 Pronomen] pronom est pñe nōiē positū Licet nō plene eiusdē speciei ꝓstratū hr̄. Artemius nō edūcet ē nōi. Jnt'

al' Pirare 2 Festinare] ꝓperare qui multū simul tripu- diat. Cū festinat omnē q̄d q̄d quod adhortē est trāsigat. Jnt're

Proinde 2 Perinde.] pinde gñche cum pcedit ē tem Valet q̄d tract. pinde admur- bus ē gradū sicut q; 2 cui; gñcho ē ifrēda 2 subiungendū. Jnt'.

Prudens 2 Peritus 2 Callidus.] prudens ut̄ ꝓvidens. ꝓvidus ꝓspiciens ordinatus. peri- est vsu docti? Callid' per exercitationē actus. Jnt'.

al' Profugus 2 Exulis 2 Extorris 2 Peregrinus 2 Trāsfuga.] ꝓfugus qui sua ꝓpter exercit patria q̄ loco fugit. Exul ꝓ delicto, patria pellitur q; e solo mittit. Extorris qui pma magna ex ꝓpria agit Peregrin' ad tps. Trāsfuga qui ad hostes transit. Jnt're.

Precari 2 Imprecari 2 Deprecari.] precari rogare est. Imprecari maledicere. Deprecari ꝓpitiare 2 purgare est. Jnt'

Pudicus 2 Pudicanda] pudor animi est. pudenda corporis. Jnt'.

Pudicus 2 Verendus. pudens optimus

alterū verus falsus q; metuit. Verendus non nisi verum timet. Jnt'.

Pulnerens 2 Pulnerulentus] pulnerans pulnē. fugit. pul neruler? pulnere affect. Jnt'.

Putat 2 Existimat 2 Opinat 2 Arbitrat 2 Suspicat.] Cū putat dubitat. 2 ī certe q; dicturus fuit. Existimat qui ex ī mamo que acta sūt dijt. Opinat qui opinion' aut pro alterū credit. Arbitratur qui dubie 2 ī finē ī pont. Suspicat qui Latenter 2 ex ꝓspectu, formā hui; ex parte aliqua argumenti.

Q. Jntre.

Questus 2 Questus 2 Querela 2 Querimonia] Quest' Lucri est. Questus Lacrimar. Querela longa ac- cusatio. Querimonia mane grecia. Jnt'.

Querij 2 Queritur] Querij fugij. Queritur la- mentans, implorat. Jntre

Que 2 Ve] Que ꝓt̄ negat. Ve. detrimentū. Jnt'.

Querce 2 Inquirere 2 Requirere 2 Parcere 2 Sequi 2 Persequere.] Querens cū. uel 2 ias aliqua nocua Inquirens cum. vt de nubibus do- bitans. Requirens motus ex de- fectu. Parcens qui cū alio diligēt Sequens? qui ant? quis aut aliquā arte Persequens cui ant? quis Acquirimus cui ꝓpriū nomen ampliam? Jnt'.

Quietus 2 Quietudine] Quietus silentium sonū e. Quie- tudo pacis securitas. Jnt'.

Quinquenale 2 Quinquene.] Quinquenale tpus est. quinq; anni. Jnt'.

Cum 2 Cum 2 Cum] Cum ꝓpositū 2 ꝓ rebus ponitur ꝓpter existimat. vt q; video. Cum dubium est vt ꝓpter q; dicis ꝓpter fen. Cum rebus positum ut cum q; dicit. Jnt'.

al' Cur 2 Quare.] Cur quasi dic simplicit' quantum putatis aut ꝓpter quas vias possitis.

R. Jntre

Raptores 2 Rapinarij] Raptor pila est. Rapina pdo. Jntre.

Raptus 2 Raptum] Raptus simul. Raptum rapina. Jnt'.

Recreare 2 Relegare] Recreare nostrum. Relegare alimā. Jnt'.

Regnum 2 Imperium] Regnum dominatus. Imperium in hostes. Jnt'.

Religiones 2 Superstitione.] Religio in virtute. Superstitio in vitio est. Jntre

Recētes 2 Nouus.] Recens nuper. Nouus Jntre.

Reliquos ⁊ cetaros Reliquos dicam⁹ mores ex omib⁹
Cetaros quos nescam⁹. uel residuos. Jnter
al' Relictu ⁊ Destrum. Relictu⁹ uolūtary
Destrum⁹ ciuit. Jnt⁹.
Rimu ⁊ Fontem. Rimus subito exprimit fit. fons ē
capur aque nascens. Jnt⁹.
Robur ⁊ Rulurem Robur virt⁹ ē vnde robust⁹. Robur
arbor vñ roburea ligna. Rulur
color ē vñ rubricidus. Jnt⁹
Rogum ⁊ Piram ⁊ Funus Rogus ꝓprie ligno⁹ que defunct⁹
parat⁹. Pira sacrificijs ꝓprie/
Funus⁹ rhetis apparat⁹. Jnter
Rustricitatē ⁊ Rusticatōe Rusticatus mor⁹ est/ Rusti
catio operis.

S. Jnter

Sacru ⁊ Religiosu ⁊ Sanctum. Sacr⁹ nomin⁹ grād ad deū ꝑtinet/
Religiosus qđ ad honest⁹ deo placet⁹
Sanctū lege uel ritu. Jnter
Saturare ⁊ Sanare Saturamur cibo. sanamur aio.
Jnter
al' Saxu ⁊ Lapidē Saxu nā est/ lapis de saxo constit.
Jnter
Scelestu ⁊ Scelerosu ⁊ Sceleratorum ⁊ Scelerosum Scelest⁹ scelor cogitator/ Scele
rat⁹ qui ꝑpetrat scelus admittit. uel
alioquo gramatica. Sceleros⁹
ē qui scelus admittit. ꝓprie. vñ cogitat. alr
ꝑpetrat. ꝓprie patrat. Jnter
Sandire ⁊ Constandit Sandit simul ut estimāt. ꝙsan
dit⁹ sepe ⁊ plures ꝑtes. Jnter
Sedes ⁊ Lora Sedes ⁊ patria lora ubique.
Jnter
Senex ⁊ Senectē Senectus aio est/ Senex in vultu
Senectus apparet. Jnter
Senectā ⁊ Senium ⁊ Senectutis Senectus sine dubio etas est/
Senium valitudo. Senectus cum
multitudo senij est. Jnt⁹.
Sic ⁊ Jta Sic quidā dicit/ ostēdit/ exempla. Jta
ad rationē refert. Jnt⁹.
Similes ⁊ Simulacr ⁊ Signum. Similis pene figurā demirat. Si
mulacr⁹ qđ qi similet deum.
Signum⁹ hoc est ⁊ ita. Jnt⁹.
Sinum ⁊ Gremiu Sinus dicit⁹ uestis ꝓ corporis
extra. Gremiū ⁊ ita⁹ accipit
uestis secretum. Jnt⁹
Solum ⁊ Solitariu Solus a actus relict⁹ est. Solitari⁹
sine cetus uiuere nolt. Jnt⁹.
Solidus ⁊ Integru Solidū ad nās attinet. Integr⁹
ad ꝓpriet⁹. Jnt⁹.
Sonus ⁊ Sonitum ⁊ Strepitu Sonus ꝓprie uocis ē. ⁊ nās multis
dialect⁹. Sonit⁹ ꝑ alias in alias
vt aque. Strepit⁹ mūmuris ē.
uel ꝓpriet⁹ duarū qlitatū. Jnter
Splendidus ⁊ Nitidū Splēdidū nā est/ ut sol stans
Nitidū Luna. Nitidū cui ꝓ manus
adhibet cura ut nitet aer argent⁹ Jnt⁹
Spiculu ⁊ Jaculu ⁊ Cuspidē. Spiculū ꝓprie ferreū qđ iacit⁹
Jaculū ⁊ medius. Cuspis
posterior pars. Jnter.

Spumeus ⁊ Spumosus Spumeus qđ capit spumas fert.
Spumosus qđ nās ꝓpe spumat. Jnt⁹.
Spolia ⁊ Exuuiae Spolia ꝓprie hostis st. ⁊ nunc aut
ducis. Jnt⁹
Spirare ⁊ Spirtare ⁊ Exspirare Spiramus luna. Spirtam⁹ qđ ybam⁹
uelut indem⁹ unde Spirtacula. Exp
etam⁹ aliquem uenietem. Jnter
al' Studiu ⁊ Disciplina Studiū ad est. Disciplina actis.
Jnter
Superare ⁊ Superesse Superam⁹ diuinam⁹. Superem⁹
defunct⁹. ita aliud ad victoriā
retam⁹ aliud ad tps. Jnt⁹.
al' Supra ⁊ Supra ē. qđ ꝑminet. Supa qđ subter
Supin ⁊ Subtus ⁊ Subtus. ctu aliqđ hō Subtus/ qđ ab aliqua
re superiore ꝑmot⁹. Subt⁹ est qđ aliquo
alio ꝓpinquo nō grangit⁹. Jnt⁹.
Sublime ⁊ Ardum Sublime est excelsū cū dignitate
Ardum nō excelsum cū difficultate. Jnt⁹.
Suadere ⁊ Persuadere Suadem⁹ amicis exhortātes eos
ad sctm honeste ita. Persuadem⁹
uel aliis ad nō prendū eos ꝓpellentes. Jnt⁹
Sustinere ⁊ Sustinere Sustinemus semel. Sustentam⁹
sepius. Jnter
Subiar⁹ ⁊ Suppon⁹ Subiar⁹ cibo. Suppon⁹ lente.
Jnter
al' Suscipere ⁊ Recipere Suscipim⁹ nostra sponte. Per
cipim⁹ aliqđ debite dum.

T. Jnter

Tacere ⁊ Silere ⁊ Sinere Tacite uolūtatis. Silere Jmpij ē/
Sinere dimittere est. sine q⁹ tacet
homo/ silet locus. Sinit utrūq;
Jn tacet qm nec dū cepit loqui. sinit qdsmt log. Jnt⁹.
al' Tardū ⁊ Pigr ⁊ Jnertes Tardus qui trahit tps. pigre ꝙ
omia egre silis. Jnert⁹ sine arte
nulli⁹ officij cupax Segnis⁹ remot⁹
a calore. Jnter.
Terra ⁊ Arida ⁊ Humus Terra dicit⁹ qđ ratiam⁹ a tritu
uestigior⁹ eo q⁹ teritur. Arida depta
ab humectādo. sicc⁹ dicit⁹ homo sit⁹
Naj ⁊ los sepulturis dicit⁹ hum⁹ appellat
ab humatione. Jnt⁹.
Temerarius ⁊ Pernitosus. Temerari⁹ adst refert⁹.
pernitosus ad alios. Jnt⁹.
Tempus ⁊ Tempestas Tempus mane significat. Tpa
nō tēpus demōstrat. Jnt⁹.
Terrenus ⁊ Terrosus Terrenū dicit⁹ opus ex terra
Terrosum simulq; ut dicimus. Jnt⁹.
Temperātia ⁊ Temperatiōes ⁊ Temperiem Temperātia animor⁹
Temperatio mixt⁹. Tempe
ries aeris est. Jnt⁹.
Tribuere ⁊ Retribuere Tribuim⁹ cui donamus. Retri
buim⁹ alicui⁹ officij aut qđ adiudicam⁹. Jnt⁹
Tremulus ⁊ Tremente Tremulus natura.
Tremens ꝓpe. Jnt⁹.
Turbidus ⁊ Turbulentū Turbidum nā. Turbulen
tus st. Jnter
Tumet ⁊ Turget Tumet corpus ligat. Turget
tūdamr. Jnt⁹.
Tuor ⁊ Tueor/ tuor video. tueor aut defendo ꝙtego.

V. Intre.

Vindicem ꝛ Vltorem — Vindex presentie est. Vltor absentie. Intre siqs undicuq; ne fiat iniuria vltissimus iaz factam. Int

Venenosus ꝛ Venenatum ꝛ Venefic⁹ ꝛ Venenatum — Venenosus de serpens uel hys silua. Venenat⁹ qui uehit venenum. Venefic⁹ qui dat ei quej milt nocere. Venenat⁹ ille qui accipit. Intre

n. Vester ꝛ Vestre ꝛ Vestra — Vestr⁹ nomen stelle. Vestre aduerbium tpis qd⁹ mane. Vestra agrtis. de qbus supi⁹ appellant. Intre.

Venatorius ꝛ Venaticum — Venatorius feramꝫ tis dicit⁹. Venaticus canes. Int.

Velle ꝛ Studere — Velle ē qd⁹ libenter nolum⁹. Studeo nalde. vis ꝛ ivaz studia dicta st. Int.

Vereor ꝛ Reuereor — Vereor ad mat̃ referr. Reuereor ad affectū. Int.

Vipereus ꝛ Vipereum — Viperin⁹ puttus vipere est. Vipereus vipine similis. Intre

Virtutem ꝛ Fortitudinē — Virt⁹ ē dūsa collig⁹ ide est animi vigor. Cui⁹ partes st quatuor Animi/corpis habit⁹ etatis Fortitudo trib⁹ corpe ꝓpiis. Intre

Virginitatem ꝛ Virginiam — Virginitas loco ꝓ virginitate. Virginia regio vna est. Int

Via ꝛ Semitam — Via est que uehiculo iter⁹ ꝛ legitima est. qua multi simul adire possūt. Semita nō nisi duob⁹ ꝓdē est ꝛ quasi diminutiu⁹ ire. Intre

Virus ꝛ Masculus — Vir spēs ē intelligit⁹. Masculus generis. Ita vir homo dicitur Masculus ꝛ ita ab hoīe segregat⁹ ut ē dictus Int

Vir ꝛ Virgo — Vir ē pter ē indiuidua constat. Virgo ad fortitudinē corporis referūt. Ita vir molestiā facit. Virgo fortitudinē. Int

al' Vnus ꝛ Vnicum — Vnus ex multis est. Vnicus solus. Itaq; vn⁹ nullus est. ꝛ fratrū multos facit/ Vnicus eugine dē. ꝛ Intra nullus finis. Int.

al' Vna ꝛ Pariter — Vna comitatū significat ut vna pro festus ide est simul. pariter equalitatē demonstrat. Intre

n. Verbum ꝛ Crimen — Verbū in mimis dicit. Crimen autē in hominib. Int.

Vtraq; ꝛ Vtrique — Vtraq; de duob⁹ dicit. Vtriq; de binis aut plurib⁹ ex vtraq; ꝑte positis. Int

Vulneratus ꝛ Sanatum — Vulnerat⁹ qui ab alio dimissas hab plagas. Sanatus in suma parte corporis habet ictus plage. Nam ꝛ sanatus ꝓ dicit sanatus. Intre

Vester ꝛ Vestra ꝛ Vestre ꝛ Vestrum — hoc ē est. q⁹ vester ꝛ vestre nominat⁹ tertie declinationis. Vestrum aut femineum ꝑme declinationis. Vestre neutri/ Ita est se declinationis. finis.

Deo gras Amen. Ad. Tull⁹ Cicero.

Scripte 1433 ꝛ die nono Septēb. Anno Sigismūdus. Imperator ꝛ regnat x. dicit.

In xpi ꝙssura ꝓfetꝰ. Luce xxi. c. posita i pyrgoꝝ ꝑchrauonꝫ
statu p. aduentꝫ dñi vñ. ꝑsentiaꝫ Enoc i helye mundi ꝑdicabiꝫ
ꝑdicabiꝫ de 2o statu aduentꝫ dñi vñ. de statu ꝑsentiꝫ antixpi
ꝫ eius crudelitate i auaritia/ magna eius tribꝰ ꝙssura
in tra sce dei ecclie ꝓsentiꝫ. Et ut melꝰ possimꝰ de hac mā
aliqua hic notare de ꝓmapo medio i sine antixpi aduentꝰ
pauca dicꝫ 2o. ad the. 2o. ubi plantare ꝑdicti nos tene
tur sunt hō ꝓtes Rhō ydrionꝫ qui adiurat' eos tollere ꝓpter oue
qd deꝰ deus/ aut qd tollit i tra ut i templo dei sedeat ostendat
se tanꝙꝫ sit deus/ i post/ quiꝫ dñs i ꝓphet ꝓmꝫ ozie ꝓm. In
qua. v. de antixpo ꝓmitꝫ q notanda sūt.
1o ponit aꝰ ozie ibi. nisi reuelatꝰ erit
2o. ponit aꝰ ygrepꝫ Jhr. filiꝰ ydrionꝫ
3o. ponit aꝰ mich ih. Qui adiuuat.
4o. ponit ei gfusꝰ Jta ut i templo dei sedeat
5o. ponit aꝰ olim ꝓmꝫ exit ih. i post quē dñs i ꝓphet.

Circa pmꝫ. s. ozie antixpi nota 4or p. unde nascetur.
2o. quo nascet. 3o quo gfouebit. 4o. ubi nascetur.
1o. vñ nascet. de q de mibi dan. geñ. 49. c. i ost ypha
tra iacob dicens fiat dan. coluber i via reperies in
semita mordens ungulas equi ut cadat ascensor ei retro.
Sic ei ꝙmꝫ i ma ꝓdebit i semita existet ut equꝫ qui p
semitas iustoꝝ ambulat, feriat i uenenꝫ malorꝫ ꝓ
orandat eis dan. nō ponit i apoc. 7o. c. i cathalogo sctoꝝ
in detestationē antixpi. dicꝫ ei iudeꝰ q uidet nūq ꝙsignabit
exercitꝫ. mille ꝙsignati ex oī tribu Rhoꝫ ysrael. Ex tribu
ruben. xij. milia ꝙsignati. Ex tribu asse xij. milia ꝙsignati.
Ex tribu Juda. xij. milia ꝙsignati. Ex tribu Gad. xij. m. ꝙ.
Ex tribu neptalim xij. ꝙ. ꝙ. Ex tribu manasse xij. ꝙ. ꝙ.
Ex tribu Simeon xij. ꝙ. ꝙ. Ex tribu leui xij. ꝙ. ꝙ. Ex tribu
ysachar xij. ꝙ. ꝙ. Ex tribu Zabuloꝫ xij. ꝙ. ꝙ. ex tribu
Joseph. xij. ꝙ. ꝙ. Ex tribu Beniamin xij. ꝙ. ꝙ.
2o. quo nascet. q de formicatione nō de virgine nē gdā
beatꝰ fuxerit vñ patꝫ 2a. ad the. 4. c. Nisi zizo-
lapꝫ fuit hō ꝓtes i de ꝓtes greꝫ/ nō de vna mona
i fide ecclie gdā Rhabanꝫ dixerit eoꝝ antixpꝫ de gētē
iudeoꝝ nasci i de tribu Dan. i hoc ꝙ dicit ysa. 49. dañ.
Antixpꝫ i finē mūdi ꝙgregabit de gētē iudeoꝝ
i de tribu tribu eoꝝ iudeꝰ nō hērit mōtes sanctos
ecclie. dicit 4o. illud ꝓsalmiste Ecce ei i iniquitatē
ꝙceꝑit dolorē i peperit iniquitatē. Mat. mca. i quoꝝ sna
ꝑta detinā uolet ad ꝙgnōsc. illud Jo. xx. c. Jo peccatis
tot nat' es i in dolorꝫ mos
3o. quo gfouebit in utero. de q opatione diaboli.
nā ecclie agit. dē. q ipse malignꝰ desiderat interimere malos
i ex uirtute diaboli gfouebit i adiplebit antixpꝫ. nō tñ
erit i antixpo dyabolꝰ ecclie i egredimur aut de mo
manꝫ q hic nō i puto ei ꝓfuꝫ/ sed q ipse possidebit
eoꝝ q ꝙ sua uoluntate i stimulabit eoꝝ ad malū ex ꝙssu
libeꝝ arbitrij vñ ꝙ illud 2e. ad the. 2o. Cui aduer
erit ꝙ operatione Sathane. dicit gl. nō tñ pme ꝙsequi
ut fornicatiōē q in culpā nō hērit. q si ꝑ uxorē i
a dyabolo/ nō i putatur ei q gdā agere. Qui aut i rapiat
ee malos i uitare malos ꝙbat i illud ysaie 48. c.
Stio ei q ꝙsumatꝫ ꝓuidentialiter i tra ꝙgressorē de uitare
uoluit te. hec dicit antixpo/ ꝑe beati Johānis dañ. est
ꝙcipit te formare i uitare/ nomine te/ i aūq' exieris de
ulua sanctifica te. i ꝓphetā i gentib' dedite. ycc. 1o c.
hac dñs ꝓmet sue carnali ꝓgenie.
4o. ubi nascet. i dē q i babilonia ꝓcipue sentiet Johēs
apoc 17. c. Babilon magna/ matre fornicationū
i abhominationū t'c. i sancti ꝙgregi de antixpo.
Vidi mulierē ebriā/ de sanguine sctoꝝ i de testimonio yhu.

Circha 2m. s. ei ꝙgressum Nota 3o. 4o. p. Abominatiō q
stabit ubi non debet qui legit intelligat. Ecce dies ueniunt
dicit dñs i cōsummabo sup domū israel i sup domū iuda
fedus testamentum. Non sicut fedus pepigi cum patribus eoꝝ
in die apprehensionis manus eoꝝ ut educerem eos de terra egipti
quod fedus meum irritum fecerunt. // 2o. aduersus ecclie
i magistros babilonis qui dicebant ei ornes artes magice
se discere magi. nutrici i assertrici malignorum qui ꝑti
tationes suas genere ei familiarum i adsistere ei consulunt
i demones q. 16. c. Vidi de ore bestie i pseudo ypha
ri. Ut i tentationes quas de ore emittet existere tres spūs
i mundos ad modū ranaꝝ. sc. ei spūs demoniorū faciētes
signa i procedūt ad reges tocius tre ꝙgregare eos ad pliū
ad diē magnū dei omnipotentis dei. 3o. qui primo ecclie
q sedes sua deoꝝ. vñ dicit Johēs. 4. c. i alibi uenerit nubes
sua i illū amicietur. // 4o. i qua ciuitate i aperiet horrea.
i dicit q i adolescentia. Ecce. q. c. Vidi nūq' finem
qui ambulat ꝓbabile cū adolescente. 2o. qui ꝙsurget
ꝓ eo. Insurrexit ei nūq' ꝓph omnes qui fuerunt ante eum. i. nun
antixpo. nā ꝓph adolescens fuit xpi. Ista q. ecclie
i ꝓpter ꝓdicte.

Circa 3m. s. ei ruinā. nota 4or. Ut qui trahet diuersi mihi
ad se. ꝓ ut attrahat iudeos ad se/ dicit se. ysaie 45. i 49.
ymaginē rex deus i rex hostes i rebelles ecclie templū
Salamonis dicens se uelle restituere i uiuis moysi dñs 2a.
ad the. 2o. Cum gloria i exaltatione ꝙ omne id qd dicit
deus aut qd colit. ut ut templo dei sedeat. dicit ei
q gloriam i exaltationē. Aute ab ydolatrie: aut qd colit
in ecclie ab idolis. Dicit i iudeis se uelle destruere
omnes ydolatras. vñ dañ. 14. c. Et draconem adorabant
i dañ. 8. c. Et ut ꝙ ad ꝓmissa fortitudine magnitudinis
est i ab eo tulit uigor sanctificationis. i stultitia
tra i fames i ꝙsumptionis. Tunc tres fames sabbati
dies celebrabit i dies dominicus uenerabit i custodiet ut
sanctū Gregorius romanus i hoc dicit. dñs. in. c.
ezechielis. Dicit ei spūs apud me quod dā ꝓphe
ssus homo. prauus i uoluptuosus alium i sce fidei adiu
uenisse ita ut dicit sabbati aliqd operari ꝓhiberet
quod ꝙ aliud nisi antixpi ꝑdicatores dixerim
qui uetus die sabbati a tali dominici ab ecclie fidei oppe
ctabunt q ei mortuus est i resurgere simulat/ heri uene
rationē uult dominici diei i qui ꝙ illum uidebant ꝙfitet
ut extrinsecus ritum legis i uetus i ꝓ iudeis i ꝓ fidem
sabbati/ colit uult sabbatū. // 2o. ut attrahat ad se
gentiles i ydolatras/ fidei similata i ficta i ꝓ ꝑtem
tione mittet sua spūs malignus ad dādū responsa
i uocabat eius deus oraculum. vñ apoc. 13. c. Data est
ei ut daret spūm ymagini bestie ut loquatur ymago
bestie. Jh dañ. 13. c. Deus patrū meoꝝ nō reputabat
ner quicq' deoꝝ eorum alterū q. ad ꝓ uim ꝙsurget
Deus aut oraculi i lo pro ꝙ notatur i deus qui ꝙ ymo
ramentū pietatis sue colet auro i argento i lapide pho
zelegi ꝓtectis. Chooziy i ptrary ꝓsidiū q ponet ei deus
ut quicq' ꝙsignat ad statuā illā ut spūs ei nō omnes
ob reuerentiā statue. Hec i ymagini fidei ab omni
adoratu apoc. 13. c. Fauet ut quicq' nō adorauerit
ymagini bestie occidat. 3o. ut attrahat ad se
xpianos dicit se xpi i uenisse ad uindictā sue pietatis

depulabat i. anixit abhominabilis se exibebat ad
adorandū dies .cccl.xxxx. i. tres āni & dimidij
q̄ tēpo tpe dauid regnauit p̄fecit anixit Et postea
regn. Beat⁹ q̄m expectat & pueniet usq; ad dies
.cccxxxlij. Thot mō ī nūr ptanū q̄d. dies
datus ad penitendū nā p̄ diluuij .mlle.cccxxxx.
addant q̄d. fiet mille cccxxxlb. Et sic⁹ p̄ius
Beat⁹ q̄m post hos dies p̄fecit anixit q̄d
.mcclxxxx. pueniet ad dies q̄d. nūadduc
ad penitentiā q̄m p̄mittit .mcccxxxb. Sic dic
magr ī hist⁹ ī ultima ascone dauid.
Et nota ī q̄d post istud tpe ascultū anixit scribi
erūt & dicent. Licet p̄nceps noster mortuus sit
tū pace & securitate hoīm & diuit⁹ uigeat & glo
ria celebrabit⁹ p̄ ad the. q. Et tūc dixerunt
pax & securitas tūc repent⁹ eis supuenet ī tribꝰ
s. timore ñ horū q̄ne uehem⁹ cū⁹ cū indeleb⁹
sit dolor ī utero hūis & nō effugiet ñ gnā.
de quib⁹ ī ista dicit⁹ Et pe .xj. capl⁹ q̄m sunt
stat p̄mittat anixit a quo nos libet xp̄s
hic & gnā ī ē finis & glia in. Explicit
vacuit ī 1434. & die lune v. Aprilis.

Surrexit ayan vlt. c. ī euāgl. hodierno. honestus pa
trimus viri scolari existimauit p̄cipi p̄sn ut celebrius ista dies
qua nobis reparatoris dñi anna redit memoria / tota
sacra diuinit laudib. obsq̄ marie sacro missaq; ritu / mer
dio simon vulgari / Lerali vestra dari sanari ꝑ. q̄d gene
tēda gremio alia noxa nūmis ī traducta / deputādo
vs isto clero & pce laudis diuine ybū tam xp̄i & eccl̄ie
ut nō sine reprehe some clarissie ip̄ cuius licet sint hui⁹
loci obmitte gremiū. Quare ne mos tā laudabil⁹ viget
ego parumlus ve eligus & nostra q̄ing hui⁹ loci nō pare
anctoꝝ p̄stare posse gradū. tū alia diuine tractū habenda
qualeūq; eccl̄ie officia ratiocinā. Ea g̃. docissimi viri
que me nārante audieritis forte capiti michi redun
dabunt ut p̄ ego nolis / ita nos alios reformis nārans.
dederat eis lumen fides mētes sub tenebroso modio lux
absconde q̄d eis illuxit & q̄ multū nitere studuisse
tenebras cū diuis gloriaq; nō retexē. Ego p̄ius ī ueste
tua p̄. aperi tenebrosa lucē ꝑ̄ris / ea tibi q̄ue p̄. q̄
ī tellocuij meo ut nūq; mostrauj de tenebris gloria
regis nūq; tam grossa ī asinitudine / nec rubredo / p̄tan
duas nīl reperiebam rubricabā. p̄ter ī nūta mistica q̄
ad ipsa lectiōna a christ⁹ recessit gerēda / putabā meā
uacuā aūt debere ī explebo. & tanq; nō tā gd dicta / q̄ quo
dicaj mihi p̄sandū est / ne uel ordinis ꝓfiteat⁹ hono
rantissimus p̄ter tedū aut ociosus breuitate stricta dies
nobis dulcis ꝓfuit & dulcis. Cui aūt nihil ꝓfuit tri
pondij. ideo uxta tropice ī gestorum rallabā nū
strissimi admonit. i. Sine. Rex / ut hac tota oratio
trina ꝓfectione sacre scripture. p̄mittit eis p̄. xp̄s ī subie
ctis ascensus & erectū q̄ fuisse nostrā in ado Sine. q̄d ī pe
tras Erecto. addā gaudeatis exultetis cū dicit ipse ypa virtute
sustinuit ideo Rex q̄ nō mediocrē animū ī ipsum posuit. & ī
tras vsq; dominicā resurrectionis xp̄i creatorē humani
generis nūq; tam deiecte / nec subiecte / p̄stat
diuas nīl reperiebam rubricabā. p̄ter ī nūta mistica q̄
ad ipsa lectiōna a christ⁹ recessit gerēda / putabā meā
uacuā aūt debere ī explebo. & tanq; nō tā gd dicta / q̄ quo
dicaj mihi p̄sandū est / ne uel ordinis ꝓfiteat⁹ hono
rantissimus p̄ter tedū aut ociosus breuitate stricta dies
nobis dulcis ꝓfuit & dulcis. Cui aūt nihil ꝓfuit tri
pondij. ideo uxta tropice ī gestorum rallabā nū
strissimi admonit. i. Sine. Rex / ut hac tota oratio
trina ꝓfectione sacre scripture. p̄mittit eis p̄. xp̄s ī subie
ctis ascensus & erectū q̄ fuisse nostrā in ado Sine. q̄d ī pe
tras Erecto. addā gaudeatis exultetis cū dicit ipse ypa virtute
sustinuit ideo Rex q̄ nō mediocrē animū ī ipsum posuit. & ī
tras vsq; dominicā resurrectionis xp̄i creatorē humani
generis nūq; tam deiecte / nec subiecte / p̄stat

s. = Subnectā ꝫ̄ quia regredientes xp̄s sinā ut nūq; astrinā
ideo ꝫ̄ ieiunij adhuc manet. dicit g̃. q̄ ī ductis uobis
ꝓfectis egregijs rogabo ꝓbete quidē cū ea refouere satago
que dilunda sanctū gloriaq; mūdi dñi xp̄i quoniam
sunt de nūo recedebā / nra xp̄iana religio nō spūs ingrat.

tena pectora tulisset heroica pectora traxisset sepulchro illi gloria
& frequens fama cui gloriae laudes quā ex xp̄i regnorum ymeniū
cui⁹ q̄ nouus radius nouus q̄ nūcius nascitur & adriani
mare illo trasfretato nūc nouus q̄ omnibus gloriosus cernit. Nūc
ī sup xp̄s ē p̄ & nouissimus ille ī deus q̄ ē alpha & O. p̄ncipi
pius & finis q̄ ī apocalipsi se asserit fuisse mortuū & post
uiuere ī secula seculoꝝ. hic ē q̄ ionas ypheta tridua
pectore cet / tridua ī corde tic ꝑgunt hic ē ꝓfalibus
ysaias q̄ se moriturū ꝓdixit. hic ē q̄ mors se tradidit
hic est q̄ se ꝓpter nos ī cruce dic discipulis gemināt hic
morituꝝ & ꝓpter nos deus pe ī mundū missus. hic cū diligentia
Lucas medicus zelator. hic pusatarū amatorū
angelus dominū testis. nā ex sepulchro angelus. In sepulchro
angeli. a xp̄o pde angelus a xp̄o creatus angelus apparet
mulieribus ipse vere saluator amatorū & uincere uita p̄ce
het ī euangelio. hoc g̃. testimū qualitas eius sit ꝓcerabilis
& michi nō possit / xp̄i reprehensione suffugere plat⁹ sed ī spōs
gloriosus cū sua q̄. de cadaj nos plene cognoscat. Iocalia nāq;
regalia & ouis duos ad piscinā uel torcular ad aluēdaria / struc
omne ybū. hec aūt reprehensio q̄. angelus testib⁹ gloriosa extitit
ad sup abundāciā / ne pax hui⁹ testib⁹ crederet Ipse met xp̄s
plenius scripsit unus post passionē p̄a ī multis argumēt⁹
ꝑ̄ris truly ut ī argumēto ueritatis nē. corp⁹ suū ne fan
tasticū obiectus humanus mēbrū omnib⁹ manib⁹ gestādū
quib⁹ simplū maxie credit / nec mirū gustu nec corp⁹
se resūpsisse gloriat⁹ dum de piscē asso & fauo mellis
coram apl⁹ manducauit. In argumēto. ydēmet ꝓbet dū
ꝓfectam mēbra / latus apl⁹ omnib⁹ obtulit / Thome q̄
digitū palpādo ymisit ut ut cognosceret apl⁹s ī eodem
se corpe pūxisse amorem ī quo fuerat plagatus ī cruce.
In aue. felicitatis gloriae nos cū mūdū ī mortale corp⁹ ī
sūpsisse se dicit / dū claustra uanis ad apl⁹s uenit. sed
gloriosa pulchritudo dotis se gloriosum resūrexisse testat
expressit. Quadplicat⁹ ut xp̄s nre resurrectionis ꝓuisū
sit adaj mortis / de ima nos resurrectione suscitaret. plenius
a resurrectione usq; ad assumptionē agere dignat⁹ est. Nam
apparuit agare magdalene / truly mulieribus / duobus discipulis
cuntibus in Emaus. petro. ī archo mensis. apl⁹ post Thoma
apl⁹ cū thoma & apl⁹ octo ī die ascensionis. si mysse
g̃. tuscanis xp̄s resurrexisse a mortuis / nus q̄ nō eo resurre
ctionis ī gloria / s oīa sua suauitatem ꝓpter.
Sed iaj cui⁹ veritate / resurrectio stabilita / nō silendū puto
nec dubito q̄ pol⁹ sūmi monarche ī pio / qui sic solus
ꝓfert ecclesiasten cuncti⁹q; uiuentis primo domine ista solus
caste ꝓt reuniri discretus ideo rex. Et cū est a mor
tuis suscitare / cui⁹ est creare / cui⁹ est sine ꝓlecto uulnere
occidere. cui⁹ est ruta creata disponere. qui stirpi creatas
a sūno mortis q̄ pene ho a sūno dormitans. hinc solus
dignetur deus pietas uis & spes sanctis. hoc dumtaxo efficax
& etas uelle & etiā gestorum ratio atq; sanctis.
amoris ex tpe ꝓfectum. nec mirū si xp̄s deus ybum
nos uelle se potuit ꝓfectum cui⁹ ei est ī sūmata potentia
nos ei⁹ deus unde aliqd ꝓfectū q̄d nō possit facere ꝓpter uel pre
sūbiecta creatura. Ly g̃. deus nō possit resurgere quasi ꝓ mor.
deus ty ybū ī creaturā cū uoluit / ꝓ porcha a puero pa
ꝓ redemptione ydromanū sue nāz mortis & resurgō. de quas ob
rem / xp̄s dñs nr̄ resurrectionis sua ī limitata uirtute / acta
mortis asserueris. ꝓ aia xp̄i ī limbo uirtute ybla pla plē
uit. diabolū ligabat / ī eternū / mordebat / cruciatus frem
gebat & retro ꝓtinus exanimis inde lababat / sic corp⁹ xp̄i carnis
sub antro sepulchri / ei⁹dem ibi uirtute / sibi plē unus
morte occidebat / alios ad se mouebat & a mortis stabili re
surgebat & sic tot⁹ ī sic ho sic unus uirtute ybla ysaias
absolut⁹ a nobis mala culpe ī passione gene putaneos
& mortis ī perna / ita tot⁹ idem ho cadens uiuus gratis
nobis bona gre & glie ī resurrectione puta xp̄us ī vatem

sempiternaz. ℣ Quod ī pyr ista ꝯbin ī ꝑtucte virtute xp̃s nō ꝯsu
sistamur peiꝑ qm cadey ī ꝑtucte z mīto pappoy ꝯbito rom
tanto illa ymerunt que nulla fimita ſimple virt̄ mercy potuiſſet.
℣ Que nūq virt̄ nr̄ xp̃i mercy potuit corpoy gl̄uſa
tionē ita ut q̄ fuerat passibile reſgret ī ꝑassibile. q̄
fuerat grossum reſgret̄ subtile. q̄ fuerat obſcm reſgret̄
clay. q̄ fuerat graue reſgret̄ agile. Et ſicut uestiant
corpa beatoy tāq̄ ꝑa stola/noy tñ xp̃o ꝑd mīto xp̃i/aquo
tāq̄ a fonte/q̄r hō corpis gl̄uoſi dotis z ī ꝑassibilitatis
subtilitatis clauitatis z agilitatis uchur q̄r flumina
ꝑadyſi flum̄ ī corpora gl̄uoſa. ℣ Que virt̄ nr̄ xp̃i
potuit aperire ianuā ꝑadyſi que angelica custodia talis
erat obſtricta ex mīto petri ade z ex decreto dīne ſhie
ut nulla possibilis cēt mortalis nr̄a debēt z poterit ſtrict plī
cūda z ꝑansſtacho. Nemo aūt talis/nr̄ xp̃s dns.
℣ Que virt̄ nr̄ xp̃i mercu potuit hūi ſuſtentationē aperiō
q̄ ī passione. Illay q̄ ꝑmanē q̄ ī reſurrectione fact̄ est
vtiq̄ nulla pure creature. cui nō minoy potēcie ꝑtinet recreare
q̄ ipm̄ creare. Que virt̄ nr̄ xp̃i potuiſſet nos liberare a ꝑtate
Diaboli qua nolentes/nolentes trahebat ad libus. z pellebat
ad malus vtiq̄ nulla. nr̄ xp̃i. q̄ ꝑ manum attractatuq̄
totale amputat ur z manū ī pellentes ita debilitauit/ut nūnec
nō possit nr̄ voluntat̄. Cui gl̄e virtute hec tāta fīāt.
cui⁹ virtute hec erecto fīē z repūgentes vt xp̃i qui ab aplo
dict̄ ē virt̄ dei. Cui⁹ reſurrectionis gloria mercamur
ꝑtic ꝑ gram/z futuro ꝑ gloriam. Explic̄ venetys 1434.
z die xxiiij vj. Aprilis. Deo gras petrus d carboth.

Passerezo lusch/ mai solo . 44
Parea forsen dalcuno . — 47
Poi che lauista — — — 43
Passato el tẽpo . — — — 48

De che infinita — — — 1
Quãdro mouo — — — 1
Quãdol pianeto — — — 1
Quãdo fia laltre dõne — — 2
Quãdo soy tucto uolto — 3
Questanima gentile — — 7
Qũto pui mauuano — — 8
Quando dal proprio — — 9
Que chey thesaglia — — x
Quel fuocho che pensai — 12
Quãdo giunse a Simon — 18
Quãdo giunge — — — 20
Quella fenestra — — — 21
Qui doue mego soy — — 24
Quelle pietose zime — — 24
Quel uago ſpalidir — — 26
Qual pui diuersa — — 30
Qũto pui disiose — — — 32
Quando uodo parlar — 32
Quãdo eluoler — — 33
Questa humil fiera — — 33
Quel sempre amalo — — 34
Quãdo amor ilegliochi — 34
Quãdo mi uene ĩnãsi — 36
Questa fenire — — 38
Qual mio destino — — 43
Quãdol sol bagnia — — 44
Qual uctura mi fu — — 44
Qual paura ho quãdo — 47
Qual dõna attende — — 49
Qũte fiate almio — — 49
Quãdo uegio dal ciel — 49
Quãdo io mi uolgo — — 46
Qũta ſinudia — — — 46
Quella pzetta gliorgia — 47
Quel rosignol — — — 48
Quel uago dolce — — — 61
Quel che dolze — — 63
Questo nostro eduro — 63
Quãdol soaue mio — — 64
Quello antiquo mio — 66
Quel sol che mi mõstraua 47

Ltramato ilfolle — — — 1
Sella mia uita — — — 2
Sono animali — — 3
Se lonorata — — — 4
Solo pensoso — — — 8
Sio credesse — — — 8
Sie debile ilfilo — — — 8
Samore o morte — — — 9
Se mai foro pie foro — — x
Spirito gentile — — — xi
Se tel ciecho — — — 13
Se uoi poteſti — — — 14
Sal principio — — — 18
Se biãche no soy — — 19
Sitosto come ádiuen — 20

Sẽnuino Jo. uo . — — — 23
Sel saxo — — — — 24
Sel pensier che mi — — 26.
Samor no. e. — — — 30
Sel fosse stato fermo — 34
Sel dolce sguardo — — 37
Se uirgilio e homero — 38
Sirome etna iuita — — 38
Stramo amore aduedre — 38
Suna fede amorosa — — 44
Solea lontana — — — 47
Segnor mio caro — — — 40
Samor nouo giglio — — 43
Se lamẽtare — — — 44
Sibreue el tẽpo — — — 44
Se quella aura soaue — — 44
Sẽnuino mio . — — — 44
Sio hauesse pẽſato — — 44
Solcasi nel mio cor — — 44
Sio ildixi mai — — — 40
Solcano imie pẽsier — — 46
Sento laura mia — — — 49
Standomi vn giorno — 49
Solea dala fontana — — 61
Honesto amor puo — — 63
Sputo felice — — — 68
Spinse amor — — — 64

Jmansi adietro — — — 24
Rapido fiume — — 42
Real natura — — — 46
Rocta . e . lalta — — — 41
Riſẽſando aquel — — 64

Dotta lamia fiorita — — 48
Tẽpo era omai — — 48
Tranquillo porto — — 48
Taser nõ posso — — 60
Tornami amẽte — — 63
Tẽnemi amore — — — 68
Tuctol di piango — — 43

Oi charcoltate — — — 1
Vergognãdo talor — — 3
Verdi pãni sanguigni — 6
Volgẽdo gliochi — — — 14
Vinse hanibal — — — 22
Vna dõna piu bella — — 24
Vna cãdida cerua — — 38
Voglia mi sprona — — 42
Viue fauille — — — 48
Valle che di lamenti — 46.
Vidi fia mille dõne — 63
Vago ugelletto — — 68
Volo cellali — — — 68
Venatore Alexandro — 44
Vergene bella — — 69

Ephiro torna — — 47

Or cha sciolte in rime sparse ilsuono
Diquei sospiri ondio nodriual core
Insul mio primo giouenile errore
Quadra in parte altruom daquel chi sono
Del uario stile mchio piango z ragiono
Fra leuane sperãze eluan dolore
Oue sia chi p proua intenda amore
Spero trouar pietà no che perdono

Mauegnio oz · sichome al popol tucto
Fauola fui gran tẽpo · onde souente
Dime medesmo / mecho mi uergogno
Et del mio uanegiar uergogna el fructo
El pentirsi el conoscer chiaramẽte
Che ẽpto piace al mõdo · o breue sogno

Et fare vna legiadra sua uendetta
Et punire in vn di ben mille offese
Celatamẽte amor lacto riprese
Chiome huom channorar luogo z tpo aspetta
Era la mia uertude al chuor ristretta
Per fare iui · z negliochi sue difese
Quãdol colpo mortal lagiu discese
Oue solea spesso ogni saetta
Poco turbata nel primiero assalto
Non ebbe tanto ne uigor ne spatio
Che potesse abbisogno prendre larme
Ouero al pegio stangoso z alto
Ritrarme achortamẽte da lostrato
Del qual ogni uolgiebile z nõ po aitarme

Ra ilgiorno chal sol si scolorato
Per la pietà del suo factore irati
Qñdo ifui ps z no me ne guardai
Che ille uostri ochi dõna mi legato
Tempo no mi parea di fare riparo
Contra colpi damor · poco mandai
Securo senza sospecto · onde mie guai
Nel comune dolor segminaro
Trouomi amor nel tucto disarmato
Et apta laua p gliochi alcore
Che di lagrime son fatti usato z uarcho
Poco almio parere nõ gli fu honore
Ferirme di saetta in quello stato
Duol armata nõ mostrar pure larcho .

Ve chenfinita prudẽtia z arte
Nostro nel suo mirabil magistro
Che cio ẽsto z ẽllaltro Emisfero
Et cyan tucto pui Giouc che Marte
Vegniendo ritta allumina z le carte
Chauean moltãni gia celato el uero
Tolse Giouãni dalacete z piero
Et nel regnio del ciel fece lor parte
Dise nascendo a Roma nõ fe gratia
Ad Giudea si · tanto souragni stato
Humilitã exaltar sempre gli piacque
Et doz di picciol luogo don sol na dato
Tal che natura / el luogo si ingratia
Onde si bella dõna al mondo nacque

Vando io mouo i sospiri achiamar uoi
El nome che nel choz mi scripse amore
Lodando si comincia udir di fore
Il suon di primi accenti soi
Vostro stato reale che contro pui
Radopra alalta impresa ilmio ualore

Natan grida ilfin, che fuigli honore
Sdaltri humeri soma che datori
Cosi landare z ruiuenze insegna
Lauoce stessa pur chaltri mi chiami
O. dogni reuerenza z donor degnia
Seno che forse Apollo se dsgnia de
Chi parlar disio sempre uerde rami
Lengua mortal presuptuosa uegnia

6 Itrauiato elfolle mio disio
Aseguitar costei chen fuga e uolta
Et di lam damor legiem z sciolta
Vola dinanzi allento cor mio
Che gito zchiamando pur lamato
Per lasentra strada men mascolta
No mi uale speronarlo o daigli uolta
Chamor p sua natura ilsuo zestro
Et poi chel fren p forza ase raoglie
Imi zmango insegnoua dilui
Cha mal mio grado amorte mi trasporta
Sol p uenire allauro onde se coglie
Alcun fructo. che le piaghe altrui
Gustando affligge pur cheno gforta

1 Ngola elsono z lo[illegible]ose piume
Hano del modo ogni uertu sbandita
Onde dal corso suo quasi smaruta
Nostra natura uinta dal costume
Et e. si spento ogni lemgno lume
Del ciel p nu sinforma humana uita
Che p cosa mirabile saddita
Chi uuol ftir de luroua nasere fiume
Qual uaghezza di lauro. qual di mirto
Poucra z gnuda uau philosophia
Dice la turba al uil guadagno mtesa
Pochi spagni harai p laltra uia
Tanto ti pregho pur gentile spirto
No lasnar la magnanima tua spresa

4 Pie di colli oue labilla uesta
Prese de letiene mebria pria
Ladona dicolui chate nenuda
Spesso dal sono lagumado desta
Lilete ipanc passauam p qsta
Vita mortal chogni animal desia
Sega sospetto di trouar fera ma
Cosa chal nostro andar fosse molesta
Ha del misero stato oue noi semo
Condocte dalauita alta serena
Von sol gforto dalamorte hauemo
Che uendecta e dilui cha cio ne mena
Loquale i forza altrui psso alextremo
Riman legato con maggior catena
Vandol pianeta che distingue lore
Ad allungar coltraino si ritorna
Cade ucam dalenfiamate corna
Che ueste il modo di nouel colore
Et no pur quel che sapre a noi di fore
Le riue ei colli di fiorecti adorna
Ma dero doue giamai no sogiorna
Graudo fa dise ilcrestro humore
Onde tal fructo et simile si colgi
Chosi costei che e tra le done vn sole
Inme mouendo de lr gliocchi irai

nō.

nō.

Cria damor penseu acti parole
Ma come chella gli gouerni o uolga
Primauera pme pur no ne mai.

Gloriosa colonna in cui sappoggia
Nostra speranza ilgran nome latino
Chancor no torse dal uero camino
Lira di gioue pietosa progia

Qui no palagi no theatro o loggia
Han lor uerde un abete un stigio un pino
Tra lerba unde el latino uiuo
Onde se stende poetando e pogia

Leuan di terra al ciel nostro intellecto
El rosignuol che dolce mente allobria
Tucte le notti si lamenta e piangnie
Damorosi pensieu ilcor neghombra

Ma tanto ben sol troppi e stui sperto
Tu che da me segnior mio te scompagnie

Stratze iliuelo o. p sole. o p ombra
Dona no ui. uidio
Poi che i me cognosti ilgran desio
Chogni altra uoglia dentro alcor mi sgombra

Dentro portaua ilor pensier celati
Chano lamente desiando morte
Vidiui di pietade ornare el uolto
Hapoi chamor dime ue fece accorto

Fuor ibiondi capelli allor uelati
Et lamoroso sguardo mise in uolto
Quel chin piu disiaua mi uolse tolto
Si mi gouerna iliuelo

Che pmia morte e al caldo e al gielo
De le uostrocchi il dolce lume adobria

Et Lamia uita dalaspro tormento
Si puo tanto schermire e dagliassalti
Chi uegga pueritu de gliultimi anni
Dona di le uostrocchi il lume spento

Et capi doro fin faisi dargento
Et lasciar leghirlande ei uerdi pani
El uiuo scoloriu che ne imie dani
Allamentar mi fa pauroso e lieto

Pur mi dara tanta baldanza amore
Chui discouerto di mei martiri
Qua siano stati gliani ei giorni e lore.
Et sol tempo e. gio ai lor desiri

No fia chalmen no giunga al mio dolore
Alcun soccorso di tarda sospiri.

Vando fra glialtre donne adora adora
Amor uien nel bel uiso di costei
Gito rasciuna e. mey bella di lei
Tanto cresce il disio che minamora

Benedetto il loco el tempo et lora
Che si alto mirazon glocchi miei
Et dico anima assai renegratiar dei
Che fosti a tanto honor degnata allora

Da lei ti uien lamoroso pensiero
Che mette i segnu alsomo ley tenuta
Pocho pregando quel chogniom disia
Da lei uien lanimosa leggiadria

Chal ciel ti scorge y dextro sentiero
Siche no gia delasperagn altiero

Huic sonecto. d. francisci p. misit cardinali de colunca qd temptu stetit no erat. Et dixit mihi delicys cer. et longa pax et tranquillus philomena. hec oia ista tuebat. et ptabat absmina dicti cardinalis.

Chi mi crei lassi mẽtre chio uigrio
Nel bel uiso di q̃lla che ua morte
Pregouc siati accorti
Che gia nc sfida amore / on dio sospiro
Morte po chiudere sola a mie pensieri
La morosa ramin che gli o dure
Al dolce pcto de lalor salute
Ma puossi a uoi celar la uostra luce
Per meno obiecto: pche meno interi
Sieti formati z di minor uertute
Pero dolenti ancr che sian uenute
Lore del pdto / che son gia uane
Prendete or alafine
Breue gsorto assi lugo martire.

Omi riuolgo indietro a ciascun passo
Chol corpo stancho. cha gran pena pcto
Et prendo allor del uostro cc conforto
Chel fa gire oltra dicẽdo oyme lassò
Poi rep̃sando al dolce ben chio lassò
Al ramin longo z al mio uiuer corto
Fermo le pdte sbigottito z smorto
Et gliochi intẽta lagrimãdo abasso
Talor massale in mezo a tristi pianti
Un dubio. come possen queste mẽbra
Dal spirto lor uiuer lontane
Ma rispondemi amor nõ ti rimembra
Che q̃sto. e. priuilegio degli amãti
Sciolti da tucte qualitade humane.

Questi iluecchi arel tanuto z brancho
Dal dolce luogo oua sua eta fornito
Et da la famigliola sbigottita
Che uede il uecchio padre uenir mancho
Inde trahẽdo poi lanicho fiancho
Per lestreme giornate di sua uita
Quẽto pu po chol buon uoler sarà
Rocto dagliani / z dal ramino stancho.
Et uiene a Roma seguendol disio
Per mirar la sembiãza di colui
Chanchor lassu nel ciel uedere spera
Chosi lasso talor uo cercchando io
Dõna quãt e possibile in altrui
La desiata uostra forma uera.

Ioũomi amare lagrime dal uiso
Con un ucto angoscioso di sospiri
Quẽto in uoi auien che gliochi giri
Per aui sola dal mõdo ison diuiso.
Dicro. e. chel dolce mãsueto riso
Puro acqueta gliardenti mie disiri
Et mi soccorre al loro di martiri
Mentrio sono amirando intento z fisso
Ma gli spirti miei saghiaman poi
Chi uegio a l dx parte gliochi soani
Tornar dame le mie fatale stelle
Largata alfin collamorose chiani
Lanima esce del cor p seguir uoi
Et con moto pensero inde si suelle.

Vando son tucto uolto ꝰ q̃lla ꝑte
Quel lel uiso di mad̃na luce
Emme zimasa nel p̃ẽsier la luce
Che mazde z struge dꝛto a ꝑte a ꝑte
Che temo del roꝛ che mi sꝑte
Et uegro p̃sso il fin de la mia luce
Vomene ꝰgnsa dolo sẽza luce
Che no sa doue se uada z pur si parte
Cosi dauan̄ i colpi de la morte
Fugo / ma no si racto chel disio
Mecho no uegn come uemi sole
Tacito uo che le parole morte
Fazian piangꝛ la gẽte z idisio
Che le lagrime mie si spargan sole.

Ono animali al mõdo diss altra
Vista / che ogni sol pur si defende
Altri po chel gran lume gli offẽde
No ẽ fron fuoꝛ se no uaso lasera /
Et altri col disio folle che spera
Gioie forse nel foro / pche splende
Puan laltra uerte quella chenende
Lauo el mio loro enquesti lhima sphera
Chi no so forte a dasprctar la luce
Di ssta luce · z no so fare schermi
Di luochi tenebrosi o dore tarde
Pero ꝛ o gliochi lagrimosi enfermi
Mio destino auersa la mi gduce
Et so ben chio uo dietro aquel che marde

Ergognãdo talor chancor si tarda
Dõna ꝑme uostra bellezza ꝛ rima
Ricõo altp̃o chio uiuidi ꝑma
Tal che nullaltra fia mai che mi prema
Natrouo peso no dale mie brama
Ne oura de polire con lamia lima
Pero lengegnio che sua forza estima
Hellopatron tucto saghiacma
Piu uolte gia p dire le labza apsi
Poi zimasse lauore ꝰ mezol preto
Ma qual con põza mai salire tantalto :
Piu uolte comĩcai discriuer uasi
Ma la spna z la mano z lintellecto
Rimason uinti nel primero assalto.

Ltre fiate o dolce mia guĩeziera
Per hauer ꝛ o gliochi uostri parue
Vagio ꝑfetto ualor. ma auoi no piace
Mirar si basse colamente altezza
Et se di lui forsaltra dõna sperra
Vene in sprẽza debile z fallace /
Mio / pche sdegnio no cha uoi dispiace
Essa no po giamai cosi comera
Orsio lo scriuo z e · no trouai ꝛ uoi
Nel exilio ꝰfelice alcun sorriso
Ne sa star solo ne gize oualtri chiama
Põza smarire il suo naturale corso
Che graue colpa fia damlo duo noi
Et tanto piu diuoꝛ q̃to piu uama

A Qualũqua animale albergha intẽra
Sẽno so alquãt chãno ſ odio ilſole
Tempo da trauagliar. e. q̃to e. elgiorno
Mapoi chel cele acende le ſue ſtelle
Qual torna a caſa z qual ſãnida ſ ſelua
per hauer poſa almeno ſ Ano alalba
Et io da che comĩcia labellalba
D ſcuoter lõbra intorno de laterra
Sueglando glianimali ſ ogni ſelua
Mo ho mai tregua diſoſpiri col ſole
Poi quadio negro ſcamegrai leſtelle
Vo lagrimãdo z diſiando ilgiorno
Quãdo laſera ſcaccia ilchiaro giorno
Ele tenebre noſtre / altrui ſcuro alba
Mizo pẽſoſo le crude ſtelle
Che mãno ſacto de ſenſibil tẽra
Et maledico ildi chio uidi ilſole
Che mi fei ſuſta vnuom nudrido ſ ſelua
Mo credo che paſceſſe mai ſ ſelua
Si aſpra fera . o . di nocte o digiorno
Come coſtei che piãgo alõbin z aſole
Et nõ mi ſtãcha ſ mo ſõno o alba
Che len che ſia mortal corpo di pra
Lomio ſcarmo diſir uiendalleſtelle
Prima che torni a uoi lucente ſtelle
O . torne giu nelamoroſa ſelua
Laſciando ilcorpo che ſia tutta tẽra
Vedeſſio inlei pieta / che nun ſol giorno
Poriſtorai moltũni . z nõ ſ alba
Puõmi arrechire dal tramõtare del ſole
Con lei foſſio dache ſi pte ilſole
Et no uo . mai diſſaltri che leſtelle
Soluna nocte . z mai no foſſe ſalba .
Et no ſe trãſformaſſe ſ tucte ſelua
Per uſarmi di braca comel giorno
Cha ſollo laſeguia qua giu p tra
Mai o ſaxo ſocterra inſecta ſelua
El giorno andra pien di minute ſtelle
prima chaſſi dolcalba arrui ilſole .

Y El dolce tẽpo delaprima etate
Che naſcte uidi z anchor quaſi ſ herba
Laſcra uoglia che p mio mal creſce
perche cantãdo il duol ſi ſacerba
Cantai come uixi ſ liberta .
Mentre amor ilmio albergo ſdegnoſ ebbe
Poi ſeguito ſi come allui nen creſce
Troppo altamẽte z che de no mancne .
Dichio ſon facto amolta gẽte exempio
Ben chel mio duro exempio
Sia ſcripto altroue / ſi che mille pẽne
Ne ſon gia ſtanche / z quaſi ſ ogni ualle
Rimbombi ilſuon di mie graui ſoſpiri
Chacquiſtan fede alaprouoſa uita
Et ſequi lamemoria no morta
Come ſol fare / ſchiuila ymarmi
Et un penſier che ſolo angoſcia dalle
Tal / chadogni altro fa uoltar leſpalle

Et me fare obliar me stesso a forza
Che tien de me quel dentro tiola sforza
f. dico che dalch chel primo assalto
Chi diede amor/ molt[a]ni erin passati
Sichio rangraua il giouenile aspecto
Et dintorno almio cor pensier gelati
Facto auian quasi adamantino smalto
Challentar no lasciaua il duro affecto
Lagrima anchor no mi bagnaua il pecto
Ne zompia il sono. e quel che i me no era
Mi parcua un miracolo i altrui
Lassio chi son. chi fui ~
Lauita/ ilfin el dì loda lasera
Che sentendo il crudel di chio ragiono
Infin allor prossa di so strale
No esserimi passato oltra lagona
Prese i soa scorta una possente dona
Ver cui pocho gramai mi ualse o uale
Ingegnio o forza. o. di mandar pdono
Ei duo mi trasformaro i quel chi sono
Facendomi duom uuio vn lauro uerde
Che p ficda stagion foglia no perde
Qual mifitio quado primer mactozsi
De la trasfiguram mia psona
Ei capei uerdi fur di fila fronde
Diche sperato hauea gia laurona
Ei piedi inchio mi stech e mossi e rossi
Conogni membio alanima ussedt
Diuentar duo radice sopra londe
No di pneo. ma dun pmal nero fiume
En duo rami mutarsi amle lebrama
Ne meno ancor maghiacua
Lesser couerto poi di biache pume
Allor che folminato e morto giacque
Ilmio sperare/ che troppo alto montaua
Che prchio no sapea doue ne quado
Mel ritrouasse solo lagrimado
Laue tolto mi fu di e notte andaua
Ricercado da lato e detro alacque
Et giamai pi la mia legua no tacque
Mentre poteo dilsio cadr maligno
Ondio presi col suon color dun cigno
Cosi lungo lamate riue andai
Che uolendo parlar cantaua sempre
Mercie chiamado conestrania uoce
Ne mai inssi dolce o insi suaui tempre
Risonar seppi ghiamorosi guai
Chel cor somegliasse aspro e feroce
Qual fo assentir/ chel ricordar mi noce
Ma molto piu di quel che p i nari
De ladolce e amba mia nemici
E bisogno chio dica
Benche sia tal cogni parlar auari
Questa che col mirar ghianima sana
Ma prese il pecto/ el cor prese con mano

Dicendo a me de rio no faz parola
Poi la ze uidi dl altro habito sola
Tal chio no la cognobbi. o senso humano
Anci lidissi chiuor pien di paura
Et ella nella usata sua figura
Tosto tolliando fe mi oyme lasso
Dun quasi uiuo zsbigocchito saxo
Ella parlaua si turbata mi ysta
Che tremaz mi fea de rio a gilla petra
Vando. i. no so forsi chi ti zedi
E dicea mecho se rosteí mi sprieta
Nulla uita mi sia noyosa o trista
Asstimi lagrimar segnior mio ziedi
Chome no so pur io mossi mai i piedi
No altrui dolpado che me stesso
Hecho tucto quel dí tra uiuo e morto
Ma pchel tempo e corto
La pena albuon uolere no puo gire piso
Onde pur rose nella mẽte stupe
Vo trapassando dl sol dalcune parlo
Che miraugliа fino achi la scolta
Morte misera dl torno alor auolta
Ne tarde porta di sua man tralo
O dar sottorso ale miserie afflicte
Le uiue uorie merano dl tradicte
Ondio gridai con carta e con michiostro
No son mio no. so morto il dano e uostro.
Ben mi zecda di nan agliochi sor
Dm degnio far chosi dí meze degnio
Et qsta spene manca fiacto adorno
Ma taloin humilta sdegnie desdegnio
Talor linfiama e cio seppio da poi
Lugo stagion di tenebre uestito
Che aquar pieghi il mio Lume cin spauto
Et io no zituuado dl torno dl torno
Ombria dilei / o pur di suoi piedi orma
Come huom che trauia dorma
Gictami stancho soura lerba vn giorno
Jui accusando il fugitiuo zagio
Le lagrime triste allargan fieno
Et la sciale cader come aller pazue
Ne giamai neue socto al sol disparue
Comio sentí me. tucto uenir meno
Et farmi una fontana apie dun fagio
Gran tepo humido teni quel uiagio
Chi udí mai Duhuom uiuo nascer fonte.
E pazlo cose manifeste e conte
L alma che sol da dio facta gentile
Che gia dal zeuo nd puo uenir tal grata
Simile al suo factor stato zitene
Pezo di pdonar mai no e satia
Dechi col tozo e con sembiante humile
Dopo ꝓtuque offese ad merze uene
Et se contzo suo stile ella sostene
Desse ze molto pregata. Jn lui se specchia
Et sul pchel pretar pu si pauonte
Che no ben si zepente

De lun mal che de laltro sappa recchia
Poi che madona da pietra gmossa
Degnio mirarme· Et zicognube zmde
Gie di pari la pena col peccato
Benigna mi zidusse alp̃mo stato.
Ma nulla halmondo inche huom sagio se fide
Chancor poi zipregando merzui closse
Mi uolse t dura silice z cosi grossa
Vome zimase delantique some
Chiamãdo morte z lei sola p nome
Spirto doglioso errãte mi zembra
Per spelũche diserte z pegrine
Piansi moltam ilmio sfrenato ardire
Et anchor poi trouai diquel mal fine
Et zitornai nelle prime membra
Credo p piu dolore uu sentire
I. segui tanto auãh ilmio disire
Che undi ramãdo si romio solca
Mi mossi· zglla fiam trilla z cruda
In una fonte ignuda
Si stanua/quãdol sol piu forte ardea
Io pche daltra uusta no mappago
Stech amirarla· ondella hebbe uergogna
Et p farme uendetta· o p celarse
Lacqua nel uiso colle man mi sparse
Vero dizo. forse z para mesogna
Che sentj trarmi delappa ymago
Et sin un zcuo solitario z uago
Di selua t selua racto mi trasformo
Et anchor di mie cari fugo lostormo

Cantion. Teuch hac Aribtaj tangit t Eunucho.

Cantion. i. nõ fu mai quel miuol dozo
Che poi disese t prechosa piogia
Sichel fuogo di grotte ny parte spese
Ma fu len flãma. chuy bel guardo accese
Et fu lorel che pui placie piogia
Alzando lei che ne mie dich honoro
Ne p noua figura dpiumo alloro
Seppi lasnare. che pure lasoa dol riombia
Ogni men bel piacre del cor mi sgombia

Responsiuus sonetus est iste ut uidet ad illud quando ad pẽm per laureay pedes ophmur.

8 El Lonorata fronde che prestrue
Lira del mel quãdol gran giouetona
No maiesse dischiera Ladriona
Che suole ornare chi poetando scriue
I. era era amico a qste uostre diue
Le qual uilmẽte ilsecolo abandona
Ma qlla t grunia gia lũge mi sprona
Da lenuentrice delle prime oliue
Che no uolle lapoluere dethiopia
Socto! piu ardẽte sol romio stanullo
Perdendo tanto amata cosa zppa
Cerchate dunque fonte piu trãquillo
Chel mio dogni liquor sostene mopia
Saluo di quel che lagrimando stillo.

Hũ mistr d. cyno dpistorio qui philocapt dnyr studiũ ad amoũ rodiciat

a Noz prangera zio collui tal uolta
Dal qual mie passi no fiz mai lontani

Mirando y gli effetti atroci e strani
L'anima nostra di sì nodi sciolta
Or chal diritto camin dio la rivolta
Col cor levato al ciel amie lemane
Ringratio lui che giusti prieghi humane
Benignamẽte sua mercede assolta
Et se tornãdo a la amorosa vita
Per entrui altri diso volgre le spalle
Trovasti y lauia fossati o poggi
Fo y mostrar gĩ tẽ spinoso calle
Et gĩto alpestra e dura e la sagitta
Onde alturo valor giuen chuom poggi

Nota y philosophye y medici a probare animy.

Xd. dñs cy. simbat p sup dicti ẽ q2 ad amorẽ 2 dierat.

Judime lieta no si vide a pria
Nave da londe gbactuta e vinta
Q̃do lagẽte di pietà dipinta
Su per la rena a ringrauar sacerẽa
Ne lieto piu del mercie si diserẽa
Chintorno al collo hebbe la corda cinta
Dime negrando q̃lla spada santa
Che fere al segnior mio si lũgi guerẽa
Et tucti uoi chamor lodati ẽ prima
Al vostro testor de gli amorosi decti
Rendete honor chera smarruto ẽ pma
Che piu gloria e nel regno de gli electi
Dun spirto giusto/e piu se stima
Che di nonãta nouue altri pfecti.

Vñ ẽ euangelio. Gloria magna ẽ celis de uno peccatore penitẽtiã agente &c.

Iste fuit vrbanꝰ quintꝰ qui fuit ꝙ ytaliã 2 duxit sua sedem Auinione fuitq; ad quẽ dyalogꝰ ꝓ maiorꝭ suis plurimꝰ destinauit.

Nota.

Lo correttor di babilo che la chioma
Con la corona del suo anticho adorna
Preso ha gia larme p fiachare le corna
Di Babilonia e chi da lei si noma
E Lucifero di xpõ colla soma
De lechiam · e del mãto al nido torna
Siche sal tuo amẽte nol distorna
Vedra Bologna e pur Lanobil Roma
La amãsuetta nostra e gentil agnia
Abacte i fieri lupi · e così vada
Chũque amor legitimo sẽpagnia
Consolate i lei dũque chanror bada
Et Roma che del suo sposo si lagna
Et y yhesu tengete o mai la spada

Extẽsa carmena ẽ qua · d · f · allumẽ de laudar ymperatorẽ y quadro ala passa gius et ẽ capit ab aia sua nostrũ ipaj lvatã.

Aspectata in ciel beata e bella
Anima che di nostra humanitate
Vestita uai no come laltre carcie
Perche ti fan men duze o mai le strade
Dio dilecta obedir ti anilla
Onde al suo regno di qua giu si varcia
Echo nouella me alatoa barcia
Chal vero modo agia volte le spalle
Per gire al meglior porto
Dun vento occidẽtal dolce gforto
Loqual y mezo q̃sta oscura valle
Due piangemo il nostro e laltrui torto
La gdura di lati anticui tolta
Per dirictissimo calle
Al luogo oriẽte ouella uolta.
Forsi i deuoti egli amorosi pregbi
Et le lagrime sancte di mortali

Son gionte ī nāz alapieta sopna
Et forse no fue mai tante nē tale
Che pr merito loz punto si pieghi
Fuor di suo corso lagustina etna
Da quel benigno Pe. chel ciel gouerna
Al sanzo loro/ onde fo posto in croce
Gliochi y grata gira
Onde nel petto al nouo bailo spira
Lauēdetta/ chānoi tardata nocte
Siche moltāni Europa ne sospira
Cosi sacrōcer alasua amata spusa
Tal che sol de lauoze
Fa tremar babilonia e stare pensosa
Chiūque allīgata fia Garona el mōte
Entral Podano el Pheno/ elonde salse
Lensegnie xpiānissime arcōpagna
Et acui mai de uezo pgio calse
Dal pizeneo alultimo oziconte
Con Aragona lasciua uolta hispagna
In ghiaretia collisole che bagna
Lorcano/ intral cāzo elc colone
Infin ladoue sona
Doctrina delsanctissimo Elycona
Vaze dilīgue e dazme e delegōne
Alalta impresa cazitate spzona
Di qual amoz si licto o si degnio
Qual figli mai qual dōne
Fuzon matem assi gioso desdegnio
Vna pazte delmōdo e che si giace
Mai sepze ī ghiaccio e ingelate neue
Tucta lōtana dal cammin delsole
Lasocto igiozni nebulosi e bzeue
Nemica naturalmēte di pace
Nasce una gēte a cui il mone no dole
Questa se pur duotta che no sole
Col tedescho furoz laspada cegnie
Turchi Arabi e Caldei
Con tuch que che spiran negli dei
Diqua damar che fia londe sanguigne
Qsto stan da pgiar cognoscer dei
Popol ignudo pauēteso e lento
Che ferro mai no stregnie
Ma tuch colpi soi cōtiecte alsuēto.
Dunque ora. eltēpo dazzintar ilrollo
Dal giogho antiquo. e dasquarnar ilsuelo
Che stato auolto intorno agliochi nostri
Et quel nobile ingegnio che dal cielo
Per gratia tieni delcīmortal apollo
Et le logīzia sua uzbu qui mostze
Or con lalingua/ or con lodati ī chiostri
Perche Dorpheo legēde e damphione
Sēnoti maraugli
Assai men fia che Italia con suo figli
Si desti alsuon del tuo chiazo sermone
Tanto che p yhesu lalāza pigli
Che sal uce mira qstan ticha madze
In nulla sua tenzone
Fue mai ragion si belle o si legiadze

Tu chiai per aruchi dun bel thesauro
Volte lantiche z le moderne ruine
Volando al ciel colaurëzena soma
Sai de limperio del figliuol di maria
Algrãde Augusto che di uirtù Lauro
Tre uolte triũphando orno lachioma
Ne laltrui inguirie del so sangue poma
Spesse fiate quãto fo cortese
Et or pche no fia
Cortese no . ma conoscẽte z pia
Diendicare le despiatate offese
Col figliuol glorioso di maria
Che duche lanemicha pte spezza
Ne lumane difese
Se expõsta dala gratia schiera
Pon mente al temerario ardire di xerse
Che fece pcalcare inostri lidi
Di noui ponti oltragio alamarina
Et ucciai nela morte di marti
Tucte uestite abrun ledõne prese
Et tinto si rosso il mar di salamina
Et no pur qsta miseri ruina
Del popolo pfetice doriẽte
Victoria ten promecte
Ma mazatona z le mortali strecte
Che difese illion chon pocha gẽte
Et altre mille chai asroltate z lecte
Perche schinaie adio molto guene
Legenochia z lamẽte
Che ghiãni tuoi zeserue a tanto bene.
Tu uedrai ytalia z lonorati ziua
Canzon chagliochi miei cela z gtẽde
No mare no poggio o fiume
Ma sol amor che delsuo altro lume
Pui menuaghisse doue piu menẽde
Ne natura po star contral costume
Or moui no smãrire laltre opagne
Che no pur socto lende
Allegra amor pche se ride z piangne.

Verdi pãni sanguigni oscuri. o persi
No uesti dõna unquãcho
Ne dor capegli in bionda treza atorse
Si bella come qsta che mi spoglia
Darbitrio z dal camin di libertate
Sero mi tira. sichio no sostegnio
Alain giogo men graue
Et se pure sarma talor adolorse
Lanima acui uien mãcho
Consiglio / ouel martire ladure si forse
Rapella / lei da lassenarmi uoglia
Subitu iusta che dal cor mi rade
Ogni dilutu mpresa zogni sdegnio
Fal uolar lei soaue
Digto y amor giamai soffersi
Et agio a soffrire ancho
Fin che mi sane ilcor collei chel morse

Rotella di mezzo che pur lenuola
Vendetta fia sol che contro hime stride
Orgoglio ira il bel passo ondio vegnio
No chiude uno schiauo
Ma lora el giorno che le lume apressi
Nel bel nero e nel biacho
Che mi stramar dila doue amo e corse
Nouella desta uita che ma doglia
Furon radire / e quella can letride
Nostra semira laqual pidlo o legno
Vedendo ch no pane
Lagrima dunque che da gliochi uersi
Per quelle che nel macho
Lato / mi bagna chi primiere sacro zse
Quadrella dal uolere mio no mi sioglia
Chen giusta parte la sentencha cride
Per lei sospira lalma . et ella o degnio
Che le sue piaghe laue .
Da me son fatch inmic pensier duressi
Tal gia qualio mi stancho
Lamatta spada inse stessa giorse
Ne quella pgo che po mi scioglia
Che men son dricte al nel trietal tre strate
Et no sospira al glorioso regnio
Certo in piu salda naue .
Benigne stelle che ognie tresi
Al fortunato fiancho
Quando bel pinto giu nel modo scorse
Che stella e tera e come e lauro foglia
Conoscua unde / il pregio donestride
Oue no spera folgore ne degnio
Vento mai che lagraue
So io ben cha uolere chiudre e uersi
Sue laude fora stancho
Chi piu digna la mano a scriuere porse
Qual cella e dimemoria e cu sacoglia
Quita unde uertu quata beltride
Chi gliochi mira dogni ualor segno
Dolce del mio cor chiaue .
Quitol sol gira amor piu raro pegno
Dona di uoi no haue .

Iouene dona sortun unde lauro
Vidi piu biacha e piu fredda che neue
No mossa dal sol molle e molt anni
Et suo parlar / e bel uiso e lechiome
Mi piachon si chi lo dinanc agliochi
Et hauro sempre ouc sia e pogia o . e zuua
Non saran mie pensieri a zuua
Che foglia unde no si troue e lauro
Quando arco gito il core a scuoch gliochi
Vedren ghiacciare il foco arder laneue
No ho tante capegli in queste chiome
Quita uolea quel giorno attendere anni
Ma pche uola il tpo / e fugon gliani
Si che a morte in un puto satiua
O . colle brune o colle biache chiome .

Seguiro lombra dquel dolce lauro
per lopiu ardēte sole z p laneue
Fin che lultimo di chiuda gl occhi
Non fue giamai uedun si bellochi
D. nella nostra etade one primāi
Che me strugon cosi chomel sol neue
Onde yrdi lagrimosa ziua
Chamor gduce a pie del dolce lauro
Cha yrami di diamāte z dore lechiome
J. temo de rangiar pua uolto zchiome
Che gueri pieta mi mōstri gliocchi
Lidolo mio scolpito in uerde lauro
Che sal ghiar no erro ogni ha sectāni
Che sospirādo uo de ziuu p ziua
Lanocte el giorno al caldo zalaneue
Dentro pue fuoco z for candida neue
Sol chon gsti pensier cho naltre chiome
Sempre piāgendo andro p ogni ziua
Per far forse pieta uenir ne gliocchi
Di tal che nascma do pe millāi
Se tāto uuire pe. ben colto lauro
Lauro ei topaty al sol sopra laneue
Vinton le bionde chiome presso agliocchi
Che menan gliāi mie si tosto a ziua.

N.

Destanima gentil che si di parte
Angi tēpo chiamata alaltra uita
Se lassu e. quātosse de gradita
Tēra del ciel lapui bella parte
Sella ziman fral tēpo lume z mparte
Fia lauusta del sol sfolgorita
Per chamirar soa belleza sanima
Lanime degnie intorno alei fan sparte
Sise posasse socto al quarto nido
Ciascuna de le tre sauan l men bella
Et ella sola haria la fama el grido
Nel quēto gnio no habita rebla ella
Mase uola piu alto assai mi fido
Che con gioue sia uīta ognaltra stella

Canto piu mansuēto al giorno extremo
Che humana miseria sol far breue
Piu uegio il tēpo andar uelox z leue
El mio di lui sperar stallare z scemo
J. dico amie pensier no molto andremo
Damor parlādo o mai chel duro z greue
Tēreno z raro come fiesca neue
Sua strugēdo onde noi par hazemo
Perche collui chadria q̄lla spirīti
Che ne fe uanegiar si lūgi mente
El uso el prāto z la paura z lira
Si uedren chiaro pur come soudte
Per leose dubiose altri sauāgi
Et come spesso z dazno si sospira

Ja fiamegiaua lamorosa stella
Per lorīēte z laltra che Gionone

Sol fare gelosa nel septẽtrione
Rotta una ragia fuor lucente e bella
L cuata era a filar lauechiarella
Discinta e scalça e desto hauea al ramone
Eghiamãti pongea quella stagione
Che per usãça alagrimar ghiappella
Quãdo mia speme gia gducta al uarde
Guise nel cor no p lusata ira
Chel sõno tenea chiusa el dolor molle
Quãto rangrãta oyme da quel di pria
Et pazia dir pche tuo ualor prde
Veder questochi anchor nõ ti si tolle.

Apollo (sanchor iuue ilbel disio
Che te sfãma qua alethesaliche onde
Et se no hai lamate chiome bionde
Volgẽdo ghiãni/ gia posto soblio
Dal pigro gelo e dal tempo aspro e rio
Che dura ẽpitol tuo uso sascondi/
Difendi/. or lonoratti e sacra fronde
Oue tu prima e po fusi uestito
Et per uarii de lamorosa speme
Che ti sostẽne nela uolti arriba
Di queste imssion layre disgombra
Se uedrem poi p meraviglia sceme
Sedr lanostra dõna sopra leiba
Et frai de le sue braccia asse stessombra

Oleo pẽsoso ipui discrti campi
Vo misurãdo apassi tardi e lenti
Et gliochi porto p fuggir intenti
Oue uestigio humay larena stãpi
Altro schermo no trouo che mi scãpi
Dal manifesto accorger de legẽti
Perche ne gliacti dalegrezi spenti
Di fuor se lege romito dẽtro auãpi
Sichio me credo omai che mõti e piage
Et fiumi e selue sappian di che tempre
Sia la mia uita/ che celatti altri uy.
Ma pur si aspre vie ne si seluage
Certo nõ so ch amor no uegna sõpre
Ragionãdo con meco e io con lui.

Nõ.

Io credesse p morte esser sicuro
Del pensier amoroso che mattãna
Colle mie mani haurei gia posto i piti
Queste mẽbra noyose e quello ingrato
Ma pchio temo cha sacrebbe un uaso
Di piãto i piãto e duna i altra gricia
Di qua dal passo anchor che mi si serra
Mezo zimãgo lasso e mezo el uaso
Tempo ben fora omai darme spento
Lultimo strale ladespiatata corda
Ne laltrui sãgue gia bagnato e tinto
Et io ne prego amore e quella sorda
Che mi lassio di suo color di pinto
Et di chiamarmi adse nogli ricorda

S E debile ilfilo a cui ſactene
La graue ſoma mia uita
Che ſaltri no layta
Ella fia tosto di ſuo corſo a ſine
Pero che dopo lempia di pietate
Ferir/ ſol una ſpene
Che dal dolce mio bene
E ſtato infin aqui cagion chio uiua
Dicendo pche priua
Sia de lamata uiſta
Manticha anima triſta
Che ſai ſa meglior tẽpo ancho ritorni?
Et a pui lieti giorni
O ſel pduto ben mai ſi raquiſta?
Queſta ſperãza mi ſoſtẽne vn tempo
Or uien manchando e troppo lei mattẽpo.
L Tẽpo paſſa e lore ſon ſi pnte
A fornir ilmiagro
Chaſſai ſpatio no agro
Pur apeſar comio cõto alamorte
Appena ſpũta loriẽte vn ragio
Dil ſol chalaltro monte
Diladuerſo orizonte
Gionto iluedrai pur le lũghe e diſtorte
Le ombre ſon ſi corte
Si graui ecorpi e frali
Digliomini mortali
Che quãdo io mi ritruouo dal lor uſo
Cotanto eſſer diuſo
Col diſio- no poſſendo mouer lali
Poco maduãza del gforzo uſato
Preſo qſto mi uiua? qſto ſtato
Ogni luogo ma triſta ombra no uegro
Que leghiocchi ſuaui
Che portaron lechiaui
Di mie dolci pẽſier mẽtre adio piacque
Et pchel duro exilio pui ma graui
Sio dormo o. uiado- o ſegio
Altro giamai no chegio
Et cio che uida do poi mi ſpiacque
Quãte mõtagne e acque
Quãto mar/ qui fiumi
Naſconden que duo lumi
Che quaſi vn bel ſereno amegol die
Fer le tenebre mie
Acio chel rimembrar pui mi gſtumi
Et qſto era mia uita allor gioioſa
Hinſegnie laſſente aſpiri e noyoſa
L aſſo ſe ragionãdo ſe rinfreſcai
Quella ardẽte diſio
Che nacque ilgiorno chio
Laſciai dime lamegliore pte adietro
Et ſe amor ſe neua plũgo oblio
Chi mi guide aleſſi
Ond el mio dolor creſci
Et pche pria tacendo no minpetro
Cato criſtallo o uetro
No moſtro mai di fore

Nascoso altro roloze
Che lalma sconsolata assai no mostri
Pui chiazi ipmsie nostri
Et lastan dolegia che nel roie
Per gliochi chen di sempie piangre uagli
Certan di znocte pur che gli napaghi.
Nouo piacre che ne lumani ingegni
Spesse uolte si troua
Damaz qual cosa noua
Pui tolta schiera di sospir guen che accoglia
Et io son von di quei che piangre groua
Et pazlan chio men gegni
Che di lagrime pregni
Sien gliochi mie si romel cor di doglia
Et pche actio min uoglia
Ragionaz de legliochi
Ne cosa e. che mi torchi
O. sentiz mi si fiamma cosi adzno
Corro spesso zrientzo
Colla donde pui lazgo il duol trabocchi
Et sien col coz punite ambe le luci
Che la strada damoz mi fizon duci
Lerege doz che deuzion fiaz il sole
Diuudia molto gir pieno
El bel guardo sizeno
Oue izagi damoz si caldi sono
Che mi fano anzi tepo uenir meno
Et lacroize parole
Zrade nel modo o sole
Che mi fe gia dise coztese dono
Mi son tolte/ zpzdono
Pui lieue ogni altra offesa
Che lesserzmi contesa
Quella izmigna angelica salute
Chel mio cor ha uinute
Destaz solea conuna uoglia amesa
Tal chio no pesso udiz cosa giamai
Che mi gforze adaltzo chatzare guay.
Et pz piangre anchor con pui dilecto
Le man bianche soctile
Et le bzaccia gentile
Et gli acti suoi suauimin altezi
Et dolci sdegni altramite humili
El bel giouenil petto
Tozn dalto stellecto
Mi celan queste luogli alpestri zfezi
Et nn so sio mi stesi
Vedzla anzi chio mora
Pero chadoza adora
Sozge lasseme. zpoi no sa staz fezma
Ma zitadendo affezma
Di mai no uedz lez chel cielo honoza
Oue/ allegza honestade zcozteste
Et dollo pzego chel mio allzgo sia
Cangon sal dolce luocho
Ladona nostza uedi
Credo len che tu ziedi
Chella ti porgem labella mano
Ondio son si lontano
No latochaz/ ma zinocchie ai piedi

Lidi chio sazo latrosto chio possa
O. spirito igniudo/ o duom diuine z dossa .

Riso/ z no fiuon mai fiumi ne stagni
Ne mare ouogni riuo si disgobira
Ne di muro/ odi pogio o di ramo ombra/
Ne nebia chel nel copira/ el mezo bagni .
Ne altro impedimto ondio mi lagni
Qualunque piu humana uista ingombra
Qsto dun uel che duo begliochi adombra
Et paz che dica oi ti gstima z piangni
Et quel lor schinare cogni mia gioya
Spegne/ o phumelti de ogni orgoglio
Cagion sara che nazi tempo i moya
Et duna biacha mano ancho mi doglio
Che stata sepre accorti a farmi noya
Et contro agliochi mie se facta sroglio .

Otemo si de begliochi lassalto
Ne quali amore z lamia morte allegri
Chio fugo loz como fanciul laurigi
Et gran tepo e chi psi il primier salto
Da ozа i nazi fiameroso o dalto
Luocho no fia douel uolar nō sergha
Pche no scontraz chi mie sensi disgrega
Lasciando come suol me freddo smalto
Dunque sauedar uoi tardo mi uolsi
Pche no rauuenazmi achi mi sciuga
Fallir forse nō fia di scusa indegnio
Piu dico che tornare a quel chuom fuge
Eltroz che di paura tanta sciolsi
Fue de lasta mia nō legiez pegnio .

Amore o morte no da qual che scoppio
Ala tela nouella chora ordisco
Et so mi suolno dal trnare iusto
Mentre che lun colaltro uzo accoppio
Fazo forse un mio lauoro si doppio
Tralo stil di moderni el sermon prisco
Che paurosa mēte adizlo ardisco
Infino a roma nudriai loscoppio
Ma pero che mi mācha aformir lopra
Alquāte de lesile benedecte
Chauārazo aquel mio dilecto padre
Perche tien uaso me le man si stecte
Contra tua usāza .io sgo che tulopra
Et uedrai zinsiz cose legiadre .

Vando dal ppuo sito si zimoue
Larbor chiamo gia phebo zcorzo humano
Sospiza z suda alopra di vulcano
Per zenfiestraz laspre saecte agroue
Lquale or tona/ oz neuua z oz proue
Sēza honoraz piu Cesare che Giano
Laterra piāge el sol ci sta lontano
Che lasua raza amica uede altroue
Allor zipiende ardiz Saturno z Marte
Crudele stelle/ z Orione armato
Sēza aristi nochieri gouerno z sarte

Eolo a Neptuno ⁊ a Gionon turbato
fa sentire ⁊ anor come si parte
Jl bel uiso da gliangeli aspectato.

Apri chel dolce uiso humile ⁊ piano
pui no asconde sue belleze noue
Le braza ala fucina indazno moue
Lantiquissimo fabro ciclopiano
Cha Ioue tolte son larme di mano
Temprate a mongibello a tucte proue
Et sua sorella par che si ritroue
Nel bel guardo dapollo amano amano
Del lito occidental si moue un fiato
Che fa stanzo ilnamorar ogni arte
Et desta i fiori tra lerba in ciaschun prato
Stelle noiose fugon dogni parte
Dispose dal bel uiso innamorato
Per cui lagrime molte son gia sparte.

Lfigliuol di Latona hauea gia noue
Volte guardato dal balcon sourano
Per quella chal cui tempo mosse i uano
I. suoi sospiri. ⁊ or gli altrui gmoue
Poi che cercando stancho no seppe oue
Salbergasse dapresso o. dilontano
Nostron amor. qual huom p doglia si sano
Che molto amata cosa no ritroue.
Et cosi tristo standosi i disparte
Tornar no unde cluso che laudato
Sazo si uuuo in piu di mille carte
Et pieta lui medesmo hauea cagnato
Siche legliocchi lagrimauan parte
Pero lacere ritene ilprimo stato

De chen te saglia hebbe leman si ympte
Atiule del raul sangue unmiglia
Piase morto il mazito di sua figlia
Trasfigurato alefactege conte
El pastor cha Golia zoppe lafronte
Pianse laubellate sua famiglia
Et sopra l buon Saul cangio lenglia
Onde assai puo dolas il sacro monte
Ma uoi che mai pieta no discolora
Et chauete gli schermi sepre arcati
Contra lazo damor chendazno tira
Di uedete straniar amille morti
Ne lacrima po discese ancora
Da bruni occhi ma desdegno ⁊ Jra.

Lmio adusato incui uedi solete
Gliochi uostri ramore el cielo honora
Con le non sue belleze ui sinamora
Pui chen gli isa mortal suaue ⁊ liete
Per giglio di lui dona mauete
Scacciato del mio dolce albergo fora
Misero exilio auegnia chio no fora
Dabitar degno/ ouc uoi sola sete
Nasio uera con salda chiou fixo
No douea strecho fazui p mio dano
Duoi stessa piacedo aspra ⁊ soprba
Certo si ui zimembra di Narasso
Questo ⁊ quel corso aduy tmine uano
Benche dis bel fior sia indegnia lerba

L Oro ciepli ꝛ ifiori uermegli ꝛbianchi
Chel uerno deuua fior languidi ꝛsechi
Son preme ambi ꝛ uclenosi stecchi
Chio prouo pr lopnto ꝛ pli stanchi
P ero idi mie fien lagrimosi ꝛ manchi
Che gran duol rade uolte auen chen uecchi
Sya pur nel colpo imindugli stecchi
Chen uaghe gran uoi stessa hauete stracchi
Questi posor silētio alsegnior mio
Che per mi ue pregaua / ondel ſi tacque
Vegiendo ꝑ uoi finir uostro disio
Questi fuor fabricati sopra lacque
Dabisso. ꝛtinti nello eterno oblio
Ondel ꝓnncipio di mia morte nacque.

1 O sentia dentro alor gia uenir meno
Gli spiriti che dauor ꝛcetuon uita
Et perche natural mēte sayta
Contra alamorte ogni animal tēieno
L argail disio che teng hor molto affieno
Et misil p laua qī smāzata
Pero che di ꝛ nocte mde minuta
Et io cōtro sua uoglia altrondel meno.
E mi gduxe uagogniosо ꝛ tristo
A riuedr glocchi legradu ondio
Per no esser lor graue assai mi guardo
Vicōmi uy tēpo omai chal uiuer mio
Tanti uatu ha solo vn uostro guardo
Et poi mōro sio no recdo al disio.

5 E mai foro p foro no si spinse
Ne fiume fu giamai scemo p progia
Ma sepre lun p laltro simel pogia
Et spesso lun gratio laltro accēse
Amor tu che pensieri nostri discēse
Alqual unalma indiuo rozpi sapogia
Perche fuor lei con disusata fogia
Yen pr molto uoler leuogle mtense
Forse si comel nil dalto cogiendo
Col gran sono uilani dintorno assorda
El sole abaglia chi ben fixo il guarda
Cosi il disio che seco no sacorda
Nelosscnato obiecto uien pdendo
Et pn troppo sprouar lafugi e tarda

Er chio tabbia guardato da mencogna
Almio padre ꝛ honorata assai
Ingrata ligua gia pero no mi hai
Renduto honor / ma facto ira ꝛ uergogna
Che q̄to piu tuo aiuto mi bisogna
Per dimādar mercē. allor ti stai
Sempre piu fredda. Et se parole fai
Sōno ꝑfecte / ꝛ quasi duom che sogna
L agrime triste ꝛ voy tucte le nocti
Mar cōpagnate / ouuo uōia stai solo
Per fugirte di nāze alamia pace
Et uoi si ꝓmpti adarme angosna ꝛ duolo
Sospiri tracte / lenti ꝛ rocti
Sola lauista mia del cor no tolse.

E la stagione chel ciel rapido inchina
Verso occidẽte z chel di nostro uola
A gente che dila forse lasperta
Vegendose ĩ lontan paese sola
Lastũcha uechiarella pellegrina
Radoppia i passi z piu z piu saffretta
Et poi rosi solecta
Talora e gsolata
Dal cun breue ripoſo. ouella oblia
Lanoya el mal dela passata uia
Ma lasso ogni dolor chol di maduce
Cresce qualor sen uia
Per partirse danoi leterna luce.
Come el sol uolgie lenfiamate rote
Per dare luogo alanocte onde descende
Da ghialtissimi monti maior lombra
Lauaro gappador larme zprende
Et con parole z galpestre note
Ogni grauecza del suo preto sgombra
Et poi lamẽsa ĩ gombra
Di pocze mũde
Simile aquelle ghiãde
Lequal fugẽdo tuctol mõdo honora
Ma ch uuol si ralegri adhoin adorni
Chi pur nõ ebbi anchor no duo lieta
Ma ripsata unhora
Ne per uolgre di ciel ne di pianeta
Quãdo uide el pastor calar i uagi
Del gran pianeta almido ouello allbrigha
Embrunir legtrade dozide
Drizase ĩ piedi z con lusata uerga
Lasciando leaba z le fontane ei fagi
Hoime laschiera sua sciauemẽte
Poi lontan dalagente
O. casecta, o spelũcha
Diuide fronde in grũcha
Iui sẽgi pẽsier sadagia z dozme
Ai crudo amor. ma tu allor piu minforme
Al seguir duna fera che mi sfuge
Lauoze ei passi z lozme
Et lei no sfigi che sappiata z fuge
E i nauganti in qual che chiusa ualle
Certa lemẽbra poi chel sol sascode
Sul duro legno z socto laspre gõne
Haio pche sactuffe ĩ mego londe
Et lasa hispagnia dietro alle sue spalle
Et granata z maiocho z lecolõne
Et gluomim z ledõne
El mõdo eghianimali
Acquetino illor mali
Fine no pognio almio obstinato affãno
Et duolmi cogni di giozno arrogi aldãno
Chi son gia pur cresciũdo ĩ questa uoglia
Ben presso aldecimãno
Ne possin diuinar chi me ne scioglia
Et pche un pocho nel parlar mi sfogo
Vegio lasera ibuio tornar sciolti
Dale campagnie z dasolcati colli

Jmie sospiri arme perche no tolti
Od che sia? poche nol graue giogo?
Perche di z notte gli occhi mie son molli
Hystro me che uolli
Quãdo primier sì fisso
Gli tẽni nel bel uiso
Per sol piccolo ymaginãdo in parte
Onde mai ne pforza ne p arte
Hosso sara / finche sia dato in preda
A chi tucto di parte
Ne so len ancho chi di lei mi creda
Canzon selless mecho
Dal matino alasera
Ta facto dimia schiera
Tu no uoũi mostrarti in nessun loco
Et dal tutti loda curarai si poco
Cassai ti fia pesar di pogio in pogio
Come ma griel focho
Di questa uuua pietra ouuo mappogio.

Ocho era adapressarsi agliocchi miei
La luce che dalũgo gli abarbaglia
Che come ude lei rangrar thesaglia
Cosi rangrato ogni mia forzi hazei.
Et sio no posso trasformarmi in lei
Piu che misia no cha mezzo mi uaglia
Di qual pietra piu rigida sentaglia
Pensoso nelauista ogni sazei.
O. di diamãte o. dun bel marmo brãcho
Per lapauta forse o dun diaspro
Pregiato piu dal uolgo auaro e sciocho
Et sazei fuor del graue giogo e aspro
Pezzi uho puuidia di quel uecchio stãcho
Che fa colle sue spalle ombra a Mazocho.

On alsuo amãte piu dyana piacque
Quãdo ptal uctura tucta ignuda
Laude in meço delegelide acque
Cha me lapastorella alpestra e crudа
Posta abagniar un legiadrecto uelo
Cha laura duago e biondo capel chiuda
Tal che mi fere oz quãde gliarcol celo
Tucto tremar dunamoroso gielo

Pizto gentil che quelle mẽbra regi
Dentro alequal pellegrinãdo allegra
Un segnor ualoroso accorto e sagio
Poi che si gionto alonorata uergi
Dolla qual Roma e suoi cirãi rẽtegi
Et lazichiami alsuo antiquo uiagio
Io parlo ate / poche altroue un ragio
Ho uegio di uezzu chal mõdo e. sparta
Ne trouo chi de mal far se uergogni
Che saspecti nõ so. ne che sagogni
Ytalia che suoi guay no par che senta
Uechia otiosa e lenta
Dormira sẽpre e no fia chi lasueglia?
Leman Lauerno a uolto entro capegli.

No.

No ſtrzo che gramai dal pigro ſono
Noua lateſta ꝓchiamar chuon fama
Si grauemẽte/e· offeſſa z di tal ſoma
Ma no ſeꝑa deſtino aletie brama
Che ſcuotre forte z ſolleuaila ꝑſono
E hor cõmeſſo ilnoſtro capo Roma
Pon mano ſquella uenerabil chioma
Scaramẽte/z nelle trezze ſparte
Siche lanequitoſa eſtra del fango
I· che di z nocte del ſuo ſtrazio piango
Di mia ſtrãza ho mte lamagioz parte
Che ſol ꝓpol di marte
Deueſſe alypio honor alzare mai gliochi
Parme pur cha tuoi di lagratia tochi·
L antiche mura chancor teme z ama
Et tremal mõdo quãdo ſi zimẽbra
Del tẽpo andato z dietro ſi zuolue
Et ſaxi oue fur chiuſe le mẽbra
Di tal che no ſerano ſenti fama
Se lunmeꝛſo prima nõ ſi diſſolue
Et tucto quel chuna zuma ſuolue
Pezte ſpera ſaldaz ogni ſuo uicio
O grandi Sapioni· o fedel Bzuto
Quanto ua grada ſeglie anoz uenuto
Romoz lagni del ben locato offitio
Come tze che fabrutio
Se facria lieto odendo lanouella
Et dire Roma mia ſara anoz bella·
E t ſe roſa di qua nol ciel ſi cura
Lanime che laſſu ſon ridadine
Et hãno ixoꝛi abandonati in tẽra
Di lũgo odio ciuil/ti pregan fine +
Per cui lagente ley no ſa ſecura
Ondel camin aloz trech ſi ſẽra
Che fuor gia ſi deuoti· z horaꝛ guẽra
Quaſi ſpelũcha di ladzon ſõ fatti
Tal cha buon ſolamẽte uſcio ſe chiude
Et tragli altari z tale ſtatue ignude
Ogni impreſa crudel parche ſi tracti
De quãto duraſſi acti
Ne ſenza ſquille ſe comẽcia aſſalto
Che ꝓdio zegratiar fuze poſte ſ alto·
L edẽne lagumoſe/el vulgo in ezme
De latenera etade e uecchi ſtãchi
Chãno/ſe ſodio/z la ſouaccha uita
Et nei ſtratgelli/ei bigi/ei biãchi
Collaltre ſchiere trauagliate enſiezme
Gridano o ſignor noſtro aita/aita
Et lapouera gẽte ſbigottita
Ti ſcopre leſue piaghe a mille a mille
Che hanibal/no chaltri fazian pio·
Et ſe ben guardi alamagion didio
Chazde oge tucta/aſſai poche ſtanille
Spegnendo fien trãquille
Leuoglie che ſe moſtran ſi ſfiamate
Onde fien lopze tue nel ciel lodate·
O zſi Lupi Lioni Aquile z Serpi
Adunq gran mazmorea colõna

Nõ.

Fano noya souete z asse dano
Dicostor piage quella gentil dona
Che tu chiamato/acio che dalei sterpi
Le male piate che fiorir no sano
Passato e gia pu chel millessim ano
Chen lei manchar quellanime legiadre
Che locata lauien la/douellera
Di/noua gete oltra misura altera
Irreuerete atanta z atal madre
Tu mauto tu padre
Ogni sorcorso da tua man sactede
Chel magior padre adaltroprra intende
Rade uolte aduien cha lalte si prese
Fortuna ingiuriosa no ostrasti
Chaglianimosi fracti mal sactordai
Ora sgobriandol basso/onde tu intrasti
Famisi predonar moltaltre offese
Chal men/qui da se stessa si discorda
Pero che gtol modo si ricorda
Adhuom mortal no fo aperta lauia
Perfarsi come adte difame e pno.
Che puo dugar se no falso discrno
Instato lapiu nobil monarchia
Vita gloria ti fia
Die/ghaltri laitar giouene z forte
Questi si uechieça lasciaw damorte
Sopral mote tarpeyo cangon uedrai
Vn caualier che ytalia tucta honora
Pensoso piu daltrui che di se stesso
Digli. vn che no ti uide anchor dapresso
Se no come pfama huom se namora
Dice che Roma ogni ora
Co gliochi di dolor bagniati z molli
Ti chied merce datuch z sepre ycolli.

Er chal uiso damor portaua insegna
Nosse vna pellegrina elmio cuor uano
Chognaltra mi parea donor men degna
Et lei seguedo supe lerbe uerdi
Vdi dir alta uoce di lontano
Ai gtn passi plaselua pdi
Allor mistrinsi alobra dun bel fagio
Tucto pesoso z rimirado intorno
Vidi assai pueglioso elmio uiagio
Et tornai indietro quasi amezol giorno

Del focho che pensai che fosse spento
Dal freddo tepo z daletta men fresca
Fiama z marive nellanima renfiorita
No fue mai tucte spente aquel cho uegio
Ma ricopte alqto lefauille
Et temo nol siccndo errori sia pegio
Per lagrime chi spargo amille amille
Conuien chel duol pa gliochi si distille
Dalcor cha secco lefauille z lesca
No pur qual fo. ma pare ame che cresca.
Qual foco no hauuian gia spento z morto

Londe che ghiocchi tristi uersan sempre
Amor allegnia mi sia tardi accorto
Viuol che tra duo/ gravi mi distempre
Et tende lacci mssi diuerse tempre
Che quâd ho piu speranza chel cor nesta
Allor piu nel bel uso mi uniuesta.

6 Et col cieco disir chel cor destrugge
Contrâdo lore nô me sgrâno io stesso
Ora mêtre chio parlo il têpo fugge
Cha me fui seme z amezze promesso
Qual ombra e si crudel chel seme adugge
Chal disiato fructo/ era si presso.
Et dêtro dal mio oriul qual fiera rugge
Tra laspigra z laman qual muro e messo.
Lasso nol so. ma sé conosco bene io bene
Che per far piu dogliosa lamia ruina
Amor maduste in si gioiosa spene
Et hor diquel chiô lecto mi souene
Che nâzi aldi di lultima partita
Huom beato/ chiamar non se guene.

Je. uentuze aluenir son tarde z pigre
Vaspeme incerta. el desir môta z treste
Onde el lassare z laspectar mincresce
Et poi al partire son piu liene che tigre
Lasso. neui fien tepide z nigre
El mar senzonda z pl alpe ogni peste
Et torchiarasse il sole laoltre onde scie
Dun medesimo fonte Eufrate z Tigre
Prima chi troui stro pare ne tregua
Damore. o madôna altruso impari
Che mâno giurato a torto incontro
Et sio altun dolce. z dopo tanti amari
Che per desdegnio ilgosto si delegua
Altre mai di lor grate nômi contra.

Aguancia che fogia piângendo stancha
Riposate solum signor mio caro
Et siate or mai duuo stesso piu auaro
Aquel crudel che suoi sequaci imbrancha
Collaltro richiudete da man mancha
Lastrada amessi suoi chindi passaro
Mostrâdui vn dagosto z di gênaro
Perche lalûga una têpo ne mâcha
Et col taco bructe un sterco derba
Che pûghe ogni pensire chel core affligge
Dolce alafine z nel principio acerba
Ne uponete ouel piacere si serba
Tal chi no tema del nochier di stige
Se la preghiera mia nô e. superba

Eroche quel che mi trasse adamar prima
Altrui colpa mi toglia
Del mio fermo uolere gia nô mi suoglia
Tra lechiome deloz nascose il latro
Alqual mi strinse amore

Et da begliochi mosse il fiedo ghiaccio
Che mi passo nel core
Colla uirtu dun subito splendore
Che dogn altra sia uoglia
Sol rimedrãdo anchor lanima spoglia
Tolta me poi di que biondi capegli
Lasso la dolce uista
El uolger de duo lumi honesti e belli
Col suo fugir mattrista
Ma pche ley mord de honor sacqusta
Per morte nie p doglia
Nõ uo che da tal nodo amor mi scioglia

Albor gentil che forte amai molt̃ani
Mentre ibei rami no meblor asdegnio
Fiorir faceua/ il mio debile ingegnio
A la soa ombra e cresser ne gliaffãni
Poi che sirizo me de tal ĩgãni
Fece di dolce si spiatato legnio
Pzuolsi ipensier tuch a dun segnio
Che parlan sempre di loz tristi dãni
Che põra dir che p amor sospira.
Saltra spãga lenie rime noue
Gliauesser data e pche costei lapde.
Ne poeta ne colga mai/ ne Giouue
La pzuilegi. e al sol uẽga ĩ ira
Tal che si secchi ogni sua foglia uerde.

Benedecto sial giorno el mese e lãno
El bel paese/ el luoco ouio fu giõto
Et la stagione el tpõ e lora el pũto
Da duo begliochi che ligato mãno
Et benedecto el primo dolce affãno
Chi hebbi adesser conamor ggiũto
Et lazo e lesaecte ondi fui punto
Et le piaghe chen fin alcor mi uãno.
Benedecte le uoce tante chio
Chiamãdo il nome di mia dõna ho sparte
Et sospiri e le lagrime el disio.
Et benedecte sian tucte le arte
Ouio fama luaghsto. el pẽsier mio
Chẽ sol di lei/ sichaltri nõ ua parte.

Adze del nel dipo ipeduth giorni
Depo lenocte uane grande spesse
Con quel fuoco disio chal cor sucese
Mirando gliach p mio mal si adorni
Piagati omai col tuo lume chio torni
A laltra uita e apiu belle imprese
Siche hauẽdo le zeh ĩ dietro tese
Lmio duro adũsato se ne sdorni
Ote uolge signor mio lundecimo ãno
Chio fui submesso al dispiatato giogo
Che sopra ipiu sogecti e piu ferore
Misericie del mio no degnio affãno
Ridutti ipensier uagh a miglior luogo
Rameter lor comogrie fusti in rore

OLgendo gliochi almio nouo colore
Che fti dimorte vimẽbrai lagente
Pieta ui mosse onde benignamẽte
Salutando teneste ſuita ilcore.
Lastrail uita chantor mero allegra
Fo di legliochi uostri apto dono
Et delauore angelica ſoaue
Dalor conoſco leſſere ouio ſono
Che come ſuol pigro animal prouerga
Coſi deſtato ſ me lanima graue.
Del mio cor dõna luna zlaltra chiaue
Hauesti in mano / z dicie ſon ghrento
Preſto di nauigar a ciaſcun uẽto
Chogni coſa dauoi me dolce honore.

Euoi poteſti pturbati ſegni
Perchinar gliochi zp piegare lateſta
D. pr eſſere piu daltra alfugir preſta
Torcendol uiſo a pieghi honeſti z degni
Oſare giamai ouer per altri ſegni
Dal petto oue dal primo lauro inueſta
Amor piu rami Jdicci. ben che q̃ſta
Foſſe giuſta cagione a uoſtri ſdegni
Che gentil piãta ſ arido trẽcno
Pare che ſi diſpuegna . z pio lieta
Natural mẽte quãdi ſi diparte
Ma poy uoſtro deſtino a uoi pur uieta
Leſſere altroue / ꝓuedete almeno
Dino ſtar ſẽpre in odioſa parte

Laſſo che male accorto fui dapuma
Nel giorno cha ferir mi uẽne amore
Cha paſſo apaſſo e poi facto ſegnore
De lamia uita . e poſto inſu lacima .
Ono credea pr forza di ſua lima
Che pũto di fermeça o di ualore
Mancaſſe mai nellindurato core
Cha coſi ua / ch ſopral uer ſe ſtima
Dahora ſ nãçi ogni difeſa e tarda
Altra che di prouar ſaſſai o poco
Queſti prieghi mortal amore ſguarda
Ne piegheria ne preghe haue piu loco
Che miſuratamẽte ilmio cor arda
Cha che ſua pte roſtri habbia del foco .

Aere ingrauato z limportuna nebia
Compreſſa intorno da rabioſi uenti
Tolto guen che ſe gueita in piogia
Et gia ſon quaſi di criſtallo ifiumi
Et en uere de lerberta pr leualli
Nõ ſe uedaltro che pruina z ghiaccio
Et io nel cor uia piu ficddo che ghiaccio
Ho . di graui pẽſier tal una nebia
Qual ſ leua talor di queſti ualli
Sẽpre ſ contra aghiamoroſi uenti
Et tarnãdate di ſtagniãte fiumi .

Quando cade dal ciel piu lenta piogia
In piccol tẽpo passa ogni gran piogia
El caldo fa sparir le neui el ghiaccio
Dicche uãno sipbi i fiumi i fiumi
Ne mai nascose il ciel si folta nebia
Che sopraguãta dal foroz diuenta
No fugesse da ipogi z dale ualli.
Ma lasso/ame non ual fiorir de ualli
Angi piãgo al serẽo z ala piogia
Et agelati z asoani uenti
Challor fia un dí madõna sẽnzal ghiaccio
Dentro z di for sẽnza lusata nebia
Che uedro sertol mare ei lagbi ei fiumi
Mentre chal mar desmidriãno i fiumi
Et lesine ameriãno ombrose ualli
Fia di nãze alueglioch qlla nebia
Che fa nãsire di mie gbanua piogia
Et nel lel petto lindorato ghiaccio
Che tra del mio si dolorosi uenti.
Ben debbo io pradnare a tuchi uenti
Per amor duy che mezo di duy fiumi
Chi chiuse tral lel uarde/el dolce ghiaccio.
Tal che depinsi poi p mille ualli
Lombra/ouio fui. che ne calor ne piogia
Ne suon curaua di spegati nebia
Mano fugio giamai nebia p uenti
Come quel di/ne mai fiume p piogia
Ne ghiaccio quãdel sol apre leually.

El mar thẽreno ala sinistra riua
Doue rocte dal uento piangon londe
Subito undí qllaltra fionde
Dicau guen che tãte carte scriua
Amor che dentro allanima bullua
Per rimẽbrãza de le tuoze bionde
Chi spinse onde in ouzio che lerba asconde
Caddi no gia come p sona uiua
Solo/ouio era tra boschech z colli
Vergogna hebbi di me chal cor gẽtile
Basta ben tanto z altro spron no uolli
Piaceme almen dauer cangiato stile
Daglioch apre si dellor esser molli
Chialtri asciugasse con piu cortese Apule.

Aspecto sacro de lateẽra uostra
Ogni del mal passato tragge guai
Cudãdo sta su. mi sento che stai
Et lauia di salir al ciel mi mostra
Ma qsto pmisse unaltro giostra
Et dice ame/ pche fugendo uai
Se ti rimẽbra/il tẽpo passa omai
Di tornar auer la dõna nostra
Chel suo ragionar intẽdo allora
Cha ghiaccio detro sgiusa duom cha sciolta
Nouella che di subito lacora
Poi torna il primo z qsto da lauolta

Qual umeza nõ so. ma fino adora
Combactutãno ino pur una uolta

En sapeua io che naturl gsiglio
Amor gtra dite gramai no ualse
Tanti lactiuol tante p̃messe false
Tanto puato hauea l tuo fiero atteglio
Ma nouamẽte ondio mi miraueglio
Dizol come psona acui ne calse
Et chel notai lasopra lacque salse
Tra lazuua toscana z lelba elgiglio
Fugia le tue mano z per camino
Agitandomi uenti el cielo e londe
Mandaua sognoscuto z pellegzino
Quãdo ecco i tuo ministri ino so donde
Per darmi aduedez chal suo destino
Hal chi gtrasta . z mal chi se nasconde .

Asso me chi nõ so in qual parte pregh
Lasseme chẽ tradita o mai piu uolte
Che sõno e chi gpietà mascolte
Per che spargee al ciel sì spessi pregh ?
Ma segli hamen chanzor nõ mi sinegh
Finir anzi mio fine
Queste uoci meschine
Nõ gran al mio signor pchiol zi pregh
Di dirli libro ondi tra lelba e ristori
Droyt z raxon es qui enchant endemori
Ragion / el ren chalcuna uolta io canti
Pero cho sospirato sì gran tẽpo
Che mai no gmisao assai ptempo
Per adequar col riso i dolor tanti
Et sio potesse far cagliochi santi
Porgesse al mio dilecto
Qual che dolce mio decto
Ome lxato / sopra glialtri amãti
Ma piu quãdio dizo sẽpi mẽtre
Dõna mi pregi pchio uoglio dire
Vaghi pensier che così passo passo
Scorto maucte a ragionar tantalto
Vedete che madõna hal cor dismalto
Si forte chio pme dentro nol passo
Ella no degna de mirar si basso
Che di nostre parole
Cuu . chel ciel no uole
Alqual pur gtrastãdo / io son gia lasso
Onde come nel cor mendiuo z naspro
Così nel mio parlar uoglio esser aspro .
Che parlo . o due sono / z chi mi sgũna ?
Altri chio stesso el desiar souracho
Gia si trasfozo il ciel da cerchio in cerchio
Nexun pianeta apiãger mi gdãna
Se mortal uelo / il mio uedar appãna
Che colpe de lestelle
O . delle cose belle
Hecho si sta chi di z nocte mattina

Poi che del suo piacere mi fe gir graue
L'adolce uista, elbel guardo soaue.
Tucte le cose diche elmõdo e adorno
Vsate buon de man del maestro eterno
Ma ben che cosi adetro no dimostri
Albaglia iluel che mise mõstri intorno
Et salue e splandor gia mai ritorno
Lochio no po stare fermo
Cosi lafficto enfermo
Por lasua ppria colpa ẓno quel giorno
Chi uidi Tuce langelica beltade
Nel dolce tẽpo de laprima etade.

Et che lauita e breue
Et lingegno paureti alalta impresa
Ne di lui, ne dilei molto mi fido
Ma spero che sia intesa
Ladouio bramo, ẓla douesse deue
Ladoglia mia laqual tracdo igrido
Ochi legiadri doue amor fa nido
Duor riuolgo ilmio debile stile
Pigro dase, mal grado piacere lospiona
Et chi duor ragiona
Tien dal sogecto vn habito gentile
Che con tale amorose
Leuando ilpaese dogni pensier uile
Cõgiste alcato uegno adire oẓ rose
Cho portate nel cor gran tẽpo ascose
Non pchio no maucgia
Ofto mia laude ingratiosa altrui
Ma ogtastare no posso algran desio
Loquale e. ẽme da poi
Che udi quel che pensier no paregia
No che laguagle altrui parlare o mio
Principio del mio dolce stato zio
Altri che uoi solen che no mi tende
Quando agliazdi rai neue diuegno
Vostro gentile sdegno
Forse rallor mia indignitade offende
Et se gsta temẽza
No temprasse lazsura che mincdi
Beato uenir meno chen lor psenza
Me piu caro ilmorire chel uiuer sẽza
Dunque che no mi sfama
Si fatale obiecto asi possente foco
No e. ppo ualor che me ne scãpi
Ma lapaura un pocho
Chel sangue uago p leuene agghiama
Risaldal cor pche piu tẽpo auãpi
O. poggi o ualli, o fiumi o selue o scãpi
O. testimoni delamia graue uita
Mãte uolte modisti chiamor morte.
Ai. dolorosa sorte
Lostare mistrugge, elfugir no marma
Ma se magior paura
No maffrenasse vra corta zsfrenata

Trarebbe afin questa spra pena z dura
Et la colpa e. dital che no ha cura
Dolor perche mi meni
For di camin adir quel chio no uoglio
Sostien chio uada oue el piacre mi spigne
Sia di uoi nō mi doglio
Occhi sopra l mortal corso sereni
Ne di lui cha tal nodo mi distingne
Vedete ben q̄n color dipigne
Amor souente i mezo del mio uolto
Et potrete pensar qual dētro frāmi
Lassi di z notte stāmi
Addosso col pēsier cha i uoi raccolto
Lun beate z liete
Senō chel uedr uoi stesse ne tolto
Ma q̄nte uolte ame ui z uolgete
Cognoscete i altrui quel che uoi site.
Sa uoi fosse si nota
La diuina i credibile bellezza
Dichio ragiono come ach la mira
Misurata alegrezza
No auual cor̄ po forse e. z mota
Dal ugor natural che uapie z gira
Felice lalma che p uoi sospira
Lumi del nel p liqual io z ingratio
Lauita che p altro no me agrado
Oyme pche si rado
Mi date quel dondio mai no so satio.
Pche no piu souēte
Mirate qual amor di me fa stratio.
Et pche mi spogliate i mātmēte
Dellun cha dria adora lanima sente
Dico cha dria adhora
Vostra mercē i sento i mezo lalma
Vna dolcezza i usitata z noua
Laqual ogni altra salma
Dinorosi pensier desgōbra allora
Siche de mille vn sol mi ritroua
Quel tāto ame / no piu del uuer groua
Et se q̄sto mio ben durasse alq̄to
Nullo stato aguaglia rise al mio potrebbe
Ma forse altrui increbbe
Inuido z me sopra lonor tanto
Pero lasso giuensi
Che lostremo del riso assaglia il pianto
Entrōpendo quegli spirti atterri
Da me ritorni · z di me stesso pensi
L amoroso pensiero
Challegra dētro i uoi mi si discopre
Tal che mi tra del core ogni altra gioya
Onde parole z opre
Escon di me si fiete allor chi spro
Fazmi i mortal / pche la ragione moya
Fuge al uostro apparire angosna z noya
Et nel uostro partire tornano insieme

Da pache la memoria inamorata
Chiude lor poi lintrata
Dila nouãno dale parti extreme
Onde salaun tel fructo
Nastre dime/ da uoi uien prima ilseme
Jo preme son qui von tẽien asciucto
Colto dauoi el pregio e uostro mtucto
Canzon tu no macqueti/ anzi minfiãmi
Adir di quel rãme stesso minuola
Pero sia certa/ di no essere sola.

Intil mia dõna J. uegio
Nel mouer diuostroch vn dolce lume
Che mi mõstra lauia chal ciel gduce
Et per longo costume
Dentro la doue sol con amor segio
Quasi uisibilmẽte ilcor tra luce
Quest e. lauista cha ben fatr minduce
Et che mi sproige algloriosso fine
Questa sola dal uolgo malontana
Ne giamai lingua humana
Contra pzia/ quel che ledue diuine
Luci sentir mi fãno
Et quãdal uarno spange lepruine
Et quãdo poi zingrouenisce lãno/
Qualeza altẽpo del mio pmo affãno
O pẽsoso se lasuso
Ondel motore etrino delestelle
Degnio mõstrar del suo lauor tpra
Son laltropie si belle
Aprasi lapiegion ouio son chiuso
Et chel camino atal uita mi sẽra
Poi mi zuuolgo alamia usata guẽra
Ingratiãdo natura ildi chio nacqui
Che riseruato mãno attinto bene
Et lei cha tanta spene
Algo ilmio cor chensino allor io giacqui
Ame noioso egraue
Daquel di ch nãsi ame medesmo piacqui
Empiẽdo dun pensier alto e soaue
Quel core ondãno ilegliocth lechiaue.
Ne mai stato gioso
Amore ola uolubile fortuna
Diedr ach piu fue nel mõdo amia
Che nol cangiasse ad una
Ruolta doch/ ondogni mio riposo
Vien comeglial lori uien dasua radin
Vaghe faville/ angeliche tratura
De lamia uita ondel piacre sacende
Che dolce mẽte mi gsuma e struge
Come sparire efuge
Ognialtro lume douel nostro splende
Cosi delmio core
Mido tanta dolceza ch lui descende
Ognialtra cosa/ ogni pensier ua fore
Et sol uno con uoi zimãsi amore
Qẽta dolceza vn quancho

Fu mchor dauctuzoſi amâti accolta
Tucta in vn luocho aquel chi ſento enulla
Quâdo uoi altruna uolta
Soauemête tral vel nezo el brâcho
Volgete il lume mau amor ſe traſtulla
Et tredo dale faſce z da laculla
Almio imperfetto ha la fortuna aduerſa
Queſto zimedio puedeſſe il cielo
Torto mi face il uelo
Et laman che ſi ſpeſſo ſactraueſſa
Fral mio ſômo dilecto
Et gliochi onde di znocte ſi zinuezſa
Jlgran diſio p ſfogar ilpecto
Che forma tien dal uariato aſpecto
Perchio uegio z mi ſpiace
Che natural mia dote ame no uale
Ne mi fu degno dun ſi raro ſguazdo
Sforzomi dessce tale
Qual alalta ſpanza ſi gfare
Et al foco gentile ondio tucto ardo.
Sal ten uelore. z algtrazio tardo
Diſpiegator di quâtol môdo brama
Per ſollicito ſtudio poſſo farme
Pôzede forſe aitarme
Nel lungo uditio una tal fama
Certo ilfin di mie pianti
Che no altronde ilcor dogliozo chiama
Vien da legliochi/ alfin dolce tremâti
Vltima ſpeme di cotâti amanti
Cançon luna ſorella e poco ſnâzi
Et laltra ſento ſquel medeſmo albgo
Zppanchiazſi/ ondio pur cartti uezgo.

Or che pz mio deſtino
Adzi mi ſforza quella atteſa uoglia
Che ma ſforzato aſoſpiraz mai ſempre
Amor cha cio min uoglia
Sia lamia ſcorta z ſegnimel camino
Et con diſio le mie zime ghêpze
Ma no ſguſa chel cor ſi ſtempze
Di ſouachia dolezza comio temo
Per quel chio ſento ouochio altrui no gionge
Chel dir minfiama z pungne
Ne per mingegnio/ ondie paueto z tremo
Si come talor ſole
Trouol gran foco dela mête ſtremo.
Anzi mi ſtrugo alſuon dele parole
Pur chomio fuſſe un huom de ghiaccie alſole
Nel cominciar zeda
Trouar parlâdo almio ardente deſiu
Qualche breue zipoſo z qualche tregua
Queſta ſpeza ardize
Di forſe aragionar quel chi ſentia
Or ma bandona altempo zſi dilgua
Ma pur guien che laltra empieſa ſegua
Continuando lamoroſe note
Si poſſentel uoler che mi traſporta

Et la ragione e morta
Che tenea lfreno 2 gratiarme nol pote
Mostrami almen chio dica
Amor sgiusa che se mai pieta
Gliocchie dela mia dolce nemica
No mia ma di pieta la faccia amica
Dico senglla crude
Chal uer honor fur gli animi si accesi
Industria dalquanti homini fauolse
per diuersi paesi
Pogni 2onde passando/2 le honorate
Cose cercando/el piu bel fior ne colse
poi che dio 2na: 2amor uolse
Locare gratiamente ogni uirtute
Inque bel lumi/ondio glorioso uiuo
Questo 2gllaltro riuo
No guien chi trapasse 2 tem mute +
Alor sempre uerzo
Come a fontana dogni mia salute
Et gn amorte disiando corzo
Sol di lor uista almio stato sorzo
Come a forza di uenti
Stancho nochiere di notte alzi lauersti
Duo lumi cha sepre ilnostro polo
Cosi nela tepesta
Chi sostegno damor gliocchi lucenti
Sono ilmio segnio ilmio gsbrito solo.
Lasso/ma troppo epiu quel chio nen uolo
Oz quidi or quarte come amor minforma
Che quel che uien da gratioso dono.
Et quel poco chi sono
Mi fa diloro una pretia norma
poi chio liuidi in prima
Senza ler alm fare no mosse unorma.
Cosi gliho dime posti su lanima
Chel mio ualor prese falso se stima
No sepia gramai
maginare no che nairare gli effecti
Che nel mio cor gliocchi soau fino
Tuch glialtri dilecti
Di qsta uita o.p minuir assai
Et tucte altre belleze adietro uano
pare tragglla sepa almio affano
Simile agglla che nel nelo etna
Moue dalor inamorato usd
Cosi uedesso riso
Come amor dolcemente gligouerna
Solun giorno dapsso
Sepa uolgier gramai rotti supra
Ne pesasse dal tuo ne dime stesso
Elbactre gliocchi mia no fusse spesso
Lasso che disiando
Vo quel chessere no puote dalcun modo

Et mio del dirir fior di speranza
Solamẽte quel nodo
Chamor circonda alamia lingua quãdo
Lumana uista iltroppo lume auãza
Posse dischiolto ipriendria baldãza
Di dirle parole in quel pũto sinoue
Che stanan lagrimar chi lintẽdesse
Ma lestruto impresse
Volgon p forza ilor piagato altroue
Ondio diuento smorto
El sangue si nascronde inõso doue
Ne umango qualera e somi accorto
Che ssto el colpo diche amor ma morto
Cangon isento gia stãcar lasẽa
Del lugo e dolce ragionar con lei
Ma no di parlar mero ipensier mei.

No

O. son gia stancho di pẽsar si rome
Imie pẽsieri in uoi stanchi no sono
Et come uita anchor no abandono
Per fugir di sustẽu si graue some
Et come adir del uiso e delechiome
Et di begliochi ondio sẽpre ragiono
No e. mãchato o mai lalĩgua el sono
Di e notte chiamãdo iluostro nome.
Et che pur mei no stan stanchi e lassi
A seguir lorme uostre ogni parte
Perdendo in uer mẽte tanti passi
Et onde uien lonchiostro onde le carte
Chi no impriedo di uoi ẽ sen cio fallassi
Colpẽ damore no gia difetto darte.

Begliochi ondi fui prosso mi giusta
Che medesmi potean saldar lapiaga
Et no gia uetri dolce odarte maga
O di pietra dalmare nostro diusa
Nãno lauia si daltro amor pasta
Chun sol dolce pensier lanima appaga
Et lalingua di seguirlo e uaga
Lasuerti pu no ella esser deusa
Questi son que begliochi che lempriese
Del mio segnor uictoriose fãno
Inogni parte epur souuẽ il mio stancho
Questi son que begliochi che mi stãno
Sempre nel cor colle stanille arrese
Perchio di lor parlado nõ mi stancho.

Mor consiue ymesse losingando
Mi ripduxe alapregione anticha
Et die lechiaue aqlla mia nemicha
Chancor me di me stesso tenes ẽbando
No me naudi lasso se no quãdo
Sui ẽ lor forza e or ẽ gran fiata
Chil cadirá poche giorandol dicha
In lilecta ritorno sospirando.
Et come uero pregionicro afflicto
De le catene mie gran parte porto

El mio negliochi ⁊ nela fronte ho scripto
Quando sarai dl mio colore accorto
Dirai sio guardo ⁊ giudiro ben dricto
Questi hauia poco andar ad esser morto

Er p̄ miral pochetto apria fiso
Coglialtri chelle fama di q̄llarte
Villani no uedrien la minor parte
Delalbolta che mosse elcor conquiso
Natto ilmio Simon fu i paradiso
Onde q̄sta gentil dōna si parte
Ju laude ⁊ la uitraise mostrte
Per far fede qua giu del suo beliuso.
Lopra fu ben di quelle chē nel uelo
Si pōno ymaginar/ no qui tra noi
Ouc lemēbri fāno alalma uelo
Cortesia fe nelapetta star pui
Che fo disceso apiouar caldo ⁊ gielo
Et del mortal sentrion gliochi soi.

Uando gionse a Simon lalto grepto
Chamio nome gli peste i man lostile
Sauesse dato alopra gentile
Cola figura uoce ⁊ i tellecto
Di sospiri molti mi sgombraua ilpecto
Cha cio chaltri ha piu caro amc fin vile
Pero chen uista/ ellasi mostra humile
Promectendomi pace nellasperto
Ma poi chio uegno a ringratiar con lei
Benignamēte assai par che ma sciolte
Se ⁊ esponde sauesse a dech mei
Pigmalion q̄sto lodare ti dei
De limagine tua si molte uolte
Nauesti quel chi soluna uōlei.

Al principio ⁊ esponde labbne el mezo
Del quarto decimo āno chio sospiro
Piu nō mi po stāpar lauira nel pezo
Si ne este sentol mio acdēte desiro.
Amor chon cui· ipmisi mie mai no amezo
Soctol cui giogo giamai no ⁊ esprzo
Tal mi gouerna chio no so gia mezo
Per gliochi chal mio mal si spesso giro.
Cosi mochando uo di giorno ⁊ giorno
Sichusa mētr chio sol menar corgho
Et q̄lla che guarda adō ilcor mi strugc.
Appmarsi no acqui lanima scorgo
Ne so q̄sto ha mecho· ilsuo sogiorno
Che lamorte sappressa cluiuca fugc.

Hi e· fermato de menar sua uita
Su pra londe fallace ⁊ p li scogli
Sencio damorte comun picciol legno
Nō po molto lontano esser dal fine
Pero saieble da uitraise impeto
Mentre algouerno anchor ricde lauela

Laura soaue / acui gouerno 2 uela
Cõmisi entrãdo alamorosa uita
Et stimando uegnir a meglior porto
Poi mi guyde in piu di mille scogli
Et le cagion del mio dogliosso fine
Non pur dintorno hauea madrzo allegno
Chiuso gran tẽpo ſ questo riecho legno
Errai sẽza leuare ochio alauela
Chang il mio di mi trãsportaua al fine.
Poi piacque allui che mi pduſſe in uita
Chiamarmi indietro / tinto dagli scogli
Chal men dalũge mappariſſe il porto
Come lume di nocte in alcun porto
Vide mai dalto mar naue ne legno
Se no glie togliesse o tempesta o scogli
Cosi di su da lagonia tutta uela
Vidio lensegne di quella altra iuta
Et allor sospirai uer sol mio fine.
No pchio sia segnzo anchor del fine
Che uolẽdo col giorno offrir apzto
E gran uiagio in cosi poca uita
Poi temo / chi me uegil ſ frigol legno
Et piu che no uõza piena lauela
Del iuẽto che mi pise in questi scogli.
Sio esta uiuo di dubiosi scogli
Et arriue il mio exilio in un bel fine
Chi sãza uago di uoltar lauela
Et lanchore gictare ſqual che porto
Seno chi ardo come acceso legno
Si me duzo alasciar lusata uita.
Signor delamia fine 2 delauita
Prima che stacchi il legno fra li scogli
Drizza abon porto lastimata uela.

O. son si stancho soctol fascio antiquo
De le mie colpe 2 de lusanza zia
Chi temo forte di manchar tra uia
Et dicader in man del mio nemico.
Ben uẽne ad diluuiarmi by grãde amico
Per ſoma 2 peffabil cortesia
Poi uolo for di lauiduta mia
Sicha miralo ſ dazno maffatico
Ma la sua uoce anchor qua giu zubba
Quoi che trauagliate echol camino
Venete ame sel passo altri no seria
Qual grata qual amor o qual destino
Chi dara pẽne ſ guisa di colomba
Chi mi uyose 2 leuimi da tẽra

O. no fu damar uoi lasciato unquãcho
Madõna. ne sazo mẽte chio uiua
Ma dodiar me medesimo gruto a zuua
Et del giuuo lagrimar so stancho.
Et uoglio anſ vn sepulchro bello 2 brãcho
Chel uostro nome / el mio dãno ſ scriua
In alcun marmo ouc diſpicto priua
Sia la mia crine / che po star seco anchor.

Pezo sum ror pien damorosa fede
Po contentezze senza fine strazio
Pianane omai diquesto hauer mercede
Sen altro modo cercha desse sazio
Vostro sdegno cerá zno ha quel che crede
Dicho amore zme stesso assai zongrazio

Ebianche nõ son prima ambe letempie
Cha pocho apocho par chel tẽpo meschi
Sicuro no sazo lenchio mauschi
Talor ouamor lazo tira zempie
No temo gia che piu mi strazi o scempie
Ne mi zitenga ꝑche anchor minuschi
Ne mapiral cor ꝑche di for linaschi
Chon sue saecte uelenose zempie
Lagrime omai da gliochi usar no ꝑmo
adi gir fin la sãno iluiagro
Sicha ꝑma sia mai chil passo chiuda
Bon mi po zisueldare il fiero zagrio
No si tarda zpo turbarmi ilsono
aja zompre no limagine aspra zcruda

Chi piangete accompagniate ilcore
Che di uostro stillar morte sostene
Cosi sepre finamo zne guene
Lamentar piu laltrui chel nostro ciroze
Gia prima hebbe ꝑ uoy lentrata amore
Laonde anchor comin suo albgo uene
Noi laprimo ma ꝑ qlla speme
Che mosse dẽtro da colui che more
Non so come a uoi paze leragion pzze
Che pur uoi fosti nellaprima ustta
Del nostro zdel mio mal cotẽto auzzo
Or qsto equel che piu chaltro nactrestta
Che ꝑfecti uidity son si rare
Et daltrui colpa altrui biasmo acqstta.

O. amai sempre zamo forte anchora
Et son ꝑamar piu digiorno in giorno
Quel dolce luoco, ouc piãgendo torna
Spesse fiate quãdo amor machara
Et son fermo damar iltẽpo zlora
Chogni ual cura mileuai dintorno
Et piu colli Lorii lel uso adorno
Dilcy fare con suoi exempi minamora
Nacha ꝑmesso mai uedere tuch mseme
per assaglizmi ilcore or qndi or qũdi
Questa dola nemica chetantamo.
Amor con qsto sforzo ogi mi vinca
Et so no cal disio cheste lasperne
Jmadrei morto ouc piu uiuere bramo.

Ohauro sempre lodio lafenestra
Onde amor mandto gia mille strali
perchal ꝗ dolor no fue mortali
Chẽ lel mouc mẽtro lauita e destra
Nal sopstare nelaspzion tẽestra
Cagion me lasso dinfiniti mali

Et pur mi duol che fien mecho i mortali
Por che lalma dalcor nō si scapestra
Misera che deuesse esser accorta
Per lōga expietia / omai chel tēpo
Non e chin dietro uolga / occhi laffreni
Piu uolte lho / con tal parole sforzata
Vattene trista / che no ua per tempo
Chi do po lascia i suoi di piu sereni.

Tosto come hauien che larco scocchi
Buon sagittario / di lontan discerne
Qual colpo e dasseguire / e qual dauerne
Fede / chal destinato segno tocchi
Simile mēte il colpo de uostrocchi
Dōna sentiste alemie parti strane
Dricto passare. onde giun chen trane
Lagrime p lapiagha d cor trabocchi
Et certo sono / che uoi diceste allora
Misero amāte / ache uaghezza il mena.
Echo lostrale onde amor uole che mora.
Ora uegendo comel duol maffrena
Quel che mi fāno imie nemia anchora
No. e. p morte / ma per piu mia pena.

Or che mia speme clūga auenir troppo
Et dalauta iltrapassar si corto
Vōrem amiglior tēpo essere accorto
per fugir dietro / pu che di galoppo.
Et fugo anchor cosi debile e zoppo
Dalun delati / ouel disio mascorto
Seguo omai. ma pue nel uiso porto
Segni chio presi alamoroso intoppo
Ondio sciglio uoi che sete miua
Volgete ipassi. e uoi chamore auāpa
Non ui indugiate su lestremo ardore
Che pchio uiua di millun no scāpa
Era ley forte lenemista mia
Et lei uidio stesa / in mezol core.

Vgendo lapiegione ouamor mebbe
Multāni aftri dime / quel chaliu parue
Dōne mie lūgo fia a ricordarme
Qsto lanona lultima mi rebbe
Dicēame il cor che pse no saprebbe
Venire un giorno. e poi p uia mapparue
Quel traditore insi mentite larme
Che piu sagro di me si gānato aurebbe
Onde piu uolte sospirando indietro
Dixi / oime ilgiogo e le catene ei seppi
Eran piu dolce che landare sciolto.
Misero me che tardi il mio mal seppi
Et con qsta fuacha ogni spetro
Delētore ouio stesso mera tolto.

Rano i capei doro alaura sparsi
Chē mille Dolci nodi gia uolgea
Eluago lume oltra misura ardea
Di que begliochi / chor mi son si scarsi.
Elauso di pietosi colori farsi

No so se ueco o falso mi parea
Iche lescha amorosa al petto hauea
Qual meraviglia se di subito assi
No era landar suo cosa mortale
Ma dangelica forma z le parole
Sonauan altro che pur uoce humana
Vn spirto celeste un viuo sole
Fu quel chi uidi z se no fosse or tale
Piaga per allentar darcho no sana

Xbella dõna che cotanto amau
Subitamẽte se da noi partita
Et p quel che ne spiu al nel salire
Si furon gliachi suoi dolci soau.
Tempo e. da ricourare ambe lechiau
Del tuo cor/chella possedea sutta
Et seguir lei p uia drieta expedita
Peso tẽpen/no fia piu che tigrau.
Poi che se sgombro dla magior salma
Laltre puoi giuso agrieuolmẽte põe
Salendo si un pellegruno starcho
Ben uedi omai si come amore põe
Ogni cosa ateta/z quãto alalma
Bisognia ir lieue altregliosso uarcho.

Piangete dõne z con uoi pianga amore
Piangete amãi p nascuy paese
Poi che morto cotui che tucto intese
Instrum mẽte uixe almẽdo honore
O p me pregho/il mio acerbo dolore
No siay da lui le lagrime ritese
Et ami sia di sospir tanto cortese
Quito bisogna addirizzar il core
Piangay lerime/anchor piangano uasi
Perchel nostro amoroso meser Cyno
Nouellamẽte se da noi partito
Piangha pystoya ciascadun quasi
Che perduto hãno si dolce viano
Et ralegrasi il nido/ouelle gito.

Iu/uolte amor mauea gia dcrto strum
Sarum/quel che uedesti a lecte doro
Si tomo mie seguan disoloro
Ey un momẽto/gli fo morti z vinti
Vn tẽpo fo chen te stessol sentuy
Volgare exempio alamoroso choro
Poi di may mi ti tolse altro lauoro
Ma gia ti ragiũsi io mentre fuguu.
Et se legliochi ondio mi ti mõstrai
Et la douera il mio dolce ridocto
Quãdo ti zuppi altroi tanti dureza
Mirendor laltro cogni cosa spreza
Forse no hauraj sẽpre il uiso asciucto
Che mi passo di lagrime z nul sau.

Vando giunge p gliochi alcor pfundo
Linmagin dõna ogni altra mdc si parte

Et le uirtu.

Et le virtu che lanima compartе
Lassan le membra quasi ſ̃mobil pondo
Et del primo miracolo ilſecondo
Naſce tal or/ che lastracciata partе
Da ſe ſteſſa fugendo arriua ỹ partе
Che ua uedendo el ſuo exilio iocondo
Quinci induo uolti un color morto appare
Perchel uigore che dun gli mostraua
Da neſſun lato/ z piu la doue ſtaua
Et di questo in quel di mizricordaua
Che udi duo amanti trasformare
Et fare qualio mi ſoglio miraſſi fare.

Oſi poteſſio ben chiuder innuerſi
Imie penſier come nel cor lechiudo
Chanimo almodo no fu mai ſi crudo
Che no facceſſe per pieta dolerſi
Ma uoi occhi beati ondio ſoffrſi
Quel colpo ouc no ualſe elmo ne ſcudo
Di fore z dentro/ mi uedete igniudo
Ben chen lamenti induol nō ſi rinuerſi
Por che uoſtro uedere ſ̃me riſplende
Come ragio di ſol tralice in uetro
Baſti dunque ildiſio ſenza chio dica
Laſſo no adhauia no nocque a pietro
Lafede cha me ſol tanto e nemica
Et ſo chaltri che uoi neſſun mintende.

O ſo dalaſpettare omai ſi uinto
Et de laluga guerra de ſoſpiri
Chi agio in odio laſperne ei deſiri
Et ogni lacio ondel mio core auiſto
Mal bel uſo legiadro che depinto
Porto nel petto z negro ouc chio miri
Diſforzi. onde ne pianti impy marturi
Pur ſono ogni mia uoglia riſoſpinto.
Allor errai quādo lapma ſtrada
Di liberta mi fo paſa z tolta
Che mal ſi ſegue ciochc agliochi agrada
Allor corſe al ſo male libero z ſciolto
Ora a poſta daltrui guen che uada
Lanima che pecō ſol una uolta.

a J. bella libertа come tu may.
Parteſti dame moſtrato quale
Eral mio ſtato quādol p̃mo ſtrale
Fece lapiagha onde io guarō mai
Gliochi ī uaghezo allor ſi di lor guai
Chel freno delaragion nīi no ualle
Perchāo aſchiuo ogni opa mortale
Laſſo roſi da prima gli auezai
Ne mi lece aſcoltar chi no ragiona
Delamia morte z ſolo del ſo nome
Vo impiedo layze che ſi dolce ſona
Amor in altra partc non mi ſprona
Ne ipie ſāno altra imā ne leman chome
Lodar ſi poſſa in carta altra p̃ſona

nō.
cy.

Se alu ostro destrice se pol ẽ pze
Non sten che di sio corso indietro il uolga
Mal cor chi legara che no si scholga
Se brama honore el sio strazio abhõre.
No sospirate allui no se puo tõre
Suo sgrõ pcha uoi laudar si tolga
Che come fama publica di uolga
Egli e gia la che nullaltro il precõre
Basti che si ritroue in megol cãpo
Al destinato di. socto quella arme
Che glie da il tẽp amor virtute el sangue.
Guidando dun gentil destri a uampo
Col segnor mio che no po seguitarme
Et del no esser qui se struge el ãgue

Nõ.

Or che uoi e io piu uolte habiam priato
Come el nostro speme torna fallace
Dietro aquel sõmo ben che mai no spiace
Leuate il cor a piu felice stato.
Questa uita piena e quasi non prato
Chel serpente tra fiori e lerba giace
Et sal cima sua uista agliochi piace
E pre lassar piu lanimo in uestrato.
Voi dũque se certate hauer lamente
Ancor lextremo di queta gia mai
Seguite y pochi e no lauolgar gẽte.
Ben si puo dirame frate tu uai
Mostrando altrui lauia doue souẽte
Fosti smãrito e or se piu che mai.

Della fenestra ouc lun sol suede
Quado allui piace e laltro si sul anona
Et quella doue layre fredo sona
Ne bueue giorni quãdo borea al fiede
El sasso ouc agram di pensosa siede
Madona e sola seco se ragiona
Con quanti luogh sua bella psona
Copri mai dombra o designio tolse
El fiero passo ouc maguinse amore
Et lanoua stagione che dãno sãno
Di rinfiescha i quel di lantiche piaghe
El uolto e le parole che mi stãno
Altamẽte ofiete i megol core
Fãno le luce mie di piãger uaghe

Asso lenso che doloroso piede
Di noi fa gilla cha nullom pdona
Et che rapidamẽte nabandona
Fl modo e pictol tẽpo ne tien fede.
Vegio amolto languir pcha mercede
Et gia lultimo di nel cuor mi tuona
Per tucto gsto amor no mi spregiona
Che lusato tributo agliochi chiede
So come idi come imomẽti e lore
Ne portan gliani e no ecceuo igrãno
Cha forza assai magior che darti maghe

Lauoglia z laragion conbacturhano
Septe zsepte anni z uincera ilmeglio ze
Sanime son qua giu dellen presaghe.

Esaze pri chel traditor degypto
Gli fece el don delonorata testa
Celando lalegzeza manifesta
Pianse per gliochi fuor si come scripto
Et Hanibal quado alimpeuo affricto
Vidi fazsi fortuna si molesta
Rise fra gete lagzimosa z mesta
Per isfogar ilsuo acerbo dispicto.
Et cosi hauen/ che lanimo riasciuna
Sua paxion soctol gzraue manto
Ritopie colauista oz chiara oz bruna
Pezo salcuna uolta io zido/ o canto
Facciol. pche no e. seno questuna
Via da celar mio angoscioso pianto.

Inse hanibal z no segge usar poi
Ben lauictoziosa sua uentura
Pero signoz mio caro agiate cura
Che similmete no auegna a voi.
Lorsa rabbiosa pr gliorsachi suoi
Che trouaron dimagio aspra pastura
Rode se detro. cidenti zlogne endura
Per uendicare suoi dano sopra uoi.
Mentzel nouo doloz dunche lacroza
No zponete lonorata spada
Angi seguite la doue uc chiama
Vostra fortuna ducto p lastrada
Che ui puo daze dsu lamozte anchoza
Mille z millani almodo honore z fama.

Nspectata uizti chen uoi fiozina
Quado amor comicio darmi bactaglia
Pdurae oz fructo che quel fiore aguaglia
Et che mie speme fa uenir a zina
Pero midiae ilor chio incarte scriua
Cose/ ondel uostro nome in pgio saglia
Chen nulla parte si saldo sintaglia
Per faz di marmo una psona uiua
Credete uoi che Cesaze o Mazcello
Opaulo o Affricano fossin cotali
Per incude giamai ne per mazcello
Pandolfo mio questopze son frali
Allungo andaz/ mal nostro studio e quello
Che fa per fama gluomini immortali.

Az non uo piu cantaz chomio soleua
Chaltri non mintendua/ ondebi storno
Et puosi i bel sogiozno esse molesto
Lsempze sospiraz nulla zileua
Gia sup lalpe neua dogmintorno
Et e/ gia presso algiozno. Gndio son desto
Vn acto dolce honesto/ & gintil rosa
Et i dona amozosa/ assai magrada
Chen usta uada altera z desdegnosa

No superba e ritrosa
Amor regge suo imperio senza spada
Chiasmãuta lastrada torne mdietro
Chi no a allingo posese insul uerde
Chi no ha lauro olprde
Stringa lasete sua con un bel uetro
Die inguardia a san pietro / o no piu no
Intendami chi po / Chimeintmidio
Graue soma e un malfio amãtmerlo
Cato possõ misetro / e sol mi sto
Phetonte odo chen po cadr e morto
Et gia dila del rio passato cilmelo
De uenete audrzlo / Or io no uoglio
No e giuoo uy sueglio uy mego londe
Entra lestonde illuseo / assai mi doglio
Quãdo un souuchio spoglio
Molte uolti i bella dõna asondr
Alun e che rispondr achi nol chiama
Altri chil prega si daligua e fuge
Altri al ghiacio se struge
Altri di e notte lasua morte brama
Prouerbio. Ama chi trama / e facto antico
Jo so bey quel chio dico. or lasna andare
Che guien chaltri impaza alesue spese
Von humel dõna grama / Vy dolce amico
Mal se conosce ilfuoco / Ame puz pare
Seno / andgminar troppalte emprese
Et p ogni paese e bona stãza
Linfinita strãza onde altrui
Et ancho tu altruna uolti i dangi
Quel poco che manãza
Fa chio nol schiu Si buo dare alui
Jo mi fido i colui chel mõdo rege
Et que seguaci suoi nel loseo allogo
Che con pietosa unga
Mi mene apasso omai tra le sue grege
Forse chogniom che lege nõ sintende
Et la zete tal tende che no piglia
Et chi troppo sacciochglia si stuegni
No sia goppa lalege oualtri actende
Per ben staz si stende molte miglia
Tal par gran miraueglia e poi si spegni
Vna chiusa lelleza e piu soaue
Benedetti lachiaue che sa uolse
Alzoz e sciolse lalma e trosse laue
Di catena si graue
Enfiniti sospire delmio sey / tolse
La doue piu midolse / altri si dole.
Et dolendo adolcisce ilmio dolore.
Ondio ingratio amore
Che piu nol sento / e e no may che sole
Insilentio parole atrozte e sagie
Elsuon che mi sectrage ognialtra cura
Et lagrion obscura / ouel bel lume
Le noctiune uole p le piage
Et le fere seluagie entro lemura
Eladolce paura / ellel costume

Et di duo fonti un fiume in pace uolto
Douio bramo z racolto oue che sia
Amor z gelosia mãno ilor tolto
Et segni del lel uolto
Che mi goduon p piu piana uia
Ala speranza mia/ altũ de gliaffãni
Oz riposto mio bene/ z quel che segue
Oz pace/ oz guerre/ oz treugue
Mai no mabandonate in qsti pãni
De passati mie dãni piangho z rido
Perche molto mi fido/ in quel chi odo
Del presente mi godo z meglio aspecto
Et uo stando gliãni z tacito z grido
En lel ramo mãnido ental modo
Che ne ingratio z lodo ilgrean desdecto
Che lindorato alfin aiũto
Et ne lalma dipinto isaiea udito
Et mostratene adito z anne extincto
Tanto ẽ nãge son spinto
Chil pur dizo/ no fi stu tanto ardito
Chi mal fiancho ferito echil risalda
Perdu nel roz uie piu che neue sereno
Chi mi fa morto z uiuo
Chi in un punto maghiaccia/ z mi risalda.

Qua angelecta soura lale accorta
Scese dal cielo insu lasiesta mia
Landio passaua sol p mio destino
Poi che sança spagnia z sença ritorta
Mi uide un lacio che di seta ordnia
Scese fra lerba onde uide ilcamino
Allor fui preso z no mi spiacque poi
Si dolce lume usna de gliochi soi.

On uegio oue scũpar mi possa omai
Si lũga guerra ilzgliochi mi fũno
Chi temo lasso nol sounchio affũno
Destrugel roz che tregua no ha mai
Fugir uolzea ma gliamorosi ray
Che di z nocte/ nellamdte stũno
Risplendan si chal gntedesimo ãno
Ha baglian piu chel primo giorno assai
Et lymagine lor son si sparte
Che uoluer no mi posso ouio no uegia
D. gllo. o. simile inde arresa luce
Solo dun lauro tal selua uerdegia
Chel mio adũsauo con mirabil arte
Vago fra irami uũque uuol maddurre.

Venturoso piu daltro tẽpo
Que amor uidi gia fermar le piãte
Verme uolgẽdo quelle lum sancte
Che fũno intorno adse layzhe sereno
Prima sorza pr tempo uenir meno
Vna ymagine salda di dyamante
Che lacto dler no mi sta dauante
Del qual olamemoua el cor si pieno
Ne tante uolte ti uedro giamai
Che nõmi inchine auocear dolzme

Che lel pie fere inquel cortese giro
Na sen ror ualoroso amor no dorme
Pregti sẽnuno mio quãdol uedrai
Diqual che lagrimecti / o dun sospiro .

Asso gte fiate amor massale
Che fra lanocte eldi son piu di mille
Dorno doue ardei uide lastiuille
Chel foco delmio ror fũno ẽmorule
Ui marqueto / e son gducto a tale
Cha nona a uespro / alalba / e alesquille
Letrouo nel pensier tãto tranquille
Che di nullaltro mi rimẽbra o cale
Laura soaue che dal chiaro uiso
Moue col suon dele parole accorte
Per far dolce sereno ouũque spira
Quasi un spirto gentil di paradiso
Sẽpre ẽ ꝙllarte par che mi gforte
Sichel cor lasso altroue no respira .

Erseguendomi amor aluogo usato
Ristrecto mgiusta duom cha spetta guẽra
Che si yuedi ripassi intorno sẽra
Dimie antichi pensier mi stauu armato
Volsimi e uidi unombra che dalato
Sraũpaua ilsol e riconubi intẽra
Quella che sel giudicio mio no erra
Era pur degnia dinmortale stato
Dirca fra mio cor pche pauẽh
Mano fu ꝑma dẽtro ilpẽsier gruto
Che iragi ouio mistrugo eran presenti
Come col balenar tona in vn punto
Cosi fui io de begliochi luenti
Et duy dolce saluto inseme agiunto

Adõna chel mio cor nel uiso porta
Ladue sol fra le pẽsier damore
Sedea / mappazue . e io per farigli honore
Mossi con fronte reuerente e smorta
Tosto che delmio stato fussi accorta
Dme si uolse ẽ si nouo colore
Chauriebbe agiouc nel magior furore
Tolto larme di mano e lira morta
Mi uscoss e ella oltra parlando
Passo / che laparola ino soffusi
Nel dolce sfauillar de gliochi suoi
Or mi ritrouo pien di si diuersi
Piacemi ẽquel saluto ripẽsando
Che duol no sento / ne senti mai poi .

Etamiccio mio che sappi ẽqual maniera
Tractato sono . e qual uerro e lamia
Redomi e strugo ancor comio solia
Laura mi uolge e son pur quel chi mera
Qui tucta humile e qui laudi altera
Or aspra or piana or dispectata or pia
Or uestir si honesta / or legiadria
Or mãsueta or desdegniosa e fera .
Qui canto dolcemẽte e qui sa scriue
Qui si riuolse . e qui ritẽne ilpasso
Qui con begliochi mi trafisse ilcore .

Qui dixe una parola z qui sõrise
Qui cangiol uiso / in quesh pẽsier lassõ
Noch z di trẽmi il segnor nostro amore.

Or doue mego son sẽnuccio mio
Cosi ceffossio intrno / z uoi ghento
Vẽni fugẽdo la tempesta / el cuẽto
Chãno subito facto il tempo zio.
Qui son seruzo z uioui dir ꝑchio
Nõ come soglio il sol goraz pauẽto
Et ꝑche mitigato z no sfrento che
Ne micha trouo il mio ardẽte disio.
Tosto che giũto alamorosa zegia
Vidi oue nacque laura dolce z pura
Chacqueta lacre / z mecte uuoni ꝛbando
Amor nelalma ouella segnorzegia
Pacte sel foro / z sfẽse la paura
Che facei dũque gliochi suoi guardadõ.

Et lempia babilonia onde fugitti
Ogni uergogna / ondogni bene e fori
Albago didolor madre derroti
Son fugito io ꝑ allõgar lauita
Qui mi sto solo z come amor minuita
Or / time z uccesi . oz colgo herbette z fiori
Sero parlãdo / z a tempi migliori
Sẽpre pẽsando / z questo sol maita /
Ne del uulgo mi cal / ne di fortuna
Ne di me molto / ne di rosa uita
Ne dentro sento ne di fuor gray caldo.
Sol due ꝑsoni quegio z uõtra luna
Col cor uerme panficto humile
Laltro col pie si come mai fo saldo.

Nmego de duo amãti honesta altera
Vidi una dõna . z quel signor con lei
Che fra gliuomini regna z fraglidei
Et dalun lato il sol io dalaltro era
Poi che sarroze chiusa da lasperta
De lamico piu bello agliochi miei
Tucta lieta si uolse . z ley uõza
Che mai no fusse ꝯtra di me piu fera
Subito si alegreza si guase
Lageloszia chẽ sii lapruma uesta
Per si alto adũsanio alor mi nacque
Nun lastrema lagrimosa z trista
Vy nouuleeto intorno ricoperse
Cotanto lesser uinto li dispiacque.

Jen di quella meffabile dolreza
Che del bel uso trassen gliochi miei
Nel di che uolẽtier chiusi lauzei
Per no mirar giamai menor bellega
Lasciai quel che piu bramo z ho si aueza
Lamẽte agtẽplar sola costei
Caltro no uede / z cio che no . e . lei
Gia ꝑ antricha usãza odia z despreza
Nuna ualle chiusa dogni torno
Che risligraio di sospir mie lasse
Giũsi sol / con amor pensoso z tardo.
Ui no dõne ma fontane z saxi
Limagine trouo di quel giorno
Chel pensier mio figura ouũchio sguardo.

EL saxo onde pur chiusa q̃sta ualle
Dichel ypuo suo nome si deriua
Teneste uolto per natura schiua
A roma ilusso z a babel le spalle.
I miei sospiri pur lenigno calle
Hauean pr gite one lor spene e uina
Or uano spessi z pur trastrino arriua
La douuo ilmãdo che solun no falle.
Et son dila si dolce mẽte accolto
Chomio marroigo / che nessun mai torna
Con tal diletto in quelle pasi stãno.
De gliochi el duol che tosto che sogiorna
per gran disio di lor luoghi alor tolti
Dãno / ame pianto / z a pie lassi affãno.

Imansi adietro il sextodecimo anno
Dimiei sospiri z io trapasso i nãsi
Verso lestremo / z parme pur che diãsi
Fossel pnapio dirotanto affãno
L amar me dolce / z uile il mio dãno
Et uiuer graue z pgo chegli auanzi
Lempia fortuna z tremo no chiuda anzi
A morte ilvgliochi che parlar mi fãno
Or qui son lasso z uoglio essẽr altroue
Et uõleri pur uolere z pur no uoglio
Et p pur nõ potre fo q̃sto posso
Et de antichi disiri lagrime nouе
Quan romio son pur quel chio mi soglio
Che p mille z uolte anchor son mosso

Na dõna pur bella assai chel sole
Et pur lucente z dal cretanta etade
Con famosa beltade
Anchor mi trasse alasua schiera
Questa ny pmisi in opre zin parole
Pero che e. dleose almodo rade
Questa p mille strade
Sempre in nãsi mi fo legiadra altera
Solo p lei tornai da quel chi era
Poi chi soffersi gliochi suoi da presso
Poe suo amor meno messo
A faticosa impresa assai per tempo
Tal che si arriuo al desiato porto
Spero per lei gran tẽpo
Viuer quãdaltri mi tira p morto.
Questa mia dõna mi meno moltrini
Pien di uaghezza giouenile ardẽdo
Si comoua io pprendo
Sol pche haua di me pur certa pua
Mostrãdomi pur lombra / ol uelo o ipãni
Talor dise / maluso nascondendo
Et io lasso credendo
Vedeme assai tucta leta mia noua
Passai gtento / el umẽbrar mi gioua
Poi chal q̃to di lei uegnor piu sẽnza
I. dico che pur diansi
Qualio no lauia custa sino allora
Mi scouerse / onde mi nacque vn ghiaccio
Nel core / z ne anchora

Et sera sempze fin che lisia in brazio
Na no me tolse lapaura ol gielo
che pur tanta baldãza almio cor diedi
che li mistrinsi apiedi
per piu dolcezza trar de gliochi suoi
Et ella che zimosso hauea gia ilzielo
Dinãzi amici. mi dixe amico or uedi
Comio son bella zchiedi
Cito par si guegna agliani tuoi
Nadona dixi gran tẽpo fra in uoi
posi ilmio amor che sento or si sfiamato
On dãme in questo stato
Altro uolere. o disuoler me tolto
Con uoz allor desi mirabel tempze
Rispose zcon on uolto
che temer zsperaz mi fara sẽpze.
Rado fo almondo fia cosi gran turba
chudendo ragionar del mio udore
No si sentisse altroze
per breue tẽpo almen qual che fanilla
Ma laduasazia mia chel lin pturba
Toste lasegnie/ ondogni uertu moze
Et zegna altro segnoze
che promette una uita piu tranquilla
De latua mẽte amor che puma apzilla
Mi dire cose ueramẽte ondio
Negio chel gran disio
pur donorato fin ti fara degnio
Et come gia se di mie rau amin
Dona uedrai pzsegnio
che fara gliochi tuoi ue piu felin.
Jolcea dir queste impossibil cosa
Quadella or mira zleua gliochi un pocho
In piu zposto loco
Dona cha pochi si mostro giamai
Pacto mchinai lafronte/ uergogniosa
Sentendo nouo dẽtro magior foco
Et ella el prese in gioco
Dicendo zuegio ben/ doue tu stai
Si tomel sol con suoi possenti rai
Fa subito spazir ogni altra stella
Cosi par oz mon bella
Lauista mia cui magior luce spme
Maio pzo da mici non ti dipazto
che questa zme duy seme
Lei dauanti zme pzi pduxe un pazto.
Rupposi intanto diuergogna il nodo
cha la mia lingua era destrecto intorno
Su nel primezo sozno
Allor quãdio del suo accorgere marcossi
Et romînai seglie e uce quel chodo
Beato il padze zbenedecto il giozno
cha diuoi il mondo adozno
Et tuctol tempo cha uedzini io corsi
Et se mai dalauia dzecta mi torsi
Duolmene forte assai/ pui che no mostro
Ma se delesse uostzo
Fossi degno udire piu del distze azdo

Pensosa mi rispose / tosi fiso
Tenne il suo dolce sguardo
Chalor mando coleparole suso.
Si come piacque alnostro ethno padre
Ciascuna dinoi due nacque immortale
Hiseu auoi che uale
Che uera che dauoi forse il difecto
Amate / belle giouane e legiadre
Fumo alcuny tempo. e or siam giute atale
Che costei bacte lale
Per tornar alantiquo suo ricetto
Io per me so vnombra. e or to decto
Acto p te sibreue intender puossi
Poi che ipie suoi fur mossi
Dirieto no temer / che malontani
Di uerde lauro vna ghirlanda colse
Laqual cole sue mani
Intorno intorno alemie tempie auolse.
Cangon chi tua ragion chiamasse obscura
Di. nō ho cura / pche tosto spero
Chaltro messagio iluscio
Fara ſpiu chiara uoce manifesto
Puēni sol per isueglar altrui
Secchi mimpose questo /
No mingano quādio parti dalui.

Nō.

Delle pietose rime inchio macorsi
Diuostro ingegnio e del cortese affecto
Hebber tāto uigor nel mio ſpecto
Che tracto aq̄sta pēna lamay torsi
Per far uoi certo chegli extremi morsi
Diqlla chio con tricto modo aspecto
Mai no sentı. ma pure sēpri sospecto
Infin alusscio del so allngo corsi
Poi tornai indietro pchio uidi scripto
Disopral limitar chel tēpo anchora
No era giūto / almio uiuer prescripto
Benchio nō ui legesse il di / ne lora
Dunque sacquieti omai il cor uostro afflicto
Et cciche huom / degnio quādo si Lohonora.

Ruedi amor che giouenecta dōna
Tuo regno sprezi e del mio mal no curi
Et tra duo tal nemici e. si secura
Tu se armato / e ella strecte e gōna
Si siede e stralga smezo ifiori e lerba
Ver me spiegata / encontra te sopba
I. son pregion / ma se pieta ancor serba
Lazo tuo saldo e qual cruna sacetta
Fa di tē e di me segnior uendecta.

Iresepte āni ha gia riuolto il cielo
Poi chempruma arsi. e gramai no mi spesi
Ha quādo hauey. chalmio stato ripensi
Sento nel mezo del fiāme vn gielo.
Vero e. el pianto. e altri cangia il pelo
Anci chel uezo e p lentar isensi
Gli humani affecti no sono meno mtorsi
Cio nesta labra sia del graue uelo.

O yme lasso ꝛ quãdo fia quel giorno
Che mirãdo el fugir de gli occhi miei
Esca del foco ꝛ di sì lunghe pene.
Vedro mai ꝛ dì che pur quãto uõria
Quella ria dolce del bel uiso adorno
Piacia a ꝙstorchi ꝛ quãto si conuene.

Del uago ĩpallidir quel dolce riso
Dunamorosa nebia ẽ me ricorse
Contãta maestate al cor soffrese
Che li sefere mõstra mezol uiso
Conobi allor si come in paradiso
Vede luy laltro in tal guisa saprese
Quello pietoso pensier chaltri no scorse
Ma uidilo chaltroue no mai fisso.
Ogni angelica ussta ogni acto humile
Che giamai ĩ dõna ouamor fosse apparue
Fora uno sdegnio alato aquel chi diro.
Chinaua alta ilsel guardo gentile
Et tacendo dicea chome ame parue
Chi mallontana ilmio fedele amiro

Nor fortuna ꝛ lamia mẽte schiua
Di quel che uede ꝛ nel passato uolta
Mafligon si. che porto alcuna uolta
Jnuidia aquei che soy su laltra riua
Amor mi sfuge ilcor fortuna ilpriua
Dogni gforto onde lamẽte stolta
Sadira ꝛ piãge ꝛ cosi ĩ pena molta
Sempre guen. che gbactendo uiua.
Nestro idolo di torneno adietro
Ma pur di mal ĩ pegio quel cruãto
Edimio corso ho gia passatol meço
Lasso no di diamãte ma duy uetro
Vegio di may. cadermi ogni speranza
Et tucti imie pensier rompere nel meço.

El pensier che mi sfuge
Comẽ pũgente ꝛ saldo
Cosi uestisse duy color gforme
Forse tal maid ꝛ fuge
Chauria pace dal caldo
Et destauasi amor la douor dorme.
Men solitaue lorme
Foray dimie pie lassi
Per campagnie ꝛ p colli
Men gliochi adognior molli
Ridendo lei. che come vy giaccio stassi
Et no lassa ĩ me diãma
Che no sia foco ꝛ fiãma
Pero chamor mi sforza
Et di sauce mi spoglia
Parlo m ume aspre ꝛ di dolcea ignuda
Ma no sempre alasforza
Ramo ne in flor ney foglia
Mostra di fuor sua natural uertude
Hirtio chel cor chiude
Amore ꝛ que begliochi
Oue si siede alombra

Sel dolor che si sgombra
Hauen chen pianto o·mlamẽtar trabocchi
Luno amẽ nore ꝛ laltro
Altrui/ chio no lo ſtraltro
Dolci rime legiadre
Che nel primero assalto
Damore usai quadro no hebbi altramo
Chi ueꝛa mai che squadre
Questo mio cor dismalto
Chalmen/ comio solea possa sfogarme.
Chauer dentro alui paime
Vn che madona sempre
Dipinge ꝛ dilei parla
Vuole poi ritrarla
Per me no basto· ꝛ par chio mene stempre
Lasso cosi me stesso
Lomio dolce sorprso.
Come fãcul chapena
Volge laligua ꝛ snoda
Che dire nõ sa/ ma piul tarde linoya
Cosil disse mi mena
Adire ꝛ uo che moda
Ladolce mia nemica angi chio moya
Se forse ogni sua gioia
Nel suo bel uiso ꝛ solo
Et di tuctaltro e schiua
Odil tu uerde riua
Et presta amie sospir si largo uolo
Che sẽpre si ridica
Come tu meu amica
Ben sai che si bel pede
No tocho ꝛra unquãcho
Come quel di che gia segniata foss
Ondel cor lasso riede
Col tormẽtoso fiancho
Apartir tem/ ch oi pẽsier nascosi
Cosi hauestu riposi
Di le uestigi spargi
Anchor tra fiori ꝛ lerba
Che lamia uita arroba
Lagrimãdo trouasse ouacquetarsi
Ma come po sappagi
Lalma dobiosa ꝛ uagi
O uãque gliochi uolgo
Trouo un dolce sereno
Pensãdo qui prosse ilmago lume
Qualũche harba o flor colgo
Credo che nel tẽreno
Agra radice ouellelx i costume
Gir fra lepiagie elfiume
Et talor far un segno
Fredo/ floruto/ ꝛ uerde
Cosi nulla sey pede
Et piu certeza hauerne fora ilpegno.
Spirto beato quale
Sẽ quãdo altrui satisfe.
O pucella mia comẽ si zoga
Credo che tel conoschi.
Rimante masi boschi.

Hiaze fresche z dolci acque
Oue lelelle mẽbra
pose colei che solo ame par dõna
Gentil ramo/ oue piacque
Con sospir mi zimembra
Alei difese/ allei fiãcho colõna
Herba z fior che lagõna
Legiadra zirouase
Co langelico seno
Aize sano sereno
Oue amor co begliochi ilcor mapzse
Date udiẽza ẽsieme
Alle dolẽti mie parole extreme
Segli e. pur mio destino
Elaclo mirio sadopri
Chamor questo chi lagrimãdo chiuda
Qual che gratia ilmeschino
Corpo fra noi zicopra
Et torni lalma alpriuo allirigo igniuda
Lamorte fia mey ciuda
Si qsta sperne porto
Dquel dubioso passo
Che lospiruto lasso/
No pora mai iy piu riposato porto
Ne iy piu tranquilla fossa
Fugir lacarne trauagliate zlossa.
Tempo uerra anchor forse
Chalusato sogiorno
Torni lasetia bella zmãsueta
Et lauella me sforse
Nel benedetto giorno
Volga lauista disiosa zlieta
Cercãdomi. zopieta
Gia terra ẽfra lepietre
Vedẽdo amor linspiri
Ingiusa che sospiri
Si dolcemẽte che meire mipetre
Et fatta forza alcielo
Asciugãdosi gliochi col bel uelo.
Dalle rami scendea
Dolce nelamemoria
Vna pioggia di fior sopral suo grembo
Et ella si sedea
Humile intãta gloria
Coperta gia dalamoroso nembo
Qual fior cadea/ sul lẽbo
Qual sule trecce bionde
Chioro forbito zpule
Eran quel di auedute
Qual si posaua ẽ pra
Et qual sulonde
Qual conuy uago errore
Guidãdo pauia dir qui regna amore.
Quãte uolte dissio
Allor pien di spauẽto
Costei ẽfermo nacque ẽparadiso
Cosi carco dobrio
Ldiuin portamẽto
Eluolto elaparole/ eldolce riso
Mancano zsi diuiso

De limagine uera
Che dirca sospirādo
Qui come uēni io o quādo
Credēdo esser sacel no la dovera
Dandē squa mi piace
Questerba si chaltroue no ho pace.
Se tu hauessi ornamēti quātu uoglia
Porestu arditamēte
Tostar del bosco e gir fra legente.

Nquella parte dove amor mi sprona
Conuen chio volga ledogliose rime.
Che son seguaci delamēte afflicta
Quai sieno ultime lasso / equa fley pme
Colui che del mio mal / meglio ragiona
Chi lascia indubio si ghuso dicta
Ma pure qsto lastoria trouo scripta
In megol cor / che si spesso zintōzo
Cola sua ppria man di mica mastizi
Dizo pche isospizi
Parlando hay negrizia e al dolor sottōzo
Dicto p che io mizi
Mille cose diūse actento e sso
Soluna dōna uegio el suo bel uso.
Poi che la despiatata mia uētura
Ha dilūgato dal magior mio bene
Noiosa e exorabile e superba
Amor / col zimēbrar sol mi mātene
Onde sio uegio in giouenil figura
Incominciai il mōdo auesse derba
Parmi uedere e quella etade acerba
Labella giouenecta chorē dōna
Poi che sormōta risenlādo ilsole
Parmi qual esser sole
Fiāma damor chey cose alte sey dōna
Ma quādo ilchi si dole
Di lui che passo passo adietro torni
Vegio lei giotta asuoi pfetti giorni.
Fra mo fronde ouer viole e pra
Mirādo alastagion chel fredo pde
Et lestelle migliori acquistay fōti
Ne gliochi opur leuiolecte el uārde
Dichiera nel pnapio dimia guerra
Amor armato sichamor mi sforza
Et qlla dolce legiadzecta scorza
Che zioppia lepargolecte mēbra
Douoggi allegra lanima gētile
Chognialtro piacer uile
Sembrae mi fa / si forte mi zimēbra
Del portamēto humile
Challor fiorita e poi acbe angi agliani
Cagion sola e zioso di mie affanni.
Qualor tornan naue e uenti
Dal sol prossa uegio dilōtano
Come el sol neue mi governa amore
Pensando nel bel uso piu che humano
Che po dalūgi gliochi mie fuor molli
Ma dapsso glia baglia e sūse ilcore
Due firal biācho e laureo colore
Sepre si mostra quel che mai no unde

Ochio mortal chio credea altro chel mio
Et del caldo desio
Che quãdo sospirãdo ella sõude
Ninfãma sicche oblio
Niente apprẽa. ma dilecta et̃no
Ne state istrangia nelosegnie iluerno
Non uidi mai dopo nocturna piogia
Ir per laere sereno stelle errare
Et fiammeggiar fra la rugiada elgielo
Chi no hauesse ilegliochi dauanti
Que lastancha mia uita rappaga
Qualio gli undi albra duy bel uelo
Et strome di lor bellezze il cielo
Splendia/ quel di cosi bagniah ancora
Leuegro sfauillare ondio sẽpre ardo
Sel sol leuaisi sguardo
Sento illume appaur che mĩnamora
Se tramõtaisi altrardo
Parmel uedere quãdo si uolge altroue.
Lasciando tenebroso/ onde si moue.
Se mai candide rose con uermeglie
In uasel doro uedder gliochi miei
Allor allor da uerzene man colte
Vedere fẽsaio illuso di colei
Chauãza tucte laltre maraueglie
Contrẽ belle excellẽte mi lui racolte
Lebionde trecrie sopral collo sciolte
Ouogni lacte perderia sua proua
Et leguãcie chã dorna uy dolce foco
Ma pur che lora uy poco
Fior brãchi zgialli plepiage moua
Torna alamẽte il uoco
Elprimo di. chi undi alaura sparsi
Irapei dello ondio si subitosi.
Vduna aduna ãnouerai le stelle
En picciol uetro chiuder tucte lacque
Forse credea/ quando in si pocha carta
Nouo pensier di ritrouar mi nacque
In q̃ste pte il flor delaltre belle
Stando inse stessa alasua luce sparta
Detto che mai dalei no mi diparta
Ne fazo io. ese pure talor fugo
In cielo entrẽa ma rachiuso ipassi
Per chagliochi mie lassi
Sempre psente/ ondio tucto mistrugo
Et cosi meco strassi
Chaltra no uegio mai ne uedre bramo
Nel nome daltra ne sospir mie chiamo.
Ben sai canson che q̃ste io parlo. e. nulla
Alcelato amoroso mio pensiero
Che di e notte nelamẽte porto
Solo per cui gforto
In cosi lũga guẽra ancho no perzo
Che ley mauzia gia morto
La lontanãza delmio cor piãgendo
Ma quĩ dalamorte indugio prendo.

Talya mia ben chel parlar sia indarno
Alle piaghe mortali
Che nel bel corpo tuo si spesso uegio

Piaceme almen che mie ſoſpir ſian quali
Spra il teuere 2 larno
Elpo. doue dogliolo 2 graue or ſegio
Rector del nelo io chegio
Che lapieta che ti gduxe intẽra
Tuolga alto dilecto almo paeſe
Vedi ſegnor cortele
Dicche lieue ragion que crudel guẽra
Ei cuorei chendura 2 ſẽra
Darte ſopito 2 ftio
Apri tu padre / intenelſi 2 ſnoda
Jui fa chel tuo uero
Qualho mi ſia / p lamia lingua ſoda
O or cui fortuna ha poſto i mano il freno
Delle belle gtrade
Dicche nulla pietā / parche ui ſtrenga
Che ſtan qui tante pellegrine ſpade?
Per chel uerde tẽpeno
Del barbarico ſangue ſi dipingta.
Vano error ui laſingta
Poco uedete 2 panui uedre molto
Chen cor uenale amor cercate o fede.
Qual pui gente poſſede
Collui / e pui daſuoi nemica auolto.
O. diluuio racolto.
Dicche diſerti ſtrani
Per mondare moſtri dolci campi.
Se dale ppie mani
Queſto nauene or chi fia ch m ſtrāpi.
Ben puidde natura alnoſtro ſtato
Quādo dalpi ſchermo
Poſe fra noi. 2 la tedeſca rabia
Hal diſie cecho mōtral ſuo ley fermo
Se pui tanto ingegniato
Chal corpo ſano ha ſanato ſtabia
Or dētro aduna gabia
Fere ſeluagie 2 māſuete gregge
Sānidan ſi. che ſempre il miglior geme.
Et e. queſto del ſeme
Per piu dolor / del popol ſẽza lege
Alqual come ſi lege
Nacio aprile ſi il ſtancho
Che memoria delopie ancho no bāgue.
Quando aſſetato 2 ſtancho
Nō pui beue del fiume acqua che ſangue.
Ceſare tacio che ptr ogni piagia
Fece lerle ſanguigne
Dilor uene / ouel noſtro ferro miſe.
Or par nō ſo pche ſtelle maligne
Chel cielo my odio uagia
Voſtra mezze / cui tanto ſi gmiſe.
Voſtre uoglie diuiſe
Guaſtan del mōdo la pui bella pazte.
Qual colpa / qual uditio qual deſtino
Caſtidize il uerno
Pouero. 2 le fortune affliete 2 ſpazte
Perſeguize / en diſpazte
Cerear gente 2 gradize
Che ſpargal ſangue 2 uēda lalma apzzo

Io parlo per ueder dire
Ho p odio daltrui ne per despecto
Ne ue accorgete anchor p tante proue
Del bauarco ingãno
Chalçando il dito colamorte scherça
Pegio e lostratio almio parer chel dãno.
Dal uostro sangue proue
Piu largamente chaltra ira ue sterga
Da la matina aterga
Diuor pensate z uedrete come
Tien caro altrui chi tey se cosi uile.
Latin sangue gentile
Sgombra date queste dãnose some
Non fue ydolo uy nome
Vano sẽça sogecto
Chel forore delassu gẽte uitrosa
Vincreue dintellecto
Peccato e nostro z no natural cosa
No e. qsto iltẽçen che torta pma
No e. qsto ilmio nido
Ouc nudrido fui si dolce mẽte
No e. qsta la patria mchio mifido
Madre benigna z pia
Che copre luno z laltro mio parẽte.
Per dio qsto lamente
Valor ni moua z coy pietri guardate
Le lagrime del popol doloroso
Che sol da uoi ripso
Do po dio spera. z pur che uoi mostrate
Segnio altrui di pietate
Vertu ptra furore
Prendera lazme z fial gbatte corto
Che lantico ualore
Ne litalici cuori no e. ancor morto.
Signor mirate comel tẽpo uola
Et si come lauita
Fuge z lamorte ne soura lespalle
Voi siete or qui. pensate alaparita
Che lalma ignuida z sola
Conuen. chãzmi aquel dobioso calle
Alpassar qsta ualle
Piacciani p gio lodio z losdegnio
Ben h straxy alaurta serena
Et quel che naltrui pma
Tempo si spẽde. e qual che acto piu degnio
O. di mane o dingegnio
Inqual che bella lode
Inqual che studio honesto si guerta
Cosi qua giu si gode
Et lastrada del ciel si troua aperta.
Canzone io tãmonischo
Che tua ragion cortese mẽte dicta
Per che tra gẽte altera ce ti guene
E leuoglie soy piene
Gia de lusãça pxima z antica
Del uce sempre nemica
Pucrai tua uentura
Tra magnanimi pochi achil bey piace
Di loe chi masserura
Iuo gridando. pace. pace. pace.

J. pensier in pensier. di mõte i monte
Mi guida amor chogni segniato calle
Pzouo gzauo ala tranquilla uita
Ben solitaria piagia e. riuo/o fonte
Ben fra duo pgi siede ombzosa ualle
Iui sacqueta/ lalma sbigottita
Et rome amor lauuita
Or ride or piãge. or. teme/ or sassecura
El uolto che lei segue/ ouella! mena
Si turba z rassizena
Et in un esser pimol tẽpo dura
Onde alauista huom dital uita expzto
Diua questo arde z di sue state e incerto.
Per alti monti z p selue aspze trouo
Qual che zipos. ogni habitato luogho.
Enemico mortal/ de giochi mei
Acia schun passo nasce doy pẽsier nouo
De lamia dõna che souede in giocho
Giual tormẽto/ chi porto p lei
Et apena uõlei
Cangiar qsto mio uiuez dolce amazo
Chi dico forse ancor/ ti sezua amore
Ad un. tẽpo megliore
Forse a te stesso uile/ altrui se caro
Et in qsta trapasso sospirando
Or potrebbe esser uero.~ or chome.~ or quãdo
Oue pzige ombza don pino alto/ o. un colle
Talor maresto/ z piu nel primo saxo
Poi chame torno/ trouo il pzeto molle
De la pietade. z allor dico. ai lasso
Doue se giunto/ z onde se diuiso.~
Ma mẽtze tenez fiso/
Posso al primo pẽsier lamẽte uaga
Et mirar lei z obliar me stesso/
Sento amor si dapzesso
Che del suo ypo/ error lalma sappagra
Intãto pazti/ z si bella laueggio
Che se lẽzor durasse altro no chegio
Io. piu uolte (or chi fia chi mel creda)
Ne lacqua chiara z sopza lezba uerde
Veduto uua/ z nel tronchon duy fagio
En bracha nuda/ si stzetta che Leda
Hauzia ley decto/ che sua figlia pde
Come stella chel sol copze col ragio
Et qsto in piu seluagio
Loco mi trouo/ empiu desezto lido
Tanto piu bella/ ilmio pẽsier laddobza
Poi quãdo ilucro sgombza
Quel dolce error pur li medesmo assido
Me fiedo pietra morta in pietra uiua
Inguisa Duom/ che pẽsi z piãga z scriua
Oue daltra mõtagnia ombza no tochi
Verso! maggiore el piu expedito giogo
Tiran mi suol/ un dexideno inteso
Vidi imie dãni/ amisurar cogliochi
Comicio intanto/ lagumãdo sfoco
Di dolorosa/ nebia ilcor condenso

Allor chi miro z penso
Quãtaua dal bel uiso mi diparte
Che sempre me si ꝓsso z si lontano
ꝓsna fra me pian piano
Che sai tu lasso/ forse in ꝙlla parte
Or di tua lontanãza si sospira
Et in questo pensier lalma respira.
Canzone oltra quellalpe
La douel cielo. e piu sereno z lieto
Or uuedrai souruin rosnel rõziente
Due laura si sente
Dun fiesco z odorifero laureto
Juel mio roze/ aqlla che minuola
Qui uedrai poi limagine mia sola.

Or chel camin me chiuso di mezzo
Per desperata uia son dilũgato
Dagliochi ouera Jnnõ so ꝙ qual fato
Riposto/ ilgiudicio/ dogni mia fede
Passo ilcor di sospir chaltro no chiede
Et di lagrime unno. apiãger nato
Ne de rio duolme ꝙ che in tale stato
E dolre ilpiãto/ pu chaltri no crede.
Et sol ad una ymagine mattegnio
Che se no Çeusi o. prasitele o fidia
Aya meglior maestro/ z di piu alto ingegnio
Qual sithia maxitara/ o qual numidia
Sancor no sazia delmio exilio indegnio
Cosi nascosto/ mi zitruoua Jnuidia.

O. cantarei damor si nouamẽte
Chal duro fiancho. il di mille sospiri
Trãrei ꝓ forza z mille altri desiri
Dacrendere ne la gelata mente.
El bel uiso uedrei rangiare souẽte
Et bagniare gliochi. z piu pietosi giri
Fare come suol/ che de glialtrui martiri
Et del suo error quãdo nõ ual si pente.
Et le rose uermeglie fra leneue
Mouer dalaura z discoprir lauorio
Che fu di marmo chi dapresso guarda
Et tucto quel ꝙ che nel uiuer breue
Nõ zenchresco ame stesso angi me glorio
Desser seruata/ ala stagion piu tarda.

Amor nõ e che dũque quel chi sento.
Ma seglie amor/ ꝓ dio che cosa z quale.
Se lona/ onde laffecto aspro mortale.
Se zia/ onde si dolce ogni tormento.
Sa mia uoglia ardo/ onde l piãto/ el lamẽto/
Sa mal mio grado/ il lamẽtar che uale.
O. uiua morte. o delectoso male
Come poi tanto i me. sio nol consento.
Et siol consento/ a gran torto mi doglio
Fra si gravi uenti/ fra labarcha
Chi trouo in alto mar senza governo
Si breue di sauer derror si carcha

no.

Chi medesmo nō so quel chi mi uoglio
Et tremo ameçi state ardendo iluerno.

Hor ma posto rome segnio astrale
Come alsol neue/ rome cera alfoco
Et come nebia alucto/ z son gia zoco
Dōna merce chiamādo/ z uoi no chale.
Dagliochi uostri usciol colpo mortale
Contra cui no mi ual tempo ne loco
Da uoi sola prede/ z pazii uy giocho
Il sole el foco/ eluceto. ondio son tale
pensier son saecte. eluiso vn sole
El desir fuoco/ enseme chon questarme
Ni pūge amor/ mabaglia z mi destruge.
Et langelico canto z lepazole
Col dolce spirto/ ondio no posso aitarme
Son laura sināzi. acui mia uita fuge.

Ace nō troio/ z nō o. daftar guēra
Et temo z spero. z ardo z son vy ghiaccio
Et uolo sopral cielo z giacio intēra
Et nulla stringo z tuctol mōdo abraccio
Tal ma vy pieghon che no mapze ne sēra
Ne ꝑ suo mi ziten/ ne scioglie il laccio
Et no mi omāe amor z no mi sprēra
Ne mi uol uiuo/ ne mi trahe dimpaccio
Vegio sēza ochi z no ho lingua z guido
Et brāmo di perire z chegio vita
Et ho. ꝑodio me stesso/ z amo altrui
Pascomi di dolor/ piāgendo zido
Equalmēte mi spiace morte z uita
In questo stato soy dōna ꝑ voi.

Val piu diuersa z noua.
Cosa fu mai/ in qual che extranco clima
Quella si vey se stima
piu mi rasembra/ atal soy gionto amore.
Laondel di uien fore
Vola uno augel/ che sol sēza gsorte
Di uolōtaria morte
Rinasce/ z tucto anuer si rinoua
Cosi sol si zitroua
Lomio uoler z cosi ꝑ su lacima
Di suoi alti pensier alsol si uolue.
Et cosi si zisolue
Et cosi torna alsuo stato di prima
 Arde z more z ripiende mezzo soi
Et uiue pui cola fenice aproua
Vna petra. e si ardita
La per lindico mar che da natura
Trage ase ilferro/ elfura
Dal legno inghiusa che nauigi affonde
Questo prouo fra londe
Da mazo piato/ che quel bello scoglio
Ha col suo duro argoglio
Conducta/ oue affondar guien mia uita
Cosi lalma assōnita
Furandol cor/ che fu gra cosa duna

Et me tẽne vn ror / ſon diuiſo z ſpazſo
Von ſaxo atrar piu ſtazſo
Caine che fẽro / . o cruda mia uẽtura
Che in tarne eſſendo uegio trazmi azima
Aduna uiua dolre ralamita .
Ne lextremo occidẽte
Vna fera e . ſoaue z queta tanto
Che nulla piu . ma pianto
Et doglia z mozte dentro agliochi pozta
Holto guene accozta
Eſſer qual uiſta mai uer lei ſe gira
Pur che gliochi no mizi
Laltro puoſſe uedr ſeuiramente
Ma io incauto dolente
Cõzo ſempze almio male . z ſolen quãto
No ſoffrezto z naſpreto . malingozdo
Volez che cieco z ſordo
Si mi traſpozta / chel bel uiſo ſancto
E gliochi uaghi fien cagion chio pera
Di q̃ſta fera angelica Jnnocente
Surge nel mezo giozno
Vna fontana / z tien nome dal ſole
Che per natura ſole
Bullir le nocti . en ſul giozno eſſer freda
Et tanto ſi rafreda
Q̃tol ſol mõti z q̃to piu dapzeſſo
Coſi auen ame ſteſſo
Che ſon fõte dilagrime z ſogiozno
Quãdal bel lume adorno
Chel mio ſol ſalontana z triſte z ſole
Son le mie lucie . z nocte obſcuze . z dozo
Ardo . allor . ma ſe lozo
E ziami uegio apparir del uiuo ſole
Tucto dentro z di for ſento cangiarme
Et ghiazzo fazme . coſi fredo tozno .
Vn altra fonte ha . Ephizo
Dicui ſi ſcriue chelſſendo freda ella
Ogni ſpenta facella
Accende z ſpegne qual trouaſſe acceſa
La anima mia choffeſa
Anchor no era damoroſo foco
Appreſſandoſe vn poco
A quella freda chio ſempze ſoſpizo
Aize tucta . z mazizo
Simil giamai ne ſol uide ne ſtella
Chun cor di maimo apzeta moſſo hauzebbe
Poi chen fiãmata lebbe
Arizenſe lacetta gelata z bella
Coſi piu uolte alor racceſo z ſpento
Jlſo chel ſento / z ſpeſſo menadizo
Fuor tucti noſtri lidi
Ne liſole famoſe di fortuna
Duo fonti achi de luna
Bee . mor videdo / z chi de laltro ſtãpa
Simil fortuna ſtampa
Ma uita che morir pzima zidendo
Del gran piaczi chio pzendo
Se nol tempzaſſe doloroſi ſtridi

Amor chagion mi giudi
Pur alombra di fama ocultri zbruna
Tacevem questa fonte chogni or piena
Ma chon piu larga uene
Vegrian quādo rol tauro il sol saduna
Cosi gliochi miei piangon dogni tempo
Ma piunel tēpo che madōna uidi.
Chi spiasse rangone
Quel chi fo. tu puo dir sochun gran saxo
Jn una chiusa ualle onde sne sorga
Si sta. ne chi lo sforga
Ve. sēno amor che mai nol lasna uy paxo
Et limagine duna che lustruge
Che pse fuge tuctal tre psone.

Nō.

Nō.

Nō.

1 Tanto piu diuoso lalo spando
Verso diuor/ o dolce schiera amica
Tanto fortuna con piu ingiusto intrica
Fl mio uolare/ z gir mi face errando/
T Lor cha mal so grado atorno mādo
E con uoi sempre s' q̄lla ualle aprica
Quel mal nostro pulatra implica
Laltrier dalui partīmi lagrimando/
J. da man māca/ e. tēne il camin dricto
J. tracto a forza z e. damor scorto
Egli in Jerusalem z io in egipto/
Ma sofferēza. e nel dolor gforto
Che per lūgo uso gia fra noi p̄stupto
Fl nostro essere s' sceme/ e. raro z corto.

2 Nor che nel pensier mio uiue z regna
El suo segno magior nel mio cor tene
Talora armato nella fr̄onte uene
Jui. si lorta/ z ui pon sua s' segna
Quella camaze z soffrir nen segna
Et uol chel gran desio laltese spene
Ragion uergogna z reuerēza affrene
Di nostro ardir/ fra se stessa si sdegna
Onde amor paurtoso fugge alcore
Lasciando ogni sua empresa z piāge z trema
Jui. sa sconde z no appar piu fore
Che posso fare temendo il mio segnore
Se no star seco/ infino alora extrema
Che bel fin fa. chi bene amādo more.

3 Ome talora alcaldo tempo sole
Semplicetta farfalla allume auezza
Volar negliochi altrui p̄ sua uaghezza
Onde auen/ chen lamore altrui si dole?
Cosi sempuo cōzo almio fatal sole
De gliochi/ onde mi uien tāta dolceza
Chel fren delaragion̄/ amor no p̄za
E chi distrane cui̇to dachi uole
Et uegio ben quātegli a sciuo māno
Et so chi ne morro ueracemēte
Che mia uertu nō pō cōtra laffāno
Ma si ma baglia Amor soauemēte
Chi piāgo laltrui noya/ z nol mio dāno
Et cercha alsuo morir lalma gsente.

4 O dolce ombra delebelle fronde
Corsi fugendo vn despietato lume
Chefin qua giu maidra dalterzo cielo
Et disgombraua gia di neue i poggi
Laura amorosa/ che zinoua il tempo
Et fiorian p̄ le piagie leile ei rami
Non uide il mondo si legiadri rami
Ne mosse il cr̄eto mai si uerdi fronde
Come ame si mōstrar quel primo tempo
Tal che temendo/ delardente lume
No ualse almio refugio ombra di poggi
Ma de lapiāta piu gradita al cielo.
On lauro mi difese allor dal cielo
Onde piu uolte uago di bei rami
Do p̄ so grido per selue z per poggi

Ne giamai ritrouai tronchо ne frondi
Tanto honorate dal suо lume
Che no mutasse qualitate in tempo
Pero piu fermo ognior di tẽp in tempo
Seguẽdo, oue chiamar, moda dal cielo
Et sforzo dun suaue rchiaro lume
Tornar sempre diuoto aipumi rami
Et quãdo aterra son sparte lefrondi
Et qñ ilsol fa ucrdegiar ipogi.
Solue saxi campagnie fiumi e pogi
Qñto.e.trcato, unce rcangia ilpogio
Ondio chegio ꝓdono. aqste frondi
Se riuolgendo poi moltãi ilcielo
Fugir disposi linuestriti rami
Tosto che comiciai diueder lume.
Tanto mi piacque puma ildolce lume.
Che passai condilecto assai gran pogi
Per poter apssar gliamati rami
Ora lauita breue, el luocho el tempo
Mostrami altro pensiere di gir alcielo
Et di far fructo, nõ pur fiori efrondi
Altro amor, altre frondi. e altro lume
Altro saglir al cielo, ꝓ altri pogi
Cerchо, che ne. ley tẽp. e altri rami.

Vandio uodi parlar si dolcemente
Come amor ꝓpriо a suoi seguaci stilla
Lacceso mio desir tucto staudlla
Talchenfiamai. deuria lanime spente.
Trouo labelladõna allor ꝓsente
O. uũque mi fu mai dolce. o trãquilla
Nellabito, chal suon, no daltra squilla
Ma disospir mi fa destar souente.
Lechiome alaura sparse e lei guarsa
Indietro uegio e cosi bella riede
Nel cor come collei che tien lechiaue
Dal souerchio piacere che sactraucrsa
Alamia lingua qual dꝛo elle siede
Di mõstraua ꝓpalese ardir nõ aue.

Et cosi bello ilsol giamai leuarsi
Qñdol ciel fosse piu di nebia scarchо
Ne dopo piogia uidi dceleste archo
Per aere. ꝓcolor tanti uariarsi
Ingꝓti fiamegiando trãsformarsi
Nel dì chio presi lamoroso incarchо
Quel uiso. alqual. (et soy nel dir parco)
Nulla cosa mõtal pote aguagliarsi.
Vidi amor che leggiochi uolgea
Soaue, si chogni altra uista oscura
Dainde inqua mi comicio apparere
Sẽnucio iludi e lazo che tendea
Tal che mia uita poi nõ fo sicura
Et e. si uaga antor del uiuere.

Onmi ouel sole uerde ifiori elerba
O. doue uãte lui ilghiaccio elaneue
Põmi ouel cãpo, suo temprato eliene
Et oue che rel rende echi rel serba
Põmi in humil fortuna, o. dinsuperba

Al dolce aire sereno alfoscho e grieue
Pomi alanocte / aldi lugo e al breue
Alamatura etade / o · ala erba
Pomi i cielo / o · in terra · o · in abisso
In alto pogio / in ualle ima · e palustre
Libero spirto / o da suoi membri affixo
Pomi con fama obscura o cui illustre
Sazo qual fui vivo como son messo
Continuado ilmio sospir trelustre .

nō:

Ardente virtude ornata e calda
Alma gentil / cui tante carte vergo
O · solo gia donestade mi tenne albergo
Torre in alto valor fondata e salda
O · fama · o · rose / spalse indolce aulda
Diuina neue / mchio mi specchio e vergo
O · piacer / onde lali altri uso ergo
Che luce soura quanti ilsol ne scalda
Del uostro nome se mie rime intese
Fossen si lunge . hauzien pien tile e bastro
Latona elnilo Athlante olimpo e calpe
Poi che portare nol possō in tucte e quattro
Parti del mōdo / odrallo illui paese
Chaffenin parte elmar cinconda elalpe .

Vandol uoler che con duo sproni ardenti
Et con un duro fren / mi mena e rege
Trapassa adhor adhor lusata lege
Per far mpaci inimici spirti igrenti
Troua che le pauee e gliardimēti
Del cor pfudo nelafiōte lege
Et uede amor che sue emprese cōtrege
Folgorar ne torbati occhi pungenti .
Onde come colui chel colpo teme
Di Gioue irato si ritrage indietro
Che gran temēza gran delizi affrena .
Da fredo foco e paurosa speme
De lalma / che traluie comun uetro
Talor sua dolce uista rasserena .

On Thesin . Po . Arno Adige e Tebro
Eufrate . tigre Nilo / hermo . Tndo / e Gange
Tana histro . Alfeo Garona . elmar che frange
Podano / hibro / Rey . Sena Albia / Era / ebro
No . era abete pin fagio / o . Cinebro
Poria ilfoco allentar chel cor tristo ange
Quatal hel zio chadognior mecho piange
Collarboscel chen rime orno e celebro
Questun soccorso trouo fragli assalti
Damore . oue guen charmato viua
Lauita che trapassa asi gran salti
Cosi treста illui lauro mi resta ziua
Et chil piato pensier legradu e alti
Ne ladolce ombria alsuon delacque scriua .

Jtempo in tempo mi sfay men dura
Langelica figura . eldolce riso
Et laria del bel uiso
Et degliocchi legradu meno obscura

no.

Che fan mero / o. mai q̃sti sospiri
Che nascean di dolore
Et mostrauan di fore
La mia angosciosa z desperata uita
Sauien chel uolto in q̃lla parte giri
Per acquetare ltore
Parmi uedere amore
Mantenere mia ragione z darme aita
Ne pero trouo / anchor guerra finita
Ne tranquillo ogni stato del cor mio
Che pur mai de ildisio
Q̃to piu lasp̃ra massecura.

216.

Che fai alma ~ che pensi ~ hauien mai pace ~
Hauien mai treuga ~ odauien guerra etna ~
Che fia di noi ~ nõ so. ma quel cho sperna
Li suoi begliochi / il mal nostro nõ piace.
Che pzo. se con quegliochi ella me face
Di state di ghiaccio / di foco q̃ scerna ~
Ella no. ma colui che ligouerna
Questo / che e. a noi ~ sella sel uede z tace ~
Talor tace la lingua / el cor si lagna
Ad alta uoce. pur sta asciutti z lieta
Piange / doue mirado altri nol uide.
Per tutto cio lamẽte nõ sacqueta /
Rompendo il duol. chen lei sacoglie z stagna
Cha gran sp̃ra huom / misero nõ crede

On datra z tempestosa onda marina
Fugio in porto / gia mai stãcho nochiero
Com io dal fosco z turbido pensiero
Fugo. ouel gran disio mi sprona z china
Ne mortal uista mai luce diuina
Vinse come lamia / quel ragio altero
Del bel dolce soaue biãcho et nero
Inche i suoi strali amor drza z affina
Cieco nõ gia / ma fatto ilue gio
Nudo / seno q̃to uergogna il uela
Garzon con ali nõ pinto / ma uiuo
Indi mi mostra quel cãmolti cela
Chapatte a patte entro a begliochi lego
Q̃llo parlo damore z q̃llo scriuo.

Veste humel fera. ny cor di tigre o dorsa
Chen uista humana / uista dangel uene
In riso in pãto / fra paure z spene
Mi rota si. chogni mio stato in forsa
Sen breue / nõ mi accoglie / o nõ mi smorsa
Ma pur / come suol fare. fra due mi tene
Per quel chio sento / a lor gia fra le bene
Dolce ueneno / amor mia uita e. corsa.
Non po. pur. la uertu fragile z stancha
Tante uarietati omai soffrire
Che in vn. pũto arde / aghiaza arrossa / embiãcha
Fugendo spera / i suoi dolori finire
Come colui. che dorza hora mancha
Che ley po / nulla / chi nõ po morire

Te calde sospiri al freddo core
Rompete il ghiaccio che pieta stende?

Et se priego mortale alcel sen rende
Morte o merce sia fine almio Dolore
Te dola pensier parlãdo fore
Di quello ouel bel guardo nõ si stende
Se pur sua aspreza o mia stella noffende
Sarem fuor di speranza e fuor derrore
Dir se po ben. puoi nõ forse apieno
Chel nostro stato e. q̃eto e fosco
Si come el suo pacifico e sereno.
Gite secur omai chamor uien uosco
Et sua fortuna. po ley uenir meno
Sa segni del mio sol. laue conosco.

Estelle dcielo egli Elemẽti appiouа
Tucte lor arti e ogni extrema cura
poser nel uiso lume Jnsu natura
Se specchia dsol chal trouc par no trouа.
Opra e. si altcza si legiadia e noua
Che mortal guardo in lei nõ sassecura
Tantã ne gliochi lei for di misura
Par chamore e dolceza e gratia piouа
Laue presso dalor dolci rai
Senzãma donestade e tal dueto
Chel dir nostro el pẽsier uõce dassai
Basso dasir nõ e. che sui si senta
Ma donor di uirtude. or q̃n mai
Fo p̃ sõma uelta uil uoglia sprẽta.

On fur mai Gioue e Cesare si mossi
Dfolminar collui q̃sto afeure
Che pieta no hauesse spinte lue
Et lor delusate arme amle due scossi
Piangea madõna el mio segnior chi fossi
Volse auedala e suoi lamenti audue
Per colmarmi di doglia e di disiu
Et ancor mi la medolla eglio ssi
Quel dolce prãto mi dipinse amore
Dngi scolpio. e que dech suaui
Di scripse entro un diamãte en megol core
Que con salde e segniosi chiaui.
Ancor torna sobuete a trarne fore
Lagrime rare e sospir lũghi e graui.

Vidi intẽra angelici costumi
Et celeste bellece al mõdo sole
Tal che di rimẽbrar mi giouа e dole
Che q̃sto mio par sogni ombre e fiumi
Et udi lagrimar que due bel lumi
Chay finto mille uolte e udia alsole
Et udi sospirãdo dir parole
Che fariay gir inmonti e star istumi.
Dmor seno ualor pietade e doglia
Facean prãgẽdo uu pur dolce gẽto
Dogni altro che nel mõdo udir se soglia.
Et cra ilcielo alarmonia si intento
Che nõ si uedea in ramo mouer foglia
Tanta dolceza auuay pien layre eluẽto.

Del sempre accerbo e honorato giorno/

Mando ſi alor limagine ſua unica
Chen gegnio. oſtil nō fia mai chel deſtrua
Maſpeſſo allui con lamemoria torno.
Lacto dogni gentil pietade adorno
El dolce amoro lamētar chi udiua
Faran dubiar ſe mortal dōna o diua
Foſſe chel ciel raſſerenaua intorno
Lateſta or fino / z calda neue iluolto.
Hebano ingli / z gliochi eran due ſtelle
Onde amor lacco / no tendeua in fallo / infallo
Perle z roſe uermeglie / oue lacrolto
Dolor formaua ardēti uoce z belle
Fiāma iſoſpiri. e le lagrime criſtallo.

O De chi poſi gliochi laſſi o giri
Per quetar lauaghezza che gli ſprengnie
Trouo che bella dōna uni dipingnie
Per far / sempre mai uerdi mmei diſiri
Con legiadro dolor / pari chella ſpiri
Altra pieta / che gentil cor ſtrengie
Oltra lauiſta / alcorechie ornar ſi gnie
Suo uoci unne z ſuoi ſanchi ſoſpiri.
Amor. cluce fur mero / adir che quelle
Chi uidi eran belleze al mō do ſole
Mai no uedute pui ſocto le ſtelle
Ne ſi piatoſe z ſi dolci parole
Sodiron mai. ne lagrime ſi belle
Diſi begliochi. uſcir mai udir i ſole.

Nqual parte del ciel / quale y dea
Era le exempio / onde natura tolſe
Quel bel uiſo legiadro / in chella uolſe
Moſtrar qua giu / ciò to laſſu potea.~
Qual ninfa in fonti / in ſelua mai qual dea
Chiome doro ſi fino alaura ſciolſe.~
Quādo un cor tante inſe uertu accolſe:~
Ahi che laſōma e dimia morte zca~
Per diuina belleza / daimo mira
Chi gliochi di coſtei giamai nō uide
Come ſoauemēte ella legira
Non ſa come amor ſana / z come ocide
Chi nō ſa / come dolce ella ſoſpira
Et come dolce parla z dolce ride.

Mor zio ſi pien di miraueglia
Chomuon / che mai coſa incredibil uide
Miriar coſtei quādella parla o ride
Sola a ſe ſteſſa z nullaltra ſimiglia
Dale bel ſuoi dolci trāquille ciglia
Sfauillan ſi le mie due ſtelle fide
Chaltro lume / nō e. chi ſchiami z guidi
Chi damar altrimēte ſi conſiglia
Qual miracol equel quādo fra lerba
Quaſi vy fior ſede / ouer quādella preme
Colſuo candido ſeno / uy uerde creſpo.
Qual dolceza e. ne laſtagione acerba
Vederla ire ſola / co penſier ſuoi inſeme
Texendo un cerchio alloro teneſo z creſpo.

Passi sparsi / o. pensier uaghi z pti
O. tenace memoria / o. fiero ardore
O. possenti disiri · o. debil core
O. occhi miei / occhi nō gia ma fonti
O fronde honor de lesta mose fronti
O. sola ensegnia algemino ualore
O. fatirosa uita / o dolce errore
Che mi fate ir cercando piage z monti
O. bel uiso / ouamore insieme pose
Gli speroni el fren · onde mi pōge z uolue
Come allui piace . z calcitrar nō uale
O. anime gentile z amorose
Salcuna hal mōdo / z uoi nude ombre z polue
De zestate auedr / quale / ilmio male .

Ieti fiori z felici z liey nate herbe
Che madna pensando premer sole
Piagia chastolti sue dolce parole
Et del bel piede alcun uestigio serbe
Schietti arbuscegli z uerdi fronde acerbe
Amorosette zpalide uiole
Ombrose selue / oue parote il sole
Che uie fracon suoi ragi alte z sopbe
O. soaue contrada / o puro fiume
Che bagni ilstio bel uiso / z gliocbi chiari
Et prendi qualita dal suo lume
Quito mirdio gliacti honesti z crari .
Nō fia i suoi sogliio / omai che p costume
Darder / con lamia fiāma / noy i pari .

Hor che uedi ogni pensier apto
Ei duri passi / onde tu sol mi scorgi
Nel fōdo del mio cor / gliocbi tuoi porgi
Ad te palese / a tucti altri couerto
Sai quel che p seguir te / o gia sofferto
Et tu pur uia di pogio in pogio sorgi
Di giorno in giorno z dime nō ti accorgi
Che son si stancho / el sentier me trop̄o certo
Ben uegio io di lōtano / il dolce lume
Oue p aspre uie / mi sproni z gru
Ma no ho . come tu da uolar piume
Assai genti lasa imiei disiri
Pur che lun disiādo imi gsume
Ne lei dispiaccia / che per lei sospiri

R . chel cielo z latra / el uēto tace
Ele fere egli occegli ulsōno affrena
Notte il cariō stellato in giro mena
Et nel suo letto / il mar senz onda giace
Veglio / pēso / ardo / piango . z chi mi sface
Sempre . me i nāzi p mia dolce pena
Guerra el mio stato diua z di duol piena
Et sol di lei pēsando / o . qual che pace
Cosi sol / duna chiara fonte uiua
Mouel dolce z lamazo ondio mi pasco
Una man sola / mi risana z punge
Et pchel mio martir nō giongn a riua
Mille uolte il dì moro / z mille nasco /
Tanto da la salute mia son lunge .

nō .

Home el candido pie per lerba fiesta
Idolo passi honestamente move
Verdi chentorno i fiori apre z rimove
Da le tenere piante sue par chesta
Amor che solo i chuor legradi sue sesta
Ne degnia di provare sua forza altrove
Da begli occhi vy piacce si caldi prove
Chi nō curo altro try. ne bramo altresta
Et rolandare / z col soave sguardo
Sacrordan le dolcissime parole
Et lacto māsueto humile z tardo
Dirai quacro famille z nō gia solo
Nastel gran foro / dichio umo z ardo
Che so facto / vno orel / nocturno alsole .

Nō.

Jfosse stato fermo alassel ūcha
La dove Apollo dnento pyheta
Fiorēza hauua forse ogi il suo poeta
Non pur Verona / ayantoa z Arimcha
Napchel mio tēren / piu no singūcha
De lomor diquel saxo . altro pianeta
Cōuen chi segua / z del mio cāpo mieta
Lappole z stechi cola falce aduncha
Loliua e . secha z e . zuolta altroue
Lacqua che di parnaso se deriua
per cui s alcun tēpo fiorina
Cosi sucetura ouer colpa mi priua
Dogni bon fructo / so le terno Gioue
De lasua gratia sopra me nō proue .

Vando amor i begliochi atēra inchina
E . i uagli spirti in vn sospiro accoglie
Cole sue mane z poi in uore gli scioglie
Chiara soaue angelica diuina .
Sento star del mio chor dolce rapina
Et si dētro cangiar pensieri z uoglie
Chi dico / or fien dime lultime spoglie
Sel cielo si honesta morte mi destina
Mal suon che di dolcezza i sensi legha
Col gran desir / dudendo esser beata
Lanima al despartir presta raffrena
Cosi mi uolo / z cosi uolge z spiega
Lostame de lanuta che me dam
Questa / sola fra noi del ciel sirena

Hor mi māda quel dolce pensiero
Che secretario antiquo e . fra noi due
Elmi sforza / z dice che no fue
Mai combor pīto aquel chio bramo z spero
O che talor mencognia z talor uero
Ho i itrouato le parole sue
Nō so sil creda / z uuuomi entra due
Ne si / ne no . nel cor mi sona entero
Nāsta passal tēpo z nel specchio
Mi negro andar / uer lastagion gratia
Dsua promessa / z alamia speranza
Or sta che io / gia solo io nō inuecchio
Gia petrarde il mio desir nō uaria
Ben temo / i luuuer breue che nauāza .

Ien dun uago pensier che mi desma
Da tutti gli altri / e fami ir al mõdo solo
Adora adora ame stesso minuolo
pur lei cercãdo che fugir deuria
Et uegiola passar / si dolce e ria
che lalma trema / per leuarse anolo
Tal darmati sospir gdure stuolo
Questo / lella damor nemica e mia.
Ben si no erro di pietade vn ragio
Scorgo / fral nobiloso altezo ciglio
Chen parte rasserena ilcor dogliosо.
Allor racolgo lalma / e po chi agio
Di scouũli. ilmio mal piesb gsiglio
Tanto / glio adire che comẽciare no oso

Ju uolte gia dallel sembiante humano
O. preso ardir colemie fide scorte
Dassaglir con parole honeste accorte
Lamia nemica ĩ acto humile e piano.
Fãno poi gliochi suoi mio pensier uano /
per chogni mia fortuna / ogni mia sorte
Mio ben / mio male / emia uita emia morte
Quegli che solo ilpo fan / lapposto ĩ mano
Ondio nõ pote mai formar parola
Chaltro che dame stesso fosse intesa
Cosi ma facto amor tremãte e fioco
Et uegio orben / che cautade accesa /
Lega lalĩgua altrui gli spirti ĩuola
Chi po dir / chomẽ gli arde ĩ petto el foco.

Jonto ma amor fra lelle e crude bramia
Che miuendono atorto / e sio mi doglio /
Doppial martire / ondio pur chomio soglio
Fl meglio. e. chi mi mora amando e tamia
Che põna gsta ilzen / qualor pui aghiaccia
Dideri ogliochi e rõpe ogni sforzo sdegnio
Et ha si egual / allelelleze orgoglio
Che di piacere altrui pãr che gli spiacia.
Nulla posso leuar / io per mio ingegnio
Del lel diamãte ondella ilcor si duro
Laltro e. duy marmo. che si moua e spiri.
Ne della ame ptuctol suo desdegnio
Torã giamai / ne ptsembiãte oscuro /
Lemie speranze e imie dolci sospiri.

Jnuidia nemica di uertute
Cha lei pũpty uolentier gtrasti
per qual sentier cosi tanta entrasti
Jnquel lel pecto e con qual arte il mute.
Daradire nai suelta / mia salute
Troppo felice amãte mi mõstrasti /
Nquella che mei pieghi humili e casti
Gradi almen tẽpo / or par che odi e rifiute
Ne prio che con acti acerbi e rei
Del mio ley / piãga / e delmio pianger rida
poria changiare solun di pẽsier miei
No priche mille uolte il dì muorda
Fia chio no lami / e chi no sprezi ley
Che sella mi spauẽta / amor maffida.

Grandol sole de le gli occhi sereno
Doue che spesso inmie dipingne e bagna
Dal cor lanima stancha si scompagna
per gir nel paradiso suo teẽreno
Poi troua dol di dolce e damar pieno
Qual modo si tesse opra di ragnia
Vede. onde sero e roy amor si lagnia
Chasi caldi gli spron si dzol freno
per sdi extremi duo strau e mixti
Or con uoglie gelate/ oz cõ accese
Stasi cosi tra misera e felice
Dapochi lieti e molti pensier tristi
El pur si pẽte de lardite empzese
Tal fructo nasce di cotal radice.

Era stella sel cielo ha forza i suoi
Qual cun crede fo socto cui nacqui
Et fera cuna doue nato giacqui
Et fera ira oue ipie mossi pri
Et fera dõna che cogliochi suoi
Et con laccio/ acciu sol pesegnio piacqui
Fe la piaga onde amor tecto no tacqui
Che con quella arme e saldar la pri.
Ma tu prendi adilecto idolor miei
Ella nõ gia/ pche nõ son piu dui
El colpo e. di saecta/ e nõ di spiedo
Pur mi gsola che languir per lei
Veglio e. che gioir daltra. et tu mel grui
per lorato tuo strale e io tel credo.

Dando mi uene e nãzi il tẽpo il loco
Oue pdi me stesso el crudo nodo
Onde amor di sua man/ maiũse i modo
Che lamar mi fe dolce/ el piãger gioco.
Solfo e resta son tucto. el core e un foco
Da quei soaui spirti e qua sẽpre odo
Dcerso dẽtro/ si cardẽdo godo
Et dicio uuio/ e daltro mi cal poco
Quel sol/ che solo agliocchi miei e splende
Con uaghi ragi anchor inde mi scalda
Duespro tal/ qualeza ogi ptempo/
Et cosi dilontan/ malluma encende
Che lamemoria adogni or fa esca e salda
pur quel nodo mi mõstra el luogo el tẽpo.

Er meço ilboschi e hospiti e seluagi
Onde uãno agrau e sdegnio homini e armi
Vo seruire che nõ po spauentarme
Altri chal sol/ cha damor uuio/ uagi
Et uo cantãdo o pẽsier miei nõ sagi
Lei chel ciel nõ pria lontana parme
Chi lõ negliocchi e ueder sero parme
Dõne e dõzelle. sõno alcte e fugi.
Parme do dirla udẽdo i rami e loze
Et le fronde e lo regli lagnarse e lacque
Mormorãdo fugire per lerba uerde
Raro un silẽtio vy solitario hõore
Dombrosa selua mai tanto mi piacque
Sẽno che dalmio sol troppo si perde.

Ille piage ⁊ vn giorno ⁊ mille riui
Mostrato ma ꝑ la fumosa ardẽna
Amor cha suoi lepiãte ci trou ẽ pẽna
Per fuggir altergo ciel uolãdo ir uiui
Dolce me sol sẽza arme esser stato iui
Doue armato fier Marte ⁊ no attẽna
Quasi sẽza gouerno ⁊ sẽza Antẽna
Legno ⁊ in mar pien di pensier graui ⁊ schiui
Pur gionto alfin de la giornata obscura
Rimẽbrando ondio uegnio ⁊ con quai piume
Sento di troppo ardir nascer paura
Hal bel paese el delectoso fiume
Con serena accoglienza rassecura
Fleui gia uolto ouẽbrita il suo lume.

Nor mi sprona in vn tẽpo ⁊ affrena
Assecura ⁊ spauenta ardir et aghiaccia
Gradisce ⁊ sdegnia adse mi chiama ⁊ schiaccia
Or mi tene in sperãza ⁊ or pena
Or alto or basso il mio cor lasso mena
Onde uago desir perde la traccia
El suo sõmo piacer par che gli spiaccia
Cerror sì nouo lamie mẽte e piena
Vn amico pensier li mõstra iluado
Nõ dacqua che per gliocchi si uscolua
Dagir tosto ouie sperta esser ostenta
Poi quasi maggior forza indi la suolua
Couien chaltru uia segua ⁊ mal suo grado
Dalsua lũga ⁊ mia morte gsenta

Eri quãdo talor mecho sadira
Lamia dolce nemica che si altera
Vn cõforto me dato chio nõ pera
Sol perch uerbi lalma respira
Ouũ quella sdegniãdo gliocchi gira
Che di luce privar mia uita spera
Le mãstro imici pien dumilta fuera
Cha forza ogni suo sdegnio indietro tira
Se cio nõ fosse andrei no altramẽte
Ducder lei chel uolto di medusa
Che facea marmo deuentar lagente
Cosi dũque fa tu chi uegio exclusa
Ognialtra aita el fugir ual niente
Dinãze alali chel signor nostro usa

Or ben puo tu portartene la forza
Dime. con tue possenti ⁊ rapide onde
Malispirto che uentro si nasconde
Nõ cura ne di tua ne daltrui forza
Loqual sẽzalternar pogna conorsa
Ducto ꝑ laure alsuo desir seconde
Bactẽdo lali uerso laurea fronde
Lacqua cluctо ⁊ lauela ⁊ remi sforza
Re de gli altri superbo altero fiume
Che contra il sol quãdo ne mena il giorno
Sꝑponẽte abandoni ogni ꝑuilel lume
Tutencuai col suo mortal soggiorno
Altro couerto damorose ꝑiume
Torna uolãdo alsuo dolce sogiorno.

Nor fra lerba vna legiadra rete
Dorо z dipzle tesе socto un ramo
Dallor sempze uerde chi tantamo
Benche nabia ombze pui triste che liete
Lesra ful seme chegli sparge z miete
Dolze z arczo chi pauento zbramo
Lenote nō fur mai daldi chadamo
Dtzse gliochi/ si soaui z quiete
Elchiaro lume che sparir fral sole
Folgoraua dintorno/ elfiume auolto
Era alaman/ chauorio z neue auāza
Cosi radi alazete z qui man colto
Gli acti uaghi/ z langeliche parole
Elpiacer/ eldesizi. z la speràza.

Nor chentrēdi ilcor dardēte gelo
Di gelata paura ilten rōstrecto
Et qual sia piu fa. dubio alintellecto
Lasperāza oltemor/ lafiāma olgielo.
Trema alpiu ualdo/ ardē alpiufiedo gielo
Sempze pin didisizi/ z di sospecto/
Pur come dōna in un uestir schiecto
Cieli un huom uulo/ o soctuin picriol uelo
Di queste pene/ emia ypria lapruma
Ardēr di z nocte/ z quāto eldolze male
Non pēsier cape/ nō chen uezsi oncima
Laltra nō gia chel mio lel foco/ e tale
Chogniom paziegia z del suo lume e. īnma
Chi uolar pēsa īdazno sprecha lale.

El dolce sguazdo dicostei mānde
Et le suaui parolecte accorte
Et samor sopra me lafa si forte
Sol quādo parla/ ouer quādo sōride
Lassō che fia/ se forse ella dunde
O. per mia colpa/ o ypmaluagia sorte
Gliochi suoi dameze/ siche di morte
La douor/ massecura/ allor mi sfide.
Pero si tremo/ z uio col cor gelato
Qualor uegio cangiata sua figura
Questo temer dantiche prouse e. nato.
Femina e. cosa mobil per natura
Ondio solen/ chunamorosо stato
Jncor didōna/ picriol tēpo dura.

Nor natura z labella alma humile
Ouognaltra uirtu/ allerga z regna
Cōtra me son guirati amor sengegna
chi mora afineto. encio segue suo stile.
Natura ten costei dun si gentile
Lacrio/ che sforzo nullo e. chi sostegna
Ella/ e. si schiua chabitar nō degna
pui ne lauuta fuiticosa z humile.
Cosi lospirto dora sihor uien meno
Dquelle belle cazc/ mēbra honeste
Che specchio eraiy di zian legiadria
Et samorte pieta nō stringe ilfreno
Lassō ley uegio si che stato son qste
Vane spāze ondio uuez solea.

Vesta fenice de laurata piuma
Ilsuo bel collo candido gentile
Forma segnate un si caro monile
Chogni cor adolasse / elmio gsuma /
Forma un diadema natural challuma
Layze dintorno / el tracto focile
Damor trage indi un liquido socile
Foco / che marde alpiu algête bruma
Purpurea ueste Dun ceruleo lembo
Sparso di rose ilxgliumeu uela
Nouo habito / z bellezza unita z sola
Fama nel odorato z ricco grembo
Darabi monti lei zuoni z cicla
Che per lonostro / ciel si altera uola.

Evirgilio z homero hauessen iusto
Quel sol / ilqual uegio cogliochi mei
Tucte lor forze in dar fama a costei
Hauuian posté / z lun sbl collaltro misto.
Diche saiele Enea turbato z tristo
Achille vlixe z glialtri semidei
Et quel che rexe ani anquatasei
Silene ilmondo / z quel channse xgisto.
Quel fiore antico di virtude z arme
Come sembiante stella hebbe con questo
Nouo fior donestade z di bellezze
Ennio di quel canto riuuido carme
Di questal trio / z o. pur no molesto
Gli sia ilmio ingegnio / elmio lodar nô sprezi.

Jonto Alexandro alafamosa tomba
Del fero Achille sospirâdo dixe
O. fortunato che si chiara tromba
Trouaste. z chi dite si alto scripse.
Nasta pura z cândida colomba
Acui nô so sal môdo mai par uixe
Nel mio stil frale assai pocho zilomba
Cosi son lesue sorte a riascun fixe.
Che domero dignissima z Orpheo
Et del pastor / chantor mantoua honora
Chandassen sempre lei sola cântando
Stella dissorme e facto sol quireo
Cômisse atal chel suo bel nome adora
Aya forse scema / sue lode parlando.

Lmio sol / quella fronde chio sola amo
Tu prima amasti / orsola albel sogiorno
Verdegia. z sêza par / pri che ladorno
Suo male z nostro uide sprima Adamo.
Stiamo / amiâla. Jn pur prego z chiamo
O. sole. z tu pur fugi. z stai dintorno
Ombrate ipogi. z tene porti ilgiorno
Et fugêdo mi tor quel che piu bramo
Lombra che cade daquel humel colle
Oue sfauilla ilmio soaue foco
Quel gran lauro / fo picciola uerga
Crescendo mentrio pe lo aghochi tolle
La dolce uista del biato loco
Quel mio cor con lasua dôna albergi.

Assa lanaue mia colma de oblio
per aspro mare amezza nocte iluerno
Enfra scilla e caubde / e algouerno
Siede il signor / anzi l nimico mio
Ciascun zemo vn pensier pnto e rio
che la tempesta / e lfin pur / chabia schermo
Lauela rompe vn uẽto humido e lmo
Di sospir di sangue e di disio
Piogia dilagrimar nebia desdegni
Bagnia e ralẽta / le gia stanche sarte
che son derror / conſignorãzi atorto
Celaſt iduo mie dolci usati segni
Mozta fra londe / e laragione e lazte
Tal che comẽcio adesperar del porto.

Na candida cerua sopra lerba
Verde mappaue conduo corna doro
Fra duo riuiere alombra duno alloro
Leuandol sole alastagion acerba
Era sua uista si dolce soperba
Chi lasciai per seguir la ogni lauoro
Come lauaro / chen cercchar thesoro
Con dilecto lassẽo di sanzba
Nessun mi tocchi albel collo dintorno
Scripto hauea di diamãti e ditopazi
Libera farmi almio Cesare pazue.
Et eral sol / gia uolto almezo giorno
Gliocchi mie stanchi · di mirar nõ sazi
Quãdio cadi nelacqua / et ella spazue.

Iome eterna uita / e ueder dio
Ne piu sebrama / ne bramar piu lice
Cosi me dõna / e luoi uedere / felice
Fa mãsto breue · e fraile uiuer mio.
Ne uoi stessa comhor bella uidio
Giamai / seuce alcor lochio e udire ·
Dolce delmio pẽsier ora beatrice
Che uiue ogni alta speme / ogni disio.
Et seno fosse ilso fugir siratto
Piu no domãdazei che salmy uiue
Sol do doze / e tal fama fede acquista
Alcun dacqua / o · di foco elgusto eltatto
Acquetay cose dogni dolor priue
J · e che nõ delauostra alma uista.

Triamo amor anedar lagloria nostra
Cose sopra natura / altieze e noue
Vedi len / qntay lei dolceza proue
Vedil lume / chel ciel si fera mostra
Vedi qnte dora enpezla enostra
Labito chiaro e mai nõ usto altroue
Che dolce mẽte ipiedi e gliocchi moue
Per questa di be colli ombrosa chiostra
Erbetta uerde e i fior di color mille
Sparsi socto quel / delce antacha e negra
Pregay pur / chel bel pie lipma e tocchi
Et ciel di uaghe e lucide fauille
Sarrende intorno / en uista si ralegra
Desser facto sizey. dasi begliocchi.

Asso lamẽte dun si nobil alo
Che ambrosia z nectar no ſuidio agroue
Che ſol mirando oblio ne lalma proue
Dognaltro dolre z lethe alſodo bibo.
Talor chodo dir roſe encor deſmio
perche daſoſpirar ſempre ritroue
Rapto pman damor nõ ſo ben doue
Doppia bellezza in von uolto deliuo
Che quella uoce infin alor gradita
Suona in parole ſi legiadre z rare
Che ſtãz nol ſozia chi no la udita
Allor inſieme in men duy palmo appare
Visibilmẽte / ſpto in q̃ſta uita
Arte ingegnio natura / el ciel po fare.

Dura gẽtil che raſerena i pogi
Deſtando i flor per queſto ombroſo boſco
Al ſoaue ſuo ſpirto riconoſco
per cui guen / chen pena en fiama pogi
Per ritrouar ouel cor laſſo appogi
Fugo dalmio nation dolre aire foſco
per fare lume alpẽſier torbido z foſco
Cerco ilmio ſole z ſpero uedrlo ogi.
Nel qual trouo dolrezze tante z tali
Chamor per forza alui mi zogiure
Poi ſi mi abaglia / chel fugir me traldo.
Chiderei aſcãpar nõ arme anzi ali
Ma perir mi dalciel q̃ſta luce
Che dalũge mi ſtrugo / z da preſſo aizdo.

I. di. indi uo cangiando ilufo el pelo
Ne po ſmorto idolin ſueſtati hami
Ne ſbrãcho uerdi z ſueſtati rami
Del laltor che ne ſol cura / ne gielo
Sẽpre acqua ilmare / z ſẽpre ſtelle il cielo
Sia ſi nãzi chio nõ ſẽpre tema z brami
La ſua bellombra. z chi nõ odi z ami
Laltra piaga amoroſa che mal cielo.
No ſpro delmio affãno hauer mai poſa
Infin che mi diſſoxo z ſnervo z ſolpo
O. lanemica mia pieta naueſſe.
Eſſer po. in puma ogni poſſibil coſa
Chaltri che morte o della ſanil colpo
Chamor / chon ſuoi begliochi alor mi preſe.

Dura ſirena che fra uerdi fronde
Mormorãdo aferir nelvolto ueme
Fami ſouenir quãdamor diẽme
Le prime piaghe ſi dolci z pfonde
Ellel uſo ueder chaltri maſconde
Che ſdegnio o geloſia celato teme
Et lechiome or auolte en pile en gẽme
Allora ſcolte z ſopra or terſo bionde.
Le equali ella ſpargea ſi dolcemente
Et racoglea con ſi legiadri modi
Che zipenſãdo anchor trema lamente
Torſele iltẽpo poi ẽ piu ſaldi nodi
Et ſtrenſel cor dun laccio ſi poſſente
Che morte ſola fia chindi loſnodi.

L Aura celeste che n quel uerde lauro
Spira ouamor feu nel fianchо Apollo
E. ame pose un dolce giogo altrollo
Tal che mia libertà / tarda rustruro
Po quello in me che nel gran uechio mauro
Medusa quãdo / mstlice trâsformollo
Ne posso dal bel nodo omai dar crollo
Lauel sol perde / non pur lombra o lauro
Dicho lechiome bionde el uerde lacio
Che si soauemẽte lega e strenge
Lalma che dumeltrade / no dalno desmo
L ombra sua sola tal mio cor un ghiaccio
Et di biancha paura / ilviso tingo
Mi gliochi hãno uirtu / di farmi uy marmo.

L Aura soaue alsole spiega et ubra
Lauro / chamor di sua man fila e tesse
La da legliochi e delechiome stesse
Legal cor lasso e lieui spirti cribra
No ho medolla in ossо. o sangue in fibra
Chi nõ senta tremar pur chi ma presse
Dou chi morte e uita in seme spesse
Volte infra lebilãce appende e libra
Vedendo ardere ilumi ondio mancndo
Et folgorare modi ondio son preso
Or su lumero dextro or sul mãcho
I nol posso e dire chi nol comprendo
Da tal / due luci e lintellecto offeso
Et di tanta dolcezza oppresso e stancho.

Bella man / che mi destrugi e sforze
En poco spatio lamia uita chiudi
Mano ouogni arte e tucti loro studi
Poser natura / el ciel p farti honore
Di unque pria le ouetal colore
Et sol nelemie piaghe acerbe e crudi
Dite schiecti soaui atempo ignudi
Consentite or uoi p aruchiarme amore.
Candido legiadrecto e caro guanto
Che copria necto auorio e fresche rose
Chi uide almõdo mai si dolce spoglie.
Cosi hauessio del bel uelo altretanto
O. incostantia dellehumane cose
Pur questo. e. furto. e uen che me ne spoglie.

On pur quel una bella ignuda mano
Che con grauc mio dãno si reueste
Mala altra e le due braccia accorte e preste
Son astringere ilcor timido e piano
L acci amor mille e nessun tende mi uano
Fra quelle noue uaghe forme honeste
Chadornan si lalto habito celeste
Chagiunger nol po / shl / nengegnio humano
Gliochi lucenti e lestellanti ciglia
Lalella bocha angelica di riso
Piena e di rose e di dolce parole
Che fãno altrui tremar / di marauiglia
Et lafronte e lechiome chauedete
Di state amẽo di uincono ilsole.

Ia uentura z amor mauia sladorno
Diun bello aurato z sottil trapunto
Chal sõmo delmio ben quasi era agionto
Pensando mecho achi fu questo intorno
Nemi riede alamente mai quel giorno
Che mi fe richo z puouerõ in vn punto
Chi nõ sa dira z di dolor compũto
Pien di uergogna z damoroso scorno
Che lamia nobil preda nõ piu stretta
Tẽni albisogno z nõ fui piu costante
Contra laforza sol dunangiolecta
Fugendo alcẽno giunsi alepiante
Per far almen di quella mayuendecta
Che de begliochi mi tra lagrime tante.

Von bel chiaro polito z nuouo ghiaccio
Doue lafiãma che mincende z strugge
Et si leuene elcor mastruga z sugge
Che uisibilmente imi disfaccio
Morte gia per ferir algra tal bracio
Come irato ciel tona/olion zugge
Va pez seguendo mia uita che fugge
Et io pien di paura tremo z taccio
Ben pzia ancor pieta conamor mixta
Per sostegnio dime doppia colõna
Possi fra lalma stãcha elmortal colpo
Maio nol credo nel conosco in iusta
Di quella dolce mia nemica z dõna
Ne dicio lei/ma mia uentura in colpo.

Asso chi aldo/z altri nõ mel crede
Si crede ognuom/se nõ sola colei
Che sourognialtra/z chi sola uorrei
Ella nõ par chel creda/z si sel uede
Infinita bellezza z pocha fede
No uedete uoi ilcor negliochi mei
Seẽno fosse mia stella z pur deurei
Dalfonte di pietri trouar mercede
Questarder mio dicche ui cal si poco
Euostri honori smie zime diffusi
Ne pzian sfiãmar/forsancor mille
Chi uegio nel pensier dolce mio foco
Freda una lingua z duo begliochi chiusi
Rimaner di pouori pien di stille.

Nima che duezse cose tante
Veda/odi/z legi z pari z sauii z pensi
Occhi miei uaghi z tristi fragli altri sensi
Che scorgi alcor/laltre parole sante
Per qsto nõ udieste opostha od ante
Esser giũti alcamin/che si mal tensi
Per no trouarui z duo be lumi accensi
Ne lorme impresse delamate piante
Or con si chiara luce/z con tai segni
Errar nõ dexi in quel breue uiagio
Che ne po star/deterno allegro degni
Sforzati alcielo omio stancho uiagio
Per lanebia entro/di sfuori dola sdegni
Seguendo ipassi honesti el diuo ragio.

Olca ire .dola ſ'agni ꝛ dola pari
Dolce male / dolce affano ꝛ dolce peſo
Dolce parlare ꝛ dolce mẽte mieſo
Oꝛ di dolce hora / or pien di dolce ſtia
Alma nõ ti lagniar / ma ſoffri ꝛ taci
Et tempra il dolce amaro / che na offeſo
Chol dolce honor / che damar / quella ꝓſo
Anni io dixi . tu ſola mi piaci
Forſe anchor fia / chi ſoſpirando dica
Tinto di dolce inuidia aſſai ſoſtẽne
Per bellißimo amor / queſt alſuo tempo
Alti . o fortuna agliochi miei nemica
Perche no laudio . ~ ꝑche no uẽne
Ella piu tardi / ouer piu ꝑtempo.

Il dixi mai chi uegnia in odio aquella
Del tuo amor uuo / ꝛ ſenꝛ alqual mõꝛei
Sil dixi che imiei di / ſian ꝓchi ꝛ rei
Et diuil ſignoria lanima ancella
Sil dixi / gira mi ſaimi ogni ſtella .
Et dalmio lato ſia
Paura ꝛ geloſia
Et lanemica mia
Piu feroce / uer me ſempre / ꝛ piu bella .
Sil dixi amor laurate ſue quadrella
Spenda ſi me tucte . Et lempiõbate in lei
Sil dixi . cielo ꝛ tra huomini ꝛ dei
Mi ſian gratii . ꝛ eſſa ogni or piu fella
Sil dixi / che con ſua cera ſtacella
Ducto amorte minuia
Pur come ſuol ſe ſtia
Ne mai piu dolce / o pia
Ver me ſi mãſtri in acto o dinſtauella
Sil dixi mai di quel che men uõꝛei
Piena troui queſta ſpra ꝛ breue uita
Sil dixi / Hfero ardor che mi deſuia
Ceſſa in me / q̃to ulcier ghiaccio in coſtei
Sil dixi unqua no uegian / gliochi mei
Sol chiaro . o ſua ſorella
Ne dõna / ne donzella
Mai tẽubil pzocella
Qual phaꝛaone ſi perſeguir gli hebrey.
Sil dixi . coi ſoſpir q̃to mai fei
Sia pieta ꝓme morte / ꝛ corteſia
Sil dixi . ildir ſen / aſpri che ſodia
Si dolce allor che uinto mi rendei
Sil dixi . Jo ſpiaccia aquella chi tõꝛei
Sol chiuſo in foſſa cella
Dal dì che lamamella
Laſciai / finche ſi ſtella
Dame lalma adorar / forſe ulcirei .
Ma ſio nol dixi chi ſi dolce apria
Mio core / aſpre / ne lieta nouella
Regga anchor queſta ſtracha nauicella
Col gouerno di ſua pieta nata
Ne diuente altra / ma pur qual ſolia
Q̃do piu nõ poteꝛi
Che mi ſteſſo perdei

Ne piu.

Ne pur perdez de uista
Malfa chi tanta fe si tosto oblia
J. nol dixi giamai ne dir porria
Per oro/ o p rectade o pur castella
Vincal uer diuque. z si zimanga ny sella
Et tunta afera ragia lalusia
Tu sai i me tucto/ amor/ sella nespia
Dine quello che dir dei
J. beato direi
Tre uolte z quatro et sei
Chi duedo languir si moze pria
Per rachel o seruito z no p lya
Ne conaltra saprei uiuer. et sostezei
Quadol ciel ne rappella
Girmene conella
Fu sul cazo de lya

b Ben mi credea passar mio tempo omai
Come passato hauea/ questanni adietro
Senzaltro study. z sença noui ingegni
Or poi che da madona io no impetro
Lusata/ aita/ ache gducto mai
Tul uedi amor/ che tal arte minsegni
Non so semene sdegni
Chen questa eta mi fai diuenir ladro.
Del bel lume legiadro
Sença qual noy uiurei intanti affani
Cosi hauessio 1pumi anni
Preso lostil/ cor prender mi bisognia
Chen giouenili fallire e moy uergognia
Gliochi soani ondio soglio hauer uita
De le diuine loro alte belleze
Fummi ny sul comincar tanto cortese
Che ingiusa Duom. cui no ppue richeze
Ha celato di for socorso aita
Viximi che nelor ne altri offesi
Or lay che me ne pesi
Ducto si giurioso z importuno
Chel pouerel digiuno
Ven ad acto tulor che miglior stato
Hauria ny altrui biasmato
Se laman di pieta inuidia ma chiuse
Fame amorosa z no poter mi struse
Chio cercate gia vie piu di mille
Per puar seça lor/ se mortal chosa
Mi potesse tenere/ ny vita uy giorno
Lanima poi/ che altroue no ha posa
Cone puze alangeliche stanille
Et io che soy dietro al soco torno.
Et pongo mete intorno
Que si fa. men guardia aquel chi bramo.
Et come augel ny ramo
Que mey teme uni piu tosto e. colto
Cosi dal so bel uolto
Linuolo/ or uno et or uy altro sguardo
Et dino nsemi mi nudricho z ardo.
Di mia morte mi pasco. z uiuo ny flame
Stranio cibo. z mirabil salamandza
Qya miracol no e. da tal stuole

Felice agnello alapenosa mandra
Mi giacqui un tempo/or alestremo fame
Et fortuna 2 amor pur come sole
Cosi zose 2 uiole
Aprima uera/cluerno aneue 2ghiaccio
Pezo si mi pzamo
Quiui 2 qndi alimen al uiuer corto
Se uol dir che sia fiuto
Si ucha dona/deuesser gtenta
Saltri uiue de sio chella nol senta.
Chi nol sa dicho uiuo/2 uissi sempre
Dal di chen prima que legliochi uidi
Che mi fece cangiar uita 2 costume.
Per cercar p̄a 2 mar da tucti lidi
Chi pu sauer tucte lumane tempre
Lui uiue echo do dor/asul gray fiume
Joqui di foco 2 lume
Queto istrali 2 famelici mie spirti
Amor 2 uo len dirti
Disgues asignor lesser si pazzo
Tu hai listrali 2 larcho
Fa di tua man no pur bramadio moza
Chiuy lel mour tucta lauuta honoza
Chiusa fiama e. pui ardente. 2 se pur treste
In alcun modo/pui no pu celarsi
Amor ilso/chel pzouo ale tue mani
Vedesti len quado si tacito azsi
Oz di mici gzidi ame medesmo incresce
Chi uo noiando 2 pximi 2 lontani
O modo o pensier uani
O mia forte uentura/ache maduce
O di che uaga luce
Alor mi nacque latenace speme.
Onde lanoda 2 pieme
Quella che con tua forza alfin mi mena
La colpa.e uostra 2 miol dano 2 lapena
Cosi di lenc amaz porto tormento
Et del pecato altrui chegio pdono
Ingi del mio. che douea torcer gliochi
Dal troppo lume. 2 di sirene alsono
Chiuder gliorechie. 2 ancoz no miy pento
Che di dolce ueleno ilor tralochi
Aspetto pur che scochi
Lultimo colpo chi mi diede ilpzimo
Et fia se ducto exhimo
Vy modo di pietade uccider tosto
No essendo egli disposto
A far altro dime che quel che soglia
Che ley moze chi mozendo este di doglia
Cangon mia/fermo iy campo
Staio/chegli e desinor mozir fugiendo
Et me stesso zipzendo
Di tui lamenti/si dolce emia sozte
Pianto sospiu 2 mozte
Seruo damoz. chi queste zime legi
Ben no hal mondo chel mio mal paiegi.

Rapido fiume che dalpestra uena
Rodendo intorno ondel tuo nome prendi
Nocte z di meco / Disioso scendi
Oue amor me / te sol natura mena
Datene in nāçi · iltuo corso nō frena
Ne stancheça ne sōno / z pua che rendi
Suo ducto / almar / fiso usi mostu actendi
Lerba piu uerde / z laua piu serena
Iui e · quel nostro unico z dolce sole
Chadorna enflora latoa riua mātha
Forse o · che spero / elmio tardar gli dole
Bascialel piede / claman lella z biancha
Dille / elbaciar sian uere di parole
Lospirto e · ympto / ma la carne · e · stancha ·

Dolci colli ouio lasciai me stesso
Partendo ondepartir giamai nō posso
Mi uāno snāçi z emi ogniora adosso
Quel crudo peso chamor ma gmesso
Mecco di me mi miraueglio spesso
Chi pur uo sempre z nō so anchor mosso
Dallel giogo / piu uolte indarno stesso
Ma con piu menalūgo / piu mappresso
Et qual ceruo ferito di saecta
Col fēço auelenato / dētro alfiancho
Fugge · z piu duolse q̄to piu saffrecta
Tal io · con quello stral / dal lato mancho
Che mi gsuma / z parte mi dilecta
Di duol mi strugo / z di fugir mi stancho ·

On dal hispano hilexo alindo hidaspe
Ricercando del mar ogni pendice
Ne dal lito uermiglio alonde caspe
Ner ciel / ner tra / epiu duna fenice
Qual dextro corno / o qual mancha corniee
Cannl mio fato / o qual parca linnaspe
Che sol trouo preta / sorda chomaspe
Hisexo / onde speraua esser felice
Chi nō uo dir di lei / ma chi lascoige
Tuctol cor / di dolceça z damor lempie
Tanto na sceso / z tanto altrui ne porge ·
Et p fare mie dolcezi · amare z empie
O · sen finge / o nō cura / o nō saccorge
De fiorir q̄ste ſ nāçi tempo tempie ·

Oglia mi sprona amor mi guida z scorge
Piacer mi tira / vsança mi trāsporta
Speança mi lusinga z raccomforta
Et laman dextra / altor gia stancho porge
El miser lo laprende · z nō saccorge
Di nostra cecha z disliale scorta
Regnano isensi z lazagione emorta
De luy uago disio / laltro risorge ·
Vertude honor / bellecza acto gentile
Dolce parole alti rami may gionto
Oue soauemente iltor sen ueste
Mille trecento uenti septe apunto
Sol lora prima / il dì sexto dapule
Nellabrunto entrai nō uegro onde stu ·

Petrarcha nat⁹ fuit anno mcc xxxiiij⁰ d'mēsſ maij. ut ipſe refert i quada sua epla erat g⁹ xxxij · anno q̄s laurā impit amauit. inat⁹ ē Arethi Tuſcā. tps mortis laure vidē ſ. i ſonetto tornami a mente.

Fato insegnio e de languir vsento
Dabracciar lombre e seguir laura estiua
Nuoto p mar che nona fondo o riua
Solo onde en rena fondo e striuo in uento
El sol uaghegio siche gria gia sgrento
Col suo splendor lamia uerdi uista
Et una cerua errante e fugitiua
Caccio corno bue sotto enfiamo e lento
Cieco e stancho adognialtro chal mio dãno
Jl qual di e nocte palpitando cerco
Sol amore e madõna e morte chiamo
Cosi uêti ãni ho graue e lũgo affãno
Pur lagrime e sospiri e dolor mecho
In tale stella presi lesca e lamo.

Rarie cha pochi il ciel largo destina
Rara uertu nõ gia dhumana gente
Socto biond capei canuta mente
Ey humel dõna alti uolti diuina
Legiadra singulare e pellegrina
El cãtar che nelanima si sente
Landar celeste eluago spirto ardente
Chogni dur rompe e ogni altezza schina.
Et que leggiochi che ciascun fãno smalto.
Possenti a uschiarar abisso e noce
Et tõie lalme a corpi e dazle altrui
Col dir pien dintelletto dolce e alto
Cho e suspiri soauemente e rocti
Da questi maghi trasformato fui.

Ne tre di creata era alma in parte
Dapoi sua cura in cose altere e noue
Et dispregiar diquel cha molti e. in pregio
Questanchor dubia del fatal suo corso
Sola pensando pargoletta e sciolta
Entro di primauera in vn bel bosco.
Era vn tenero fior nato in quel bosco
Jl giorno auanti e lauadire in parte
Chapressar nõ poteua anima sciolta
Che ueray di lasciuo forme si noue
Et tal piacer precipitaua al corso
Che preder libertade iui era in pregio.
Caro dolce alto e fatale pregio
Che tacto mi uolgeste al uerde bosco
Vsato adestinarne a megol corso
Et ho certo poi il mõdo a parte a parte
Se uarii o pelle o scuro delle noue
Mi uendesser vn di lamente sciolta.
Ma lasso or negro che lacrime sciolte
Fia di quel nodo ondel suo magior pregio
Prima che medicine antiche o noue
Saldin le piaghe. chi presi in quel bosco
Colto di spine onde io ho. im tal parte
Che sotto nesto entrami asi gray corso.
Pien di lacci e di stecchi vn duro corso
Hagio a fornire. oue legiera e sciolta
Pianta hauerle uopo. e sana dogni parte
Natu signor chai di pietade il pregio
Porgimi laman dextra in questo bosco
Vinca l tuo sol lemie tenebre noue.

Guardal mio stato / a leuaghege nouie
Chenteriompendo dimia uita ilcorso
Han facto habitator dombroso horso
Rendemi sesser po / libera e sciolta
Lerrante mia gsorte e ssa tuol piegio
Sancor tero latrouo in meglior parte
Or echo in parte lequestion mie nouc
Salcun piegio in me uiue / on tucto e corso
O. lalma sciolta / o. citenuta al horso.

Nobil sangue uita humile e queta
Et in alto intellecto on puro core
Fructo senile in sul giouenil fiore
En aspecto pensoso anima lieta
Racolto ham gsta dona ilsuo pianeta
Angel ce delestelle / elucio honore
Le degnie lode / elgran piegio / el ualore
Che da stanchar / ogni diuin poeta.
Amor se in lei con honestade ha gionto
Con bella naturale habito adorno
Et uno acto che parla con silentio
Et non so cha negliochi che in on punto
Portar chiara lanocte e schuro ilgiorno
El mele amaro / e adolcir lassentio.

Uetol di piango / e poi lanocte quando
Prendon riposo imiseri mortali
Trouomi in pianto e raddoppiarsi imali
Cosi spendol mio tempo lagrimando
Intristo humor / ne gliochi gsumando
El cor indoglia. e son fra gli animali
Lultimo. sche gliamorosi strali
Mi tengon / ad ogni or dipace in bando
Asso che pur deluno alaltro sole
Et daluna ombra alaltra ogial piu corso
Di questa morte che si chiama vita.
Piu laltrui fallo / chel mio mal mi dole
Che pieta uuia / el mio fado sopcorso
Vedem arder nel foco / e no maita.

Ia disiai con piu giusta querela
En si feruide rime farmi udire
Chun foco di pietà fesse sentire
Al duro cor / cha mezastate gela
Et lembria nube chel raffieda e cuela
Rompesse alaura del mi ardente dire
O. fussi quella altrui in odio uenne
Che begli / onde mi struge och mi cela
Or no odio per lei pme pietade
Certo / che quel non uo. qsto no possi
Tal fo mia stella / e tal mia cruda sorte.
Ma canto laduuna sia beltade
Che quado io sia dqsta caine crosso
Sappial modo che dolce lamia morte.

Ra qtuque legiadre done e belle
Giongha choste chal modo no ha pare
Col suo bel uiso sol deglialtre fare
Quel che fal di delminuti stelle
Amor par cha ghiocchie mi fauelle
Dicendo qsto questi in tera appare

Fial mucz bello z pul uedzen turbare
Perir uirtuti elmio regno con elle
Come natura al ciel laluna elsole
Alayre fuenti/alaltra herbe zfronde
Alluomo et lintellecto zleparole
Et almaz ritogliesse ipsi zlonde
Tanto zpiu fien lerose ostrize zsole
Semorte gliochi suoi chiude zasconde.

L cantar nouo elpianger degli oc egli
Insul di fano zetentur leualli
Elmormorar deliquidi cristalli
Giu per lunde freschi ruui zsnelli
Quella chaneue iluolto. oro intregli
Nel cui amor/nō fur mai ingānine stralli
Destami alsuon degliamorosi balli
Pectinando alsuo uechio ibianchi uelli
Cosi mi sueglio asalutar laurora
Elsol chē fero/zpiu laltro ondio fui
Ne primi anni abagliato/zsono anchora
Gliho ueduti alcun giorno ambedui
Leuarsi insieme ey un punto/ey un hora
Quel fuz lestelle zquesto sparir lui.

Nde tolse amor loro zdiqual uena
Per fur due trecce bionde/ey quale spine
Colse lerose/enqual piaga lebrine
Tenere zfresche. zdie lor polso zlena.
Onde lepule inchel frange zaffrena
Dolci parole honeste zpellegrine
Onde tante lelleze zsi diuine
Diqlla fronte pmchel nel sirena.
Daquali angeli messe zdiqual spera
Quel neleste cantar che mi dessure
Siche mauāza omai da disfar poco.
Diqual sol nacque lalma luce altera
Dique legliochi onde io ho guerra zpace
Che mi rochono ilcor in ghiaccio enfoco.

Val mio destin qual forza oqual ingāno
Mi ricondusse disarmato alcampo
La ouc sepre son uinto. zsio nescampo
Miraviglia nauzo/simozo ildāno.
Dāno nō gia ma pio. si dolce stāno
Nel mio cor lesta ulle/elchiaro lampo
Che labaglia zstruge/enchio mauampo
Et son gia ardendo nel vigesimo anno.
Sento imissi demorte ouc appaure
Vegio ilegliochi zfolgorar dalunge
Poi saucy chappressando ame legrie
Amor con tal dolceza muge zpuge
Chi nol so rispsar/nō che ridire
Che nengegnio neligua aluczo agionge.

Iete zpensose accopagniate zsole
Dōne che ragionādo ite pvia
Ouc lauita/ouc lamorte mia
Perche nō e. con uoi comella sole.
Liete siam pur memoria diquel sole
Dogliose par sua dolce spagnia
Laqual ne toglie Invidia zgelosia
Che daltrui lxy quasi suo mal si dole.

Chi pon freno agliamâti o da loz legge.~
Nessuno alalma/ alcorpo ira z aspreza
Questo ryler. talor si proua ryn noi.
Ma spesso nelafronte z lor si lege
Si uedemo oscurar lalta bellezza
Et tucti vogliadosi gliochi suoi.

Vandol sol bagnia ryn mar laurato cãzo
Et layre nostro z lamia mẽte sbruna
Col cielo z coy lestelle z co laluna
Vna angosciosa z dura nocte innãzo
Poi lasso atal che nõme astolta nãzo
Tucte lemie fatiche aduna/ aduna
Et col mondo/ z con cieca mia fortuna
Conamoz/ coy madõna z mezo gãzo
I L sõno ey bando/ z del riposo e. nulla
Ma sospizi z lamẽti infino alalba
Et lagrime che lalma agliochi ryua.
Vzey pri lauzora z laura fossa ryn alba
Ahe. nõ. malsol chel cor marde z trãstulla
Quel po solo adolcir ladoglia mia.

Vna fẽ amoziosa. voy cor noy finto
Voy lãguir dolce/ voy deslar cortese
Soneste uoglie ryn gentil foco acceso
Voy lũgo error/ ryn cieco labyrinto/
Se nelafẽte ogni pensier dipinto
O dinuoce intẽzocte adpena sbrse
Oz da paura/ or da uergognia offese
Suy pallor dimola z damor tincto
Sauezc altrui piu caro che se stesso
Se sospirar z lagrimar mai sẽpre
Pascendosi di duol dira z daffãno/
Sarder dalũge z aghiamar da presso
Soy lemagione chamãdo mi distempre
Vostro dõna al pecrito z mio fial dãno.

Odin dõne honestamẽte lasse
Angi dodice stelle/ ey mezo ryn sole
Vidi ryn una barchecta/ alegze z sole
Qual nõ so/ saltra mai. onde solesse
Simil nõ credo che jason portasse
Alsuello/ onde ogi ogniuom uestir seuole
Nel pastor di chanzon troya si dole
Di qual duo tal zomou almõdo fusse
Poi leuide ryn cãzo trũphale
Et laura mia coy suoi sanch acti schif
Sedersi ryparte z cantar dolcemẽte
Nõ cose humane/ ouusioy mortale
Felice auzumedon felice thisi
Che gduesti si ligiadra gente.

Asser mai solitario ry aleuy tecto
Nõ fu qsto/ ne fera ry alchuy loco
Chi no uegziol lol uiso z nõ conosco
Altro sol ne qsti och. han. altro obiecto.
Lagrimar sempre elmio sõno dilecto
Hzidz doglia/ ulalo assentio z toscho.

N.

La nocte affano / el ciel siren me fosco
Et duro campo di battaglia il lecto
I sono e uerament̃e qual uom dice
Parente de la morte / e ror suctrago
Quel dolce pensier chen uita itene.
Solo al mondo paese almo felice
Verdi riue fiorite ombrose piagie
Voi possidete / e io piango il mio bene.

Ora che quelle chiome bionde e crespe
Cerondi e moui · e si mossa da loro
Soauemente e spargi quel dolce oro
Et poi il raccogli en lor nodi il riprendi
Tu sai negliochi / ond amorose uespe
Mi pũgon sì · che mai non sento e prendo
Et uacillando cerchо il mio thesoro
Coma animal che spesso adombre entrapa.
Chor mel par ritrouar e or mascondo
Che ne son lũge · or mi sollieuo / or cagio
Chor quel chi bramo / or quel che uero sfuggo
Dice felice col bel uiuo ragio
Rimanti · e tu ridente e chiaro gorgo
Che no possio cangiar tanto uiagio.

Non cola man dextra il lato mancho
Mi prese / e pian uenendo in mezol choro
Vn lauro uerde / sichе di uerdi fogie
Ogni smiraldo / hauia lor uinto e stancho
Vomer di pena con sospir del fiancho
El piouer giu dagliochi vn dolce humore
Ladornarsi chal ciel nando lardore
Qual nõ so gia se daltri fronde unquancho
Fama honor uirtude e legiadria
Casta bellezza i habito celeste
Son le radici de la nobil pianta
Tal mi latrouo alpecto ouе che sia
Felice in cielo / e con ghirlande honeste
Ladoro inchino / come cosa sancta.

Anchai · or piango / e nõ men dolcezza
Del pianger prendo / che del pianto presi
Cha la cagion nõ al effecto mi rendi
Son i miei sensi uaghi pur daltezza
Ende e mansuetudine e dolcezza
Et acti ficti / e humili e corteси
Porto egualmẽte / ne me grauan pesi
Ne lacrime mie pũta disdigni sprezza
Tengan dunque ormai me lusato stile
Amor madonna / Ilmõdo e mia fortuna
Chi nõ peso esser mai seno felice.
Viua omora o · languisca vn piu gentile
Stato del mio nõ e · socto la luna
Si dolce · e · del mio amaro la radice

Piansi / or canto quel celeste lume
Quel uiuo sol / agliochi mie nõ cela
Nel qual honesto amor chiaro zinzela
Sua dolce forza e suo sancto costume
Onde · e · suol trar di lagrime tal fiume
Per accrescer del mio uiuer latela

Che no pur punti o. guadi. o zemi o uela
Ma ſtampaz nõ potriame ale ne piume
Si y fondo era z di ſi larga uena
Ilpiangier mio / z ſi lũge la zuua
Che ua giongeua col penſier appena
Non lauro / o. palma ma tranquilla oliua
Pieta mi manda . el tẽpo raſſerena
Elpianto aſciuga z uol anchor chi uiua .

Ni uiuea dimia ſorte contento
Senza lagrime z ſẽza inuidia alcuna
Che ſaltro amante a piu dextra fortuna
Mille piacer nõ uagliono vn tormento .
Oz quei begliochi ondio mai nõ mi pento
De lemie pene / z men ne vogli una
Tal nebia copre / ſi grauioſa z bruna
Chel ſol delamia uita ha quaſi ſpento
O natura pietoſa z fera madre
Onde tal poſſa z ſi graue uoglie
Di far coſe z diffar tanto legiadre .~
Duy uiuo fonte ogni poder ſacoglie
Ma tu come el ſenti o ſõmo padre
Che del tuo raro dono altri ne ſpoglie .~

Inuitor Alexandro lira vinſe
Et fel minore ſi parte che Filippo
Che liuial ſe pigonle z liſippo
Lintagliar ſolo / z Apelle il dipinſe .
Liua thideo atal rabia ſoſpinſe
Che morẽdo &c. ſi roſe amenalippo
Lira ncro del tucto nõ pur lippo
Facto hauea Silla / alultimo lexinſe
Sal valentinian cha ſimil pena
Ira gduce . z ſal quei che ne more
Ayace ſi molto z pu ſi ſe ſteſſo forte .
Ira e. breue furore / z chi nol frena
Et furor lũgo / chel ſuo poſſedre
Speſſo ha uergogna z talor mena amorte

Dal uerura mifu quãdo daluno
Di duo ſpui begliochi che mai fuo
Mirandol di dolor turbato z ſcuro
Hoſſe uerru . che fel mio infamo z bruno .~
Sendio tornato a ſoluere il digiuno
Diuedar lei che ſolo almondo cuo
Fũmi il cielo z amor men che mai duo
Se tucte altre mie gratie inſieme aduno .
Che dal dextro ochio ancor dal dextro ſole
Delamia dõna almio dextrochio uẽne
Ilmal che mi dilecta z nõ mi dole .
Et pur comintellecto haueſſe z pẽne
Paſſo qũ una ſtella chen nel uole
Et natura z pietade il corſo tẽne .

Camerecta che gia fuſti vn porto
Alegraue tempeſte mie diuine
Fonte ſe hor . delegrime nocturne
Chel . di . celato z uergogna porto
O lecti cuol che zequie czi z gforzo
Intanti affani diche doglioſe urne
Ti bagna amor con quelle mane eburne

Nõ.
d'ira.

f. horat?

Solo uer mi crudeli a si gran torto
Nepur il mio secreto el mio riposo
Fugo. ma pur me stesso el mio pensiero
Che seguendol talor lenomi auole
El vulgo ame nemico z odioso
Chil penso mai. ~ p mio refugio chero
Tal paura. ho. di ritrouarmi solo.

Asso. amor mi trasporta ouio nō uoglio
Et len marcorgo/ chel dolor si marga
Onde achi nel mio cor siede monarcha
Sono importuno assai puche no soglio.
Ne mai sagio nochier guidō da scoglio
Naue di merce ptiose carcha
Ch̄io sēpre ladebile mia barcha
Dalepiu crosse del suo duro argoglio.
Ma lagrimosa progia z fieu uenta
Dinfinita sospiri or lāno spinta
Chē nel mio mar hōribil nocte z uerno.
Qualtrui noye assai doglie z tormenta
Porta/ et no altro. gia da londe vinta
Disarmata diuele z di gouerno.

Nor io fallo z uegro il mio fallire
Ma fo chomuom cride/. el foro ha inseno
Chel duol pur cresce. z lazagrom uien meno
Et e. gia quasi vinta dal martire
Solea frenare il mio caldo desire
Per no turbare il bel uiso sereno
Nō posso piu. di may ma tolto il freno
Et lalma. despando ha preso ardire
Pero/ soltra suo stile ella sauēta
Tal fai/ che sl lacrēdi z si laspromi
Chogni aspra ma pr sua salute tenta.
Et piu l mano i celesti z rari doni
Cha. inse madōna/ or fal mo chella senta
Et le mie colpe/ ase stessa perdoni.

On ha tanti animali il mar fra londe
Ne lasu/ sopral cerchio de la luna
Vide mai tante stelle alaina nocte
Ne tanti augelli allrrgar pr li boschi
Ne tante herbe hebbe mai campo ne piagia
Ch̄tol mio cor pensier cra sarma sera
Didi in di spero omai lultima sera
Che scarce in me dal mio trēto londe
Et mi lasare dormire tqual che piagia
Che tanti affāni huom mai socto laluna
No soffrise q̄sto. sānol si i boschi
Che sol uo ricercando giorno z nocte.
Jo no hebbi giamai trāquilla nocte
Ma sospirādo andai matina z sera
Poi chamor fēmi voy cittadin di boschi
Benta prima che posi il mar sen onde
Et la sua luce haural sol da laluna
Et fior dapul morāno in ogni piagia
Consumando mi uo di piagia in piagia
Eldi pensoso/ poi piango la nocte
Ne stato ho mai sēno q̄sto laluna

Rarto come imbrunir uegro laluna
Sospir del pcto z degliochi eſcon onde
Da bagniar lerbe z da crollar ilboſchi.
Le cieca ſon nemiche/amica iboſchi
Dmia penſier che per aſſaltm piagia
Sfogando uo. col mormorar delonde
Pez lo dolce ſilentio delanocte
Tal chio aſpecto/tuctol dilaſera
Chel ſol ſi parta z dia luogo alaluna
De hor foſſio col uago delaluna
Addormētato my qual che uerdi boſchi
Et q̄ſta chāpi uerſpro ame fu ſera
Conella z conamor ſ̄ q̄lla piagia
Sola uenelle aſtrinſi my una nocte
El di ſi ſteſſe/el ſol ſempre ne londe
Soura duze onde allume delaluna.
Canzon nata dinocte ſ̄ mezo boſchi
Richa piagia uedrai di may daſera.

Egal natura angelico intellecto
Chiara alma ſpmta uuſta/ochio Ceruiero
Prouedēza ueloce/alto penſiero
Et ueramente degno di quel pcto
Sendo di dōne vy bel numero electo
Per adornar il di ſexto/z altero
Subito ſcorſe illoy giudicio intero
Fra tanti/z ſi bei uolti ilpiu perfecto/
Laltze magior di tempo. o di fortuna
Trazſi my diſparte/comando coy mano
Et caramente accolſe a ſe quēlluna
Gliochi zlafronte con ſembiante humano
Baſciolle/ſi che ralegro ciaſcuna
Ne empie dinuidia/lacto dolce zſtrano.

Auer laurora che ſi dolce lauza
Altēpo nouo ſuol mouer iſiozi
Et li augelletti incomīnar lor uaſi
Si dolcemēte in pēſier dēro alalma
Nouer mi ſento/achi liha tucti in forza
Che ritornar quēmi alemie note
Tempraz poteſſio in ſi ſoaue note
Imiei ſoſpiri chadolceſſen laura
Facendo allei ragioy. cha me fu forza
Ma pria fialuciano/laſmagioy di fioy
Chamor fiorilcha in quella nobil alma
Che nō curo giamai zime ne uerſi.
Quāte lagrime laſſo z quāh uerſi
Ho gia ſparte almio tēpo/z q̄ſte note
Ho ripuato humiliar quellalma
Ellā ſi ſta/pur come aſpza alpe alauza
Dolce laqual/lxy moue fronde z fioy
Ma nulla pe ſeno/otra magioz forzi
Huomini z dei ſolea vincer per forza
Amor. come ſi legge ey proſe eym uerſi
Et iol puar in ſul primo aprir difioy
Hora nel mio ſignoz/ne le ſue note
Nel pāgier mio ne ipuegni pon fine laura
Traze o. diuita/o dimazir queſtalma
Nlultimo biſogno o miſera Alma
Accāpa ogni tuo ſgegnio/ogni tua forza
Ayentre fi a noy diuita allzegni laura

No:

Nulla almodo. e. che no possano uccisi
Et lia spdi mcantme/ sano lor note
No chel gielo adornar dinoui fiori
Ridono ozp le piagie herbette z fiori
Esser nō pu/ che quella angelica alma
No sentia il suon/ de lamorose note
Dinostra zia fortuna z di piu forza
Lagrimādo z catando inostri uccisi
Et col bue zoppo andzen ramando laura
nzete a tolgo laura/ en ghiaccio i fiori
En uccisi tento/ sorda z rigida alma
Che ne forza damor preza ne note.

Ho pregato amor z oz nel zi prego
Che mi sciuī apo uoi dolce mia pena
Amaro mio dilecto. se coy piena
Fede/ da dzieto mio sentier mi piego
Nol posso negar dōna z nol nego
Che la ragion/ chogni lun alma affrena
No sia da luolcr vinta. ondei mi mena
Talora in parte/ ou io pr forza il sego
ui/ coy quel core/ che desi chiaro ingegno
Disi alta uirtude il cielo alluma
Mai to mai prouue da benigna stella
Deuete dir pietose z sega sdegno
Che po qsta altro. ~ il mio uolto ilgsuma
Si preche ingordo. ~ z io preche si bella.

Alto signor dināzi a cui no uale
Nascōder ne fugir/ ne fare difesa
Di cel piacer manca lamēte accesa
Coy uno aīdente z amoroso strale
Et luy chel primo colpo aspro z mortale
Fossi dase/ per aduāzar soa empresa
Dona sacetta/ di pietāde apprcsa
Et quān z qui di/ il cor punge z assale
L una piagha ardc z uasa fuocho z flāma/
Lagrime laltra/ che dolor distilla
Per gliochi miei del uostro strato zio.
Ne pr duo fonti solina fanulla
Ralēta di lincēdio che mi flāma
Anzi pietà cresce il disio.

Ira quel colle. o stanchi mio cor uago
Ou lasciāmo hier lei chal cuy tēpo hole
Qual che cura di noi z le nēcrcble
Oz uōlia trar de gliochi uostri un lago
Torna tu i la. chio dessi sol mappago
Tenta se forse anchor tēpo sarcbe
Dascemar nostro duol/ che sy qui crcbe
O. del mio mal partirne z prcsago.
Or tu chai posto. te stesso in oblio
Et pazli alcor pur come fosse or tcro
Miser z prcy di pēsier uani z stochi
Chal tuo partir del tuo sūmo desio
Tu te nandasti z si zimaso scro
Et si nascose dentro a suoi begliochi.

Restho ombroso fiorito z u
Quor pensando z or cantan
Et fu qui de celesti spirti fed
Quella cha tictol mondo f
Lmio cor che per lei lasciaz
Et te gray sēno/ z piu se ma
Va or cantando/ oue da que
Segnate leiba/ z da questo
Sero se stringe z dice a cia se
De fusse oi qui quel mise
Che gia di piangcr z di u
Ella sel ude z nō e pazi il gio
Tu paradiso.] . segni cor v
O. sacro auētuoso z dolce

L mal mi preme z mi spa
Al qual uegio si laigni z p
Chi sono intrato in si mil
Et coy duro pensier tcro
Ne so se guerra o pace a di
Chel dāno e grauc/ z la
Ma preche pur languir.
Quel chordenato egia
Bench nō sia di quel gran
Che ni mostri/ che te ne cō
Che spesso ochio luy san
Pur dalcor lalma/ aquel
E. il mio gsiglio/ z di sp
Per chel camino. e. lūgo

De rose freschc z colte i
Lalmen nascēde/ il di p
Bel dono. e. duno am
Tra duo minoi egia
Con. si. dolce parlar z co
Dafar lamoral/ unno
Dissimullāte z amoroso
Et luno i laltro/ fe cring
Non unde vn simil paz
Dicea uidendo z sospirā
Et stingēdo ambe duu
Cosi partita leiose z lepa
Ondel cor lasso anchor
O. felice eloqntia. o l

Aura chel uerde lauro
Soauemēte sospirando
Fa coy sue uiste legiad
Lanime dalor corpi p
Candida rosa/ nata in
Quādo fia chi sua pa
Gloria di nostra cta
Manda pieghe il mio
Sichio nō negia il gra
Elmōdo umaner
Ne gliochi miei che
Ne lalma che pesar da
Ne gliocchie/ chodi
Senza honestate fue

Reſcho ombroſo fiorito zuezdo colle
Duor penſando zor cantando ſiedo
Et ſta qui dcoleſti ſpirti fedo
Quella cha tuctol mondo fama tolle
Lmio cor che pr lei laſciar mi uolle
Et fe gran ſeno / zpiu ſe mai nō zedo
Va or contando / oue da quel lel pedo
Segnate lerba / zda queſtochi e molle.
Sero ſe ſtringe zdice a ciaſcun paſſo
Dc fuſſe or qui quel miſer pur vn puro
Che gia di piangcr / zdi uiuere laſſo
Ella ſel udc zno e pari ilgioco
Tu paradiſo. J. ſegni cor vn ſaxo
O ſacro auctorioſo zdolce luocho.

Lmal mi preme zmi ſpauenta ilpegio
Dqual uegio ſi laigri zpiena via
Chi ſono mitrato in ſi mil freneſia
Et con duro penſier tero uanegio
Ne ſo ſeguēra o pace adio mi chegio
Chel dāno e graue / zlauezgogniaezza
Ma preche pur languir cō dinor pur fia
Quel chordenato egia nel ſōmo ſegio
Ben chi nō ſia diquel grandonor degnio
Che tu mi fai / che tene ſgāna amore
Che ſpeſſo ochio lm ſan ſti ueder torto /
Pur dalcar lalma / aquel celeſte zegnio
E ilmio gſiglio / zdi ſpronar ilcorze
Per chel camino e lūgo / eltpō e corto.

De roſe freſche zcolte in paradiſo
Laltrier naſcēdo / ildi primo di magio
Bel dono e duno amante annicho zſagio
Tra duo minori egualmēte diuiſo
Con ſi dolce parlar zconun riſo
Dafar ſamorai / uniuom ſeluagio
Diſſtiullāte zamoroſo ragio
Et luno zlaltro / fe rangiar ilviſo.
Non uide vn ſimil par / damante ilſole
Dicea ridendo zſoſpirādo inſieme
Et ſtrigēdo ambe diu / uolgraſi atorno.
Coſi parlia leroſe zlepaxole
Ondel cor laſſo anchor ſallegra zteme
O. felice eloqntia. o lieto giorno.

Dura chel uerde lauro zlaureo crine
Soauemēte ſoſpirando moue
Fa con ſue uiſte legiadrecte znoue
Lanime dalor corpi pellegrine
Candida roſa / nata in dure ſpine
Quādo fia chi ſua pari almōdo trouc.
Gloria dinoſtra etade. o viuo Gioue
Manda pregho ilmio / in pma chel ſuo fine.
Sicho nō uegia ilgran publico dāno
Elmōdo umanc ſegnal ſuo ſole
Ne gliochi mieı che luce altra nō hāno
Ne lalma che pēſar daltro nō uale
Ne gliorecchie / chodire altro no ſano
Senza loneſte ſue dolci parole.

Arra forsa ad alcun che lodar quella
Chi adoro intra cirante/ sia l mio stile
Facendo lei sour ogni altra gentile
Sancta sagia legiadra honesta z bella
Ame pare il strazio/ z temo chella
Nõ habbia aschuo il mio dir troppo humile
Degnia dassai pur alto z pur sottile
Et chi nol crede vegnia ella auedersla
Si dirra ley quello oue questa aspira
E cosa dastachar Athene z Arpino
Mantoua z Smirna/ z luna z laltra lira
Lingua mortale al suo stato diuino
Gionger nõ pote/. amor lastrige z tira
Noi pur election/ ma pur destino.

Hi uuol uedar q̃tũque po natura
El nel tra noi/ uengia amirar chostei
Chẽ pur uno sol nõ pur agliochi miei
Ma l mõdo cieco/ che uertu nõ cura
Et uegna tosto/ p che morte fura
Prima megliou z lasua stirpe ciei
Questa aspectata/ al regno degli dei
Cossa bella z mortal passa z nõ dura
Vedra se ãzuna a tempo ogni uirtude
Ogni bellezza/ ogni zeal costume
Giunte in vn corpo/ cosy mirabil tempre
Allor dira che mie zime son mute
Lingegnio offeso/ dal sopracho lume
Ma se pur tarda. haura da piangier sempre.

Dal paura ho. quãdo mi torna amente
Quel giorno ch lasciai graue z pẽsosa
Madõna el mio cor sero/ z nõ e cosa
Che si uolẽtier pẽsi z si souẽte
Lamuegio stassi humilemẽte
Tra belle dõne/ a guisa duna rosa
Tra minor fiory. nelicta ne dogliosa
Come ch teme/ z altro mal nõ sente
Deposta hauea lusata legiadria
Le prile z le ghirlãde e pãni alegri
El uso el cãto/ el parlar dolce humano.
Cosi in dubio lasciai lauita mia
Or trista auguri z sogni z pẽsier negri
Mi dãno assalto/ z piacma adio chey uano.

Olca lontana in sõno gsolarme
Cony q̃lla dolce angelica sua vista
Madõna. ormi spauẽti z mi gtrista
Ne di duol/ ne di tema posso aitarme
Che spesso nel suo uolto uedar parme
Vera pieta con grãde dolor mixta
Et udir cose ondel cor fede acquista
Che di gioia z dispeme si disarme
Non ti souey de quell ultima sera
Dixella ch lasciai gliochi tuoi molli
Et sforzata dal tempo menanday.
Nõ tel potei dir allor ne uolly
Or tel dico pietosa exaudi z ueni
Nõ stimar di uedermy s pra may.

Misera z hõribil uisione
E. dũque uer che nãsca
Sua alma luce/ che sol
Mia uita in pene. cin spe
Na chome che si gran zo
per altri messi z per lei
Dr gia dio z natura no
Et falza sia mia tristi
Ame pur giouia di spera
Ladolce uista del bel u
che me mãtene/ el cor col
Se pur saglir al cielo sp
Vsata. e. pur del bel all
prego nõ taidi il mio u
Nduhio di mio stato
Et temo z spero/ et si sosp
sforo il mio i cieco. am
Vsa sopra l mio cor affl
Or fia giamai che quel be
Venda agliochi le lor
Lasso nõ so di che me
Oliuodãno a sempiterna
Et per pẽder il ciel debito
Nõ cieco che si sia di lor
Dichegli il sole/ z no ue
ntil paura/ cosi pauro
Vuo chi nõ so pur/ qua
Qual chi per uia dob

Dola sguardi. o parol
Or fia mai il di ch u
O chiome bionde dich
Ame z cosi preso il m
O. bel uiso ame dato
Dichio sempre pur p
O. chiuso i grãno/ z am
Dazmi ony piacer che
Et se talor da begliochi
Oue mia uita/ el mio
Forse mi uien qual
Subito arso chogni m
Et mallontany or fu
Fortuna/ chal mio m

Pur. ascolto z nõ odo
Deladolce z amara
Ne so che me ne pẽsi
Sel cor toma/ z spirã
Nocque ad alcuna gia
Questa pur daltra
Forse uuol dio tal
Tõie alaterra/ en
Ang vn sole. z se ques
Imie occhi ripost/ ei lũ
Son giunta alfine.
Perche lontany mai fue
Lamia fauola breue
Et fornito il mio

Misera z hõzibil uisione
E. diquè uer che nãsci tempo sperita
Sia lalma luce che sol fur gtenta
Mia uita in pene. zin speranze bone
Na chome che si gran zomor nõ sone
per altri messi z pur lei stessa il senta.
Oz gia dio z natura nol gsenta
Et falza sia mia trista opinione.
Ame pur groua di sperar anchoia
Ladolce uista del bel uiso adorno
che me mãtene / el secol nostro honorn
Se pur saglir alcterno sogiorno
Vscita. e. pur dellel allegro fora
prego nõ tardi il mio ultimo giorno.

Ndubio dimio stato or piãgo or canto
Et temo z spero / et i sospiri en zime
Sfoco il mio î caico. amor tucte sue lime
Vsa sopral mio cor afflicto tanto
Oz fia giamai che quel bel uiso sancto
Renda aq̃stochi le lor luce prime.
Lasso nõ so di che me stesso stimo
Oliuõdano asempitrno pianto
Et per pnder il tuel debito allui
Nõ cuzi che si sia di loz i stra
Dichegli il sole / z no uegono altruy.
Intal paura / ensi perpetua guerra
Viuo chi nõ so pur / quel che gia fui
Qual chi per ira dobiosa teme z cerca.

Dolci sguardi. o parolette accorte
Oz fia mai il dì chi ui riuegia z oda.
O chiome bionde dichel cor mãnoda
Ame z cosi presto il mena amorte.
O. bel uiso a me dato in dura sorte
Dichio sempre pur prãga / z mai nõ goda
O. chiuso î grãno / z amorosa froda
Darmi uin piacer che sol pena mapporte
Et se talor da begliochi suaui
Oue mia uita / el mio pẽsier allegra
Forse mi uien qual che dolcezza honesta
Subito acio chogni mio ben disperga
Et mallontany or fra caualli or nauy
Fortuna / chal mio mal sẽpre si presta.

Pur. ascolto z nõ odo nouella
De la dolce z amara mia nemica
Ne so che mene pẽsi / o che mi dica
Sel cor torna / z speranza mi ponsella
Nocque ad alcuna gia lesser si bella
Questa pur daltra e bella z piu pudica
Forse uuol dio tal di uertu amica
Tõie alatẽra / en cel fulne una stella.
Ang vn sole. z se questo e lamia uita
Imie zorni riposi / ei lũgh affany
Son giunti alfine. o dura dipartita
Perche lontan mai facto damie dãm
Lamia fauola breue egia compita
Et fornito il mio tempo amezi gli anny.

L Aſera deſiaze odiar laurora
Sõno queſti trãquilli z lieti amãti
Ame doppia laſera z doglia z pianti
Lamatina · e · p me piu felice hora
Che ſpetto in vn momẽto apron allora
Lun ſole z laltro / quaſi duo leuanti
Di beltade z di lumi ſi ſembianti
Chancho / il nel de lacqua ſi namora
Come gia fece allor che primi rami
Verdegiar che nel cor / radice mãno
Per cui ſẽpre altrui piu che me ſteſſo ami
Coſi di me · due grazie hore fãno
Et chi marqueta / e ley ragion ch̃ brami
Et teme z odi ch̃ mi adduce affãno.

F Ar poteſſi o vendetta dicolei
Che guardãdo z parlando mi diſtrugge
Et per piu doglia pi laſconde z fugge
Celãdo gliochi ame ſi dolci z rei
Coſi gliaffliti z ſtanchi ſpirti miei
Auro auro gſumando fugge
Enſul roze quaſi vn ſacro lion zugge
Lanocte allor quãdio poſar dourei
L alma cui morte del ſuo allegro carca
Dame ſi parte / z da tal nodo ſciolta
Vaſene pure allei che laminaccia
Meraugliomi ſe me ſalcuna uolta
Mentre le parla / z piãgie z pi labracia
No rompe il ſõno ſuo ſella laſcolta.

Nquel bel uiſo chio ſoſpiro z bramo
Fermi eran gliochi de ſioſi enteſi
Quãdo amor preſe quaſi addir che penſi
Quella honorata may che ſeco damo
I lor preſo nui come peſce allamo
Onde alcun fur p̃uno exempio. J. venſi
Aluer nõ uolſe gli occupati ſenſi
O come nouo ocello aliuſco in ramo
Mala uiſta priuata del ſuo obiecto
Quaſi ſognando ſe ſtacca fur via
Sẽza laquale el ſuo bene in p̃ſetto
L alma tra luna z laltra gloria mia
Qual celeſte nõ ſo nouo diletto
Et qual ſtrania dolceza ſi ſentia.

Iue ſtanille uſcian da duo bei lumi
Verme ſi dolce mente folgorãdo
Et parte duy cor ſagio ſoſpirando
Dalta eloq̃ntia ſi ſoaui fiumi
Che pur drume brar parmi gſumi
Qualor aquel di torno zipẽſando
Come uenieno i mie ſpirti mãcando
Alua uar diſiai duu coſtumi
L alma nudrida ſempre en doglie en pene
Quãto el poder duna p̃ſtupta uſanza
Cõtral dopio piacer ſinferma fue
Chal guſto fol del diſuſato lume
Tremãdo or di paura or di ſperãza
Dabandonarmi ai ſpeſſo enſin hue.

Cercato ho sempre solitaria uita
Lerme usando e le campagne e i boschi
per fugir questi ingegni sordi e loschi
Che la strada del ciel hano smarrita
Et se mia uoglia ingo fosse gita
Fuor del dolce aere di paesi toschi
Anchor mauua tra i sassi e i colli foschi
Sorga cha piangere e acrescer maita
Ma mia fortuna me sopre nemica
Mi risospinge al luogo ouio mi sdegnio
Veder nel fango / il bel thesoro mio.
Alamano ondio scriuo e stretta amica
Questa uolta / e nō e. forse indegnio
Amor sel uide / e sal madōna e io.

Quale stella duo begliochi uide
Tucti pien donestade e di dolceza
Che pasco aquei damor legiadri uidi
Il mio cor lasso ogni altra uista sprezza
Non si pareggi allei qual piu sappreza
In qual che etade e qual che extremi lidi
Nō chi zecho con sua uaga bellezza
Ingrema affani in Troya ultimi stridi
Ne lalbella romana che col ferro
Apri il suo casto e disdegnoso petto
Nō polisena / y siphile e Argia
Questa excellētia e gloria sēno erro
Grāde anā / āme sōmo diletto
Ma che uen tardi e subito ua uia.

Val dōna attende a gloriosa fama
Di sēno di ualor di cortesia
Aime fiso ne gliochi a quella mia
Nimica che mia dōna il mōdo chiama
Come sacquista honor come dio sama
Come e. gionta honesta con legiadria
Iui sempara e quale ducta sia
Di gir al ciel / che lei aspecta e brama
Iui parlar che nullo stile agguaglia
Al bel tacer e quei cari costumi
Che ingegnio humay nō po spigar i carte
Infinita bellezza chaltri abaglia
Nō uisti impara / che que dolci lumi
Sacquistay per uētura e non per arte.

Ora lauita e do pe lei mi parte
Vera honesta / chey bella dōna sia
Lordine uolge e nō fur madre mia
Sēza honesta mai rose belle e carte
Et qual si lassa de suo honor priuare
Ne dōna e piu ne biasma / e se qual pria
Appare i uista. e tal uita aspra e ria
Via piu che morte / e di piu pene amare.
Ne di lucreta mi marauigliai
Sēno / come amorir gli bisognasse
Fēio / e nō glie bastasse il dolor solo.
Dengay q̄n philosoph fur mai
Adir dicio / tucte lor uie fieno basse
Et questa una uedremo alzarse a uolo

Rbor victoriosa trionphale
Honor dimperadori z di poeti
Quanti mai fructo di dogliosi z lieti
Inqsta breue mia uita mortale
Vera dõna z actui di nulla cale
Sõno donor/ che sourogni altra mieti
Ne damor usiro/ temi/ o lacci o reti
Non grãno altrui contral tuo sõno uale
Gentileza di sangue z laltre craze
Cose tra noi prole z Robini z ozo
Quasi ul soma/ egualmẽte dispregi
L altra uolta chal mondo no ha pare
Noiate/ seno ẽpto illui thesoro
Di castita/ par che ladorni z fregi.

Vo pensando/ z nel pensier mortale
Vna pieta si forte dime stesso
Che mi 9duce spesso
Ad altro lagrimar chi nõ soleua
Che uedendo ogni giorno ilsuy pui presso
Mille fiate/ o chiesto adio quella le
Con lequale/ del mortale
Carcer/ nostro intellecto alriel si leua
Ma infin acqui nieti mi releua
Prego o. sospiro olagrimar chio fazza
Et cosi pur ragion/ guen che sia
Che chi potendo star/ cade tra uia
Degnio. e. cha mal suo grado atẽpa gratia
Quelle pietose bracia
Inchio mi fido uegio aprite anchora
Ma temenza macrora
Per glialtrui exempli z del mio stato tremo
Chaltri mi sprona/ z son forse alextremo.
L uy pensier parla z coy lamẽte dice
Che pur agogni ~ onde sforzoso actendi
Misera noy intendi
Coy quãto tuo desnore iltempo passa. ~
Prendi partito/ accortamente prendi
Et del cor tuo diuelli ogni radice
Del piacer che felice
Nol fo/ mai fuze z respirar nol lascia
Segria e. gran tempo fastidita z lassa
Se di quel falso dolce/ fugi tuo
Chel mõdo traditor po daze altrui
Dche upoy pui laspiraçi in lui. ~
Che dogni pace z di fermeza e. priuo.
Mentre chel corpo e. uiuo
Hai tul freno/ in balia di pensier tuoi
Distringilo. or che puoi
Che dubioso el tardare/ come tu sai.
El cominciar nõ fia pr tempo o mai.
Grasai tu ben/ quãta dolceza poise
Degliochi tuoi lauista dicolei
Laquale ancho uõzei
Chanasca fosse per piu nostra pace
Ben ti ricordi z ricordar tindei

De la ymagine soa quãdella corse
Alor ladoue forse
No potea fiãma / entrar pr altra fiue
Ella lacrese z se lardor fullare
Duro moltãni masperrãdo vn giorno
Che per nostra salute / unqua nõ uene
Oz ti solleua a piu lxata spene
Mirandol riel / che ti si uolue intorno
Jnmortal z adorno
Che doue del mal sio qua giu si lieta.
Vostra uaghezza acquieta
Vn mouer docchi vn ragionar dn canto
Quãto fia quel piacer / se qsto. e. tanto.
Dalaltra parte vn pensier dolce z agro
Con fatticosa z delecteuol salma
Sedendosi entro lalma
Preme ilcor di disio. di speme ilpasce
Che sol pfama gloriosa z alma
Nõ sente quãdio aghiaccio o. quãdio flagro
Si son palido. o magro
Et sio lomdo piu forte zinasco.
Questo dallora / chi ma dormeua in fasce
Venuto e. di di in di zresciendo mero
Et temo chiuy sepulchro / ambe dui chiuda
Poi che fia lalma delemẽbre ignuda
Nõ pv. qsto disio piu uenir sero
Ma sel latino. ol grecо
Parlan dime. dpo lamorte cuy uento
Ondio priche pauẽto
Adonar sẽpre / quel chunora sgombre.
Vorel uero abracciar lasciando lombre.
Ma quellaltro uoler / diche son pieno
Qui ti presso alui nascon / par chaduge
Et parte iltẽpo fuge
Che scriuẽdo daltrui. dime nõ calme
El lume dilegliochi che mi struge
Soauemẽte alsio caldo sereno
Mi tiren conun freno
Cõtro cui nullo ingegnio o forza ualme.
Che gioua dũque / pche tucta spalme
La mia barchetta / pin che fra liscogli
E. ritenuta. ancho data ha. dio nodi
Tu che daglialtri chen duri modi
Legano ilmõdo / i tucto mi disciogli
Segnior mio che nõ togli
Omai dal uolto mio / questa uergogna.
Chen giusa duom che sogna
Hauer lamorte i nãzi agliochi parme.
Et uõrei far difesa z no ho arme.
Quel chio uegio z nõ mingãna iluezo
Mal cognosciuto / anzi mi sforza amore
Che lastrada donore
Mai nõ lassa seguir chi troppo itrede
Et sento adhor adhor uenirmi alcore
Vn legiadro / desdegnio aspro et fiero
Chogni occulto pensiero
Tira in mezo lafronte / oualtri uede

Che mortal cosa amar con tanta fede
Quãta adio sol pur debito conuiensi
Pur si disdice / ach più pregio brama
Et questo adalta uoce ancho zichiama
La ragione suiata dietro ai sensi
Ma priche loda i pensi
Tornare il mal costume oltre laspinge
Et agliochi depinge
Que che sol pur fuzimi morir nacque
Per chame troppo / i ase stessa piacque.
Ne so che spatio mi si dixe il cielo
Quãdo nouellamẽte io uẽni i terra
A soffrir laspra guẽra
Che gira me medesmo seppi ordire.
Ne posso il giorno che lauita sẽra
Antiueder pur lor porco uelo
Ma uariarsi il pelo
Negro i dentro cangiarsi ogni disire
Hor chi mi credo altẽpo del partire
Esser uicino. o nõ molto dalũge
Come chil perder fare accorto i sagio
Vo ripẽsando / ouio lasciai il uiagio
Dalamay dextra / cha buon porto agiũge
Et dalun lato punge
Vergogna i duol chey dietro mi riuolue
Dal altro nõ mi assolue
Vn piacer pur vsãza i me si forte.
Cappategiar mardisce cola morte.
Canzon qui sono. e dol cor ma più fredo
De lapaura che gelata neue
Sentendomi pur sẽpre in dubio
Che pur deliberãdo ho uolto al subio
Gran parte o mai de lamia tela breue
Ne mai peso fu greue
Ditto quel ch sostẽgo i tale stato
Che. cola morte allato
Cerco del mondo mio nouo giglio
Et negriol meglio / i al pregior mappiglio.

Aspro core i seluagio i cruda uoglia
Indole humile angelica figura
Se lempreso rigor gran tẽpo dura
Hauray di me poco honorata spoglia
Che quãdo nasce i mor fior herba i foglia
Quãdo el di chiaro i quãdo e nocte obscura
Piango adogni hor ley o di mia nẽtura
Di madõna i damor onde mia doglia
Viuo sol di spãza in mẽbrando
Che poco humor gia pietrina proua
Cõsumar uidi marmi i pietre salde.
No e. si duro cor che lagrimãdo
Pregãdo amãdo / tutor nõ si moua
Ne si fredo uoler / che nõ si scalde.

Signior mio caro ogni pensier mi tira
Diuoto andar uoi ciu sẽpre negro
Lamia fortuna or che mi po far pegio
Mi tene affieno i mi trauolue i gira

— Poi quel. —

Poi quel dolce disio chamor mi spira
Menami amorte chi nomene auegio
Et mette imie diolumi in dazno chegio
Douunque io son di znorte si sospira
Cauta di signor Amor di dona
Soy le catene / oue soy molti affani
Legato son / perchio stesso mi strinsi
Vn lauro uerde / vna gentil colona
Quindici luna / e laltro dinoctani
Portato ho inseno. e giamai nomi scinsi.

Yme il bel uiso / oymel soaue sguardo
Oyme il legiadro portamento altero
Oyme il parlar / cogni aspro ingegnio e fiero
Facemi humile / e ognuom vil gagliardo
Et oyme ildolce riso onde uscinol dardo
Diche morte / altro ley omai nō sperо
Alma regal dignissima dimpero
Sē no fossi fra noi scesa si tardo
Per uoi guicy chio arda · cy uoi respire
Che pur fui uostro. e se di uoi son priuo
Via men dogni sciagura altra mi dole.
Disperāza mē piesti e di dilire
Quandio parti dal sōmo piacer viuo
Mal uento ne portaua leparole.

Ne debio faz~ che mi giagli amore~ nō.
Tempo e. ley di morire
Et ho tardato pui chi nō uorei
Madōna e. morta / e ha seco il mio core
Et uolendol seguire
Interōmper guicy dstanni rei
Perche mai ueder lei
Degna nō sono e laspettar me noya
Posta ogni mia groya
Per lo suo dipartire in pianto e. uolta
Ogni dolceza dimia uita e. tolta.
Amor tul senti / ondio teco mi doglio
Quātel dāno aspro e graue
Et so che del mio mal ti pesa e dole
Anzi del nostro / poche aduno scoglio
Hauem rocta lanaue
Et in un punto / ne spirato il sole
Quale ingegnio a parole
Pōua agiuagliare il mio dogliosо stato.~
Ay orbo mondo ingrato
Gran cagion hai di douer piangier mecо
Che quel bel chera inte pduto hai seco.
Caduta. e. latua gloria e tu nol uidi
Ne degnio ezi mentrella
Viue qua giu dauer sua conoscēza
Ne desser tocho da suoi santi piedi
Per che cosa si bella
Douea il ciel adornar di sua presenza
Mario lasso che senza
Ley / ne uita mortal / ne me stesso amo.

Piangendo lazichiamo
Questo madriga di cotanta spene
Et qsto solo anchor qui mi mantene
O yme terra e fructo ilso lel viso
Che solea fur del cielo
Et del ben dila su fede tra noi
La mirabil tua forma e in paradiso
Di sciolta di quel uelo
Che quifece ombra al suor degliani suoi
Per riuestirsi pri
Vn altra uolta z mai piu nō spogliarsi
Quando alma bella fusi
Tanto piu lauedren quanto piu uale
Sempiterna bellezza che mortale.
Piu che mai bella z piu legiadra dōna
Tornami i nāzi come
La dou piu gradize sua usata sente
Queste del mio mi mio luna colōna
Laltra el suo chiaro nome
Che sona nel mio cor si dolcemente
Ma tornādomi amente
Che pur morta e lamia speranza uiua
Allor chella fiorina
Ualene amor qualio diceto z stetto
Vedel volei che e or si pso aluczo.
Dōne uoi che miraste sua beltade
Et langelica uita
Con quel celeste portamēto mi tēra
Dimi ui doglia z uicrau pietade
Non di lei che e saglita
Tanta pace z me ha lasciato in guerra
Tal che saltri mi serra
Lungo tēpo il camin di seguitarla
Quel camor mero parla
Sol mi riten chio nō rinda il nodo
Ma e ragiona dentro in cotal modo.
Ponsieno algran dolor che ti trāspinta
Che per soucchie uoglie
Se prēde il cielo ouel tuo core aspira
Doue e uiua colle chal tuo par morta
Et di sue belle spoglie
Sero sōnde z sol dite sospira
Et sua fama che spira
In molte parti ancor p latua lingua.
Prega che no extingua
Anzi lauore al suo nome rischiari
Se gliochi suoi ti fur dolci ne cari.
Vgni el sereno el uerde
Non ti appressar ouc sia riso o canto
Canzon mia nō ma pianto
Non fa pcta distar fra gente alegra
Vedoua sconsolata in questa negra.

Octa e lalta colōna el uerde Lauro
Che facean ombra al mio stāco pēsiero
Perduto ho quel che ritrouar non spero
Dal bozea alaustro o dal mar Indo al mauro
Tolto mai morte il mio doppio thesauro
Che mi fea uiuer lieto z gir altero

Et tristor nol po tẽra ne mpzo
Ne gẽma oziental ne forza dauzo
Nasi gsentimento · e · di distino
Che posso io pui · sẽno hauer lalma trista
Humidi gliochi z sempze iluiso chino.~
O · nostra uita/ che si bella muista
Chom prde ageuol mẽte in vn matino
Quel chey moltãi agran pena sacquista.

Noz se uno chi tozni algiogo antricho
Come par che tu mõstu vnaltra prona
Maraugliosa znoua
Per domazmi/ quenti uincer pzia
Lmio amato thesozo in tẽra troua
Che me nascoso/ ondio soy si mendico
El roz sagio z pudico
Quel suol allzegar launita mia
Et seglie uer/ che tua potentia sia
Nel ciel si grande/ chome si ragiona
Et ne labisso/ pzche qui fia noi
Quel che tu uali z puoi/
Credo chel sente ogni gentil psona/
Ritogli amozte/ quel chella na tolto
Et zipyn/ le tue insegne · nel lel uolto.
Ripyni entro el bel uiso il viuo lume.
Chera mia scozta/ z la soaue fiãma
Chancor lasso menfiãma
Essendo spenta/ oz che fia dũque azdẽdo
E · nõ si uede mai cerzuo ne dãma
Con tal desio/ cercai fonte/ ne fiume
Qual io/ il dolce costume
Onde/ ho gia molto amazo z pui nactendo
Se ley mi stesso z mia uaghezza intendo
Che mi fa uanegiar sol del pensiezo
Et gize in pazte/ oue lastrada mancha
Et tola mente stancha
Cosa seguir/ che mai giongzr nõ spzo/
Oz · altrio zichiamar uenir nõ degnio
Che segnozia no hai fuor del tuo zegnio.
Fãmi sentir diquellaura gentile
Difoz si come dẽtro anchoz si sente/
Laqual era possente
Cantando dacquetar lisdegni z lize.
Diserenar la tempestosa mente
Et sgombzar/ dogni nebia oscura zuule
Et alzaua ilmio stile
Soura dise/ doue oz nõ pzia gize.
Aguaglia lasperãza col disize
Et pzi che lalma/ e · insua zagion piu forte
Rendi agliochi/ alozechie ilpzio obiecto
Senza quale Imperfecto/
E · loz operaze/ elmio uiuere e morte
Indarno oz soura me tua forza adopze
Mentzo ilmio primo amoz tẽra zuopze
A chio zinuegia illzl guardo chuy sole
Eu sopral ghiamo/ ondio solea giz carcho
Fa chi ti troui al uarcho
Onde segla tornar passol mio rozc
Prendi idoratti strali z prendi larcho/

S.2
178

Et fammisi udir come si sole
Col suon de le parole
Ne le quale io emparai che cosa e amore
Hom la lingua ouerano a ritrose
Disposti gliami ouio fui preso alesta
Che bramo sempre/ e i tuoi lacci nascondi
Fra rapri respiri biondi
Chel mio uolere altroui non sinuesta
Spargi colle tue mani le chiome al uento
Fui mi lega/ e puomi far contento
D'al lacio dor nō sia mai chi mi scioglia
Neglecto adarte/ et inanellato e hirto
Ne de lardente spirto
De la sua ustā dolcemēte arda
Laqual di e notte piu che lauro/ e mirto
Tenea in me/ uerde lamorosa uoglia
Quādo si ueste e spoglia
Di fronde il bosco. e la campagna derba
Ma poi che morte. e stata si superba
Che spezo il nodo/ ondio temea scāpare
Ne trouar poi/ gītūque gire il mondo
Diche ordischi il secondo
Che gioua amor tuoi ingegni e itentare.
passata e lastagion ꝑdute hai larme
Diche temeua/ ormai che puo tu farme.
L arme tue furon gliochi/ onde larcese
Saecte usauan/ dimusibil foco
Et ragion temean poco
Che gli al ciel/ nō ual difesa humana.
Ilpensar/ ltarte/ il uso/ il giuoco/
Labito honesto/ el ragionar cortese
Le parole chen tese/
Hauean facto/ gentil dalma uillana/
Langelica sembiāza humile e piana
Chor quīci/ or quindi udia tanto lodarsi
El sedar elostar/ che spesso altrui
Poser in dubio a cui
Douesse il ꝑgio di piu laude darsi
Con ēstarme vincuy. ogni cor duro.
Or se tu disarmato/ Jo son sicuro.
G lianimi chal tuo regnio ilcielo inchina
Legho. or i uno/ e ora in altro modo
ma me sol aduy nodo
Ligar potei. chel ciel di piu nō uolse
Quellauno/ e rocto/ e lalma nō godo
ma piāgo e grido/ Ai. nobil pellegrina
Qual sententia diuina
Me legho e nāsi e te prima dischiolse.
Dio che si tosto almondo ti ritolse
Ne mōstro tanta e si alta virtute
Solo per chiamar nostro disio
Certo omai nō temio
Amor de latua man nouo ferute
Indarno tenda larcho/ a uoto schochi
Sua uertu cade/ achiudere de legliochi
Morte ma sciolto/ amor dogni tua lege
Quella che fu mia dōna/ alciel e gita
Lasciando trista e libera mia uita.

Ardente nodo/ ou
Contrando āi ue
Morte dischiolse/ n
prouai. ne credo e
Non uolendomi an
hebbe unaltro la
Et di noua este
Tal chagrin pr
Et seno fosse exp
De pum affini
Tanto piu/ gīte
Morte ma liberato
Et roctol nodo
Cōtra laqual n

Altri fuge e
Et lamorte uie
Et le cose presen
Hi dāno grieua
El uimembrare e la
Or quīci or quīci
Sono che io di
J. sacri gia di
Tornami auāti s
hebbi lor tristo
Vegio almio n
Vegio fortuna i
Jlmio nochiero
Et lumi lei che

Hebbi che pr
Nel tempo che
Dnima sconsola
Giongendo leg
L e soaue parole
Chaduy aduy
Son leuati di t
Qui ze ze virg
Dēnō zanouella
Nō seguir pur
Chasaldo e certo
Cerchiamol ciel
Che mal per no
Se uinca e mort

Altime pace
Nō basta ley
Affāno guerra
Senza trouar
Et tu mio cor a
Disleal ame
Vai recettando
Di miei nemic
nte isegreti s
Jnte spiega fo
Et morte e.
Che lauāto de
Jnte Jugli p
per che dogm

L Ardente nodo/ouue fui dora mhora
Contando ãni uentuno/inteu preso
Morte disnolse/ne gramai tal peso
prouai. ne credo chuom di dolor mora
Non uolendomi amor perder anchora
hebbe unaltro lacciuol fra lerba teso
Et dinoua esca/unaltro foco acceso
Tal chagrau pena indi sempate fora
Et seno fosse experientia molta
De pumi affani/i sarei preso z arso
Tanto piu/gito so mey uerde legno
Morte ma liberato unaltra uolta
Et roctol nodo el focho spento z sparso
Cõtra laqual nõ ual forza nengegno.

L Auitai fuge znõ saẽstri uy hora
Et lamorte uicy dietro agray giornate
Et lerose presenti z lepassate
Mi dãno guerra z lefuture anchora
El rimẽbrave z laspectate mactora
Or quãi or quãda/sichẽ ueutate
Sẽno chẽio di me stesso pietate
I. sarei gia digsti pũsier fora
Tornami auãti silcun dolce mai
hebbi tor tristo. z poi dalaltra parte
Vegio almio naugar turbati uenti.
Vegio fõtuna ẽ porto. z stãcho omai
Ilmio nochieu/z roste arbore z sarte
Et lumi lei che mirar soglio/spenti.

C Hebai~ che pensi~ che pur dietro guardi
Nel tempo che tornar nõ pote omai.~
Anima sõsolata che pur uai
Giongendo legne alfoco/oue tiardi.~
L e soaue parole ci dola sguardi
Chaduy aduy desẽph z depinth hai
Soy leuah di terra z e. ley sai
Qui zeffe cingli intẽpestiuo z tardi
Deno zenouellar quel che nannde
Nõ seguir pui pensier uago fallace
Ma saldo z certo/chabuoy fin ne giunde
Cerchiamol nel sequi nulla ne piace
Che mal pe noi/quella belta si unde
Se unita z morta/ne douea tor pace.

Ntime pace oduu mie pensieu
Nõ basta ley chamor fortuna z morte
Mi fanno guerra/intorno entu le porte
Senza trouarmi dẽtro altri guerrieu.~
Et tu mio cor anchor se pur qual eu
Disleal ame sol che fede sforte
Vai receptando. z se tucto gsforte
Di mici nemici/si pronti z legieu
I nte isegreti suoi messagi amore
Inte spiega fortuna ogni sua pompa
Et morte e. lamemoria di quel colpo
Che lauãco dime guen che rompa
Inte Juãghi pensier sarman derrore
Per che dogni mio mal te solo mcolpo.

Chi mici ostruato. e. eluostro sole
Angi. e. salito alcielo/ et iui splende
Iui iluedremo anchora. Iui nacende
Et da nostro tardar fuisse lidole
Orechie mie langeliche parole
Sonano in parte oue chi meglio intende
Pie mici/ uastra ragion la nõ si stende
Oue colei/ che exercitar usole
Dunque peche midate questa grieue
Gia di perderla/ uoi. cagion non fui
Vedrila udirla ritrouarila in terra
Morte biasmate/ angi lodate lui
Che legata scioglie ey un puto apre serra
Et do pol pianto fa/ fine lieto altrui.

Or che lausta angelica sirena
Per subita partẽza in gray doloze
Lasciato ha lalma/ intenebroso hõzore
Cerro parlando dallentrar mia pena
Giusto duol certo alamẽtar mi mena
Sassel chi ne. e. cagione e sallo amore.
Chaltro rimedio no haual mio core
Contra ifiusti di/ ende lauita e. piena.
Questo. vn. morte ma tolto latua mano
Et tu che ricopri e guardi ehai or tecto
Felice terra quel bel uso humano
Me doue lasci sconsolato e tristo
Posta chel dolce e amoroso e piano
Lume de gliochi mie nõ e. piu meco.

Amor nouo consiglio no apporta
Per forza guarni chel uso cringe
Tanta paura e dol lalma tristi ange
Chel desir uiue/ e lasperãza e. morta.
Onde si sbigottisce e si sconforta
Ma uita mi tucto/ e notte e giorno piãge
Stracha senza gouerno in mar che frãge.
En dubia una cosa fidata sorta
maginata guida la conduce
Che lauezza e. sochẽra ange. e nel uelo
Onde piu che mai chiaral cor traluce
Gliochi no. chun doloroso uelo
Cõtra de lor/ da disiata luce
Et me fa si per tempo cingiar pelo.

Et lieta sua piu bella e piu ricca
Quãdo hauer suole amore in noi piu forza
Lastrãdo intẽra laccziena scorza
Et laura mia uitral da me partita.
Et uuda e bella e gnuda alciel sagitta
Inde mi signoreggia indi mi sforza
De peche me/ del mio mortal nõ scorza
Lultimo di che primo alaltra uita
Che come imie pensier dietro alei uãno
Cosi leue expedita e lieta lalma
Lasegua e io sia fuor di tanto affãno
Ciò che se indugia/ e. ppzio pzimio dãno
Per far me stesso/ ame piu graue salma
O. che lei morir era ogni altrezzo anno.

5 E Lamẽtar augelli z uerdi fronde
Mouer suauemente alaura estiua
O. zocho mormorar de lucidi onde
Sode duna fiouta z fiescha ziua
L auro segia damor pensoso z scriua
Lei chel ciel ne mõstro tẽra nasconde
Degio zodo zintendo chancor uiua
Di si lontano asospir mie zusonde
De preche innãzi tempo ti gslume
Mi diee con pietate / ache pur uersi
De gliochi tristi vn doloroso fiume.
D ime nõ piangier tu che mie di feesti
Mozendo eterni z nel eterno lume
Quãdo mõstrai di chiuder gliochi apresi.

Ai non fiu in parte oue si chiar uedessi
Quel che ueder uõlei purchio nol uidi
Ne doue intanta lutsta me stessi
Ne impiessi ciel di si amoziosi stridi.
Ne giamai uidi ualle hauer si spessi
Luogh dasospirar ripossi z fidi
Ne credo gia amor sopra hauessi
O. in altra ziua si soaui nidi.
L acque parlan damore z loze erami
E gliãgeletti / ei pesi ei fiozi e lerba
Tucti inseme pregando / chi sempre ami
Ma tu. ley nata che dal ciel mi chiami
Per lamemoria di tua morte acerba
Pregha chi spiegi mõdo / ei suoi dolz hami.

Vante fiate almio dolce zeeppo
Fugendo altrui z seesser po / me / stesso /
Do togliochi bagnando lerba / el petto
Rompendo con sospir layze da presso
Quante fiate sol pien di sospetto
Per luoghi ombrosi z foschi mi soy messo
Cercando col pensier lalto dilecto
Che morte ha tolto / ondio lachiamo spesso.
O r in forma de nimpha / o. daltra diua
Che del piu chiaro fondo di Sorga / essa.
Et pongassi asedere sopra zitta zitta
O r lo uedutti sopra lerba fiesca
Calcare ifiori / con una dõna uiua
Mostrãdo inuistu che di me lincresca.

L ma felice che souente torni
Dsolaz le mie noctt dolenti
Co gliochi tuoi / che morte nõ ha spenti
Ma soural mortal mondo fiacti adorni
Quanto gradisco / che miei tristi giorni
Arallegrar di tua uista consenti
Cosi comincio a ritrouar presenti
Le tue bellezze a suoi usati sogiorni
L aue cantando andai di te moltãi
Or come uedi / uo. di te piangendo
Dite piãgendo no. ma di mie dãy.
Solun ripso trouo in molti affãni
Che quãdo torni te conoscho entendo
Dlandare / alauoze / aluolto / a panni.

Scolorato hai mozte il piu bel uolto
Che mai si uide. e piu begliochi spenti
Spirto piu acceso di virtide ardenti
Del piu legiadzo e piu bel nodo hai sciolto.
In uno momento ogni mio ley mai tolto
Postai silẽtio a piu soaui accenti
Che mai sudito e me pien di lamenti
Qẽtio uegio minora. e quãto ascolto.
Bey torna a consolar tanto dolore
Madõna oue pieta laziconduce
Ne trouo in questa uita altro sottoso.
Et se comella parla e come luce
Pider potessi attendezia damore
Nõ dico huom. ma by cor di thigre odozso.

Ibreue. e. el tpõ el pensier si uelore
Che mi zendon madõna cosi morta
Chal gray dolor lamedonna e. corta
Pur mentzio uego lei nulla mi nocte
Timor che malegrito e trẽme i croce
Tzema quãdo lauede insula porta
De lalma oue manade anchor si scarta
Si dolce i uista e si soaue in uoce.
Come dõna in suo albergo altera uene
Scacciando de lostzio e graue core
Cola fronte serena e pensier tristi.
L alma che tanta luce non sostene
Sospira e dice o benedecte loze
Del di che questa mia coglochi apristi.

E mai pietosa madze al mzio figlio
Ne dõna attesa al suo sposo dilecto
Die coy tanta sospir coy tal sospecto
Indubio stato si fedel gsiglio.
Come ame quella chel mio graue exiglio.
Mirando dalsuo etano alce zitpto
Spesso ame torna con lusato affecto
Et di doppia pietade ornatal ciglio
O r di madze or de amãte or teme or ride
Donesto foco e nel parlar mi mõstra
Quel chen questo uiagio ligia e segua
Contẽdo itasi delauta nostra
Pregãdo chaleuar lalma nõ taide
Et sol q̃sella parla o pace o tzegua.

E quellaura soaue di sospiri
Chi odo di colei che qui fu mia
Dõna or e ciel e chor par qui sia
Et uuia e senta e uada e ami e spiri
Ritrar potessi oi che caldi disiri
Mouerei parlãdo. si gelosa e pia
Torna ouio son. temẽdo nõ stia uia
Mi stanchi. on dietzo o da may mãcha gzi
I r ducto alto minsegnia e io chentendo
Le sua caste lusinghe e giusti pregbi
Col dolce mormorar pietosa e baxo
Secondo lei quiẽmi zega e pregbi
Per ladol tzega che del suo dir prendo
Chauzia uiztu di fur piagier uy saxo.

6 Ennumo mio lenche dogliosо ꝛ solo
Mabi lasnato / ꝛpur me ꝛconfuzto
Perche dal corpo oue. ezi preso ꝛ morto
Altramẽte se leuato a uolo
Or uedi insiemi luno ꝛ laltro polo
Le stelle uaghe ꝛ lor uiagio torto
Et uedi ilucar nostro quãto e. corto
Onde col tuo groyr tempꝛol mio duolo
Ma len ti piego chen laterza sfera
Bucciton saluti / meser Cyno ꝛ dante
Franceschin nostro ꝛ tueta q̃lla schiera
Alamia dõna puoi ley dir ꝛy quante
Lagume. io uiua / ꝛ soy facto una fera
Membrãdo ilso lel uiso ꝛ lopre sanete.

O pien disospir queste uie tucto
Daspri colli / mirando il dolce piano
Oue nacque collei / chauendo ꝛy mano
Mio cor / ꝛy sul fiozir ey sul fnr fiuoto
E grita alcielo / ꝛ hãmi atal ꝛ ducto
Col subito partir che di lontano
Gliochi miei stanchi / lei cercando ꝛy uano
Presso di se / no lascian luogo asciucto
No. e. strapo / ne saxo ꝛy questi monti
No ramo / o fronda uerde ꝛ queste piage
Nõ fiore ꝛy q̃ste ualle o fo glia d erba
Stilla dacqua noy uen di questi fonti
Ne ficze hany queste boschi si seluagie
Che nõ sappian quante / e. mia pena acerba.

Alma mia fiama oltra le belle bella
Che ble qui ilciel / si amico ꝛ si cortese
Anzi tempo prime nel so paese
E. ritornata / ꝛ hala par sua stella
Or comicio a suegliarme ꝛ uegio chella
Per lomeglioze al suo desir contese
Et quelle uoglie giouenili accese
Tempio / roy una uista dolce ꝛ bella
Ei ne ꝛ engrato el suo alto consiglio
Che col. bel uiso ꝛ cõ soaui sdegni
Feremi ardẽdo pẽsar mia salute
O. legiadri atti / ꝛ lor effecti degni
Luy col alingua oprar / laltra col ciglio
Jo gloria ꝛy lei. ꝛ ella ꝛy me ꝛ uirtute.

Home ual mondo / per or mi diserta ꝛ piace
Quel che piu mi dispiacque or uegio ꝛ sento
Che phauea ꝛ salute hobbi tormento
Et breue guẽra per etrna pace.
O. speraça o desir sempꝛe fallace
Et dogliamãti / piu ley per vy cento
O. q̃ta era ilpegior fazmi ꝛ tento /
Quella chor siede ꝛ cielo ꝛy ter a grace
Nal cieco amoze ꝛ alamia sorda mente
Jni trauiauay si chandai per uia
Forza / mi guenia douc mortera
Benedecta collei cha megliоz ruia
Volse ilmio corso / ꝛ lempia uoglia ardente
Lusingrando / affreno / prchio noy pera. ꝛ

Vandio uegro dal nel ſrender laurora
Cola fronte dirose z con criy doro
Xmor massale ondio mi disvolor
Et dico sospirando uu e. laura hora
O. felice Titon tu sai ly lora
Da zitrouraze il tuo caro thesoro
Ma io che debbo far del dolce alloro
Che sel uo riueder quen chio mora.
J. uostu dipartir no so si duru
Chal mey di noete suol tornar colei
Che no has chiuo letue biache chiome
L emie noeti fatuste. ei giorni oschiu
Quella che na portato ipensier mei
Ne di se ma lasciato altro chel nome.

Liochi dichio parlai si raldamente
Elebracie zlemani eipiedi eliuso
Che maueay si dame stesso diuso
Et facto singular dalaltra gente
L ecrespe chiome doro puro lucente
El lampegiar delangelico riso
Che soleay faze strav vy paradiso
Pora poluere sonohe nulla sente
Et io pur uiuo onde mi doglio esdegnio
Rimaso sol al lume chamai tanto
Ingran fortuna ey disarmato legnio
O se sia qui fini almio amoroso canto
Secha e. laueua delusato engegnio
Et lacethara mia riuolta in pianto.

Jo. haueste pensato che si raze
Fossin leuori di sospir mie in rima
Facte laurei dalsospirar mio prima
Jn nuo pui spesse in stil piu raze
Morta. e. colei che mi faeea parlare
Et che si stiua di pensier mie in ama
Non posso / zno ho pui si dolce lima
Rime aspre zfosche far soaue zchiare
Et certo ogni mio studio in quel tempo
Puro disfogaze il doloroso core
Jnqual che modo / no dacquistar fama
Pianger ceroo no gia del piato honore
Ne uolea ley piacer ma quella altera
Tacito stacho dopo se mi chiama.

Oleasi nel mio cor star bella zviua
Comalta dona in luogo humile zbaxo
Oz son facto io pie lultimo stio passo
Non pur mortal / ma morto zelle diua
L alma dogni stio ben spogliata zprima
Xmor delasua luce ignudo zcasso
Deurian delapieta romper vy saxo
Mano e. chi lor duol riconti ostriua
Che piango dentro / ouogni orecchia e. sorda
Seno lamia cui tanta doglia ingombra
Chaltro che sospirar nulla mauanza
Veramente siay noi poluere zombra
Veramente lauoglia cieeha engorda
Veramente fallace. e. lasperanza.

6 O leano i mio pensieri soauemente
Di loro obiecto ragionare insieme
Pietri sappressa / e del tardar si pente
Forse or parla di noi / o spera o teme
Poi che lultimo giorno e loro extreme
Spogliar dilei questa uita presente
Nostro stato dal ciel uede ode e sente
Altra dilei / no e. rimaso speme
O. miracol gentil / o. felice alma
O. bella sença exempio / altera e rara
Che tosto / e ritornata ondella uscio.
ui. ha del suo ley. far corona e palma
Quella chal mondo / si famosa e chiara
Fe lasua gran uertude el furor mio.

Mi. soglio accusare e or mi scuso
Ongi mi piegio / e tengo assai piu caro
Dela honesta pregion del dolce amaro
Colpo / chi portai gia molt'anni chiuso
nude paiche si ripente ilriso
Tronchaste chactorcea soaue echiaro
Strame / almio lacio e quello aurato e raro
Strale / onde morte piacque oltra nostro uso
Che nō fu dallegreça a suoi / di. mai
Di libertà / diuita / alma si uaga
Che no cangiassi / suo natural modo
Togliendo angi pur lei sempre trar guai
Che cantare pur qualūque e di tal piaga
Morir ptenta / e uiuer in tal nodo.

9 De gran nemiche insieme erano agionte
Belleça e honesta con parte tanta
Che mai ribellion lanima santa
Non sentì pur chastae sero fior gionte
Et hor pur morte son sparse e disgionte
Luna / e. nel ciel che sene gloria e uanta
Laltra socterra / che legliochi amanta
Onde uscir gia tante amorose punte
L acto soaue elparlar sagio humile
Che mouea dalto luoco el dolce sguardo
Che piagaua ilmio core anchor lacterna
Sono spariti e sal seguir son tardo
Forse auera chel bel nome gentile
Consecrero / con questa stancha pena

Vando io. mi uolgo indietro amirar gliani
Chano fugendo / imie pensieri sparsi
Et spento el foco / oue aghiacciando io arsi
Et finito el riposo piey daffani
Rocta la fe degliamorosi ingani
Et sol due parti dogni mio ley fatti
Luna nel cielo / e laltra in terra stassi
Et piduto ilguadagnio dimie dany.
J. mi riscuoto / e trouomi si nudo
Chi porto inuidia adogni extrema sorte
Tal cordoglio e paura ho. di me stesso /
O mia stella / o. fortuna o fato / o. morte
O. preme sempre Dolce giorno e crudo
Come me hauete in basso stato messo.

Be lafronte che con picciol cẽno
Volgea ilmio core en questa parte en quella
Quel bel ceglio e luna e laltra stella
Chal corso delmio uiuer lume denno.~
Quel ualor laconoscenza elsẽno.~
Lacorta honesta humel dolce fauella.~
Que soy lelelleçe actolte ny ella
Che gran tempo dime lor uoglia fẽno.~
Que lombra gentil deliuso humano
Che ora einpso daua alalma stancha
Et laue imie pensier staperan tuchi.~
Que rollei che mia uita hebbe ny mano
Qsto almisero modo.~eqsto mancha
Deglochi mie che mai nõ sceno asciuchi.~

Nõ.

Vanta inuidia io ti porto auara tẽra
Cha bracci quella/cui ueder me tolto
Et mi gtendi lazia delbel uolto
Doue pace trouar dogni mia guẽra
Quanta/ne porto alnel che chiude esẽra
Et si cupidamẽte ha mse ractolto
Lospito/dalle belle mẽbra sciolto
Et pr altrui sirado si diseẽra
Quanta inuidia/Aquellanime gsorte
Chãno hor sua sancta edolce gpagnia
Laqual io certo sempre coy tal brama
Quanta/aladespiatatta edura morte
Chauendo spento/iny lei lauita mia
Straſſi ne fuor deglochi emc noy chiama.

Alle che delamenti miei se piena.
Fiume che spesso delmio pianger cresci
Fere seluestre/uaghi ocegli epesci
Che luna elaltra ueder iuua affrena
Aria di miei sospir calda esiena
Dolce sentiero/che si amaro riesci
Collei che mi piacesti/ormi rencresci
Quanchor per vsanza amor mi mena
Ben riconosco iny uoi lusate forme
Noy lasso iny me. che da si lieta uita
Soy facto allargo denfinita doglia
Quinci uedral mio bene/epr questorme
Torno aueder/ondal ciel nuda e gita
Lasciando ny tẽra lasua bella spoglia.

Euõmi ilmio pensier ny parte ouera
Quella chio cerco/eno ritrouo ny tẽra
Iui fraloro/chel terço cerchio sẽra
Lauuudi piu bella emeno altera
Per may mi prese edixe iny questa spera
Sarai anchor mero/sel desir no erra
I.so. collei che ti die tanta guẽra
Et compie mia giornata ny nãi sera
Mio ley noy cape iny intellecto humano
Te solo aspecto equel che tanto amasti
Et lagiu e. rimaso ilmio bel uelo.
Dc priche tacque eallargo lamano
Chal suon de detti si pietosi et casti
Pocho mancho/chio noy rimasi iny celo.

Nõ che mecho albuon te
fra queste mie apensier
Et pr saldar leragion no
Nero/e col fiume ragion
fior fronde herbe/ombre a
valle chiuse/alti colli epi
Porto delamorose mie f
Delefortune mie tante
O uagho habitator de uerd
O ninphe/ouer chel fiesso
Del liquido cristallo al
di mie fier si chiari/or son
Come morte chel fa cosi
Sua uettura ha. rinascen

Entre chel cor dagliam
fo. consumato/en fiãma
Diuaga fera leueshgia
Cerchai per poggi solitary
Et hebbi ardir cantando d
Damor/di lei che si dur
Dalingegnio elemme e
Inquella etade/ai pensie
Quel foco/e morto. elcop
Che se col tẽpo fosse ito
Come gia iny altri? fino
Diume amato/ondo gi m
Coy stil canuto/hauuei
Rompa lepiete epiang
Anima bella daquel nodo
Che piu bel mai nõ seppe
Pon dalciel mente/alar
Dasi lien pensier adpian
La falsa opinion dalcor se
Che mi fece alcun tẽpo a
Tua dolce uista/omai
Volgi ame gliochi. e imi
Oval gran saxo/dõde sorg
Et uedrai un. che sol
Di tua memoria e di dol
Oue giace ilmio allargo e
Inostro amor/uo chaba
Per no ueder ne mai que

Del sol che mi mõstraua
Digne alciel coy gliocchi
Tornãdo al sõmo sole
Chiusel mio lume ilsue
Ondio soy facto vnanim
Che cõ pie uaghi solitari
Portol cor graue eglioc
Almãdo/che. e. pr me v
Cosi uo ricercãdo/ogni
Ouio laudi/esol tu che
Amor uiey mero/emõs
Le cinõ trouo io. ma suoi
Tucti uuoli alasopra
Vegio lungo dalagho

Nor che mecho albuon tempo te stasti
Fra queste rime apensier nostri amiche
Et piv saldai leragion nostre antiche
Hero / 2 col fiume ragionando andasti.
Fior fronde herbe / ombre antri onde / aure soavi
Valle chiuse / alti colli 2 piagie apriche
Porto delamorose mie fatiche
De le fortune mie tante 2 si gravi
O uagho habitator de verdi boschi
O ninphe / ouor chel fresco herboso fondo
Del liquido cristallo allevigh 2 pasce.
I. di mie fur si chiari / or son si foschi
Come morte chel fa cosi nel mondo
Sua vētura ha. nascuy dal di che nasce

Entre chel cor dagliamorosi vermi
Fo. consumato / en fiāma amorosa arse
Di vaga fera leveltate sparse
Cercai per poggi solitarij 2 hermi
Et hebbi ardir cantando di dolcezmi
Damor / di lei che si dura mappalse
Ma lingegnio 2 le rime erano scarse
Inquella etade / ai pensier nostri enfermi.
Quel foco / e morto. e cropie vn picciol marmo
Che se col tēpo fosse ito aduangando
Come gia ne altri i fino ala vēchiezza
Di rime armato / ondo gri mi disarmo
Con stil canuto / haurei facto parlādo
Rompr lepriete / 2 piangr di dolcezza.

Prima lella daquel nodo sciolta
Che piu bel mai nō seppe ordir natura
Pon dalciel mente / alamia vita oscura
Dasi lieta pensier adpiangier volta.
La falsa opinion dalcor se tolta
Che mi fece alcuy tēpo acerba 2 dura
Tua dolce vista / omai tucta sicura
Volgi ame gliocchi. e i mie sospiri ascolta.
Mira al gran saxo / dōde sorgta nasce
Et vedrai vn. che sol tra latte 2 lacte
Di tua memoria 2 di dolor si pasce
Ove giace il tuo albergo 2 dove nacque
Il nostro amor / uo chabandom 2 lasce
Per no vedr ne tuoi quel chacte spiacque.

Del sol che mi mōstraua il camin dextro
Digive alciel con gliocchi pietosi passi
Tornādo al sōmo sole in pochi saxi
Chui sel mio lume il suo carcere tēbrestro
Ondio son facto vnanimal silvestro
Che tō pie vaghi solitarij 2 lassi
Portol cor graue 2 gliocchi humidi 2 bassi
Almodo / che. e. pr me vn diserto alpestro
Cosi vo vercchādo / ogni strada
Ouio lauidi / 2 sol tu che maffligi
Amor vien mero / 2 mōstromy ondio vada
Lei nō trouo io. ma suoi sancti vestigi
Tucti rivolti alasopzna strada
Vegio lungi dalagbi averni 2 stigi.

Pensaua assai dextro esser su lale
Ho per lor forza ma di chi lospiega
Per gir cantando aquel bel nodo eguale
Onde morte massolue, amor mi lega
Trouaime alopra una pulento zstrale
Duy pietol ramo cui/ gran frastro piega
Et dixi ad ender ua chi troppo sale
Ne sa-ben perhuom quel chel nel nega
Mai nõ poria uolar pẽna dingegnio
Nõ che stil graue/ o·lĩgua ouc natura
Volõ texendo il mio dolce ritegnio
Segnilla amor/ con si mirabil cura
Jn adornarlo/ chi nõ era degnio
Pur delauista/ ma si mia uctura

Della pretui con sorga ho cangiato Arno
Con frãcha pouerta sctue richeze
Volse i amaro/ sue sancte dolreze
Ondio gia vissi/ orme ne strugo zstarno
Da poi piu uolte ho zprouato in darno
Al secol che uẽra laltre bellezc
Pianger cãtãdo/ aco che lame zprege
Ne col mio stil se il suo bel uso imbarno
Le lode mai nõ daltra zpprie sue
Chen lei fur come stelle in cielo sparte
Pur aldisco ombrugiar or vna·or·due·
Mapoi che giongo ala duima parte
Chuy chiaro zbreue sole almõdo fue
Jui mãcha lardire/ lingegnio zlazte.

Alto znouo miracol cha di nostri
Apparue almõdo/ zstar secco nõ uolse
Che sol ne mõstrol ciel/ poi sel ritolse
Per adornarne i suoi stellãti chiostri
Duol che di pinga achi nol uide zmõstri
Damor/ chey prima lamia lĩgua scolse
Poi mille uolte in darno allopra uolse
Jngegnio tempo/ pẽne carte/ enchiostri.
Nõ sono alsomo anchor gionte le cime
Jn mel conosco/ zproual ley chiũque
En fin acqui che damor parle ostrua
Chi sa pensar iluer tanto estime
Chogni stil vinte. zpoi sospire adũque
Beati gliochi che lauider viua

Ephiro torna/ ellel tempo rimena
Ei fiori ellerbe sua dolce famiglia
Et gãrir progne/ zpianger philomena
Et primauera candida zvermiglia
Ridono iprati el ciel si rasserena
Giouc salegra di mirar sua figlia
Laua lacqua/ zlabra e. damor piena
Ogni animal damar si raconsiglia
Ma pr me lasso tornano ipur grauu
Sospiri che del cor prosũdo trage
Quella chal ciel se ne porto lechiauu
Et cantar augelletti zfiorir piagge
En belle dõne honesti acti soauu/
Sono un deserto/ zfere aspre zseluagge.

1 Vel ꝙ̃ rusignuol che si soaue piangnie
Forse suoi figli / o sua cara consorte
Di dolceꝛe empie ilcielo z le cãpagnie
Con tante note si pietose z sozte
Et tucta notte par che macerpagnie
Et mi ramente lamia dura sozte
Chaltri che me no ho dicho mi lãgnie
O che lieue. e. ꝯ gãnar che se assecura
Que duo le lumi assai piu che sol chiari
Ch penso mai ueder / far tẽra ostura.
Or. conosco io che mia fera uentura
Vuol che uiuẽdo z lagrimãdo impari
Come nulla qua giu / dilecta z dura.

2 E per sereno ciel ir uaghe stelle
Ne per tranquillo mar / legni spalmati
Ne per cãpagnie caualieri armati
Ne per lei boschi / alegre fere z snelle
Ne daspectato ben / fresche nouelle
Ne dir damore instili alti z ornati
Ne tra chiare fontane z uerdi prati
Dolci cantare honeste dõne z belle
Ne altro sara mai chalcer magiũgha
Si sero ilsegge quella sepellire
Che sola aglochi mei fu lume z speglio
Noyame ilumer si grauosa z lũga
Chi chiamo ilfine prologray desiri
Di uiuer cui no ueder fu meglio.

3 Passato / o. ctẽpo omai lasso che tanto
Con uiuacio ĩ megol foco vissi
Passate e. ꝙlla dicho piãsi z stripsi
Ma lassato ma ley lapẽna elpianto
Passato e. eluso si legiadro z sancto
Ma passando idolci ochi alcer ma fassi
Altri gia mio / che seguendo parissi
Lei chauolto lauea nel so bel manto /
Ellal sene porto socterra. En cielo
Oue e / or triũpha ornata dellaloro
Che merito lassia ĩ tucta honestade
Cosi disciolto dalmortal mio uelo
Cha forza me trey qui / fossio collozo
Foz di sospizi fin lanime leate. ꝙ

4 Ente mia che presaga di tuoi dãni
Altempo lieto / gia pensosa z trista
Sintenta mente nelamata vista
Requie cercaui di futuri affanni
Agliacti alepaiole aluso ai pãni
Alanoua pieta / coy doloz mixta
Poteri ley dir se del tucto eu auista
Questo e. lultimo di dimie dolci ãni
Qual dolceza fo quella o misera alma
Come ardauamo ny quel pũto chio uidi
Glochi iquali noy duca zuedar mai
Quando alloz come adui amia piu fidi
Partendo ny guaidia lapiu nobil salma
Imiei cari pensieri / eloz lassai. ꝙ

Vetri lamia fiorita z uerde etade
passaua / intepidir sentia gia foco /
Carse ilmio core / et era giunto al luocho
Oue frende laurea chal fin cade
Gia comĩciaua apiender securtade
Lamia cura nimica apoco apoco
Di suoi sospecti / z riuolgeua in giocho
Mie pene acerbe sue dolce honestade
Presso era il tẽpo doue amor si scontra
Con castitade . et agli amãti e dato
Sedersi insieme z dir che lor incontra
Morte hebbe inuidia almio felice stato
Anzi alasprme z feglisi alincontra
Armata uia come nimico armato .

Empo era omai da trouar pace / o treugua
Di tanta guerra z eramo ĩ una forse
Sẽno che lieti passi indietro torse
Che lodesaguaglianse nostre adegua
Che come nebia altẽpo si dilegua
Cosi sua uista subito trastorse
Quella che gia co legliochi mi storse
Et con uen che col pensier lasegua
Poco hauea andugiar che gliãni elpelo
Cangiauano z costumi / onde sospecto
Nõ fum ilmigionar / delmio mal sero
Con che honesti sospir laurei decto
Lemie lũge fun che / chor dal nelo
Vede soy certo / z duolsene anchor mecо .

Tranquillo porto hauea mõstrato amore
Alamia lũga z turbida tempesta
Fra gliãni de letti maniera honesta
Che uuty spoglia z uerdi ueste z honore
Gia tralucea alegliochi ilmio core
Et lalta fede / non piu lor molesta
Ai morte ria / come aschiantar si pesta
Il fructo de moltãni ? si poche hore ?
Puro uiuẽdo uenisse / oue deposto /
Inqlle caste / orecchie hauria parlãdo
Dimie dolci pensier lantricha soma
Et ella / hauerle ame forse zisposto
Qual che santa parola sospirãdo
Cangiati uolti z luna z laltra roma .

Leader duna pianta che si suelse
Come qlla che uẽto o fẽro strepe
Spargendo a tra lesue foglie exelse
Mõstrando alsol lasua squalida strepe .
Vidi unaltra chamore obiecto selse
Sobiecto ĩ me / Caliope z Eutrepe
Chel cor mauinsi z ppuo allargo felse
Qual per trõcho / o pmuro Edera crepe
Quel viuo lauro / oue solian far nido
Lalti pensieri e imie sospiri ardenti
Che de le rami / mai nõ mosser fronda
Al ciel trãslato / in quel suo allargo fidо
Lasso radice / onde coy graui accenti
E . anchor chi chiami . e . nõ e . chi zisponda .

Di miei pui legieri che nessun terzuo
Fugir tr̃ombra / z no uedei pui lene
Chun bacter dochio / z poche hore serene
Chamare zdolere nelamente sezuo
O isfero mondo instribile z proterzuo
Del tucto e. cieco / chinte poy sua sfene
Chente mi stil tor tolto / z or sol tene
Tal che gia tẽra z no gionge ossso anezuo
O ala forma meglior che vive anchora
Et uiura sempre su nel salto cielo
Di sue bellere ognior pui mi namora
Et uo sol spensar cangiando ilpelo
Qual / ella e. oggi. en qual parte dimora
Qual auedr / il suo legiadro uelo.

Ento lauza mia antiqua ei dola rolli
Vegro appanze / ondel bel lume nacque
Che tẽne gliochi miei mẽtre riel piacque
Bramosi z lieti / or le tey tristi z molli
O. radiche spirãte o pensier folli
Vedoue leste / z torbide soy lacque
Et uoto z fredol nido in chella giacque
Nel qual io uiuo z morto giacer uolli
Spirãdo alfin de le soaui piante
Et da legliochi suoi chel cor mãno arso /
Riposo alcun. dele fatiche tante
O. seruito asignor crudele z scarso
Charsi quãtol mio foco ebbi dauante
Or uo piãgendo / il suo cenere sparso.

Questo il nido in che lamia fenice
Mise laurate z lepurpuree pẽne
Che socto le sue ale ilmio cor tẽne
Et parole z sospiri anchor ne elice
O. del dolce mio mal pruma radice
Quel bel uiso / onde quel lume uẽne
Che uiuo z lieto ardendo mi mãtẽne
Sol ezi sfra / or se nel ciel felice
Et me hai lasciato qui misero z solo
Tal che pien di duol / sempre al luoco torno
Che prete gsecrato / honoro z colo
Vegiendo acolli oscura nocte i torno
Onde prendesti alciel lultimo uolo
Et doue gliochi tuoi soleany far giorno.

Ai no uedrãno / lemie lucie asciucte
Con lepazia delanimo trãquille
Quelle note / ouc amor pai che sfauille
Et pieta di sua man. labia gstructe
Spirito gia i lucto alete zene lucte
Chor su dal ciel / tãta dolceza stille
Chalo stil / onde morte dipanille
Le disusate zime hai zigiucte.
Di mie tenere fronde altro lauoro
Credea mõstrarte / z qual fero pianeta
Nenuidio i seme. omio nobil thesoro
Chi nãzi tẽpo mi ti asconde z uiecta.
Che col cor uegro z colalingua honoro
Ente dolce sospir lalma sacqueta.

6 Tandomi vn giorno solo a la fenestra
Onde cose vedea tante & sì nove
Ch'era sol di mirar quasi già stancho
Vna fera mappazze da man dextra
Con fronte humana da fianchi ardea Gioue
Cacciata da duo veltri vn nero. vn bianchо
Che luno & l'altro fiancho
De la fera gentil mordean si forte
Ch'en poco tempo la menaro al passo
Doue chiusa in vn saxo
Vinse molta bellezza a cruda morte
Et mise sospirar sua dura sorte.
V ndi per alto mare vidi vna nave
Colle sarte di seta & d'or lavorа
Tucta dauorio & d'ebeno contexta
El mar tranquillo & l'aura era soave
El ciel qual e. se nulla nube velа
Ella carca di riche merce honesta
Per subita tempesta
Oriental turbo si l'ave & fronde
Che la nave percosse a duno scoglio
O. che grave cordoglio
Breve hora oppresse & poco spatio asconde
L'altre richezze a nulle altre seconde.
I n vn bel boschetto nouo i rami sanchi
Fioria d'vn lauro & giovenetto & schietto
Chiuso de gratia & pianta di paradiso
Et di sua ombra vsciano si dolci canti
Di varij augelli & tra l'altro dilecto
Che dal mondo mancano tucto diuso
Et mirabilo io fisso
Cangiosi il nodo mi torno & tinto di rubesto
Folgorando percosse & da radice
Quella pianta felice
Subito svelse. onde mia vita e. trista
Che simile ombra mai nō si racquista.
C hiara fontana in quel medesmo bosco
Sorgea d'vn sasso & acque freschе & dolci
Spargea soavemente & mormorando
Intorno intorno a quel fiorito & fresco
Ne pastori appressavano ne bestie
Ma ninphe & muse a quel tenor cantando
Fui mai preso & quando
Fu dolcezza pensata di tal gionto
Et di tal vista & pur vidi vno spirto
Et poi mi sene scrisse
La fonte & l'fiuoco & ond'ancor doglia sento
Et sol de la memoria mi sgomento
V na strania fenice ambe due l'ale
Di porpora vestita & l'altro dorо
Vedendo pur la selva altera & sola
Veder forma celeste & non mortale
Prima pensai & fra che lo scielto alloro
Giunse & al fonte che la terra inuola
Ogni cosa all'hora vola
Che mirando le fronde a terra sparse
El tronchon vecchio & quel vivo homor secho
Volse in se stessa il vecchio

Quasi sdegniando. e in vn punto dispar se
Ondel cor di pietade e damor marse.
Allhy iudio per entro iriri e lerba
pensosa ir si legiadra e bella dõna
Che mai nol pẽso chi no arda e treme
Humile inse ma cõtra amor superba
Et hauea in dosso si candida gonna
Sitexta choro e neue parea in seme
Ma le parti supreme
Erano auolte duna nebia oscura
Punctа pur nel talon duy picciol angue
Come fior colto langue
Lieta si dipartio nõ che sicura
Di nulla altro che pianto almõdo dura
Canzon tu puoi ben dire
Queste sei uisioni alsignor mio
Hay facte vy dolce dimorir desio.

Mor quando fioriua
Mia spene el guidardon di tanta fede
Tolta me ella ondattendea mercede
Di desperata morte ai cruda uita
Luma ma posto in doglia
Et mie spirãze acerbamẽte ha spente
Laltra mi tien quagiu stra mia uoglia
Et lei che se ne gita
Seguir nõ posso chella nol sente
Ma pur ogni or presente
Nel mezo del mio cor madõna sede
Et qual e lamia uita ella seluede.

Ahi nom posso e temo nõ adopre
Contrario effecto lamia lingua alcore
Che uõlia fare honore
Alla sua dõna che dal ciel lascolta
Come posso. sẽno me i segni amore
Con parole mortali agguagliar lopre
Diuine e quel che copre
Alta humeltade inse stessa racolta
Ne labella pregione onde ora escolta
Poco era stata anchor lalma gentile
Altẽpo che dilei prima macorsi
Onde subito corsi
Chera di lãno e dimitato aprile
Doglier fiori in quei prati dintorno
Spirando agliocchi suoi piacer si adorno
Nuui eran dalabastro eletto doro
Dauorio usci e fenestre de çaphiro
Ondel primo sospiro
Mi giũse alcore e giũgeria lestremo
Indi Imissi damore armati uscirо
Di saette e difoco ondio di loro
Coronati dalloro
Pur chomor fosse ripẽsando tremo
Duy lxl diamãte quadro e mai nom streno
Visi uidea. nel mezo vy segno altero
Ove sola sedea labella dõna
Dimãge vna colõna
Cristallina e uicino ogni pensiero

Scripto / z fior traluca si chiaramente
Che mi fea lieto z sospirar souento /
Le pungenti ardenti z lucide arme
Al auctoriosa insegnia uerde
Contra cui my campo prende
Giove z Apollo z polifemo z Marte
Del pianto ogni or fresco z si rinuerde
Giunto mi udi / z no possendo altrarme
Preso lasciai menarme
Onde or nō so dusar lauia ne larte
Ma si comuom talor che piangre z parte
Vede rosa / che gliochi el cor allecta
Cosi colle per chi sono my piegrone
Standosi ad uy balchone
Che so sola a suoi di cosi perfecta
Comīciai amirar con tal disio
Che me stesso el mio mal misi my oblio
. era my tra / el cor my paradiso
Dolcemēte obliando ogni altra cura
Et mia uuua figura
Faz sentia vy marmo / empier di miraueglia
Quādo una dōna assai pronta z sicura
Di tempo antricha / z giouene del uso
Vedendomi si fiso
Al acto de la fronte z de luoglia
Mecco me dixe / mecco ti pigliai
Chi son dalto poder che tu nō credi
Et so faz lieti z tristi my on momēto
Piu legiera chel uento
Et zegro z uolio quāto almōdo uedi
Tien pur gliochi comaquila i quel sole
Parte / da orechie a queste mie parole
. Idi che costei nacque cia le stelle
Che pduron fra noi si lin effecti
In luochi alti z electi
Luna uez laltra conamor guerse
Venare el padre con benigni aspecti
Teneay le parte segniorile z belle
Et le lucie impie z felle
Quasi in tucto de luel eray dispose
Il sol maipiu bel giorno nō apparse
Layze z latin sallegraua z lacque
Per lomaz hauean pace z per li fiumi
Fra tanti amici lumi
Vna nule lōtana me dispiacque
La qual temo chey pianto si risolue
Si pietade altramente il uel noy uolue .
Come ella uēne i questo uuuer baxo
Chadir iluer nō fu degno dauarla
Cosa noua auedrla
Gia sanctissima z dolce anchora acerba
Parea chiusa / in or fin candida perla
Et or carpone / or con tremante passo
Legna acqua tēra o saxo
Verde herba chiara soaue z lezba
Cole palme / o co ipie fiesta z sopra
Et fiorir coi uegliochi le campagnie
Et acquetar luenti z le tempeste
Coy uoa anchor noy preste

Dilingua.

Di lingua che da larte si frompagn
Chiaro mōstrando almondo soido
Q̄sto lume del ciel fosse gia fero
Poi che crescendo my tempo z my uir
Gionse alaterza sua fiorita et
Legiadra ne beltade
Tanta nō uidel sol credo giamai
Gliochi pien dalenza z doneste
El parlar di dolceza z di salute
Tucte lingue son mute
Addir di lei quel che tu sol ne s
Sichiaro aluolto di celesti rai
Che nostra uista mpiu nō pō fa
Et daquel suo bel cārcere terren
Di tal foco / hail cor preno
Chaltro piu dolcemente mai n
Ma parmi che sua subita part
Tosto ti fia cagion damara
Detto q̄sto alasua uolubil rot
Si vide / vy chella fila il nostr
Trista z certa indiuina di m
Che dopo nō molt āni
Quella perchio ho di morir
Canson mia spēse morte ac
Che piu bel corpo uccider nō

Hai facto lextremo di tu
O crudel morte / or hai il zeg
Impruento / or di belleza il fi
El lume hai spento z chiuso
Or hai spogliata nostra uita z scos
Dogni ornamēto / z del souran
Malastima el ualor che mai
Nō e i tua forza habiti ignu
Che laltro / hal cielo z di sua
Quasi duy piu bel sol / salleg
Et fial mondo de buoy sem
Vinca el cor nostro my sia tant
Angel nouo lasu di me pie
Come vince qui il mio no

Dura z lodeze el crucifigere
Del dolce lauro / z sua uist
Lume z riposo / di mia stanc
Tolto ha colei che tuctol m
Come ana il sol / se sua soro
Cosi lalta mia luce ame s
. Chegio amorto mchontro
Di si fatti pensieri amor m
Dormitai bella dōna vy br
Or se suegliata fra gli spi
Oue nel suo factor / lalma
Et se mie rime alcuna cosa
Consecrata fia mobili in
Fia del tuo nome qui mem

Vltimo lasso / di mie giorn
Che pochi ho uisto in quest
Giunto era / z factol cor te
Forse presago de di trist
Qual ha gia mezzo el polsi
Cui domestica febre assa

Di lingua che da latte si frompagnie
Chiaro mostrando almondo sordo et necho
Tanto lume del nel fosse gia sero
Poi che cresendo in tempo e in uirtute
Gionse alaterza sua fiorita etade
Legiadria ne beltade
Tanta nō uidel sol credo giamai
Gliochi pien di leticia e donestade
El parlar di dolceza e di salute
Tucte lingue son mute
Addir di lei quel che tu sol ne sai
Si chiaro aluolto di celesti rai
Che nostra uista inlui nō sofferma se
Et daquel suo bel cāto terēno
Di tal foco hail cor pieno
Chaltro piu dolcemente mai nō arse
Ma parmi che sua subita partita
Tosto ti fia cagion damara uita
Decto qsto alasua uolubil rota
Si uolse in chella fila dnostro stame
Trista e certa indiuina di mie dāni
Che dopo nō moltāni
Quella per chio ho di morir tal fame
Canzon mia sfēsse morte acerba e rea
Che piu bel corpo uccider nō potea.

Hai facto lextremo di tua possa
O crudel morte or hai il regno damore
Impaurito or di bellezza ilfiore
El lume hai spento e chiuso in poca fossa
Or hai spogliata nostra uita e scossa
Dogni ornamēto e del souran suo honore
Ma lafama elualor che mai nō more
Nō e sotua forza habita ignuda fossa
Che laltro hal cielo e di sua cittate
Quasi duy piu bel sol sallegra e gloria
Et fial mondo dibuon sempre memoria
Vincal cor nostro mi sua tanta uictoria
Angel nouo lassu di me pietade
Come vince qui ilmio nostra beltade

Dura e lodore elrifugerio e lombra
Del dolce lauro e sua uista fiorita
Lume e riposo dimia stancha uita
Tolto ha colei che tuctol mondo sgombra
Come anoi ilsol se sua soror ladombra
Cosi laltra mia luce ame spaurita
I. chegio amorte mchontro amorte aita
Di si scuri pensieri amor migombra
Dormitai bella dōna vn breue sōno
Or se suegliata fra gli spirti electi
Oue nel suo factor lalma senterna
Et se mie rime alcuna cosa pōno
Consecrata fra nobili intellecti
Fia del tuo nome qui memoria eterna.

Vltimo lasso dimie giorni alegri
Che pochi ho uisto in questo uniuer breue
Gionto era e suctol cor tepida neue
Forse presago dedi tristi enegri
Qual ha gia mezzo espolsi espensier egri
Cui domestica febre assaglir deue

Nō.

nō soncetū sūc petrā
e dū uidebat Lau-
ā uūc mortuā.

Tal me sentia / no sappiando che leue
Venessel fin / di mici di nō ſ tegri
Gliochi belli ov ſ riel chiari zſelici
Del lume onde saluto zuita pioue
Lasciando imici qui miseri zmendici
Dician lor con stanille honeste znoue
Remanete ine in pace o mia amica
Qui mai piu no / ma zumdēne altroue.

o Giorno / o. hora / o. vltimo momento
O. stelle ggiurate a impoueriime
O. Ado sguardo / or che uolei ti dirme
Partendo io ꝑ no esser mai gtento.
Or / conosco imici dāni / or mi zesento
Chi credeua / ai sperāze uane enferme
Perder perte nō tucto al di partirme
Dlle sperāze se ne porta iluento.
Che gial gtādio era ordinato in cielo
Spenger lalmo mio lume / ondio uiuca
Et scripto era in sua dolce amara uita
Ma ſnāzi agliochi mera posto uy uelo
Che mi fea nō ueder quel chio uedea
Per far mia uita / subito / piu trista.

q Del uagho dolce raro honesto sguardo
Dir paica / to. di me quel che tu puoi
Che mai piu qui nō mi uedrai dapoi
Chaurai quāto ilpe mosso / a mouer tardo
ntellecto uelocie piu che pardo
Pigro in antiuedere idolar tuoi
Come nō uedesti tu negliochi suoi
Quel che uedora ondio me strugo z audo
Tacesti sfauillādo altra loz modo
Diceay oiumi amia che gray tempo
Con tal dolceza festi di noi spechi
Lael na spenta / anoi pāra ꝑtempo
Ma qui ne strinse qui dissoliu ilnodo
Eluostro per fuzue ira uol chen uechie.

s Olea dalafontana di mia uita
Allontanarmi / z cercar tēra z mari
Non mio uolei / ma mia stella seguendo
Et sēpze andai tralamoz diemi aita
In quelli exily / qto e. uidi amari
Di memozia z di speme ilcor pascendo
Oz lassō / lamano alzo z laime zendo
Allempia z uiolēta mia fortuna
Che pzuo ma / di si dolce speranza
Sol memozia maduāza
Et pascol / gray disir / sol di questuna
Onde lalma uiey mey frale z digiuna
Come a cōrier tra via sel cauo mancha
Cuen ꝑ forza valentar ilcorso
Scernādo lauēzu / chel fia gir presto
Cosi māzando / ala mia uita stancha
Quel cazo nodzimēto / in che di mozso
Die / chel mōdo fu nudo elmio cor mesto
Idolce acerbo / ellui piacer molesto

Nisita de hora in hora / on
Sibreue nō formir spirto
Nebia o pluiere aluento
Fugo / per piu no esser pe
Cosi uada se e. piu
Mai questa mortal uita
Sassel amor / con cui spes
Seno piu lei che fi il fio
Poi chen tēra mozēdo al
Quel spirto / ondio uixi
Lieto fusse / elmio fiimo
Ma da dolermi oluy sēp
Fiu mal accorto / a pued
Chamor mostromi so
Per darmi altro ogliio
Che tal mori gia triſto
Cui poro ſnāzi eral mo
Negliochi / oue habitar
Fin che mia dura sorte
Che de si zicho allegro
Di sua man ꝓpia haue
Con lecter di pieta qu
Tosto delmio ſiugo
Bello z dolce morire cu
Morendo nō moria mia
Ange unica di me lopi
Oz mie speranze ſparte
Ha morte z pcra tēra il
Et uiuo z mai nol pen
Se stato fusse ilmio pco
Nero albisogno / z no
Lauesse desuiado / altro
Nela fauōte a madōna
Alfin se giunto / dogni
Et al principio delmio
Questo mi endēdo / dol
Insua psentia delmor
Et di gsta noyosa z gr
Poter ſnāzi allei and
Ducder ꝓparar sua
Or landzio dietro oma
Canzon siuoy troui in ſ
Dimuoz mētre se lie
Che morte altēpo e n
Et chi po ley morir n

Ja lenigma fortuna
Mai giorni z letiāq
Et soaui sospiri / el do
Che solea risonare ey
Volti subitamēte in d
Odiar uita mi fāno
Crudele acerba in exora
Cagion mi dai / di m
Ha di menar tricta
Sigiorni oſcuri. Le
Imie graui sospir nō
Elmio duzo martir
O. uē gducto ilmio a

Misera de hora in hora / onde el camino
Si breue nõ formir sperro z pauento
Nebia o pluere aluento /
Fugo / per pui no esser pellegrino
E cosi uada · sc̃ e · pur mio destino.
Mai questa mortal uita ame nõ piacque
Sassel amor / con cui spesso ne parlo
Seno pirlei che fi il stio lume el mio.
Poi chen tẽra mordo alcel zinacque
Quel spirto / ondio uixi asseguitarlo
Lieto fusse / el mio fiũo disio
Ma da dolermi olcy sẽpre / pchio
Fui mal accorto / a yueder mio stato
Chamor mõstromi socto quel bel ciglio
Per darmi altro gsiglio
Che tal mori gia triste z sc̃solato
Cui poco ſnãzi eral morir beato.
Ne gliochi / oue habitar soleal mio core
Fin che mia dura sorte ſuidia neble
Che de si zicho allergo il pose ſ bãdo
Di stia man ypria hauea descripto amore
Con lecter di pietra quel chiarele
Tosto del mio si lũgo ir disiando /
Bello z dolce morire era allor quando /
Morendo nõ morta mia uita insieme
Dngi uuica di me loptima parte
Or mie sperãze sparte
Ha morte / z pcta tẽra il mio bey preme
Et uiuo z mai nol penso chio nõ treme.
Se stato fusse il mio pco intellecto
Mecco albisogno / z no altra uaghezza
Lauesse desuiãdo / altroue uolto
Ne la faccte a madõna / haurei bey lecto
Al fin se giũto / dogni tua dolceza
Et al principio del mio amaro mõlto
Questo intendẽdo / dolcemẽte sciolto
In stua pſentia del mortal mio uelo
Et di questa noyosa z graue ſarne
Potei ſnãzi allei andarne
Ducdo preparar stia sedia in cielo
Or lanzo dietro omai con altro pelo.
Canzon stiom troui in stio amor viuer quieto
Di muor mẽtre se lieto
Che morte altẽpo e nõ duol ma refugio
Et chi po bey morir nõ cerche indugio.

Ja lenigna fortuna el viuer lieto
E tati giorni z letrãquille notti
E i soani sospiri / el dolce stile
Che solea risonare ey uersi ey rime
Volti subitamẽte in doglia ey pianto
Odiar uita mi fano / z bramar morte
Crudele acerba in exorabil morte
Cagion mi dai / di mai no esser lieto
Cha di menar tricta mia uita in pianto
E i giorni osciri · z le dogliose notti
Mie graui sospir nõ uano ſ rime
El mio duro martir uince ogni stile.
Due gducto il mio amoroso stile

A parlar dira / a ragionar dimorte
D. sono uccisi v. soy giũte le lume
Che gentile core udia pensoso z lieto ~
Quel / ristuolegiar damor le notti
Or nõ parlio ne pẽso altro che pianto .
Gia mi sta col desir sì dolce il pianto
Che rendia di dolcẽza ogni agro stile
Et ueghiar mi stanca tucte le notti
Or mel piãger amaro piu che morte
Nõ sperãdo mai guardo honesto z lieto
Alto segreto / a le mie basse rime .
Chiaro segnio amor pose a le mie rime
Dietro a le gliochi z or la posti in pianto
Con dolor / rimẽbrãdo il trẽpo lieto
Ond io uo col pẽsier cangiãdo stile
Et rispẽgando te pallida morte
Che mi sostragh adsi penose notti
Fugito el sono a le mie crude notti
El sono usato a le mie roche rime
Che nõ sano tractare altro che morte
Cosi el mio cãtar guerso in piato
No ha il regnio damor si uano stile
Che tãtohor trasto q̃to mai fu lieto
Nessun visse giamai piu di me lieto
Nessun nasce pui tristo / z giorni z notti
Et doppiãdo il dolor doppia lo stile
Che trahe del cor si lagrimose rime
Vissi di speme / or uuo pur di piato
Ne altra morte sperzo altro che morte .
Morte ma morte / z sola po star morte
Chi torni a ueder quel uiso lieto
Che piancz mi fuca z sospiri el pião
Laura dolce z la piogia a le mie notti
Quãdo ipensieri electi texea in rime
Amor alçando il mio debile stile /
Or hauesse uy si pietoso stile
Che laura mia potesse tõre a morte
Come furide orpheo sua sẽza rime
Chi uiuerei anchor piu che mai lieto
Sesser nõ po / qualch una deste notti
Chiuda / omai queste do fonti di pianto /
Amor z ho molti z molt ãni gia pianto
Il mio graue dãno / in doloroso stile
Che da ti sperzo / mai mey fece notti
Et perzo mi soy messo a pregar morte
Che mi toglia di qui per fuzme lieto
Due colli chio canto / z piango in zime .
Se sì alto poy give mie stanche rime
Chagiungan lei che fuor dira z di piato
Et stil riel hor di sue belleze lieto
Ben riconoscera il mutato stile
Che gia forse le piacque / anze che morte
Chiaro a lei giorno / ame fosse altre notti
O uoi che sospirate a meglior notti
Che scoltate damore udite in zime
Pregate nõ mi sia piu sorda morte .

Porto de le miserie z fin d
Hun una uolta quel su
Chogniuomo actrista / z
f armi po lieto in una on
En aspro stile / en angos
prego / chel piãto mia f

Te rime dolenti ald
chel mio cruo thesoro
sui chiamate / che dal c
Boy chel mortal / sia ẽ l
Dirle che son gia di mue
Del naufragar per q̃ste
a la uoglendo / le sue
Dietro lei uo pur cosi p
S ol dilei ragionãdo viu
Ange pur una / z or fu
Dico chel mõdo la con
Piangali al mio passare
che presso omai siam
Elle nel cielo / asse mi

Onesto amor po mer
Et se pieta anchor p
Merede hauero che p
A. madõna z al mõdo
Gia di me pietosa or
che quello stesso chor
Sempre si uolse / z sell
O. uedral uolto / hor
Ond io sperzo chen fu al
Di mie tanti sospiri
Tornãdo ame si pien
Et sperzo chal por giu d
Venga pme / con quel
Vera amica de xpõ . z

Di fra mille dõna n
Chamorosa paura
Chirãdola in ymagi
Ogni spirto riposi
Nienti in lei trẽieno er
Si come adeui del
La lma chasse per lei
Vagha dir sero a pse
Ma troppo alta alm
Et pero poi mi usci
Dicho pensãdo / anch
O belle z alte z lunde fr
Onde collei che mol
Trouo la lma dent

Ovnami amento a
Chindi per lethe / es
Qualio laudi in s
Tucti accresa di vag
Si nel mio primo orto

Porto de le miserie z fin del pianto
Mai una uolta quel suo antiquo stile
Chogni uomo acti sta / z me po farsi lieto
f armi po lieto in una / on poche noti
En aspro stile / en angosciose rime
Prego / chel piato mia finischa morte.

Te rime dolenti al duro saxo / 210.
Chel mio caro thesoro in tẽra asconde
Iui chiamate / che dal ciel rispondo
Ben chel mortal / sia ī loco obscuro z baxo.
D itile che son gia di mior laxo
Del naugar per q̃ste hor̃ibil onde
Ma riuogliendo / le sue sparte fronde
Dietro lei uo pur cosi passo passo
S ol dilei ragionãdo viua z morti
Ange pur una / z or facta ī mortale
Dicio chel mõdo la conosche z ame
P iamali al mio passare esser accorta
Che presso omai siami allencontra / z quale
Elle nel cielo / asse mi tiri z chiami.

Onesto amor po meritar mercede
Et se pieta anchor puo q̃tella suole
Mercede hauero che piu chiara chel sole
A. madona z al mõdo z a mia fede
Gia di me pauẽtosa or sa nol crede
Che quello stesso chor p me si uolse
Sempre si uolse / z sella udia parole
D. uerso al uolto / hor lanimo el cor uide.
Ondi spero chey fin al cor si doglia
Di mie tanti sospiri / z cosi monstra
Tornãdo ame si piena di pietade
Et spero chal por giu di questa spoglia
Uenga p me / con quella gente nostra
Vera amica de xp̃o. z honestade.

Di fra mille dõna mia gia tale
Chamorosa paura il cor massalse
Mirãdola in ymagine nõ falsse
Agli spirti celesti / in uista eguale.
Nienti in lei tẽpreno era o. mortale
Si come adam del ciel nõ daltro calse
L alma chalse per lei si spesso z alse
Vagha di uero aprese amle due Iali
Ma troppo alta al mio peso tẽperie
Et poco poi mi uolse in tucto di uista
Diche pensãdo / anchor mi ghiaccio z scorpo /
O belle z alte z lunde fenestre
Onde collei che molti gẽte accese
Trouõ lalma dentrar in si bel corpo.

Ornami amente anchor che dietro quella
Chindi per lethe / esser nõ po sbandita
Qualio laudi in su leta fiorita
Tucta accesa di uaghi di sua stella
S i nel mio primo acerbo / honesta z bella

Veggiola inse vacolta z si romita
Chi grido elle ley dessa anchor m vita
Ey don lichegio sua dolce fanciella
Talor risponde z talor nō fu mocto
Jo. come huom cherra z poi pur dicto extima
Dio alamēte mia/ tu sengannata
Sai che mille trecēto quarantocto
Jl dì sexto dapile in lora prima
Del corpo usci quellanima lvata

Questo nostro caduco z fragil lene/
Che. e. vēto z ombra. z hanome lvltade
Nō fu giamai/ seno sī qsta etade
Tucto in vn corpo/ z no fu per mie pene.
Che natura noy vuol/ ne si guene
per far vchun por glialtri sī pverītade
Hor verso in vna ogni sua largitade
Perdonemi quale ebella ouer si tene
Non fu simil bellecta antecha o noua
Ne sara credo/ ma fu si rouecta
Chaggena senacorse ilmōdo errante
Tosto dispare/ ondel cangiar mi giouua
La pcta iusta/ ame dal cielo offerta
Sol per piacer ale sue lun sancte.

Tempo o ciel volubile che fugendo
Jngānj vecchi z miseri mortali
O. di vclon piu che vēto z strali
Hora ab experto vostre frodi intendo
Ma scuso vn/ z me stesso zipzendo
Che natura adiolar ua prese lali
Ame diedi och/ z io pur ne imie mali
Litēni/ onde vergognia z dolor prendo/
Et saccbbe hora/ z e. passata o mai
Di zuolgergli in piu secura parte
Et poner fini alinfinita guai.
Ne daltuo giogo amor lalma si parte
cha dalsuo mal/ coy che studio tul sai
No. ad caso/ z vertu/ angi alvellarte.

Vel che do dolce z di color vincea
Lidorifero z luzado oriente
Fructi fiori herbe z fronde ondel ponente
Dogni rara excellentia ilpregio hauea/
Dolce mio lauro ouabitar solea
Ogni bellecza ogni vertude ardente
Vedeua alasoa ombra honestamente
Jlmio segnior sedersi z lamia dea.
Vncho io/ ilnido di pensier elecli
posi in quellalma pianta/ ey foco/ ey gielo
Tremando arden assai felice fiu.
Poi ey era ilmōdo di suoi honor pfecti
Allor che dio per adornar ne ilcielo
Lasi ritolse/ z cosa era dalui.

Asciato hai morte senza sole ilmondo
Oscuro z freddo/ amor cieco z fermc
Legradzia ignuda z le bellecze infermc
che sconsolato/ z ame graue pondo/

Signor/ s. Apelland deus sapie qm adamauit dāne qui
teuit et laudat vbi supra 30. pecha.

vñ ego mer mich grauis sarana.

Cortesia ymbando / z honestade infondo
Dogliomi sol / ne solo ho dadolezme
Che sielto hai di virtu / ilchiaro germe
Spento ilprimo ualor / qual fia l segondo.
Pianger layre z latria elmar deuzebe
Luman legnagio che sezella equasi
Senza fior prato / o sezza gema anello.
Nola ronubbe ilmodo mentre lebbe
Conubbilio cha pianger qui remasi
Elriel / che del mio pianto or sfa lvello.

Onubi gsto ilriel gliochi ma prese
Qsto studio z amor malgaron lali
Cose nouc z legiadze mā mortali
Che ym vn sogzetto / ogni stella cosperse
L altre tante si strane et si diuerse
Forme altezc celesti z i mortali
Perche nō fuzo alintellecto eguali
Lamia debile uista nō sofferse
Onde quātio dilei parlai ne scripsi
Chor pr lodi / angi adio pregbi mi zendi
Fu breue stilla dinfinita abissi
Che stilo oltra lo sgegnio nō si stende
Et phauer huom gliochi nel sol fixi
Tanto si uide men qsto piu splende.

Oltre mio caro z prechoso pegnio
Che natura mi tolse elriel mi guarda
De come tua pieta uer me si tarda
O usato di mia uita sostegnio
Gia suol tu far ilmio sono almen degnio
De latua uista / et or sostien chi arda
Senza alcun zifugezio z chil zimarda
Pur lassu no allezga / ira ne sdegnio
Onde qua giuso vn lev pietoso rozc
Talor si pasce degli altrui tormenti
Si chegli e uīto / nel suo zegno amoze.
Tu che dentro mi uedi elmio mal senti
Et sola puoi finir tāto doloze
Con latua ombza acqueta imiei lamenti.

E qual pieta qual angel fo si presto
Apzrar sopral ricelo ilmio cordoglio
Chancoz sento tornar pur chomio soglio
Madona i quel suo acto dolce honesto.
Ad acquetare ilcore misero z mesto
Piena dumilta / uota dorgoglio
En soma tal / cha morte imi zitoglio
Et uiuo / chiuuer piu nō me moleste.
Beata / se che pur trarre altrui
Colasua uista / ouer con leparole
Intellecte da noi soli amate dui.
Fedel mio caro / assai di te mi duole
Ma pur pr nostro lev dura ti fui
Dire / z cosaltre dazistar ilsole.

Elrio ondel signor mio sēpre alonda
Dilagrime z doglia ilcor lasso nudrisco
Et spesso tremo z spesso impallidisco

Pensando alasua piaga aspra ꝛ pfonda
Nachi ne puma simil ne seconda
Hebbe alsuo tẽpo/al lecto mchio langusto
Ben tal chapena arimirar lardischo
Et pietosa sassise in sulla sponda
Con quella man che tanto desiai
Nastuga gliochi ꝛ col suo dir mapperta
Dolcega chiom · mortal nõ sentì mai
Che ual dire adsauer chi si sconforta
Nõ piagner pu/nõ mai tu pianto assai
Chor tuttu uiuo romio nõ soy morta ·

Ipensando aquel choggi il ciel honora
Soaue sguardo/alchinar laurea testa
Aluolto/aq̃lla angelica modesta
Dorc che madolciua/ꝛ or maccora
Gran miraugliа ho/comio uiua ancora
Ne muurei gia secchi tra lella ꝛhoneста
Qua fu piu lasso ſdubio nõ ſi ſfesta
Fossẽ almio ſcãpo/la · uerso laurora
O· che dolci accoglieꝛe ꝛ caste ꝛpie
Et come ſtẽtamẽte ascolta ꝛnota
La lũga historia delepene mie ·
Poi chel di chiaro par che laperrota
Tornasi alciel/che sa tucte le mie
Humida gliochi ꝛ luna ꝛ laltra gota ·

O· forse vn tẽpo dolce cosa amore
Nõ ꝓchio sappia ilquãdo/or e· si amara
Che nulla piu · ben sal uer che lipara
Come fuccio coy mio graue dolore
Quella che fu del scol nostro honore
Or· e· del ciel/che tucto orna ꝛ rischiara
Comia requie assai giorni ꝛ breue ꝛ rara
Or ma dogni ꝛpso tracto fore ·
O gni mio ben crudel morte ma tolto
Ne gran ꝓsperita ilmio stato aduerso
Po gsolar/Diquel bel spirito sciolto/
Piansi ꝛ canai nõ so piu mutar uerso
Madi ꝛnocte ildiuol/ne lalma accolto
Per lalingua ꝛ ꝓ gliochi sfogo ꝛ uersо ·

Pinse amor ꝛ dolor ouer in nõ debbe
Lamia lingua amata alamẽtesi
Dir dilei/perche canai ꝛ arsi
Quel che sefosse uer/torto sarebbe
Chassai mio stato rio quetar deurebbe
Quella ivata/al cor racrẽscolarsi
Vedẽdo tanto lei domesticarsi
Coy collui che uuẽdo i cor sẽprebbe
Et ben mascose ꝛ me stesso consolo
Ne nõrea ruedarla i q̃sto inferno
Anzi uoglio morir ꝛ muer solo ·
Che piu bella che mai collochio interno
Co gliangioli lanegro alzata a uolo
Ad pie del suo ꝛ mio signor eterno ·

Liangeli electi ꝛ lan
Cittadine del cielo/il
Che madõna passo/g
pieni dimiraugliа
Che luce eqsta/ꝛ qual
Dicean tralor/ꝓchab
Dalmõdo errante aq
Nõ sali mai/ſ tucta
Ella gstia/hauer cong
Se paragona puv co
Et parte adhor adho
Mirando sio lasegno · ꝛ
Ondio noglie ꝛ pesi
perche lodo piegnir
Quna che lieta col
Di stati come uita tu
Assisa ſ alta ꝛ glorio
Et dalтro ornam ch
O· dele dõne altero ꝛ
Or nel uolto dilei
Vedil mio amore ꝛ q
perchio tucte uersai
Et senti che uer te il
Tal fu· qualora e·
Altro date che sol
Duche ꝓ amẽdar la
per cui dal mõdo a
pregha chi uegna to
Apiu legliochi ꝛ dal
Che mai splẽdesse ꝛ da
Che fuccan loro el sol
Dalpiu dolce parlare
Daleman dale bracia
Sẽça moucrsi hauria
Fur damor mai dap
Dalypsona tracta ſ par
Prẽdian uita imie spir
Jlle celeste ispiri alat
Et io soy qui rimaso
Solun gforto alemie
Chella che uede tuch
ghiẽtze grauia chio
Ai par dor ſ hora ud
Che madõna mi mã
Cosi dẽtro ꝛ di for m
Et sõno ſ nõ molti
Chappena riconosco o
Tucto l uiuer usato
Sarei gtẽto di sauer
Ma pur deurele ilte
O· felice quel di che d
Carcere usẽdo/las
Questa mia graue
Et da si solito tenebr
Volando tracto su no
Chi uegnal mio seg

Liangeli electi ꝛ lanime lxate
Cittadine del cielo/ il primo giorno
Che madõna passõ/ gli fur dintorno
Pieni di miraueglia ꝛ di pietate
Che luce eqsta/ ꝛ qual noua lxletade.~
Dicean tralor/ ꝓ habito sì adorno
Dal mõdo errante/ a questalto sogiorno
Nõ salì mai/ ì tucta qsta etade.
Ella gẽta/ hauer cangiato allergo
Se paragona pur co ipsũ ꝓffecti
Et parte ad hor adhor sì uolge atergo
Mirando sio lasegno. ꝛ par cha specti
Ondio noglie ꝛ pẽsier tucto al nel ergo
Perche lodo pregar/ pur che maffecti.

Donna che lieta col ꝑncipio nostro
Ti stai come uuta tua alma richiede
Assisa ì alta ꝛ gloriosa sede
Et daltro ornata che de perle/ o dostro
O. dele dõne altero ꝛ raro mõstro
Or/ nel uolto di lei che tucto uede
Vedal mio amore ꝛ qlla pura fede
Perchio tãte uersai lagrime ì chiostro.
Et senti che uer te il mio cor ì tra
Tal fu. qualora e. ì cielo ꝛ mai nõ uolsi
Altro date che sol de gliochi tuoi.
Dũche ꝓ amẽdar la lũga guẽra
Per cui dal mõdo ate sola mi uolsi
Pregha chi nẽga tosto astar coy doi.

Dpui legliochi ꝛ dal pui chiaro uso
Che mai splẽdesse ꝛ dapui le capegli
Che fureay loro el sol parer mey lxelli
Dalpui dolce parlare ꝛ dolce riso
Dalemay dale bracma che ggiuso
Sẽza mouerssi hauriay quai pui roxelli
Fur damor mai dapui bie piedi snelli
Dala ꝑsona facta ì paradiso
Prẽdiay uita ì mie spirti or na dilecto
Jl ie celeste i suoi alati rõuieni
Et io soy qui rimaso ignudo ꝛ cieco
Solum gforto ale mie pene aspecto
Chella che uede tucti miei pẽsieri
Gì ꝑte grata chio possessi sereo.

Mi par dor ì hora udire il messo
Che madõna mi mãde ase chiamãdo
Così dẽtro ꝛ di for mi uo cagriãdo
Et sõno ì nõ moltrãni sì dimesso
Che happena riconosco o mai me stesso
Tucto l uiuer usato o messo ì bãdo
Sarei gtẽto di sauer il quãdo
Aya pur deuicte il tẽpo ossier dapsso
O. felice quel dì che del ꝑ ceno
Carcere usciẽdo/ lasse rocta i sparta
Questa mia graue ꝛ frale ꝛ mortal gõna
Et dasi solite tenebre mi parta
Volando tãto su nel lxel sereno
Chi uegnal mio segniore ꝛ lamia dõna.

Laura mia sacra almio stato ripso
Spira si spesso / chi prendo ardimento
Di dirli ilmal / chio sentito e sento
Che mmedlla no sarei stato oso
Io scomincio daquel guardo amoroso
Che fu pmapio asi lego tormeto
Poi sego come misero e ngtento
Di si di / dora shora amor mazoso.
Ella si tace e di pieta dipincta
Fiso mira pur me / parte sospira
Et di lagrime honeste ilmio adorna
Onde lanima mia dal dolor mmeta
Mctre piageo allor sero sadira
Sciolta dal sono / ase stessa ritorna.

Ogni giorno mi par pm di millani
Che segua lamia fida e cara duce
Che mi gdusse almodo / or mi gduce
Per miglior mia / aiuta sepi affani
Et no mi possoy / retener gli i grani
Del modo / chel conosco / e tanta luce
Dctro almio cor / i fiy dal ciel traluce
Chi scomicio / a ngtar iltepo ei dani
Ne minacie temer delo di morte
Chel se sofferse coy pm graue pena
Per farme aseguitar costate e forte
Et or / nouellamete iy ogni uena
Intro dilei che mera data iy sorte
Et no turbo lasua fronte sirena.

On po far morte il dolce uso amaro
Na dolce uso / dolce po far morte
Che bisogna amorir ley altre sorte
Quella mi scorge ondogni bene impzaro
Et quei che del suo sague no fu auaro
Che col pie ropper letartaree porte
Col suo morir par che mi gforte
Duque viey morte / iltuo uenir me caro.
Et no tardar / che glie ley tepo omai
Et seno fusse / el fu tepo ey quel puto
Che madona passo di qsta uita.
Dalor inasi coy di no ussi mai
Sero fui sua / e sero alfiy so giuto
Et mia giornata / e coy suoi pie fornita.

Vando ilsoaue mio fido gforto
Per dar riposo / alamia uita stanca
Posi del lecto iy su lasuda manca
Coy quel suo dolce ragionar accorto
Tucto di pieta e di paura smorto
Dico onde uiey tu / ora o felice alma
Coy ramoscel di palma
Et coy di lauro trahe dal suo bel seno
Et dice / Dal sereno
Cielo empireo e di quelle sancte parti
Mi mossi e uego sol. p gsolarti.
Inacto e sue parole la ingratio
Humilemete / e poi dimando / or dode
Sai tu almio stato. Et ella letriste onde

Del pianto dicho mai tr̃o si sato
Con laura de sospir per tanto spatio
Passano al cielo / 2 turbano lamia pace
Si forte ti dispiace
Che di quella miseria sia partita
Et gionta ameglior uita
Che piacer ti dovria se tu mamasti
Q̃to in sembianti / 2 ne 2tuoi dir mostrasti.
Rispondo / Jo. nõ piãgo altro che me stesso
Che soy 2imaso in tenebre 2 martire
Certo sempre del tuo altiel salire
Come dicosa chuom / uede da presso
Come dio 2natura hauzelon messo
In vn / cor giouenile tanta virtude
Se leterna salute
Nõ fusse destinata altro luy fine.
Ode lanime rare
Caltramẽte uueste qui tra noi
Et che subito altiel uolaste poi.
Mario che delo altro che piãger sẽpre
Misero 2sol / che sẽza te so nulla
Chor fussio sẽto al lacte 2 ala culla
Per nõ piuar delamorose tempre
Et ella / ache pur piãgi / 2 ti distẽpre.
Q̃tera meglio alzar da tẽra lali
Et le cose mortali
Et q̃ste dolce tue stellare rancre
Librar con giusta lance
Et seguir me / se uer che tãto mami
Cogliendo / omai qualchuy di q̃sti rami.
Jo uolea dimãdar / respõdo allora
Che uogliono importar que duo fronde
Et ella tu medesmo ti risponde
Tu lacui pẽna tãto luna honora
Palma 2 uictoria. 2 io giouane anchora
Vinsi il mondo / 2 me stessa / il lauro segnia
Triũpho / ondio soy degnia
Mentre di quel segnior che mi die forza
Or tu / saltri ti sforza
Alluy ti uolgi / allui chiedi socorso
Siche siay fero / alluy del tuo corso.
Son questi / 2 capei biondi 2 laureo nodo
Dichio chãcor im strũgo / 2 quei begliocchi
Che fur mio sol. Nõ errai con li occhi
Ne parlar / dice / o credere allor modo
Spirito ignudo sono / ey ciel mi godo
Quel che tu cierchi / e tra gia moltãni
Ma per trarti daffãni
Me dato adparer tale / 2 anchor q̃lla
Saxo pu che mai bella
Dete pu cruda si seluagia 2 pia
Saluado sseme / tua salute 2 mia.
Jo. piãgo 2 ella il uolto
Colle sue may masciugha 2 poi sospira
Dolcemẽte 2 sadira
Con parole che isaxi rõper põno
Et dopo q̃sto separte ella el sõno.

Vello antiquo mio dolce empio signore
Facto citar dināzi alazeina
Chela parte diuina
Tien di nostri natura en cima sede
Iui comozo che nel foco affina
Mi rapresento carcho di dolore
Di paura e dōlore
Quasi huom che teme morte e ragion chiede
En comincio madōna el biacho pede
Grouenecto posio nel rostro regno
Ondaltro chiro e sdegnio
Mo hebbi mai / e tanti e si diuersi
Tormēti mi soffersi
Chal fine iusta fu quella sentita
Mia patiēza ondio hebbi lauta
Cosi l mio tempo / infin qui trapassato
E si fāma en pene e quāte utile honeste
Vie spregai / quāte feste
Per seruir qsto lusinghier crudele
Et qual sogegnio hasi pauol preste
Che stringer possa / el mio infelice stato
Et le mie desto sgrato
Tante e si graue e si giuste querele
O puro mele / molto aloe con fele
Inqsto amazo halama tutta adiegta
Con sua falsa dolcegza
Laqual mi trasse alamorosa schiera
Che sind migliano era
Disposto adsollevarmi alto da pra
E mi tolse di pace e pose sguerra
Questo ma stretto meno amare dio
Chi nō deueua / e mey curar me stesso
Per una dōna ho messo
Egualmēte in ogni valle ogni pēsiero
Dicio me stato / sgreglier sol esso
Sēpre agiugnendo il grouenil disio
Alēpia corte / ondio
Sperai e posso / al suo giogo aspro e fero
Mi sero ache quel chiaro sgegnio altero
Et laltre dote ame date dal cielo
Che uo cāgiādol pelo
Ne cāgiar posso lostinata uoglia
Cosi e tucto mi spoglia
De le uirtuti / questo crudel chi amiso
Chamazo uuer ma uolto e dolce uso.
Cercar ma stucto diserti paesi
Fiere e ladri e rapaci hispidi dumi
Diuerse gēte e costume
Et ogni error che pellegrini e stretti
Monti ualli paludi e mari e fiumi
Mille lacciuoli e ogni parte tesi
Et ucieno e stranei misi
Coy pericol presente e coy fatticha
Ne costui / ne gllaltra mia nemicha
Che allegra mi lasciauan soluy pūto
Onde si nō soy giunto
Anzi tempo da morte acerba e dura

Pieta celeste ha cura
Dimia salute nō q̄sto tyrāno
Che del mio duol si pasce z del mio dāno.
Poi che suo fui no hebbi hora tranquilla
Ne spero hauer/ z le mie noctī il sōno
Sbandiro' z pur nō pōno
Per herle z p̄ tutto adse z itrazlo
Per gran z p forza e fuocto dōno
Soura i miei spirti/ z nō sono pi squilla
Dino sia q̄l che nulla
Chi nō ludisse ei sa che uero parlo
Che legnio uechio mai nō rose tarlo
Come questi mio core ch̄e sfrida
Et di morte losfida
Quelli nascon le lagrime ei martiri
Le parole ei sospiri
Dichio mi uo strachādo z forse altrui
Giudica tu/ che me consci z lui.
Lmio adusato con agre rāpogne
Comīcia. O. dōna intēdi laltra parte
Chel uero onde se parte
Questo ingrato/ Dira sopra disdetto/
Questi ē sua prima eta/ fo dato alarte
Da uedar pawlette/ anzi mēzogne
Ne par che si uergogne
Tolto dagilla noya almio dilecto
Lamētaisi di me che puro z necto
Cōtral disio/ chessso il suo mal uole
Luy tēni/ ondhor si dole
Indolce uita/ chei misera chiama
Salito ingual che fama
Solo pareme chel suo intellecto alzai
Qualzato perse nō fora mai.
Et sa chel grād Atride z lalto Achille
Et Hanibal/ altēr̄ey uostro amazo
Et di tucti ilpiu chiazo
Vnaltro z di uirtude z di fortuna
Come ciaschuy le sue stelle ordinazo
Lasciai andar sanle amor dācille
Et a costui di mille
Dōne electe excellēti ne lessi una
Qual nō si uedra mai socto laluna
Ben che Lucretia ritornasse in Roma
Et sl dolce ydioma
Le dieda z uoy cātar tāto soaue
Che pēsier basso o graue
Nō pote mai durar di nāzi allei
Questi fuor coy costui lingani mei.
Questo fu ilfel/ questa lisdegni z lire
Piu dolci assa che di nullaltra il fructo
Di buoy seme/ mal fructo
Mieto/ z tal merito ha. chi ingrato serue
Si lauea socto lale mio gducto
Cha dōne z caualieri piacea ilsuo dire
Et sl alto salire
Ilfero/ che tra caldi i gregni ferue
Ilsuo nome/ z de suoi decti gleue

Sitfano/ coy dilecto ſ alcuy loro
Chor ſaria forſe vy roco
Mormorator di corti vy huom di uulgo
J. lexalto ꝛ di uulgo
Per quel/ che glimparo nelamia ſcola
Et da collei che fu nel mõdo ſola
Et per dire alextremo ilgran ſeruigio
Da mille acti inhoneſti lo ritracto
Che mai per alcuy pacto
Allui piacer nõ puto roſa vile
Grouene ſchiuo ꝛ uergognioſo in acto
Et in penſier/ poi che facto hora/ huom ligio
Di lei/ chalto ueſtigio
Limpreſe alcore/ ꝛ ſeco el ſuo ſimile
Gratto ha del pelegrino ꝛ del gẽtile
Dalei tene/ ꝛ da me di cui ſe biaſma
Mai nocturno fãtaſma
Dẽtor nõ fu ſi prieſ comei uer noi
Che in gratia da poi
Che ne conuſe adio ꝛ alagẽte
Dicio ilſuperbo ſi lamẽti ꝛ pente.
Anchor e q̃ſto quel che tracto auãti
Dauolar ſopra el lauea dato ali
Per leuarſe mortali
Che ſon ſcala alfactor chi ley leſtima
Che mirãdo ei. ley fiſo quãte ꝛ quali
Erano uertude ſ q̃lla ſua ſperãti
Duna ſ altra ſembriãti
Potea leuarſi ad alti migliori prima
Et ei la decto alcuna uolta in rima
Or ma poſto in oblio/ coy quella dõna
Che lidie per colõna
De la ſua frale uita. Adq̃ſto by ſtrido
Lagrimoſo alto ꝛ grido
Bey mi ladie/ ma toſto laritolſe.
Riſpõde io no. anchi perſe lauolſe
Alfin amio gueſi algiuſto ſegio
J. coy tremãti. & coy uoce alte ꝛ roche
Ciaſcuy prieſe gchiude
Nobil dõna/ tua ſẽtẽtia attendo
Ella allor ſõridẽdo
Piacemi hauer uoſtre q̃ſtioy vdite
Ma piu tẽpo biſognia a tante lite.

Jremi ſpeſſo ilmio fidato ſpeglio
Lanimo ſtãcho/ ꝛ lamẽgrata ſcorza
Et lafremata mia deſtreza ꝛ forza
Non ti naſcõder pui tu ſe pur ueglio
Obedir anatura in tracto el meglio
Cha gẽder coy lei/ il tẽpo ne ſforza
Subito allor/ comacqua foco amorza
Duy lũgo ꝛ graue ſõno mi riſueglio.
Et uegio ley chel noſtro uiuer uola
Et cheſſer nõ ſi po pui duna uolta
En mezol cor mi ſona una parola
Dilei che hor del ſuo bel nodo ſciolta

Na ne ſuoi giorni almẽ
Cha tucte ſcẽo errore ſtrin

Olo coy lali di ſperar alcu
Diſſeſſi uolte/ che quaſi
Eſſer mi par chay uiſ
Laſſado in tra loſquarci
Talor mi tremal cor diuy
Vdãdo lei/ pchio mi diſcolo
Dirmi amico/ or tamo
Perchai coſtumi uariati
Menami alſuo ſignor allo
Pregãdo humel mẽte che
Che ſia adiuedre ꝛ luno
Riſpõde eglie ley ſtrimo e
Et per tirdar anchor u
Para ate troppo/ ꝛ nõ ſta

Orte ha ſpẽto quel ſol
En tenebre coy gliochi
Tẽra eſilla/ ondi hebbi
Spenti ſon imie lauzi
Dichio ueglio! mio leno
Nõ e. chi ſtima ꝛ pauẽt
Imiei pẽſier/ ne chi gliag
Ne chi gliempia di ſper
Fuor di may dicoluy che
Che gia fece di mẽ ſi li
Di trouo ſ libẽti ama
Et al regnio chi adoro
Che pur col miglio ilnic
Torno ſtãcho di uiuer

Ennemi amor anni
Lucto nel fuocho ꝛ nel
Poi che madõna/ elmi
Saluo alcel/ dicte al
O mai ſon ſtãcho/ ꝛ mia
Di tãto errori/ che di
Ha quaſi ſpẽto/ ꝛ le mie
Alto dio ate/ diuotu
Pentito ꝛ triſto/ di miei
Che ſpẽder ſe deuea ſ
Incrcmir parte ꝛ ſ fugir
Segnior chen queſto mi
Tramene ſalue/ dal
Chio conoſco ilmio fa

Vo piãgẽdo imiei pa
Quai poſi ſ amare co
Sẽza aleuiarmi auole
Per dar forſe di me/ n
Tu che ueda imie mali
Re del cielo ſ inuſibile ſ
Somũi alalma deſiu
El ſuo diſecto di tua
Sicheſto uiſſi ſ grieſta ꝛ
Hora ſ parte ꝛ in porto
Fu uana almen ſia la
Quel poco di uiuer che
Et almorir degni eſſa
Tu ſai ley chen altruy

Na ne suoi giorni almo do fusi sola
Cha tucte seno ecco fama ha tolti.

Olo coy lali di sesser alcielo
Sisseste uolte/che quasi vn diloro
Esser mi par chay un uso theodro
Lassado ny tra losquarciato uelo
Talor mi tremal cor diuy dolce gielo
Vdendo lei/pchio mi discoloro
Dirmi amico/or tamo z or te honoro
Perchai coshumi uariati elpelo
Menami alsuo signor allor michino
Pregado humel mente che gsenta
Che sta adiedrie z luno z laltro uolto
Risponde eglie luy fermo el tuo destino
Et per tardar anchor uostani o treta
Para ate troppo/z nō sta pezo molto.

Orte hasseto quel sol/chabagliar suolmi
Sy tenebrie soy gliochi inteti z saldi
Terra casla/ondi hebbi z fiechi z caldi
Spenti soy imie lauri/or quercie z olmi
Dichio uegliol mio lyne z parte duolmi
Nō e. chi stima z pauētosi z balda
Imiei pēsier/ne chi gliagghian z scalda
Ne chi gliempia di speme z di duol colmi
Fuor di may dicoluy che pūge z molce
Che gia fece di mē si lūgo strapo
Di treno s libita amara z dolce.
Et al segnio chi adoro/z chi vingrato
Che pur col aglio ilciel gouerna z tolce
Torno stācho di uiuer nō che satio.

Ennemi amor anni uōtuno ardēdo
Lieto nel fuocho z nel duol pien di speme
Poi che madōna/el mio cor seco ey seme
Salizo alciel/dicie altri āi piāgendo
Omai soy stācho/z mia uita vpiendo
Di tāto erroz/che di virtude ilseme
Ha quasi spēto/z le mie parti extreme
Alto dio ate/duotamēte zendo/
Pentito z trusto/di miei si spesi anny
Che spēder se deuea i meglioz vso
Inuerso pace z fugir affānī.
Segnior chen questo carcer me hai rēchiuso
Tramene salue/dali ethy dāni
Chio conosco ilmio falle z meloscuso.

Vo piāgēdo imiei passati tempi
Iquai posi i amare cosa mortale
Sēpa aleuarmi auolo habiādo lali
Per dar forse di me/nō bassi exempi
Tu che uedi imie mali i degni z empi
Pe del cielo i uisibile i mortale
Soccūu alalma desiuata z frale
Elsuo difecto di tua gratia adēpi
Sicche so uissi i guerra z in tēpesta
Mora i pace z in porto z se lastāza
Fu uana almen sia lapartim honesta.
Quel poco di uiuer che mauāza
Et almorir degni esser tua may psta
Tu sai luy chey altruy no ho speranza.

a Ola dureze z placide repulse
Piene di casto amore z di pietade
Legiadri sdegni che le mie enflammate
Voglie tepraro or menacciogo ensulse
Gentil parlare in cui chiaro zifulse
Con soma cortesia soma honestade
Fior di virtu fontana dilettade
Cogni basso pensier dal cor mamulse
Diuino sguardo da far luom felice
Or fiero in affrenã lamẽte ardita
Aquel che giustamẽte se disdice
Or presto a confortar mia frale vita
Questo bel viso ariar hilaradice
Dimia salute/ chaltramẽte e zita.

6 Pirto felice che si dolcemẽte
Volger quegliochi piu chiari chel sole
Et formar isospiri zleparole
Vuue chãcor mi sonay ne lamẽte
Gia tu vidio donesto foco ardẽte
Nouer qui ipie fra lezle zlemole
Nõ come dõna/ ma comã gel sole
Digilla chor me piu che mai pſente
L aqual tu poi tornãdo altrio fattore
Lasciasti ẽtra/ z quel soaue uelo
Che per alto destin tuẽne sprte
Nel tuo partir/ parti del mõdo amore
Et cortesia el sol cide del cielo
Et dolce comũcio farsi lamorte.

E porgi mano alassinato ingegnio
Amor z alostil stãcho z frale
Per dir di gilla che facesti mortale
Et cidadina del celeste zegnio.
Dãmi segnior chel mio dir giõgha al segnio
Dele sue lode/ ouc pse nõ sale
Se uerzu se velsi nõ hebbe eguale
Ilmõdo che dauer lei nõ fu degnio
Pesedẽ gnol cielo zio possiamo
Et buon gligli el guerzar honesto
Tucto fu ĩ lei diche noi mortu ha priuy.
Forma par nõ fu mai dalã cha damo
Aprise gliochi ĩ prima. z basti or gsto
Piangendo il dico/ z tu piãgiendo scriuy.

Ago augellecto che cantãdo vai
Quer piangiẽdo iltrio tẽpo passato
Vedendo ti lanocte el uerno allato
Et dopo lespalle ermisi gai
Se come i tuoi grauosi affãni sai
Cosi sapessi ilmio simile stato
Vẽzesti ĩ grẽbo a gsto sconsolato
A partir seco/ idolorosi guay.
I. nõ so se lepazti saria pari
Che gilla cui tu piãgi e forse ĩ cuitri
Diche ame morte/ el ciel son tanto auary.
O alastigion z lora mey gradita
Col mẽbrar di dolci ãny z de liamary
A parlar teco/ con pietà me ĩ uitri.

Vergene bella che di sol uestita
Coronata di stelle al sõmo sole
Piacesti si/ chen te sua luce ascose
Amor mi spinge addir di tue parole
Ma nõ so comẽciar senza tua aiuti
Et di collui che amãdo in te si pose
Inuoco lei/ che ben sõpre rispose
Chi lachiamo confida
Vergene sa merzede
Miseria extrema de humane cose
Giamai ti uolse/. al mio prego tinchina
Soccurri alamia guẽra
Ben che sia terra/.
Et tu del ciel regina.
Vergene sagia e del bel numero una
Delelecte uergene prudẽti
Ung lampa e con piu chiara lampa
O. saldo scudo/ dele afflicte genti
Contra colpi di morte/ e di fortuna
Soctol qual si triũpha/ nõ pur scãpa
O. refugio al nostro/ ardor chauãpa
Qui fra mortali stochi
Vergene que begliochi
Che uedder trista/ la spietata stãpa
Ne dola mẽbri del tuo caro figlio
Volgi almio dubio stato
Che sconsolato ate
A te uen per consiglio
Vergene pura dogni parte intera
Del tuo parto gentil figliuola e madre
Challumi questa uita/ e laltra adorni
Per te/ il tuo figlio/ e quel del sõmo padre
O. fenestra del ciel/ lucẽte altera
Vẽne a saluarne/ in sul estremi giorni
Et fra tucti teẽpi altri sogiorni
Sola tu fusti electa
Vergene benedecta
Chel pianto de Eua e allegrezza torni
Fãmi che puoi de la sua gratia degno
Sempre fine oltrato/
Già coronata
Nel superno regno.
Vergene sancta dogni gratia piena
Che per uera e altissima humilitade
Salisti al ciel/ onde mie preghi ascolti
Tu parturisti/ il fõte di pietade
Et di giustitia il sol che rasserena
Il secol prieo dẽtro oscuro e folto.
Tre dola e cari nomi hai in te raccolti
Madre figliuola e sposa
Vergene gloriosa
Dona del re che nostri lacci ha sciolti
Et fatto el modo libero e felice
Ne le tue sancte piaghe
Prego chappaghe
Il cor uera beatrice.
Vergene sola almodo sença exempio
Che el ciel di te uolse essere innamorato
Cui ne prima ai simil ne seconda

Sancti pensieri acti pietosi e casti
Alucro dio sacrato / et unico tempio
Fecero in tua virginita feconda
Per te / po lamia uita esser giocunda
Sa tuoi prieghi o maria
Vergene dolce e pia
Quel sullo alundo / lagrima abunda
Cole genochia delamente inchine
Prego che sia mia scorta
Et lamia torta
Via drizi alcun fine.
Vergene chiara e stabile in eterno
Di questo tempestoso mare stella /
Dogni fidel nochier fondata guida
Poy mette e che terribil procella
Imi circhio sol segua governo
Et o gia di uiay lultime strida
Ma pur e te lanima mia se fida
Peccatrice io nol nego
Vergene / ma / ti prego
Chel tuo nimico delmio mal no rida
Ricordite che fece il peccar nostro
Prender dio per scamparne
Humana carne
Altuo uergineal chiostro
Vergene quante lagrime ho gia sparte
Dette lusinghe e quante prieghi e darno
Pur p mia pena e per mio graue danno
Da poi che nacqui e sulauua darno
Cercando or questa / e or qllaltra parte
No e stata mia uita altro chattano
Mortal bellezza acti e parole mano
Tucta e gombrata lalma
Vergene sacra e alma
No tardar / chi soy forse alultimo ano
Di mie piu corch che saetta
Fra miserie e pecchati
Soy sene andati
Et sol morte nasperta.
Vergene tale e e fra e posto ha e doglia
Ilmio cor / che uccido in pianto ultrone
Et di mille mie mali un no sapea
Et per saperlo pur quel che nacque
Fora auenuto / chogni altra sia uoglia
Era ame morte / e alei fama rea
Or tu dona del ciel tu nostra dea
Se dir lice e gueli
Vergine dalti sensi
Tu uedi il tucto / e quel che no potea
Far altri e nulla alama gray ammenda
Por fine almio dolore
Cha te honore
Et ame fia salute.
Vergene in tui ho tucta mia speranza
Che posi e uogli algray bisogno aitarme
Non mi lasciare in sul estremo passo
No guardar me / ma chi degnio crearme

Nel mio ualor / ma la
che e i me mi mouea
Medusa e terror mio
Dumor uano stillan
Vergene tu di sancte
Lagrime e pie adempi
Chalmen / lultimo p
Segn celestro lumo
Come al primo
No dinfamia uoto.
Vergine humana e ne
Del cor primpio amor
Miserere dmy cor co
Che si pmi mortal te
Amar consi mirabil
Che debbo far dite
Se dal mio stato assa
Per le tue may e risu
Vergine e sacro e pur
Altuo nome / e pens
Laligua e cor / e lag
Vergine almighia
Et prendi my grado
I. cangian dissi
Idi sappressa e no p
Sicche ultrep e uola
Vergine unica e sola
Et ore / or ascolta
Racomandami altu
Homo e uerace Dio
Chacolgal mio
Spirto ultimo in p

Et sic finiunt hic vulgi
qd ut dicebat ass
Scripta p me petr
anno xuy. octo

Cancon de meser F.P.

Del chi nostra na in se
Digna dalley p cui
Daglianimali in par
Cio e. laintellectiua
Mi pare un bello un u
Quado gray fame d
Che gra no mille a
Cole uoci damar son
porriano assai lodar
Ne io uegnio amalca
Madonne algun agli
Diche che molti mor
Son picciol pregio a
Si pochi egli ben trou
Chi creda ley che fos
Et ol si stima e se rac

Nol mio ualor/ ma lalta sua sẽbiãça
che·e tme tmoua acurar duom sì bassa
Medusa z lerror mio may facto vn saxo
Dumor uano stillante
Vergene tu di sancte
Lagrime z pie adempi ilmio cor laxo
Chalmen/ lultimo piãto sia diuoto
Sẽça tẽzestro luno
Cõme ful primo
Nõ dinsania uoto.
Vergine humana z nemiga dorgoglio
Del roõ prõprio amor tinduta
Miserere duy tor contrito humile
Che si porta mortal tẽra caduta
Amar consi mirabil fede soglio
Che debio dar dite cosa gẽtile
Se dal mio stato assai misero z uile
Per le tue may z surgo
Vergine tsacro z purgo
Altrui nome/ z pensẽu i gregnio z stile
Laligua el cor/ le lagrime e sospiri
Scorgime almiglior guado
Et prendi my grado
J. cangian dissi
Idi sappressa z nõ pote esser lũge
Sicõe ultrẽp z uola
Vergine vnica z sola
El tuo/ or gsrecta oz morte pũge
Racomãdami altrui figliuol uerace
Homo z uerace dio
Chacolgal mio
Spirto ultimo in pace. Amen.

Et sic finiũt hic vulgaria petrarche. assũpta ab exemplary
qd ut dicebat assũpsit z ascultatiua fuerat aborginali.
Scripta p me petrus de Carbonib. Ferrarie 1432. et die
martis xuij. octobris. Et die sigñi finem fuit duellus

Canzon de mesr F.P. laqual trouay in vno anticho libro.

Vel chi nostra nã in se piu degnio
Diqua dallen p piu humana essẽça
Dagli animali in parte si distingue
Cio e. lasentiua cono scẽça
Hi pare vn bello un ualeroso sdegnio
Quãdo gray fiãme di malina extingue
Che gra nõ mille adamãtine lingue
Cole uoci damar sonãti z forti
Pariano assai lodar quel dichio parlo
Ne io uegnio amalcuarlo
Ma dirne alcũ a gli intellecti accorti
Diche che molti morti
Son piu nel piegio a tal gioya z si noua
Si pochi ogi len troua
Chi credea len che fosse morto ilseme
Et el si stana ise racolto in seme.

Tucto pensoso vn spirto gentile
pien del sdegnio chio gnia cercando
Si stanua assolo si celatamente
Chi dicea fra me stesso oyme quando
hara mai fin questaspro tempo e mille
Soy di fauille fauille si spente
Vedea loppressa e miserabil gente
Giunto alestremo e nō vedea il soccorso
Quinci o quindi apparir da qualche parte
Cosi saturno e ygnarte
Chiuso hauea lpasso / ondera tardo e lorso
Chalo spiatato morso
Del tirānico dēte empio e feroce
Chassai pur pūgie e corre
Che morte o altro nō ponesse el freno
Et rodiesse ellel tēpo si reno.
Lieti e dolce e disiato bene
Mal cognosciuto achi talor nol perde
Quīto gradita allhor mōdo esser dei.
Dati laiuta vieni fortuna crudele
per te stato glorioso mi mātene
Che ir mi fa somigliāte alialtri dei
Senza te lōgrimēte nō nōrei
Richeze honor / ecio chuom pur disia
Ma tēco ogni figurio acquieta lalma
Ay grauc e crudel salma
Che nasci stanchi psi lūgo uia
Come nō giusti ny pria
Che ti leuassi dalenostre spalle
Di fangoso calle
Per cui gray fama di virtu sacquista
Che gli spauenta / altrui sol de lauista.
Egregio fu / si come sona elnome
Quel che vicy securo alalta impresa
per mar e terra. e e fogi e e piani
Et la ondera pur certa e pugnesa
Lastrada alimperiume uostre some
Corse e socorse / cō affetto humany
Quel magnanimo e poi con lestue many
Pietose alarme e anemia muouete
Ogni carco dagluomeni ne tolse
Et soaue ractolse
Insieme gīlle / sparse gēn afflicte
Alequale mi dicte
Le paurne lor legi eran per forza
Lequale ascorta ascorta
Cō supte hauēan. linsatiabil fame
Di ray che fan leperore lor grame
Cialia di tirām antiquo nido
Vide tristo / agratiele acerbo e crudo
Et vide despiatato dionigi
Et que che fece ellarido fulgor ignudo
Gictare elprimo doloroso strido
Et fur nelarte sua primi uestigi

Ale piaghe anchor fres
Roma di Giano e di n
Et di molti Romagna
Mantua duolse ancho
Che nullo altro destin
Ne giugno fu mai du
Era ne carte / enchio
Bastarde alueno e q
Onde miglior mieri
Peno nō raro / quel si gra
Dilibrata / che pur dilei
nō quel chel fe soperb
nō Ruby o dery dich
Se reuerenza dellhon te
Nō mi uieta parlar / q
No altro almōdo pur
Delasua patria īsalcun
Che nō gia morte / ma
Et lopin e dagradire
Nō meno īchi saluā
Se medesmo difese
Che collui chel suo pp
poi che leuene scorse
Nō eray quādo bisogn
Nō morir dalhon fur
Et per che nulla alsō
Lapania tolta alugn
Lilian mēte īparte sig
Et zuforādo na gli a
Et zugratiādo lapie
piegādo che sua gra
Et cio spuo saper lo
pero chunalma īqua
Et una sola uezgia
Ely quactro many . e
Et q̄to piu zpiu sēro
Lamēte ne lusato ym
piu conoscier mi paze
Che per gcordia ilbal
Lalto mānēsi zqsta
Longie dalibry natta
Cangon di miglior
per ogni parte ragion
Tu puoi ben dir che
Come lor gloria nul
Et se uai īterra tos
Chappiegha lopre co
Jui conti di loz uezi

Ale piaghe anchor ftesche dazolino
Roma di Giano z di Nerone ſlagnia
Et di molti Romagnia
Mantua duolse anchor duy paſſazino
Che nullo altro deſtino
Ne guigho fu mai dur ꝗſto unoſtro
Era ne carte enchioſtro
Baſtarebe aluezo ſ ꝗſto luocho
Onde miglior mauer che dirne pocho
Pero nō tacio quel ſi grād amico
Dililezta che pm di lei nō uſſe
Nō quel chel fe ſoperbo ſpinſe fore
Nō Ruby o Deciy dichi ogni uomo ſcripſe
De reuerēza dell uny tēpo āhquo
Nō mi uieta parlar quel che nel core
No altro almōdo piu ueracie amoze
De laſua patria ſ alcuny tēpo acceſe
Che nō gia morte malegiadro ardize
Et lopia e dagradire
Nō meno ſ chi ſaluād ilſuo paeſe
De medeſmo difeſe
Che collui chel ſuo ꝓpio ſāgue ſpaſe
Poi che le uene ſcarſe
Nō eray quād biſogniato foſſe
Nō morir dallezſue glianimi ſmoſſe
Et pr che nulla alſōmo ualor māche
La patia tolta alugnie di tirām
Lilma mēte ſ pace ſigouerna
Et zuſtorād ua gli antiqui dāni
Et zigratiād la prieta ſoꝛma
Pregād che ſua grā fiamma etna
Et cio ſi puo ſaper uoy ſi o no certo
Pero chunalma ſ quactro chiozi albgia
Et una ſola uezgta
Et y quactro many. et uoy medeſmo fero
Et ꝗſto pui zpui ſero
La mēte ne uſato ymagmaze
Pui conoſcier mi paze
Che per groidia ilbaſſo ſtato auāza
L alto mātēſi zqſta e mia ſpāza
Longie dalibzy nata ſ mezo laime
Canzon di miglior quactro chio conoſca
Per ogni parte ragionād andirai
Tu puoi lor dir chel ſai
Come lor gloria nulla nebia offoſca
Et ſe uai ſ tēpa toſto
Chappreſſa lopre coragioſe zlelle
Jui conta di loz uezc nouelle. z

Qua bellezza in habito gentile
Volse il mio core alamorosa schiera
Quel mal si sostene illuy si spera
Che miguiene zsuo comaltri uole
poi chal uago pẽsier fu posto vn freno
Di dolci sdegni z di pietosi guardi
El chiaro nome el suoy dolci parole
Dela mia dõna ellel uso sereno
Soy le fauille amor pchel cor mardi
Pure spero ꝑ to che sia tardi
Cha uegnia / ella si mostre acerba z fiera
Humel amante uŏre dõna altiera.

Iu in quellora fo
vinto dal sono u
Et dentro assai
Vidi un victorioso
pur come un dio
Trionphal carro a
Io che gioir di tal
per loserol noioso
voto dogni valor
Labito altero mus
mirai leuando gl
chaltro dilecto
Quactro destrier
Sopra un carro d
chon arco in ma
Contra lequal no
Soura gli humer
Di color mille t
Dintorno i numer
parte pieni i bacta
parte feridi di pi
Vago dudir nouel
Tanto chio fui m
Chaun tempo a d
Allor mi strensi a
Riconosciesse nel
Del Re. sempre d
Nessun ne reconu
Di mia nobta h
per morte o per
Vn ombra alquan
gli uene i contra
Dicendo orquesto
Ondio marauigliam
Conosci me chio
Et el questo mai
Chio posto di catem
Contra agliochi
Ti sono. i tecto
Le sue parole i rag
Scoucrser quel
Et rossi nasse de
El romito gran t
Vedesti qui fra n
Nostrazmi. ond
El fu lun uero ma
Nu stanchaz si ch
Na squarciati
Chosi dissio. ie q
Lamia risposta si
O. figliuol mio

EL tempo che rinoua imei sospiri
per ladolce memoria diquel giorno
Che fu principio asi lunghi martiri
Scaldaua ilsol gia luno e laltro corno
del thoro. et lafanciulla de Titone
Era gielata alsuo antiquo sogiorno
Amor glisdegni ilpianto elastagione
Ricondocto maueano alchuno loro
Oue ogni fiocho ilcore lasso ripone.

Mi in quellora soura lerba vn poro
Vinto dal sono / uidi vna gran luce
Et dentro assai dolor con breue giocho
Vidi un uictorioso e sommo duce
pur come un dicolor de campodoglio
Trionphal carro a gran gloria condurre
O che gioir dital ustir no soglio
per loserol noioso in chio mitrouo
Voto dogni ualor pien dogni orgoglio
Labito altrui mustato e nouo
Mirai leuando gliochi graui e stanchi
Chaltro dilecto che imparar no prouo
Quactro destrier uie piu che neue bianchi
Sopra un carro di fuocho un garzon crudo
Chon arco in man e con saecto a fianchi
Contra lequal no ual elmo no scudo
Soura glihumeri hauea sol due grandiali
Di color mille / tucto laltro ignudo
Dintorno innumerabili mortali
parte presi inbactaglia parte uctisi
parte feridi di pungenti strali
Vago dudir nouelle / oltra me misi
Tanto chio fui in esser di quegli uno
Chaun tempo a dunita amor dimisi
Allor mi strensi a rimirar salcuno
Riconosciesse nella folta schiera
Del Re. sempre di lagrime digiuno
Nessun ne reconobi e saltrui uera
Di mia nottia hauea rangnalaustra
per morte o per pregione crudele e fiera
Vn ombra alquanto men che laltre trista
Mi uene incontra e me chiamo pnome
Dicendo orquesto per amar sicquista
Ondio marauigliando dissi or chome
Conosci me chio no ti riconosca
Et el questo mauien p laspre some
Chio porto di catene. e layre fosca
Contra agliochi tuoi. ma uiezo amico
Ti sono. e techo narqui interra tosca
Le sue parole e ragionare antiquo
Scoperser quel chel viso nascondea
Et rossi nassendemo in liuoro apriro
El romitto gran tempo e chio credea
Vederti qui fra noi. che tuoi primani
Nostrazmi. ondio di te tal fede hauea
El fu ben uero / maglamorosi affani
Mi stanchaz si / chabandonai limpresa
Ma squarciati ne porto anchor ipani
Chosi dissio. e / quande me intesa
Lamia risposta sugiudendo dixe
O. figliuol mio qual pte fiama e accesa

ide dies fuit vlt. apl mccxxby. in quo philosophie & de laura

vñ virgili⁹ egl'ote. Nec lacrumy crudel amor nec gramia zuug
nec athyo rabidi apr. nec fronde capelle.

dicendo o. ꝯ. rosi se cosingi mach.

Io no linteſi allor/ ma or ſi fiſſe
Sue paiole mi trouo entro lateſta
Che mai piu ſaldo in marmo no ſe ſtripſe
Et p lanioua etra che ardita z pſta
Fra lamente z la lingua il dimandai
Dimmi p cortesia che gente e queſta
Di quini apocho tempo tu ſaprai
Per te ſteſo riſpoſe z ſerai delli
Tal y te nodo faſſe z tu nol ſai.
Et prima rangerai uolto z capelli
Chel nodo di che parlo ſi diſnoglia
Dal collo/ o da tuo pied anchoz celli
Ma y empire la tua grouenil uoglia
Diro di noi/ z prima del magnoze
Che choſi uitti z liberta ne ſpoglia
Queſto. e. cholui chel mondo chiama amoze
Amaro come tu uedi z uedrai meglio
Quado fia tuo/ come noſtro ſignoze
Nanſueto fanciullo z fiero ueglio
Benſa chil proua/ z fiati coſa piana
Anzi millani ſ ſin adhor ti ſueglio
Et nacque dotto z de laſcuola humana
Nodrito di penſier dolci z ſoaui
Facto ſignoze z dio dagente uana
Quale morto dalui/ qual con piu guai
Leggi/ menan ſua uita aſpra z acerba
Socto mille catene z mille chiaui
Cholluí chen ſi legiadra/ en ſi ſuperba
Viſta uien prima e Ceſar che negipto
Cleopatra ligo tra i ſuoi z lerba
Dy dilui ſi triupha/ z e/ len drieto
Se uinſe el mondo z altri uinſe lui
Che del ſuo uincitore a gloria iluicto
L altro e ſuo figlio z pur amo choſtui
Piu giuſtamente/ eglie Ceſare Auguſto
Che Luna ſua pregnando tolſe altrui.
Nerone il terzo diſpietato z ſcroſto
Vedilo andare pien dira z diſdegno
Femina iluiſe z ſe tanto robuſto
Vedi illuſtre marcho degni laude degno
Pien de philoſophia la lengua el precto
Ma pur fruſtina il ſta qui ſtar a ſegno
Que duo pien di paura z di ſoſpecto
Lun e. Dyoniſio/ z laltro e. Alexandro
Ma quel de ſuo temere ha degno effecto.
L altro e colui che pianſe ſocto Antandro
La morte di Creuſa/ el ſuo amor tolſe
A quei chel ſo figliol tolſe ad Euandro
Vdito hai ingiuſtar dunche no uolſe
Conſentir al furor de la matregna
Et dai ſuoi preghi p fugire ſi ſtolſe
Ma quella intention caſta z benigna
Lucretiſe/ ſi lamor in odio torſe
Phedra amante horribile z maligna
Et ella ne morì a uendecta forſe
Di ypolito z di Theſeo z de Aduana/
Cha morte chomie ſai amando corſe
Tal biaſma altrui che ſe ſteſſo codana
Che chi prende dilecto di ſtar frode
No ſe de lamentare ſaltri lingana

Cupido.

Cupido

Ceſar

Auguſto.

Nero

Marchus

Dyoniſius
Alexander

vxor ſ pſent eius pellicatus.

Abſtulit lauma turno promiſſam z ipſa
ſ pſenti ſuo. ſed q̃ pu ſ pſentiat
pallanty filiu Euandri ſtimebat Ence. vt refert
virg. li°. 7.

Ypolito

Vedi el famoſo con
preſo menar fra
Luna di lui z de
Et holui che ſeco e
Hercule chamor
Che bile in ſuo
Quello e. Temoph
Che di lui ſi la
Et vedra chel
Vecchio padre
Crudel cito ſi
Di biaſimar ſi
Vſphyle uien poi
Del barbaruto
Poi uien con le
Seco il paſtor che
Hizo ſi fixo. o
Et ſpine il mo
Di poi lamenta
Oenone di pa
De helena z
Et laodomia il
Et Argia poi
Che lauara
Di ypianti z ſo
Delemiſere a
Rendro allui
No potria mai
Che no homi
Empion di
Vedi Venere le
Cinto di ſtizo
Et plutone
Vedi Junon gri
Che ſolea diſ
Che gli die
Che debbio dir
Tuch ſon q
Et di lacriol
Ven catenato

Fratel z riſpoſ
Et lamor de
Che lopra e
Et egli. i mue
Tu uuoli ud
Tel dico/ ſe
Vedi quel grã
Eglie pom
Che del mul
L altro che pu
Che uenire
Or puo uedr

Vedi elfamoso con sue tante lode
preso menar fra due sorelle morte
Luna di lui e de laltra si gode
Cholui che seco e quel potente e forte
Hercule chamor prese e laltre Achille
Cheble in suo amare assai dogliose sorte
Quello e Demophonte e quella e phylle
Che di lui si lamenta e quel e Jasone
Et Medea chel seguì p tante mille
Al vecchio padre e al fiadel garzone
Crudel gito si ronta e tanto ad ella
Di biasimar sua fortuna piu ragione
Vsphyle uen poi turbata e fella
Del barbarico amor chel suo la tolto
Poi uien con lei chal titol desser bella
Seco il pastor che male il suo bel uolto
Hizo si fixo. onde usar gran tempeste
Et sopra il modo sotto sopra uolto
Vedi poi lamentar fra laltre meste
Oenone di Paris e Menelao
De helena e Hermion chiamar honeste
Et Laodomia il suo protheselao
Et Argia pollinice assai piu presta
Che lauara moglier Damphiarao.
Odi ypanti e sospizi odi lestrida
Dele misere accese che gli spirti
Rendro allui chen tal modo leguida
Non potria mai di tucte il nome dirti
Che no homini pur ma dei giun parte
Empion di boschi e de liumbrosi mirti
Vedi Venere bella e con lei charte
Cinto di fuoco ipse lebratta el rollo
Et plutone e psserpina in disparte
Vedi Junon gelosa. Et biondo apollo
Che solea dispregiar letride e lazo
Che giudicio in thessaglia poi altrollo
Che debbio dir in vn. uarcho men passo men uarcho
Tucti son qui pregioni gli dei di vaso
Et di lactioli innumerabil carcho
Ven catenato Giove i nanti al carro.

Herculeş
Achilleş.

Demophon
phyllis
Jason
Medea

Vsphile

helena
Paris

Venus
Mars
pluto
Proserpina
Juno
Apollo

Cupid

Caesar

Augustꝰ.

Nero

Agrippa

Dyonisius
Alexander

Jupiter

Grandi sapien el cor di miraviglie
Chi stretta come huom che no pol dire
Et tace e guarda pur chaltri il consiglia
Quando lamico mio che fai che mize
Che pensi dixe. non sai tu ben chio
Son di laturba e mi guen seguize.
Fratel zisposi e tu sai lesser mio
Et lamor del sauer che ma si accesso
Che lopra e tutardata dal disio
Et egli. i tenuca gia tacendo inteso
Tu uuoli udir chi son questaltri anchora
Itel dizo / sel dir no te contexo
Vedi quel grande ilqual ognihomo honora
Egli e pompeo / e ha Cornelia seco
Che del nul ptholomeo si lagna e plora
Laltro che piu lontano egli e ilgran grecco
Che uccise egisto e lempia Clitemestra
Or puo uedir amor se egli ben riceo

Proserpina
Cornelia

Agamenon
Clitemestra

Altra fede/ altro amar uedi Ipmestra
Vedi Piramo e thisbe insieme alombra
Leandro in mare e Ero a la fenestra
Quel si pensoso e Vlixe affabile ombra
Che la casta sua mogliere aspetta e prega
ella Circe amando gli il vetene engombra
L altrel figliuol da ghilcare e nol piega
Incotantanni ytalia tucta e Roma
Vil femminella in puglia il prende e ligha
Quella chel so signor con bieue chioma
Va seguitando in punto so reyna
Come in acto seruile se stessa doma
L altre p roma chel ferro el foco affina
Quellaltra e Giulia e duolse del marito
Chala seconda fiama piu senchina
Volgin qua gliochi algran padre schernito
Che no si muta e hauer nogli sceleste
Septe e septe anni p rachel seruito
Viuare amor che ne gliaffanni creste
Vedi il padre di qsto e uedi Lauo
Come di sua magion sol con Sara este
Poi guarda come amor crudele e praua
Vince dauid e sforzalo afar lopra
Onde pui pianga e loro obscuro e cauo
Simile nebia par che si discopra
Del piu sagio figliol lachiara fama
El parta intucto dal signor di sopra
Del altro che in vn punto ama e disama
Vedi Thamir chal suo frate Assalone
Desdegnosa e dolente se rechiama
Poco di nazi allei uedi Sansone
Vie piu forte che sagio che p zanze
In grembo alanemica il capo pone
Vedi qui len stia spie spade e lance
Amor el sono e una uedoccia
Col bel parlar e con polite guance
Vince oloferne e lei tornar solecta
Con una ancilla e con lorribil teschio
Dio ringratiando a meza nocte infrecta
Vedi Sichen el suo sangue che merchio
De la circuncisione e de la morte
El padre colto el popol a dun uechio
Questo gliafficto il subito amor forte
Vedi Anstuero il suo amor e qual modo
Va medicado acio chen pace il porte
Dal un si scioglie e ligha al altro nodo
Cotal ha questa malina rimedio
Come da se se tra chiodo con chiodo
Vno ueder in un cor dilecto e tedio
Dolce e amaro e or mira il fiero herode
Amor e crudelta ghan posto assedio
Vedi comarde e prima e poi si rode
Tarda pentuto di sua feritate
Maria Anna chiamado che no lode
Vedi tre belle done inamorate
Pocri Arthemisia e deydamia
Et altre tante ardite e sfrenate

Vgua Guido e Ephig. ynthor yxmestra
Ipmestra
Piramo
Thisbe
Leandro
Adero
Vlixe.
Sec. Simon vinc e priapya.
Hanibal
hanibal yby. am scipi e ytalia vb qualm. lio. zo. nal hist. ne
Salapia prodimio o ordini Bruduſu
gtremina hanibal mezetuno
amoe e chiny.
porna filia catonis vxor Brut. audita morte viri catonis con
admitis. val. de amore guigali
Dauid.
Salomon
Sichen.
Herodes.
porcie fuit vxor cephali d qua p ouid. vny. metha.
Arthemisia fuit uxor chasteon regis carie cui fre mirabile monimtu
Deydamia fuit uxor ytheplay } est vnu de vij. mirabilib mudi
eu amore not est.

Semiramis z Bibli z Mirra ria
Come natruna · par che si uergogna
De lasua no· gressa z torta via
Ecco que che le carte empion disogni
Lancelocto z Trestano z gli altri errati
Que quen chel vulgo errante agogne
Vedi Geneura ysocta z gli altri amanti
Et la coppia da Rimino chen seme
Vano facendo dolorosi pianti
Cosi parlaua z io come chi teme
Futuro male z trema anzi latrobi
Sentendo già dogli altri anchor nol preme
Hauea collar dun tracto de latomba
Quado vna giouenecta hebbi dalato
Pur assai piu che candida colobi
Ella mi prese z io chazei giurato
Difendermi dunom ropto dazmi
Con parole z con renni fui legato
Et come ricordarc p uero parmi
L amiro mio piu presso mi si fece
Et conun riso p piu doglia dazmi
Dixemi dentro lorechie omai ti lece
Per te stesso parlar con cui ti piace
Che tucti siam machiati duna pece
Io era vn di coloz cui piu dispiace
De laltrui ben che del suo mal uedendo
Che mancapsso m libertade e impace
Et come tardi di pol dano intendo
Di sue belleze mia morte facta
Damore z gelosia dimudia ardendo
Gliochi dalsuo bel uiso no torceua
Comon che sferzino z ditil rosa engorzo
Che dolce al gusto alasalute ecrea
Adogni altro pianto cieco era z sordo
Seguendo lei p suoi dubiusi passi
Chio tremo anchor quadro meni ricordo
Daquel tempo hebbio gliochi humidi z bassi
Ilor pensose z solitario allergo
Fonti fiumi montagnie boschi z saxi
Dainde inqua cotante carte aspergo
Di pensieri z dilagrime z dinchiostro
Tante ne squarcio z nappariecchio z uergo
Dainde sequa cio che si fa nel chiostro
Damore. zche si teme z che si serra
Achi sa legere nelafronte il mostro
Et uegio andare quella legiadra fera
No curādo di me ne di mie pene
Di sue uirtute z di mie spoglie altera
Dalaltra parte sio discerno bene
Questo segnior che tucto modo sforza
Teme di lei ondio so for di spene
Chamia difesa no ha ardir ne forza
Et quello inchio sfaua lei losingi
Che me z gli altri crudel mente sforza
Costei no. e. chi tanto o gito stringi
Cosi seluagia z rebellante sole
Da lensegne damor andar solingi
Et ueramte e. stra le stelle vn sole
Vn singular suo ypno portamento
Suo riso, suoi desdegni z sue pazole

Semiramis phlorentine de alho suo. d qua dantes.

Semiramis
Bibli. de rauno fle. ouidi li°. x. metha.
Mirra de cinare pre codi li°. x.

Ista fuit laura sua cui qui lo. logo fingit ut uidet.

Dauid.

Salomon

Sichem.

Hercules.

fuit uxor nephali d'qua y ouid. loq. gesta.
Damira fuit uxor thassoli vt ego retuli in hi
Damira fuit uxor ythamly
nō amore not est.

Lechiome auolte in oro / o sparte al uento
Gliochi chaccesi dun celesto lume
Ninfiamauan si / chio son dardor gtento
Chi pria il mãsueto alto costume
Aguagliar mai parlando ala uerute
Quel mio stilo / quasi al mar picciol fiume
Noue cose z gramai no piu uedute
Ne dauedere gramai piu duna uolta
Due tucte le lingue sirien mute.
Cosi preso mi trouo z ella sciolta
Et priego giorno z notte / o stella iniqua
Et ella apena di milluno ascolta
Dura legie damor / ma len che obliqua
Seruar guiensi. pochella giunge
Da celo in terra uirtũ sole antiqua
Or so come dase dolor si distinge
Et come sa far pace guerra z tregua
Et coprir sio dolore quãdaltri il pũge.
Et so come in don pũto se delegua
Et poi si spazge p legriãce il sangue
Se paura o uergogna auen chel segua
So come sta tra fior / nascoso langue
Come sepe fra duo se ueglia z dorme
Come seza languir si more z langue
So de lamia nemica cercar forme
Et temer di trouarla z so qual giusa
Lamãte nelamato si trasformе
So fra lũghi pensieri z uaghe iusa
Stato uoglia / color cambiar spesso
Viuer stando dal cor lalma diuisa
So mille uolte il dì ingãnar me stesso
So segur il mio foco o ungi frige
Arder dalũge z aghiacciar dapresso
So come lamor sopie lamente zuge
Et come ogni ragion indi disfama
Et so sop̃e maniere il cor si struge
So di che poco cumpie sallama
Vna anima gentil quãdella e sola
Se no ue chi p lei difesa fama
So come amor saetta z come uola
Et so chomor menaccia z or percuote
Come robba p forza z come inuola
Et come sono instabili sue rote
Le mane armate z gli occhi auolte instorno
Sue promesse dite come suon uote
Come ne lossa el suo fuoco si parte
Et nelle uene uiue occulta piaga
Onde morte z palese incendio nasce
Che poco dolce molto amaro appaga

Studet est zm. cap?. i quo auctore / cum loco simone
Ilonit sit s. de laura sua. 2c ũhy ad de scribẽ
illustres quos uidit z quos amic̃ille suus
de quo s. sibi mostrauit. Et p. ignoũando
ponit qualitatẽ sui stat. 2o. exegr de scribẽ
quos uidit. 2bi. mentre che

Ostrada che mia fortuna in forza altrui
Debbe sospinto z tucti mi fi fieri
Dilibitate / oue alcun tempo fui.
Jo cheria piu saluatico che cerui
Ratto dimeschiato fui con tucti
Jmici fieri z miseri pensieri.
Et le fatiche lor uedi z lor fructi
Perche torti sentieri z con qual arte
Lamorosa gregia cran condocti.

A.
Aduerte q hic ẽ error nã quilegunt debuit poni (a) cu
medio quẽm. z ponit q. a. z io pur nec. mentre ch
z presta fine illi carte ibi cento. pone Et anel
gion / ponit sine carte pone Et no z mo d.
posta No con altre arme, posta che ella / z me

b. Era ne lastagion che lequinotio
Fa uinatore ilgiorno zygnie ride
Colla sorella alsuo dolce negotio
Odi nostre fortune mstabil fede
Jnquel tempo enquel luogo zquellora
Che piu largo tributo agliochi chiede
Trmphar uolse que chel uolgo adora
Et udi aqual sermgio zaqual morte
Et aqual strato ua chi simnamora
Errori sogni zymagine smorte
Eran dintorno alaieo trmphale
Et falsi opimon sulle porte
Ellubrico spirto sulle strale
Et danoso guadagno zutil dano
Et gradi oue scende chi piu sale
Stanco ripso zriposato affano
Chiaro desnore zgloria oscura znegra
perfida lealtade zfino mgano
Sollicito furore zragion pigra
Et carne oue si uicen per strade apte
Onde per strette agran pene si migra
Nacte cresce alentrar alusir erte
Dentro ghsion turbida zmischia
Dirette doglie zdalegrezze incerte
No bulli mai vulcano lipari o yschia
Strongoli o mongibello in tanta rabia
Pocho ama chi se intal focho se adischia
Jncosi tenebrosa zstrecta gabia
Rinchiosi fiumo oue lepene usate
Mutai per tempo zle mie prime labia
Et tanto pur sognado libertade
Lalma chel gran disio fa pronta zleue
Consolai col ueder lerose andate
Rimirado era io facto alsol dineue
Tanto spirto zschiazi scarze terzo
Quasi luga pictura in tempo breue
Chel pie ua in nazi zlochio torna adietro

Vando ad vn giogo zadun tempo giunsi
Domita allor laltrecta degli dei
Elozgoglio de gliomini ad vn giogo
J. presi exempio deloz stati rei
Facendo mio pfecto laltrui male
Jn consolaz ycasi zdolor mei
Che sio uegio dimarco zdiuino strale
phebo presso el giouene da bido
Lun dicto dio. laltro huom puro mortale
Et uegio adun lacciuolo Gionone zdido
Camor delsuo sposo amorte spinse
No quel de Enea comel publico grido
No mi deblo dolor saltri me uinse
Giouane incauto disarmato zsolo
Et se lamia nemica amor no strinse
No c. anchor giusto assai cagion di duolo
Che shabito ilziudi chio ne piansi
Si tolte gliceran lali el gric aiuolo
Non conaltro romor di preto dansi
Duo lion feri o duo fulgori ardenti
Cha cielo zterra zmare daz luogo fansi

nō d'amor' grhr oia
amchor amabily.

Jnhor 4°. r°. Autor de stubat 2ª mūphum quatr
g. laum tūphamt de supidm. Et p°. ghmād
gdolay semet ipm qnd fuit ab amore euctu
ymo cp̄. 2°. exeqy ilu. Nō conaltro.

Al'. Et de gliomny nichalmēd duo.

Enead nūq̄ vidit didonē.

Jn vidit nūq̄ 2°. tūph quatr Laum tūphamt
de cupidine qm de omib⁹ nāmy tryūphā
uctat my cupio. ? stula

Chio udi amor con tucti i suoi argomenti
Douer gira colle di cui ragiono
Et lei piu presta assai che fiamma / o uento
Nostra si grade ost terribile sono
Ethna · quallore danchelado piu stossa
Silla z charubdi quado irate sono
Che una magiore in sulla prima mossa
No fussi dadubioso z graue assalto
Che no ere che rudde sapia ouer possa
Ciascun prese si ritinca in alto
per uedere z meglio z terror dimpresa
Ieuori z gliochi auean facto dismalto
Quel timatore che pma era alloffesa
Da man dextra lostral / dalaltra larco
Et la corda alorechia hauea gia stesa
No corse mai si lieuemente al varco
Diua fugace cerua un liopardo
Lilio in selue o dirratene stanco
Che no fussi stato iue lento z tardo
Tanto amor pmto uene alle ferite
Chal uolto ha lesta mille ondio tucti ardo
Combactea inme colapieta el diuise
Che dolce mera si facta spagnia
Duro auerla intal modo perite
Ma uirtu che dabuon non si scompagna
Mostro aquel puto / len come agran torto
Chi abandona lei daltrui si lagnia
Che giamai stumido z non fu si accorto
Dischifare colpo ne nochiere si presto
Duolger naue dagli scogli in porto
Comuno scherzo intrepido z honesto
Subito riuolse quel bel uiso
Dal colpo achi lactrude agro z funesto
Jera alfin rogliochi z col cor fiso
Spando lauictoria ondessere sole
Et di no esser piu dala diuso
Come chi smesuratamente uole
Chascripto i nigri chappucciar comun
Ne gliochi z nela bocca lo parole
Volendo dir segnor mio se tu uuoi
Legami con costei senesso degno
Ne temer che giamai mi scioglia giuso
Quadio lo udi pien dira z di desdegno
Si graue che ridillo giuan meneti
Tucti i magiori / nio che si basso regno
Che gia mi fieda honesta / eranto extineti
Idoli suoi strali accesi i fiama
Damorosa beltade en piacer tenti
No hebbe mai di uiuo ualor dmgna
Camilla z laltre usate ire i battaglia
Chola sinistra sola mi trasse mama
No fu si ardente cesare mi thessaglia
Contral genero suo comella fue
Contra collui cogni loco si smaglia
Armate citta con lei tucte le sue
Chiare uirtute. o gloriosa schiera
Et teniansi p mano adue adue
Honesta z uergogna a la stessa ora
Nobile paro dele uirtu diuine
Che fian costa sopre ledone altera

Enchelad gigas fulminat ny flagra tenet caput pub etna · brach
sub pelore z lilybo z cruta pul
pachino mons Sinuc ſm
pocrat ſthone.

Auctor affectebat victoria cupidine
ut py. sed rebellis cui opimo. si cis fuisset
laura uicta abamore. hinc ſpret ſtehy amor.

Auda nā quib gmiuonib Laura
tuā phaut de cupidine.

Iste cis due pcedut omo ymolate achi.

4.ª

Mentre chio mi uolgea ꝑ ogni parte
Sine uedesse alcun di chiara fama
O p antiche o p moderne carte
Vidi collui ché sola Euridice ama
Et lei segue in lnferno z p lei morto
Cholla lingua gia fredda lo richiama
Alceo conubbi a dir damor sforzato
Pindaro Anacreonte che rimesse
Hauea sue muse sol damor in porto
Vergilio uidi z parmi ꝑ torno hauesse
Compagni dalto ꝑgegno z dalto stullo
Dique che uolentier gia l mondo lesse
Luncra Guidio z laltera Catullo
Laltro ꝑporto che damor cantaro
Feruidamẽte z laltro era Tibullo
Vna giouene greca a paro a paro
Con nobili pcti una cantando
Et hauea vn suo stil legiadro z raro
Cosi oz quiri oz quidi z imirando
Vidi gente ir p una uerde piagia
pur damor uolgarmẽte ragionando
Et ecco Dante z Beatrice si sagia
Ecco Cin da pistoya Buccion da zezo
Che dino esser primo par che ragia
Ecco y dui Guidi che gia furno m pzo
Il nostro / el Bolognese et Cauliam
Che fur gia primi z quini eran da sezo
Sennuccio z Francheschin che fur si humani
Cornagnion uide. z poi uenne una troppello
Di portamẽti z di uolgari strani
Fra tuti ultimo Arnaldo Daniello
Gran maestro damor / cha la sua tẽpa
Anchor fa honor col suo dir chiaro z bello.
Eranui que damor si lieue affẽpa
Lun prezo z laltro / el men famoso Arnaldo
Et que che fur conquisi con piu gucẽpa
Io dico luno z laltro Rambaldo
Che cantar pur Beatrice z a monfẽrato
El uecchio ꝑcaro dal ueznia con Giraldo
Folcho que cha chasiglia il nome ha dato
Et a Genoua tolto / z allo extremo
Cangio ꝑ miglior patria hábito z stato
Gianfre zuel che uso lauela el remo
Deceꝛcar la sua morte z quel Guglielmo
Che ꝑ cantar al fior di suoi fu sremo
Arnezgo Brnardo vgo z Anselmo
Et mille altri ne uidi a cui la lingua
Lanna z spada fu sempre targa z elmo
Et poi conuien chel mio dolor distingua
Volsimi a nostri z uidi il buon Tomasso
Chozno Bologna z oz cha Messina impingua
O fugace dolcezza / o. breue lasso
Chi mi ti tolse si tosto di nãze
Senzel no sapea mouer un passo
Dolce se or ẽ chon meco eze pur dianzi
Benel uiuer mortal che si ne agrada
Sogno dinfermi z fola di romanzi
Pochera for de la comuna strada
Quando Socrate z Ielio uidi in prima
Collor piu lũga uita giuen chio uadi

Tull.° q.° tusculanarũ.

ſnã anacreontis q̃dã totũ poesis est amatoria.

Dirpheo

Alceo

Virgili?

Guidio
Catullo
Ꝑporho
Tibullo

Dante
Cyno

ſFuerunt duo amicissimi sui adquos multas epistolas scripsit et p.ª nõ similiũ ad Socratem q̃ ignor. Olim sonabãt.

Cuy s̄ nārasset sgillāny mrgnā mīnīmdinē
illustriū cupmoz cupidims. Incipit explicit
triūphus quē Cupido qē dux̄ de crs. Et p̄o
gnmād ondt quatr ipos duxit s̄ cyprum
que ē Insula venerys cr̄ mirs. 2o. ifa Insulā
destruxit ih. Giace oltre

Qual coppia de amice che ne in zima
Pōtia/ ne ? prosa ornare assai ne mueꝛsi
Si come di vizii nuda se extima
Conquesti duo cerchi monti Dueꝛsi
Andā̄do tuchi tre sempre ad un giogo
Aquesti le mie piaghe tucte apersi
A costor no mi po tempo ne luogo
Diuider mai si chomio speꝛo z bramo
Infinal cener del funereo rogo
Con costor colsi il glorioso ramo
Onde forse anzi tempo ornai le tempie
In memoria di quella cho tanto amo
Ma pur dilei chel cor di pensier empie
No pote toglier mai ramo ne foglia
Si fur le sue radice acerbe z empie
Onde ben che talor dilei doler mi soglia
Comohom che offeso quel che con questochi
Vidi/ me fermo che pui mai no mi doglia
Natraia di Cotumni z no di stochi
Veder presso collui che facto deo
Da tazi ? gregni vintoxati z stochi
Na prima no seguie che di noi feo
Et po dirro daltrui quel che sostene
Ogni a no mia de homero ouer dorpheo
Seguimo il suon delepururee pene
De uolanti corsier p mille fosse
Fin che nel regno di sua madre uene
Non ralentate le cratene o strosse
Na schiamate p selue o p montagne
Tal che ne sin sapea inche mondo fusse
Giace oltre el greco sospira z piangnie
Voni solecta delicatti z molle
Piu daltra chel sol scalde ol maꝛ bagnie
In mezo e von ombroso z chiuso colle
Con si suaui odori/ consi dolce acque
Chogni maschio pensier dalalma tolle
Questē latin che cotanto piacque
Venere/ enquel tempo allei si sagra
Chel uer nascose z sconosciuto giacque
E te/ancho di ualoꝛ si nuda z magra
Tanto ritiene delsuo esser vile
Che par dolce acceptui z alcun agra
Or quiui triuphol segnor gentile
Di noi z daltri tuch che diun lacio
Presi hauea dal maꝛ Dindia aquel di thile.
Pensieri ? gielo z uanitade ? bramo
Dilecti sdegnui z ferma noya
Rose din uerno/ a meza state il ghiaccio
Dubia speme dauanti z breue gioya
Penitentia z doloꝛ depo lespalle
Qual nel regno di Roma on quel di troya
Et rimbombaua tucta quella ualle
Dacque z doreglie z erbe lestre ziue
Bianche ucide uermiglie perse z gialle
Ruui rezenti di fontane viue
Al caldo tempo sopra leiba fresca
Et lombra spessa z layre dolce estiue
Poi quādol uerno z layre si rinfresca
Tepidi soli z giochi cibi z oto
Lento che simplicita cozi in ueschia ☞b.

hoꝛes mee erubat z iuuebat
pudygnoꝛatha dr̄ vey.

hodie ? cypriam ? effminat hoꝛs
gremly ? iunlesse lasam.

passiones amatiy.

Ho conaltre arm
Eron bel uiso
Col parlare s
Eran miraꝛol
Poete lazim
Et tal mort
L alella zōna
Tornādo da
In un bel tra
Pocheran pch
Ma riarchu
Di poema ch
Et era laloꝛ
In campo ue
Cheoro fin
No human u
Lor andar
Beata se q
Stelle chiare
Che tucte
Di zose inc
Et come gen
Cosi uenia
Quādo u
Et vna don
Conun fi
A tempo d
Si mosse z dy
Di giouen
Et di tua
Son collei
Chiamata
Gente/ a
O. ho gduc
Et latzoya
Collamia
Et popoli al
Et giongo
O. intepe
Or anoi qui
Dizol mi
Nel uostro
In nostor tu
Et ? me p
Risposse q
Altri so che
Laqui sal
Adme fi
Qual e. ch
Et uide.
Diche oz
Tal si fe q
Fu stata u
Dixe z so
Poi col ogli
Dixe tu
Pur no sen
Sedel gsigl
Che sforz
Fugir uc

Giuare.

. D No con altre arme / che chol cor pudico
E con tel uiso z co upensieri schiui
Col parlar sagio z honestade amico
Eran miracol grande aduedere quiui
Poche lacrime damor acro z suaue
Et tal morir dalui. tal pieta z uiue.
L aleta donna z leggiadre elette
Tornando dalanobile uictoria
Jn un bel trapellecto uni zestrette
Pocheran p che rara z uera gloria
Ma ciaschuna pse parea ben degna
Di poema chiaussimo z distoria
Et era lalor victoriosa insegna
Jn campo uerde vn candido Armellino
Cheoro fino z tropaty alcollo tegna
No human ueramẽte / ma diuino
Lor andar era / z lor sancte parole
Beata se qual nasce atal destino
Stelle chiare pariano in mezo vn sole
Che tucte ornaua. z no toglica lor uista
Di rose incoronate z di uiole
Et come gentil core honore acquista
Cosi uenia quella brigata alegra
Quando uidi vna insegna obscura z trista
Et vna donna suolta sue sta nera
Con un furore qualio no so semai
Al tempo di giganti fosse a flegrai
Si mosse z dixe. so. tu donna che uai
Di giouenti z dibelleze altera
Et di tua uita itermini no sai
J son colei che si importuna z fera
Chiamata son dauoi z sorda z cieca
Gente / achui si fa nocte inanzi sera
Jo. ho giucto alfin lagete greca
Et latroyana. alultimo romani
Colla mia spada laqual pugne z serra
Et populi altri barbarischi z strani
Et giongendo quadaltri no ma spreta
O. interpetri infimi z pensier uani
Or auoi quadol uuor piu dilecta
Dizol mio corso inanzi che fortuna
Nel uostro dolce qualche amaro mesta
Jn vostor tu no hai ragione alcuna
Et i me pocho solo i questa spoglia
Rispose quella che fo nel mondo dona
Altri so che nanzi piu dime doglia
Lacui salute dal mio uuer pende
Ad me sia grata che diqui si scioglia
Qual e. chi in cosa noua gliochi intende
Et uide. ondel principio no sattorse
Diche ozsi miraueglia zsi zeprende
Tal si fe qlla fiera z poi che forse
Fu stata un poco / ben lizieronoso
Dixe z so ley quadol mio dente lemorse
Poi col ciglio men torbido z men fosco
Dixe tu che labella schiera giuri
Pur no sentisti mai delmio toxcho
Se del gsiglio mio punto te fidi
Che sforzar posso eglie pur ilmeglore
Fugir uechieza. ei suoi molti fastidi

adr mag phy. nupsit S. quarte mor nupsauit ad dna Laura
Responsio Laure.
flegra e trap. r quo fuit bellu gigantu. qui uoluerut rapere celu Jouis ro fulmina. vt Genera magd stirpis ua flegree altu phosti:
Boch. et surda mythos auerni aure.
et prologo zalie quas pcu adiu xit ita mortue erat lege pse.
i. sola sepulchrum adiu ipsi.
alludit sibi met

Io son disposta ad farti un tal honore
Quale altrui far no soglio che ti passi
Senza paura e senza alcun dolore
Come piace al segnor che ne lo stassi
Et inde rege e tempra luniuerso
Fava dime quel che dogn altru fassi
Cosi respose e certo di trauerso
piena di morti tucta la campagna
Che spiender nol pu. prosa ne uerso
Da ynidia e dal cattyo horocho espagna
El mezo hauea gret piano e lependere
per molto tempu quella turba magna
Iueran que che fur de th felici
pontifici e regnanti Imperadori
Oz sono ignudi miseri e mendici
Vseno or leuchezze vsen gli honori
Et legême e lisetti e leorone
Et lemitre e lepurpure e cercolini
Diso chi speme e posa mortal pone
Ma len chi un lapone si se troua
Ala len sgânato e. ben ragione
O ciechi iltanto affannate che groua
Tucti tornate alagran madre antecha
El nome uostro apena si ritroua
Pur de lemille e mille fanca
che no stan tucte uanitre palesi
Chintende uostri studi simel dica
Che uale alogiogar glialtri paesi
Et tributarie far legete strane
Coglianimi alsuo dâno sepre attesi
De pu lemprese prigliose e uane
Et col sangue acqstar têre e thesoro
Vie piu dolce si troua lacqua elpane
El legno elduetto che legême e loro
Ma pron segiue piu si liga thema
Tempo e. chio torni almio primo lauoro.
Io dico che giuntera lora extrema
Diquella breue uita gloriosa
El dubio passo dichel mondo trema
Era aducerla unaltra ualorosa
Schiera di dône no dalcorpo sciolta
per sauer sesser po morte pretosa
Quella bella spagnia era racolta
pur aueder e gtêplar il fine
Che far guesti e no piu duna uolta
Tucte sue amiche e tucte eran unane
Allor diquella bionda testa sielse
Morte con lasua man laureo crine
Cosi del mondo elpiu bellauro scielse
No gia podio ma p dimostrarsi
piu chiaramête nelle colse excelse
Quâti lamêti lagrimosi sparsi
Fur iui essendo que legliochi asciuti
per chio loga stagion cantai e arsi
Et con tâti sospiri e tanti luti
Tacita e lieta sola si sedea
Del suo lel uiuer gia cogliedo i frutti
Vactene in pace ouera mortal dea
Dicendo. e tal fu len. ma no glie ualse
Contra lamorte in sua ragion. si reca

Volui mag ad morale suag arguedo
mundanos cite trag a nde secteg eiduer

Reuertig ad mag de suis lem morte Laure
zillch gplorat

Senno ꝛ modestia alaltre due confine
Habito con dilecto a dmezo ilcore
perseueranza ꝛ gloria sulafine
Bella accoglença ꝛ avgomento fore
Cortesia in actorno ꝛ purità de
Temor dinfamia ꝛ disio sol donore
Pensier canuti ingiouenile etade
Et lagrordia che strada almondo
Era ꝛ con castità sôma honestade
Taluenia gtra amore ensi secondo
Fauor del cielo ꝛ de leben nate alme
Che de lauista no sofferse il pondo
Mille ꝛ mille famose ꝛ chiare salme
Tuorgli limde ꝛ strotorgli de mano
Mille uictoriose ꝛ chiare palme
Non sul cadere disubito si strano
Di po tante uictorie ad haniballe
Vinto alasin dal giouene Romano
No giacque si smarrito ne lavalle
Ne disi subito quel gran flusteo
Adeu tucte ysracl dauā lespalle
Al primo saxo del garzone ebreo
Ne cirro ? Sithia ouc lauedvorba
Lagran uendetta ꝛ memorabil feo.
Chomuon che sano ꝛ ? un momto amorba
Che sbigottito ꝛ duoli occulto imacto
Che uergogna con man dagliocchi forba
Cotanto e cegli ꝛ tanto apetor pacto
Che paura dolor uergogna ꝛ ira
Stan nel uolto suo tucte adun tracto
Non sieme cosi mare quādo sadira
Non in drime allor che trieo piangne
Non ogobello se cechelado sospira
Passo qui rose glorose ꝛ magne
Chio uidi ꝛ dir no oso. Alamia dona
Vegnio ꝛ allaltre sue minor gragne
Ella hauea ? dosso ildi candida gona
Loscudo in man che mal uide ciodusa
Dun bel diaspro e ri ui una colona
Alaquale hauea lethe ? meco ? fusa
Catena di diamāte ꝛ di Topatio
Che fuso fra le done ogi nō susa
Legiadro udi ꝛ stinse gllo strato
Che basto bene a fare mille uendette
Et io p me ne fui gtento ꝛ sato
Jo no pote lesare ꝛ benedicte
Vergini che in fue chiuder in zima
No Caliope clio con laltre secte
Ma dalgte dizo che sono ? cima
Di uerace honesta en fra lequali
Lucreta da man dxtra cra lapzima
Laltra penolope quesh lisfrali
Hauean segnio ꝛ la phaienna ꝛ laio
Et quel proteuo ꝛ sfenechian lali
Virginea a presso el fiero padre armato
Di disdegno di fero ꝛ di pietade
Chasta figlia ꝛ a Roma magno stato
Luna ꝛ laltre ponendo ? libtade
Por lete desche che con aspra morte
Seruaron lor barbarica honestade

Lucreta

Goliar qui dauid fida gmstr ruh lapidib vno ruz alio ? recto.

Thamir regina sithay ciuiu regē cyri debellauit fluuiū. u. dy.

a quo ouid. lib. 7.

de ysby lor. vall. de amor gmgaly ꝛ fo bocchan ? de mulcrib dant

Sic. sinistri uctoriaz hanibal ytalia & romanos hanibal p. ? thrano ff. p. scipionem pbly superiorē affricanū. ? trebiā & cannensem ? flaminiū ? apud lacū vadi apulos & paulū emiliū. ꝛ tercio mō vadimō. fuit postea gfluct ? affrcā. à scipione.

Virginea fuit filia. l. virginii viri plebis. qui apl claudi decēuiri philonapp sui cet decēuiro sibi ornato suo ? speciem ut filiā. sed pcē tronem ut pay apud tribunal claudy ꝛ ut ei pe mitt. exquo publius sp. x. viu pmo ut narrat liuius 3o. ab vrbe.

Judith. ebrea la sagia casta z forte
Et quella greca che salto nel mare
Per morir nom z fugir dura sorte
Conqueste z con certe altre anime raze
Trionphar udi dirolun chen pria
Veduto hauea del modo trionphare
Fra laltre lauestml gioiuene pia
Che baldazosa mente corse al tribo
Et per purgarsi dogni infamia zia
Porto dal fiume altempio acqua col crubo
Poi udi Hersilia role sue sabine
Che schiera delso nome empie ogni libro
Poi udi fra ledone pellegrine
Quella che p lo suo Dilecto e fido
Sposo no p Enea/uolse ir al fine
Tacita il uulgo ignorante idiro di dido
Cui studio di honesta amorte spinse
No uano amor/comel publico grido
Alfin uidduna che si chiuse z strinse
Sopra zno pse uendere z moglí ualse
Che forza altrui ilsuo bel pensier uinse
Era l trionpho doue londe salse
Peuoton bagnia chal tepido uerno
Giunse a man dextra/en fema terra salse
Jui fra monte barbaro z auezno
Lantiquissimo allogo di sibilla
Lasciandosene andar diricto a Linterno
Incosi angusta z solitaria uilla
Era grandom che daffrica sapella
Per che prima col fero alunno apuilla
Qui del hostil honor lalta nouella
No sceptrato co gliochi atuti piacque
Et la piu casta uerg z la piu bella
Nel trionpho non suo seruir dispiacque
Allui che se credea nó e uana
Sol p trionphi z p imperio nacque
Cosi giungemo ala cieta sourana
Nel tempio pria che dedro Solpitia
Per sugere nelamente fiama sana
Passamo poi al tempio dipudicitia
Chattende i cor gentile honeste doglie
No di gente plebea/ma di patricia
Jui spiego legloriose spoglie
Lalbla uincitrice Jui dipose
Le sue uictoriose z sagre spoglie
El giouene thoscan che no a sposo
Lebelle piaghe chel fermo sospecto
Del comune inimico inguardia pose
Con parechialtri z fome il nome decto
Dalcun di loro/comuna sforza seppe
Chaucan facto ad amor chiaro diricto
Fra gli altri io uidi Ypolito z Giuseppe

Vall poit istã z cõ de mirandl sñ nõ noiat ipas.

Dido.

Ista habuit ẽ tpe suo

i. astendit

Ptr gryecñ p xy. miliaria.

Sapio affirmãt maiore cynlaunt Lithera ith vitã finuit Lrrt hodie schiauy. omiũ Pinze mũ mssã exrpto ortohalsmy sipit Dor ut post ipy fr brochard? thr q de dspthoy Pre sñt. Inhoc trac mro i qua fuit nulla spara ansf mssã q dcmũ fuit Tully. i qua nus fuit omissus a pdrilio hz plñ dicut fuisse ostus Pre dnũ i

Istud est 4m rm. zpit ad pmã na sr gnmau. postq auctor s. posuit 2m triũphũ z descripsit lore i qbo dnã lauza z Comites dixerunt triũphũ de cupi dmc. Inhoc rm. i tuabit nrãz 3i. triumphi e. quale mozi i forma vm dnẽ triũphauit de laurea qr ifaz i Pfint. Et p. gnmã do ponit qualitatem z ordine circa bay de triũpho. 2o. quale dicaz mozi i uencunt quẽ laurea allomen fiunt. 2h. 2d. Et rome gmal rore.

Della legiadra z gloriosa dõna
Che oggi igniudo spirto z pura tõba
Et fu gia di nalor alta colõna
Tornaua con honor dala sua guẽra
Alegra hauẽdo unto ilgran nemico
Che con suor i gegni tuctol mõdo attẽa

Che fia de laltre se questa arse e alse
In poche notti e se cagno piu uolte
D. humane speranze cieche e false
Se lacera bagnar lagrime molte
per la pietà di quell alma gentile
Chel uide ilsa. tul pensa che la scolte
Lora prima era el di sexto da pule
Che gia mi strinse e or lasso mi sciolse
Come fortuna ua cambiando stile
Ne fin di seruitu giamai si dolse
Ne di morte quatro di libertade
Et de lauiti caltri no mi tolse
Debito al mondo e debito a letade
Cacciami i nagi chera giuto mprima
Ne adaltrui tore anchor sua degnitade
Or qual fosse ildolor qui no se extima
Cha pena oso pensarne. no che sia
Ardito di parlarne muerso. o. mrima
Vertu morte bellega e legradia
Lebelle done i troino al trasto lecto
Tuste diceano, omai di noi che fia?
Chi uedra mai i dona acto pfecto
Chi uedrul parlar di sauer pieno
El canto pien dangelico dilecto
Lospirto p partir di quel bel seno
Con tucte le uirtu i serenito
Factera i quella pte ilciel sereno
Ne fun di li adusary fu si ardito
Chappaisse giamai con uista obscura
Fin che morte ilsuo assalto hebbe finito
Poi che Disposto fu ilpiato e lapaura
Pur al bel uolto era ciaschun intenti
Per disperation fucta sicura
No chome fiama che p forza e. spinti
Ma che p se medesima si ssima
Ne uada in pace lanima ptenti.
Aguisa dun soaue e chiaro lume
Chel nodumeto apoco poco macha
Tenedo alfin ilsuo chiaro costume
Pallida no. ma piu che neue bianca
Che sega uenta in vn. bel colle fiocha
par ziposar come psona stancha
Quasi un dolce dormir ne suoi begliocha
Sendo lospirto gia dalei diuiso
Era. quel chel morir chiama gli sciocha
Morte. bella parea nel suo bel uiso.

Vanti gia nelcta matura e agra
Trionpho ornato ilglorioso colle
Ou pregion passar p laurea sagra
Sotol monarcha chal so tempo uolle. Sub augusto nrō.
Faze il mondo destructe vnuerso
Chel nome di grandeza agli altri tolle
O. socto quel che no dargento terso Iste fuit aliquis qm triumphauit de rebus q hodie sūt celebrata
Die lor asuoi, ma di suo sangiugno
Tucti poco o. mentr foran uerso
Cui tu cho pazlo. si candido signo
No fu giamai che no sembiasse un corno
presso allui uso angelico e benigno
Et cosi i acto dolcemente torno
Honesta umanitate inuer lor caso
Segno allito teten sonante e corno

Aliqui signat. sm pun tanmz hic. alij ponut ipm tam pmptum ad totū mdi triumphoz pe trarche. e ste scribut ipm s pha chirchi nec q hic hz stet q loc de triumpho mortis de dnā laura e stet cū pcipua lectu q p totū mat hōr dta W e nō posuerut loca triumphi. uel sup oribus

Demones in puto mortis gaudet e fortiter alij uij dū q triumphū tri bulū ē mors. sm mill hic fuit.

Inhoc rapº Autor describit quēdā dyalogū
fuit collocutionē quā ī sōmys habuit nō lauren
ca nocte quā præcessit diē sextū aprilis ī duran
hoc colloquiū usq; ad finē rapiendi.

Q Ue surga ꝛ duręa ī maior caso
Conguingon lēlorō chiare ꝛ turbide acque
Lamia achademia un tempo ꝛ mio parnaso.
Qui onde agliochi miei un bel lume nacque
Chelle uolse alun poco ſ ratēne
Quella gen. bē ſtar prima mi piacque.

Nocte che segui lōtibil caso
Che ſpense ilſole anzi ilzipose mecielo
Dichio son qui romion cero ramaso
Spargera p layra ildolce chiuo gielo
Che cola bianchā amica di Titone
Sole di sogni confuſi torre iluolo
Quando dōna sembiate ala stagione
Di gēme orientali incoronata
Mosse uer me / da mille altre corone
Et q̄lla man gia tanto desiata
Ame parlando ꝛ sospirādo prese
Onde etna dolcęza alor me nata
Riconobi collei che prima tolse
Ypasi tuoi dal publico uiagio
Onde etna dolcęza alor me nata
Come ilor giouenil dalci ſacto ese
Cosi pensosa ſacto humile ꝛ sagio
Sassise ꝛ sedar fūmi ſuna riua
Laqual ombrana un bel lauro ꝛ un fagio
Come no conoschio lalma mia diua
Risposo ingiusa Duom che piange ꝛ ploia
Dimi pur priego / tu ſe morta o uiua
Viua son io ꝛ tu semorto anchora
Dixella ꝛ sarai sempre fin che giongha
per leuarti di pēa lultimora
Nal tēpo e breue ꝛ nostra uoglia e lūga
Pero tauisa el tuo dir strengi ꝛ strena
Ange chel giorno gia uicin ta giungha
Et io alfin di q̄sti altri serena
Chanome uita che per proua ilsai
Dime sel morire e ſi gran pena
Rispose metre al uulgo dietro uai
Et alopnion sua cęca ꝛ dura
Esser felice no puo tu giamai
Lamorte e fin duna piegione obscura
Dalanime gentile. alaltre e noya
Chāno posto nel fango ogni lor cura
Et hora il morir mio che ſi tanoya
Ti farebbe alegrar ſe tu ſenesi
Lamillexima pte di mia gioya
Cosi parlaua ꝛ gliochi hauea alciel fissi
Diuotamēte ꝛ poi mise ī ſilentio
Quella labia rosate ī fin chio dixi
Silla Mario Neron Gayo ꝛ Mecentio
Fianchi ꝛ stomachi ꝛ febre ardēte frāno
Parer lamorte amara piu chassentio
Negar dixe no posso che laffrāno
Che ua ī nāzi almorir no doglia forte
Et piu latema del etterno dāno.
Ma pur che lalma indio se uccon forte
Elor chense medesmo e forte lasso
Che altro chun sospir breue e lamorte
Io hauea gia uicin lultimo passo
Lacatne infirma ꝛ lanima ancher ymte
Qui do udi dire in un suon tristo ꝛ basso

O miſero rollui che giorni conta
Et pazgli lun millāni/indarno uiue
Et ſero in tēra/mai no ſi raffronta
Ei correa il mar z tucte leſue riue
Et ſempre vn ſtil ouūque fuſſe tēne
Sol di lei pēſa o dlei parla z ſcriue
Allora in quella pte onde il ſuon uēne
Gliochi languidi uolgo z uego quella
Chamo noi/me ſoſpinſe z te ratēne
Riconubila aluolto alafanuella
Che ſpeſſo ha gia ilmio cor raconſolato
Or graue z ſagia. allora honeſta z bella
Et quādo fui nel mio piu lieto ſtato
Ne leta mia pui uerde ate piu cara
Che adire z adpēſare amolti ha dato
Mi fu lauita poro men che amara
Ad reſpecto di quella manſuecta
Et dolce morte cha morcali era cara
Chen tucto quel paſſo ezio piu lieta
Che qual de exilio al dolce allergo riede
Sēno che mi ſhengra ſol dite pieta
De madōna diſſio p quella fede
Che ui fu riedo al tempo manifeſta
Or piu nel uolto dichi tucto uede
Ceroui amor penſier mai nella teſta
Dauer pieta delmio lūgo martire
No laſciando uoſtralta impreſa honeſta
Che uoſtri doln ſēgni z ledolce ire
Le doln pare ne ilregliochi ſtrupte
Tener moltūi indubio ilmio diſire
Adpena hebbio queſte parole dicte
Chio uidi lampeggiar quel dolce riſo
Chun ſol fu gia dimie uirtu affliete
Poi dixe ſoſpirando mai diuiſo
Da te no fui ilmio cor/ne giamai fia
Ma temprai latua fiāma col mio uiſo
Per che aſſaluar me z te nullaltra ua
Era. z lanoſtra giouenecta fama
Ne per forza e. po madre men pia
Quante uolte diſſio meco queſta ama
Angi arde. or ſi guien che acio puegia
Et mal po puedr chi teme o brama
Quel di fuor mire zquel dentro no uegia
Queſto fu quel che ti riuolſe z ſtrinſe
Speſſo come caual fiē/che uanegia
Piu di mille fiate ma dipinſe
Illuolto mio chamor arduia il core
Tha uoglia ī me ragion giamai no uinſe
Poi ſe uinto ti udi dal dolore
Drizai inte gliochi allor ſoauemente
Saluādo latua uita el noſtro honore
Et ſe fu paxion troppo poſſente
Et lauore z lafronte a ſalutarth
Noſſi or temorosa z or dolente
Queſti fur techo imie ī gegni z mie arth
Or lenigne acroglienze z ora ſdegni
Tu ſai che nai cantato in molte parti
Chio uidi gliochi tuoi talor ſi prigni
Dilagrime. chio dixi queſti e corſo
Chi no lauta ſil cognoſco a ſegni

Allor vedi de honesto socorso
Talor te vedi tali sproni al fianco
Chio dixi qui. guien pui duro morso
Cosi caldo z vermiglio z freddo z bianco
Or trisso or lieto mi fin qui to conducto
Saluo/ ondio mi ralegro/ lenche stancho.
Et io madona assai fora gran fructo
Questo dogni mia fe. pure chio el credesse
Dixi tremando z no con uiso asciucto
Di pocha fede oz io si nol sapesse
Se no fusse len vergochel dizei
Rispuose z dira pazuc saccendesse
Salmondo tu piacesti agliochi miei
Questo mi tacio. pur quel dolce nodo
Mi piacque assai chentorno alor hauei
Et piaceme illel nome sel ucr odo
Che lugi z presso tol tuo dir macquisti
Ne mai in tuo amor richiesi altro chel modo
Quel manco solo/ z mentre i acti tristi
Volei mdstrarmi quel chio uidi sempre
Il tuo cor chiuso a tuctol mondo apristi
Quini il mio gelo onde ancor ti distempre
Chagcordia cra tra de laltre rose
Qual giugie amor pur choneста il tempre
Fue quasi eguale i noi fiamme amorose
Almen/ poi che ma uidi del tuo foco
Ma lun le palesò/ laltro lastose
Tu eri di mente chiamare gia zocho
Quadio tacea/ pche uergognia z tema
Faccan molto disio/ parer si poco
Non e. minor il duol pchaltri il prema
Ne maior pandarsi lamentando
Per frettion non creste il uer ne scema
Ma no si ruppe almeno ogni uel quado
Soli i tuoi decti/ te presente accolsi
Di piu no osa. il nosho amor cantando
Tecco era il trove. ame gliochi raccolsi
Dicto come dinqua pte dolci
Sel meglio el piu ti dieda. il men ti tolsi
Ne pensi che pche ti fossen tolti
Ben mille uolte piu di mille z mille
Renduti z con pieta adte fur uolti.
Estate fuorin lor lucr tranquille
Sempre uer te. seno chebbi temenza
De le pricolose tue fauille
Piu ti uo dir pno lasciarti senza
Vna gelusion chate sia grata
Forse dudire insu qsta parteza
Intucte laltre cose assai beata
In una sola adme stessa dispiacqui
Chen troppo humil terren mi trouai nata
Duolmi anchor ueramte chio no nacqui
Almen piu presso altruo floricio nido
Ma assai fu lel paese ondio ti piacqui
Che poteal cor del qual solio mi fido
Volgiasi altroue ate essendo ignota
Ondio fora men chiara z dimen grido
Questo no rispuso pche la rota
Terza del cielo mastaua a tanto amore
Ouunque io fosse stabile z immota

Or cosi sia dixella io
Chancor mi seg
Tu no trittorigi
Vedi lauzora de la
Rimenare am
Gia fior de loc
Quella uien pri
Sa dize hai al
Et con tempo
Quanto soffersi
Dissio ma fact
Dal uiuer se
Pero sapir uidzei
Son pur uerde se
Ella gia mos
Tu stai si pur
Hauea gia il sol
Tolto dal di
Riposo de lag
Isono z quel
Il mio cor la
Chio uidi ine
O polimia oz p
Et tu mi mo
Che prende
Huomini z fiu
Per le parte d
Due sera z
Uidi molta n
Socto lense
Che nasch
Ella auedr pe
Et aman d
Che fe si gr
Augusto z D
Et duo folg
Il magior
Papirio corso
Curio z Fa
El gran pom
Et valerio co
Che pur troppa
El primo
Por illun vill
Del fiaco se
Freno con
Claudio nero
Presento al
Si che di du
Mutio che la
Horatio so
Che fero n
Et chi con sul
Valerio di
Si che ne

Mi cosi sta dixella io nebbi lohonore
Chancor mi segue · ma p tuo dilecto
Tu no tricrorgi del fugire del hore
Vedi laurora de laurato lecto
Rimenare amortali ilgiorno ilsole
Via fuor delocteano misin alpecto
Questa uien per partirne / onde mi duole
Sa dire hai altro studia desser breue
Et con tempo dispesa leparole
Quanto sofferti mai sdaue zlieue
Dissio ma facto ilparlar dolze zpio
Hal uiuer sença uoi me duro zgreue
Pero sapir uoztel madona sio
Son ptarda seguirui · o sep tempo
Ella gia mossa dixe alcredar mio
Tu stairi sbira sença me gran tempo.

El cor pien damaxissima dolença
Risonauano anchor gliultimi accenti
Del ragionar che sol brama zappiença
Et uolea dire o. dimie tristi zlenti
Et piu cose altre quadro uidi alegra
Sirene lei stralelle alme liuenti
Hauea gia ilsol lalenda humida znegra
Tolto dal duro uolto delatira
Riposo delagente mortal egra
Lsono zquella chancor apie zsera
Lmio cor lassd apena eran partiti
Chio uidi incominciare unaltra giera
O polimia oz prego che mai ti
Et tu mimouia ilmio stile acdpagni
Che prenda adzecerchar duersi liti
Huomini zfati gloriosi zmagni
Per lepatte di mezo zp lextreme
Due sera zmatin ilsol si bagni
Uidi molta nobel gente insieme
Socto lensegna dima gran Regina
Che ciaschun ama zuezisse zteme
Ella auedar parea cosa diuina
Et aman dextra hauea quel gran Romano
Che fe si germania zi Franci tal zuina
Augusto z Druso seco amando amano
Et duo folgori uera di bactiglia
Lmagior el minor Sapy affricano
Papirio corsor che tucto smaglia
Curio z Fabricio zluno zlaltro Cato
El gran pompeo che mal uide thesaglia
Et valerio coruin zquel Torquato
Che p troppa pieta occise ilsiglio
El primo Bruto gli sedea dalato
Poi ilbon villan che fe ilfiume unmiglio
Del fiero sangue. eluecchio che hamiballe
Freno con tardita zcon consiglio
Claudio neron chel capo de hasdruballe
Presento al fratello aspro zferoce
Si che di duol gli fe uoltar lespalle
Mutio che lasua dextra errante cuore
Horatio sol p thoscana tucti
Che fero ne fuoco auezzi more
Et chi con suspiron sdegna luci
Valerio di piane alpopol uago
Sicche sinchina zsua casa e. distructi

Inhor 7.° capto 2 stanza Auctor uolendo probare per tres philos quale è. Fama non phamare de morte. Emdat multos zmultos illustres ac famosos. qui ppter longo tpe mozty sint tm fama de ipsis uigeat zfugit ipsos esse sub imperio dne zregine & fame uers.

qua hmoi fama nō mouet. Et vera dixit.

Vsq; hō nūdo cosumit cum Enio sut.

Aulus postumus albinus z Gayus lucretius mos nauali bello uincitur ad stipulas egnatij. pon roich parij perusie. finis qui fuit cesar pō. bello punico.

Et quei che ilatin unse sopra il lago
Regolo. z que che in prima affrica assalta
Et duo che in prima in mar unser hartigo
Dicio apio audace z catul che smalta
Flpelago di sangue z quel de nilo
Che dauer unto alor sopie se exalta
Vidi il uictorioso el gran camillo
Sgombrare loro menar laspada a nerchо
Et riportare il perduto uexillo
Mentre roghochi quiui z quidi cerchо
Vi uidi cosso colle spoglie hostile
El dictator emilio mamercho
Et parechi altri danatura humile
Rutilio volūno gracho z filo
Fuscho p uerchi darme altri z gennili
Costor uidio frai nobil sangue dilo
Quisto col roman sangue chiaro z bello
Acui no basta mio ne altro stilo
Vidi iduo paulli. el buon marco marcello
Chen sui zuua dipo presso a rasegio
Vccise con sua man ilgran rubello
Et uolgendomi indietro anchor i uegio
Fprimi quactio buon chebbero in roma
Primo secondo terzo z quarto segio
Et cincinnato colla incolta chioma
El gran rutilian col chiaro sargno
Et metel orlo colla nobil soma
Regolo atilio si delaude degnio
Et uirgendo z morendo. z apio cieco
Che pirho fe diuedre roma indegnio
Era unaltro apio sprzon del popol secco
Duo fuluij. z ualio uolscho z quel flamineo
Che uinse z libino il paese grieco.
Fui fra gli altri tanto era uirgineo
Del sangue di sua figlia onde aque dieci
Tiranni. tolto fi limpio dominio
Et larghi duo di lor sangue. itre deci
Ei duo gran signori che spagna oppresse
Et annibal che sostene amile lor ueci
Et come asiuor cacciato pare che si appresse
Lasciato era un che p fecto
Capitano solo. ellon senato elesse
Et felice a suoi cornelio era ristecto
No cosi quel achatello alqual arrise
Tanto fortuna che felice e. decto
Parean uccisi lor mētr duuse
Morendo ricongiūte z seco il padre
Era ilsuo seme che sotterra il mise
Desesiano poi ale spalle quadre
Riconuh. z al uso duom che ponta
Con tito suo delopie alte z legradre
Dominay nō uera ondira z onta
Hauen. mala famiglia che p uarcho
Da doption alsōmo imperio monta
Trayano z adriano anthonio z marcho
Che fēno de adoptare anchegli il meglio
Al fin theodosio di ben fare no parco
Questi fu di uirtu lultimo speglio
In quellordine dico z depo lui.
Comicio il mondo forte a finirsi ueglio

Hannibal uuolsinij z regulus pmy affuere exitu romano d. ffiſt.

Cornelij cossus p̄n̄ nitur spolia jouy fretus. Interfecto columo rege ue hiēn̄. Liuius 4o. ab urbe.

Duo fuerunt illustres pauli domo emilia vn̄ 3 apud n̄ uatione cōsul fuit est. Alt qui pstet uinat 3 dict dictatore fuit pō bellum punicum.

Dom̄ claudia regia fuit diuisa pplo ro.

Liuius 4o. ab urbe.

de quo loc. val. li. 1. c. de animi. ingr.

val. c. de felicitate li. 7.

Poco indisparte accorto anchi mi fui
Dalquãti mali regno uertuno porta
Ma uscym fui dalombra altrui.
Quera que fondamti lorta
Dalta lũga inquel monte pellegrino
Et Ati z Numitor z Siluio z prorta
Et capi ilnouo zuechio Re latino
Agrippa ei duo/cheterno nome dẽno
Altheuere callel colle Auentino
Nomi actorgea/ma fõmi facto un rẽno
Et quasi in un mirar dubio nocturno
Vidi quei chelor men forza zmen sẽno
Primi ytalici Regi. Jui Saturno
Picho z Fauno z Sano. z poi no lũge
Pensosi uidi andar Camillo z Turno
Et pche gloria in ogni pte agiunge
Vidi oltra un zuno ilgran Cartagmese
Lacui memoria anchor ytalia punge
Lun ochio hauea lasnato almio paese
Stagniado alfiedo rẽpo ilfiume tosco
Siche gliera aduedrelo stranio arnese
Sopra ungrande Alefante un dure losco
Guardai storno zuidi ilre Philippo
Simil mẽte dalun lato fosco
Vidi il lacedemonio mi Xantippo
Cha cruda gẽte fece ilgran sezugio
Et dun nido medesmo uscir Gesippo
Vidi color chandarno al regno stigio
Hercole Enea Theseo z Vlixe
Che lasnar qui de fama tal uestigio
Hector col padre que che troppo uixe
Daidano z Tros z hercoi altri uidi
Chiari pse. ma piu pche ne scrixe
Diomede z Achille ei grandi Atridi
Et duo Ayace z Thideo z pollinice
Nemia prima z poi amin fidi
Et labugiata arditti zi felice
Che cadde a Thebe z quellaltra cha troya
Fece assai credo/ma di piu se dice
Panthasilea chai greci fe gran noya
Ypolita z orithgia che regnaro
La pressbl maze ouentra la danoya
Et uidi Cirõ piu di sangue auaro
Che Crasso dcro. luno zlaltro nobile
Tanto chal fine acasciuno parue amaro
Phylopemene acui nulla sarebbe
Roua arte mguẽra. z chi di fede abenda
Hasdrubale nel qual sempre lla srebbe
Leonida el thebano Epaminunda
Alcibiade z themistode che ipersi
Catiar di grecia/uinti ẽ tra zẽ unda
Vidi dauid cantar celesti uersi
Et Juda machabeo z Josue
Acui ilsole z la luna ẽ mobili fersi
Alexandro chal mondo bugia dee
Gi lotteano tentaua z potea fallo
Morte uisente z pose onde nol fece
Poscia alfin uidi Arthuso z Carlo.

Roma ab urnabulis pusilla gens creuit z fuit ẽ my dna.

Duo thelamonii qui fuit filii exione seroris priami Hapte ypotadi troye z Hesule z Jasonis z hii pares cucurrit troiã helone.

Thamiris regina Sithaye Cyri ẽ Persas z corpus eius ẽ utre plino sanguine ẽ fluidum dixit sitia te sanguis que sitisti z dabit de hoc Sanguine sitisti. zio de sanguine tempore dñi. Justin. li. q. et 4.

Subquo z apud quẽ obiit philippus mortuus dum in militaris dom. est. Fuit oy bellicosissimus arte pugnandi.

Jn hor. 8°. c°. ꝓtrg. de sulcdo quos indu-
Et post p°. longa ꝑmoria quo hunt nã ma-
xmyssa z Sophonisba olim vxor Syphax
dein ꝛ asp nãmie alios ibi chronica.

6

Tancho gra di mirar no satio anchora
Mꝛ qsir or quãdi mi uolgea guardando
Cosi cha riguardarla e. breue lora
Giua ilcor de pensieri in pensier quando
Tucto a sel traxer duc cha mano amano
Passauan dolce mẽte lagrimando
Noxemi illo. legiadro habito strano
El parlar pellegrin che mera obscuro
Ma linterprete mio. mil fiata chiaro
Posta chio seppi chi eran piu sicuro
Mactostai allor chel lun spirto amico
Al nostro nome, laltro era empio z duro
Poi dixi allui o massinixa antico
Per lotio scipione z per costei
Rispondet nõ tmi rescha aquel chio dico
Et egli ame uolẽtier sapiei
Chi tu se ĩ nãce ĩ nãci che si tene
Ai spati ambo duo gli effetti mei
Lesser mio gli rispuosi no sostene
Tanto chonoscitor che cossi lunge
Di poca fiãma gran luce no uene
Ma tua fama ical ꝑ tucto agiũge
Et tal che mai no ti uedra ne ude
Chun tel nodo damor tero gsunge
Or dime se collui in pace ui giude
Et mostrail ducd lor che roppia e. qsta
Che mi par de le cose ꝛ ate z fidi.
La lingua tua al mio nome si psta
Proua dixei chel seppi ꝑ se stesso
Ma dixo ꝑ sforzare lanima mesta
Hauendo in quel sõmuom tuctol cor messo
Tanto cha lelio ne do uanto a pena
Ouũque fuie siie ensegne ifi allor pssa
Allui fortuna fu sempre serena
Mano gra ꝓto degnio eral barone
Del qual piu chaltro mai lalma hebi piena
Poi che larme zomare agrande honore
Per locztremo omdete furon sparse
Vuuni magiunse z ne gsuse amore
Ne mai si dolce fiãma iduo cuor arse
Ne fara credo. oyme ma poche nocti
Furo atanti disiri si breue z scarse
Indarno amazital giogo condocti
Che del nostro furor scuse no false
Et legitimi nodi furon rocti
Quel che sol piu che tuctol modo ualse
Ne di parti consiie sanie parole
Che di nostri sdspir nulla gli calse
Ben chi assentisse pur mi dolse z dole
Chio udi miu chiara uertu atesa
Che in tucto. e. orlo chi no uide ilsole
Gran Justina agliamãti e graue offesa
Pero di tanto amico un tal gsiglio
Fu quasi un scoglio a lamorosa empresa
Padre mertai honore. in amor figlio
Fratel ne gliam. ondolxdre guene
Ha col cor triste z col turbato ciglio
Chosi qsta mia cara amorte uene
Che uedendosi gsuta in forza altrui
Honne ĩ nãce che serme sostene.

Maxinissa fuit filius Gyr numidie amicissimi ppli ro.
z ponticꝰ Sapionũ z familie Cornelioꝝ
sed Jugurta ciuis nrꝝ rupit amicitiã ut
refert Salustius in Jugurthino suo.

Deuicto Siphare regre ꝛ affricani p Scipionẽ
z Maxinissã. Maxinissa pdam phisolampi
amore Sophonisbe illã ꝛ sno Scipioni uxore
duxit. sed ꝛ ciceꝛis abeo qi nõ sm militaris
disciplinã egressa illã dimisit. que nolens
inuisã aiosi uenenũ hausit. ꝛoxima ꝛ dest.
p Liuiũ de 2°. punico bello.

s. fiãma sub q°. militabat

s. Scipionẽ maiozẽ.

q°. Lelio z Scipio fuit famosa
par amicicia

d Scipione Scipionis dicẽ.

q° nolitẽ obligare cõtra illã amicã.

Iste fuit Sophonisbe uxoꝛ Syphacis
ut. duct. Titꝰ de 3°. bello punico.

Et io dil suo dolor ministro fui
Chel pregator ci prieghi eran sì ardenti
Choffesi me p no offendere lui.
Et mādai lel uelen con sì dolenti
Pensier comio so bene zella il crede
Et tise tanto o ḡsto damor senti
Pianto fil mio di tanta sposa hezede
In lei ogni mio bene ogni speranza
Perder elessi p no perder fede
Ma ricera omai se troui in ḡsta dãza
Notabil cose pchel tẽpo ebreue
Et piu de lopre chedel gior nauãza
Pien dipietade z ripẽsando breue
Sparsi gran foco di duo tal amãti
Parcemi hauer alfocho un cor dineue
Quando udi dire su nel passare auãti
Costui certo pse gia no mi spiace
Aya fezma so do diazli tuchi quanti
Pon dixio il troze o Sophonisba in pace
Che Cartagine tua p leman nostre
Due uolte cidde. z ala tẽ griace. tria fuerũt bella punica cũ Romanis
Altro dixella no che tu mi mostre
Saffricani piase. ytalia no ne rise
Dimãdatene pur le hystorie uostre.
Altanto elsuo elmio ãmico si mise maximus
Sõriendo con lei p lagran calca
Che fur dame lesue lui diuise
Chomuom che p tzen dubio caualca
Che ua zestando ad ogni passo z guarda
El pensier de landar molto distrinse
Cosi landata mia dobiosa z tarda
Facean gliamãti dithe anchor magrada
Veder quãto nasimo in qual foco arda
Iuidi un da man mãcha fuor di strada
A guisa dich brami z troui cosa
Onde poi uergognoso z lieto uada
Donare altrui lasua dilecta sposa
O sõmo amore z nouo cortese
Tal chella stessa lieta z uergognosa
Parea del cambio z guasi p uia
Parlãdo insiemi dilor dolci effecti
Et sospirãdo il zegno di soria
Traxemi aque duo spirti che zestrecti
Eran gia per seguir altro camino
Et dixi alp zimo z priego che ti aspecti
Et egli alsuon del ragionar latino
Turbato ī uista si ratẽne un poco
Et poi del mio uolere quasi mduuno
Dixe io Seleuco son. questi e. Antiocho Stratonicen uocatus hic propter Galeum d'qua vide. h°. v. c. v°. ymnozo.
Mio figlio che gran guerra hebi con uoi
Cha ragion ostra forzi no ha luogo.
Questa mia sprma. sia dõna fi poi
Che per stamparlo damorosa morte
Giel diedi. el don fu lucato tra noi.
Stratonicha hebbe nome z nostra sorte
Chome uedi ī diuisa z p tal segno
Siuede il nostro amor tenace z forte
Che contenta coster donarmi il zegno
Questel suo amore z laltro lasua uita
Per far me pu che se lun laltro degno.

Erasistratus medicus obseruans anthiochi nouu[m] uulnus
ſilow amore Stratonices nouercæ ſuæ. ꝓgrietur
ad ingressum et ad camerã. pulsus fortiebatur
Ad regressum uero et ad bibliothecam ſaliebat
. et eſt pulsus mitis rotundus ut dicit medicus.

Et ſi no fuſſe la deſcreta aita
Del phiſico gentil che len ſacorſe
Leta ſua inſul fiorire era finita
Tacendo quaſi amãdo amorte corſe
Et lamare forza. el tacer fu uirtute
Lamia uera pietà chalui ſoccorſe
Coſi dixer comuon che uolse mute
Col fin de la parola z paſſi uolſe
Chappena gli poter render ſalute
Poi che dagliochi miei lombra ſi tolſe
Rimaſi graue z ſoſpirãdo andai
Chel mio cor dalſuo dir no ſi diſcioſe
Infin che me fu decto troppo ſtai
In un penſiero alcroſe diuerſe
El tempo che brieuiſſimo len ſai
No mouu tanti armati ſgrecha Xerſe
Quãti uni eran amãti ignudi z preſi
Tal che lochio lauiſta no ſofferſe
Vary di lingua z uary di paeſi
Tanto che de millun no ſeppi ilnome
Ma ſtãno hiſtoria que pochi chenteſi
Iui era Perſeo z uolſi ſauer come
Andromada ghie piacque ſethiopia
Giouene bruna z tegliocchi z lechiome
Et iluan amador che la ſua ypria
Belleza diſtando fu diſtructo
Povero ſol ꝑ troppo hauerne copia
Che diuene un tel fior ſençalcun fructo
Et ella che lui amãdo mi muda uore
Fecheſel corpo dun duro ſaxo aſtructo
Iui quellaltro alſuo mal ſtuelore
Infin chamãdo altrui inodio ſebbe
Con piualtri dauãh aſtmil crore
Gente qui ꝑ amor uiuer mi crebbe
Tra quai raffigurai alcun medemi
Cha nominar ꝑduta opra ſarebbe
Vidi que duo che fece amor ꝑ pagni
Alcione z Ceice la oltre in ſuual mare
Fare ilor nidi apui ſoaui uerni.
Et un ꝑ laltro penſoſo z ſe actoſtare
Cercando ſpeſſa or ſopra un ſaxo aſtiſo
Et or ſottacqua z or alto uolare
Et uidi lacrudel figlia de niſo
Fugir uolãdo z cõtecte athlanta
Di palle dor tre cuinti z dun bel uiſo
Et uidi yromenes ſtra cotanta
Turba damãti miſeri corſori
Sol de uictoria ſi ualegra z uanta
Tra queſti fabuloni z uani amori
Vidi ati z Galatea che ſi gielo gliera
Et polifemo fare gran romori.
Glauco ondegiar ꝑ entro qlla ſchiera
Segui quellaltro z chi di ſtato il moſſe
Nomãdo unaltro amãte acerbe z fiera
Vidi l prato di gerua z uinn foſſe
Silla indurati in pietra aſpra z alpeſtra
Che del mar ceraliano infamia foſſe
Et quella che la pena daman deſtra
Come dolẽte z lagrimoſa ſtruua
El fero ignudo tien dalaſiniſtra

Sibilla phanatica que philocapta de gymnico
ꝓcis phamit amico capello ꝑ quo omnis
pena ſuperabatur utpote omnis hõ.

Echo puella philocapta de quo
narrata ſt ſupra. Ouidius 3o. metha.

Pigmalion
Et molti
vide cant
Et dun pe

Quando
Vidi dal
Che tra
Come mſul
Suol uen
Che ſarr
Cotal uenu
Veral ma
Quel ch
Era dinto
Che p tu
Lochio
Scolpito
Delono
Molti
Daman
Lalbella
Ma qual
Lun di v
Laltro
Dipoſi
Gente di
Si come
Talora
Veniam
Et legi
Flnom
Quum e
Ai uol
Lun ſe
Che ſol
Et que
Chiud
Duo pad
Lun g
Et lui
Por fiam
Colui
Due
Dixo de
Come
Dizia
Eglieb
Et un
Che
Duo alt
Et du
Un ue

Cõtentio ſt pſeus z ginnũ de andromada
eſt apud ouidiũ. vo. methã. ſi pn. z ſi. gny.

Naufragus dũ ſpeculacy ſi ſonit philocapt eſt de
ſe met ipo z mutat ꝺ ſi floꝛ ꝓnoſ

Echo puella philocapta de ipo
mutata ſt ſupra. Ouidius 3o. metha.

Dardel apud methamo
ſi galanaſo lucij d
nem. Et poſtea huiꝰ
ſi galanaſo uxoꝛ ſ
uxoꝛ z fuit de nob
de q̃ fuit nro
hiſtoꝛia.

Hec fabula vſq̃ mõtuꝛe
q̃ uxoꝛ ſtoꝛ mõtuꝛe Roꝛ.
ſtoꝛ achilꝰ ſtoꝛ fuit roꝛ
ꝛ duꝛ Laurẽt nuꝛuoꝛ
ꝛ uent Romã ꝛeꝛ.

Pigmalion cola sua dõna uuia
Et molti che Castalia e Agrippe
Vide cantare plalor uerde riua
Et dun pomo trafitta alfin cedippe.

Apri che morte trũpho nel uolto
Che dime stesso trũphar solea
Et fu del nostro mondo il suo sol tolto
Paruise gilla despiatata e trea
Pallida e rusta hõrubile e sdegnosa
Chel lume di leltrade spento hauea

Quando mirando intorno sup lerba
Vidi dalaltra pte giũgere quella
Che tra luom di sepolchro en uital serba
Come misul giorno una amorosa stella
Suol uenir douche e nãsce alsole
Che sacrõpagna uolentier conella
Cotal uenia. Odio di quale sole
Veral maestro che destrua adpieno
Quel chio uo dire in simplicy parole
Era dintorno altrel tanto sereno
Che pfecto il disir accese altrore
Lochio mio no pote no uenir meno
Sedpito ple fronte eral ualore
Delonorata gente douio scorsi
Molti dique che legar uide amore
Daman dextra oue giuochi pma porsi
Lalrella dõna hauea Cesare e Scipio
Ma qual piu piesso agran pena mactorsi
Lun di virtute e no damor mãspio
Laltro den trambi. e pur mi fu mostrata
Di pso glorioso e del principio
Gente difesso e di ualore armata
Si come e rãpidoglio altrepo antico
Talora. o pina sacra/ opina lata
Venian trich e quellordine chio dico
Et legiesi anasruno sfrono alnglio
Fl nome almõdo pur di gloria amico
Quum era intento almobile pespiglio
Ai uolti agliarti e echo ipzimi due
Lun segnual nepote e laltro il figlio
Che sol senza alcun paze al mõdo fue
Et quei che uolsero anemin armati
Chiudez il passo collembra sue
Dico padu da tre figli accompagnati
Lun gia dinãzi cidno uenian dopo
Et lultimo cesar pmo fra laudati
Por fiamegiaua agiusa dun piropo
Colui che colg siglio e con lamano
Dricta ytalia giũse almagior huopo
Dico de claudio che nocturno e piano
Comel methauro uide. apurgar uiene
Di zia semẽza il buon ramyo romano
E gliebli occhi adueder. aluolar pene
Et un gran uecchio il seno daua appresso
Che conazte hanibalie abada tenne
Duo altri fabi e duo Catoni concesso
Et duo pauli e duo Bruti e duo scipioni
Un regolo chamo altrui piu che sestesso

Inesto nostro c°. Auuer ſay magſ ordinare d-
ſcrudẽ famosos ac famosas quos mdr pbus
xillo fame. Et dr ishs fñẽ hia cap. 7 sup°. dſcribit
Romanos famosos armis 2 ytha in bellis. 7n
2°. gestos 2 aliaq nationũ illustres. 7n3°. mulos
dſcribit Romanos 3°. 2 extros libꝫ alios archi
famosos mros. 2m 7 nſpicih. pius dinscripta
3m ih. ye no sapes.

P. Sapio Affricano Scipioe
Laude pudicie silig gsiliane filios
Sapio. marte duros libros pstrauit armis
Silurt hamibalẽ. Asdrubilem uaniq
Syphacem
Victor. et exily Cincios nili Roma nequiuit.

Ergo pma duay fñe 7p Sapionũ
2 cesaꝝ duãtũ fuit ly fuit
vtriq; o phus.

Fabi? maxis dictus Ennio mo hõminẽ do nob' restituit rem, 2 fili? dicis est
Catoni Cesonis 2 Tres fabios
Bruti, quoꝝ ego regem expulit 2 alter q? e consule
gurauit.
Marelli qui hamibalẽ nobilauit. 2 alter q hic
Cesaris fuit. y quo ordiñ Tulli? hui? opus cepit
q̃ñ. Dictum plebi p.q.

Jste nomat⁹ est gnazonis ciuis dilect⁹ de nu⁹ fornouidio vat⁹ i c. de fornouidio l⁹.
Fabrit⁹ luuu⁹ fuit grad⁹ i bello ⁊ pricipiu.

Cicinnato. Jste fuit dictator i bello Sanitiu

Deisto l⁹. vat⁹ li⁹ 2⁹ c⁹ d. disciplina militari ⁊ dempstauit plu⁹ i bello ⁊ clamor⁹ apud festiuu⁹. nuncq⁹ q⁹ plu⁹ p nomat⁹ a gemino metho i ruffa pus pugnauit ⁊ uinc.

Detro deistro l⁹. vat⁹. li⁹ gnu⁹ c⁹. de pietate erga patr.

Numi⁹ L. munu⁹ grad⁹ de laut Corithu ⁊ achaya

Tito Tiny⁹ flaminu⁹ fuit legat⁹ ad pace⁹ patrie hannibalis.

Quer Gneus pompeiu⁹ legat⁹ ptolo. ad antiochu⁹ ne ptholomeu⁹ pgnaret rnxit ⁊ ptolo rapulo nauo bramlo. q⁹ ptolo pgnit ne mde pri⁹ gneret ⁊ restitutu⁹ dacet.

Domitius ster dict. li⁹ 2⁹. c⁹. de fornouidio.

Fului⁹ flacch⁹ capitaq⁹ coniurauit aduc⁹ rem publ⁹ dict⁹ fuit ⁊ ma tuq⁹ cu⁹ suis pgnit ⁊ ictu⁹ fuit. Ro. magist⁹ vat⁹. de ⁊ uiro⁹ dign⁹ aut fuit.

Von cinto ⁊ don fabrizio assai piu belli
Colla lor pouerta che anida o. Crasso
Con loro. onde auenu furon rubelli
Cincinnato il souran che solo un passo
Senza costor no uano. el gran Camillo
Di uinez prima che di ben far lasso
Perche a tanto onore al ciel sortillo
Che sua uirtute chiara il zeg duxe
Onde altrui cieca rabia di partillo
Poi quel torquato chel figliuol prosse
Et uinez orbo p amor soffrisse
De la cauallaria chorlo no fosse
Lun dēno ⁊ laltro che col preto apprese
Leschiue de nemici o ficto uoto
Chel padre el figlio a dun morte offerse
Curio uenia con lor no men duoto
Che dise. ⁊ de lacrime empie lospeto
In megol foco hōrbil mēte uoto
Rumio Lauinio Aetilio era con sero
Tito flaminio che con forza uinse
Vrie assai piu che con prieta il popol giero
Et eran quei che ze de Sicilia anse
Dun magnanimo ricchezo. ⁊ con la fronte
Et colla lingua a sua uoglia lostrinse
Et quel charmato sol difese un monte
Onde poi fu sospito. ⁊ que che solo
Cōtra tucta toscana tēne il ponte
Et ch agrandopra. nel nemico stuolo
Mosse la mano ⁊ dazno. ⁊ posta lasse
Si fero irato che ne sentì il duolo
Et ch in mare prima usatore appasse
Cōtra Cartaginesi ⁊ ch lor nauj
Fra Cicilia ⁊ Sardigna rotte ⁊ sparse
Appio cognubi agliochi suoi che graui
Furon sempre ⁊ molesti alumel plebe
Poi uidi un grāde q ach soani
Et se no chel suo lume alestremo hebbe
Forse eral primo. ⁊ certo fu tra noi
Qual bacho alande. o paminūda a thebe
Mal pegio e uinci troppo. J. uidi poi
Que che dellesse suo destro ⁊ legiero
Hebbe nome. ⁊ fiol fior de gliani suoi
Et q̄sto in arme el fu crudo ⁊ seuero
Tanto quel che segnia era benigno
No so. se megliore duce o caualiero
Poi uenia quel chel mondo maligno
Tumor di sangue bene oprādo appasse
Nobil uolumio ⁊ daltra laude degno
Cosso ⁊ philone Rutilio ⁊ dalessesse
Luochi in dispārte tre sol ui uedeua
Pochi imbri ⁊ smagliate lacrime ⁊ fesse
Lucio dentato ⁊ mazzo sergio ⁊ Seua
Que tre folgori ⁊ tre scogli di guerra
Ma lun. no sicuressi di fama leua
Nazio poi che Jugurta ci cimbri atterra
El thedesco furore. ⁊ fuluio flacho
Chalingrath troncar allui studio era
El pu nobil fuluio ⁊ solum Gracho
Diquel gran nido ⁊ Catullo quieto
Che fol popol roman pu uolte stracho

Et quello
No dico
don cauto
Metello d
che gra
Et di
Posna ve
Jl buon
El bu
E lio ad
Bella
Che lo
Mentre
vidi
Lalnic
Come a

Nadis
hanib
Et a
E i duo
Philip
Cōtra
Vidi lal
No gr
Qui
Ne th
Ne la
che a
Nestor
Agra
poco
Leonid
Vn du
En p
Et al
Com
Con
Milchia
Ellu
Lego
Thefe
Aust
Atti
L apru
Jllu
Con
Phoro
Che
Hul
Comic
Ellu
Desi

Romani ut exercent tua bella puniri. Jta ⁊ tuis gnatibus p⁹ q⁹ ph lippū regē quū ister flamin⁹ duc⁹ 2m. q⁹ prius filiū q⁹ duc⁹ paul emil⁹ dict⁹ gnatibus q⁹ fuit pē Gregoriū minorē. 3m. q⁹ p⁹ philippū quē mat gnnell⁹ ut ē apud limū de bello macedonico.

Fului⁹ flacch⁹ Capuas coniurauit aduc⁹ rem pu tuq⁹ cu⁹ suis pgnit ⁊ ictu⁹ fuit. Ro. magist⁹ vat⁹. de ⁊ uiro⁹ dign⁹ aut fuit.

Gracch⁹. Thibri gracch⁹ genere magno Sempronio. Alij aut fuerūt scipiones tēporibus legē agrariā. S. T. ⁊ C. gracchi filij thibrij ex filia scipionis

Et uinez orbo p amor soffrisse
De la cauallaria chorlo no fosse
Lun dēno ⁊ laltro che col preto apprese
Leschiue de nemici o ficto uoto
Chel padre el figlio a dun morte offerse
Curio uenia con lor no men duoto
Che dise. ⁊ de lacrime empie lospeto
In megol foco hōrbil mēte uoto
Rumio Lauinio Aetilio era con sero
Tito flaminio che con forza uinse
Vrie assai piu che con prieta il popol giero
Et eran quei che ze de Sicilia anse
Dun magnanimo ricchezo. ⁊ con la fronte
Et colla lingua a sua uoglia lostrinse
Et quel charmato sol difese un monte
Onde poi fu sospito. ⁊ que che solo
Cōtra tucta toscana tēne il ponte
Et ch agrandopra. nel nemico stuolo
Mosse la mano ⁊ dazno. ⁊ posta lasse
Si fero irato che ne sentì il duolo
Et ch in mare prima usatore appasse
Cōtra Cartaginesi ⁊ ch lor nauj
Fra Cicilia ⁊ Sardigna rotte ⁊ sparse
Appio cognubi agliochi suoi che graui
Furon sempre ⁊ molesti alumel plebe
Poi uidi un grāde q ach soani
Et se no chel suo lume alestremo hebbe
Forse eral primo. ⁊ certo fu tra noi
Qual bacho alande. o paminūda a thebe
Mal pegio e uinci troppo. J. uidi poi
Que che dellesse suo destro ⁊ legiero
Hebbe nome. ⁊ fiol fior de gliani suoi
Et q̄sto in arme el fu crudo ⁊ seuero
Tanto quel che segnia era benigno
No so. se megliore duce o caualiero
Poi uenia quel chel mondo maligno
Tumor di sangue bene oprādo appasse
Nobil uolumio ⁊ daltra laude degno
Cosso ⁊ philone Rutilio ⁊ dalessesse
Luochi in dispārte tre sol ui uedeua
Pochi imbri ⁊ smagliate lacrime ⁊ fesse
Lucio dentato ⁊ mazzo sergio ⁊ Seua
Que tre folgori ⁊ tre scogli di guerra
Ma lun. no sicuressi di fama leua
Nazio poi che Jugurta ci cimbri atterra
El thedesco furore. ⁊ fuluio flacho
Chalingrath troncar allui studio era
El pu nobil fuluio ⁊ solum Gracho
Diquel gran nido ⁊ Catullo quieto
Che fol popol roman pu uolte stracho

Et quello
No dico
don cauto
Metello d
che gra
Et di
Posna ve
Jl buon
El bu
E lio ad
Bella
Che lo
Mentre
vidi
Lalnic
Come a

Nadis
hanib
Et a
E i duo
Philip
Cōtra
Vidi lal
No gr
Qui
Ne th
Ne la
che a
Nestor
Agra
poco
Leonid
Vn du
En p
Et al
Com
Con
Milchia
Ellu
Lego
Thefe
Aust
Atti
L apru
Jllu
Con
Phoro
Che
Hul
Comic
Ellu
Desi

Et quello che parue adaltrui beato z lieto
No dico fu. che no chiaro si uede
Vn cauto chor pfundo mstuo secreto
Nẽtello dico z suo padre z sua herede — val'lo. d. esto c. d. gebenetano.
Che gia de macedonia z de numidi
Et di czete z di spagnia addusser prede
Posna vespsiã col figlio uidi — dño flauũ vespsiam.
Ilbuon el bello. no gia il bel el rio
El buon nerua z Trayan pncpi fidi
Elio Aduano el suo Antonin pio
Bella successiõ fino a marcho
Che lono almeno il natural disio
Mentre che uago oltre cogliochi uarco
Vidi igran fondatou z fegranncchi — Romulus z Remus.
Laltrera ppra di mal pelo cauco — vñ hieron. ferme pmy in adhuersñ semper muy.
Come adniene/ acui uerni nemichi

Jen dmfinita z nobil meraiuglia
Presi admirar ilgran popol di marte
Ehal mõdo no fu mai simil famiglia
Guingea la uista che lanti che carte
Oue son gli altri nomi z sõmi pregi
Chi sentia almio dir manchar gran parte
Ma di suariarmi li pellegrini z egregi — hi omes relati sũ in capite pcedenti sed alio respectu.
Hanibal pmo z que che tanto in uasi
Et Achil di fama ebbe gran pregi
Ei duo gran Troiani ei duo gran greci — hector z Troylus
Philippo el figlio che da pella alindi — daiuus z xerses
Cõtendo uñr paesi duasi — : alexãdro mãdo
Vidi laltro alexandro no lõge indi — Alexãder rex Sueuor quiomdiu pbuisse fuit
No gia cõtier cosi che bbe altro ttoppo — Et eius oliphant q nñr alexãdri magni
Qñdo del uano honor fortuna sprndi — romuli gestor? ut reportes uenutq romanos
Jtre thebani cho dixi pun bel groppo
Ne laltro Ayace Diomede z Vlixe
Che de sto del mõdo uedre troppo — Errauit cy dicendo pmum fuisse honore pulixen
Nestor che tanto seppe z tanto uixe
Agamenon z menelao cha sposse
Poco felice z al mõdo fu rixe
Leonida cha suoi lieto ypose
Vn duro prãdio. una terribil cena
En poca piaga fe mirabil cose
Et Alcibiade che si spesso athena
Come fu suo piacer uolse z rimolse
Con dolce lingua z con fronte serena
Milchiade chal gran greco gioria tolse
El suo figliuol che corneta pferta — Isti fuit cymon filius milchiadis uthies pual'
Lego se mouo. el padre morto sciolse — li. q. c. de pietate erga parentes
Theseo themistode che q̃sta secta — Vide comitem val' li. q. c. de rigtus. — sed plutarchus q̃ramus cũ canone supius
Aristide che fu un greco fabricho — scripsit sibi pperum quo adgnicnã.
Artichi fu crudelmente pardotta
La prima sepultura. z lalirui uitio
Illustri loe. che nulla meglio scopre
Contrary duo con picciuol stresticio
Phocion ua con q̃sti tre disopra
Che di sua tira fu scacciato morto
Milt e. duraso il grudardon dalopre
Comio mi uolsi el suo pizho hebbi storto
El suo ze chaxandra gliera auuso
Dessez sengi Romani zeroune torto

Jnhoc xpo desudat ex magis illu
strib? ac famosis Et primo
ponit.

Vide comitem val' li. q. c. de rigtus.

Collui mirando quindi z quiui fisso
Vero siracusan rognobbi. el crudo
Amilchare dalcro molto diuspo.
Vidi qual usci gia del fogo ignudo
Hzc dilubia manifesto exempio
Che pocho ual gtra fortuna scudo
Vidi Siphare pare asimil sempio
Breno. socto cui cadde gēte molta
Epir cadde egli socto al delphio tempio
Jn habito duarsa inpopl polta
Fuglla schiera. Et mentre gliochi alto ergo
Vidi una gte tucta rse racolta
Et quel che uolse adio far grā dr allngo
Per habitare fra gliuomini eral primo
Ma chi fe lopra glie uenia da tergo
Alui fu destinato onde da mo
per duxe alsōmo ledifitio sancto
No tal dtro architecto romio stimo
Por quel cha dio familiar fu tanto
Jngratia. e imparlar sero a fama a fama
Che nesuno altro se ne pō dare uanto
Et que che come vnanimal sallacta
Colla lingua possente ligol sole
per guāgier de nemici suoi latracta
O adaca gentil che dio ben uole
Qsto dio ha creato hauer sogecto
El ciel tener chon simplice parole
Por udi ilpatre nrō achu fu decto
Chu scasse di sua tra z gisse alluogo
Cha Lumana salute cō gia electo
Sero. ilfiglio elnepote acui fu giocho
Facto dele sue spose / elsagrō el casto
Josep dal padre lontanarse un pocho
Por stendēdo lausta q̄ toio basto
Rimirando ouochio oltra no uarcha
Vidi el giusto Ezechia e Sanson guasto
Diqua dalui chi fore lagrad archa
Et quel che comēro por lagran tōze
Che fu si di pectato z derivor carcha
Por quel lon Guida acui neslun pō tōze
Le sue leggi patne ruito z franchо
Chomuon che p giustitia a morte tōze
Gia era ilmio disio presso che stancho
Q̄ndo mi fece una legiadra iusta
piu uago de mirar che ne fusse ancho
Judi algte dōne ad una lista
Anthiope Eurithia armata z bella
Ypolita col figlio afflicta z trista.
Et menalippe z ciascuna si snella
Che uscirli fu gloria algrad alarde
Et luna hebbe Theseo. laltra sorella
Lauedua che si scnura arde
a morto il figliolo. z tal uendecta feo
Chuccise Ciro. et or sua fama omde
Pero uedendo anchora il suo fallyco
par che dinouo a sua gran colpa moya
Tanto quel di de l so nome perdeo
Por udi quella che mal ude Troya
Et fra q̄ste una vergine latina
Chintalya a Troyan fe tanta noya

Cresup 6. Arpio Boch nesuchar Crespy Iudzo paulo añ cizo fortmd abitoy dem̄ fl̄amp̄ tridiū. nupp rchi imbre de fenspy rel.

n.

Poi uidi la magnanima Reyna
Chuna treccia uacolta z laltra sparsa
Corse a la babillonica vuyna
Poi uidi Cleopatra z ciascuna arsa
Dendegno foco. z uidi ꝯ quella tresta
Cenobia del suo honore assai piu scarsa
Bellera z nel etta fiorita z fresca
Giouo in piu giouentute e piu belleza
Tanto phonesta sua laude accresce
Nel cor femineo fusi gran fermeza
Chel suo bel uiso clasicata roma
Fece temere chi x natura sprezza
Fo parlo de limperio alto di Roma
Che co nazme assalio. benche alestremo
Fosse al nostro trionpho ricca roma
Fra i nomi che mdie breue astrondo z ꝑmo
No fia Judith lauedouella ardita
Che fel folle amador del capo scemo.
Ma Nino on dogni historia humana e ordita
Doue lascio il suo gran successore
Che superbia gduxe a lestial uita
Belo doue riman fonte de errore
No ꝑ sua colpa. doue gorgasto
Che fu de lazii y magiche ricchezze
Et chi di nostri dor chen duro astro
Passar le furie fece el mal governo
Le cytaliche doglie fiero impiasto
Quel gran mitridate quel etno
Nemico di roman cosi ramingo
Fugi di nage alor lestate el uerno
Molte gran cose ꝑ picciol passo rostengo
Quel fe Arethuso z tre Cesari Augusti
Un daffrica un di spagna. z un Lothungo
Cingra rostui i suoi dura robusti
Poi uenia sol il buon duca Goffredo
Che fe limpia sancta ci passi giusto.
Questo dicho mi sdegno en dazno grido
Ien ꝑ yerusalem colle sue mani
El mal guardato z gia negletto nido
Ti supplico o musa cristum
Consumado lun latino. z no ui caglia
Chel sepulchro dixpo / en man di cani.
Rare. nessun che in alta fama saglia
Vide de po rostui se no mugano
O. ꝑ arte di pace. o di bactaglia
Pure comuonimi electi ultimi uano
Vidi uaso lasine il saranno
Che fer a noi assai uergogna e danno
Quel di Luna seguual Saladino
Pol ducha de lancrasto che pur dianzi
Era al regno di frachi aspro tyranno
Ogni comuom che uolse hai saua
Salauno uii udessi qual egli era
Almeno agliochi mici uedute ꝑ nage
Uidi duo che si partire hiere sera
Di questa nra etate e del paese
Chostor giudaua lonorata schiera
Lbuon Re Cirlian chalto ꝑese
Et lage udr. z fu uarmare argo
Da la ultra ꝑte il mio gran volonese
Magnanimo genal Costanze z largo

Omes historiogphi cepere a nino pmo bel Regis Assiryo ffere regnu monarchia ꝑ xxxiii ꝑ duravit usq; ad Sardanapalu qui vie mulieri nō cuphoe ꝑ plus turpissime amasit. Arbaces qui pfect a nino medica ipm pemit. z regnu trasmutat ꝑ media usq; ad Justino.

Godfred lugthen Strenuus vir cruciat ꝙd nō nulli magnatu ꝑ totā terrā ꝑtis nō illā ingressi. no tamē multis copidus pulsis regnauit yeroslimy anno xxxvi. ut narrat ꝙ gallus historia

Nō

Robt Re frethy z Sicilie. qui 22 uoluit fingere argu p.

Iohes de colūna

Jnhac. c°. describunt qui famosi fuerunt
sue historie. gallie.

No sapra dital ustia leuarme
Quando udi ponime de alaltro lito
Che len sacquista pregio altro che darme
Volsim daman mancha z udi plato
Chen questa schiera ando piu presso alsegno
Alquale agiuge achi dal nel· e· dato
Aristotile pi pien dalto ? gegno
Pithagora che prima humilme te
Philosophya chiamo p nome degnio
Socrate z Xenophonte z quello arde
Vecchio· achui fue le muse tanto amiche
Chazgo z ayrene z Troya se ne sente
Quesh canto glunum z lestanche
Del ggimol dilaczie e dladma
Primo pintore de le mozie antiche
Amano aman colui cantando guia
Jl mâtouan che di par seco giostra
Et uno altro passare liaba Roma
Queste· quel garrotulio ? tui sl mostri
Chiazo, gita· clogina z fiuch z Ron
Questi son giuochi de lalingua nostra
Depo uenia Demostene che fuori
E· disperâza omai del pmo luocho
No len gtieuo di seconda honozi·
Vn folgoze parea tucto di fiocho
Secocira Esthine chel potze sentire
Qdo presso alsuo tuon parea gia Rocho.
J· no posso p ordene rcdire
Questo o· quel doue mi uedesse o· quado
Et quale andare ? nâzi z qual segumo
Che cose ? numerabile pensando
Et mirando laturba tale z tanta
Locchio el pmise mâdauay sospirando desiadb
Vidi Solon diem fu luul pianta
Che se mal colta z mal fructo pdure
Coglialtri sei dicche gricha sfuâta
Qui udi nostra gente hauer p dur
Vazone ilteço· gran lume Romano
Che qsto! miu pu· tanto pu lucte
Creso Salustio z seco admano amano
Vn che gia glieble ? udia aluy di torto
Cio e· ilgran Titolimo paduano
Dentrel miraua subito ebbi sozto
Quel plinio Veroneste suo bin no
Asciuue molto· al morire poro accorto
Poi udi ilgran platonico plumno
Che credendose ? ono uuue saluo
Preucto fu· dal suo fiero destino
Et qual seco uenia dal matino aluo
Et p· pudgi iiii no ualse
Poi Crasso Antonio Hortesio Galba z Caluo
Compulion chen tal supbia sulse
Che gtra quel darpino armare le lingue
Et duo cercando fame ? degne z fulse
Tu chi di de udio che len distingue
J· tempi· et luochi zlopze legiadre
Et di che sangue qual campo se ? pigne
Heroclito digrecho hystoua padre
Vidi z dipinto il nobil geometra
Di triangoli z tondi z forme quadre

Jn hac. c°. describunt qui famosi fuerunt sue historie. gallie.

plinius super volumen suum ait se edidisse z cum tanto ? minore vespino pre nominis z libi plama ascripsit ipse.

hiero. fuerunt ornatissimi viri quos Tullius refert lib. de oratore maiore.

Et quel che
Porfirio
Empie
Farendo gl
Et quel
Se len
Apollo z
Chiusi
Si pra
Vn dapra
Lazie
apa bre
Vidi Ana
Et Se
Che nu
Vidi Arch
Et dem
par suo
Vida hyp
die 10
apa dog
Vidi ? sue
Et dy
Assai
Et quel
vidi z
Credè
Et ne
uera il
Et m
Quin
Vidiui
Cone
No p
Vtile
Colec
Cogn
Carnea
che p
Si di
Lalugn
Ding
chel
Nel pot
Crel
Ne re
Contral
Alto
Sazn
Arditto
Cosi
Coll
Dime
poi
vidi
Degli
par
tho
Et p fi
Lasi
Che

Et quel che muer di noi diuẽne pietra
Porfirio che dargute silogismi
Empie la sua dialetica pharetra
Facendo gli al ucco arme e sophismi
Et quel diro che fe uie miglior opra
Se len intesi foron gli anfortismi
Apollo e Esculapio gli son sopra
Chiusi chappena iluiso gli ꝯphende
Si paz chel tꝰ momi limj e ropra
Vn dapgamo il segue · e ꝯ lui prende
Lazte guasta fra noi · alor no uile
Ma breue e scura e dichiara e stende
Vidi Anaxarcho intrepido e virile
Et Senocrate pu saldo chun saxo
Che nulla forza ualse a dreto uile
Vidi Archimentde star col uiso baxo
Et democrito andar tucto pensoso
Par suo uoler diuume e dotto casso
Vida hypia iluechiarel che gia fu uso
Dire io so tucto · e pur di nulla certo
Ma dogni cosa argentila dubioso
Vidi ꝯ suoi occh Eraclito ꝛopito
Et dyogene amiro ꝯ suoi fricch
Assai pu che no mol uergogna apto.
Et quel che lieto i suoi ꝛapi dispicch
Vidi e diserch e dalte meste carco
Credẽdo hauere ꝯ sudiosi parch
Fuerai il ꝛozuoso Democrito
Et in suoi magestrj assai despare
Quintiliano e Seneca e plutarcho
Vidi di algh giurban mari
Cõuch auersi e con lengegni uaghi
No p sauer may gtender chiari.
Vidi come liom e come draghi
Cole code auechiarse · or che · e · gsto
Cognuom del suo sauer par che si appaghi
Carneade udi ꝯ suoi study si desti
Che parlandelli el uero o falso appma
Si distrinca chosi nel dir fu presto.
Talliga uita e lasua larga uena
Dingegno pose ꝯ accordare lepte
Chel fuor e litterato agucira mena
Nel poteo fare che come crebbe larte
Crebbe limudia · e col sauere ꝯ seme
Ne ichuon ꝯ fiati suoi uelen e sparti
Contral buon sire che humana speme
Alzo ponẽdo lanima ꝯ mortale
Sazmo e primo · onde sua fama geme
Audito adire chella no fusse tale
Cosi al suo lume fu famoso e lippo
Colla brigata al suo maestro equale
Dimetrodo parlo e dazistippo
Poi con gran subio e con mirabil fuso
Vidi tela subtil texere Crisippo
Degli stoyci il padre alzato suso
Per fare chiar suo dir udi Zenone
Mostrar la palma aperta el pugno chiuso
Et p formare sua bella intentione
La sua tela gentil pingere ꝯ cure
Che tral uero la uaga opinione

Archimedes geometra p[ri]n[ci]p[a]l fue di Siracusa q[ua]n[do] capta fuit a Marcello ut refert Liu[ius] e vide e dixit ad cer[tos] archa cũ sphera e chilidro adportãs agentyanas cũ q[ue] cep illos p[er]cussit. h°. tricesimo. vo.

Plutarch[us] fuit magr Trayani e scripsit g[re]ce libro de puerorũ ꝯ gratione q[ue] et multos latinos famosos multos greços de studiis eoꝝ uitaꝝ. q[ua]r ex Tull. de mo[ri]bus Catonis mirorum Gellius. Author p[ro]bissimus

Democrit[us] fuit p[ri]mus scoyc[us].

Jnhor. c. 12°. Volon⁹ auctor pbnecē 4m
triūphū s. qualē tps triūphat de fama
z famosis illustrib⁹. fingit Solon ipsi
ipm ihesu q⁹ vnis hois fama trib⁹ duet
diuturnā q ipe nelo. et q pauc ē q
nūq labore emerr.

Quarela pbr.

Et laureo allegro collaurora i nāq
Si tracto usitual sole cnto di raggi
Che dcto a cesti elsi corso pur diangi
Alçato un poco come fāno i saggi
Guardosi intorno z disse stesso dixe
Che pensi. omai q̄ quien che piu mira aggi
Echo Sion che famoso mtēra uixe
De la sua fama p morir no esse
Che sara de la lege chel nel fixe
Et se fama mortal morēdo resse
Che sangre ñ doueua. p breue uegio
Nostre excellēze al fin. onde mincresce
Che piu sasprem. z che puotr esser pegio
Che piu nel nelo oio che i pria un homo
Ad nui esse egual p grnia chegio
Q̄ti caual con q̄to studio domo
Pasto ne lo cteano z sprono e sforzo
Et pur la fama d un mortal no domo
Jngiuria da corozo z no da scherzo
Auenir q̄sto ame sio fusse in nelo
No dixo primo. ma scūdo p. terzo
Or quen che sarēda ogni mio zelo
Si chal mio uolo/ lira adoppi gliāni
Chio porto i uidia agli homini z no alnelo
Di quali io uegio alcun di po millāni
Et mille z mille piu chiari chen uitri
Et io auāzo di ppetui affāni
Tal son qualera anzi che stabilitri
Fosse la tra. di z norte tr ortando
Per la strada zitonda che. c. finitri
Poi che q̄sto ebbe decto desdegnādo
Ripriese il corso piu ne lore assai
Chel falchon dalto a sua preda uolādo
Piu dico ne pensier pōzia giamai
Seguir suo uolo. no che lingua ostile
Tal che con gran paura il zimirai
Allor tēnio il uiuer nostro a uile
Per la mirabil sua uelocitade
Die piu che i nāzi no tenia gēnle
Et pazieme subil uanitade
Fermaze mi ose il cor chel tēpo preme
Che mētre piu lestringe son passate
Pezo ch de suo stato cura o. teme
Prouegia leme labito suo i terzo
Fondare i luoco stabile sua speme
Che q̄sto udi il tēpo andar legiero
Dopo la giunta sua che mai no posa
J. nol dixo p che potr no spero
O. udi il ghiaccio z li presso la rosa
Quasi in un punto el gran freddo el gran caldo
Che pur udr de par mirabil cosa
Nach le mira con giudicio saldo
Vedera esstre cosi come el udio
Di che gita me stesso oz mi riscaldo
Segui gia le spange. e luan dislo
Oz c. dināzi agli occhi un chiazo specchio
Que uegio me stesso el stallo mio.
Et q̄sto posso al fine mapparecchio
Pensando nel breue uiuer mio. nel quale
Sta mane era un fāciullo z oz son uecchio

Morale de scribat uelocissimū tpus
desiderū ut spes nras mitra q sub tpe
z secutos etnā q sp sūt hre ultimos
t c. sūmus.

Adpium finis reddit.

Che piu dun giorno e lauita mortale
Nuuole ebreue efiedo pien di noya
Che pu. bella parer ma nulla uale.
Qui humana speraça equi lagrioya
Qui miseri mortali algan laxstu
Et nessuno sta qto si ferma o moya
Vegro lafuga del mio uiuer presto
Anci di tucti enel fugir del sole
La zuyna del mdo manifesta
Orui raconfortate mi uostre fole
Giouani. emisurate iltepo largo
Ma piaga anhuedutu assai mendole
Forse che i darno mie parole spargo
Ma io ue anuntio che uoi siete offesi
Da un graue emortifero letargo
Che uolan loze ei giorni egliani emesi
Insieme con bieuissimo intervallo
Tuch hauemo arrecate altri paesi
No state gtal uzo altor un crallo
Come siete usi. anci uolgete gliochi
Mentre amendare se puote il uostro fallo
No aspectate che lamorte sfocchi
Come fu lapui parte che p certo
Infinita e. laschiera de gli sciochi
Poi chio ebbi ue duto e uegio apto
El uolar, el fugir. del gran pianeta
Ondi io ho i grani e dani assai sofferto
Vidi una gete ardazsen quetu quetu
Senza temere del tpo o di sua rabia
Che gli hauea i guardia hystoriuo poetu
Di lor par che piu daltri i uidia sabia
Che p se stessi son leuati a uolo
Vscendo fuor de la comuna grabia
Contra chostor eo iuche splendo solo
Sappare chiaua con magior eforzo
Et zespndeua un piu expdito uolo
A suoi corsier radoppiaua lorzo
Et la zeyna diceu sopra dixi
Dalcun di suoi gia uolea fare dmorzo
Vdi dire no so ache ma el decto scripsi
Inquisti humani a diz ypzio ligustu
Di riecha oblimon che sieu abissi
Volgieral sol no pure ani ma lustri
Et secoli uetusu dogni celebzo
Et uedra uanegiar digsti Illustri
Qsti fu chiaui tra peneo e ebzo
Che son uenuti euci ra tosto meno
Qsti mstul xanto e qsti i ual di Tebzo
Vn dubio hylzno. un i stabil sieno
E nostra fama. e pote nebu uirtpe
Il gran tepo a igran nomi e gran ueneno
Passan uostre grandezze e uostre pompe
Passan le segnozie passano i zegni
Ogni cosa mortal tepo enterompe
Et zitolte amen buon no de apiu degni
Et no pur quel di fuere iltempo polue
Ma le uostre eloqnze e uostri i gegni
Cosi fugendo il mo de sero uolue
Ne mai si posa ne sazesta o torna
Anche una myduct in pzo polue.

zhor fugiebat pol ut ipse ait fama qpliquet
pua uelocitas.

zsic typs triumphat de fama

Ozpche humana glozia ha tante corna/ i. tãta superbiã.
No e. mirabil cosa saffiaczle
Algto oltra lusanga si sogiozna q. d. finale uchustry abraderglua.
Ma qtũqsi pensi ilmulgo o. pazle
Sel uer uostro no fusse ũ breue
Tosto uedreste ẽ fumo ritornazle
Odito qsto pchal uerssi deue
No gtrastar/ ma dar pfecta fed.
Vidi ogni uostra glozia alfin dineue
Et uidi il tẽp zemenar tal pred
Di nostri nomi chio lebbi pnulla
Ben che lagẽte no no so/ ne rede
Cicecha. che sempze alucto si trastulla
Et pur diffilse opinion si passe
Lodadb piu ilmorir uecchio chen culla
Quann son gia felin monti ẽ fasse qre apamo 2 tpuh nrũ p adnũ thomaso d'sco Seuarino. Vy Tull'. opinnũ ẽ nõ nasci. pz nnũ qꝫ pmũ mory. Tull'. ẽ nr nat.
Qth miseri ẽ ultima uecchiezza
Alcun dice beato chi no nasse
Ma platurba grãdi errozi aduezza
Di pu lalũga etꝛa fal nome chiazo
Che e. qsto po che si sappzezza
Tanto uince 2 ritoglie il tempo auazo
Chiamasse fama 2 e. morir secondo morty rerꝫ pº. 2º. fama gloriosũ ippº.
Ne piu che gtral primo e alcun zupazo
Cusi il tpo trũpha i nomi almondo.

Fn hoc ultr cº. pubũgat 6m 2 bte trũphum
s. q. Etimat qũe nullo tpe signaty trũphat de tpe. 2 hãc ponit cẽ ẽ ultm beatꝰ ndesh 2 dispone diuny Lumiꝰ. Gnigat cij qꝫ posth udit tor gfluctꝰ 2 tor trũphos Ettit dac vnũ ẽ ũnbile 2 hoc ẽ leauo vtm. 2 ẽ uitatꝫ ẽ gstrom da post gsũphone pnty Sonty. Amy. Explic fr. 1432.

Apoi che socto nel cosa no uidi
Stabile 2 fezma/ tucto sbigocto
Mi uolsi ame 2 dixi ẽ che ti fidi
Rispost nel signor che mai fallito
No ha ymessa achi si fida in lui Fonnay pnũ met.
Ma ben uegro chel modo ma schernito
Et sento quel che sono 2 quel chi fui
Et uegro andar. angi uolar il tẽp
Et dolezmi uozei no so di cui.
Che la volpa e. piu mia che piu pẽp
Douea apiz gliochi 2 no tardar alfine
Cha dire il uezo omai troppo mattempo
Ma tucti no fur mai grane diuine
In qlle stto che ẽ me anchor starãno
Altre opatiom 2 pellegrine
Cosi decto 2 risposto oz se no stãno
Queste cose chel nel uolgo 2 gouerna
Dopo molto uoltar che fine arãno
Questo pẽsar dopo. 2 mẽtre piu sentrana
La mẽte mia uedr mi parue vn mondo
Nouo ẽ otacr ẽ mobile 2 etꝛna
El sol 2 tucti el nel dissarse atondo
Colle sue stelle. anchom lartra el mare
Et risarse un piu bello 2 piu iocondo
Qual meraugla ebbio quãdo risarse
Vidi in un piu quel che mai no sprete omiã supalesha sp ẽnom. ptre diuinã essentiã.
Ma discriendo fuol tucto rangrazie
Et le tre pti sue udi ristrecte
Ad una sola 2 qlluna esser fezma
Siche come solia pui no saffrecte
Et quasi intra dezba ignuda 2 hezma
Ne fia ne fu/ ne mai uẽrà anzi adietro
Chamara uista fãno iuna ẽnfezma

Passal pensier strome sole mi uetro
Anzi pui assai pero che nulla il tene
O. qual gratia mi fia se mai limpetro
Che uegia cui presente il sūmo bene
No altrui mal. che solo il tempo mesche
Et collui si di parte z con lui uene
Nechara allugo il sol tauro ne peste
per loro uauar nostro lauoro
Or nasce. or more et hora scema or cresce
Beati spirti che nel sōmo choro
Si trouerāno z trouano i tal grado
Che sta i memoria etna il nome loro.
O. felice collui che troua il guado
Di qsto alpestro et rapido torēte
Cha nome uita z al mōdo e si agrado
Mi sera lauolgare z cieca gente
Che pon qui sua speranza i cose tali
Chel tēpo lieue porta si repente
O. uera mīte ignudi sordi z frali
Pouera dargomēto i di gsiglio
Egzi dil tucto z misti mortali
Quei chel mōdo gouerna pur col ciglio
Et che gtiuba z acqueta gli elementi
Alcui sauez no pur io no maraviglio
Ma gliangeli ne son lieti z gtenti
Di uedez de lemille parti luna
En tro si stāno di sioso intenti
O. mēte uaga al fin sempre digiuna
Ache tanti pensier unoza sgombra
Qui i moltāi a pena si raguna
Quel che lanima nostra preme engombra
Di nāzi adesso iez ma. mahna z sera
Tucti in un pūto passaran chomobra
Non haza luocho. Hu. sera. ne era
Ma. e. solo alpresente z hora zoggi
Et sola etnita raccolta i terra
Quasi spianati dicho/ inazi y poggi
Che ocupauan lauista nostra meti
Nostro sperare z rimēbrar sapogi
La quale uanita fa spesso altrui
Vanegiar si chel uiuer pare un gioco
Pensando pur che sez io. io. che fui.
No sezza pui diuso apocho apoco
Ma tucto insieme. z no pui state o uarii
Ma mortol tēpo z uariato il luoco
Et no harāno i man gliāni il gouerno
De le fame mortali. anzi che fia
Chiazo una uolta/ fia chiazo in etno
O. felice quellanime chen uita
Sōno. o. serāno. deuenir al fine
Dichio zagrono quādūque si sia
Et tra lalme legiadre z pellegrine
Beatissima lei che morte omise
Assai diqua del natural confine
Parrano allor langeliche diuise
Ele honeste parole ei pensier casti
Che nel cor giouenil natura mise.

Tanti uolti che morte il tempo agguasti
Tornerano al suo più fiorito stato
E uedraxi · oue amor tutti ligasti
Ondio adito ne serro mostrato
Echo chi piase sempre · e nel suo prato
Sour al riso dogni altro fi lxato
•Et quella dicui anchor piagendo canto
Aura gran marauiglia di se stessa
Vedendosi fra tucte dar il uanto
Quando cio fia no so · saxel proprio essa
Tanta tredexa · e più fidi spagni
Al alto secreto · che si appressa
Credo che sauanni · e di guadagni
Veri e di falsi · si fatti ragione
Che tutti fieno allor opra di ragni
Vedrassi qsto uan cura si pone
Et qsto indarno saffatticha e suda
Chome sono qnate le pysone
Nessun secreto fia che copia o chiuda
Fia ogni grotta o chiaxa o fossa
Dinanxi attuppol modo apta e nuda
Et fia chi ragion giudichi o · cognossa
Poi uedrai prendere ciascun suo uagro
Come ficta camata si rimbusta ·
Et uedrassi in quel loro paragro
Che ne fan le sopbi oro o · freno
Essere stato danno e non uantagio
En despatte collor che soctol freno
Di modesta fortuna ebbero in uso
Sentir altra pompa di godersi in seno
Questi triumphi i · cinque qsti fia groso
Auen uoluti · e alaxne il sexto
Dio ymortente uedren lassuso ·
Il tempo disfar tucto e così presto
Et morte qsti a ragion che tanto auaza
Horti insieme serano e quella e questo ·
Et qui che fama merition chiaza
Chel tempo spese · et lei uisi legiadri
Chel impallidi sel tempo e morte amara
Lobliuion gli aspecti ostini e atri
Pur che mai lei tornando lasceriano
Morte impetuosa igniozni ladri ·
Ne leta più fiorita e uerde hauriano
Con immortal belleza etha fama
Che innanxi a tucto achaustre si uano
Et quella che piagendo il modo chiama
Colla mia lingua e colla stancha pena
Et lei più di uedexla intera brama
Auua un fiume che nasce in gelena
Amor mi die ple si lunga guerra
Che la memoria anchor il cor accena
Felice saxo chel bel uiso serra
Che poi chaura ripreso il suo bel uelo
Se fu beato chi laude interra
O xche fia duque a uuedella mielo ·

Franasci petrarce laureati poetre
Triumphus vltimus. Explicit. 1432.

Scripti p
Incipit Libe

Liber cuiptor
t opuſculiu p
Vn ego primu
maſſimo Ab
facer. Ceteri
Alia os torqu
pnapiu et qu
bet aut reme
netur oms e
gditioe i tam
pegrinatio e
timere quod
primus nec vl
ni offitij fin
me ee aial
cepit z deſin
equidem tu e
nemo iſtud
moriar an
fert quia m
peregre mo
beo ſoluere
tera aliena
gre morieri
e gp optes
adſenes p
et impuberes
nis morit
Inimis mo
fert quot
Siplus vi
ſpondea p
me rartura
rarebis qu
za iſtud
tu obtutu
et cotritu
tuza no f
tua penar
nichil no
et corde f
lapis ad
tps quo
Verum
ego febre
tuz morbo
ſi mali m

Jnōie dn̄j am̄ ano dn̄j M°.cccc° Lxi. die vltimo madij i castro massignanj
Scriptꝰ p me. Leonardū dn̄j petrj de Carbonibꝰ.

Jncipit Liber Senece fiñitorꝝ bonorꝝ

Liber cuiꝰ poetaꝝ carmina gremiꝰ tuiꝰ semp inlustret / Aliqñ deliberaui hoc
t opusculū parcentibꝰ dirigere curaui quod nō p̄decessꝰ sꝫ posteri nāzabunt /
Vñ ergo primū inspiam⁹. dignū q̄rere t videt amore abūdo inquꝰ ⁊mo: A
massimo. Ab hoc p̄pue genus humanū cōtremit nec in merito videt tibi hoc
fieri. Cetera eiꝰ timores hñt aliqñ post se loruꝰ / Mors aūt oīa absoluit /
Alia os torquet / mors aīa deuorat. Quisq hōrentiū exitus ad hāc spectat. Aliq
pncipū ēt qui alios sciuit nō iudicat hoc timent Quid aliud extimescimus / Ha
bet aūt remediū aut solatiū / Sic ergo te forma ut siquis t palam mōtꝰ mi
nitur oīs ei⁹ terrenulas elidas. Moriēris ista hōis nā nō pena ē / Moriēris hac
gditioē ī tram ut exiren. Moriēris gentiū lex ē. Q̄ accepis redde / Moriēris
p̄egrinato ē uita cui multū ambulauerīs diu redeundū ē / Moriēris stultiꝰ est
timere quod uitare nō possis / Jstud nō effugit ēt qui distulit. Moriēris nec y
primus nec ultim⁹ omēs me antecesserūt omēs me sequētur / Moriēris hic huma
ni offitij finis. Quis sanus exactor nostri sicut moleste tulit / Quid ego sīo
me ee aial rationale mortale / Moriēris ad hanc conditioēꝫ cepta gigmimur quod
cepit ⁊ desinit / Moriēris nichil graue quod nulli alienuꝫ ē meuꝫ nouꝫ hoc
equidem cui eo creditor graui dequoquere nō possim / moriēris dij melius q̄p
nemo istud mi minarj potest n̄ imortalis / Sꝫ derelaberis qd interest cessira
moriar an p̄cipitim / Sꝫ sepe feriēris et milti inte gladij cōcident / Quid re
fert quā multa sint vulnera nō potest amplius quaꝫ vnū ee mortiferum
peregre moriēris / Undecūq vna via ad inferos ē pegre moriēris / Ego quod ha
beo soluere paratus suꝫ videat fenerator quisme appellet / peregre moriēris nulla
tēra aliena ē mortuo / peregre moriēris nō ē grauior feriꝫ q̄p domi sopitus / pere
gre moriēris / hoc in priꝫ sine uiatico deuenīt / Sꝫ iuuenis morit / Optimū
ē q̄p optes mori / iuuenis morit / hoc vnū ē quod eque tam ad iuuenes. q̄p
ad senes ptinet. Non etatuꝫ excessu / nec exigitur nūis anoꝝ. ft adolescentes
et impuberes eadem fati necessitas ducit. Optimū est mori cui iuuat viuere. Iuue
nis morit fortasse alicui me malo fortuna sbducit / Et si nulli alij cēte senectuti
Iuuenis morit. quinq ad extremū sui fati finē puenerit senex morieth nō eiꝰ re
fert quot anos habueriꝫ q̄ quot acceperiꝫ nec quis sit hois etas sꝫ que sit meta.
Siplus viuere nō possiꝫ hec ē mea senectus / Jn sepulturis Jacebis. quid aliud re
spondeā q̄p virginianū illuꝫ / facta tractura sepulcri / simil sentio nō ptinet ad
me tractura corporis in sepulti / si sentio oīs sepultura tremtiuꝫ ē // Jn sepultuꝝ
tarebis / quid interest ignis an fera me glutimat ē tpus oīuꝫ ultima sepultu
ra ifstid nō sentienti supuacuū ē / Sentienti homus. Jnsepultus tarebis. At
tu obrutus. tu ebustus. At tu in clusus. At tu putridus. at tu discerptus
et cōtritus. Aut traditus lapidi qui te paulatim edat exeret nulla ē sepul
tura nō seppelliemur q̄ piciem / nō sepellieris quid ī retentissima trepidas. In
tra penaꝝ oīuꝫ iste locus ē terminus ut vite. s. multa debeamus morti.
nichil nō definitoꝝ cā sꝫ vinctoꝝ ī uentre ē sepultura ut corpora et visu
et corde feda ad morientes. Alios tra obrunt / Alios flāma ebustit / Alios
lapis ad ossa redactuꝝ in clusu sic nris oculis primus / Egrotabis uenit
tps quo exprimtuꝝ mei capem nō in mari tm aut in plio uiꝝ fortis apparet
Verum et in lectulo virtus / Egrotabis / nō potest. hoc. toto seculo fieri. aut
ego febrez relinquā. aut ipa me. Semp vna ee nō possimus / Egrotabis
uiꝝ morbo in rem ē / Aut iuuenis aut vincet / Male dete oppugnat hoies
sꝫ mali moueor Sꝫ alr moueor fidemne maius ūl mto. si lesus sapies

si altez rato si duo sapiones ista loquerent tue malie displicet laudari est.
no potest ullam hauctoritate hre sapietia. Si vir qui dapnadus est male
dete loquit male dete loquuntur. moueret si hoc iudicio facerent s mme
morbo fatuit. no deme s dese loquit. Vn eis nesciit loqui. fatiant
no quod mereor s quod solent. Exultabis ezras cu omia ferreis pa
tria transire no possis. oiis vna e ex hac nemo eiri pot. Exulta
bis no patria michi interdicit s locus inquarus terras venero in
mea vemo nulla tra exilius e. s altera patria e vbicus bonis
e. Illud aut p quod bonu e in hoc no in loco e. Jn pius inquas
potestate e quid sit s illa fortuna si eis sapies e pegrinat si stultus
exulat. Exulabis. h dicis alterius loci ciuitate dolor i mmet si exi
gius e ferarus leuis e patietia sigrauis e ferarus. No laus est
glozia Clamore dolor exprimit. no pot ho paz ee dolori nec za
tom. dolor. diza res e dolor. Jmo tu mollis. pauci dolore pati po
tuerut sumus expauris imbecilles. na sumus. Nam infamare no
lite Illa nos forte gemit. sigamus dolorez. Quid q ille sequitur
figietez. pauptas in grauis e. Jmo tu pauptati. Non in pauptate
e vicius s in paupere. Illa expedita e ylaris tuta. Ne sis te opimoe.
no labor pauper quia videris. paup sis. Nichil e definibus pecu
za in diez uiuit. feris in alimentis solicitudo sua sufficit. Arcepit
grader pernia g superbus. Non sis potens. Gaude no eris impo
tens. Jn tuzia quipe potero gaudet fare no poteris. Magna pesti
nia ht. horez illius iudicas. Arta e quis erario. quis plenis in iudet
oculis et iste qui dns extimas pernie locuplus e. multus ht. ignoras vizii.
Auarus in prodigus sit. si prodigus no habebit si auarus no ht.
Jste qui felicez tu admizantib credis. sepe dolet. sepe suspizat. milti
illius comitant / mel muste secunt. Cadauera lupi. formita formice
predas sequit ista turba no horez. pernia pdidi. fortasse te illa p
didisset. pernia admisi ote felice si cu illa duaritia pdidisti. Sz
manet illa apud te. ce tu ut quisq felicior. q tanta mala materia
s ducta e. pdidi pernia. Et illa q multos eris nue in via expedinor.
Exoneravit te fortuna si inteligit et timore te loco posuit. dap
nu putas remediu e. defles gemis miserz te damas q opibus
exuisus es. tuo vicio ista t tractiza tu tristis e no taz moleste
feres. sitamq pditurz eus habuisses. pernia pdidi. nepe quia ut
tu haberes alius ante pdiderat oculos pdidi. ht et nox suas vo
luptates. Oculos pdidi. quia multis cupiditatibus uia prisa e. q multis
horis tarebo. quos nue videre eruditi erat no intelige prez in
noctis tenebris hinc oculi adulteriu mostrat. hinc mostruz. hinc
domu quia concupiscat. hinc urbez izitamta inditorz duces delep.
liberos admisi. Stultus e qui flet mortalitate. Quid istic mirp
aut nouu e q tata e sne isto rasi domus. Quid si infelice uo
ces arbore q stante ipa poma cadunt. Et hic truncus fructus est.
Nemo ex ictibus vulneribus positus e. dicimt explebeya domo in ma

malis displicēs laudaris est.
tz qui damnādus est male
: iudicio faciens ſmme
z nesciit loqui. faciunt
tras eis omnia ferens pa
ie nemo eis pot. Stulti
narias tēras ventre in
patriā ē vbiūq; bonis
loro ē. ſn ppīis magis
pies ē peregrinati ſi ſtulti
tate dolor ī mmct ſi qs
ē feramus. Nō laus est
ho paz ēē dolori nec za
llis. pauci dolore pati po
mis. Nām infirmare no
rez. Quid q; ille sequitur
aupteti. Non impaupate
is tuta. Nesis te optimoe.
Nichil ē definibus pere
o sua sufficit. Accipit
ne. Gaude nō ctis impo
no poteris. Magna pers
azio. quis plenis in uidet
ē. miseri hī. ignoras vitā.
habebit. Si auaris nō hī.
delet. sepe sustinet. mihi
za lupi. fluminta formice
a pdidi. fortasse te illa p
illa auaritia pdidisti. Sz
z. q; tanta mala materia
s cris mne in via. expectaor.
mmoze te loco posuit. dip
nisez te damas q; opibus
ā tristis ē nō tuz molestē
ciuia pdidi. nepe quia ut
pdidi. hī et nox suas bo
ntatibz una prisa ē. q; miss
erat nō intelige prez in
stat. hinc mostruz. hinc
tamta inditoz diros delep.
talitate. Quid istic mozo
mis. Quid simplicē uo
. Et hic tuis feretris est.
rumq; explebeya domo m ma

pen

folio 67
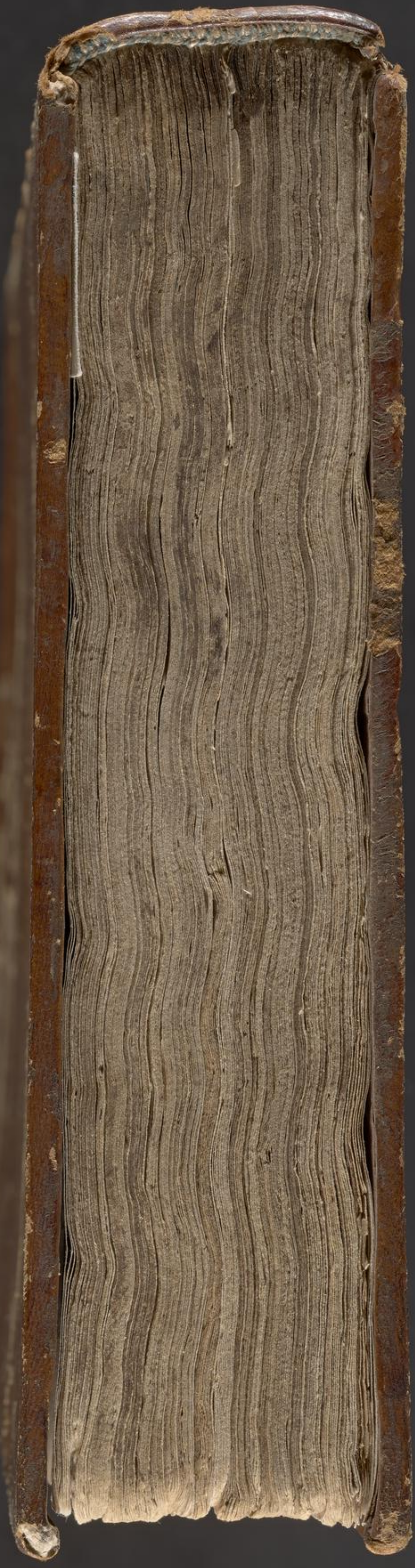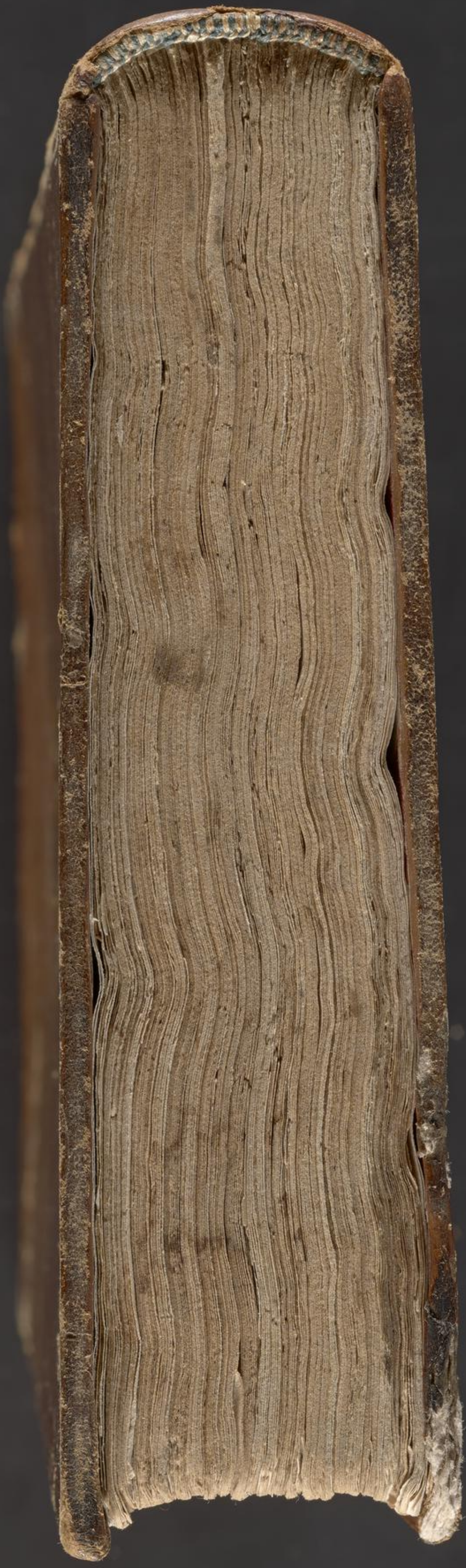
PETRARCA
RIME